

REPUBLICA POPULARĂ ROMINĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40001

VOL. Nr. 21

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Fond Anchetă *Diverse declarații (copii) în*
legătură cu complotul organizat de
Juliu Marian și Ion Mihailache
(Fuga de la Târnăbău)

Data *3 mai 1955*

CSJ-C9
3/98

P213/21

Urme

1959860

P 000213, Vol. 21

ROMANIA

Dosarul Nr. _____

Vol. Nr. 21

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI

ANUL 194_____

DOSARUL

relativ la *Actele de anchetă privitoare la complotul organizat de Iuliu Marin, Ion Mihalsche și alții în complotul Tămădat.*

Observațiuni: _____

Nr. volumului următor: _____

ROMANIA

Dosarul Nr. _____

Vol. Nr. _____

1

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI

ANUL 194 _____

Exemplorul 2.

DOSARUL

relativ la - *Actele de anchetă
privitoare la complotul
organizat de Iulu Moaniu,
Ion Mihalache și alții.*

Observațiuni: _____

Nr. volumului următor: _____

15 Iulie 1947

copie xefi vol. 3. f 2 - 540001

DECLARAȚIE

=====

IULIU MANIU, președintele Partidului Național Țărănesc, domiciliat în Str. Sfinților Nr.10, etaj V, apart.11, internat în Sanatoriu Dr. JOVIN, din Bdl. Dacia Nr.19, în declarația sa arată :

În legătură cu încercarea de a pleca în străinătate a D-lor : ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, ILIE LAZAR, CARANDINO NICOLAE cu soția, D-na PENESCU, ing. HHEORGHE POPESCU, Dr. GAFENCU C-TIN, DUMITRU BORCEA și EUGEN BORCEA, împreună cu cei doi aviatori PREDĂ și LUSTIG declar următoarele :

- Înainte de a răspunde la întrebări, țin să pretextez cu toată hotărârea contra felului de procedeu pus în aplicare față de mine.-

- Un domn cu numele de BOTEZ, funcționar la Stat, s'a prezentat ieri 14 Iulie a.c., arătându-mi că are misiunea de a mă opri să părăsesc acest apartament din sanatoriu, fiindu-mi-se impus un domiciliu forțat.-

Întrebându-l eu dacă are în privința aceasta vre'un mandat înscris sau hotărâre care mă privește pe mine, fie de la Guvern, fie de la Instanța Jud., sau de la Siguranța de Stat, fie de la forul Competent.- Am primit răspuns negativ, ceia ce m'a îndemnat și îndreptățit să protestez imediat în modul cel mai energic, ceia ce fac și acum, ulterior acestei ocazii.-

- În legătură cu afirmativa încercare de plecare, a unor colegi de ai mei, țin să constat că am fost totdeauna și consecvenți de părerea că poporul român, trebuie să țină cel mai strâns contact politic și cultural cu lumea din afară și imperial cu Națiunile Unite.-

Aceasta pentru a face cunoscut României și situația și năzuințele sale.-

Astfel, oricare, prieten al meu m'a întrebat dacă sunt de acord să plec în străinătate, am răspuns categoric că sunt de acord.-

././.

00002

Felul și modul de executare în contact, nu mă interesează și nu cădea în competența mea.-

Duminică, spre seară l-am chemat pe Dl. I. MIHALACHE de la Dobrești, la București, pentru a pregăti ședința Delegației Permanente pentru Sâmbăta viitoare și între altele am constatat că este o posibilitate de plecare în străinătate, cu avionul, fiind de acord, în totdeauna, să plece Dl. I. MIHALACHE, mi-a comunicat că există această ocazie de plecare cu avionul, și am fost de acord.-

În ce privește organizarea plecării, n'am avut nici o parte activă - totul rămâne în sarcina celor ce urmau să plece.

Dl. NICOLAE PENESCU, aflând că este o ocazie de a pleca în străinătate, m'ea comunicat că dorește să plece și D-sa iar eu am fost de acord.-

Dl. N. CARANDINO, mi-a comunicat, tot în seara de 13 Iulie, că are o ocazie de plecare în străinătate și că dorește să plece, la care eu am fost de acord.-

Prin Dl. N. CARANDINO, am transmis, acordul meu pentru plecarea D-lui ILIE LAZAR.-

În legătură cu această proiectată plecare, îmi amintesc de un oarecare POPESCU, despre care mi s'a vorbit, numai în ajunul plecării, adică 13 Iulie a.c. și care ar avea un oarecare rol în această plecare, fără a ști ce anume.-

La fel a fost amintit în acea seară și numele unui Dr. GEFENCU.-

ss/ Iuliu Maniu

copie regi vol 3. f. 6-9¹⁹ Jul

00003

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar următoarele:
Pe VLAD HATIEGANU, îl cunosc de mic copil, fiind
fiul prietenului meu EMIL HATIEGANU. VLAD HATIEGANU
venea însă mai rar în locuința mea.-

În săptămâna, înainte de 14 Iulie a.c. VLAD HATIE-
GANU, chemat de mine, deoarece nu mă simțeam tocmai bine,
el fiind medic, m'a vizitat de câteva ori.-

Înainte cu 2-3 zile de 14 Iulie 1947, fiind la min-
mi-a comunicat că el cunoaște o ocazie de a pleca cu
avionul în străinătate, cu care ocazie ar putea pleca
3-4 persoane, că dacă dorește pot profita de această ocazie
și să-i trimit. I-am răspuns că, dacă plecarea este se-
rioasă, aș fi de acord să plece MIHALACHE și încă 2-3
persoane.-

Am comunicat aceasta posibilitate de plecare
lui MIHALACHE vineri seara sau sâmbătă înainte de a
pleca la Dobrești.-

I-am spus Dlui ION MIHALACHE, că dacă dintr'un
motiv oarecare n'ar putea pleca, voi pleca eu. Dl ION
MIHALACHE vede și Dsa necesitatea absolută a plecării
unuia dintre noi și până la urmă s'a hotărât să plece
Dsa.-

Dacă plecarea lui ION MIHALACHE se impunea
categoric, plecarea lui NICULAE PENESCU, deși importantă,
nu se impunea cu aceeași insistență categorică.-

Ocazia de a pleca în străinătate cu avionul
împreună cu ION MIHALACHE i-am comunicat-o lui NICULAE
PENESCU sâmbătă sau Duminică.-

Intrucât cu mai mult timp înainte de 14
Iulie 1947, am discutat cu personalități importante din
partid, necesitatea de a pleca peste hotare, singur că și
cu Dl N. PENESCU, dată fiind capacitatea și talentul său
am discutat de mai multe ori cu mult timp înainte, impor-
tanța pentru partid și pentru țară de a pleca în străină-
tate.-

./.

La fel am discutat cu mai mult timp inainte de data plecării și cu Dl CARANDINO, despre plecarea Dsale in străinătate.-

Lui ILIE LAZAR, eu i-am transmis vorbă că are ocazie să plece, și cred că era bine să plece.-

Am trimis in străinătate acești colaboratori ai mei cu scopul de a informa celelalte țări și pentru a crea o atmosferă favorabilă răsturnării actualului regim din țară, prin mijloace legale și o face posibil ca noțiunea și Suveranul Țării să-și exercite liber drepturile.-

19 Iulie 1947.-

(ss) Iuliu Maniu

11 Aug
copie regi vol. 3 f 16-1900005

DECLARAȚIE

Sunsemantul IULIU MANIU, din București str. Sfinților nr. 10 în continuare declar :

Toate problemele și acțiunile pe care le consideram necesare de urmat de către partidul nostru a fost discutate în forurile statutare și anume biroul politic sau delegația permanentă și numai după ce erau adoptate de aceste foruri deveneau obligatori formând linia politică a partidului.-

Tin să menționez că de la această normă făcea excepție anumite probleme în legătură cu politica externă pe care le considerau mai discrete, și nu le supuneam discuției plenului forurilor statutare și le discutăm numai cu Dnii ION MIHALACHE MIHAI POPOVIC NICOLAE PENESCU, cu fiecare în parte sau cu toți în sedință. Ia

Iar unele probleme de importanță deosebită le discutăm personal cu Dnii DINU BRATCIANU și TITEL PETRESCU.

În general linia politică a partidului a fost fixată de forurile statutare după discuțiile acestor prezenți și în special după 23 August 1944. Această linie politică a fost adoptată de unanimitatea membrilor forurilor statutare.

Linia politică a partidului era transmisă organizațiilor fie prin presă, circulări sau verbal către sefi organizațiilor.

În afară de organizațiile teritoriale, partitul avea organizații profesionale, de tineret feminină și muncitorească.

Dintre aceste organizații cele mai active erau organizația muncitorească care era foarte bine pusă la punct organizația tineretului iar dintre cele profesionale mă preocupam organizația militară.-

00006

Am infintat organizatia muncitorească si am dat importantă deosebită după 23 August 1944, deoarece consideram necesar să avem si această importantă forță la indemâna partidului pentru a o putea folosi asa cum ne convenea nouă după confectionea noastră politică.-

Incadrarea organizatiei muncitoresti am fpeut-o cu acele elemente ,intelectuale sau din rândul clasei muncitoare care manifestau atitudinea lor anti.comunistă si duceam actiuni in conformitate cu linia politică a partidului national tărănesc pentru a sustrage această importantă forță, clasei muncitoare de sub influenta partidului comunist.-

Astefl organizată si incadrată cu astfel de element organizatia muncitorească a P.N.T. trebuia să i-a parte la toate actiunile politice ale partidului nostru.-

Această organizatie muncitorească era condusă direct de presedintele partidului prin presedibtele sau colaboratorii săi cei mai apropiati si eram informat in linii mari de activitatea acesti organizatii.-

Incă din timpul Imperiului Austro-Ungar mă preocupam problema muncitorilor români din acea țară si aveam legături cu Flueraș, JUMANCA, s.a., urmărind ca muncitorii români să nu se incadreze in organizatii comune cu unguri sau alti muncitori străini.

11 August 1947

/ss/ IULIU MANIU

13 Aug
Căp. regi' vol. 3-f 20-23. 00007

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU în etate de 75 ani ocupațiune agricultor, Bădăcini, locuința în strada Sfintilor nr.1 București, necesătorit declară următoarele :

Între altele multe organizații profesionale din partidul național țărănesc, existau 2 organizațiuni profesionale militare, ale foștilor militari care aparțineau partidului nostru.

Ambele organizațiuni militare, era statutare și se ocupau cu problemele specifice ale profesiunii lor.

Organizația Militară profesională militară pe țară era suordonată direct șefului organizație capitalei- Dl ION MIHALACHE.

Orientarea lor politică se conforma orientării generale politice a partidului, programului și tacticii lui.

Despre activitatea acestor organizații mi se raporta fie în ședințe de partid, fie în convorbiri particulare la club sau în societate.

Nu toți militari înscrși în partid acționau în cadrul organizațiunilor profesionale.

Îl cunosc pe codrul MOCANU care se ocupa la zisrul "DREPTATEA" cu rubrica externă.-

Cu Dsa mă întâlneam în relații obișnuite ale partidului și când avea ceva anume să-mi comunice venea la mine.

În misiunea la ziar lucra în competența necesară, cunoscând bine ideologia partidului.-

Cunosc deasemenea pe Lt. cdor CIOROIU MIRCEA, care mi se prezenta ca un ofiter bine pregătit atât profesional cât și în privința pregătirii generale.

Pe generalul BARBU VASILE îl cunosc de multă vreme încă depe cât era locotenent.- Îl știu ca pe un om bine pregătit profesional specialist în problemele de organizare a jandarmeriei și mi-a făcut bune servicii pe timpul guvernării.

00008

Cu dsa eram in contact mai des decât cu câilalti ofiteri din partid, mai ales după trecerea in rezervă.-

Pe col- STOICA STEFAN il cunosc inainte de a fi fost secretar general la Ministerul Inzestrării. Mi-am dat asentimentul pentru postul de secretar general administrativ, fiindcă il stiam bine pregătit din punct de vedere militar. Am luat la cunostintă cu plăcere această avansare.-

L-am numit in postul de presedinte al organizatiei profesionale militare, fiindcă pe deoparte stiam că ofiteri pe care urmau să-i conducă erau de acord cu această numire, iar pe dealtă parte pentru că consideram capabil pentru această functiune.-

Intâlnirile între mine si Lt. Colonel STOICA STEFAN nu aveau ca subiect decât activitatea cercului profesional militar si de natură amicală între oameni care se respectă reciproc.

Această declaratie in două pagini'o recunoc de a fi a mea.-

/ss/ IULIU MANIU

13 August 1947.-

I

10. 44
copie regi' vol. 3 f 24-3009

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU de profesie agricultor, domiciliat în București, Str. Sfinților Nr. 10, declar următoarele:

L-am cunoscut pe Dl. NICULESCU BUZESTI în toamna anului 1940 la locuința lui BARBU STIRBEY, când am discutat și hotărât cu el inaugurarea acțiunii politice care să scoată România din legăturile cu Germania și să treacă de partea Națiunilor - Unite.-

Acțiunea a fost începută imediat atât în țară cât și în străinătate bine înțeles cu aprobarea conducerii centrale a P.N.T.-

Plecarea din țară a lui NICULESCU BUZESTI s'a făcut din interese familiare, deoarece soția sa se găsea grav bolnavă în Elveția, unde chiar a și decedat.

Cu ocazia acestei plecări despre care am știut, i-am pregătit o scrisoare prin care am constatat că este membru al Partidului nostru și că este un influent prieten politic al nostru.-

Scopul pentru care am dat aceasta scrisoare a fost ca cei în drept adică ceilalți prieteni politici ai mei și care se găseau în străinătate să fie încredințați că NICULESCU BUZESTI este persoana agreată și de încredere a mea.

Dl. BUZESTI mi-a spus că va cere o similară declarație și de la Dl. BRĂȚIANU și TITEL PETRESCU pentru a dovedi față de prietenii acestora că posedă și încrederea acestor șefi de partide, cu care eu m'am declarat de acord.

Scopul pentru care Dl. NICULESCU BUZESTI cât și prietenii mei din străinătate duceau acțiunea lor era întâi: asigurarea suveranității Țării Românești și recăștigarea integrală a Transilvaniei, precum și asigurarea tuturor intereselor României care ar putea veni în discuție, în cercurile din străinătate.

Plecarea în străinătate a D-lui NICULESCU BUZESTI s'a făcut cu puțin timp înainte de alegerile din 19 Noiembrie 1940.

În corespondența ținută cu prietenii mei din străinătate-

te, nu am avut curieri speciali și am folosit diferite ocazii de persoane care voiajau, evitând persoane oficiale.

Pe Dl. POGONEANU l-am cunoscut pe la sfârșitul anului 1945, sau începutul anului 1946, în legătură mai sistematică cu el nu am fost, fiindcă atât eu cât și funcționarii din Ministerul ne evitam pentru a nu da loc la interpretări greșite. - În legătură cu materialul statistic, l-am cerut unele informații în legătură cu lumea apuseană, adică Germania, Franța, Austria și Anglia pe care Dl. POGONEANU, mi le-a dat, acest material statistic era de natură economică. - Prin Dl. POGONEANU nu am expediat nici un fel de corespondență în străinătate și nici nu am primit. -

Aceasta este declarația pe care o semnez propriu.

es/. I. MANIU

În continuarea declarației că Dl. POGONEANU nu mi-a dat nici un fel de material de natură politică decât, cel ce amintit mai sus adică un material statistic de natură economică.

Menționez că dela Dl. NICULESCU BUZESTI am primit numai o singură scrisoare din Elveția în care îmi schița încercările dela Conferința de Pace care de altfel erau cunoscute și din ziare.

Pe Dl. VASILE SERDICI îl cunosc dela data intrării sale în partidul nostru în timpul când s'a făcut fuziunea cu partidul Dl. Dr. LUFU.

Cu Dl. SERDICI eram în raporturi amicale permanente, l-am apreciat pentru atitudinile sale în materie economică și în general pentru că era un om deștept și corect și se bucura de încrederea mea. - Raporturile între mine și Dl. SERDICI, au devenit mai strânse odată cu confirmarea lui ca președinte al organizației din Jud. Târnava Mare a partidului nostru. Începând din luna August 1946 aproximativ și până după alegeri am locuit la Dl. V. SERDICI, unde aveam o cameră închiriată. - Dela începutul anului 1945 l-am întrebuințat pe Dl. SERDICI ca interpret pentru limba engleză la Misiunea Engleză și Americană. - Dela 23 August 1944, și până în anul 1946 raporturile cu Misiunile Americană și Engleză erau mai strânse, iar în anul 1947, raporturile erau mult mai rare. - Discuțiile purtate atât cu Dl. BERRY, cât și cu Dl. HOLMAN și SKAUYLER era de natură in-

00011

formativă și de protest pentru nerespectarea convențiilor internaționale și a înțelegerilor făcute cu partidul nostru, că se va respecta viața constituțională și libertățile politice și cetățenești care erau mereu călcate.

Susțin și semnez.

ss/ I. MANIU.

Pe Dl. NICU CARANDINO, nu-mi amintesc decât îl cunosc și nici nu eram în raporturi de prietenie personală cu dânsul dat fiind deosebirea de vârstă. L-am apreciat foarte mult ca scriitor și ca om de luptă politică.

Însărcinările date de mine lui CARANDINO, se refereau numai la atitudinea gazetei partidului nostru "Dreptatea" în general întâlnirile mele cu Dl. CARANDINO erau destul de rare fiind ambii foarte ocupați. - Pe Dl. CARANDINO îl cunosc și l-am apreciat pentru caracterul său cinstit și deschis.

Pe Dl. GHITA POP, îl cunosc din tinerețe decât era student, este un om de o erudiție excepțională, de o profundă judecată și un temperament calm.

Este cel mai bun cunoscător al problemei minorităților deoarece l-am trimis în străinătate în anul 1938 în diferite țări unde se găsesc minorități, pentru a studia la fața locului modul cum este rezolvată problema minorităților. Este membru al Delegației Permanente și fost ministru în repetate rânduri. În epoca pregătirii loviturii dela 23 August 1944 Dl. GHITA POP era secretarul general al Partidului nostru, dezvoltând o activitate foarte sărguitoasă și patriotică. Dl. GHITA POP, era membru în comitetul redacțional al "Dreptății" Este un om de o încredere desăvârșită pe a cărui cuvânt eu puneam multă bază. Ultima întrevedere avută cu Dl. GH. POP a avut loc în primele zile ale lunii August 1947 la locuința D-lui BOILA în Str. Barbu Delavrancea, când a fost chemat de mine, precis în ce chestiune nu-mi aduc aminte, consider chemarea D-lui POP, ca ceva firesc deoarece este unul din consilierii mei cei mai apreciați, motiv pentru care l-am și însărcinat și cu încheierea armistițiului la Moscova în 1944. -

Pe ILIE LAZAR, îl cunosc de pe vremea când eram studenți - am cunoscut totdeauna ca un bun român și luptător desinteresat, deschis și hotărât, este bine pregătit ca, cultură generală.

Era membru al Delegației permanente și se bucura de încrederea mea ca un om de cuvânt și ca unul care se bucura de încrederea maselor partidului nostru, - La actul dela 23 August 1944 și la pregătirea lui DI. ILIE LAZAR are merite excepționale. -

Plecarea D-lui ILIE LAZAR, în străinătate era motivată prin împrejurarea că noi nu plănuim o acțiune de masă într'un viitor apropiat în țară, unde prezența lui era necesară, în schimb însă el trebuia să cunoască lucrurile din străinătate în legătură cu mișcările și acțiunile muncitorești.

Menționez că DI. ILIE LAZAR a avut o activitate excepțională în legătură cu realizarea unității naționale în anul 1918. -

ss/ Iuliu Maniu

5 aug
04013
copie vezi vol. 3 f. 31-36

DECLARAȚIE

Subsemnatul Iuliu Meniu declar în continuare următoarele:

După eliberarea dlui Ilie Lazăr din închisoare l'am văzut de două sau trei ori, prima dată l'am văzut eu, apoi mi-a întors vizită, iar a treia oară nu-mi reamintesc.

Nu am discutat chestiuni în legătură cu rolul Dlui Ilie Lazăr în partid, deoarece poziția lui în partid era bine definită, el fiind membru de delegație permanentă și în același timp purtătorul de cuvânt al muncitorilor, aparținând partidului nostru. Nu-mi reamintesc dacă mai era cineva de față la această întrevvedere.

După 23 August 1944 dl Ilie Lazăr a primit misiunea de a se ocupa de interesele ardelenilor din Capitală, precum și de muncitori. Dl Ilie Lazăr reprezenta interesele muncitorilor în conflictele dintre patroni și muncitori pe care le rezolva întotdeauna în favoarea muncitorilor. Menționez că am oferit dlui Ilie Lazăr să intre în guvernul Rădescu, dar acesta a refuzat.

Precizez că nu am dat dlui Ilie Lazăr însărcinarea de a lua contactul Glul Aldea.

Organizarea secțiilor muncătorești s'a dezvoltat organic odată cu dezvoltarea întregului partid.

O atenție deosebită am dat personal începând din 1944 organizațiilor muncătorești ale partidului nostru în vederea loviturii din 23 August 1944, apreciind că pentru reușia loviturii și pentru asigurarea rezultatelor ei, era necesar ca muncitorimea din Capitală să fie organizată și gata totdeauna de a acționa în favoarea acțiunii de îndepărtare a nemților din țară. După reușita loviturii dela 23 August 1944, am folosit organizațiile muncătorești pentru a susține curentul popular pentru partidul nostru în Capitală precum și în toată țara și pentru a putea fi informat despre toate doleanțele lor în mod autentic și a discuta cu ei modalitățile de satisfacere și în special de a ține în albia pașnică și legală manifestările lor, ceea ce au și reușit, deși nu era ușor fiindcă muncitorimea a văzut sinceritatea cu care partidul nostru a susținut interesele muncătorimii sub puterea dreptății sociale, reprezentate de partidul nostru cu multă ener-

00014

gie.

Intâmpările dela Malxa, nu a fost o acțiune izolată anume organizată ci a fost un incident născut din ocaziunea alegerilor unde ca in multe alte fabrici din București, muncitorii aparținând partidului nostru, „pretindeau săvârșirea alegerilor in mod legal cu vot secret, iar comuniștii insistau la lista lor să fie proclamată prin aclamați, ceiace ai noștrii nu voiau. Iar pentru că nu voiau aclamarea, organizația comunistă i-a atacat pe ai noștrii, venind cu camioane din alte fabrici. Personal nu am luat parte și nici nu am fost informat despre pregătirea care le făceau comuniștii.

Noi nu am făcut pregătiri speciale ci am dat numai circulare că muncitorii aparținând partidului nostru să ia parte la alegeri la toate fabricile. Eu nu știu ce rol a avut dl Ilie Lazăr in alegerile dela Malxa și nici de celelalte fabrici unde a avut loc alegeri. Eu am luat cunoștință numai de rezultatele din care reieșea că muncitorimea a fost in majoritate cu noi.

In seara zilei de 12 Iulie 1947, l'am chemat pe dl Ilie Lazăr în dl Boilă Romulus care însă nu cunoștea motivele pentru care il chemam și care de altfel imi făcea in nenumărate rânduri asemenea servicii. Dl Ilie Lazăr a venit la sanatoriu, iar eu i-am comunicat că este o ocazie bine venită pentru a pleca in străinătate, unde va avea posibilitatea să studieze la fața locului problemele muncitorești și soluțiile cele mai potrivite care se aplică in țările din apus.

Cu dl M. Carandino m'am văzut in ziua de 12 Iulie a.c., la locuința dlui Boilă când deasemenea i-am comunicat posibilitatea ce am de al trimite in străinătate. Scopul pentru care dl M. Carandino trebuia să plece era ca de îndată ce va ajunge in America, să redacteze o gazetă românească, care să reprezinte linia politică a partidului nostru și in acelaș timp să țină legătură cu gazetarii streini.

Cu dl Ion Mihalache m'am văzut in ziua de 10 Iulie sau 11 Iulie nu pot preciza exact și am discutat posibilitatea plecării in străinătate, precizez că i-am comunicat că posibilitatea de a pleca in străinătate a devenit actuală și că deci dacă este de acord, poate să plece. Scopul pentru care trebuia să plece dl Ion Mihalache, a fost de a comunica cu ambasadorii care au fost in București, că promisiunile făcute de dl Groza nu se aduc la indeplinire și că din această cauză situația politică din România a ajuns intolerabilă. Si in special să se

aducă la cunoștință că Guvernul arestează cu sutele prieteni noștrii politici și că mulți inși sunt refugiați prin păduri pentru a scăpa de persecuțiile la care sunt supuși.

Pe dl M. Penescu îl cunosc de când a intrat în partidul nostru din anul 1923 sau 1924, este un eminent jurist și de mare folos în partidul nostru, cu cunoștințe vaste și cu o putere excepțională de muncă. Din aceste motive ocupă o poziție excepțională în partidul nostru fiind numit ministru, iar apoi secretar general al partidului nostru.

A studiat mulți ani la Paris unde s'a ocupat în special cu mișcările marxiste în care a și luat parte. Avea un birou avocațial foarte frecventat și are o situație materială bună, care îl pune la adăpost de grijile materlae. El se bucură de deplina mea încredere. Ultima dată m'am văzut cu dânsul în ziua de 12 Iulie, când i-am comunicat posibilitatea plecării în străinătate, dar că din lipsă de locuri doamna lui nu poate pleca. Scopul plecării era de a informa pe românii din străinătate despre situația din România, aceasta cu atât mai mult cu cât era în curent cu toate problemele care preocupau partidul nostru și pe care le cunoștea în calitate ce o deținea de secretar general al partidului nostru.

El Cornel Coposu aparține unei vechi familii din jud. Sălaj și care se găsea în strânse raporturi cu familia mea. Il cunosc de când era student la Simlău, este foarte bine pregătit și citit, și cunoaște problemele politice temeinic. Este un eminent gazetar care scrie repede și cu mult succes pentru cititorii gazetei. El a fost și colaborator intern la ziarul "Dreptatea". În paritd ocupa funcția de secretar adjunc și în acelaș timp a făcut și oficiul de secretar particular al subsemnatului până în luna Februarie 1947. Dl Coposu cunoștea toate problemele care frământau partidul nostru. Corespondența de obicei era scrisă de el și dictată de mine.

Il apreciez foarte mult și se bucura de încrederea mea. Aceasta este declarația pe care o semnez propriu.

5 August 1947.

ss. Iuliu Maniu

cin continuare sdaug că am trimis în străinătate oameni distinși, unii membrii ai biroului, ceiace puteam face, fiindcă am reținut și aicea o bună parte din biroul, oameni deasemenea distinși și cunosători ai problemelor. A rămas aci un vice președinte, doi secretari adjuncți, ambii casieri și fostul secretar general al partidului Dl Ghiță Pop, împreună cu doi secretari general adjuncți, toți aceștia foști miniștri.

5 Aug. 1947.

ss. Iuliu Maniu

17
cazic vezi vol. 3. f. 37-39.

6 hpt
00016

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar în continuare următoarele:

Cu Dl. Ilie Lazăr m-am întâlnit ultima dată în seara zilei de 13 Iulie 1947, probabil la locuința Dlui Ionescu în Str. Tokio, însoțit fiind de Dl. Boilă, care însă nu a asistat la convorbire și de altfel nici nu era în curent cu ceiace se petrecea.

Pe Dl. Colonel Stoica l'am cunoscut la intrarea sa în partidul nostru, data nu mi-o reamintesc, în orice caz înainte de a fi numit Secretar General la Ministerul Inzestrării.-

Col. STOICA era Președintele Secției Cercului Profesional Militar, pe țară, în ceiace privește organizația pe Capitală, nu cunosc cine era Președintele deoarece Capitala era sub ordinele Dlui Ion Mihalache.

Cercul Profesional Militar avea ca scop studierea chestiunilor în legătură cu poziția militarilor pensionari. Dl. Colonel Stoica era subordonat mie, dar nu a primit și nici nu a cerut instrucțiuni dela mine în legătură cu activitatea acestui cerc profesional.- Cu Col. Stoica mă vedeam foarte rar, iar atunci când mă vedeam cu dânsul discutam generalități.- Este un om de caracter, un bun militar, ordonat, și aveam încredere în el, dat fiind că este un om de caracter și priceput luam în serios lucrurile care mi le comunica.- Nu am văzut și nici nu am studiat singur sau cu Dl. Ion Mihalache nici un material prezentat sau întocmit de Col. Stoica sau de alt ofițer membru al C.P.M., ca lucrare a secției Militare. Nu-mi aduc aminte să fi primit vreun material cu caracter militar, dela vre'o persoană militară sau fost militar.

Comandorul Mocanu era colaborator la ziarul „Dreptatea” unde făcea aprecieri în legătură cu problemele

..//..

externe. Il vedeam foarte rar, deoarece era ocupat la redacție ,deși eram în raporturi destul de bune, apreciindu-l ca un om de caracter și bun gazetar. În acțiunea dela 23 August 1944 a colaborat cu mine și Comandorul Mocanu. În acțiunea actuală de doborire a Guvernului, Comandorul Mocanu nu a avut nici un rol definit, în afară de acela de colaborator al gazetei. Sustin și semnez.

ss. Iuliu Maniu

6 Septembrie 1947.

844
Copie regi vol. 3-f 40-4200018

DECLARAȚIE

Subsemnatul Iuliu Maniu, declar în continuare următoarele :.

Rectific și revin în esență privește cunoștința mea cu Dl. Pogoneanu și anume : L-am cunoscut pe Dl. Pogoneanu între ani 1941-1942 nu-mi reamintesc precis data, cunoștința am făcut-o în locuința Dlui Stirbey. Intrevederile mele cu Dl. Pogoneanu au fost repetate, în special în epoca pregătirii actului dela 23 August 1944. După aceasta dată, întâlnirile noastre au fost mai rare și aveau loc de obicei cu ocazia diverselor dejunuri unde eram invitați. În aceste întrevederi discutam cu Dl. Pogoneanu, probleme în legătură cu tratatul de pace și în special problema Dunăreanu și problema noțiunii celei mai favorizate. Dl. Pogoneanu în calitate de specialist cunoștea aceste probleme, iar discuțiunile erau purtate în sensul de a mă documenta pe mine.-

În legătură cu problemele de mai sus, am dictat personal Dlui Popescu o scrisoare adresată Dlui Gafencu la Paris, în care arătam punctul meu de vedere în legătură cu problemele internaționale atunci actuale. Această scrisoare a fost redactată în epoca conferinței de pace dela Paris, nu-mi reamintesc conținutul acestei scrisori, în măsura în care să pot reproduce din memorie conținutul.-

Pe Radu Niculescu Buzăști l-am cunoscut la intrarea în partidul nostru, recomandat fiind de ~~fratele~~ fratele său Constantin Niculescu Buzăști. Radu Buzăști făcea politică în jud. Caraș și s'a stabilit numai în ultimul timp în București. Nu a avut nici-o însărcinare ~~specială~~ specială dela mine sau dela alt organ al partidului.-

/Acțiunea proprie zisă politică/ noi aducem aici acasă, adică partidul nostru/

Acțiunea proprie zisă politică, partidul nostru e dezvoltată în țară, acțiunea care producea ecourile sale în străinătate, susținute acelu și de prieteni noștri.-

Pe Dl. Iosif Ciocău Mircea l-am cunoscut incidentul într-o seară fiind cu mai mulți prieteni, precizez că,

00019

cunoștința am făcut-o la clubul nostru înainte de alegeri.-
Cu Dl. Cder Ciereiu mă vedeam destul de rar, nu a avut nici-o
însărcinare dela mine și nu am cunoștință dacă a primit
vre'o însărcinare dela altcineva din partidul nostru. Nu-mi
recunosc că Dl. Cder Ciereiu să-mi fi prezentat vre'o
lucrare cu caracter militar, sigur este însă că eu nu i-am
cerut asemenea lucrare.-

Susțiu și sennez.

8 Septembrie 1947.-

/ss/ Iuliu Meșiu.-

114pt
scopie vezi vol. 3 f. 43-47.

00020

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar în continuare următoarele :

Întrebare: Căre erau raporturile Dvs. cu Dl. Gafencu și ce conțineau scrisorile purtate între Dvs. și el?-

- Raporturile mele cu Dl. Gafencu au fost foarte bune, atât timp cât a fost membru al Guvernului susținut de noi și aceste raporturi bune au dăinuit până a părăsit partidul nostru.-

Dl. Gafencu a plecat în străinătate ca făcând parte din corpul diplomatic, firește aceste două împrejurări au făcut ca raporturile dintre noi să se răcească foarte mult.-

În două scrisori insistă să căutăm a îmbunătăți raporturile noastre cu U.R.S.S., aceste scrisori le-am primit din Elveția, iar apoi să exercităm toată influența noastră pentru ca Guvernul român să nu mai continue războiul împotriva U.R.S.S. și, în urma acestor scrisori am prezentat guvernului român, memorii, cerând sistarea imediată a războiului.- Ceiace de altfel pretindeam mereu Guvernului Antonescu, până când l'am rugat pe Dl. Mihalache să meargă cu un memoriu de al meu la Antonescu pe front, pentru a insista să nu continue războiul pe pământ sovietic.- Pe cât îmi reamintesc după 23 August 1944 am scris Dlui Gafencu o singură scrisoare în care mă plângeam de guvernarea Dlui Groza caracterizând, ca dictatorială. Si îl făceam atent de foamea care amenință România din cauza indolenței Guvernului.- În această scrisoare rugam să se folosească în viitor de accente mai grave în ce privește situația aproape disperată în care se găsește România. Această scrisoare am trimis-o în timpul conferinței de pace de la Paris, nu știu prin cine a fost trimisă această scrisoare.-

cine a fost trimisă această scrisoare.-

În ceea ce privește memoriile înaintate de Dl. Gafencu la conferință de pace dela Paris, nu au fost prezentate din inițiativa mea. Al doilea memoriu nu-l cunosc încă. Prezentarea lui însă a fost sugerată de mine, fără a cunoaște conținutul. Sugerția în ceea ce privește al doilea memoriu a fost făcută prin scrisoarea des re care am amintit mai sus.-

Toto în scrisoarea amintită mai sus, am comunicat dlui Gafencu că este o dorință generală a poporului român, că trupele străine și prin urmare cele sovietice să fie retrase de România cât de curând, fiindcă războiul cu Germania s'a terminat.-

Deasemenea ceream ca linia de comunicație cu Austria să fie menținut în direcția cea mai scurtă adică prin Rusia Subcarpatică și Polonia.-

Nu-mi reamintesc că după 23 August 1944, să fi primit vre-o scrisoare dela Dl. Gafencu. Imi explic faptul de a nu fi primit nici o scrisoare dela Dl. Gafencu, prin faptul că am primit dela Dl. Niculescu-Buzelti, o scrisoare mai lungă și întrucât ambii lucrau împreună Dl. Gafencu se simțea dispensat de obligația de a-mi scrie.

Raporturile mele cu Dl. Gafencu au fost întotdeauna normale, o răceală s'a produs între noi când Dsa a intrat într'un guvern care nu era al nostru. A fost o neînțelegere între noi numai în chestia Basarabiei, căci el Gafencu era de părere propabil în urma conversațiilor care avea în Elveția cu un diplomat rus, să nu insistăm prea mult pe chestia Basarabiei, care după părerea lui numai poate fi salvată.-

Aceasta s'a petrecut în anii 1941, 1942, 1943. Eu rămânând la punctul meu de vedere, adică că noi trebuie să susținem dreptul nostru la toate provinciile românești.

Cu Dl. Tilea am fost în cele mai bune raporturi până în momentul când s'a produs neînțelegerea mea cu ex Regele Carol II., când Dl. Tilea s'a decis să rămână pe partea fostului Rege, și prin urmare s'a despărțit de mine.

Dela despărțirea Dlui Tilea de mine, raporturile

nu au mai fost reluate.

Nu-mi reamintesc să fi trimis în luna Aprilie 1946 sau la altă dată vre-o scrisoare Dlui Crețianu la Ankara, dealt el nici nu aveam ce să-i comunic, nefiind în corespondență cu el.

În anul 1946 nu-mi reamintesc exact luna, am insistat ca Dl. Vișoianu să plece în străinătate, insistența pe care am depus-o pe lângă toți românii deștepți.

Scopul pentru care insistam, ca acești români să plece în străinătate, era de a informa lumea diplomatică despre stările insuportabile din România, sub Guvernul dicatorial al Dlui Groza. Stări, care nu erau în raport cu sacrificiile mari care le adusese România pentru victoria puterilor aliate.

Nu este adevărat și consider că exclus chiar, de a fi primit prin Dl. Serdici sau altă persoană, un plan de organizare al Armatei, transmis de Dl. Colonel Stoica sau de altcineva. Nu am citit și nici nu am văzut un asemenea document. Si în consecință nu am trimis Dlui Melbourne sau altui membru al Corpului diplomatic sau Misiune străină.-

Nu am dat nici un interview vre-unui gazetar străin în luna Iulie 1947, și nu-mi reamintesc de ziaristul Lavrance, dela New York Times

Nu am arătat Dlui Serdici sau altcuiva vre-o schema de organizare a rezistenței și nici nu am cerut cuiva întocmirea unei asemenea schema sau plan.

Nu-mi reamintesc a fi primit dela Dl. Colonel Stoica prin Dl. Serdici Statutele C.P.M. precum și conferința ținută de Dl. Colonel Stoica și intitulată "Armata de Măine" și nici nu am citit o asemenea conferință scrisă de Dl. Colonel Stoica și cu anumite complectări făcute de Dl. Ion Mihalache.

Susțin și semnez.

ss. Iuliu Maniu

11 Septembrie 1947.

I
copie vezi vol. 3. f. 48-52. 147
00023

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar în continuare următoarele :

În ceea ce privește cele afirmate de mine cu ocazia discursului ținut la Vințul de Jos în Iulie 1936, nu pot constata dacă cuvintele mele au fost exact reproduse, până când voi avea posibilitatea a le constata, declar că într'adevăr în esență și la Vințul de Jos, ca întotdeauna am pronunțat părerea mea care era permanent că sunt în contra concepției științifice sociale și politice comuniste. - Situația la acea vreme era precum urmează Comuniștii din Budapesta sub conducerea lui Kuhn Bella au început ofensiva dela Tissa pentru a ocupa Transilvania și celelalte ținuturi românești. - Au reușit să pătrundă cu armata lor maghiară până dincolo de Dobrițeni și ajunseseră până la Simleu și Bădăcin, unde să găsea mama mea, sora mea Cornelia și vărul meu Romul Erdely. - I-au luat cu sine toate aceste trei persoane ca ostateci și i-au dus, căci între timp au fost nevoiți să se retragă la Budapesta unde au reținut toate aceste persoane 3 luni și eu firește ca președinte al Guvernului de atunci al Transilvaniei, aveam datoria să apăr față de guvernul comunist dela Budapesta, hotarele țării noastre. -

Părinții lui Kuhn Bella erau în Transilvania, iar eu i-am îngrijit într'un hotel din Făgăraș, în așa condiții bune încât, când în urma unei înțelegeri internaționale la intervenția Regelui Ferdinand să se facă schimbul, adică Guvernul Comunist din Budapesta să lase să treacă pe mama, sora și vărul meu din Ungaria în Transilvania, iar eu să las să treacă părinții lui din Transilvania în Ungaria. -

Familia lui Kuhn Bella însă nu vroiau să părăsească Transilvania unde era perfectă ordine și libertate și să plece în Ungaria, unde se temeau de persecuțiile maghiare și pe urmă totuși s'au învoit să treacă după asigurarea solemnă din partea mea că ei vor fi lăsați să revină în Transilvania când vor voi. - Partea respectivă din discursul meu nu voiu decât să reîmprospăteze în memoria mulțimei amintirea acelor vremuri tragice care dovedeau tocmai simțul meu democratic și umanitar care pe vremu-

00021

ri a fost și în presa mondială remarcat.- Totodată și tăria mea de convingere care am dovedit-o în orice împrejurări. - acțiunea mea nu era îndreptată propriu zis împotriva comunismului ci a fost o acțiune îndreptată în contra Statului Maghiar care voia să pună din nou mâna pe Transilvania, dovadă că tot eu am organizat în anul 1918 revoluția în contra Guvernului feudal maghiar din Budapesta prezidat de contele Andrássy și pe urmă Esterházy, care asemenea voiau să țină și mai departe ținuturile românești din fosta monarhie habsburgică sub dominația lor de rasă și clasă.-

Intr'adevăr în 1919 în decursul războiului dintre România și Ungaria, când guvernul maghiar a început ofensiva în contra României, câteva sute de C.F.R.-iști dela C.F.-Cluj au intrat în grevă voind să oprească circulația trenurilor și să împiedice transportarea trupelor pentru apărarea graniței, am arestat pe funcționarii și muncitorii care au intrat în grevă, aceasta asta la ordinul comandantului militar din București pentru că C.F.R.-iști erau mobilizați adică că erau sub disciplina militară nu sub cea civilă a cărui cap eram eu.-

Este adevărat că eu totdeauna am cuvântat împotriva comunismului din țara noastră, dar au curentele politice și sociale din Statele vecine nu m'am ocupat și din contră am protestat împotriva regimului Antonescu care vorbea și propaga pentru războiul contra sovietelor cu lozinca de a apăra crucea, ceea ce nu era dreptul nostru și chemarea noastră fiind vorba de Rusia.-

În legătură cu discursul dela Cluj ținut la 1 Decembrie 1937 precizez următoarele :

Am fost totdeauna aderentul politicii naționaliste și a ideilor naționaliste pe care însă le-am îmbinat totdeauna cu celelalte două mari principii legate de sufletul meu și pentru care am luptat, „Democrație și Dreptate Socială.-

Mussolini și Hitler reprezentau ideea naționalistă și au reușit să ridice conștiința națională a popoarelor lor și să aducă realizări importante pentru popoarele lor.-

Realizarile acestor doi oameni de Stat pe țărâm politic le-am admirat cunoscându-le la feța locului.-

Acești doi oameni de Stat Hitler și Mussolini puteau să rămână între cei mai mari oameni istorici dacă respectau și cele două principii, democrația și dreptatea socială și dacă nu declanșau al doilea război mondial.-

Deci aceasta a fost ideia de bază pe care am dezvoltat-o în acel discurs și pe care o susțin și astăzi.-

Susțin și semnez.-

ss/. Iuliu Maniu

16 Septembrie 1947

14
copie registru vol. 3 f 53 - 54.00026

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar în continuare următoarele :

Imi amintesc că spre sfârșitul lunii Septembrie, începutul lunii Octombrie 1946 am avut discuțiuni cu Dl. Grigore Niculescu Buzești ca de altfel și cu alți colaboratori apropiați din conducerea partidului, despre necesitatea intensificării acțiunii de răsturnare a guvernului Dr. Petru Groza. - Si înainte am susținut necesitatea schimbării regimului din România și în acest scop intensificarea luptei noastre politice. -

Deoarece consideram că P.N.T. se bucură de atâta popularitate, a-și fi putut răsturna guvernul oricând prin mijloace de forță așa cum a fost la 8 Noiembrie 1945, când ași fi putut scoate Miniștrii din Ministere, dar nu am vrut acest lucru deoarece nu vreau să trec lupta politică pe tărâmul discordiei. -

În legătură cu plecarea lui Niculescu-Buzești știu că înainte de plecare, ne-am întâlnit la Palatul Stirbey unde am discutat diferite probleme de ale partidului legate și de sarcinile unui membru de partid aflat în străinătate. -

Nu-mi reamintesc precis dacă cu ocazia acestei întâlniri sau după plecarea D-sale în străinătate, i-am dat sau trimis scrisoarea prin care arătam că este membru al partidului N.T. și omul meu de încredere, în înțelesul de a interpreta și prezenta punctul meu de vedere în discuțiile ce s'ar ivi între grupul românilor aflați în străinătate. -

Înțelesul semnării a aceleiași scrisori de către D-nii C. Brătianu și Titel Petrescu, este că D-niile lor îi acordă aceiași încredere. -

Susțin și semnez. -

ss/. Iuliu Maniu

16 Septembrie 1947

I
copie regi vol. 3 f 57, 58, 28 ¹¹⁰⁰²⁸ 27

DECLARAȚIE

Subsemnatul Iuliu Maniu, declar în continuare următoarele :

Recunosc că am primit scrisorile datate 26 Oct. 1946 și semnate de dl. Crețianu și Davila, ambele scrisori au venit în acelaș timp. Vizarea scrisorilor din partea mea, o consider că nu este necesară deoarece sunt vizate de Serdici în e cărui casă s'au găsit.

În legătură cu cele cuprinse în scrisorile de mai sus referitoare la Confederația Statelor agrare, precizez că în principiu am găsit și găsesc și astăzi că constituirea unui astfel de confederație este necesară. Dovadă este că încă înainte cu 20 ani am început o campanie pentru o astfel de confederație în bună înțelegere cu Dorton Ministrul de Externe al Franței. Participarea mea la confederația amintită era influențabilă și de atitudinea Rusiei fără de a cărui învoire o astfel de confederație nu era posibilă. Am condiționat semnarea actului și de semnătura lui Mikolajczyk..

Susțin și semnez. .

18 Septembrie 1947.

ss. Maniu.

19. 8. 47
copie vezi rd 3 f 59-67. 00029 28

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar în continuare următoarele:

Este adevărat și îmi aduc aminte că Legatia Americână m'a informat despre unele informații care le primea dela guvernul American. Intrucât eu în mai multe rânduri am comunicat legatiet americane din București, că sunt foarte surprins că Guvernul Groza nu satisface promisiunile sale date reprezentanților americani, englezi și sovietici și în repetate rânduri am cerut ca legatia americană din București să atragă atențiunea guvernului său asupra acestui fapt.

Legatia americană ni-a împărțuit în mai multe rânduri punctul de vedere al guvernului american în legătură cu obiecțiunile mele. - Si aceste proteste ale mele precum și informațiile care le primeam dela legatie, le comunicam și D-lui MIHALACHE totdeauna, nu însă și D-lui PENESCU.

Răspunsurile guvernului american îmi puneau în vedere că vor trimite note diplomatice, protestând în contra nerespectării promisiunilor făcute.

Intrădeavăr eu am fost și sunt pentru o acțiune politică mai, energică de răsturnare a guvernului Groza.

Acestea le-am discutat cu Dl. MIHALACHE, fie la mine acasă sau la locuința D-lui NESTOR BADEA. -

În legătură cu articolul de ziar intitulat "Dl. IULIU MANIU cere ruperea relațiilor diplomatice cu România" precizez următoarele:

De Dl. LAVRANCE și de numele acesta nu-mi aduc aminte și nici tot timpul din urmă m'au cercetat /vizitat/ mulți gazetari din străinătate. Eu însă principial nu am dat interviuri la gazetarii din străinătate, cu motivarea că nu pot să controlez ce publică în străinătate. - Aveam obiceiul să conversez cu ei liber, informându-i despre situația din țară

I
Copie regi vol. 3. f. 55, 56. 110027 29

DECLARAȚIE

Subsemnatul Iuliu Maniu, declar în continuare următoarele :

Recunosc că răspunsul dat dlui C. Brătianu la cererea sa de a interveni pentru ajutorarea regiunilor înfometate este acela comunicat de mine în scrisoarea din 19 Ianuarie 1947. Menționez că am făcut imediat intervențiile necesare pe lângă guvernul american, îndată ce m'au convins dl. Berry, că o intervenție a mea va avea rezultat, iar ajutorul cerut a și venit.

În legătură cu cele afirmate de Cretzianu scrisoarea sa din 2 Septembrie 1946, recunosc că este adevărat că i-am trimis cele menționate de el în scrisoarea din 1 August.

Cele amintite în scrisoarea din 2 Septembrie și care au fost trimise prin dl. Pogoneanu, nu le-am primit pe toate, ci numai cele amintite la punctul 3, adică interviurile date de dl. Gafencu. Nu am dat lui Cretzianu nici un mandat, ci i-am scris o scrisoare înformativă pe care nu știu dacă a primit-o.

Recunosc că am primit un proces verbal dela dl. Cretzianu, dar nu-mi reamintesc conținutul său.

Precizez că scrisoarea din 2 Septembrie despre care am amintit și mai sus, este cea primită de mine și este vizată de Serdici la 12 Septembrie 1947.

Susțin și semnez.

ss. Maniu.

17 Septembrie 1947.

noastră și așa s'o fi întâmplat și cu DI. LAVRANCE. Celace se găsește în articolul menționat, sunt într'adevăr părerile mele care le-am comunicat tuturor gazetărilor din străinătate și în consecință le voi fi comunicat și D-lui LAVRANCE, în afară de chestia afirmativă fortificării a litoralului Mării Negre, despre care eu nu aveam cunoștință și prin urmare nici nu puteam spune. Și peste tot eu nici cu gazetari și nici cu oameni politici români sau străini, despre chestiuni militare nu am vorbit și nu vorbesc.-

Susțin și semnez.

ss/ IULIU MANIU

19 Septembrie 1947

14
Copie xerox vol 3 f 62, 63 00031

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU declar în continuare următoarele :

În legătură cu discursul ținut de mine la Vințul de Jos în 1936, țin să precizez că reproducerea discursului meu nu este exactă, am fost totdeauna în contra războaielor de cucerire și pentru asta am fost și în contra Abisinieii cu armele de către Italia.- Întreaga mea atitudine în problemele internaționale dovedește acest lucru și nu puteam ca să fac excepția tocmai la Vințul centrul fiefului meu politic unde am fost ales consecvent și consecutiv în lă alegeri generale.- Este la mijloc o neînțelegere din partea corespondentului fiindcă am fost totdeauna pentru ideea unității naționale a Italiei și el va fi înțeles că și Abisinia contează pentru provinciile naționale ale Italiei. Nu am dat la timpul său nici o desmințire în ceea ce privește afirmațiunile din discurs referitor la Abisinia, deoarece mi-a scăpat din vedere.-

Cu toate că discursul este reproduș și în oficiosul partidului nostru - Dreptatea - cu observația referitoare la fostele aspirațiuni ale Italiei în ceea ce privește Abisinia, totuși continui a afirma că reproducerea este greșită, inexactă, deoarece niciodată nu am făcut asemenea afirmațiuni.-

Susțin și semnez.-

ss/ Iuliu Maniu

20 Septembrie 1947

51.
Copie regi vol. 3. f. 64 - 66. 21 febr

00032

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, declar în continuare următoarele:

În principiu și în fapt sunt pentru desăvârșită liberate a cuvântului și a scrisului și nu admit o cenzură preventivă împotriva nimănui, nici pentru fasciști și nici pentru comuniști, sunt însă pentru urmărirea și pedepsirea ulterioară a acelor ce calcă legile țării.- Această atitudine a mea de libertate desăvârșită chiar și pentru fasciști și comuniști o mențin și afirm și astăzi.-

În legătură cu discuțiile mele particulare cu diferiți oameni politici (din partid sau din afara partidului) nu pot să declar tot ce am discutat considerându-le ca, chestiuni confidențiale politice sau particulare.

Deacea și în discuțiile avute cu Dl. Gr. Niculescu-Buzeghi înainte de a pleva din țară am atins diferite probleme particulare și de partid pe care nu se pot (declara) divulga și nu sunt dator a le divulga nimănui. Ținând seama de considerațiunea că sunt președinte de partid și deci depozitarul unor chestiuni pe care lumea care vine și mi le comunică cunoscând firea mea discretă precum și calitatea mea, mi le încredințează fără teamă și rezervă.- Țin să declar că în conversația avută cu Dl. Gr. Niculescu Buzeghi nu am atins nici o altă chestiune care ar fi în legătură cu cazul care este cercetat.

Totuși afirm, că mi-am manifestat în diferite discuțiuni cu prieteni politici temerea mea că România va fi anexată U.R.S.S. și consider că Dl. Petre Groza s'a împăcat în sufletul său cu gândul acestei anețiuni.

Și pentru acest considerent am dus lupta mea de răsturnare a actualului regim cu mijloace politice legale.-

Despre organizația militară a partidului nostru, declar că a fost o organizație pur profesională, iar conducătorii ei Generalul Negrei, General Stoica, Colonel Stoica și alții, știu că se ocupau numai cu chestiuni profesionale

Despre documentele prezentate și anume:

- Minuta Întâlnirii din 18 Septembrie 1946 și Memorandumul din 30 Septembrie 1946 cuprinzând discuțiile între Dl. Grigore Niculescu-Buzești și alții deoparte și cei doi ofițeri Americani de altă parte, declar că nu am nici o cunoștință.-

Aceasta este declarația pe care o susțin și semnez.-

ss. Iuliu Maniu.

21 Septembrie 1947.

✓
copie vezi vol. 5. f. 67-73.

22 Sept
00034

PROCES - VERBAL

de confruntare.

Astăzi 22 Septembrie 1947.

Nei, M. Dulgheru, Inspector general de Poliție, asistat fiind de dl. L. Lepădătescu, procedând la confruntarea dintre Dnii Iuliu Maniu și Ion de Moesony-Stireea, constatăm următoarele :

IULIU MANIU :

Dl. Grigore Niculescu Buzzești este un membru al partidului meu, om de încredere și foarte prietut în chestiuni de politică Externă pe care îl consultam ori de câte ori era cazul. D-șă nu a avut însă din partea mea nici tacit și nici expres vreun mandat general sau special de a mă reprezenta sau angaja pe mine și partidul național-țărănesc, în politica externă.

Șerisoarea ce am încredințat-o pentru dl. Grigore Niculescu Buzzești în Octombrie 1946 nu era un mandat de reprezentare ci avea menirea de a certifica că dl. Grigore Niculescu Buzzești este membru al partidului nostru și om de încredere al meu. Această șerisoare a fost semnată de mine și nu știu dacă aceeași șerisoare a fost semnată și de Dnii Brătianu și Titel Petrescu sau aceștia i-au dat o șerisoare separată.

Dl. Grigore Niculescu Buzzești nu a avut nici odată încredințarea din partea mea, de a duce tratative cu agenți americani.

Nici odată direct nu am provocat pe dl. Ion de Moesony-Stireea de a se înscrie în partidul național-țărănesc cum nu am provocat pe nimeni, s'ar putea ca prieteni comuni să-i fi făcut vreo aluzie la aceasta.

ss. I. Maniu.

./.

DL ION DE MOCSONY-STIRCEA:

Declară că a înțeles din convorbirea avută cu dl. Iuliu Maniu că acesta l-a solicitat să intre în partidul național țărănesc și ca dovadă este că i s'a propus să candideze pe listele național țărăniște din județul Severin. Dealtfel d-nii Grigore Niculescu Buzeghi și A. Leucuția m'au solicitat direct să intru în partidul național țărănesc. Cunoscând poziția dlui Gr. Niculescu Buzeghi și Leucuția pe lângă dl. Iuliu Maniu, am considerat că solicitarea lor avea asentimentul dlui Iuliu Maniu cu atât mai mult cu cât eu ceazia adoptării mele ca fiu adoptiv al defunctului Moesony, dl. Maniu mi-a dat să înțeleg că ar vedea cu ochi bună intrarea mea în partidul d-sale.

ss. Ioan de Moesony Stircea.

DL IULIU MANIU :

Afirmă că cele declarate de dl. Ion Stircea corespund adevărului și că deși personal nu i-am făcut propunerea de a intra în partid, invitarea făcută de d-nii Gr. Niculescu Buzeghi și Leucuția, am socotit-o ca bine făcută.

ss. I. Maniu.

ION DE MOCSONY-STIRCEA :

Reafirmă că în opinia sa și a prietenilor comuni cu ai dlui Gr. Niculescu Buzeghi acesta era reprezentantul partidului național țărănesc în problemele de politică externă. Dl. Grigore Niculescu Buzeghi a făcut în neenumărate rânduri declarații în acest sens, arătând chiar că nici o altă persoană din partidul național țărănesc nu avea căderea să vorbească în aceste probleme în numele dlui Maniu și a partidului național țărănesc. Am avut impresia din convorbirile anterioare cu dl. Maniu în timpul în care funcționam în Palat că dl. Maniu împărtășea acest punct de vedere. Ultima dată când dl. Buzeghi a afirmat cu tărie că reprezintă partidul național țărănesc și pe dl. Maniu a fost în cursul tratativelor duse de d-se cu ofițerii americani așa cum am mai declarat.

ss. Iona de Moesony Styreea.

IULIU MANIU :

Menține cele declarate mai sus în legătură cu Gr.Niculescu Buzești și adaugă că nici nu crede că dl. Niculescu Buzești să fi afirmat că este reprezentantul Partidului național țărănesc. Dl.Gr.Niculescu Buzești a avut însă procură generală verbală de a reprezenta partidul național țărănesc și pe președintele său în relațiile cu Palatul.

ss.Iuliu Maniu.

ION DE MOCSONY-STIRCEA:

Stăruie în declarațiile sale și repetă că în cursul tratativelor dl.Gr.Niculescu Buzești a declarat că lucrează în numele partidului, național țărănesc fiind autorizat la aceasta.

Ca dovadă că actele sale emană dela partidul național țărănesc este faptul că primul memoriu prezentat la palatul Styrbel conținea și cererea ca guvernul american să trimească (comisii) observatori la alegerile ce urmau să aibă loc. Dealtfel întreg acest memoriu cuprindea cereri care erau în general cunoscute fiind acelea exprimate oficial de opoziția din țară. Deasemeni la arătarea ofițerilor americani că dacă partidul național țărănesc nu este în măsură să se organizeze în sensul discutat, vor prefera persoane fără de partid sau aventurieri - dl.Gr.Niculescu Buzești a răspuns că partidul național țărănesc are cadre suficiente și este în măsură să realizeze o asemenea organizație.

ss. Ioan de Mocsony-Styrcea.

IULIU MANIU :

Repetă că nu are cunoștință de cele discutate între dl.Niculescu Buzești și ofițerii americani, dar că a aflat dela prieteni cu alte prilejuri că ofițerii americani vorbesc că sunt nemulțumiți că dl Maniu și partidul național țărănesc, nu face organizații subversive paramilitare. D-ss a afirmat totdeauna că nu înțelege

00037

să facă asemenea organizațiuni și că dl.Gr.Niculescu
"puzești cunoștea perfect acest lucru.

ss. Iuliu Maniu.

Daii Iuliu Maniu și Ion Moesony-Stireea își men-
țin cele declarate mai sus ca și toate observațiile ante-
riore.

ss. Iuliu Maniu.

ss. Ioan de Moesoni Stireea.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal
spre cele legale.

INSPECTOR GENERAL,
ss. M.Dalghera.

ASISTENT,
ss. M.Lepădătescu.

ss.I.Manu.

22-4pt
copie regi vol 3 f 74-76. 00038

PRO CBS - VER B A L

de confruntare

Astăzi 22 Septembrie 1947.-

Noi, C.Mihalcea Inspector General de Poliție, asistat fiind de Dl.M.Dulgheru Inspector General de Poliție, procedând la confruntarea dintre Dnii IULIU MANIU și VASILE SERDICI, constatăm următoarele:

IULIU MANIU :

Imi amintesc că la una din întrevederile ce am avut cu Dl.Berry, am discutat cele consemnate în nota și memoriu și pe care o vizez, însă nu-mi amintesc dacă Dl. Serdici sau altcineva a scris-o la mașină.-

Recunosc că eu am făcut corecturile depe această notă întrucât, mi s'a părut că nu s'a notat exact discuția.- Cu privire la pasagiul relativ la înființarea unui guvern de rezistență în străinătate, declar că intradevăr în partidul nostru existau fruntași care cereau acest lucru și atunci eu am discutat cu Dl.Berry tangențial și nu m'am dus special pentru acest lucru, ci legătura a venit atunci când i-am mulțumit pentru ajutorul dat spre a putea trimite în străinătate câțiva prieteni în străinătate.-

Precizez că prin ajutorul dat înțeleg înlesnirea ce mi s'a făcut spre a trimite și a ajunge prieteni noi în străinătate.-

ss.Iuliu Maniu.

VASILE SERDICI :

Accastă întrevvedere a Dlui Iuliu Maniu cu Dl. Berry a avut loc la Misiunea Americană în luna Septembrie 1946 imediat după înapoierea Dlui Berry din America, cu serviciul de interpret la discuții.- Nu am redactat eu nota însă când am citit-o mi-am dat seama că exprimă ideile și părerile schimbate cu acea ocaziune de Dnii Maniu și Berry.-

Precizez că pasagiul referitor la înființarea unui guvern de rezistență în străinătate, Dl. Maniu, după ce a mulțumit Dlui Berry pentru ajutorul dat spre a-și trimite prieteni în străinătate i'a spus că ar fi putut constitui un guvern de rezistență în străinătate și că ar putea să-l constituie, întrebându-l dacă Guvernul American ar aproba un astfel de lucru.- Dl. Berry i-a răspuns că se va informa și va răspunde.- Nu cunosc ce răspuns a dat.- Alte detalii cu privire la constituirea acestui Guvern de rezistență nu s'au discutat.-

ss.V.V.Serdici.

Drept care am dressat prezentul Proces-Verbal spre cele legale.-

INSPECTOR GENERAL:

ss. C.Mihalcea

ss. M.Dulgheru, asistent.

ss.Iuliu Maniu
ss.V.V.Serdici.

22 sept
copie vezi vol. 3 f 77-79⁰⁰⁰²⁰

PROCES - VERBAL

de confruntare

Astăzi 22 Septembrie 1947.

Noi, C. Mihalea Inspector General de Poliție, asistat, fiind de D. M. Dulgheru Inspector General de Poliție, procedând la confruntarea dintre Dnii Iuliu Maniu și Vasile Serdici, constatăm următoarele:

IULIU MANIU:

Imi amintesc că am primit un plan de organizare al Armatei dela Col. Stoika printr'o persoană al cărui nu mi-l amintesc și pe care l'am dat înapoi persoanei care mi l'a înmănat fără să-l studiez. Nu am cunoștința că acest plan a fost predat undeva.-

Consideram că planul urma să fi studiat.

ss. Iuliu Maniu.

VASILE SERDICI:

Prin luna Aprilie 1947 Col. Stoika Stefan a venit la mine acasă și mi-a prezentat un plan de organizare al Armatei cu rugămintea să-l transmit Dlui Maniu.-

Nu l'am citit, l'am predat Dlui Maniu, căruia i-am spus că este lucrarea Delui Col. Stoika și după ce l'a citit, am intrat în camera D-sale, mi-a restituit lucrarea și l'am întrebat dacă pot să-l predau Dlui Melbourne D-sa mi-ă răspuns că pot să-l predau, ceiace eu am făcut.

ss. V.V. Serdici.

IULIU MANIU:

Să răspundă Dl. Serdici ce cuprindea planul: un plan pentru viitor sau o critică și o îndreptare pentru situația actuală.-

ss. Iuliu Maniu.

00041

VASILE SERDICI:

Dl.Colonel Stoica după ce mi-a dezvoltat conferința ținută la organizația militară, mi-a spus că planul se referă la starea armatei și la îndreptarea situației. Repet că planul nu l'am citit, dar este cel vizat de mine și de Col.St.Stoica.

ss. V.Serdici.

Drept care am dresat prezentul proces-verbal spre cele legale. -

INSPECTOR GENERAL,
ss.C.Mihalcea

ASISTENT,
ss.M.Dalgheru

ss. Iuliu Maniu
ss. V.Serdici.

2284
copie vezi vol. 3. f. 80 - 83.00042

PROCES - VERBAL

de confruntare

Astăzi, 22 Septembrie 1947.

Noi C. Mihailescu Inspector General de Poliție, asistat fiind de Dn. M. Dulgheru Inspector General de Poliție procedând la confruntarea dintre Dnii Iuliu Maniu și Vasile Serdici, constatăm următoarele:

IULIU MANIU:

Îmi amintesc că am avut o convorbire cu un ziarist american anume Lavrance dela ziarul Nev-York Times. În această convorbire am criticat situația internă din țara noastră și fără mai repeta amănunte, îmi însușesc în întregime ideile și părerile publicate de acesta în ziarul său și reproduse în ziarul românesc "America" așa după cum am mai declarat, cu excepția pasagiului în care gazetarul afirmă că i-aș fi spus despre faptul că Rușii fortifică malurile Mării Negre din vecinătatea Constanței și Dobrogei. - Deși nu era vorba despre un interviu expres, am dat libertate ziaristului să publice părerile mele. Am folosit ca interpret la această convorbire pe Dl. Vasile Serdici. -

ss. Iuliu Maniu.

VASILE SERDICI:

Recunosc că am fost interpretul Dlui Iuliu Maniu la convorbirea avută de acesta cu ziaristul Lavrance. - Convorbirea a avut loc la locuința Dlui Iuliu Maniu (avută la) din casa lui Romulus Boilă. -

Înainte de a citi articolul în cauză, am declarat și susțin că Dl. Iuliu Maniu a afirmat față ziaristul Lavrance că, numai România reprezintă o stâncă de rezistență a democrației împotriva expansiunii Rusiei întrucât la afirmația ziaristului Lavrance că Grecia și Tur-

cia reprezintă două poziții puternice câștigate de America
câni, Dl. Iuliu Maniu a replicat că toate țările satelite
Rusiei Polonia, Bulgaria, Jugoslavia, etc. sunt pierdute și
că numai România reprezintă acea stâncă de rezistență. Ca
dovadă este că Ruși au înțeles acest lucru și că au ince-
put a fortifica malurile Mării Negre la Constanța și Varna.

ss. V.V. Serdici

IULIU MANIU:

Este adevărat tot ce face afirmă Dl. Serdici cu
aceiași excepție că eu nici atunci și nici cu alte oca-
ziuni nu am discutat chestiuni cu caracter militar.--

ss. Iuliu Maniu

VASILE SERDICI:

Precizez că Dl. Iuliu Maniu argumentând față de
acel ganțar, i-a spus că dacă și această stâncă - România -
va cădea, atunci Rusia va putea să-i arunce ușor în mare
din pozițiile lor din Grecia și Turcia.--

ss. V.V. Serdici

IULIU MANIU:

Recunosc că această afirmațiune făcea parte din
ansamblul discuției avută cu ziaristul Lavrance.--

ss. Iuliu Maniu

Drept care am dresat prezentul Proces-Verbal, spre
cele legale.--

INSPECTOR GENERAL,
ss. C. Mihalcea

ASISTENT,
ss. M. Dulgheru

11
copie uz - vol. 3. f. 84, 85.

26 Sept
00044

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Iuliu Maniu, declar în continuare următoarele :

Prezentându-mi-se manuscrisul unui cifru care începe cu literile alfabetului numerotate și având legătură cu un text german, declar că nu am nici o cunoștință de un asemenea cifru și nu am nici o parte în compunerea lui, deasemenea nu știu cîcine trebuia să se comunice prin el.

Consider afirmațiile dlor Ghiță Pop și V. Serdici în legătură cu acest cifru ca neadevărate, întrucât repet nu am nici un fel de cunoștință în privința acestui cifru. Dealtfel afirm că pentru scrisorile mele nu putea fi găsit un asemenea cifru.

Susțin și semnez.

ss. Iuliu Maniu.

26 Sept. 1947.

copie rezir. 3. f 91-96.

45
00046

DECLARAȚIE

La întrebarea Dlui Secretar general BUNACIU
răspund :

Intențiunea de a pleca din țară o comunicasem
numai Dlui MANIU.-

Ocaziunea plecării rămăsese să o caut și eu
Decă mi se va ivi și Dl. MANIU.-

În Duminica trecută, chemat fiind de la țară,
m'am întâlnit cu Dsa care tocmai se întorcea de la Snagov
în jurul orei 7 mi-a spus ocaziunea plecării s'a ivit.
Să ~~vin~~ viu seara la 9 la Dsa în casele Dlui Dr. JOVIN
ce să cunosc pe cei cu care plec.-

Am sosit la ora 9, când mi-a comunicat :

Că vor veni la ora 11 ;

Că e vorba să mai meargă Dnii CARANDINO, ILIE
LAZAR și FENESCU. Treptat au sosit și aceștia /Nu-mi amintesc
dacă a sosit și Ilie Lazăr / sau m'am întâlnit cu D
Dsa la locul de plecare.-

Nu știam până atunci că fiecare din cei de ma
sus sunt hotărâți și ei să plece,- am întrebat pe Dl
MANIU pe cine dintre cei cu care e vorba să plecăm te
rezemi Dumneta ce om de încredere.-

Mi-a răspuns : pe GAFENCU, Director la Argus,
rudă cu GAFENCU/ f. ministru /.-

Îl cunoști bine

Da și o să-l vezi și Dumneta.-

Pe la 11 eu sosit și cei doi " Ing. Popescu"
/ care spunea dânsul a inventat bomba de beton armat în
locul celei de metal, când acesta nu se mai găsi și Dnul
GAFENCU.-

Ambii nu mi-au făcut impresie că inspiră
încredere.-

Am plecat separat, ca să ne întâlnim la ora 1.
Adeug și precizez că Duminică am fost chemat
telefonic de la Dobresti de Dl. MANIU după ce sâmbătă la

00047 46

plecare i-am spus că merg pentru 2-3 zile. Nu mi-a spus motivul chemării ci numai să viu imediat. Bănuiesc că mă cheamă să merg două treinzile la Sibiu cum fusese vorba la despărțire. Nu știu intervalul cât am stat cu Dl. MANIU, care s'a scurs caleidoscopic cât timp am rămas singur cu Dl. MANIU, și dacă la discuția despre programul meu în afară, eram singuri sau mai era Dl. CANADINO ori PENESCU, față de care desaltfel nu mai făcea secret.-

L-am întrebat pe Dl. MANOI ce crede Dea că pot face și trebuie să fac după ce mă descurc în Turcia. Dea mi-a spus că are toată încrederea intelapciunea și sentimentele mele. Eu atunci am spus că dacă depinde de mine ce posibilitățile unui care ar dori să merg în Elveția și Franța să iau contact cu români noștri despre acolo eventual și cu altă lume politică ce să am un orizont cât mai complet al împrejurărilor politice.-

Dea a adăugat : dacă pot și în Anglia și să se pot să ajung și la românii din America pentru ce prin conferințe să adun fonduri pentru ajutorarea cu alimente acelor închisi și a familiilor și celor fugăriți.-

În legătură cu plecarea Dlui PENESCU :

În ultima săptămână în vre'o două rânduri ne-am verificat informațiile despre apropiata noastră arestare.

Nici eu nici dânsul, nu ne-am comunicat intenția de a pleca dacă sar ivi ocazia, ci numai despre necesitatea de a ne pregăti locuri de ascundere.-

Eu însă am făcut o sondare întrebându-l dacă i sar ivi ocazia să plece și pleca ? El mi-a spus : nu știu ce să face, că n'as putea pleca decât cu soția.-

La firmarea Dlui PENESCU că n'ar putea pleca decât cu soția, sau nu-i amintesc la ce alte esitări Dl. MANIU a spus, că după informația D-sale e ultima ocazie de plecare cu avionul.-

Soției mele nu i-am spus că plec în străinătate. Când am plecat de acasă la chemarea Dlui MANIU, i-am spus, că cred că plecăm spre Sibiu pentru două trei zile. I-am spus însă că mă așteaptă la arestare și mă gândesc să mă ascund.-

În frânturi de conversație, în adevăr am auzit pe Dl. MANIU, spunând că se așteaptă la acesta ce Dea să

./.

00048 47

fiu suprimat și nu exclude să nu se recurgă la acest lucru și în cece mă privește nu l-am auzit însă spunând acest lucru și privitor la Dl. PENESCU.-

În ce mă privește, am exclus din discuție o astfel de perspectivă că Dl. MANIU n'a stăruit în afirmație.-

Când am spus mai sus că dacă împrejurările vor îngădui mă gândesc să iau contact cu altă lume politică în afară de românii noștri aflați în străinătate și înțeles că această lume ar putea fi parlamentari, gazetari, oameni politici din diferite țării.-

În legătură cu acțiunea mea personală ce aș putea avea în străinătate am întrebat pe Dl. MANIU, dacă pot lucra și în numele său eventual, mi-a spus : totuși încrederea, ce nu s'a pronunțat cuvântul " plein-pouvoir " dar sensul așa l-a interpretat.-

Dl. MANIU ne-a arătat cu o schiță /desen/ cu locul de întâlnire soseala lanului înainte de rond 15 Iulie 1947.

/ss/ I. Mihalache,

21. Jul 48
copie vezi vol. 3. f 100-103 00649

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, născut în anul 1882, luna Februarie 18, în comuna Topoloveni (Golești-Bații) jud. Muscel, fiul lui Iancu Mihalache și al Anei I. Mihalache, căsătorit, de profesie agricultor, de religie ortodox, naționalitate română, cu serviciul militar satisfăcut în Reg. 30 Muscel Dorobanți, cu gradul de maior ; nu am suferit nici o condamnare, ultimul domiciliu Dobrești-Muscel.

Situația politică: Vice președinte al partidului Național-Tărănesc, fost deputat în 10 legislaturi în șir, după 1919, declar următoarele:

Acum 5-6 săptămâni primele zile după 1 Iunie 1947, am luat hotărârea de a pleca în străinătate.

În acest scop am luat următoarele măsuri pregătitoare:

- Mi-am mutat locuința provizorie din București, dela NESTOR BADEA din str. Berna nr. 3, la familia POPESCU NEHEDINTEI, din str. Filaret nr. 33, pentru a rupe contactul cu BANEA N., pe care nu vreau să-l implic în vre'un fel de activitate a mea. În acest scop mi-am luat toate bagajele dela el.

- Mi-am pregătit bagajele pentru străinătate pe care le-am dus la o gazdă din București, unde fusesem ascuns sub legionari, și căreia i-am spus că este posibil să mă găzduiască din nou în aceleași condițiuni.

• În ce privește creșterea dela Mățășari am procurat posibilitatea de fonduri de exploatare: O vânzare anticipată de orez, dispoziții pentru vânzarea produselor grădinariei și rechitei ce posed, etc.

Am pregătit pe administrator cu ideea că ar putea administra singur, deasemeni și pe administratorul tehnic.

49
00650

- In ce privește bani pentru străinătate, aveam deja pregătiți un fond de 100 (una sută) napoleoni plus și o sută medalii destinați pentru continuare de procurare de material pentru Școala de Culturi Irigație ce am început la Mătăsari, încă de doi ani. Special, în vederea plecării, am transformat cele 100 (o sută) medalii aur, în 1100 (o mie o sută) dolari.

- Hotărârea aceasta am comunicat-o dlui .IULIU MANIU, care a fost în totul de acord, cu plecarea mea în străinătate, urmând ca D-sa, să se ocupe de găsirea avionului și aviatorului (lucru ce pentru mine era dela sine înțeles), după îndemnările din când în când repetate pe care mi le făcuse dl. MANIU de a pleca în străinătate.

Pentru mine îmi rezervasem dreptul să caut însuși locul de plecare și să mențin la momentul oportun pe aviatori.

Auzisem că pe linia București-Constanța, sunt mai multe aeroporturi rămase dela germani. Reținusem două nume: Mărculești și Jegălia. Cercetând o hartă mă fixasem mai mult asupra Jegăliei, întrucât îndeplinirea condițiilor ce credeam că pot mai bine asigura plecarea. Mai departe de București mai aproape de Constanța, fără sate în apropiere, etc.

Pentru recunoașterea pe teren, vroiam să folosesc o invitație a proprietarului Culturilor de Semințurie din Pârîieți (Ialomița), de unde intenționam să mergem mai departe și să vizitez și herghelia satului dela Jegălia și să observ Aeroportul.

Ași fi vizitat și Mărculeștii dacă îmi erau în drum.

• N'am putut pune în aplicare acest plan, pentru că proprietarul m'a amânat, iar dl. MANIU, a specificat plecarea în condițiuni cunoscute.

DL. MANIU m'a întrebat în răstimp de câteva ori și cum stau cu pregătirea, iar eu am răspuns, încă nu sunt gata, având însă convingerea că în momentul în care îi voi spune că sunt gata, îmi va prezenta pe aviatorii pentru a-l identifica și a mă convinge despre seriozitatea lui.

Drept pentru care dau prezenta declarație și semnez.

ss. Ion Mihăilescu.

17. Jul.
copie vezi vol. 3. f. 104-105 00051 50

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, la întrebările ce mi se pun, răspund :

- Ajungând în Turcia, mă gândeam să recomand autorităților a cere referințe despre mine dela Domnii SEFKATI și TANRIOER, foști miniștri (ambasadori) ai Turciei în România.

În Turcia nu aveam de gând să stau decât atât până puteam să plec mai departe, spre Franța sau Elveția, după împrejurări.

Pentru ușurarea plecării cu pașaport sau autorizație legală, mă gândeam să solicit protecția celor doi foști ambasadori de mai sus.

- Desigur că plecând de aici cu dl. PENESCU, preferam să plecăm tot împreună.

- Repet afirmația că unul din scopurile mele era ca odată ajuns în străinătate să caut, după posibilitate, să informez opinia publică mondială asupra abuzurilor regimului politic român cu cei din închisori - închiși abuziv și tratați inuman.

și desigur că asta se poate chema a lupta împotriva regimului.

17 Iulie 1947.

(ss) Ion Mihalache.

copie veji vol. 3. f. 106 - 111 51
10052

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, în continuare declarațiilor mele anterioare și răspunzând întrebărilor puse adaug cele de mai jos :

Întrebare Cunoașteți conținutul scrisori din 20 Oct. 1946, trimisă de Dl. Gr. GAFENCU, dlui IULIU MANIU ?.

Răspuns Ascultând lectura scrisori n'o cunosc .

Întrebare Cunoașteți conținutul altor scrisori primite de Dl. IULIU MANIU de la români care se găsesc în străinătate ?

Răspuns Cunosc că Dl. IULIU MANIU, a primit mai multe ori scrisori de la români din străinătate și pe unele mi le da să le citesc.

Mai importante îmi amintesc de una primită de la Dl. GAFENCU, care arăta impresiile sale din convorbirile cu diferiți oameni politici la Conferința de la Paris. Rețin satisfacția Dlui GAFENCU, că a găsit pe Dl. CHURCHIL partizan al ideii Statelor Unite ale Europei ; scrisoarea fusese trimisă Dlui MANIU în toamna 1946.-

O a doua scrisoare importantă a primit Dl. MANIU de la Dl. CITTA DAVILA, din America scrisă în timpul când se vorbea despre o viitoare conferință la Moscova ca urmare a celei de la New-York.-

Dl. CITTA DAVILLA, comunica o propunere sau proiect din partea Dlui MACEK., ca să se constituie un birou compus din reprezentanții partidelor țărănești/Agrariene aflați în străinătate, câte unul pentru: Iugoslavia, Bulgaria, România, Ungaria, Polonia.-

Menirea acestui Birou era să studieze elementele de bază ale ideologiei țărănești, dat fiind că partidele țărănești su luat ființă și dezvoltare similară în toate țările cu structură socială țărănească de bază-fără să fi avut vre'un contact ideologic.-

In fapt se observează câteva idei similere fundamentale. Si imi amintesc că se cita ; ideea de proprietăţărănească individuală, ideea de cooperatie liberă ideea de morală religioasă, ideea de familie la temelie societăţii; C.am acestea. Si se propunea adâncirea acestor idei şi formularea unei doctrine a agrarismului /tărănismului /.-

Se mai spunea că acest birou s'ar compune din Dr. MACEK, / Iugoslavia/? DIMITROV / Bulgaria, probabil TUBACKARD / ungarie/: se cerea Dlui MANIU, să-şi dea avizul Dse şi cu subsemnatul- asupra propunerii; şi dacă suntem de acord. Dl MANIU, să desemneze persoana ; se adaugă că astfel de comunicare se făcuse, sau urma să se facă si Dlui MIKOLAICIK.-

Dl. DAVILLA, comunicând propunerea de mai sus adăuga opinia D-sale: anume că dacă propunerea are un caracter pur ideologic care nu angajează lature politice totuşi date fiind susceptibilităţile sovietice, s'ar putea interpreta ca o actiune anti-sovietică şi nu crede util ca să se dea o interpretare de aşa natură în ce priveşte România.-

Deci, sugera o obţinere sau rezervă. Cu atât mai mult că ne găseam în preajma Conferinţei de la Moscova/care s'a ținut în primăvara acestui an./

Si Dl. MANIU si subsemnatul am găsit întemeiată observarea Dlui DAVILLA şi Dl. MANIU, n'a trimis consimţământul şi n'a desemnat nici-o persoană.-

Imi mai amintesc de o scrisoare de la Dr. NICULESCU BUZESTI, al cărei conţinut nu mi-l amintesc.-

Intrebare Care dintre persoanele: GAFENCU, TILIA, CRETEANU, CORNEL BIANU, CITTA DAVILLA, NICULESCU BUZESTI, VISCIANU sunt membri ai Partidului National Tărănesc şi dacă intretineam legături de corespondenţă sau serviciu cu conducerea partidului.-

Răspuns Membrii formal ai partidului; Dl NICULESCU BUZESTI, CORNEL BIANU.-

Au făcut parte din Partidul National Tărănesc până la trecerea în F.R.G. Dnii GAFENCU si TILIA. Cu această Dl. MANIU nu mai avea nici un raport; cul Dl. GAFENCU da, fără al mai socoti membru afectiv formal.-

53

Dl. CITTA DAVILLA, fusese și s'a considerat mai departe membru al partidului, arătându-și dorința de a candida la alegeri când fusese vorba întâia oară prin 1945 /în 1946 nu și-a mai arătat dorința pe cât știu/.

Dl. CRETEANU este socotit simpatizant. Dl. VISOIANU foarte apreciat deși nu a primit să se înscrie.

Unii dintre cei de mai sus, țineau corespondența cu dl. MANIU, informându-l despre cele ce se petrec în străintate în legătură cu interesele țării românești și am considerat cu toții că astfel de informații sunt necesare pentru un partid de răspunderile partidului Național-Tărănesc.

Intrebare: La percheziția făcută la D-sa acasă s'a găsit o copie după ordinul nr. 323 din 28.VI-a, 1947, a Legiunii de Jandarmi Prahova către Secotarele de Jand. din județul respectiv; de unde aveți această copie ?

Răspuns: Astfel de acte, din diferite județe, îmi soseau și mie, din când în când, în plicuri închise, pe care le găseam: uneori pe birou, alteori în cutia poștală, uneori cu adresa mea pe ele, și alte ori în plicuri fără adresă. Pe unele /mai importante/, le predam la secretariat, scriind "găsit la mine", etc., pe altele le rupeam; despre cele mai însemnate, informam și pe președintele partidului.

Copia de mai sus, am găsit-o pe biroul meu și intenționam să o predau secretarului general.

ss. I. Mihalache.

24 Iulie 1947.

25 Jul

copie regi vol. 3. f 112-114.

54
00055

D E C L A R A T I E

Continuare. 27.7.1947

Intrebare- Prin cine se păstra legătura între P.N.T., și Grupul de fruntași politici români care alcătuiau rezistența peste hotare?

Răspuns: Nu știu.

Nu cred că era o legătură organizată; cred mai degrabă: ocazională; și nu cunosc "grup de rezistență națională", ci mai degrabă persoane ce se întâlneau de la caz la caz.

Intrebare: De ce cale v'ati procurat devizele necesare plecării?

Răspuns: Medalioane și napoleonii i-am procurat în cea mai mare parte în 1945, cu prilejul vânzării recoltelor de orez (când cursul era în jurul sumei de două sute de mii napoleonul sau medalia); și când, pe cât știu era liberă vânzarea medaliei (cel puțin) o parte mai mică în 1946.

Transformarea a o sută medalii în o mie și o sută dolari, am făcut-o în cursul lunii Iunie 1947, de la un particular ardelen (ardelenii posedând -mulți din ei- dolari trimiși de la rudele lor din America.)

Intrebare: Credea-ți suficiente pentru îndeplinirea misiunii?

Evident, asta depinde a de timpul cât rămân în afară. Nu-mi făceam iluzii că vor ajunge oricât de modest sunt obșnuit să trăiesc. Dar altă posibilitate aici nu aveam; iar în străinătate socoteam că prietenii mă vor putea ajuta să ajung la românii din America, unde speram să adun fonduri prin adunări și colecte pentru susținerea celor închiși din partid, în țara- și evident și pentru existența mea.

Intrebare- De ce prieteni din Europa Conțați că vă vor ajuta bănește?

Răspuns: Nu mă fixasem asupra cutăria sau cutăria. Auzisem

././.

00056 55

inea că GAFENCU, stă foarte bine prin reușita vânzării a cărților sale, asemenea și TILIA.

Si apoi când se hotărăște cineva la așa ceva, nu-și face socotelile gospodărește și minuțios, așa cum dealtfel eu obișnuesc să mi le fac când e vorba de gospodăria personală și proprie.

Elementul risc joacă și el un rol important în astfel de împrejurări.

Intrebare: Va dat dl. MANIU indicațiuni precise asupra misiunii încredințate ?

Răspuns- Nu.

Intrebare: Cum vă explicați acest fapt?

Răspuns: Probabil că dl. MANIU, având încredere în noi era convins că după consfătuirea cu alți fruntași români din străinătate, vom găsi calea cea pozitivă pentru a servi interesele țării noastre.

ss. I. Mihalache.

25.7.1947.

copie regi rd. S. p. 124, 125,

00057

4 August 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, fiind interogat declar următoarele:

In străinătate intenționez să mă întâlnesc, mai întâi în Elveția, cu persoanele cu care aveam legături politice în țară: GAFENCU, VISCIANU, DAVILLA, NICULESCU BUZESTI, poate în Franța cu CARAMFIL /care nu a fost membru al partidului/ și eventual în Anglia cu CORNEL BIANU, și chiar TILCA /deși acesta nu mai era membru în partid/.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și seunez propriu.

ss. I. Mihalache.

57
copie regi vol. 3. f 137-138, 58

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul I. MIHALACHE, declar în continuare următoarele:

Intrebare: Cine știți Dvs. că ar fi autorul memoriului, privind problema Dunării, memoriu menționat întruna din declarațiile Dvs. anterioare ?

Răspuns: Nu pot spune numele, mai ales că nu sunt sigur care sînt din două persoane (nici una, membră a P.N.T.).

Intrebare: Ce considerente vă determină să nu divulgați numele celor două persoane.

Răspuns: Două considerațiuni : a/ nu pot pronunța nume de care nu sunt sigur, b/ autoritatea anchetatoare era desigur mijloc de a afla și pe altă cale.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu.

6 August 1947.

ss. I. Mihalache.

6/10/59
copie veji vol. 3. f. 141-144.

58

00059

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar:

Intrebare: Conform statutelor, pe ce cale urmează să fie înaintate partidului, lucrări emanând de la membrii ai partidului ?

Răspuns: Statutul nu precizează, deci lasă deschise mai multe căi.

- Si trimite directă secretariatului "Centrului de documentare și studii" (organ auxiliar al centrului).
- Si prin organizațiile județene (inclusiv a Capitalei)
- Si prin secțiile sau cercurile profesionale care iau dese ori caractere de cerc de studii, pentru probleme de specialitate.
- De când acestea funcționează, astfel de memorii sunt luate în discuție de obicei întâi în aceste cercuri profesionale.

Intrebare: În ce cazuri membrii partidului pot înainta lucrări direct forurilor de conducere ?

Răspuns: Statutul nu arată astfel de cazuri lăsând la aprecierea fie a persoanelor care redactează, fie a organizațiilor politice de care depind direct acele persoane. Sau când sunt cerute direct de centru (fie centrul de documentare și studii, fie conducerea centrală sau la dorința sau rugămintea personală din partea elementelor din conducerea de partid.

Intrebare: Ați primit lucrarea din partea C-ărilor. CIOROIU pe care v'am înaintat-o personal ?

Răspuns: Da, precum am arătat, privind reorganizarea de viitor a aviației române.

Intrebare: A fost înaintată această lucrare de C-ărilor. CIOROIU și pe una din căile arătate în răspunsul la întrebarea nr.1 ?

00060 59

Răspuns: Nu știu. Mie mi-a spus că va înainta-o și în secția militară (pe cât îmi amintesc).

Intrebare: Cum vă explicați că dl. edor. CIGROIU va înainta Dvs. personal lucrarea susmenționată.

Răspuns: Nu e caz unic. Posed un dosar de asemenea memorii. Autorii mă puneau la curent cu invențiile lor fie din condescendență personală, fie pentru faptul că știu că mă ocupasem și cândva cu problemele programatice. Cei mai mulți mă rugau să le citesc și le spun observațiile mele, spre a ține seamă de ele în redactarea ultimă, înainte de prezentare (oficială) ca să zică așa.

Când aveam timp o făceam cu plăcere.

Intelag prin probleme programatice probleme de organizare de stat, de instituții economice, tehnice, etc., despre care programul nu dă amănunte.

Intrebare: Vă amintiți să-i fi cerut edorului. CIGROIU lucrarea prin aviația-susmenționată ?

Răspuns: Nu am cerut-o. Mi-a fost prezentată din proprie inițiativă.

Intrebare: Vă amintiți să fi cerut sau să mai fi primit lucrări cu caracter militar, fie de la membrii ai partidului, fie de la alte persoane ?

Răspuns: Nu-mi amintesc să fi mai primit sau să fie cerut lucrări în acest fel de caracter după epoca de studiere a programului general din 1935 /în afară de cea cu reorganizarea jandarmeriei și a poliției, a generalului BARBU/.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin.

ss. I. Mihalache.

6 August 1947.

7 Aug. 1947.

copie vezi' vol. 3. f. 153-154. 0061

60

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, in continuare declar :
Intrebare Când ati primit dela generalul BARBU
proiectul de organizare al Jandarmeriei si Politiei.- si
care este in esență cuprinsul acestui proiect.?

Răspuns Cel puțin 5-6 in urmă ?

Nu -elam citit, neavând timp. Deaceea, repet, nici
nu-mi amintesc dacă privia si politia sau numai jandarme-
ria.

Am multe astfel de memorii ? destinate Cercului
de Studii, pe care nu am avut timp să le citesc, date fiind
imprejurările politice din ultimul an.-

Imi amintesc că odată cu acest memoriu, genera-
lul BARBU mi-a dat si un tablou / listă/ de lucrările de
specialitate ce a tipărit sau publicat pe când avea rol
de conducere la jandarmerie..

Intrebare Ce material ati primit dela Generalul
GHEORGHIES ALEXANDRU ?

Răspuns Precum am mai răspuns de câteva ori?

a. O scrisoare privind functionarea Comitetului
din Capitală / ~~divergente~~ divergente cu Dl general NEGREI/

b. Niste articole, sau material pentru articole,
a căror teza era că tăranii au partidul lor firesc ; par-
tidul N.T.

Le-am văzut in parte, i le-am restituit pentru
a le mai revedea inainte de publicare. Nu stiu dacă a
publicat or nu ceva din ele.

Intrebare Dacă ati studiat memoriul si studiul
asupra aviatiei primit dela Comandorul CIOROIU?

Răspuns Nu l-am studiat, mi-am aruncat ochii
și pe cât stiu Comandorul CIOROIU si-a luat inapoi ceace
mi-a prezentat.

Intrebare Dacă un partid politic are căderea de
a se ocupa de elaborarea de planuri si studii militare.

00062 *pl*

Răspuns Aci, in memoriile de organizare militară care au format obiectul întrebărilor nu es vorba de planuri militare concrete ce apartin forurilor pur militare.

De organizarea armatei ca si de a arcărei institutii de stat , un partid politic care a mai guvernat si care se crede in măsură a mai guverna este dator , nu numa "are căderea" să se ocupe pentru a solutiona la timp in mai de apōrape cunostintele in cauză.-

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin și subscriu.

/ss/ I MIHALACHE,

00003 62
Copie vezi vol. 3. f. 155-158.

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE în continuare declar:

- "Centrul de Documentare și Studii", organ statutar funcționarești pe lângă conducerea centrală, era împărțită pe secții sau specialități conduse de către un referent.

Problemele de partid erau indicate de conducerea partidului sau conducerea centrului : /Președinte și vice președinte, secretar, referenți/, sau și făcea fiecare secție un program al ei pe care îl făcea cunoscut și forurilor superioare; acest program era referitor la problemele importante aduse de împrejurări în discuție publică.

"-Secțiile profesionale", făcând parte din org. Capitalei, țin și ele conferințe cu caracter de specialitate interesând pe membrii lor. Secția militară poate ține pentru membrii săi conferințe privind reorganizarea armatei, etc.

Am participat la una din gedințele secției militare, a organizației Capitalei, la care a vorbit gralul. NEGREI, nu sunt sigur dacă și col. STOICA de care îmi amintesc că era prezent, ca secretar -precum și subsemnatul precizând noțiunile: Centrul de Documentare și Studii, Secție profesională, Conferințe ale Secției profesionale și restul lor.

Gralul. NEGREI a făcut la început o expunere a activității Secției Profesionale Militare, până în acel moment.

În secția militară, erau cel puțin câteva zecinde membrii dintre care mulți ofițeri superiori (Generali, colonel, etc.), cu decorații, cu prestigiul dobândit în armată, etc.

Un program de conferințe întocmit de un comitet compus din astfel de elemente, inspira destulă încredere de seriozitate, ca să poată fi început în executare.

00064 63

Conducerea org. Capitalei, ocupată cu punerea în funcție treptată a celorlalte secții profesionale și cu desăvârșirea Organizațiilor de Cadre, (pulori, circumscripții), nu a socotit indispensabil să verifice acest program de conferințe începătoare -sigură, fiind că ele sunt competitive cu interesul general de Stat.

- Dl. Gral. GHEORGHIES, din contactul, de altfel limitat avut eu mine, mi-a făcut foarte bună impresie.

- Despre conferința dlui. col-STOICA, eu nu-mi amintesc, nu conțez cele ce afirmă dl. gral. GHEORGHIES, dar, repet, eu nu-mi amintesc o astfel de conferință ; poate după plecarea mea din ședință.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin.

ss. I. Nihalache.

30 August 1947

DECLARAȚIE (Continuare)

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar :

Intre 23 August 1944 și 1 Ianuarie 1946, nu am avut o însărcinare cu responsabilitate personală în partid ; am fost membru al Biuroului Partidului Național Tărănesc (în calitate de fost Președinte); al Delegației Permanente și al Comitetului Central.- În acest timp Dl. Iuliu Maniu avea depline puteri.-

În timpul guvernării Gl. Rădescu, am avut o singură întrevedere, fiind chemat de dânsul cu privire la proiectul de Reformă Agrară lucrat de Comisia P.N.T.-

Am luat cunoștință de acțiunile principale duse de Dl. Iuliu Maniu, cu care am fost de acord.-

Dela 1 Ianuarie 1946, - după plecarea D-lui Lupu - am primit, în locul său, conducerea organizațiilor județene din Vechiul Regat și conducerea organizației Capitalei.-

Încă înainte de alegerile din Noembrie 1946, am început organizarea profesională în Capitală (alături de organizațiile de cadre) pe baza noului Regulament ce am alcătuit.-

Organizațiile profesionale pe Tară reveneau Conducerii Centrale (Dl. Iuliu Maniu) în care scop erau numite niște "Comitete provizorii" menite ca împreună cu conducerile județene respective să organizeze în centrele de structură socială mai complete astfel de organizații profesionale locale.-

Astfel de Comitete pe Tară funcționau :

Militari (General Negrei)

Ingineri (Ing. St. Mihăescu)

Medici (Dr. Lucian Stănculescu)

Muncitori (Prof. Veniamin - la început Ilie Lazăr)

La Capitală, în noua reorganizare din Capitală, s'au pus în funcțiune conform noului Regulament, o parte din Secții între care și cea Militară având președinte pe Gl. Negrei și Secretar pe Col. Stoica.-

Organizația militară ținea ședințe mai dese decât celelalte organizații profesionale.- În ședințele acestea se discutau probleme privind interesele acestei categorii precum și cele de specialitate.-

00000 65

Am asistat și eu la o ședință a secției militare unde a vorbit : Dl. General Negrei, Dl. Colonel Stoica și subsemnatul care a plecat înainte de terminarea ședinței.- Am asistat când au vorbit D-nii General Negrei și Dl. Colonel Stoica.- Nu-mi amintesc dacă Dl. Colonel Stoica a ținut o conferință care a completat Darea de Seamă a D-lui General Negrei.-

Evident că ne așteptam ca acești membrii (militari) să simtă obligația morală de a propaga ideile partidului în mediul lor militar, ceea ce îngăduie noile leguiri.-

- Gărzile de apărare a urnelor au funcționat în timpul alegerilor numai, unde s'au putut, și unde a fost necesar.-

- Despre urne aprinse de gărzile de apărare cunosc cazuri precise : una în Muscel (Bădești) și alta în Dâmbovița (Isvoare).-

- În ceea ce privește activitatea mea politică de după alegerile din Noembrie 1946, m'am ocupat cu :

- reorganizarea cadrelor pe circumscripții (congrese de circumscripții)

- organizarea secțiilor profesionale.-

- organizarea Comitetului de asistență pentru aprovizionarea cu alimente a celor închiși în lagăre. #

- În calitate de membru al Delegației Permanente și al " Biroului " partidului participam la ședințele respective, unde se discutau probleme de politică internă și externă pe care le propuneau Președintele și Secretarul General.-

- Cred că președintele partidului mă consulta în problemele importante.- N'aș putea garanta că în toate.-

- Niculescu Buzești a devenit membru al P.N.T. - cred pe la începutul lui 1946.- Era consultat în problemele de politică externă - și a fost invitat și la o ședință a Delegației Permanente.- Cu Vișoianu eram prieten personal încă din 1933, când la Guvern, era colaboratorul apropiat al lui N. Titulescu.-

Deși nu era membru al P.N.T., a fost și el consultat uneori, de Dl. Maniu, în probleme de politică externă.-

- Cu Gafencu am avut întâlnire în București în 1941, după înapoierea dela Moscova și înainte de a pleca în Elveția.-

- Pe Cretzeanu l-am cunoscut prin 1943 înainte de a fi ministru la Ankara.- Am avut cu dânsul două întâlniri (nu cu caracter personal), și dela plecarea ca Ministru la Ankara nu l-am mai întâlnit.-

- Pe Citta Davilla l-am cunoscut mai bine - fiind și membru al P.N.T.-

Nu l-am văzut decând a plecat în America.- Am auzit

00067 66

că în prezent s'ar afla în Elveția sau Franța.-

- Stiu că Dl. Maniu a primit corespondență dela D-nii: Davilla, Crețeanu, Fafencu, Niculescu Buzești.-

- Viorel Tilea fusese membru al Partidului și a plecat la Londra ca Ministru Plenipotențiar, unde a și rămas.-

- Am auzit că Tilea ar fi căutat să facă acțiune comună cu cei arătați mai sus în străinătate.-

- În ceea ce privește persoanele din străinătate și legăturile lor cu P.N.T. am dat declarații separate.-

- Aivi în București, pe Dl. Rădulescu Pogoneanu, funcționar la Ministerul de Externe) l-am cunoscut; în casă la Dl. Mihai Popovici, l-am văzut la Dl. Vișoianu și l-am mai văzut încă odată (nu-mi amintesc la Barbu Stirbei sau Dl. Maniu).-

Despre întâlnirea dela Dl. M. Popovici, am omis a aminti în declarația anterioară.-

Întâlnirea dela Mihai Popovici a avut loc - pe cât îmi amintesc - pela începutul lui 1946.- Au fost de față circa 20-30 persoane, cei mai mulți din Delegația Permanentă.- Nu-mi amintesc dacă a participat și Dl. Maniu.- Această ședință a fost convocată de Dl. Mihai Popovici care a îndemnat pe cei prezenți să se grupeze pe specialitate pentru a studia anume probleme, și de politică exterioară.- Cred că era de față și Niculescu-Buzești.- Din informații Pogoneanu este o personalitate deosebită, cu pregătire solidă.-

- Intrevederea cu Pogoneanu la Dl. Maniu sau în casa Barbu Stirbey a avut loc în 1946.-

- Pe Camil Demetrescu l-am întâlnit tot în casa Stirbey - erau de față Niculescu Buzești și Vișoianu, nu erau alte persoane.-

- Nu-mi amintesc precis dacă pe Pogoneanu l-am văzut în casa D-lui Maniu, dar sunt informat că a venit pe acolo.- Am întâlnit în casă la Dl. Maniu și pe Dl. Radu Niculescu-Buzești.-

La Dl. Maniu am întâlnit odată și pe Dl. Barton Berry înainte de alegeri ; n'am vorbit cu D-sa atunci.-

Ca de obicei mai era lume în anti-cameră, dar nu-mi amintesc cine.-

Cu Dl. B. Berry personal, am avut două întâlniri.-

Una după alegeri și alta după plecarea D-sale.-

Despre aceste întâlniri, am mai făcut o declarație.-

În prima întâlnire am fost chemat de Dl. Barton

Berry, cari la a doua, când mi-a comunicat că ~~am intrat~~ din

00008 67

poziția pe care o are va susține și mai biște cauza țării
Cu Dl.Holman m'am întâlnit înainte de alegeri la
Dn.Jovin.-

Am mai avut întrevederi la Misiunile respective cu
D-nii Archibald Klark și Harriman la începutul anului 1946
privitor la proiectata intrare în guvern a subsemnatului.-

De asemenea cu Senatorul Peeper și gazetarii Ethridge
și Markham.- Aceștia s'au informat despre situația din țară.-

Afară de contactul personal între Președintele Par-
tidului sau Secretarul General și Misiuni - precum și al
subsemnatului, ocazional - misiunile mai erau informate și
prin memorii adresate tuturor : misiunea sovietică, americană,
engleză, și franceză.-

Dl. Serdici conducea un " Birou de Informații " care
funcționa sporadic (paralel cu Biroul de Presă și informații"
de pe lângă ziarul " Dreptatea).-In această calitate primea
însărcinări de la Dl.Maniu de a ține contact cu Misiunile
Străine.-

===

În legătură cu întrebarea ce mi se face "privitoare
la unele fonduri de care dispun, ceea ce se află în străinătate"
(Crețeanu, Gafencu etc) răspund :

Vișoianu mi-a comunicat că Crețeanu e acuzat că a
ridicat în Elveția dintr'un fond de propagandă al Ministeru-
lui de Externe o sumă de bani pe numele său personal, pentru
care este făcut el (Vișoianu) responsabil și este făcut res-
ponsabil el personal cerându-i-se o declarație pe care a
dat-o dar nu în forma în care i se dictase.-

Nu știu despre ce sumă era vorba : nu mi-a comu-
nicat.-

Declar că proiectata xx plecare a mea în străinătate
nu avea nici o legătură cu fondurile mai sus arătate.-

Nu am avut instrucțiuni speciale cu privire la un
program de activitate, urmând a-l stabili pe teren după o-
rientare și contact cu cei aflați în străinătate.-

Nu știu dacă ajungând în America aș fi luat contact
cu Macec pentru a discuta propunerile sale.-

31 Aug
05/09/68
copie rez. vol. 3 f 178-189

DECLARAȚIE

Continuare la Declarația din 30/31 August 1947

Subsemnatul I. Mihaleache declar :

Octavian Neanu a fost la mine acasă / în Buc / odată sau de două ori în 1945 sau 46.-

Pe Roiu și pe Oprisanu nu i-am cunoscut.

Nu știu dacă au fost la Dl. Maniu .-

Pe Ionel Stărescu l-am cunoscut, dar nu-mi amintesc în ce împrejurări.-

Cu privire la problemele de politică externă eu nu am avut vre'un mandat de la Conducerea partidului. Asupra problemelor mai de seamnă eram ținut în curent de Dl. Maniu. În timpul când funcționam ca comisi. sandelegati pentru problemele discutate în Conferință de la Paris, eu avusesem însărcinarea să fiu pentru cei ce se ocupau de problema Danării. Asupra Referatului prezentat anul de Dl. Visoicanu - în această chestie eu am avut nimic de obiectat.

Acest referat era venit să fie trimis Dlui. Gafencu.-

Este adevărat că într'una din vizitele Dlui Maniu la Dobresti prin 1946 Dna a venit cu un proiect de memoriu al Dlui Gafencu spre al discuta împreună. Dar nu-mi amintesc ce anume cuprindea acel memoriu.-

Plasarea mea în străinătate nu a fost pregătită pentru vre'o misiune specială de politică externă.-

La întrebarea ce mi se pune : Cum se explică faptul că am fost ales să plec în străinătate, împreună cu Dl. secretar general al Partidului / cel care se preocupă de politică externă împreună cu președintele partidului N. Carandino directorul oficiului Partidului și Ilie Lazăr, omul de încredere al Donzului Iuliu Maniu, și membru mareșal al Partidului, dacă nu ați fi primit

o misiune importantă în străinătate, de lucru, de contact
cu persoanele politice rămase refugiate în străinătate
și cu guvernele anglo-americane care se arătau dispuse
de a veni în ajutorul Partidului Național Tărănesc răs-
pând :

Această întrebare privește pe Dl. Iuliu Maniu
singur în măsură a da răspunsul, Personal, eu însuși am fost
fost surprins găsiindu-mă împreună cu ceilalți trei după
a căror plecare nu avusesem nici o cunoștință până în
acea seară ; și am întrebat în fața lor pe Dl. Maniu.
Cum pleacă noi Domnule Maniu aceste patru ? Cu ce pro-
gram ? La care Dl. Maniu a răspuns : Am încredere în
înțelepciunea Dvs. și sentimentele Dvs. românești.-

Pentru plecarea mea mai departe în Turcia, îmi
propusesem să cer intervenția foștilor miniștri Turci la
Legatia din București : Sfești și Twrioer care mă cunoș-
teau. Dlui Carandino Dl. Maniu i-a indicat adresa la un
profesor din Constantinopol al cărui nume nu-l rețin.-

Pentru cheltuielile noastre necesare în străină-
tate n'am primit de la partid nici-o sumă .

Urma deci ca fiecare să se descurce cum putea.-

/ss/ I Mihaleche.-

31 August 1947.-

copie regi vol. 3 f. 182, 183 ⁰⁰⁰ 70

DECLARAȚIE

Continuare

Cu privire la memorandum-ul depus la Dl. Gafaru la Conferința de la Paris, știu că el a fost depus în esențiatul P.N.T.

Am cunoscut cuprinsul acestui memorandum, fiindu-mi prezentat de Dl. Visoianu, după ce a fost depus la Conferință.-

/ss/ I Mihalache.-

31 August 1947.-

1
copie vezi vol. 3² 2 septembrie 1947.
184-285

00072

11

DECLARAȚIE

Cu mareșalul Antonescu, îmi amintesc de următoarele întâlniri :

Prima: Pe la începutul lui Oct. 1940.

Apoi: În 1941: odată primăvara, chemat de Mihai Antonescu la gen. Antonescu în Predeal ; și alta prin Iunie 1941.

În 1942. nu-mi amintesc dacă am fost.

În 1943 am fost chemat de mai multe ori; odată și cu dl. Maniu.

În 1944 de 2 - 3 ori, ultima dată fiind în seara zilei de 22 spre 23 August.

Cu Mihai Antonescu, am avut cu mult mai multe întâlniri, la Președinție totdeauna chemat de dânsii.

În timpul guvernării Antonescu, am fost prezent în loja oficială (reținut de Dr. Lupu, când mergeam spre baza ofițerilor cu "Mihai Viteazul") la o paradă de 10 Maiu, probabil în 1942.

La întoarcerea nu-mi amintesc că am ~~venit~~ ^{venit} cu Eugen Cristescu ; se poate. Stiu că Eugen Cristescu m'a luat odată cu mașina să mă ducă la Mihai Antonescu.

Eugen Cristescu și general Tobescu au trecut prin Dobrești dela Saslănești (Masar) spre București oprindu-se la mine circa 1/2 oră când au fost serviți cu dulceață.

ss. I. Mihalache.

2 sept
copie vezi vol. 3 f 189-201. 72
00073

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. Mihalache, în continuare declar:
Colonelul Stoica e vechiu membru al partidului și se bucură de încredere și onoare. Afirmațiunile colonelului Stoica pot fi luate cu toată seriozitatea. Deduc din faptul că generalul Antonescu i-a încredințat un post de mare răspundere că era o capacitate tehnică.

Nu mi-a încredințat vreun proiect de organizare sau plan de organizare al armatei.

Explic aceasta prin faptul că am asistat la conferință, dacă este adevărat că am asistat la o astfel de conferință, ceea ce eu nu-mi amintesc.

Dl Maniu nu mi-a spus că ar fi primit un asemenea plan. Nici Dl Serdici nu mi-a comunicat.

Nu știu nici dacă a fost înmănat Dlui Melbourne; nu mi-a comunicat acest lucru.

Il cunosc pe dl Melbourne dela Leg. Americană; am schimbat câteva cuvinte de curtoazie când mă duceam să-l văd pe dl Berry.

În lipsa Dlui Berry dl Maniu discuta cu dl Melbourne.

Nu mi-a comunicat ce vorbea cu dl Melbourne. Nu rețin ce mi-a comunicat din cuvintele sale cu dl Berry în afară de faptul că i-a încredințat diferite memorii personale sau prin Penescu.

M'am văzut venind vreodată la club reprezentanții anglo-americani; feneau la dl Maniu acasă sau mergea dl Maniu la Legații.

În legătură cu afirmațiunea de mai sus: "Nu mi-a încredințat vreun proiect de organizare sau plan de org. al armatei" declar că nu-mi amintesc absolut că mi-a încredințat un astfel de plan.

Știu că comitetul secției militare al Capitalei, trebuia să aibe legături cu provincia, în calitate pe care și-o păstrase încă de a se prezenta pe lângă Centru și ca comitet pe țară, lucru pe care eu eram tocmai în curs

00074 73

de a le despărți.

Legătura cu provincia se făcea prin corespondență de către comitetul militar ca și la celelalte comitete profesionale pe țară.

Nu-mi amintesc dacă am cetit vreo astfel de corespondență.

Comitetele profesionale pe țară-militar, etc.- au inceput să ia ființă in cursul anului 1946. In Capitală, după alegeri, iar după Regulament (comitete alese de adunările generale respective)-in 1947.

Inscrieri de ofițer deblocate ca membrii ai partidului, s'au făcut după deblocare.

2 Septemvrie 1947

ss. I. Mihalache

2 Sept
Copie rez. vol. 3. f. 194-195.

00075
73

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuarea declarațiilor de până aci, declar:

Am fost de trei ori în casele Barbu Stirbei. Îmi amintesc că ultima dată a fost cu câțva timp înainte de moartea sa.-

La prima întâlnire Stirbei be-a făcut o expunere cu privire la semnarea armistițiului fiind de față, pe cât îmi amintesc Dl. Maniu. și Dl. Niculescu-Buzești.

Nu știu pe Pogoneanu și Camil Demetrescu i-am întâlnit la penultima sau ultima întâlnire și dacă i-am văzut pe amândoi odată sau unul la o întâlnire și altul la alta.-

Nu-mi amintesc să mai fi avut altă întâlnire în casele Stirbei.

La ultima și penultima întâlnire a fost și Vișoianu.

În aceste ultime întâlniri s'au purtat conversații despre problemele de politică internă și externă la ordinea zilei. Pe cât îmi amintesc pe Pogoneanu l-am întâlnit prima oară în casele Stirbei; pe Camil Demetrescu nu știu dacă l-am întâlnit pentru prima oară la Stirbei sau la Vișoianu.

În altă parte nu l-am întâlnit pe Camil Demetrescu.

Nu-mi amintesc dacă a fost și Ionel Starcea la întâlnirile de mai sus.

Îmi amintesc că l-am văzut odată, nu știu în ce loc.

La prezidenție, în timpul Guvernării de după 23 August 1944, nu am fost; dar am fost odată la Președintele Consiliului, General Rădescu, chemat p. proiectul de Reforma Agrară; și l-am mai văzut odată după plecarea din Guvern la Dl. Maniu.

ss. I. Mihalache.

2 Sept 1947

17
Copie reviz. 3. f. 196-197.

75
00076

DECLARATIE

Subsemnatul, I. MIHALACHE, în continuare, declar:

- Stiu că Dl. Iuliu Maniu a avut mai multe audiențe la Palat, și înainte de 23 August 1945 și după.-

Nu rețin cele ce mi-a comunicat în legătură cu audiențele de dinainte de 23 August 1945, ca și cu privire la cele avute după.

Cred că s'au depus și M.S.Regelui copii după memoriile depuse la Misiunile Aliate.

ss. I. Mihalache.

2 Septembrie 1947.

copie regi rel. 3. f. 202-203, 00077 ⁷⁶

DECLARATIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, in continuarea declar;

Probabil că prima întâlnire in casele Dlui Stirbei la care a participat și Dl Maniu, să fi fost inainte de 23 August 1945. Nu-mi amintesc să fi fost și Titel Petrescu. Imi amintesc că erau Dnii ;Maniu, Vișoianu, probabil și Niculescu Buzești.

2 Septemvrie 1947.

ss. I. Mihalache

V
copie regi rd. 3. f 204-205. 77
00078

DECLARATIE
=====

Subsemnatul I. MIHALACHE, din proprie inițiativă revin la completarea declarațiilor de până aci, cu următoarele :

1/. Pe Colonelul STATESCU mi-am reamintit că l-am cunoscut, întâi la mine acasă după repetate stăruințe telefonice și apoi am fost la el acasă cu prilejul unei serbări de familie unde am rămas ca $\frac{1}{2}$ oră.- Ulterior când l-am mai întâlnit cu ocazia Conferinței dela Secția Militară la care am asistat și am vorbit și eu.-

+

+

+

Cu privire la întrebarea care mi se pune că " după conferința ținută de Colonelul Stoica asupra unui plan de organizare al Armatei, am luat cuvântul mulțumind conferențiarului pentru interesanta sa conferință îndemnând pe toți să fie pregătiți cu arme și ranițe pentru a răspunde la chemare " declar :

a/. In ce privește memoria mea, nu am nimic de adăugat cu privire la ceea ce am declarat anterior, în mai multe rânduri.-

b/. Ca să fac dovadă că nu ascund ceva, cu voință, declar că dacă mai mulți oameni de onoare (ca Colonel Stoica) îmi atribue cuvinte ca cele de mai sus, care ar veni în conflict cu legile Statului, mi le voi însuși, pentru a nu lăsa impresia că ași fugi de răspundere.-

ss/. I. Mihalache

3 Septembrie 1947

11
copie referind. 3 f. 206-211

4 sept 78
00049

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar :

În 1928 am fost ministru al agriculturii, de la venirea P.N.T. la putere (10 N-brie 1928) până în 1930.-

Am fost Ministru de Interne în Guvernul Mironescu din 1930 până în 1931, de asemenea din August 1932 - 7 Ianuarie 1933 în Guvernele Vaida și Maniu.-

Confirm că în Decembrie 1932 am primit un raport de la Eugen Cristescu prin General Stângaciu.-

Am pus rezoluția : 16.12.32 cu Dl. Prim Ministru și Ministru de Finanțe : Conferință " și 20.12.1932 : Comunicat și aprobat de Dl. Prim Ministru propunerea de a se mări subvenția lunară ".- Nu știu dacă s'a ținut conferința deoarece la 22 Decembrie am plecat în concediu la Ateș, iar când m'am înapoiat am demisionat (7 Ian.) tocmai în urma conflictului cu Gabriel Marinescu care conducea efectiv poliția.- În Ianuarie am plecat la Geneva (Conferința desarmării) nu pot preciza ziua.-

De actele Guvernului P.N.T. nu mă pot desolidariza, când am devenit Președinte al Partidului prin 1934, am eliminat din Partid pe Dl. Vaida Voevod pentru actele personale.-

Nu știu când s'au dizolvat " Sindicatul Unitar " sub Guvernul P.N.T.-

Despre reprimarea de la Grivița am aflat la Geneva.- Nu știu cât a fost de sângeroasă.-

- Nici azi ?

- Nici azi nu știu cât a fost de sângeroasă.-

Nu știu ce tratament anume se aplica deținuților politici pe timpul cât eram Ministru de Interne ; dar și acesta a fost una din motivele conflictului cu Gavril Marinescu.-

- Când m'am întors din străinătate, era încă la cârma Tării Guvernul Vaida.- N'am urmărit "procesul de la Grivița" - am aflat însă că a fost acest proces, când m'am întors în Tară.-

- Ați avut vre'o manifestare publică cu privire la acest proces ?

- Nua am avut manifestare publică specială cu privire la acest proces, odată ce era în fața justiției.-

01080
79

Însă între motivele care m'au determinat la excluderea D-lui Vaida, când am devenit Președintele P.N.T., a contat și acesta.-

- Nu știu că sub Ministeriatul meu au avut loc excese antisemite.-Mi s'a trimis prin Direcția Generală a Poliției un raport cu un articol " Copii de internate " de I. Feighin adresat " agenției telegrafice internaționale " din Londra în care se vorbește de excese antisemite în România în general și în special la Brăila.-

A răspuns Ministrul Educației Naționale Costăchescu în Parlament.-

- În 1934 am fost în Italia unde am vorbit și cu Mussolini.- La întoarcerea în țară, întrebând de gazetari, am făcut niște declarații.-

- În Aprilie 1933, oprindu-mă în Berlin 4 zile, am văzut la o recepție pe Hitler și Gœbels.- Cu Gœbels am schimbat câteva cuvinte, a doua zi la Ministerul de Externe, unde am însoțit pe Ministrul român Petrescu Comnen.-

- Am primit dela N. Smochină, din Paris în 1934, o scrisoare cu o revistă Nr.1 " Pour l'indépendance " cerând să interviu la vre'un Minister pentru ajutoare cu care să se tipărească teza sa de doctorat " La République Moldave des Soviets ".-

Nu l'am ajutat deoarece nu aveam raporturi cu Guvernul.-

- În alegerile din Mehedinți, gărzile țărănești, care luaseră naștere, mai dinainte (934) izolat, cu prilejul alegerilor din opoziție - au fost prezente mai masiv, organizate și conduse de mine.-

- În 1937 a fost ales președinte al P.N.T.Dl.Iuliu Maniu.-

Nu cunosc întrevederile D-lui Iuliu Maniu cu Zelea Codreanu, nu am participat la ele ; am auzit ulterior.- Dl. Maniu mi-a comunicat că a mai avut o întrevedere cu Codreanu și după încheierea "acordului " electoral din 1937.-

- Recunosc că scrisoarea semnată de " Dr.Masile Marin " a fost găsită la mine.- Fusese șef de Cabinet al D-lui Maniu.-

- Cu generalul Cantacuzino Grănicerul am fost prieten ; l-am cunoscut ca membru al ordinului " Mihai Viteazul "

- În 1940 am fost Consilier Regal două luni, după

86
00081

care am demisionat motivând.-

- In 1939 am vorbit cu Clodius în Topoloveni unde venise să viziteze satul.-Tot în 1939 - sau 1940 - am fost vizitat de Ministrul German la București Fabricius.-

Am asistat și la o conferință a D-lui Schacht la București, care ulterior ne-a vizitat la Călinești Muscel via mea și a D-lui Răducanu cu care era cunoscuți.-

- Pe timpul când eram Consilier Regal, am primit vizita " satului model " Topoloveni a unei delegații de reprezentante din "Ministerul Alimentării " a Reichului.-

Am primit scrisoare de mulțumiri și felicitări semnate de conducătoarea Laselotte Kressner Gerhard, căreia i-am confirmat primirea printr'o scrisoare.-

- Am primit vizita inopinată de câteva minute a unei Doamne " Edith von Keller " (care spunea că e în trecere prin Argeș) și care ulterior mi-a trimis niște broșuri ale Ministerului de Agricultură germană însoțite de o carte de vizită cu felicitări de Paști.- Ulterior am aflat că e spioană germană.-

- Nu l'am cunoscut pe Killinger.- Mi-a fost arătat odată în hall la Președinție (Mihai Antonescu).-

Cu Ritter am schimbat câteva cuvinte la Președinție, când mi-a fost prezentat.-

- Din Partid, știu că Virgil Madgeanu a luat contact cu Neubacher pe care îl cunoscuse la Viena.-

Dl. Maniu nu mi-a comunicat că ar fi făcut vr'o vizită lui Killinger.-

- In 1943 am cerut să mi se repartizeze la proprietatea soției mele un prizonier rus - cât avea drept.- Am primit pe Zucov Simeon.- Acesta a muncit la Dobrești până la intrarea armatelor sovietice care l'au cerut prin autoritățile românești

- In ceea ce privește " Lt.Col.German Borovitz " ; am primit o scrisoare de mulțumire pentru cartiruirea sa de către autorități în casa din Dobrești cât timp a staționat un batalion german în Podgoria.-

- Din membrii Guvernului Antonescu am vizitat pe Generalul Popescu.- Am fost vizitat de Generalul Sichițiu fost membru al P.N.T.-

Am fost vizitat deasemenea de 2-3 ori de Eugen Cristescu trimis de Mihai Antonescu.-

ss/. I. Mihalache

4 Septembrie 1947

1-1
Copie regi vol. 3. f. 212, 213. 00082 81

DECLARATIE

Subsemnatul I. Mihalache, in continuare declar:
Pentru plecarea mea in strainatate, îmi făcusem
inainte un plan provizoiu ~~Plan~~ de activitate. Imi
propusesem, după plecarea mea să iau contact cât mai curând
cu românii aflați in strainatate. Mă gândeam să mă duc
in Elveția sau la Paris / după o cauză/ pentru a mă
întâlni cu : Gafencu, Niculescu Buzesti, Vișoianu, Citta
Davilla, eventual cu Tilea, Cornel Bianu. Nu exclud că
aș fi încercat o acțiune comună cu ei și o cooperare a
lor.-

Stiu că din comisia de studii a Problemei Du-
nării din care făceam parte si eu, făcea parte și Dl.
Pogoneanu. Nu știu dacă Pogoneanu a mai făcut parte din
vre'o comisie care se ocupa de problemele, de specialități
ce au fost stimate și trimise Dlui Gafencu la Conferinta
dela Paris.-

Pogoneanu a fost desemnat in casa lui M Popovici
ca tehnician specialist in acea comisie.-

/ss/ Ion Mihalache

4 Septembrie 1947.-

4 sept
Copie regi vol. 3. f 214-215 00083 82

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. Mihalache, în continuare declar:
Nu știu că m'aș fi întâlnit cu Titel Petrescu
însă și în legătură cu Congresul Social Democrat,
nu-mi amintesc că Dl. Maniu mi-ar fi comunicat că ar fi
avut dânsul o astfel de întâlnire; nu-mi amintesc nici
că Dl. Penescu mi-ar fi comunicat că ar fi avut o astfel
de întâlnire.-

Însă de Congres, ca și după ne-am întâlnit
de mai multe ori la Dl. Maniu sau Dl. Brătianu, odată
l-am văzut acasă la dânsul și o dată m'a văzut dânsul
acasă la mine. Nu-mi amintesc precis că Penescu a fost
la vre'una din sesiunile comune la Dl. Maniu, cred că a
fost. Știu precis însă că la Dl. Dinu Brătianu, a luat
parte la o sesiune.-

Odată Titel Petrescu a venit însoțit de
Aghian Dimitriu.-

În aceste sesiuni sau discutat și probleme
de politică externă. S'a stabilit ca în aceste probleme
să se ducă o acțiune comună sau paralelă cu preajabilă
consultare reciprocă.-

/ss/ I Mihalache.-

4 Septembrie 1947.-

7

4 kpt
copie refer. 3. f 216-27700884 83

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I. MIHALACHE, în continuare declar :
"Gărzile țărănești", în timpul alegerilor din 1946, au funcționat sporadic, adică acolo unde a fost nevoie și unde s'a putut.-

Despre excese antisemite în timpul alegerilor, făcute de membrii P.N.T., n'am auzit că ar fi existat.

Am auzit că în ajunul lui 8 Noembrie, Dl. Iuliu Maniu a convocat pe șefii de sectoare (și de circ.?) pentru a le da instrucțiuni cu privire la manifestarea de a doua zi.

Eram la București în ajun și la 8 Noembrie, dar nu știu cum a decurs manifestația decât din auzite.

Evident ca P.N.T. n'a mai organizat manifestații de felul celei din 1945 - în ce privește membri săi - înainte de acest a - din pricina evenimentelor.

Președintele Partidului a socotit util ca membrii organizațiilor Capitalei să manifesteze și cu prilejul zilei de Noembrie în rândurile populației Capitalei, făcând parte din ea - în grupuri pe proporția numerică a acestor organizații P.N.T., din Capitală; aceasta este informația ce am primit ulterior; n'am știut nimic din ajun cu privire la instrucțiunile de mai sus, am știut din ajun ca va fi o manifestație și a membrilor partidului.-

Am auzit cu prilejul proceselor respective de arestarea unor membrii a P.N.T. că aveau legături cu unele organizații subversive.

ss. I. Mihalache.

4 Sept. 1947

5 kpt.

Copie vezi rd. 3. f. 218-221.

89
00085

DECLARATIE

Subsemnatul I. Mihalache în continuare declar: Dl. Colonel St. Stoica avea o dublă calitate: Secretar al Comit. Secției prof. militare din Capitală; și Secretar al Comitetului de organizații profesionale militare (secții) în diferite județe cu orașe mari din țară.

Cea dintâi depindea de organizația P.N.T. Capitală (Președinte subsemnatul).

Cea de a doua: de organizația Centrală (Dl. Iuliu Maniu).

La ședința din Aprilie 1947 am conferențiat și subsemnatul despre rostul secțiilor profesionale în Capitală, legătura cu Comitetul pe țară și cu Centrul de documentare și studii. Urmăream despărțirea celor două Comitete pentru stabilirea de responsabilitate în ce privește activitatea și conducerea.

Activitatea pe țară era urmărită directivată și raportată direct Dlui Maniu de dl. Gen. Negrei și Col. Stoica. Instrucțiunile pentru activitatea secțiilor militare în organizațiile județene priveau Centrul (dl. Maniu) și erau date de Gen. Negrei și Col. Stoica St. în numele Președintelui Partidului.

La început, înainte de a se fi întreprins organizarea secției militare în Capitală și funcționa aceeași singură secție militară și pentru țară și pentru Capitală, dl. Colonel Stoica se consulta - în ce privește rostul, organizarea și activitatea secțiilor militare - mai ales cu mine, deși nu aveam calitate și răspundere oficială - ca unul care introdusesem în statut principiul secțiilor profesionale.

./.

Nu-mi amintesc că cu prilejul acelei conferințe, am făcut recomandări să se activeze pe teren. Însă nu contest că le-aș fi putut face; întrucât astfel de indemn îl dau ori cui pretinde demnitate în partid. În Aprilie 1947 era cazul să se activeze pe teren pentru era în curs reorganizarea partidului în Capitală prin alegeri noi la circumscripții.

Membrii C.P.M. erau obligați să ia parte la această activitate pe teren, ca membrii pe circumscripții obligatorii.

Subsemnatul dădea directive pentru activ. secției prof.militare în Capitală în 1947.

Aceste directive constau în aplicarea dispozițiilor Reg.de org. al Capitalei.

ss.I.Mihalache.

5 Septembrie 1947.

5 4/1
copie vezi vol: 3 f 222 - 230 10087 86

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE in continuare delcar:
Campania electorală a inceput după Ianuarie
1946 prin : revizuirea organizațiilor judetene și reorgani-
zarea celor care nu funcționau prin intruniri, presă, răspân-
dire de manifeste : nu-mi amintesc de manifestații.-

Manifestele de tipăreau de obicei la tipografia
" IMPRIMERIA" pentru toată țara ; in mod excepțional se
tipăreau /celē locale/ și in Capitală și la tipografiile din
provincie. Fiind persecutate de autoritățile locale, care
nu permiteau tipărirea-se găsea tipografi si in provincie
care să aibă curajul a tipării și in localitate. S'au tipă-
rit astfel de manifeste si in Bucuresti. Toate cenzurate.

Stiu eu că ce s'a tipărit / manifeste ale partidului
lui / trecuseră la cenzură.-

Stiu aceasta, că nu mi s'a spus de manifeste necen-
zurate.

- Cine vă informa de modul cum se cenzura manifes-
tele si de unde știati?-

- Pentru tipografia " IMPRIMERIA" mă informa
~~MAI~~ administratorul / membru in consiliul de administratie,
I. POPESCU MEHEDINTI si CEZAR SPINEANU insărcinat cu su-
pravegherea tipării manifestelor aici pentru provincie
, acolo unde știu ca s'a tipărit / Roman, Bacău/ sefiile lo-
cali de organizații.-

Nu cunosc proces intentat vre'unui conducător
politici P.N.T. pentru publicare de manifeste netrecute
la cenzură.-

- Pentru redactarea manifestelor Centrului era o
comisie din care făceau parte: subsemnatul, CEZAR SPINEANU,
Dr. AUREL DOBRESCU. Forma definitivă o avea Dl. Presedinte
IULIU MANIU; subsemn ; p. Capitalei.-

- Aceste manifeste se difuzau astfel.-

Se incredința sefului organizației respective

00086
87

numărul comandat / sau cota respectivă/ și aceasta se distribuia în cuprinsul organizației prin membrii partidului și prin afisaj după sistemul obicinuit.-

În general manifestele pe țară tipărite la "Imprimeria" îmi sunt cunoscute.-

Manifestele pentru studenți se difuzau prin formația auxiliară T.N.T.M. despre care am dat lămuriri într-o declarație anterioară.-

S'au făcut și manifeste pe categorii speciale / profesionale/. La militari, ca și la celelalte profesii organizate, se răspândeau prin secțiile respective.-

Nu știu ce anume persoane se ocupau cu răspândirea manifestelor- aceasta căzând în sarcina Comitetelor profesionale respective.-

Numărul manifestelor depindea de forța organizației respective și de fondurile de care putea dispune această organizație.

Organizațiile profesionale își procurau singure fondurile cu care contribuiau la plata manifestelor respective.-

Nu știu că pentru secția militară MITUS IONESCU era însărcinat cu primirea și distribuirea acestor manifeste.-

În ce privește adunările și întrunirile publice în țară.-

Subsemnatul : Am avut întruniri publice în Muscel / Câmpulung, Domnești, Topoloveni/ am participat la Congresle sau comitetele județene pregătitoare congresului : R. Sărat / comitete/ Bacău / comitet local/ Roman / Comitet local/ Focsani / Comitet local/ Fălticeni / consfătuire locală/ Suceava/ congres județean/ și Rădăuți / congres județean.-

Dl. N. PENESCU secretarul general a vizitat alte organizații județene din Moldova în acelaș scop. Dl. HATEGANU, ministru, la Congresul organizației județene Iași terminat cu întrunire publică.-

Vor fi fost și alte întruniri publice în vechiul regat de care acum nu-mi amintesc.-

Știu că au fost și în Ardeal astfel de întruniri publice cu prilejul congresului județean.-

In capitală personal am participat :

La adunarea membrilor comitetelor de circumscripții din cușoarea Roșu/ la casa de sfat din Grivița/, idem galben / casa de sfat din Piața Amzei/, idem negru și Albastru, la clubul P.N.T. din Clemențeau.-

Intruniri publice s'au ținut pe circumscripții la casele de sfat sau in localuri publice.- La acestea personal nu am participat.- Stiu că la unele au participat fruntasi ardeleni .-

Nu stiunde nici un mijloc sau metodă de luptă ilegală decare sar fi servit P.N.T. in Campania electorală și in alegeri.-

Gărzile țărănești ca mijloc de apărare a ^{voturilor} ~~voturilor~~ și a urnelor nu sunt mijloace ilegale, deasmelea a liniștei și ordinii in adunării.-

Nu cunosc nici un caz in care astfel de gărzi să se fi dedat la agresiuni sau atacuri pentru a provoca pe adversari ,cazurile ~~le~~ vor fi fost desigur- au fost pentrucă adversarii au provocat incercând tulburarea ^{adunărilor} ~~adversarilor~~, furt de voturi sau urne.-

/ss/ Ion Mihalache,

5 Septembrie 1947.-

Nu exista un organ special de conducerea campaniei electorale pe țară / in afar de comisia de propagandă care se ocupa cu manifestele / aceasta revenind de drept forurilor permanente ale partidului din care si subsemnatul făceam parte.-

Cu mersul campaniei electorale pe vechiul regat se ocupa comitetul regional al vechiului regat/ al cărui prsedinte era subsemnatul- și secretar provizoriu Gh. MACARASCU, lucrând in realitate cu Dl. PENESCU/ iar pentru Ardeal, comitetul regional al Ardealului, al Banatului, al cărui președinte era MIHAI POPOVICI si secretar general ILIE LAZAR.

Presedintele comisiei de propagandă pentru vechiul regat era CEZAR SPINEANU si pentru Ardeal Dr. AUREL DOBRESCU.-

000 89
1946

In ceace priveste " Instructiile pentru ^{legeri} " semnate presedinte CEZAR SPINEANU, aflate in " Volumul I din alegerile din 1946" pagina 2 si pag- 3 ce mi-au fost cetite in intregime / 13 puncte/ declar ca nu am avut cunostinta de ele; ^{subscrie} dacã mi-ar fi fost prezentate, ~~nu~~ le-aș fi acceptat și ~~s-au~~ exclus în genere- in afarã de punctele lo : oblig " cu forța" a presedintelui Sectiei de Votare; și ultimile trei rânduri care nu avea rost și anume " privitoare la " Incunostintarea membrilor nostri că românii dela Paris au protestat vehement că țara a fost slab reprezentată la Conferința Păcii".

Făceam parte din comisia de propăgandă; asa cum am arătat mai sus.

Este exact că pentru campania electorală s'a pus un preț deosebit pe tineret.-

In ceace priveste intrunirile ce se tineau in Capitală n'am dat directive speciale cu privire la-ținea-rea discursurilor si nu am primit rapoarte asupra acestor discursuri, desi eram presedintele organizației capitalei, num era obiceiul; le urmăream după gazeta Dreptatea.

Nu am fost informat că" la intrunirea dela Barcelona unii vorbitorii ca: Berçaru , Ion Lambru, profesor Anghelescu si Petre LUNGU.... Etc. au incitat asistența împotriva comunistilor si a everilor"

Este adevărat că in discursurile Dvs., cu prilejul campaniei electorale ați căutat să insufleți țaranilor teama că guvernul GOZA va infința colhozuri care îi va priva de orice drepturi asupra proprietății si averii lor?

Sub această formă, nu-i adevărat. Am vorbit, la câteva intruniri, despre colhozuri : in ce constau, și progresul din punct de vedere tehnic ; și i-am intrebat după aceia dacă ei le aprobă.

- In ceace privește " echipele de șoc militare " formate din "tineretul militar condus " de MITUS IONESCU "- nu știu că aă existat și cum s'au porganizat. Nedepinzând de Capitală, intrebarea poate fi adresată Dlui MANIU și PENESCU.-

Pe mine nici Dl. MANIU nici Dl. PENESCU nu m'au informat de existența și postul acestor echipe.-

Nu mi s'au adus la cunoștință " acte de terorism și huliganism" comise de echipele de șoc și de " gărziile țărănești".-

Nu-mi amintesc dacã la întorcerea mea din Muscel unde în lunile Septembrie și Octombrie 1946 am fost reținut

04091 90

mai mult timp cu ocazia procesului meu de lipsire de drepturi cetățenești- mi s'au comunicat " acte de terorism" din țară.-

In timpul lipsei mele din Capitală mi-a ținut locul Vice-Presedintele org. Capitalei Prof. Universitar G.K. Constantinescu.-

Nici ulterior nu-mi amintesc că mi s'au raportat, voi fi luat cunoștință de cele întâmplate prin presă sau prin prieteni.-

copie regi vol. 3 f. 231, 232, 91
1092

DECLARATIE
=====

Subsemnatul I. Mihalache, în continuare declar:

- În legătură cu evenimentele dela 23 August 1945, nu-mi amintesc să fi avut o consfătuire în casele Stirbey.

- Am aflat sau știut că Suveranul nu s'a prezentat la serbările dela 23 August 1945.

- După 6 Martie 1945 vechiul acord al "Blocului celor patru partide", a rămas automat "acord al celor trei partide". Aceste trei partide au ținut să informeze Suveranul despre punctul lor de vedere asupra actelor Guvernului și să ceară schimbarea Guvernului în raport cu curente de opinie publică.

ss. I. Mihalache.

Informarea în audiențe la Suveran am făcut-o verbal. Ocazional, am predat și memorii din țară.

Cred că s'au predat Suveranului și copii depe memorii adresate Misiunilor aliate.

Am fost în audiență separat de dl. Maniu.

ss. I. Mihalache.

5 Septemvrie 1947.

M.C.

Copie regi vol. 3. f. 233, 234.

92

~~00093~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I. MIHALACHE, în continuare
declar :

Din "Buletinul de informații" al "Biuroului de Informații" al P.N.T. (depe lângă gazeta "Dreptatea") am aflat că la Paris există un grup Români care sco-
teau gazeta de fronda contra Guvernului român "La Rou-
manie independence". Dintre cei aflați în acel "grup"
îmi amintesc de numele Răutu și Florescu.

De alte grupuri de români, organizați în
străinătate (Elveția) nu am știut.

Eu în Elveția urma să iau contact, după
plecarea mea cu Gafencu, Buzeghi, Vigoianu și eventual
cu Crețcanu, Davilla, Tilea, Bianu, în Elveția sau în
altă parte.

Desigur că între altele m'aș fi informat și
despre "grupurile de români din străinătate" dacă
există.

ss. I. Mihalache

6 Septembrie 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar:

Dl. Maniu s'a consultat cu mine decâte ori s'a pus în discuțiune chestiunea eventualei schimbări de tactică sau metodă de lupta a partidului.

Dl. Maniu avea "depline puteri" date de Comitetul Central de dinainte de dizolvarea partidelor, până la ședința Comitetului Central ce a avut loc după alegerile din 1946.

Dl. Maniu, pe cât știu, nu a luat vr'o hotărâre importantă fără a se fi consultat cu mine.

Evident socotesc foarte importantă schimbarea de metodă de lupta sau tactică a unui partid, cum este al nostru.

Socotesc importante demersurile făcute de un partid politic unor puteri străine.

Socotesc importante înființarea și sprijinirea unor "grupări politice de rezistență în afara granițelor țării".

Legăturile create de Dl. Maniu cu diferite persoane din Ministere pentru informații nu era obligat să mi le comunice mie; nici chiar atunci "când erau în legătura cu orientarea în politica externă a Partidului".

Știu că Dl. Maniu nu s'a gândit la schimbarea politicii externe a partidului.-

Știu aceasta, pentru că dacă s'ar fi gândit mi-ar fi spus, tocmai fiindcă aceasta ar fi fost o problemă prea importantă.-

Sigur că era important să-mi comunice "orce înființare de organizații de luptă subversivă ale partidului".

ss. I. Mihalache

6 Septembrie 1947.

6 sept
Copie regi vol. 3. f 237 - 241.

00095
94

DECLARATIE

Subsemnatul I.MIHALACHE, în continuare, declar:

Dl.Penescu în calitate de Secretar General era obligat să cunoască "Instrucțiunile redactate de Comitetele (două) de propagandă" p.alegeri.

Manifestele Centrului, lucrate de cele 2 comisii de propagandă, erau văzute de mine pentru V.Regat, de Dl.Mihaiu Popovici pentru Ardeal și Banat și ulterior prezentate Dlui Maniu spre aprobare.

Din comisia de propagandă p.Vechiul Regat făcea parte și subsemnatul.

Primul concept de manifest p.militari l-am întocmit eu predându-l Dlui Maniu, la Dobrești când a fost în vizita la mine, prin Oct.1946 - pentru a discuta chestiuni în legătură cu campania electorală, subsemnatul fiind ocupat pe acea vreme cu procesul la Câmpulung (al subsemnatului - cel electoral).

Dl.Maniu nu se deplasa deseori la Dobrești, ci la câteva luni când avea chestiuni importante și nevoie de repaos.-

Dl.Maniu pentru probleme importante pe care avea nevoie să le discute în liniște, venia, uneori, la Dobrești.

Nu-mi aduc aminte ce anume probleme am discutat la Dobrești cu acel prilej, de sigur chestiuni în legătură cu campania electorală și mersul procesului meu electoral.-

- "De aceea a venit Dl.Maniu la Dobrești ca să cunoască mersul procesului Dw. electoral ?"

- De sigur că nu; ci pentru alte probleme mai importante și pentru repaus de câteva zile.

- În ziua de alegeri a existat un Biurou Central de Coordonare pentru Capitală sub conducerea mea, în casa Serdici. Acesta era Biuroul Capitalei: Subsemnatul, Dl.Prof. G.K.Constantinescu, Secretarul Gl.Al.Bunescu, Secr.adjunct Ing. Popescu Botoșani și șefii de sectoare, acești 4 șefi de sectoare lucrând în sectoare și venind din când în când la sediu (Serdici).

Legătura cu Provincia o ținea Penescu, care și organizase biourou propriu.-

- Am auzit că în timpul alegerilor s'au făcut fotografiile de către fotografi anglo-americani.

- Legătura între Biuroul de Coordonare și periferia se făcea prin : agenți de legătură între sediu (Serdici) și șefii de sectoare; acestia își organizau însăși legături proprii cu secțiile de votare.

ss. I. Mihalache.

6 Sept.1947.

✓
Copie regi vol 3. f 247-248.

00097 96

DECLARAȚIE

Subsemnatul I: MIHALACHE, în continuare declar :

N'am comunicat soției mele plecarea în străinătate, deci nici obiectivul ei ; și nici nu i-am vorbit la ultima plecare, că voiu lua contact cu grupul Vișoianu, Buzești, Crețeanu, Davilla, Tilea, Bianu, Gafencu.-

" Dorința mea ar fi fost ca dacă ajungeam în America să iau contact informativ cu Macek și ceilalți agrarieni străini" / ai altor state /.-

ss/. I. Mihalache

8 Septembrie 1947

I
Copie vezi vol. 3. f. 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar :
Generalul Aviator Gheorghiu a venit la mine cu Comandor Cioroiu când locuiam la Nestor Badea, aproximativ 5-6 luni în urmă.- Nu era în aceeaș vizită când mi-a prezentat Cioroiu proiectul de organizare a aviației.- A fost o vizită de informație politică despre partid.- Nu-mi aduc aminte că i-am spus " că partidul are nevoie de elemente combative de teren, iar nu de demnitari ".-

Cioroiu nu mi-a spus că și " Generalul Gheorghiu a fost solicitat să colaboreze la proiectul de reorganizare al aviației ".-

De Colonelul Pancu nu-mi amintesc.-

Nu exclud, dar nu-mi amintesc că am declarat la conferința org. militare că " regimul actual va avea soarta regimului legionar și a lui Carol II "

În ceea ce privește legăturile și corespondența org. militare pe Tară, cu organizațiile militare / C.P.M. / din Provincie, privește pe Colonelul Stoica în calitate de Secretar al aceluși Comitet, lucrând pe lângă Maniu Președ. Partidului.-

Ocazional mă informa Generalul Negrei - nu-mi amintesc azi ce anume informații.-

ss/. I. Mihalache

8 Septembrie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I. MIHALACHE, în continuare, declar:

- Odată cu numirea mea de Președinte al organizației Capitalei, am fost obligat să locuiesc în București mai mult decât înainte - și aproximativ : 2 săptămâni în București, 2 săptămâni la țară; în cazuri importante: și 3 săptămâni. În acest timp am locuit la Nestor Badea.-

În fapt, pregătirea campaniei electorale a început spre sfârșitul lui Ianuarie prin revizuirea organizațiilor județene (în capitală: de circumscripții).

Partidul a dat în chip firesc o importanță deosebită acelor alegeri.-

- "Ați considerat că aceste alegeri avea o importanță specială, că prin câștigarea sau pierderea acestor alegeri se hotăra asupra regumului ce avea să guverneze țara"?

- Da.

- "Atunci când rezultatul acestor alegeri, hotărând pentru multă vreme de soarta Partidului național-țărănesc, este normal ca metodele obișnuite de luptă în alegeri să fi fost schimbate găsindu-se metode corespunzătoare"?

- Lupta dându-se în condițiile legilor existente ale Țării și partidul netemându-se de rezultatul alegerilor nu s'a gândit la schimbarea metodei de luptă.

- Precizez că întrebuintarea gărzilor țărănești (vezi declarațiile anterioare) nu constituie o metodă nouă, ele funcționând și în alegerile de sub guvernările liberale și Goga - Cuziste.

- În instrucțiunile pentru conducerea alegerilor la secțiile de votare se dădeau, instrucțiuni și pentru funcționarea gărzilor țărănești (acolo unde se simțea nevoie).

- "Instrucțiuni" pentru gărzile țărănești, erau locale. Nu-mi amintesc acum vr'un exemplar de astfel de "Instrucțiuni".

Bu răspundeam de conducerea campaniei electorale (incl.gărzi) pentru Vechiul Regat. Nu știu dacă Dnii Ghița Popp și Ilie Lazar aveau o sarcină specială "Controlul și organizarea gărzilor țărănești" în Ardeal și Banat.

- Pe Ghița Pop îl cunosc de când îl cunosc și pe Dl.Maniu. A fost deputat și Ministru; Secretar General al Partidului dela asasinarea lui Madgearu până la numirea lui Penescu.

În cunosc ca om capabil, cult și devotat Partidului
A rămas în Delegația Permanantă a Partidului până azi.

Nu i-am urmărit vr'o activitate specială în afară de aceea din Delegația Permananta.-

Cred c'a făcut parte din vr'una din comisiile ce se ocupau cu memoriile pentru Conferința de Pace.-

În timpul campaniei electorale a participat la redactarea manifestului general al Partidului; cred că de asemenea, la manifeste pentru Ardeal.

Nu știu dacă Ghița Pop a avut vr'o însărcinare de a ține contact cu cei refugiați și de a-i ajuta; delegat la Comitetul de asistență în acest scop fiind Serdici.-

Pentru cei fugiți ("refugiați") în munți, păduri sau orașe, ținea legătura cu Comitetul de Asistență (pentru cei închiși (Dl.Serdici.)

În calitate de Președinte al organizației Capitalei am făcut parte din Comitetul de asistență.

Acest Comitet își procura fonduri prin colecte. Și Penescu participa la unele ședințe ale Comitetului.-

ss. I. Mihalache

8 Septembrie 1947.

Ceștie regi vol. 3. f. 255, 256. 101 160

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar:
Avocatul Horef a fost secretarul meu de 3-4 ani.
Îl întrebuițam pentru corespondențe; nu participa la discuțiuni și ședințe.

În Iunie 1947 am luat prezidenția Comitetului de asistență reorganizat.

Înainte de 1947, am ajutat 3 - 4 fugiți.

Nu-mi amintesc să fi dat bilete pentru ajutarea fugiților prin Horef.

Din Comitet făcea parte de drept (ca Secr.Gen.) și Dl. Penescu.

D-na Teodoru era secretară a Comitetului.

Pela sfârșitul lui Iunie 1947 (sau începutul lui Iulie) am încasat dela 5 persoane care n'au voit să-și dea numele (trimise prin 2 cunoscuți) suma de 110.000.000 (o sutazecemilioane) pentru Fondul de asistență - pe care i-am vărsat imediat, contra semnătura, Inginerului Mihăescu.

Cred că am trimis la Serdici persoane fugite, sau pentru cei fugiți - în calitate de (din Iunie) de delegat pentru fugiți, în Comitetul de asistență.-

ss. I.M.ihalache

8 Septembrie 1947.

copie vezi vol. 3. f. 257, 258, 102

101

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, în continuare declar:
Completez declarația din 8 Septembrie 1947,
privitor la încunoștințarea soției mele despre plecarea în străinătate, cu următoarele.-

Imi însușesc declarația soției mele din 22 Iulie 1947, cu precizarea că nu am înștiințat-o despre ultima plecare.-

Am vizat acea declarație la care mă refer în prezent.-

/ss/ ION MIHALACHE

9 Septembrie 1947.-

I
9. 8/7
Copie vezi vol. 3 f 259-260
103
162

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar :

Intrebare : Este adevărat că în luna Aprilie 1947 în casă la Nestor Badea, de față fiind și Penescu, Dl. Maniu v'a comunicat că a informat misiunile aliatae că este nevoit să înceapă o acțiune de răsturnare a guvernului din cauza prigoanei împotriva național-țărăniștilor și din cauza situației grave din Tară ?

- Nu răspund nici da nici nu ; aceasta înseamnă că nu-mi amintesc.-

Intrebare : Era această comunicare de mare însemnătate pentru partid ?

Răspuns : Da.-

Intrebare : Era de față și Dl. Penescu ?

Răspuns : Da.-

Intrebare : Va citit Dl. Maniu un text bătut la mașină ce reprezenta răspunsul D-lui Dean Acheson transmis prin Legația Americană ?

Răspuns : Da.- Dl. Maniu ne-a citit un text scris la mașină ce reprezenta un răspuns al D-lui Dean Acheson - care interesa pe Dl. Maniu.-

Intrebare : Recunoașteți că ideea ce cuprindea acest text în general că nu este momentul nici unei agitații pentru răsturnarea Guvernului ?

Răspuns : Nu recunosc această idee că : nu este momentul nici unei agitații. . . .etc.-

Intrebare : Vă amintiți că în acest text se făcea o recomandare de a nu se întreprinde nici o agitație din partea P.N.T. ?

Răspuns : Nu-mi amintesc.- Acest răspuns e o completare a răspunsului /Declarației/ din 7 Septembrie a.c.-

ss/. I. Mihalache

9 Septembrie 1947

I
copie regi red. 3. f. 261-266.

9. Sept

00104

103

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ion Mihalache în continuare declar:

Intrebare Ați făcut cu prilejul conferinței dela Cercul Militar, ținută în Aprilie 1947, o exemplificare în care ați arătat că Elvețieni, datorită educației sportive și spirituale, au nevoie de foarte puțin timp / câteva săptămâni / pentru pregătirea lor tehnică militară ?

Răspuns Nu-mi amintesc cu prilejul acelei conferințe am spus cele de mai sus. Dar știu că în alte diferite prilejuri, am afirmat fondul celor de mai sus. Nu exclud deci că ați fi putut spune și atunci.

Cunosc pe generalul STOIKA GRIGORE. Știu că era în comitetul organizației militare. Când locuiam la Bădea îmi amintesc că a venit la mine acasă, nu singur. Am aflat că militarii discutau problema reorganizării armatei; dar mie nu mi-au prezentat un plan de organizare al armatei.

Nu-mi amintesc să-mi fi prezentat un asemenea plan.

Nu știu că generalul STOIKA făcea parte din comitetul de organizare pe țară - din comitetul militar - Cred că generalul STOIKA este membru de partid de cel puțin 2 ani.

Pela începutul anului 1947 - prin primăvara - când generalul BARBU mi-a prezentat un " proiect de reorganizare " al jandarmeriei " / poate și al poliției / cuprinzând numai capitolele din proiect, rămăsese vorba, ca, cu prilejul altei întâlniri să-mi facă expunere a economiei proiectului. -

Pe comandorul CIOROIU nu l-am cunoscut de aproape. Nu știu dacă era membru în comitetul organizației militare. Nu avea în organizația de partid a capitalei nici-o situație / demnitate /. În partid era venit înainte de algeri.

În timpul Campaniei Electorale, eu presedinte al capitalei, nu i-am dat vre'o însărcinare specială. -

Comandorul MOCANU ma vizitat de mai multe ori; și în primăvara lui 1947. Cu ocazia acestor ~~difuzite~~ vizite îmi aducea unele informații. Nu-mi amintesc ce anume informații. Colabora mai întâi cu Dl. Maniu. Într-un timp "biroul presei" lucra în casele LEUCUTIA / str. Schitu Măgureanu/, unde locuia și Dl. Maniu înainte de alegeri.

Intrebare Fiind în contact mai strâns cu Dl. Maniu avea posibilitatea să aibă informații mai complete?

Răspuns Este normal.

Comandorul MOCANU era bine apreciat de mine ; cred și de Dl. MANIU.

În calitatea lui de membru al "biroului presei", găsesc normal că era indicat să i-a printru cei din tăi contact cu gazetarii străini.

Sunt sigur că cunoștea pe Dnii POGONEANU, CAMIL DEMETRESCU / poate și alții/ dela Ministerul de Externe, în calitatea ce avea.

Cred că MOCANU se ducea și la Legațiile Engleze și Americane în calitatea ce avea.

Nu-mi amintesc de un col. PLEZNILA, în afară de col. PLEZNILA pe care l-am cunoscut ca director de cabinet al generalului D. POPESCU, Ministrul de Interne sub Antonescu. În această calitate i-am telefonat și mi-a telefonat de câteva ori pentru întâlniri cu generalul D. POPESCU.

Nu-mi amintesc dacă mi-a mai telefonat după căderea lui Antonescu. Nu știu că col. PLEZNILA a fost vre'o dată membru al partidului național țărănesc.

Generalul GHEORGHIES mi-a făcut impresia că este un om cult și documentat prin lecturi proprii în cele politice ; asemenea inteligent.

Cred că generalul GHEORGHIES a intrat în partid în 1946.-

Am primit vizita generalului GHEORGHIES de Vreio tre ori .

Odată cu scrisoarea în care vorbea de necesitatea despărțiri celor două comitete deo organizație profesională militară, capitală și țără- nu mi-a lăsat și un " Plan de Organizare separată a acestor două organizațiuni

Sunt convins că Dl. general GHEORGHIES este o persoană onorabilă. Generalul GHEORGHIES, ca orice membru

105
04/06
/ și militari / era obligat ca în campania electorală și în ziua de alegeri să meargă la sectoare și circumscripții

Era obligat să i-a parte la campania electorală.-

După alegeri era obligat și ceilalți, să i-a parte la reorganizare/în curs /a circumscripțiilor din capitală și alegerile noi comitete.

În noua reorganizare / la sectoare și circumscripții / urmăream ca în noile comitete să intre și elemente noi / inclusiv militari / provenite prin organizațiile profesionale. Aș fi fost bucuros ca printre aceste elemente să fie și generalul GHEORGHIU.-

Ofiterii deblocați ca și cei de rezervă avea obligația, ~~să iasă în~~ statutară să facă propagandă în mediile lor/inclusiv militare /.-

/ss/ I Mihaleche.-

copie regi. rel. 3. f. ^{11 sept} 267-279
106

PROCES-VERBAL

anul 1947 luna Septembrie ziua 11.

noi, Prin Chestor S. Davidescu, asistat de
Chestor Victor Dumitrescu și comisar șef Stoiculescu
Ilie:

Am procedat la confruntarea reținutului Ion
Mihalache cu reținutul Mircea Ciocoiu, kt. Comandor, cu ur-
mătorul rezultat:

COMANDOR CIOCOIU: În ziua de 19.XI. însoțind
pe Comandorul Mocanu la Sărdici, m'am prezentat lui Dl.
Mihalache.

I. MIHALACHE: Este exact.

COMANDOR CIOCOIU: Dl. Mihalache a fost foarte
amabil, m'au întrebat dacă fac parte din partid sau din
organizația Militară, i-am răspuns că nu, am spus că spe-
cialitatea mea este aviația fiind singurul domeniu pe
care-l cunosc.-

Acum Dl. Mihalache m'a întrebat de ce nu vreau
să activez în domeniul acesta la care am răspuns că pot
să lucrez în domeniul acesta și m'a rugat să fac un stu-
diu în acest domeniu.-

I. MIHALACHE: Nu-mi amintesc, posibil.

COMANDOR CIOCOIU: Am mai avut după această
converbire, 1-2 convorbiri telefonice prin care ceream
să mi se fixeze când să dau studiu, am vorbit cu Dl. Mi-
halache la una din aceste convorbiri.

D-și s'a scuzat că este ocupat și trebuie să
plece și m'a rugat să las lucrarea la Dl. Nistor Badea.

Am dus lucrarea personal și am lăsat-o Dlui
Nistor Badea, în ziua de 6.II. cu o scrisoare.

I. MIHALACHE: Este exact.

COMANDOR CIOCOIU: După aceea am însoțit pe
Dl. Cl. Georgeșiu la Dl. Mihalache.

Dl. Mihalache aflându-se în ziua de 19.XI. a

00108 107

spus că dacă alți camarazi ai mei pot lucra în acest domeniu, am vorbit la telefon cu Dsa cu care ocazie am fixat o zi de audiență pentru Dl. General Gheorghiu.

Dl. Mihalache ne-a făcut cunoscut că nu e străin, Dl. Gl. Gheorghiu, cunoscându-l de la înmormântarea generalului Rujinski, fapt pe care l-a confirmat Dl. Mihalache și când s'a întâlnit cu Dl. Gl. Audiența a fost fixată către sfârșitul primei jumătăți a lunii Februarie.

ION MIHALACHE: Exact, cu precizarea că nu i-am sugerat eu persoana Dlui General Gheorghiu.

COMANDOR GIORGIU: În seara când a fixat Dl. Mihalache, l-am însoțit pe Dl. Gl. Gheorghiu la locuința Dlui Nistor Badea. Am asistat la conversație, stând înapoia Dlui Mihalache în hoel, ușa fiind deschisă însă între hoel și antreu.-

ION MIHALACHE: Este exact că Dl. Comandar Ciorelu a asistat la domiciliu la discuții între mine și Dl. Gl. Gheorghiu.

COMANDOR GIORGIU: Inițial, schimb de politețe și-a amintit de cunoștințe mai vechi: Dl. General a precizat Dlui Mihalache că face o vizită de informații.

Dl. Mihalache a răspuns asupra situației generale și nu se poate lucra decât văzând și făcând.

În această formulă se înțelege și politica internă și externă.

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc, nu este exclus.-

COMANDOR GIORGIU : Dl. Mihalache a făcut precizarea că de și există această situație P.N.T. are o linie bine stabilită și amme: așa cum sub dictătura Regelui Carol II printr'o atitudine potrivnică și o luptă continuă și hotărâtă s'a reușit a se doborî regiulul tot astfel în prezent printr'o luptă dărză și hotărâtă se va reuși a se salva țara doborându-se regiulul de impilație.-

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc ideia, posibil. Ideia este a mea.-

...//..

COMANDOR GIORGIU: Dl. Mihalache face elegii omului de acțiune, a omului de luptă și de barcadă, arătând că interesează în aceste momente mai puțin om de prestigiu sau de elaborație intelectuală, făcând unele specificații, prefer și răsplătesc un om care a riscat alături de mine, chiar dacă din punct de vedere intelectual nu corespunde, decât să răsplătesc oameni pasivi care ar corespunde postului.-

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc cuvintele, posibil. Recunosc ideea mea.-

COMANDOR GIORGIU: Precizez că Dl. Mihalache a spus că are nevoie de barcادی, oameni de linia I-a. Aceasta în legătură cu recompensele, pe care le-am arătat în răspunsul de mai sus.-

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc.

COMANDOR GIORGIU: Concluzia aceasta era categorică, că regimul trebuia îndepărtat și că Dl. Mihalache ajunsese la concluzia că aceasta nu se putea face decât prin colaborare de oameni de risc și de linia I-a, adică prin forță.

ION MIHALACHE: Concluzia a tras-o D-lor.

COMANDOR GIORGIU: A încheiat spunând că în spiritul celor expuse de D-sa ne așteaptă colaborarea.

ION MIHALACHE: Nu este exact că am solicitat colaborarea, ci am lăsat-o la aprecierea D-lor.

COMANDOR GIORGIU: Am plecat însoțit de Dl. G. Gheorghiu.

Am mai vorbit ulterior cu Dl. Horezu și pe urmă cu Dl. Mihalache care mi-a fixat o zi specificând că nu poate decât câteva minute în scopul de a discuta lucrarea ce i fusese lăsată la domiciliu la 6.11. și care se găsea la D-sa.

ION MIHALACHE: Sigur că este exact.

COMANDOR GIORGIU: L'am văzut pe Dl. Mihalache, mi-a arătat studiul, mi-a specificat că l-a citit cu atenție și l-a adnotat, am remarcat personal că textul purta pe margine o serie de adnotări în creion și mi-a preci-

00110 109

zat că fiind extrem de ocupat cu problema de partid, păstrează lucrarea și-mi va comunica telefonic cât mai curând posibil ziua când ne putem vedea pentru a discuta pe îndelete lucrarea.

Înaintea de a ne despărți de D-sa mi-a reamintit din nou necesitatea de a se completa în cadrul secției militare cu existența unei secții de aviație, pomenindu-mi că la aviație există un Dl. G. Diculescu, din câte știe D-sa, iar la Marină se ocupa Comandorul Mocanu și Amiral Georgescu, așa că orice colaborare pe care o voi aduce în acest domeniu personal sau prin camarazi sau cunoscuți de ai mei, este valutată cu bucurie de D-sa și va da tot sprijinul.-

Cu aceste cuvinte m'am despărțit de Dl. Mihalache. Telefon nu mi-a mai primit și nici eu nu l-am mai căutat și-l mai întreba. Lucrarea nu mi-a mai fost restituită, am recunoscut-o mai târziu în dosarul de percheziție.-

ION MIHALACHE: Fondul este exact așa-mi amintesc amănuntele. Contest amănuntele cu amiralul Georgescu.-

COMANDOR CIOROIU: La prima întrevvedere la 19.XI. precum și la ultima întrevvedere, Dl. Mihalache mi-a arătat dorința D-sale de a aduce colaboratori dintre camarazii mei în cadrul partidului.-

ION MIHALACHE: Posibil.

COMANDOR CIOROIU: Primul studiu pe care l-am lăsat, era un studiu principal, deci de generalități și atunci când Dl. Mihalache mi-a spus că le-a adnotat și u urmează a-l discuta, am înțeles că nu am satisfăcut necesitățile informative ale D-sale în mod complet, fapt care m'a determinat să reiau împreună cu Dl. G. Gheorghiu un studiu precis cu date mai complete, interesând organizarea și funcționarea Ministerului Aerului și Marinei.-

Acest studiu nu i l-am dat Dlui Mihalache pentru că nu l-am revăzut.

Precizez că primul studiu purta titlul:
"Studiul rezumativ interesând politica aeriană și valoarea

00111 110

rea factorului aerian?

Al doilea studiu poartă titlul "Necesitatea înființării Ministerului Aerului și Marinei și a celor două subsecretariate Aer și Marina"

De acest studiu l-am informat pe Dl. Mihălache, arătându-i că pentru chestiuni de marină îl voi consulta pe Comandorul Mocanu, iar Dl. Mihălache mi-a răspuns: "Dați drumul".

ION MIHALACHE: Este exact, nu-mi-aduc aminte dacă ați fi spus de al II-a studiu, dați drumul, dar nu-l exclus.-

COMANDOR GIORGIU: Pentru cel de al doilea studiu asupra căruia noi mai reflectasem și-l informasem pe Dl. Mihălache asupra planului, am primit asentimentul și impulsul D-sale pentru a-l lucra.-

Acest lucru ne-a determinat să trecem la acțiune și să-l lucrăm. Ne mai primind nici un telefon de la Dl. Mihălache, am renunțat de a-i da acest studiu Dlui Mihălache.-

ION MIHALACHE: Am spus că este necesar refacerea studiului, dar nu am dat nici o indicație.

COMANDOR GIORGIU: A acceptat întocmai planul pe care l-am spus eu.-

ION MIHALACHE: Este exact, dar nu mi-a expus noul plan.

COMANDOR GIORGIU: Ideia care ne-a călăuzit la redactarea celui de al 2-lea studiu, a fost:

- Prin tratatul de pace a fost limitat prin restricții precise aviația militară, fiind însă lăsată liberă dezvoltarea aviației civile, unde nu există nici un fel de restricție.

Pe această idee de bază ne-am broudat convingerile noastre care în speță erau:

a.- Respectarea cu strictețe a cifrelor militare.

b.- Dezvoltarea la maximum în domeniul aviației civile în scopul de a :

- Recupera și plasa aci, personalul specia-

00112

lizat care depășea efectivul aviației militare și era deci licențiat.

- Transformarea acestui departament într-o mare unitate de beneficii sociale (bani, câștig de timp, ameliorarea rețelei de comunicație care era distrusă de război).

Precizez că studiul acesta dădea posibilitatea de a se depăși efectivele de oameni și material printr-o dezvoltare mai intensivă a aviației civile.

Acest lucru ne-am dat seama după ce am luat contactul cu Dl. Sibalache, căci atunci l-am lucrat, fapt care rezultă și din improjurarea că am lucrat conspirativ și numai în exemplare reduse (sease).

ION SIBALACHE: N'am primit acest studiu nici de la Dl. Comandor Ciocoiu sau alta persoană și nici de la Dl. Iuliu Maniu care nu m'a informat de existență și conținutul acestui studiu.

COMANDOR CIOCOIU: Știam că există organizație militară în P.M.P., dar n'am participat la nici o ședință.

Comandorul Mocanu, n'a informat că se țin niște conferințe, făcând rezerve și chiar ironii asupra capacității celor care pregătesc aceste conferințe, de ex. Slt. Lazărescu care după memoria mea știam convocările pentru ședințele organizației militare. Acest Slt. Lazărescu caruia i-am transmis opinia lui Mocanu, m'a informat că lucrurile s'au schimbat (Martie 1947) în sensul că s'au organizat această organizație, două compartimente: cadrul disponibil și ofițeri de rezervă.

Despre secția militară, insine atâta știam. Am căpătat convingerea că se tindea cu toată insistența, constant și continuu să se coopteze cât mai numeroși ofițeri din cadrul disponibil, prin org. militare sau prin propagandă, prin agenți anumiți.

Prin modul cum am luat cunoștința direct sau indirect, am ajuns la convingerea că P.M.P. se organiza pentru a element de putere făcând legătura normală între concepția emisă asupra sistemului de lucru și

ceace se vedea în realitate că se lucra.-

ION MIHALACHE: Organizare pe cadrul disponibil și ofițeri de rezervă este o chestiune de organizare internă a organizației militare respective.

ION MIHALACHE: Nu mi-a comunicat Penescu nici odată că ar fi luat contact cu vre-o persoană militară pentru a ne pregăti plecarea în străinătate.

COMANDOR CIOBOTI: Rețin expresia D-lui Mihalache de : "Cămin de baricade", în discuția ce a avut-o cu Dl. Cl. Gheorghiu.-

ION MIHALACHE: NU-mi amintesc această expresie, dar poate fi posibilă.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.-

ss. Lt. Cdr. M. Gieroiu
ss. Mihalache

Prim Chestor: ss. S. Davidescu

Asistenți: ss. Chestor Dumitrescu
ss. Comisar șef, Stoiculescu

212

copie regi vol. 3. f. 279-281. 11 kpt. 00114 113

PROCES-VERBAL

Anul 1947, luna Septembrie, ziua 11.

Noi, Prim Chestor S. Davidescu, asistat de chestor V. Dumitrescu și comisar șef Stoiculescu Ilie:

Am procedat la confruntarea reținutului Ion Mihălache cu reținutul Gral Gherghiu Emil, cu urmatorul rezultat.-

GENERAL GHEORGHIU EMIL: L-am vădit pe Dl. Ion Mihălache la mesele comune ale cavalerilor ordinului: "Mihai Viteazul" și la înmormântarea generalului G. Mujinski, fără a vorbi cu Dsa.

ION MIHALACHE: Exact.

GENERAL GHEORGHIU EMIL: N'am avut contact cu Dl. Mihălache până la vizita care i-am făcut-o la începutul lunii Februarie 1947. Comandorul Ciocoiu mi-a făcut sugestia să-l vizitez și pe Dl. Mihălache, pentru a mă informa, vizita fiind aranjată de Dl. Comandor Ciocoiu. Am fost însoțit de Dl. Comandor Ciocoiu, care a asistat la discuție.-

În esență Dl. Mihălache mi-a făcut o expunere în linii generale asupra atitudinii în care se păstrează partidul în acțiunea pe care o duce, această atitudine fiind și milară celei din trecut când a avut curajul să sfătuiască pe Regina Carol II, să nu rămână întransigent pe poziția, care și-a ales-o.- Dl. Mihălache, în continuare asupra situației actuale pe plan internațional, mi-a arătat că este o situație confuză și că trebuie acționat: "Văzând și făcând în ceace privește situația internă din punct de vedere politic, partidul are nevoie de acțiune, de oameni de acțiune, de oameni pe cari dsa ia denumit: "luptători de linia I-a," iar cu posibilități de conducere, nu-l interesează pentru un moment.

Relativ la oamenii din linia I-a, partidul se va gândi să-i recompenseze în primul rând.-

A arătat că partidul se găsește într'o luptă cu actualul regim, din care va ieși învingător, având asentimentul maselor.-

Am tras concluzia din discuție, că eră vorba de organizarea unei lupte prin forță.-

...//...

ION MIHALACHE: Recunosc fondul discuției expusă de Dl.General Gheorghiu, nu-mi amintesc expresiile, concluzia îi aparține.-

GENERAL GHEORGHIU EMIL: Studiul înființării Ministerului Aerului și Marinei cu cele 2 (două) Subsecretariate de Stat aer și marină a fost redactat ulterior vizitei pe care am făcut-o Dlui Mihalache. Redactarea s'a făcut de către subsemnatul în colaborare cu Dl.Commandor Ciocia M.

ION MIHALACHE : Nu cunosc acest studiu, și nu am vrea știință despre el.-

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

ss. Cl.Gheorghiu
ss. I.Mihalache

Prim Chestor: ss.S.Davidescu
Asistent: Chestor,
ss.V.Dumitrescu.

00110

115

copie refer. rd. 3. f. 294, 295.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I. MIHALACHE, în continuare,
declar :

Scrisorile care mi s'au prezentat și anume:

- 1.- Scrisoarea G.P. Suța cu data de 8 Mai 1947 pe care am vizitat-o ;
- 2.- Scrisoarea semnată PETRE POPESCU ce mi-a fost adresată mie și pe care am pus nota " cu D. SERDICI" ?
- 3.- Si scrisoarea DEMEA din 30 Mai 1947 pe care deasemenea am vizitat-o-

Toate aceste scrisori mi-au fost citite și le-am recunoscut conținutul.-

/ ss/ I MIHALACHE

15 Septembrie 1947.-

00117

116

copie rez. rd. 3. f. 286 - 288.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I. Mihelache, în continuare declar:
Pe vremea când locuiam la "Estor Badea, am cunoscut pe Nicolae Cârje care mi-a fost prezentat la locuința mea de dl. Senti. Mi-au propus să adun material informativ de ordin politic. Dl. Cârje s'a oferit să redacteze un buletin de sinteză a situației politice.

N'am întrebat pe dl. Cârje dacă are legături cu americanii și nu i-am spus că ar fi bine să facă legături cu misiunea americană.

Precizez că împreună cu Senti și Cârje au fost încă 3 - 4 persoane care formau echipa lui Cârje.

Printre aceștia îmi amintesc de un domn Bălărescu.

Cârje sau Senti mi-a spus că în echipe lor sunt vreo 20 de persoane.

Peste vreo săptămână au venit Cârje și Bălărescu cu note informative și cu un buletin de sinteză a situației internaționale săptămânale.

Am frunzărit materialul prezentat și le-am mulțumit pentru el.

Mi-au propus să-mi facă o gardă personală, și am refuzat.

E adevărat că Cârje urma să mă cheme la telefon pe nume de "Ardeleanu".

Mi-aduc aminte că printre aceștia era și un oarecare "Dorobanțu".

În momentul în care am simțit că vor să fie recompensați cu bani - după a treia întâlnire - am rupt contactul cu ei.

Cu Senti voi fi discutat (nu-mi amintesc) că vor fi repuși în locurile lor cu câștigarea drepturilor din urmă.

./.

Dl. Senti mi s'a prezentat ca inspector la Siguranță detașat la Marele St. Major.

Pe ceilalți mi i-a prezentat ca foști funcționari la Siguranță.

ss. I. Mihaleche.

16 Septembrie 1947.

18 x/1.
118
copie registru vol. 3. f. 290-300 119

PROCES - VERBAL

de confruntare.

Astăzi, anul una mie nouă sute patru zeci și șapte, luna Septembrie, ziua optsprezece.

Noi, D. Diaconescu, referent special, asistat de dl. S. Davidescu, prim-șef, procedând la confruntarea dintre reținuții Mihalache Ioan și Penescu Nicolae, cu privire la ancheta în curs, constatăm următoarele :

NICOLAE PENESCU :

Este adevărat că am avut o convorbire cu comandorul Cioroiu privitoare la plecarea în străinătate. Eu am chemat prin comandorul Mocanu pe comandorul Cioroiu, dela care eram informat că a avut un rol important în aviație. Contest că eu am chemat urgent pe comandorul Cioroiu pentru a vorbi cu dânsul despre plecarea în străinătate. Nu este adevărat că eu am dat dispoziție telefonistei, ca atunci, când sunt chemat de un domn comandor Cioroiu, să-mi dea imediat legătura, nici că i-am reproșat la telefon că mi-a telefonat prea târziu, pentru că nu așteptam telefonul său în ziua aceea și pentru o anumită oră. Recunosc că mi-a telefonat dl. Cioroiu probabil la societatea de chibrituri și că i-am dat, dar nu știu dacă în aceeași zi, un rendez-vous la mine scasă, cred că la ora 4, dar nu știu precis.

Mi-amintesc numai ziua în care a venit la mine, nu-mi-amintesc dacă mi-a telefonat în aceeași zi sau cu o zi înainte. Precizez că l-am primit pe dl. Cioroiu în după amiaza zilei de 9 sau 10 Iulie. Nu i-am indicat nici telefonul meu, nici adresa, fiindcă-l șeva el avea o rudă vis - avis de mine.

Pe comandorul Cioroiu l-am cunoscut fiindu-mi prezentat de comandorul Mocanu la Biroul Presei, unde venea des, la sfârșitul lui 1946 sau începutul 1947.

./.

I-am acordat încredere comandorului Cioroiu, fiindcă mi-a fost călduros recomandat de comandorul Mocanu care m'a rugat să-l angajez la Biroul Presii, și pentru că l-am văzut de mai multe ori la dl. Maniu, fiind primit de dl. Maniu. Pentru că dl. Maniu i-a acordat încredere, i-am acordat-o și eu. Oei cari vin des la dl. Maniu, se bucură de încrederea dlui Maniu. Când a venit dl. Cioroiu la mine, l-am întrebat pentru a intra în discuție, ceva în legătură cu organizarea biroului de presă. L-am întrebat dacă ar fi posibil să se găsească o combinație în sensul de a se cumpăra locurile și prin complicitatea pilotului a unui avion de călători "Tars", care în loc să meargă la Arad, să meargă pe coasta Turciei. Comandorul Cioroiu mi-a spus că această plecare este de domeniul fanteziei, și că nu capătă avionul benzina până la Arad ci numai până la o escală, adăugând că el fiind cineva în aviație, și-a rezervat o ultimă posibilitate de plecare, că această posibilitate nu trebuie să fie epuizată, decât pentru personaje importante.

Pentru a-i da impresiunea că este un lucru practic serios i-am afirmat că este vorba de două personaje importante. Am comunicat convorbirea avută cu Cioroiu dlui Maniu și Mihalache acasă la dl. Romulus Boilă.

ss. N. Penescu.

ION MIHALACHE :

Sunt foarte surprins, nu știu nimic.

ss. I. Mihalache.

NICOLAE PENESCU :

Nu am avut dispoziții să iau contact cu Cioroiu, dela nimeni, ci am făcut-o din proprie inițiativă. Când i-am comunicat dlui Maniu în prezența dlui Mihalache că Cioroiu a spus că această plecare costă 6000 dolari, pentru că trebuie să dea bani piloților care trebuie să lase bani familiilor și să aibă și ei viața asigurată pe un an, câte 200 dolari pe lună. Dl. Maniu mi-a răspuns că partidul nu are această sumă. Înainte cu câteva zile de

a vorbi cu Cioroiu, tot la dl. Romulus Boilă acasă, unde se găseau dl. Maniu și Mihalache, i-am comunicat dlui Maniu că circulă zvonul în legătură cu arestarea mea iminentă. De arestarea mea am fost informat prin dl. Maniu, Mihalache și Mihai Popovici, care la rândul său a cerut informații prin cumnatul dlui Ministru Teohari Georgescu, dl. Samuilă. Eu nu i-am comunicat dlui Maniu hotărârea de a pleca în străinătate ci numai o informație.

În ziua de 12 Iulie am fost la dl. Mihalache acasă la Popescu Mehedinti, unde am stat vreo oră și i-am amintit printre altele discuțiunile de discuția avută cu Cioroiu privitor la plecare, discuțiune pe care i-o relatasesem când am fost la dl. Romulus Boilă. Dl. Mihalache mi-a răspuns că i-ar fi dat dlui Cioroiu să facă un proiect sau lucrare pe care a făcut-o bine fiind inteligent, dar i se pare a fi superficial (neserios) nu-mi aduc aminte calificativul dat. Dl. Mihalache mi-a spus că se întorcea de la Dobrești Luni, să-l însoțesc acolo pentru a fi adăpostit. Eu n'am știut de plecarea mea înainte de dimineața 13 Iulie, când mi-a fost propusă de dl. Maniu, eu nu m'am gândit a pleca decât eu cu nevastă mea, nu cu dl. Mihalache.

ss. N. Penescu.

ION MIHALACHE :

Nici acum nu știu că dl. Penescu mi-a comunicat convorbirea cu Cioroiu. Mi-amintesc că am vorbit despre Cioroiu ca de un om neserios, dar nu în legătură cu plecarea. N'am știut că dl. Penescu vrea să plece și nici eu nu i-am spus dlui Penescu că vreau să plec, m'am găsit prima oară în legătură cu plecarea la dl. Dr. Jovin acasă, la 13 Iulie, la ora 9 seara.

ss. I. Mihalache.

NICULAE PENESCU :

În seara de 13 Iulie când am venit la dl. Maniu acasă pe la orele 9, am găsit numai pe dl. Maniu cu dl. Mihalache singuri. Nici dl. Maniu, nici dl. Mihalache.

nu mi-au comunicat obiectivul plecării în sensul politic, ci pentru a ne pune la adăpost.

La dl. Mihalache mă duceam, cât era în București, foarte des, dacă nu mă duceam zilnic, mă duceam la două zile, pentru că dl. Mihalache se interesa întâi de organizare și pe urmă de viața de partid. Odată am văzut eșind dela dl. Mihalache un ofițer american însoțit de o doamnă blondă. Doamna aceea mi-a spus că dl. ofițer o fi fost maior vine să facă o vizită dlui Mihalache și că dorește să-și facă și mie o vizită. Pe doamna aceasta am cunoscut-o la dl. Mihalache acasă, fiindu-mi prezentată de dna Negruzzi. Această doamnă vorbea numai franțuzește.

În luna Aprilie, fiind în casă la dl. Nestor Bedeș și fiind de față și dnul Mihalache, dl. Maniu ne-a comunicat că a informat misiunile aliate, că față de prigoana pornită de guvern în contra P.N.T. prin arestări și față de situația gravă din țară, este nevoit să înceapă o acțiune pentru răsturnarea guvernului; că la această comunicare a primit prin Legația Americană un răspuns adresat Legației pentru dl. Maniu (corespondența era între dl. Acheson și Legație) pentru a-l sfătui să nu facă agitații în acest sens. În acest scop ne-a citit și un text de pe o foaie de hârtie.

ss. N. Penescu.

ION MIHALACHE :

Întrebă pe dl. Penescu dacă atunci când a fost dânsul la dl. Maniu, n'a fost și dl. Carandino.

ss. I. Mihalache.

NICULAE PENESCU :

Până când am plecat de acolo cu dl. Mihalache nu l-am văzut pe dl. Carandino.

ION MIHALACHE :

Dacă era dl. Penescu de față când l-am întrebat pe dl. Maniu cu ce program plecăm și pe ce pivot se sprijină în această combinație.

ss. I. Mihalache.

NICOLAE PENESCU :

Nu. ss.N.Penescu.

ION MIHALACHE :

Dl.Penescu când a venit, m'a găsit pe mine citindu-mi nota Acheson.

ss. I.Mihalache.

NICOLAE PENESCU :

Nu știu, dar poate să fie exact.

ss.N.Penescu.

ION MIHALACHE :

Nu mi-amintens că dl.Maniu ne-a dat explicația că a comunicat misiunilor aliate că față de prigoana împotriva P.N.T., este dispus să pornească o campanie de răsturnare a guvernului și că Acheson constată cu mulțumire că P.N.T. nu întreprinde agitații în țară.

În legătură cu ofițerul american, nu mi-aduc aminte.

ss.I.Mihalache.

Cele trei rânduri șterse mai sus, sunt șterse de mine, spuse de mine dar necorespunzând ideii mele.

ss.I.Mihalache.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal, spre cele legale.

REFERENT SPECIAL,

ss. D.Disconescu.

PRIM - CHESTOR,

ss. S.Davidescu.

Stuic in Mihalea
10 sept
00124 123
copie regi vol. 3. f 301-308.

PROCES - VERBAL

de confruntare.

Astăzi, una mie nouă sute patruzeci și șapte, luna Septembrie, ziua optzecezece.

Noi, C. Mihalcea, inspector general de poliție, asistat de d-nii :

S. Davidescu, prim chestor P.P.C., și

V. Alexandru, procedând la confruntarea dintre reținuții: Colonel Stefan Stoika și Ion Mihalache, cu privire la activitatea susnumiților din organizațiile militare ale fostului partid național țărănesc, constatând următoarele

COLONEL STOIKA STEFAN :

Sunt membru în P.N.T. din anul 1937 înscriindu-mă în partid direct la dl. Iuliu Maniu. Pe dl. Ion Mihalache îl cunosc de la acea dată, însă colaborare directă cu el nu am avut până în anul 1946, când eu aveam conducerea organizației militare provizorie în partid, din Ianuarie 1946. Mi s'a trimis confirmarea noastră în scris prin Al. Popescu-Botoșani. În timpul campaniei electorale am primit manifeste de la Secretariatul partidului, care se înmănușau ofițerilor după ședințele care le aveau la club. Tot atunci mi s'au cerut să dăleg cât mai mulți ofițeri la secțiile de votare ceea ce am și făcut.

Sedințele plenare se țineau odată pe săptămână la început Lunea, mai târziu Vinerea. În afară de aceste ședințe se țineau ședințe pe comisuni și ședințe de comitet.

ss. Col. St. Stoika.

ION MIHALACHE :

Confirm tot ce a spus în legătură cu persoana mea, cu precizarea că ceea confirmare privea comitetul în func-

țiune care avea misiunea să pregătească și să puie în funcțiune secția militară a Capitalei. Prin secretariat am dat dispozițiuni ca să se delege la secțiile de votare și ofițeri.

ss. I. Mihalache.

COLONEL STOIKA STEPAN :

În timpul campaniei electorale s'au distribuit prin ofițeri manifeste și la unități.

La sfârșitul anului 1946 am pășit la alegerea de comitete definitive cerând secretariatului general al partidului un delegat care să asiste la aceste alegeri.

A fost delegat dl. Coposu și au fost afișate pe afișierul dela sediu. Însinte de alegere am procedat la trierea celor prezenți, rezultând un număr de 87 înscriși în partid care puteau participa la alegeri.

Precizez că la ședințe asistau și ofițeri neînscriși în partid care veneau acolo pentru a se informa dacă se înscrie sau nu în partid.

S'a ales un comitet de unsprezece inși. Acest comitet și-s ales președinte pe dl. general Negrei, subsemnatul fiind prim-vice-președinte și încă trei vice președinți: G-ral Zorzor, G-ral Stoika Grigore și G-ral Barbu. Acest comitet a fost ales pe tot partidul. Dl. General Negrei ne-a împărțit astfel : subsemnatul pe Capitală, g-ral Zorzor pe vechii regat și g-ral Barbu pe Ardeal și Banat. Generalul Stoika Grigore a rămas să facă legătura între noi și cercul de studii ca referenț : comisiunile înființate la începutul anului 1946 și anume : comisia juridică, comisia de organizare și comisia de documentare, au rămas în ființă. Comisia juridică a funcționat dela început până la dizolvare în mod continuu, sub președinția generalului Zorzor, secretar fiind : col. Pancu. Comisia de organizare a luat ființă ceva mai târziu și a funcționat până la dizolvare sub conducerea g-ral Stoika Grigore și secretar maior Dristorian.

ss. Col. St. Stoika.

ION MIHALACHE :

Am lăst cunoștință de alegerea acestui comitet, care s'a socotit și pe țară și pe Capitală. Atunci am chemat pe președinte și pe dl.Col.Stoika, cerându-le să aleagă : ori rămân comitet ales pentru Capitală și atunci voi cere dlui Maniu să numească alt comitet pentru țară. Sau, dacă preferă să rămâie pentru țară, voi alege alt comitet pe Capitală. Comisiile care funcționau nu priveau Capitale. Dl general Negrei nu mi-a dat răspuns precis, rămânând să reflecteze. În realitate a funcționat acelaș comitet pe Capitală și pe țară până la desființare, fiind mereu deschisă problema separării lor.

ss. I.Mihalache.

COLONEL STOIKA ȘTEPAN :

Pe la sfârșitul lui Ianuarie 1947, am fost la dl. Mihălache acasă, care locuia pe atunci la dl Nestor Bades determinat de faptul că existau nemulțumiri că nu a fost candidat nici un membru al organizației militare și ca să-l conving să rămână organizația pe țară. Cu această ocazie dl Mihălache mi-a spus să lășăm chestiunea statică de cercuri profesionale deoparte, că ci n'au răsplata decât vârfurile, restul ofițerilor să meargă pe teren la circumscripții pentru câștigare de aderenți pe teritoriul circumscripției și în instituțiile militare, în care membri C.P.M. aveau relațiuni. Era vorba să se creeze nuclee în instituții și unitățile militare. Am comunicat biroului nostru că nu ne admite fuziunea și am redat discuția avută cu dl.Mihalache.

ss.Col.St.Stoika.

ION MIHALACHE :

Îmi amintesc discuția. Nu-mi amintesc exact cuvintele. Este verșimil tot ce spune dl Stoika, pentru că aceste era răspunsul pe care-l dau oricui se interesa cum poate pătrunde în ierarhia partidului, prin organizațiile partidului; conform noului regulament al Capitalei, un număr din comitetul organizațiilor profesionale puteau face parte de drept din comitetul Capitalei. Acest comitet

00127 176

pe organizațiile profesionale n'a fost pus în funcțiune. Nu mi-a stat mie în minte nici un moment de nucleee în unități militare.

ss. I.Mihalache.

COLONEL STOIKA STEFAN :

Intrebat fiind de dl.Mihalache prin noi să precizeze dacă era vorba de nucleee militare în unități militare care să activeze prin directivele date prin circumscripțiile politice pe teritoriul cărora se aflau instituțiile și unitățile militare, răspunde : Aceasta era ideea pe care am reținut-o din discuția cu dl.Mihalache, pe care am comunicat-o la biroul C.P.M.

ss.Col.St.Stoika.

ION MIHALACHE :

Mentiu cele ce am spus. Aveam interesul de a spori numărul militarilor. Nu avea rost cuvântul nucleu într-o circumscripție.

ss. I.Mihalache.

COLONEL STOIKA STEFAN :

La începutul lunii Martie 1947, am ținut o conferință la sediul organizației, având subiectul "Armata de mâine". În acea vreme, venind în mijlocul organizației militare un număr apreciabil de ofițeri și reangajați noi, în special din cadrul disponibil, au cerut prin generalul Diculescu să li se expună doctrina partidului. Dl General Negrei a invitat pe generalul Zorzor însă ofițerii asistenți au cerut să vină cineva din conducerea partidului și atunci dl.general Negrei și-a lăsat angajamentul să vorbească și să determine pe dl.Mihalache să vină să le expună doctrina partidului. Ulterior în prezia Paștilor la o ședință plenară care s'a ținut la organizația militară a venit și edil Mihalache. Dl general Negrei a ținut un cuvânt-introductiv, după care a vorbit subsemnatul repetând conferința ținută în Martie în toate punctele principale, după care a vorbit dl.Mihalache. Dl.Mihalache a început prin a cenzura pe dl general Negrei, spunând că

00128 127

D-se este maior în armată, dar în partid este general și în această calitate a hotărât că noi suntem numai pe Capi tală. După aceasta a definit doctrine și poziția partidului în raport cu celelalte partide și a trecut apoi la misiunea organizațiilor militare. A insistat asupra telurilor politice ale organizațiilor militare. A cerut insistent celor prezenți să treacă pe teren la circumscripții, aici, numai vărfurile.

În expunerea mea am explicat între altele că față de limitările impuse prin convenția de armistițiu contingentul anual de recruți cifrat la circa 160.000 oameni (unu la sută din populație) nu putea fi instruit, precizăm fie instruirea lor făcută mai sumer într'un termen scurt sub un an, fie instruirea lor după sistemul elvețian, asemănător sistemului companiilor teritoriale, sistem aplicat la noi pe vremuri. Cu privire la sistemul elvețian, care-i total teritorial, precizăsem că locuitorii posedă la locuința lor arme și echipament militar, fiind instruiți sărbătorile în locuri anume destinate. În cuvântarea sa dl. Mihalache a făcut recomandarea ca toată lumea să-și aibă echipamentul și armamentul acasă, după sistemul elvețian.

Această recomandare s'a făcut asistenței.

ss. Col. St. Stoika.

ION MIHALACHE :

Am luat parte la ședința plenară a organizației militare unde, după cuvântarea ținută de generalul Negrei în care expunea activitatea organizației ținând la menținerea unui comitet unic și după repetarea conferinței de către dl. colonel Stoika, cu privire la organizarea armatei, am luat cuvântul și am spus următoarele idei :

1). Cu privire la cele spuse de general Negrei i-am răspuns că nu este de admis menținerea unui comitet unic.

2). Cu privire la conferința dlui Stoika, am precizat comparația cu Elveția, relativ la educația cetățenească generală (intelectuală, fizică, civilă) iar timpul instrucțiunii militare să fie limitat și ^{rezervat} ~~limitat~~ exclusiv instrucțiunii tehnice militare. Nu-mi amintesc, dar nu

exclud că în atmosfera conferinței și comparației cu Elveția, să fi spus de ranițe și armă, ca simplă metaforă, dar exclud că am recomandat ca fiecare să aibă raniță și arma la el acasă. După aceea am trecut la fondul conferinței extinzând țelurile și poziția doctrinară a partidului; apoi ce sunt secțiile profesionale ale Capitalei, organizațiile profesionale din centrul, etc. La sfârșit am atras atenția, că fiind compania de reconstruire a comitetelor pe circumscripții, fiecare să meargă pe teren la circumscripția în care este membru.

ss. I. Mihaleche.

COLONEL STOIKA STEFAN :

În momentul în care am devenit din secție militară cerc profesional, atmosfera era că noi trebuia să devenim trupe de șoc. Deoarece am acceptat propunerea lui Zorzor de a ne numi în loc de secție militară, cerc profesional. Acestea au avut loc la sfârșitul anului 1946 și începutul lui 1947 (Răspuns la întrebarea dlui Mihaleche "când a avut loc această atmosferă generală"). Această impresie mă ducea spre convingere atunci când dl. Penescu ne-a chemat pe câțiva, între care și colonelul Stoienescu secretarul secției și ne-a reproșat de ce nu suntem 7000 sau cel puțin 2 - 3000. Această observație a dlui Penescu a avut loc prima oară după elegeri la Club, și a doua oară tot la Club, în plenul comisiei de organizare. Îmi amintesc că mai erau de față printre alții general Grigore Stoika, general intendant Vasilescu Gheorghe și colonelul Stătescu. Mi-am dat seama că suntem împinși către o acțiune ilegală și subversivă, care nu corespunde cu concepția mea. După ce am vorbit cu dl. Mihaleche acasă la Dse, n'am mai avut nici un dubiu asupra scopului urmărit de a deveni o organizație de forță, ilegală și subversivă, lucru ce l'am comunicat și biroului (erau de față toți vice președinții și președintele, casierul, colonel Stătescu și secretarul colonel Stoienescu).

În discuțiile ce au avut loc după vizitele ce s'au făcut și de alți ofițeri din CPW și din afara partidului

129
00109

la dl. Mihalache acasă, cerându-se unora planuri de organizare a organizațiilor militare pe partid și planuri de organizare ale aviației (comandor Cioroiu) au fost toți contrariați de activitatea spre care au fost îndrumați și că se trece peste noi în ceea ce privește organizația noastră militară (nouă ni se spunea să fim pe Capitală, iar pe de altă parte dl. Mihalache primea planuri de organizare pe țară.) Aceasta era impresia pe care o aveam toți. Rezultatul acestor vizite, al atmosferei generale și în special al conferinței ținută de dl. Mihalache au dus pe membri comisiei de organizare-care nu mai lucraseră nimic de mult - să alcătuiască planul general de organizare al armatei. Planul general de organizare al armatei a avut un caracter secret și confidențial, din care cauză n'a fost citit în planul comitetului, și numai într'un comitet reîntrâns. Cu atât mai puțin se poate pune chestiunea că ar fi putut fi citit într'o ședință plenară. Acest plan l'am predat dlui Vasile Serdici spre a fi predat dlui Maniu. Planul s'a făcut în ultimul moment în preajma Paștelui și profitând că dl. Serdici era la Club și pleca la dl. Maniu l'am predat acestuia să-l predea dlui Maniu.

Toată activitatea dlui Mihalache în legătură cu organizațiile militare. întrevederile separate cu ofițeri superiori din partid și din afară partidului la D-sa acasă; îndemnul continuu de a se câștiga noi aderenți militari; îndemnuri de a se merge pe teren la circumscripții în scopul de a se înființa nuclee în instituțiile și unitățile militare cererea de planuri militare (planuri de organizare a organizațiilor militare, planul de organizare al aviației, planul de organizare al poliției și jandarmeriei, etc.), îndemnurile precise din conferința ținută de dl. Mihalache atunci când a vorbit despre "armata de mline", tindeau la organizarea unei acțiuni de forță cu scopul de a răsturna regimul actual. Pentru acest motiv nu m'am dus să mă înscriu la circumscripție.

ss. Col. St. Stoika.

00131/30

ION MIHALACHE :

Sunt absolut strein de cele spuse de dl.col.Stoika,,
ss.I.Mihalache.

COLONEL STOIKA STEFAN :

La intrebaras dlui Mihalache, de ce nu i-am comunicat
impresiile de mai sus, la intvederea avută acasă, nici cu
prilejul conferintei, nici după, răspund : Nu i-am comunicat
pentru că atunci când l-am vizitat era prematur, iar după con-
ferință a plecat din București.

ss.Col.St.Stoika.

ION MIHALACHE :

Constat că nu mi-a comunicat.

ss.Ion Mihalache.

COLONEL STOIKA STEFAN :

Planul eu l-am predat dlui Mihalache, ci dlui Meriu
prin Serdici.

ss.Col.St.Stoika.

ION MIHALACHE :

Relevez contradicția între impresia dlui col.Stoika,
că prin conferința mea le-am cerut să se transforme din orga-
nizație statică în organizație militară de șoc și în acel timp
mi se imputa că i-am trimis individual pe teren la circumscrip-
ții.

ss.Ion Mihalache.

COLONEL STOIKA STEFAN :

N'am avut niciodată impresie că noi singuri să ne
transformăm în trupe de șoc, dar că misiunea noastră este să ne
slătuim.

ss.Col.St.Stoika,,

ss.Ion Mihalache.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal de
confruntare, spre cele legale.

INSPECTOR GENERAL,

ss.C.Mihalces.

ss.S.Devidescu

ss.V.Alexandru.

PROCES - VERBAL

de confruntare.

A tazi, anul unu mie nouă sute patru zeci și șapte, luna Septembrie, ziua noisprezece.

Noi, C. Mihalcea, inspector general de poliție, asistat de Dnii:

S. Davidescu, prim chestor P.P.C. și v. Alexandru procedând la confruntarea dintre reținuții: Ion Mihalache și General Grigore Stoika.

General Grigore Stoika:

Sunt membru al partidului național românesc de când am eșit din armată, adică din anul 1937.

Am participat ca membru al secției militare dela înființarea (toamna 1945 începutul anului 1946 ca membru în secția militară.

Pe Dl. Ion Mihalache l-am cunoscut personal la secția militară. Am avut rolul de președinte al Comisiei de organizare înființată împreună cu Comisia informativă și Comisia juridică înca dela începutul anului 1946. Până în anul 1947 Comisia de organizare n'a depus o activitate mai importantă, deoarece nu se stabiliseră componentele ei și se ținea numai discuțiuni. Secția Militară a fost împărțită în comisuni după modelul Statelor Majore ale Comandamentelor Militare.

Înainte de alegeri a venit Dl. Mihalache la Secția Militară și s'a interesat de Comitetul provizoriu al Secției Militare precum și de toți membri Secției cerând un tabel cu numele, domiciliul și numărul de telefon al tuturor membrilor secției militare. Cu acea ocazie ni-a vorbit și de chestiunile noastre de alegeri. Confirmarea comitetului provizoriu al Secției Militare ni s'a trimis în scris prin Dl. Alexandru Popescu Botoșani.

În timpul campaniei electorale am primit manifeste dela Secretariatul partidului. Aceste manifeste se înmânau ofițerilor la ședințele care le aveam la club. S'au cerut mai târziu mai mulți ofițeri la secțiile de votare, ca delegați

00133-
132

sau asistenți. In ziua alegerilor am stat ca delegat împreună cu alți ofițeri la locuința dlui Serdici unde se găsea dl. Maniu și unde era biroul electoral central al organizației Capitalei. Sedințele plenare la Secția Militară se țineu odată pe săptămână la început Lunea și mai târziu Vinerea. In afară de aceste ședințe se țineau și ședințe de comitet și ședințele comisiilor. Sedințele de comitet se țineau rar.

ION MIHALACHE :

Cele spuse de dl. General Stoika privesc organizația centrală, cu excepția dispozițiilor date pentru alegeri care privesc conducerea Capitalei. Deasemenea comitetul militar de pe lângă organizația centrală a primit însărcinarea de a pune in funcție secția militară a Capitalei.

GENERAL STOIKA GRIGORE :

In timpul campaniei electorale s'au distribuit manifeste prin ofițerii secției militare și in special prin cei din cadrul disponibil, in instituțiile și unitățile militare. După alegerile din 19 Noembrie 1946, s'a pășit la alegerea de comitete definitive, cerând conducerii partidului să trimită un delegat care să asiste la aceste alegeri. Conducerea partidului a delegat pe dl. Coposu. La alegeri au votat numai militarii înscriși in partid. In afară de militarii înscriși in partid mai veneau la ședințe și simpatizanți in număr destul de mare. S'a ales un comitet din 11 persoane. Acest comitet și-a ales ca președinte, într-o altăședință, pe dl. General Negrei, prim vice președinte col. St.Stoika și trei vice președinți: Gl. Zorzor, gl.Stoika Gr. și Gl. Barbu.

Acest comitet a fost ales pe tot partidul, inclusiv Capitala. Pe Capitală a fost ales dl. Col. Stoika St., pe Vechiul Regat Gl. Zorzor, pe Ardeal și Banat, gl. Barbu, subsementul a rămas să fac legătura între noi și cercul de studii ca referent.

Comisiile de care am vorbit mai sus, au fost înființate la începutul anului 1946 și anume: comisia de organizare comisia juridică și comisia de documentare sau informativă. Comisia juridică a funcționat dela început până la disolvare

incontinuu; comisia de organizare a luat ființă ceva mai târziu și a funcționat până la dizolvare, iar comisia informativă n'a funcționat și nici n'a luat ființă.

ION MIHALACHE :

Am luat cunoștință de alegerea comitetului, mai târziu și am fost nemulțumit că nu a fost anunțată și Capitala să trimită delegat la alegerea comitetului, - Nu și-au îndeplinit misiunea de a organiza separat comitetul profesional militar pe Capitală (secția militară), alegând un comitet pe țară ca și mai înainte. În realitate a funcționat acelaș comitet, pe Capitală și pe țară până la desfășurarea. N'am avut cunoștință de existența comisiilor, aceasta privind organizația pe țară.

GENERAL STOICA GRIGORE :

Dupa alegerile din 11 noiembrie 1946, organizația militară care își luase numele de cerc profesional militar se transformă într'o organizație militară cu caracter static (de studii) treptat, treptat într'o organizație politică cu tendință de pregătire de acțiuni de forță, cu scopul evident de a răsturna Guvernul și a ajunge la conducerea partidului. Aceasta reșea din măsurile care se ordona și din activitatea care se desfășura în organizația militară astfel: măsuri în vederea înființării de organizații militare în toată țara (și în județe în care nu existau), trimițându-se adrese în acest scop șefilor organizațiilor județene de a înființa organizații militare în județele respective; dl. General Negreș căuta să numească personal șefii de organizații militare județene dintre ofițerii pe care îi cunoștea dându-le cel mai energici și devotați, care să polarizeze în jurul lor oameni de încredere și de acțiune cu ajutorul cărora organizația militară din întreaga țară putea fi ușor condusă și folosită pentru executarea răsturnării guvernului prin forță; măsuri în vederea câștigării de noi aderenți, în număr cât mai mare din rândurile militarilor activi deblocși și de rezervă. Deasemenea s'au dat dispozițiuni pentru intensificarea propagandei în unitățile militare, căutând să se discrediteze regimul actual și să se speculeze nemulțumirile din armată, făcându-se promisiuni de rectificări și îndreptate a tuturor nedreptăților.

00135

135

La întrunirile săptămânale dl. gl. Negrei invita câți mai mulți ofițeri dela A.O.R. și chiar din cei care nu era membri, invitându-i să asiste la ședințe numai ca simpatizanți. Deasemenea erau încurajați ca să vină și subofițerii activi care începuseră să frecventeze ședințele.

Diferite figuri proeminente din partid ca: Dnii Ing. Bunescu, dl. Popescu Botoșani, dl. G.K. Constantinescu au ținut la organizația militară diferite conferințe în numele Dlui Mihalache diferite conferințe cu care ocazie ne-axativizat îndemnat la o activitate intensă în teren, să mai lăsam studiile, activitate care trebuia făcută dela om la om.- Dl. Inginer Bunescu cu ocazia explicării statutului pe Capitală, a îndemnat să se procedeze și în unitățile militare așa cum se procedează în fabrici, adică, creere de nuclee P.N.T., puse sub conducerea unui șef cu misiunea de a se lărgi și a ține legătură cu centrul pentru a acționa la ordine.

În acelaș sens au vorbit și ceilalți conducători ai organizației Capitalei ; Ing. Al. Popescu - Botoșani și G.K. Constantinescu.- Recomandațiile ce mi s'au dat în comitet de Col. Stoika, ca rezultat al convorbirilor sale cu Dl. Mihalache, erau în acelaș sens.-

Activitatea pe teren și formarea de nuclee național-țărăniște în instituții și unități militare avea caracter subversiv și conspirativ, în scopul de a pregăti o acțiune de forță pentru răsturnarea regimului actual.

ION MIHALACHE :

Am delgat pe D-nii Prof. Constantinescu, Ing. Bunescu și Popescu Botoșani încă del sfârșitul anului 1946 să explice regulamentul și să determine comitetul organiz. militare să pună în funcțiune secția separată a organizației Capitalei. În ceea ce privește indemnurile făcute de cei de mai sus membrilor organizației militare de a activa în teren îmi asum răspunderea întrucât ulterior eu am făcut acelaș lucru.

Nu-mi însușesc interpretarea dată acestor dispozițiuni de dl. General Grigore Stoika.

GENERAL STOIKA GRIGORE :

Dl Mihalache cu ocazia conferinței ținută la organi-

zația militară în Aprilie 1947, a arătat scopurile politice urmărite de P.N.T., prin organizația militară, insistând să se ducă toți la activitate în teren și numai varfurile să rămână să lucreze în birou; Deasemenea D-Sa a îndemnat ca toți membrii org.militare să-și aibe, după modelul elvețian, pregătit echipamentul și armamentul necesar, pentru a putea răspunde la chemare. Dl. Mihalache atunci când a făcut îndemnul ca fiecare să avem arma și ranița asucra noastră s'a referit așa cum am înțeles cu toții nu numai la noi ci și la toți aderenții din circumscripții și unitățile militare.

DL. ION MIHALACHE :

Nu exclud că în conferința mea, în atmosfera saii și atunci, când i-am îndemnat să treacă la activitate pe teren să fi întrebuițat ca metaforă afirmația D-lui Col. Stoika că în Elveția fiecare are arma și ranița asupra sa. Scopul și fondul conferinței a fost de a fixa poziția programatică și doctrinară a partidului și rostul secțiilor militare pe Capitale și Țară și raportul lor cu Centrul de Documentare și Studii.

GENERAL STOIKĂ GRIGORE:

În vederea constituirii organismului militar de forță, știu că dl. Mihalache a avut discuții separate la domiciliu său cu diferiți ofițeri calificați, din care știu precis pe Generalul Ghiorgheș căruia dl. Mihalache i-a cerut și acesta i-a înaintat un plan de organizare centralizat pe țară a tuturor organizațiilor militare.

Tot ca urmare a îndemnurilor date de dl. Mihalache precum și de frunțașii P.N.T.-iști care au conferențiat la C.P.N. precum și datorită comunicărilor făcute de Col.Stoika în urma convorbirii avută cu dl. Mihalache la D-Sa acasă, subsemnatul am alcătuit planul general de organizare al armatei, plan pe care l-am predat dlui Maniu prin Serdici. Planul de organizare al armatei întocmit de subsemnatul are un caracter subversiv și a fost întocmit în vederile P.N.T. după sugestiile dlui Mihalache date nouă prin cuvântarea D-Sale și a delegaților săi, precum și prin comunicarea făcută de col. Stoika, Stefan în urma discuției avută cu dl. Mihalache. Planul urmărea eludarea tratatului de pace și camuflarea efectivelor, instrucții și dotarea armatei; - El a fost cerut pentru a putea fi

136
00137

aplicat imediat chiar în timpul prezenței trupelor ruse în țară.

Acțiunea de răsturnare a guvernului trebuia să fie pregătită și gata în orice moment ; ea trebuia pusă de acord cu o ~~acțiune~~ acțiune din afară întrucât se conta foarte mult pe concursul anglo-americanilor în toate domeniile chiar și în ~~ace~~ acel armat. Subsemnatul mi-am dat seama de această conspirație național-țărănistă dirijată de dl. Măniu și Mihalache întrucât din toate măsurile și manifestările lor ree ea scopul subversiv urmărit. Eu am desaprobat această politică și mi-am întărit convingerea că nu am ce căuta în această activitate, ca urmare nu am activat deloc în teren și nici planul de organizate al armatei nu l-am întocmit conform intențiunilor de mai sus. Cred că în cazul când s'ar fi trecut la acțiune conducerea organizației militare F.N.T. ar fi revenit sau dlui General Negrei sau Generalului Gheorghies și probabil în multe compartimente ar fi fost înzestruți ofițeri din fara organizației militare.

DL. I. MIHALACHE:

Sunt absolut strein de planul de care vorbește dl. General Stoika. Aci am aflat pentru prima dată despre existența acestui plan, sau că ar exista.

GENERAL STOIKA GRIGORE:

La întrebarea dlui Ion Mihalache dacă cele de mai sus declarate de mine sunt adevărate și eu ca bază convingerea mea răspund că "DA" sunt adevărate și eu ca bază convingerea mea formată prin faptele enumerate mai sus. Adaug că sunt cercetat de puține zile și că în tot timpul am fost tratat legal și nu am a mă plânge de tratament sau de modul cum a decurs ancheta. Dovadă despre toate acestea este că eu am plecat din F.N.T. și m'am înscris în partidul țărănesc democrat încă din luna iunie 1947.

Drept care am dresat prezentul proces verbal de confruntare spre cele legale.

DECLARAȚIE

Intrebat de dl. Secretar general dacă pe dl. Antonescu îl cred trădător de țară - am răspuns :

Nu-l cred trădător de țară, în înțelesul obișnuit al cuvântului, ci îl socot un megalom care crezând în victoria germană a dus țara la dezastru ; și indiferent de ce a crezut, cine duce țara la dezastru, trage toate consecințele - așa cum le-a tras.

În legătură cu activitatea P.N.T. pe timpul generalului Antonescu, declar următoarele :

Prin luna Octombrie 1940, generalul Antonescu m'a chemat (prin amiralul Dor Zaharia) și între altele mi-a făcut o comunicare în felul următor :

A recunoscut - mai dinainte - față de dnii Maniu și Brătianu abuzul dizolvării partidelor politice de către Regele Carol; și s'ar simte deci obligat să revină asupra decretului de dizolvare.

Aceasta n'o poate face încă, dat fiind că legionarii ar întreprinde mari agitații, pe care nu e în legătură să le stăpânească cu poliția oficială, ei (legionarii) fiind populari în țară (după aprecierea sa).

Însă lasă liberă activitatea comitetelor partidelor redusă la ședințe de comitet și întruniri personale; nu însă la adunări publice și manifestări.

La care eu am obiectat :

1). Ce fel de libertate de ședințe va fi - dacă intră poliția legionară peste ele și le împiedică, precum se întâmplase la Sighișoara ;

2). Se de ce nu ne lasă să ținem adunări pentru ca să constate neexistența popularității legionare.

La care Antonescu a răspuns, că are nevoie de liniște și de aceea nu poate admite întruniri publice.

ss. I. Mihalache.

19 Sept. 1947.

copie vezi vol. 3. f. 337, 338.

00139

138

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, cu privire la vizita făcută de ofițerul american arătat de dl. N. PENESCU în confruntare că ar fi fost la mine însoțit de o doamnă precizez că e vorba de maiorul american TOM HALL.-

Eu am mai întâlnit odată pe T. HALL la Dr. JOVIN.

/ss/. I MIHALACHE

20 Septembrie 1947.-

1
Copie regi vol. 3. f. 339-342,

00130

139

DECLARAȚIE

La întrebarea ce mi se face răspund :

Între memoriile trimise dlui Gafencu pe timpul conferinței dela Paris, era și unul privitor la Basarabia.

Am fost informat ulterior, de dl. Maniu, că nu s'a folosit acest memoriu.

- Este adevărat că la 2 zile după declararea războiului de către general Antonescu, am dat o telegramă cerând schimbare de destinație dela M.S.M. la o unitate de front, că la 26 Iulie când chemat telegrafic de M.S.M. am sosit la Iași de seară, am dat o nouă telegramă, - gen. Antonescu - (prin M.C. Iași) cerând să fiu desconcentrat întrucât trupele au trecut Nistru. Din prima telegramă - către M.S.M. - precizasem că înțeleg să lupt numai până la Nistru.

- În timpul guvernării Gl Antonescu am încercat să plec din țară în trei rânduri :

a). Când eram urmărit de legionari (iarna 1940/41) spre a-mi salva viața,

b). Mai târziu, pentru încercare de legături cu aliații - urma să plec sau eu sau dl. Maniu dacă găsim posibilitate tehnică. Nu am discutat un program precis. Urmau să fie discutate probleme de felul celor ce se puneau prin stațiunea de emisiune ce funcționa în casele Stirbeiu condusă de dl. Maniu.

N'am găsit posibilitate tehnică de plecare.

c). În primăvara 1944 am propus dlui Mihai Antonescu ca să plec și eu cu Barbu Stirbeiu. Spunând că e o imposibilitate, am propus pe Vișoianu.

Întrebarea. La a doua încercare de a pleca în străinătate de a lua contact cu aliații, ați avut mandatul de a duce o acțiune de răsturnare a regimului Antonescu ?

./.

Răspuns : Nu am discutat un program amănunțit de acțiune. Declar, că dacă ar fi stat în puterea noastră acest lucru și am fi căzut de acord cu aliații, o făcăm.

ss. I. Mihalache.

22 Septembrie 1947.

I

00142 181

Copie vezi vol. 3. f. 343, 344.

DECLARAȚIE

=====

DL. VISOIANU era în țară când m-am hotărât să plec astă toamnă.-

Soției mele i-am comunicat astă toamnă intenția de plecare îndată după ce luasem hotărârea .-

Explicări i-am dat mai târziu.-

/ss/ I MIHALACHE

23 Septembrie 1947.-

4

copie vezi vol. 3. f. 352, 353.

00143

142

DECLARAȚIE

=====

Despre plecarea în străinătate a Dlui NICULESCU BUZESTI, am aflat de la Dl. IULIU MANIU în timpul campaniei electorale, cam cu 10-20 zile înainte de ziua alegerii.-

Și tot atunci am aflat și de plecarea Dlui VISOIANU.-

/ss/ I. MIHALACHE

24 Septembrie 1947.-

00144

193

1
Copie vezi vol. 3. f. 354, 355

DECLARAȚIE

Subsemnatul, cu privire la Declarațiile făcute până azi, cu privire la secția militară, adaug:

Dela preluarea conducerii Capitalei de către mine până în ajunul alegerilor generale după întocmirea Regulamentului organizației Capitalei, am luat în primul contact cu Comitetul Cercului Partidului militar care lucra pe lângă conducerea centrală a Partidului.-

~~Am~~ Anume le-am vorbit despre campania electorală și le-am cerut să dea un tablou de frunțaii din organizația militară pentru delegați și asistenți la secțiile de votare.-

Manifeste s'au distribuit și prin membri dela secția militară ca prin orice membru ~~de~~ partidului.-

Și militari, ca orice membri, au avut datoria de a face prepagandă în mediul lor / militar și social/.-

Problema secției militare pe capitală s'a pus după alegeri.-

/ss/ I Mihalache.-

24 Septembrie 1947.-

11
00145 144
Copie vezi vol. 3. f. 356, 357.

DECLARAȚIE

Mi s'a citit azi memorandum-ul din 30 Septem-
vrie 1946 ".

Sunt absolut străin de textul lui ; pentru
prima dată am auzit de el.

Tot azi am luat cunoștință și de textul "Planu
lui general de organizare al armatei", elaborat de gene-
ralul Stoika Gr. care mi s'a citit în întregime.

Din acest plan am văzut că partea cu "camufla-
rea" instrucției seamănă cu partea respectivă din con-
ferința col. Stoika "Armata de mâine".

ss. I. Mihalache.

25 Septemvrie 1947.

M.C.

27 Sept 1947

copie regi vol. 3. f. 358 - 00146 155

E X T R A S E

din declarațiile date de Ion Mihalache în cursul
anchetei.

ANTECEDENTE POLITICE

" În 1928 am fost ministru al Agriculturii
de la venirea P.N.T. la putere (10 Decembrie 1928) până
în 1930.-

Am fost ministru de Interne în guvernul Miro-
nescu din 1930 până în 1931, de asemenea din August 1932-
7 Ianuarie 1933 în guvernele Veide și Maniu.

Confirm că în Decembrie 1932 am primit un ra-
port de la Eugen Cristescu prin general Stângaci.

Am pus rezoluția : 16.12.32 cu dl. prim minis-
tru și ministru de Finanțe : Conferință " și 20.12.32:
Comunicat și aprobat dlui Prim Ministru propunerea de
a se mări subvenția lunară ". Nu știu dacă s'a ținut
conferința deoarece la 22 Decembrie am plecat în conce-
diu la Atena, iar când m'am înapoiat am demisionat
(7 Ian.) tocmai în urma conflictului cu Gabriel Miro-
nescu care conducea efectiv poliția. În Ianuarie am ple-
cat la Geneva (conferința dezarmării) nu pot preciza
ziua.

De actele guvernului P.N.T. nu mă pot desoli-
dariza. Când am devenit președinte al Partidului prin
1934, am eliminat din Partid pe dl. Veide Voevod pentru
actele personale.

Nu știu când s'au dizolvat "Sindicatul Uni-
tate" sub guvernul P.N.T.

Despre reparațiile de la Grivița am aflat la
Geneva. Nu știu cât a fost de sângeroasă.

- Nici azi ?

- Nici azi nu știu cât a fost de sângeroasă.

Nu știu ce tratament anume se aplica deținu-

00147
146

ților politici pe timpul cât eram ministru de Interne; dar și acesta a fost unul din motivele conflictului cu Gabriel Marinescu."

"Când m'am întors din străinătate, era încă la cărma țării guvernul Vaida. M'am urmărit "procesul dela Crivița" - am aflat însă că a fost acest proces, când m'am întors în țară."

Ați avut vreo manifestare publică cu privire la acest proces ?

"Nu am avut manifestare publică specială cu privire la acest proces, odată ce era în fața justiției".

"Însă între motivele care m'au determinat la excluderea dlui Vaida, când am devenit președinte P.N.T. a contat și aceasta".

"Nu știu că sub ministeriatul meu a avut loc excese antisemite. Mi s'a trimis prin Direcția Generală a Poliției un raport cu un articol "Copii de internate" de I. Feighin adresat "agenției telegrafice internaționale" din Londra în care se vorbește de excese antisemite în România în general și în special la Braile".

"A răspuns ministrul Educației Naționale Costăchescu în Parlament."

"În 1934 am fost în Italia unde am vorbit și cu Mussolini. La întoarcerea în țară; întrebând de gazetari, am făcut niște declarații".

"În Aprilie 1933, oprindu-mă în Berlin 4 zile, am văzut la o recepție pe Hitler și Gëbels. Cu Gëbels am schimbat câteva cuvinte, a doua zi la Ministerul de Externe, unde am însoțit pe ministru român Petrescu Comnen."

"Am primit dela N. Smochină, din Paris în 1934, o scrisoare cu o revistă Nr.1 "Pour l'indépendance" cerând să intervin la vreun ministru pentru ajutoare cu care să se tipărească teza sa de doctorat "La République Moldave des Soviets".-

"Nu l'am ajutat deoarece nu aveam raporturi cu guvernul."

00138 147

" În alegerile din Mehedintzi, gârziile țărănești care luaseră naștere, mai dinainte (1934) izolat, cu prilejul alegerilor din opoziție - au fost prezente mai masiv, organizate și conduse de mine ".

" În 1937 a fost ales președinte al P.M.R. dl. Iuliu Maniu."

Nu cunosc întrevederile dlui Iuliu Maniu cu Zelea Codreanu, nu am participat la ele ; am auzit ulterior. Dl. Maniu mi-a comunicat că a mai avut o întvedere cu Codreanu și după încheierea "acordului" electoral din 1937 ".

" Recunosc că scrisoarea semnată de "Dr. Vasile Marin" a fost găsită la mine. Fuase șef de cabinet al dlui Maniu."

" Cu generalul Cantacuzino Grănicerul am fost prieten; l-am cunoscut ca membru al ordinului "Mihai Viteaz".

" În 1940 am fost consilier regal 2 luni, după care am demisionat motivând ."

" În 1939 am vorbit cu Clodius în Topoloveni unde venise să viziteze satul. Tot în 1939 - sau 1940 - am fost vizitat de ministrul german la București Fabricius."

" Am asistat și la o conferință a dlui Schacht la București, care ulterior ne-a vizitat la Călinești Muscel via mea și a dlui Răducanu cu care era cunoscut."

" Pe timpul când eram consilier regal, am primit vizita "satului model" Topoloveni a unei delegații de reprezentare din "Ministerul Alimentației" a Reichului."

" Am primit scrisoare de mulțumiri și felicitări semnate de conducătoarea Liselotte Kressner Gerhard, cărora i-am confirmat primirea printr'o scrisoare

" Am primit vizită inopinată de câteva minute a unei doamne "Edith von Koller" (care spunea că e în trecere prin Argeș) și care ulterior mi-a trimis niște broșuri ale Ministerului de Agricultură germană însc-

00139 148

țite de o carte de vizită cu felicitări de Paști. Ulterior am aflat că e spionă germană."

"Nu l'am cunoscut pe Killinger. Mi-a fost arătat odată în hall la Președinție (Mihai Antonescu)."

"Cu Pitter am schimbat câteva cuvinte la Președinție, când mi-a fost prezentat."

"Din partid știu că Virgil Madgearu a avut contact cu Neubacher pe care îl cunoscuse la Viena".

"Dl. Maniu nu mi-a comunicat că ar fi făcut vreo vizită lui Killinger".

"În 1934 am cerut să mi se repartizeze la propria soție mele un prizonier rus - cât avea drept. Am primit pe Zucov Simeon. Acesta a muncit la Bobrești până la intrarea armatelor sovietice care l'au cerut prin autoritățile românești".

"În ceasce privește "Lt.Col.german Boxovitz" am primit o scrisoare de mulțumire pentru certuirea sa de către autorități în casa din Bobrești cât timp a staționat un batalion german în Podgoria".

"Din membri guvernului Antonescu am vizitat pe generalul Popescu. Am fost vizitat de generalul Sichițiu fost membru al P.N.T."

"Am fost vizitat deasemenes de 2 - 3 ori de Eugen Cristescu trimis de Mihai Antonescu".

(Declarația Ion Mihalsche din 4 Sept.1947, pag.243.).

"Cu mareșalul Antonescu mi amintesc de următoarele întâlniri :

"Prima: Pe la începutul lui Octombrie 1940".

"Apoi: în 1941 : odată primăvara, chemat de Mihai Antonescu la gen.Antonescu în Predeal ; și alta prin Iunie 1941".

"În 1942 nu-mi amintesc decât am fost".

"În 1943 am fost chemat de mai multe ori; odată și cu dl.Maniu".

"În 1944 de 2 - 3 ori, ultima dată fiind în seara zilei de 22 spre 23 August".

" Cu Mihai Antonescu, am avut cu mult mai multe întâlniri la Președinție tot desuna chemat de dânsii".

" În timpul guvernării Antonescu am fost prezent în loja oficială (reținut de dr. Lupu, când mergeam spre loja ofițerilor cu "Mihai Viteazul") la o paradă de zece Mai probabil în 1942." La întoarcere nu-mi amintesc că am venit cu Eugen Cristescu; se poate. Stiu că Eugen Cristescu m'a luat odată cu mașina să mă ducă la Mihai Antonescu. Eugen Cristescu și Tobescu au trecut prin Dobrești de la Buslănești (Muscov) spre București, oprindu-se la mine la 1/2 oră când au fost serviți cu dulceața". (Declarație din 2 Septembrie 1947, pag. 215).

" Este adevărat că la 2 zile după declararea războiului de către general Antonescu, am dat o telegramă cerând schimbare de destinație de la M. St. M. La o unitate de front; că la 26 Iulie, când chemat telegrafic de M. St. M., am sosit la Iași acasă, am dat o nouă telegramă - generalului Antonescu - (prin M. C. Iași), cerând să fie desconcentrat întrucât trupele au trecut Nistru. Din prima telegramă - către M. St. M. - precizassem că înțeleg să lupt numai până la Nistru. "

" - În timpul guvernării general Antonescu am încercat să plec din țară în trei rânduri :

a). Când eram urmărit de legionari (iarna 1940-1941) spre a-mi salva viața.

b). Mai târziu, pentru încercare de legături cu aliații - urma să plec sau eu sau dl. Maniu dacă găsesem posibilitate tehnică. Nu am discutat un program precis. Urmasă să fie discutate probleme de felul celor ce se puseseră prin stațiunea de emisie ce funcționa în casele Stirbey, condusă de dl. Maniu. N'am găsit posibilitate tehnică de plecare.

c). În primăvara 1944 am propus dlui Mihai Antonescu ca să plec și eu cu Harbu Stirbey. Sp unând că e o imposibilitate, am propus pe Vișoianu".

" Nu am discutat un program amănunțit de acțiune. Declar că dacă ar fi stat în puterea noastră acest lucru și am fi căzut de acord cu aliații o făceam. (la a doua încercare de a pleca în străinătate de a lua contact cu aliații, și evit mandatul de a duce o acțiune de răsturnare a regimului Antonescu ?) Declarația din 22 Sept. 1947.)

CALITATEA AVUTA IN PARTID DE LA 23
AUGUST 1944 PANA LA ARESTARE.

" Intre 23 August 1944 - 1 Ianuarie 1946, n'am avut o inasarcinare cu responsabilitate personala in partid; am fost membru al Biroului P.R.T. (in calitate de președinte); al Delegației permanente și al Comitetului central. In acest timp dl. Maniu avea depline puteri. Am luat cunoștința de acțiunile principale dușe de dl. I. Maniu cu care am fost de acord."

"De la 1 Ianuarie 1946, - după plecarea dlui Lupu - am primit, in locul său, conducerea organizațiilor județene din Vechiul Regat și conducerea organizației Capotaiei. (Declarația din 30 August 1947 pag.26).

" In 1937 fiind ales președinte a două oșari, dl. Iuliu Maniu, situația mea statutară s devenit : membru prin al Biroului permanent al partidului in calitate de fost președinte. In fapt, atribuțiile sunt ca de vice președinte al partidului (declarația din 25 Iulie 1947 pag. 89):

" Situația politică : vice președinte al partidului național țărănesc, fost deputat in zece legislaturi in gir după 1919 " (Declarația din 21 Iulie 1947, pag. 118).

" Dl. Maniu s'a consultat cu mine de câte ori s'a pus in discuție chestiunea eventualei schimbări de tactica sau metoda de luptă a partidului."

" Dl. Maniu avea "depline puteri" date de Comitetul central de dinainte de dizolvarea partidului, până laședinte Comitetului central ce a avut loc după alegerile din 1946."

" Dl. Maniu, pe cât știu nu a luat vreo hotărâre importantă fără a se fi consultat cu mine."

" Evident socotesc foarte importantă schimbarea de metoda de luptă sau tactica unui partid, cum este al nostru."

" Socotesc importante demersurile făcute de un partid politic unor puteri straine."

00152 151

" Scopesc importanță înființarea și sprijinirea unor "grupări politice de rezistență în afara granițelor țării".

Legăturile create de dl. Maniu cu diferite persoane din ministere pentru informații nu era obligat să mi le comunice mie; nici chiar atunci "când erau în legătură cu orientarea în politica externă a Partidului".

Stiu că dl. Maniu nu s'a gândit la schimbarea politicii externe a partidului.

Stiu aceasta, pentru că dacă s'ar fi gândit mi-ar fi spus, tocmai fiindcă aceasta ar fi fost o problemă prea importantă.

Sigur că era important să-mi comunice " orice înființare de organizații de luptă subversivă ale partidului ". (Declarația din 6 Sept.1947, pag.272).

" Cu privire la problemele^{de} politică externă, eu nu am avut vreun mandat dela partid. Asupra problemelor mai de seamă, eram ținut în curent de dl. Maniu. (Declarația din 31 August 1947, pag.210).

23 AUGUST 1944 - 1 IANUARIE 1946.

"La Președinție în timpul guvernării de după 23 August 1944, nu am fost, dar am fost odată la președintele consiliului general Rădescu, chemat pentru pfoșutul de reformă agrară; și l'am mai văzut odată după plecarea din guvern la dl. Maniu." (Declarație din 2 Sept. 1947, pag. 226).

" Nu știu că m'aș fi întâlnit cu Titel Petrescu înainte și în legătură cu congresul social democrat; nu-mi amintesc că dl. Maniu mi-ar fi comunicat c'ar fi avut dânsul o setfel de întâlnire; nu-mi amintesc nici că dl. Penescu mi-ar fi comunicat că er fi avut o setfel de întâlnire."

" Înainte de congres, ca și după ne-am întâlnit de mai multe ori la Iuliu Maniu sau la dl. Brătianu, odată l'am văzut acasă la dânsul și odată m's văzut dânsul acasă la mine". Nu-mi amintesc precis că Penescu a fost

la vreuna din gedințele comune la dl. Maniu; cred că a fost. Stiu precis însă că la dl. Dinu Brătianu a luat parte la o gedință. Odată Titel Petrescu a venit însoțit de Adrian Dimiria."

" In aceste gedințe s'au discutat și probleme de politică externă. S'a stabilit ca în aceste probleme să se ducă o acțiune comună sau paralelă cu prealabilă consultare reciprocă. " (Declarația din 4 Sept.1947, pag.246).

" Probabil că prima întâlnire în casele dlui Stirbey la care a participat și dl. Maniu să fi fost înaintea de 23 August 1945. Nu-mi amintesc să fi fost și Titel Petrescu. Mi-amintesc că erau dnii Maniu, Vișoianu, probabil și Niculescu Buzzești". (Declarația din 2 Sept.947, pag. 234).

" Stiu că dl. Iuliu Maniu a avut mai multe audiențe la palat și înaintea de 23 August 1945 și după. Nu rețin cele ce mi-s comunicat în legătură cu audiențele de dinaintea de 23 August 1945, ca și cu privire la cele avute după." (declarația din 2 Sept.947, pag.229).

" In legătură cu evenimentele dela 23 August 1945 nu-mi amintesc să fi avut o conferință în casele Stirbey.

" Am aflat sau știut că Suveranul nu s'a prezentat la serbările din 23 August 1945."

" După 6 Martie 1945 vechiul acord al "Blocului celor patru partide", a rămas automat "acord al celor trei partide". Aceste trei partide au ținut să informeze Suveranul despre punctul lor de vedere asupra actelor guvernului și să ceară schimbarea guvernului în raport cu curentele de opinie publică".

"Informarea în audiențe la Suveran am făcut-o verbal. Ocazional am predat și memorii din țară". Cred că s'au predat Suveranului și copii de pe memorii adresate Misiunilor Aliate. Am fost în audiență separat de dl. Maniu (Declarația din 5 Sept.1947, pag.267).

"Am auzit că în ajunul lui 8 Noembrie, dl. Maniu a convocat pe șefii de sectoare (și de circumscripții) ?)

00154
153

pentru a le da instrucțiuni cu privire la manifestarea de a doua zi.eram în București în ajun și la 8 Noembrie, dar nu știu cum s-a decurs manifestarea decât din surse. Evident că P.M.P. n'a mai organizat manifestațiuni de felul celor din 1945 - în ce privește membri săi - înainte de acest an - din pricina evenimentelor. Președintele partidului a socotit util ca membri organizațiilor Capitalei să manifesteze și cu prilejul zilei de 8 Noembrie în rândurile populației Capitalei, făcând parte din ea - în grupuri de proporția numerică a acestor organizații P.M.P. din Capitală ; aceasta este informația ce-am primit-o ulterior ; n'am știut nimic în ajun cu privire la instrucțiunile de mai sus ; am știut din ajun că va fi o manifestație și a membrilor partidului. (Declarația din 4 Sept. 1947, pag.231).

"Terțiu, care a fost arestat la 8 Noembrie (?), fusese secretar general al tineretului universitar pe țară. (Declarația din 1 Sept.1947, pag.218).

"Am vorbit, cu prilejul proceselor respective de arestarea unor membri a P.M.P., ca având legături cu unele organizații subversive". (Declarația din 4 Sept. 1947, pag. 252).

DELA 1 IANUARIE 1946 - 19 NOIEMBRIE 1946.

"Dele 1 Ianuarie 1946 - după placerea dlui Lupu am primit în locul său conducerea organizațiilor județene din Vechiul Regat și conducerea organizației Capitalei."

A. Pe plan intern :

- Alegerile
- Organizațiile profesionale
- Reorganizarea organizațiilor din Capitală și a organizațiilor județene din Vechiul Regat.

B. Pe plan extern :

- Legătura cu mișcările străine.
- Legătura cu românii din străinătate.
- Legătura cu grupul dela Externe.
- Participarea la lucrările memoriilor depuse de Gafencu la Conferința de Pace.

copie vezi vol. 3. f. 367-405 155

ALEGERILE

"Campania electorală a început după Ianuarie 1946 prin : revizuirea organizațiilor județene și reorganizarea celor ce nu funcționau ; prin intruniri, presă răspândire de manifeste : nu-mi amintesc de "manifestații". (Declarația din 5 Sept. 1947, pag. 261). Nu exista un organ special de conducerea campaniei electorale pe țară (în afară de "comisia de propagandă" care se ocupa cu manifestele) aceasta revenind de drept forurilor permanente ale partidului din care și subsemnatul făceam parte. Cu mersul campaniei electorale pe Vechiul Regat se ocupa Comitetul regional al Vechiului Regat (a cărui președinte era subsemnatul - și secretar provizoriu Gh. Macărășon, lucrând în realitate cu dl. Penescu) iar pentru Ardeal Comitetul regional al Ardealului, al Banatului a cărui președinte era Mihai Popovici și secretar general Ilie Lazăr".

"Președintele comisiei de propagandă pentru Vechiul Regat era Cezar Spineanu, și pentru Ardeal dr. Aurel Dobrescu".

"In ocazie privește "instrucțiunile pentru alegeri" semnate președinte Cezar Spineanu, aflate în vol. I din Alegerile din 1946" pag. 2 și pag. 3, ce mi-au fost citite în întregime (13 puncte) declar că nu am avut cunoștință de ele; dacă mi-ar fi fost prezentate, le-aș fi acceptat și subscris în genere - în afară de petele 10 oblig "cu forța" a președintelui secției de votare; și ultimele trei rânduri care nu aveau rost și anume privitoare la "incunoștiințerea membrilor noștri că românii dale Paris au protestat vehement că țara a fost slab reprezentată la conferința păcii". Făceam parte din comisia de propagandă așa cum am arătat mai sus.

00156
155

Manifestele se tipăreau de obicei la tipografia "Imprimeria" pentru toată țara; în mod excepțional se tipăreau (cele locale) și în Capitală și la tipografiile din provincie. Fiind persecutate de autoritățile locale, care nu permiteau tipărirea - se găseau tipografi și în provincie care să aibă curajul a tipări și în localitate. S'au tipărit astfel de manifeste și în București. Toate cenzurate.

"Știu eu că ce s'a tipărit (manifestele ale partidului) trecuseră la cenzură."

"Știu aceasta, că nu mi s'a spus de manifeste necenzurate".

"Pentru tipografia "Imprimeria" mă informa administratorul (membru în consiliul de administrație) I. Popescu-Mehedinți și Cezar Spineanu înscrisoriat cu supravegherea tipăririi manifestelor; pentru provincie, acolo unde știu că s'a tipărit (Roman, Bacău) șefii locali de organizații.

"Nu cunosc proces intentat vre unui conducător politic P.M.T. pentru publicarea de manifeste netrecute la cenzură."

"Pentru redactarea manifestelor Centrului era o comisie din care făceau parte: subsemnatul, Cezar Spineanu, Dr. Aurel Dobrescu. Forma definitivă o avea dl. președinte Iuliu Maniu; subsemnatul pe Capitală.

"Aceste manifeste se difuzau astfel."

"Se încredința șefului organizației respective numărul comandat (sau cota respectivă) și acesta le distribuia în cuprinsul organizației prin membri partidului și prin afișaj după sistemul obișnuit."

"În general manifestele pe țară tipărite la "Imprimeria" îmi sunt cunoscute".

"Manifestele pentru studenți se difuzau prin formație auxiliară T.M.T.M. despre care am dat măsurări într-o declarație anterioară".

"S'au făcut și manifeste pe categorii speciale (profesionale). La militari, ca și la celelalte profesioni organizate, se răspândeau prin secțiile respective."

(Declarația din 5 Sept. 1947, pag. 260).

"Primal concept de manifest pentru militari l-am

intocmit eu predându-l dlui Maniu, la Dobrești când a fost în vizită la mine, prin Octombrie 1946 - pentru a discuta chestiuni în legătură cu campania electorală, subsemnatul fiind ocupat pe acea vreme cu procesul la Câmpulung (al subsemnatului) - cel electoral." ("Declarația din 6 Sept.1947, pag.276).

" În ceea ce privește adunările și întrunirile publice în țară.

" Subsemnatul : am avut întruniri publice în Mușcel (Câmpulung, Domnești), Topoloveni), am participat la congresele sau comitetele județene pregătitoare congresului : R.Sărat (comitete) Bacău (comitet local) Roman (comitet local) Pocișani (comitet local) Fălticeni (consfătuire locală) Suceava (congres județean) și Rădăuți (congres județean)."

" Dl.N.Penesca secretarul general a vizitat alte organizații județene din Moldova în acelaș scop. Dl. Bațieganu, ministru, la congresul organizației județene Iași terminat cu întrunire publică."

"Vor fi fost și alte întruniri publice în vechiul regat de care acum nu-mi amintesc."

"Stia că au fost și în Ardeal astfel de întruniri publice cu prilejul congresului județean."

" ... Am vorbit la câteva întruniri, despre colhozari : în ce constau, și progresul din punct de vedere tehnic ; și i-am întrebat după aceea dacă ei le aprobă".

" În ceea ce privește întrunirile ce se țineau în Capitală n'am dat directive speciale cu privire la ținerea discursurilor și nu am primit rapoarte asupra acestor discursuri, deși eram președintele organizației capitalei, nu era obiceiul ; le urmăream după gazeta "Dreptatea".

" Nu am fost informat că "la întrunirea dela Barcelona unii vorbitori ca : Bercearu, Ion Lembru, profesor Anghelescu și Petre Lungu, etc. au incitat asistența împotriva comunistilor și a evreilor".

" În Capitală personal am participat :
" la adunarea membrilor comitetelor de circumscripții din culoarea roșu (la casa de sfat din Grivița), idem galben (casa de sfat din Piața Anzei); idem negru și albastru, la clubul P.N.T. din Clemenceau".

00158 157

" Intruniri publice s'au ținut pe circumscripții la casele de sfat sau în localuri publice. La acestea personal nu am participat. Știu că la unele au participat fruntași ardeleni."

" Nu mi s'au adus la cunoștință "acte de terorism și huligenism comise de echipele de șoc și de gărzile țărănești".

" Nu-mi amintesc dacă la întoarcerea mea din Muscel unde în lunile Septembrie și Octombrie 1946 am fost reținut mai mult timp cu ocazia procesului meu de lipsire de drepturi cetățenești - mi s'au comunicat "acte de terorism" din țară."

"În timpul lipsei mele din Capitală, mi-a ținut locul, vice președintele organizației Capitalei profesor universitar Gh.C. Constantinescu. Mici ulterior nu-mi amintesc că mi s'au raportat. Voi fi lașt cunoștință de cele întâmplate prin presă sau prin prieteni".

" Nu știu de nici un mijloc sau metodă de luptă ilegală de care s'ar fi servit P.M.T. în campanie electorală și în alegeri. Gărzile țărănești ca mijloc de spărarea voturilor și a urnelor nu sunt mijloace ilegale; deosemena : a liniștei și ordinii în adunări. Eu cunosc nici un caz în care astfel de gărzi să se fi dat la agresiuni sau atacuri pentru a provoca pe adversari; cazurile ce vor fi fost desigur - au fost pentru că adversarii au provocat încercând turburarea adunărilor, furt de voturi sau urne." (Declarația din 5 Sept.1947, pag. 258-261).

" Gărzile de spărare a urnelor au funcționat, în timpul alegerilor, numai unde s'au putut și unde au fost necesare. Despre urhe aprinse de gărzile de spărare, cunosc cazuri precise, una în Muscel (Bădești) și alta în Pâmbovițe (Izvoare)." (Declarația din 30 August 1947, pag.201).

" În fapt, pregătirea campaniei electorale a început spre sfârșitul lui Ianuarie prin revizuirea organizațiilor județene (în Capitală: de circumscripții).

" Partidul a dat în chipa firesc o importanță deosebită acelor alegeri.

" Lupta dându-se în condițiile legilor existente ale țării și partidul netemându-se de rezultatul alegerilor, nu s'a gândit la schimbarea metodei de lucru."

" Precizez că întrebuintarea gărzilor țărănești (vezi declarațiile anterioare) nu constituie o metodă nouă ele funcționând și în alegerile de sub guvernabile liberale și Gogu Ciuziște."

" În instrucțiunile pentru conducerea alegerilor la secțiile de votare se dădeau, instrucțiuni și pentru funcționarea gărzilor țărănești (acole unde se simțea nevoie). "Instrucțiuni" pentru gărzile țărănești, ersu locale. Nu-mi amintesc acum vreun exemplar de astfel de "instrucțiuni". Eu răspundeam de conducerea campaniei electorale (inclusiv gărzi) pentru Vechiul Regat." (Declarația din 8 Sept.1947, pag.289-290.)

" Este exact că pentru campania electorală s'a pus un preț deosebit pe tineret."

" În ceea ce privește echipele de șoc militare formate din tineretul militar condus de Mituș Ionescu" nu știu că au existat și cum s'au organizat. Nedepinzând de Capitală întrebarea poate fi adresată dlui Maniu și Ionescu". (Declarația din 5 Sept.1947, pag.258).

Organizațiile profesionale.

" Încă înainte de alegerile din Noembrie 1946, am început organizarea profesională în Capitală (alături de organizațiile de cadre) pe baze noului regulament ce am elocăuit ".

" Organizațiile profesionale pe țară reveneau conducerii centrale (dl. Iuliu Maniu) în care scop erau numite niște " Comitete provizorii " menite ca împreună cu conducerile județene respective să organizeze în centrele cu structură specială mai completă astfel de organizații profesionale locale. Astfel de comitete pe țară funcționau :

Militari (general Negrei), ingineri (ing.St. Mihăescu, medici (dr.Lucisa Stănculescu), muncitori (prof.Veniamin - Ilie Lazăr),."

La Capitală, în noua organizare din Capitală

s'au pus în funcțiune conform noului regulament, o parte din secții între care și cea militară având președinte pe general Negrei și secretar pe colonel Stoika."

"Organizația profesională muncitorească."

"În ceea ce privește "organizația profesională muncitorească : originea ei este organizarea așa zisă a ardelenilor din Capitală - condusă de Ilie Lazăr, și în care au intrat treptat muncitorii din Capitală în special cei dați afară din întreprinderi ("malaxa etc., nu pot să precizez dacă era după incidentele grave ce au avut loc acolo). În vremea aceea se țineau conferințe la sediul secției în Str. Clemenceau viz-avis de clubul P.M.T. Am ținut și eu acolo o conferință la îndemnul lui Ilie Lazăr. Treptat, această secție s'a pretins "secție muncitorească pe țară" - și așa s'a comportat până la venirea mea ca președinte al organizației Capitalei. Intrând în conflict între membrii comitetului, a fost soluționat de dl. Maniu prin desemnarea unei comisii interinare în frunte cu prof. Veniamin. Nu știu dacă în țară a mai existat o secție muncitorească în organizațiile locale; am auzit că ar fi existat ceva la Galați". (Declarația din 1 Sept. 1947, pag. 218).

Tineretul

"Tineretul era organizat "ca formație auxiliară a partidului" sub supravegherea directă a președintelui partidului, printr'un secretar general, numit de președinte. Dl. Maniu în loc de un secretar general, a numit un comitet de trei sub președinția dlui Vișă (nu-mi amintesc cine erau ceilalți doi). Înăuntrul organizației tineretului (în general) "tineretul universitar avea organizație proprie. Studenții membri erau organizați mai întâi pe facultăți (cu comitet condus de un secretar general) apoi pe centre universitare (București, Iași, Cluj, Timișoara); și centrele universitare își aveau câte un comitet și un secretar general. Iar la centru era o delegație permanentă compusă din reprezentanți ai comitetelor de centre universitare."

"La un moment dat am fost informat că parte din studenți, în loc să țină conferințe pe facultăți -

00161 160

cum era reglementar - țin pe grupuri mai restrânse, sub supravegherea dlui Ing.Vețeșeanu(fost legionar)"

" Personal am ținut mai multe conferințe (discursuri) tineretului universitar (tineretul universitar în general la 9 Iulie 1946); tineretul universitar muceleam ; tineretul universitar secția științe) Declarația din 1 Sept.1947, pag.217-218).

Organizația militară

" Dela preluarea conducerii comitetului de către mine până în ajunul alegerilor generale, după întocmirea regulamentului organizației Capitalei, am luat un prim contact cu Comitetul Cercului profesional militar care lucrea pe lângă conducerea centrală a partidului."

" Anume le-am vorbit despre campania electorală și le-am cerut să dea un tablou de frunțașii din organizația militară pentru delegați și asistenți la secțiile de votare."

" Manifeste s'au distribuit și prin membri dela secția militară ca prin orice membru al partidului?"

" Si militarii, ca orice membri, au avut datoria de a face propagandă în mediul lor militar și social?"

" Problemele secției militare pe Capitală s'au pus după alegeri." (Declarația din 24 Sept.1947,).

" La început, înainte de a se fi întreprins organizarea secției militare în Capitală și funcționarea aceași singură secție militară și pentru țară și pentru Capitală, dl.colonel Stoika se consulta - în ce privește rolul, organizarea și activitatea secțiilor militare - mei alea cu mine, deși nu aveam calitate și răspundere oficială - ca unul care introduceam în Statut principiul secțiilor profesionale ". (Declarația din 5 Sept. 1947, pag.255).

Pe plan extern :

" În ceea ce privește problemele externe firește că mă intereseau". (Declarația din 1 Sept.1947, pag.217).

Legătura cu misiunile străine.

161
00162

" Cu dl.Hollman m'am întâlnit înainte de alegeri la masă la dr.Jovin. Am mai avut întrevederi la Misiunile respective cu dnii Archibald Kerr și Harriman la începutul anului 1946 privitor la proiectata intrare în Guvern și subsemnatului. Deasemenea cu senatorul Pepper și gazetarii Etheridge și Marcham. Aceștia s'au informat despre situația din țară. În afară de contactul personal între președintele partidului sau secretarul general și misiuni - precum și al subsemnatului ocazional - misiunile mai erau informate și prin memorii adresate tuturor: Misiunea Sovietică, Americană, Engleză și Franceză."

" Dl.Serdici conducea un "birou de informații" care funcționa sporadic (paralel cu biroul de presă și informații de pe lângă ziarul Dreptatea). În această calitate primea înșercinări de la dl.Maniu de a ține contact cu misiunile străine. " (Declarația din 30 Aug.1947, pag.199-200).

" În afară de personalitățile engleze și americane de care am vorbit în declarațiile anterioare am mai cunoscut și pe căpitanul Key, întâia oară la un restaurant și a doua oară probabil la dl.Penescu. Știu că acest ofițer vorbea limba română, nu am avut vreo conversație cu dânsul. Pe maiorul Hall l'am întâlnit la dr.Jovin (la o masă) curând după alegeri. Am vorbit în general despre alegeri cu dânsul și ceilalți. (Declarația din 1 Sept.1947, pag.216).

" Subsemnatul I.Mihalache, cu privire la vizita făcută de ofițerul american arătat de dl.M.Penescu în confruntare că ar fi fost la mine însoțit de o doamnă precizez că e vorba de maiorul american Tom Hall. L'am mai întâlnit odată pe T.Hall la dr.Jovin." (Declarația din 20 Sept.1947, pag.).

" Il cunosc pe dl.Melbourne de la Legatia Americană; am schimbat câteva cuvinte de curtoazie când mă ducesem să-l văd pe dl.Berry. În lipsa dlui Berry dl.Maniu discuta cu dl.Melbourne. Nu mi-a comunicat ce vorbea cu dl.Melbourne. Nu rețin ce mi-a comunicat

din convorbirile sale cu dl. Berry în afară de faptul că i-a încredințat diferite memorii personal sau prin Penescu. N'am văzut venind vreodată la club reprezentanți englo-americiani. Veneau la dl. Maniu acasă sau mergea dl. Maniu la Legație." (Declarația din 2 Sept. 1947, pag. 231).

(Ce fel de memorii și proteste și la ce date a remis conducerea P.N.T. la misiunile streine ?).

" Această întrebare privește pe președintele și secretariat, nu pe un membru al biroului în imposibilitate de a cunoaște și rețineⁿ memorie aceste date. Ceea ce știu este grija permanentă de a se trimite memoriile sau protestele la toate trei sau patru misiuni aliate."

(Ce conținut aveau ?)

" Nu știu ".

(Declarația din 26 Iulie 1947, pag. 138).

" Este adevărat că într'una din vizitele dlui Maniu la Dobrești prin 1946 d-se a venit cu un proiect de memoriu al dlui Penescu spre a-l discuta împreună. Dar nu-mi amintesc ce anume cuprindea acel memoriu". (Declarația din 31 Aug. 1947, pag. 28).

" Nu-mi amintesc că în delegația permanentă dl. Maniu când a spus la cunoștință demersurile făcute în mai multe rânduri făcute de Anglia și America la Guvernul Român, să fi spus că aceste se datoresc d-sale; am observat totuși că a avut o satisfacție de aceste demersuri. Nu pot preciza dacă a făcut una sau mai multe astfel de comunicări în legătură cu demersurile făcute în mai multe rânduri de guvernele anglo-americiane către Guvernul român în delegația permanentă". (Declarația din 1 Sept. 1947, pag. 215).

Legătura cu românii din străinătate:

" Niculescu Buzescu a devenit membru al P.N.T. - cred - pe la începutul lui 1946. Era consultat în pro-

163
00164

blemele de politică externă și a fost invitat și la o ședință a delegației permanente."

" Cu Vișoianu eram prieten personal încă din 1933, când, la Geneva, era colaboratorul apropiat al lui N. Titulescu. Deși nu era membru al P.N.T., a fost și el consultat uneori, de dl. Maniu, în probleme de politică externă."

" Cu Gafencu am avut întâlnire în București în 1941, după înapoierea dela Moscova și înainte de a pleca în Elveția."

" Pe Cretzianu l'am cunoscut în 1943 înainte de a fi ministru la Ankara". Am avut cu dânsul două întâlniri (nu cu caracter personal) și dela plecarea ca ministru la Ankara nu l'am mai întâlnit".

" Pe Citta Davilla l'am cunoscut, mai bine - fiind și membru al P.N.T. Nu l'am văzut decât a plecat în Americ. Am auzit că în prezent s'ar afla în Elveția sau Franța ".

" Stiu că dl. Maniu a primit corespondență dela domnii : Davilla, Cretzianu, Gafencu, Niculescu Buzzești.

" Vierel Tilea fusese membru al partidului și a plecat la Londra ca ministru plenipotențiar, unde a și rămas. Am auzit că Tilea ar fi căutat să facă acțiune comună cu cei erătați mai sus în străinătate." (Declarația din 30 Aug.1947, pag.201).

" În ceea ce privește legăturile între dl. Maniu și cei din străinătate, nu știu că a existat un contact permanent - ci ocazional. Aceasta este o deducție a mea, dl. Maniu necomunicându-mi nimic asupra acestui subiect. Niciodată nu mi-a comunicat prin cine a trimis sau primit vreun mesaj". (Declarația din 1 Sept.1947, pag.215).

" Cunosc pe dl. Maniu a primit mai de multe ori scrisori dela românii din străinătate și pe unele mi le da să le citesc. Mai importante îmi amintesc de una primită dela dl. Gafencu care arăta impresiile sale din convorbirile cu diferiți oameni politici la

164
00165

conferința dela Paris. Rețin satisfacția dlui Gătenou că a găsit pe dl. Churchill partizan al ideii Statelor Unite ale Europei, ale întregii Europe. Scrisoarea a fost trimisă dlui Maniu în toamna anului 1946. A doua scrisoare importantă a primit dl. Maniu dela dl. Cite Daville din America scrisă în timpul când se vorbea despre o viitoare conferință la Moscova ca urmare a celei dela New York. Dl. Cite Davila comunica o propunere sau proiect din partea dlui Macek, ca să se constituie un birou compus din reprezentanții partidelor țărănești (agrariene) aflați în sfârșit, câte unul pentru : Jugoslavia, Bulgaria, România, Ungaria, Polonia. Menirea acestui birou era să studieze elementele de bază ale ideologiei țărănești, dat fiind că partidele țărănești au luat ființă și dezvoltare similară în toate țările cu structură socială țărănească de bază - fără să fi avut vreun contact ideologic. În fapt, se observă câteva idei fundamentale similare. Și îmi amintesc că se cite : ideea de proprietate țărănească individuală, ideea de cooperatie liberă, ideea de morală religioasă, ideea de familie la temelie societății; cam acestea, și se propunea adâncirea acestor idei și formularea unei doctrine a agrarianismului (țărănismului). Se mai spunea că acest birou s'ar compune din dnii : Macek (Jugoslavia), Dimitrof (Bulgaria) probabil Tibor Ehard (Ungaria); se cerea dlui Maniu să-și dea avizul D-ss și să subsemneze - asupra propunerii ; și dacă suntem de acord, dl. Maniu să desemneze persoanele; se adăuga că astfel de comunicare se făcuse sau urma să se facă și dlui Nicolae. Dl. Daville, comunicând propunerea de mai sus, adăuga opinia d-sale ; anume : că deși propunerea are un caracter pur ideologic care nu angajează latura politică, totuși dată fiind susceptibilitatea sovietică, s-ar putea interpreta ca o acțiune anti sovietică și nu crede util ca să se dea o interpretare de așa natură în ce privește România. Deci, sugera o abținere sau rezervă. Cu atât mai mult că ne găseam în preajma conferinței dela Moscova (care s'a ținut în primăvara acestui an). Să dl. Maniu și subsemneze sau să-și dea avizul asupra propunerii ; și dl. Maniu n'a trimis conștiințându-l

și n'a desemnat nici o persoană".

" Membri formali ai partidului : dl. Niculescu Buzăști, Cornel Bianu. Au făcut parte din partidul național țărănesc până la trecerea în F.R.N.: dnii Gafencu și Tilea. Cu acesta dl. Maniu nu mai avea nici un raport, cu dl. Gafencu da fără a-l mai socoti membru formal. Dl. Citta Davilla fusese și a'a considerat mai departe membru al partidului, arătându-și dorința de a candida la alegeri când fuse vorba întâia oară prin 1945 (în 1946 nu și-a mai arătat dorința pe cât știu). Dl. Cretzianu este socotit simpatizant. Dnăl Vișoianu foarte apropiat deși nu a primit să se înscrie. Unii dintre cei de mai sus, țineau corespondență cu dl. Maniu informându-l despre cele ce se petrec în străinătate, în legătură cu interesele țării românești - și am considerat cu toții că astfel de informații sunt necesare pentru un partid de răspunderele partidului național țărănesc. (24 Iulie 1947) pag. 121-123.

" Dl. Maniu mi-a dat să citesc o scrisoare în limba română a dlui Citta Davilla, la care era anexată o propunere scrisă în franțuzește, emsând dela dl. Macek. Le-am citit în prezența dlui Maniu și i le-am restituit îndată. Această propunere n'a fost discutată niciodată în biroul partidului - cel puțin în prezența mea sau cu știința mea". (Declarația din 4 Aug. 1947, pag. 147).

" Privitor la instrucțiunile trimise în străinătate : în calitate mea de membru al biroului nu m'a interesat executive; știu că mi a'a cerut să-mi dau avizul asupra unui memoriu privitor la problema Sunării - și l'am găsit destul de bun ca să mai fac vreo propunere. Nu fusese scris de un membru al partidului național țărănist. La aceste memorii colaborau și delegați ai partidului liberal și social democrat (T. Petrescu). Am văzut la Vișoianu memoriul care fusese depus de Gafencu la conferință ; l'am avut în mână vreo oră, mi-am aruncat ochii și din sumară ceteră, mi-a plăcut

00167

166

cum s'au pus chestiile."

Referitor la pasajul 2 de pe prima pagină menționez că e vorba de instrucțiunile privitoare la Conferința de pace de la Paris. Nu știu căi erau trimise; cred că dlui Șafencu, - sau poate altcuiva pentru a fi înmânate dlui Șafencu." (Declarația din 2 August 1947, pag.135).

Legătura cu grupul de la Externe.

"Nu cunosc legăturile partidului cu "grupul de la Externe" (Pogoneanu, Camil Demetrescu etc.) - neavând în partid răspunderea problemelor externe. La întâlnirea întâmplătoare de la dl. Vișoianu cu dl. Pogoneanu, n'am discutat astfel de probleme, deși știam că Pogoneanu este funcționar superior în Ministerul de Externe și deși Vișoianu mi-l prezentase ca prieten și bine pregătit."

"În nici una din cele trei întâlniri n'am discutat cu Pogoneanu probleme de politică externă". (Declarația din 1 Sept.1947, pag.217).

"Am fost de trei ori în casele Barbu Stirbey. Îmi amintesc că ultima dată s' a fost cu câțva timp înainte de moartea sa. La prima întâlnire Stirbey ne-a făcut o expunere cu privire la semnarea armistițiului, fiind de față pe cât îmi amintesc dl. Maniu și dl. Niculescu Buzzești".

"Nu știu dacă pe Pogoneanu și Camil Demetrescu i-am întâlnit la penultima sau ultima întâlnire și dacă i-am văzut pe amândoi odată sau unul la o întâlnire și altul la alta - în casa Stirbey."

"Nu-mi amintesc să mai fi avut altă întâlnire în casele Stirbei."

"La ultima sau penultima întâlnire s' a fost și Vișoianu."

"În aceste ultime întâlniri s'au purtat conversații despre problemele de politică internă și externă la ordinea zilei."

"Pe cât îmi amintesc pe Pogoneanu l'am întâlnit prima oară în casele Stirbei; pe Camil Demetrescu

nu ştiu dacă l'am întâlnit pentru prima oară la Stirbey sau la Vişoianu. În altă parte nu l'am întâlnit pe Camil Demetrescu. "

" Nu-mi amintesc dacă a fost şi Ionel Stărces la întâlnirile de mai sus. Îmi amintesc că l'am văzut odată, nu ştiu în ce loc. "

" Precizez că pe Pogoneanu l'am întâlnit în casele Stirbey, cam în primăvara 1946. "

(Declaraţia din 2 Sept. 1947, pag. 225).

" Aici în Bucureşti pe dl. Rădulescu Pogoneanu (funcţionar la Ministerul de Externe) l'am cunoscut ; în casă la dl. Mihai Popovici, l'am văzut la dl. Vişoianu şi l'am mai văzut încă odată (nu-mi amintesc la Barbu Stirbey sau dl. Maniu). Despre întâlnirea de la dl. M. Popovici am omis să amintesc în declaraţia anterioară. În-tâlnirea de la Mihai Popovici a avut loc - pe cât îmi amintesc - pe la începutul lui 1946. Au fost de faţă circa 20 - 30 persoane, cei mai mulţi din delegaţia permanentă. Nu-mi amintesc dacă a participat şi dl. Maniu. Această şedinţă a fost convocată de dl. Mihai Popovici care a îndemnat pe cei prezenţi să se grupeze pe specialităţi pentru a studia unele probleme şi de politică exterioară. Cred că era de faţă şi Niculescu Buzzeşti. Din informaţii Pogoneanu este o personalitate deosebită, cu pregătire solidă. "

" Întrevederea cu Pogoneanu la dl. Maniu sau în casa Barbu Stirbey a avut loc în 1946. Pe Camil Demetrescu l'am întâlnit tot în casa Stirbey - erau de faţă Niculescu Buzzeşti şi Vişoianu, nu erau alte persoane. "

" Nu-mi amintesc precis dacă pe Pogoneanu l'am văzut în casa dlui Maniu, dar sunt informat că a venit pe scole. Am întâlnit în casă la dl. Maniu şi pe dl. Radu Niculescu Buzzeşti. (Declaraţia din 30 August 1947, pag. 200).

" Nu pot spune numele mai ales că nu sunt sigur care din două persoane "mici una membră a P.N.T." (răspuns la întrebarea dacă ştie cine e autorul memo-riului privind problema Danării).

"Stiu că din comisia de studiu a problemei Danării, din care făceam și eu parte, făcea parte și dl. Pogoneanu".

Nu știu dacă Pogoneanu a mai făcut parte din vreo comisie care se ocupa de problemele pe specialități ce au fost studiate și trimise dlui Gafencu la conferința din Paris (Declarația din 4 Sept. 1947, pag. 244).

" Probabil că dl. Maniu i-a dat-o s'o citească și el a copiat-o. (Scrisoarea expediată de Niculescu Buzzești și găsită în copie la Pogoneanu). Desigur că se deduce că dl. Pogoneanu se bucura de încrederea dlui Maniu". (Declarația din 8 Sept. 1947, pag. 283).

" Octavian Naeșță a fost la mine acasă la București odată sau de două ori, în 1945 sau 1946."

" Pe Roju și pe Oprigan nu i-am cunoscut.. Nu știu dacă au fost la dl. Maniu. Pe Ionel Stârcea l'am cunoscut, dar nu-mi amintesc în ce împrejurări". (Declarația din 31 Aug. 1947, pag. 208).

Partidul parec la lucrările memoriilor
depose de Gafencu la Conferința
de Pace.

" Pentru a putea studia problemele ce se puneau Conferinței din Paris, s'a ținut la Mihai Popovici o primă consfătuire cu membri ai partidului (din delegația permanentă, sau specialiști) cu tehnicieni din alte partide sau fără partid. S'a discutat necesitatea de a se urmări aceste probleme și s'au schițat comisiile de specialiști care să le studieze. Au mai fost și alți tehnicieni, în afară de partide, dar nu-mi amintesc numele lor - în afară de Pogoneanu."

" Președintele și secretarul general al partidului s'au ocupat mai departe cu formarea definitivă a fiecărei comisii. Buzzești și Vișoianu erau și ei de față. Nu știu când și de unde se procura materialul documentar necesar pentru redactarea rapoartelor pe probleme".

" Cu întocmirea definitivă a acestor memorii se ocupa președintele și secretarul general; eu nu am urmărit astfel de lucrări "

" Stiu că aceste memorii pe probleme au fost trimise lui Gafencu la cererea acestuia".

00170 169

" Nu știu ce mijloace se primesc și se trimit corespondența în străinătate ".

" Cred că memoriile erau importante și nu trebuiau să cadă în orice mână, deduc deci că, curierul trebuia să fie persoană de încredere ". (Declarația din 8 Sept. 1947, pag. 283):

" Știu că din comisia de studiu a problemei Dunării din care făceam și eu parte, făceam parte și dl. Fogoneanu ". (Declarația din 4 Sept. 1947, pag. 244).

" Între memoriile trimise dlui Șafencu pe timpul conferinței de la Paris, era și unul privitor la Basarabia! (Declarația din 22 Sept. 1947,).

" Cu privire la memorandum-ul de pe dl. Șafencu la Conferința de la Paris, știu că el a fost depus în asanimentul P.N.T. "

" Am cunoscut cuprinsul acestui memorandum, fiindu-mi prezentat de dl. Vișoianu, după ce a fost depus la Conferință ". (Declarația din 31 Aug. 1947, pag. 212).

" În timpul când funcționau comisiile sau delegații pentru problemele discutate în conferința de la Paris, eu avusesem însărcinarea să fiu printre cei ce se ocupau de problemele Dunării. Asupra referatului prezentat mie de dl. Vișoianu în această chestie nu am avut nimic de obiectat. Acest referat era menit să fie trimis dlui Șafencu ". (Declarația din 31 Aug. 1947, pag. 208).

19 Noiembrie 1946 -

DELA 19 NOIEVRIE 1946 - 14 IULIE 1947.

A. Pe plan intern.

- Reorganizarea cadrelor partidului pe circumscripții (judete).
- Reorganizarea secției militare.
- Organizarea comitetului de asistență pentru cei închiși și cei ascunși (fugiți).

B. Pe plan extern.

- Legăturile cu misiunile străine.
- Legăturile cu românii din străinătate.
- Tentative de plecare în străinătate.

00171 170

Reorganizarea cadrelor partidului
pe circumscripțiuni (județe).

" În ceea ce privește activitatea mea politică de după alegerile din Noembrie 1946, m'am ocupat cu :

- Reorganizarea cadrelor pe circumscripțiuni (congrese pe circumscripțiuni).

- Organizarea secțiilor militare.

- Organizarea comitetului de asistență pentru aprovizionarea cu alimente a celor închiși în lagăre".

(Declarația din 30 August 1947, pag.201).

" În noua organizare (la sectoare și circumscripțiuni) urmăream ca în noile comitete să intre și elementele noi (inclusiv militari) provenite din organizațiile profesionale". (Declarația din 10 Sept.1947,pag.)

Reorganizarea secției militare.

" La început, înainte de a se fi întreprins organizarea secției militare în Capitală și funcționarea aceași singură secție militară și pentru țară și pentru Capitală, dl.col.Stoika se consulta-în ce privește rostul, organizarea și activitatea secțiilor militare-mai ales cu mine,deși nu aveam calitate și răspundere afăcială - ca unul care introdusesem în Statut principiul secțiilor profesionale".

" Subsemnatul dădeam directive pentru activitatea secției militare în Capitală în 1947..Activitatea pe țară era urmărită, directivată și raportată direct dlui Maniu de dl.general Negrei și col.Stoika. Instrucțiunile pentru activitatea secțiilor militare în organizațiile județene priveau centrul (dl.Maniu) și erau date de general Negrei și col.Stoika St. în numele președintelui partidului".(Declarația din 5 Sept.1947,pag.255).

" General Negrei fusese la început însărcinat cu un comitet (de conducerea de partid centrală) să se ocupe de organizări de secții militare în diferite județe cu centre orașenești mai importante (unde deci ar putea funcționa o astfel de "secție militară" similară celei din Capitală)". (Declarația din 6 Aug.1947, pag.151).

00172 171

" In ceea ce privește legăturile și corespondența organizației militare pe țară, ^{cu} organizațiile militare (C.P.M.) din provincie, privește pe col. Stoika în calitate de secretar al aceluși comitet, lucrând pe lângă dl. Maniu președintele partidului. Ocazional mă informa generalul Negrei - nu-mi amintesc azi ce anume informații (Declarații din 8 Sept. 1947, pag. 287).

" Legătura cu provincia se făcea prin corespondență de către comitetul militar ca și la celelalte comitete pe țară. "

" Nu-mi amintesc dacă am citit o astfel de corespondență (Declarația din 2 Sept. 1947, pag. 231.)

" Stiu că comitetul secției militare al Capitală trebuia să aibe legături cu provincia, în calitate pe care și-o păstrase încă de a se prezenta pe lângă centru și ca comitet pe țară, lucru pe care eu eram tocmai în curs de a le despărți. Legătura cu provincia se făcea prin corespondență de către comitetul militar ca și celelalte comitete profesionale pe țară. "

" Nu-mi amintesc dacă am citit vreo astfel de corespondență. "

Comitetele profesionale pe țară - militar etc. - au început să ia ființă în cursul anului 1946 în Capitală după alegeri, iar după regulament (comitete alese de adunările generale respective) în 1947." (Declarația din 2 Sept. 1947, pag. 230).

" Centrul de documentare și studii, orgn statutar, funcționa pe lângă conducerea centrală, era împărțit pe secții sau specialități, condus de către un referent".

" Problemele de studii erau indicate de conducerea partidului sau conducerea centrului (președinte plus vice președinte, plus secretar, plus referenți) sau își făcea fiecare secție un program al ei pe care-l făcea cunoscut și forurilor superioare; acest program era referitor la probleme importante aduse de împrejurări în discuție publică. Secțiile profesionale - făcând parte din organizația Capitalei - țin și ele conferințe cu caracter de specialitate interesând pe membri lor. Secția militară

poate ține pentru membri săi conferințe privind reorganizarea armatei etc." (Declaratia din 8 Aug.1947, pag.186).

" In secția militară erau cel puțin câteva zeci de membri dintre care mulți ofițeri superiori (generali, colonelii, etc.) cu decorații, cu prestigiul dobândit în armată etc. "

" Un program de conferințe întocmit de un comitet compus din astfel de elemente inspire destulă încredere de seriozitate, ca să poată fi început în executare".

" Conducerea organizației Capitalei, ocupată cu punerea în funcțiune treptată a celorlalte secții profesionale și cu desăvârșirea "organizațiilor de cadre" (culori, circumscripții) nu a socotit indispensabil să verifice acest program de conferințe începătoare - sigură fiind că ele sunt compatibile cu interesul general de Stat." (Declaratia 8 Aug.1947, pag. 185-186).

" Organizația militară ținea ședințe mai dese decât celelalte organizații profesionale. În ședințele acestea se discuteau probleme privind interesele acestei categorii precum și cele de specialitate". (Declaratia din 30 Aug.1947, pag.202).

" Colonelul Stoika e vechi membru al partidului și se bucură de încredere și onoare ".

" Afirmățiunile col.Stoika pot fi luate cu toată seriozitatea".

" Deduc din faptul că generalul Antonescu i-a încredințat un post de mare răspundere, că era o capacitate tehnică." (Declaratia din 2 Sept.1947, pag.231).

" Am luat cunoștință de alegerea acestui comitet care s'a socotit și pe țară și pe Capitală. Atunci am chemat pe președinte și pe dl.Col.Stoika, cerându-le să aleagă : or rămân comitet ales pentru Capitală și atunci voi cere dlui Maniu să numească alt comitet pentru țară. Sau dacă preferă să rămâie pentru țară, voi alege alt comitet pe Capitală. Comisiile care funcționau nu priveau Capitale. Dl.generál Negrei nu mi-a dat răspuns precis, rămânând să reflecteze. În realitate a funcționat acelaș comitet pe Capitală și pe țară până la desființare, fiind sercu deschisă problema separării lor". (Confruntarea col.Stoika - I.Mihalsche).

00174 173

" Cât timp am stat la Bades am primit vizitele unor militari de grad superior din C.P.M. și mi-amintesc de: general av. Deculescu (care mi-a prezentat o lucrare) general Negrei, general Gheorghieș, col. Stoika, col. Stătescu, col. Dumitrescu (azi general, nu știu dacă mai este în partid), comandor Ciocoiu, cdor Mocanu, și alți militari al căror nume nu-mi vine în memorie. Au mai fost și alți ofițeri superiori neînscrși în partid: gral Gheorghiu, gral Teodorescu Iosif, gral magistrat Constantinescu și alții. Am primit corespondență dela lt. col. secretar al organizației Brașov (domiciliind în Codlea) nu-mi amintesc dacă și dela alți roști militari ". (Declarația din 7 Sept. 1947, pag. 278).

" Mi amintesc discuția. Nu-mi amintesc exact cuvintele. Este verosimil tot ce spune Stoika, pentru că acesta era răspunsul pe care-l dau oricui se interesa cum poate pătrunde în ierarhia partidului, prin organizațiile partidului".

" Nu mi-a stat mie în minte nici un moment de nuclee militare (confruntarea col. Stoika - I. Mihalache). Discuția avută prin luna ianuarie 1947 cu colonel Stoika la Nestor Bades când Mihalache i-a spus "să lăsăm chestiunea statică de cercuri profesionale deoparte, că aci n'au răsplătă decât vârfulurile, restul ofițerilor să meargă pe teren la circumscripții pentru câștigare de aderenți pe teritoriul circumscripției și în instituțiile militare, în care membrii C.P.M. aveau relațiuni. Era vorba să se creeze nuclee în instituțiuni și unitățile militare".

" Mențin cele ce am spus. Aveam interesul de a spori numărul militarilor. Nu avea rost cuvântul nucleu într'o circumscripție". (Confruntare Ion Mihalache - col. Stoika).

" Recunosc că dl. gral Gheorghieș m'a vizitat la domiciliul meu dela Nestor Bades la începutul anului, 1947, fără să-mi amintesc dacă mi-a spus că este îndrumat de dl. Iuliu Maniu. Accept în totul cele declarate de dl. general Gheorghieș că au avut loc cu deosebire că eu am înțeles că este vorba de separarea comitetului pe țară de cel de Capitală". (Confruntarea gral Gheorghieș - I. Mihalache. Discuția avută la Nestor Bades

acesă: "dl. Mihalache m'a primit și am avut o discuție între patru ochi. Am discutat cu dl. Mihalache problema organizațiilor militare P.N.T. pe țară și necesitatea înființării unei conduceri centrale pe țară. Dl. Mihalache mi-a spus să-i prezint un plan de organizare și că are nevoie în primul rând de oameni de acțiune, de teren și combativi și nu de oameni de conducere, precizând că în privința viitoarelor recompense se va ține seama de activitatea practică în teren. Plângându-mă dl. Mihalache de lipsă de activitate timp de doi ani, d-se mi-a spus că toate elementele trebuiesc verificate. Dl. Mihalache a subliniat că vor fi compensați acei care vor fi în linia întâia. Toată discuția a avut un caracter confidențial".)

"Nu-mi amintesc ideea, posibil. Ideea este a mea." (Confruntare Cdor Gioroiu - I. Mihalache) la vizita ce a făcut-o la Nestor Bades pentru a prezenta pe generalul Emil Gheorghiu în Februarie 1947 : "dl. Mihalache a făcut precizarea că deși există această situație, P.N.T. are o linie bine stabilită și anume : așa cum sub dictatura Regelui Carol II, printr'o atitudine potrivnică și o luptă continuă și hotărâtă s'a reușit a se doborî regimul, tot astfel în prezent printr'o luptă dărză și hotărâtă se va reuși a se salva țara, doborându-se regimul de impilație".)

"Nu-mi amintesc cuvintele, posibil, recunosc ideea mea." (

(Confruntarea lui I. Mihalache - Cdor Gioroiu : "Dl. Mihalache face elogii omului de acțiune, a omului de luptă și de baricadă, arătând că interesează în aceste momente mai puțin omul de prestigiu sau de elaborații intelectuale, făcând unele specificații, prefer și răsplătesc un om care a riscat alături de mine, chier dacă din punct de vedere intelectual nu corespunde decât să răsplătesc oameni pasivi care ar corespunde postului").

"Recunosc fondul discuției expusă de dl. general Gheorghiu, nu-mi amintesc expresie, concluzie fi apartine. (Confruntarea general Gheorghiu - I. Mihalache. Discuția avută în Februarie 1947 la Nestor Bades :

00176 175

" Dl. Mihaleche în continuare asupra situației actuale pe
" plan internațional mi-a arătat că este o situație confuză
" și că trebuie acționat : văzând și făcând. În ceea ce pri-
" vește situația internă din punct de vedere politic, par-
" tidul are nevoie de acțiune, de oameni de acțiune, de
" oameni pe care d-se i-a denumit : "luptători de linie
" întâia", iar cu posibilități de conducere nu interesează
" pentru moment. A arătat că partidul se găsește într'o
" luptă cu actualul regim, din care va ieși învingător
" având asentimentul maselor. Am tras concluzia din discu-
" ție, că era vorba de organizarea unei lupte prin forțe."

" Nu-mi amintesc că aceasta ar fi fost sensul
propunerii în legătură cu organizațiile militare. (Con-
fruntarea Ion Mihaleche - Gral Gheorghies. Discuția avută
la Nestor Bades :

" Când am avut prima întâlnire cu dl.
Mihaleche eram informat că funcționau două
organizații militare, una pe țară și una
pe Capitală, ambele organizații conduse
de un același comitet sub președinția dlui
general Negrei. Peste toate organizațiile
militare (Capitală, țară și județe) propu-
neam un grup militar de conducere sub pre-
ședinția mea."

" Recunoșc." (Confruntare Gheorghies :

" Am efectuat planul cerut de dl. Mi-
haleche, și peste câteva zile m'am intere-
sat la telefon dacă d-se este accesă și
răspunzându-mi-se negativ am scris o scri-
soare anexată planului prin care dădeam
lauriri complimentare și pe care le-am
predat dlui avocat Horezu secretarul dlui
Mihaleche. La însoțirea dlui Mihaleche
în București, dl. Mihaleche mi-a dat o oră
când m'am prezentat la d-se accesă și am
discutat din nou acest plan, avându-l în
fața noastră, după care d-se mi-a spus că
după ce va studia mai bine planul îmi va
da un răspuns".

" Pentru înlăturarea acestor confuziuni, gene-
ralul Gheorghies mi-a scris o scrisoare, urmarea să în-
tâlnescă pe cei doi generali pentru a discuta împreună
și a găsi o cale mai limpede de lucrare în secția profes-
sională." (Declarația din 6 August 1947, pag. 153).

" Revin prin prezentul răspuns și asupra răspunsului dat la întrebarea Nr.5. Dacă este vorba de general Petre Ștefănescu care-mi revine în memorie știu că mi-a prezentat cândva un memoriu privitor la reorganizarea armatei". (Declarația din 6 Aug.1947, pag.166).

" Îmi amintesc că generalul Barbu mi-a trimis un proiect de lege de organizarea jandarmeriei" (dacă nu mă înșel și a poliției) ce urma să fie discutat în cercul de studii, la început în secția militară ce să aște și părerea mea. Nu am avut timp să-l citesc." (Declarația din 6 August, 1947, pag.150).

" Recunosc că studiul "problemele de soluționat în legătură cu poliția și jandarmeria" a-mă găsit la mine. Sunt sigur că este studiu pe care mi l-a prezentat generalul Barbu din secția profesională militară din organizația Capitalei. Sublinierile din text îmi aparțin". (Declarația din 11 Sept.1947,)

" Da, precum am arătat privind reorganizarea de viitor a aviației române ".(Declarația din 6 Aug.1947, pag.161, răspuns la întrebarea dacă a primit lucrarea din partea Căderului Ciocoiu).

" Pe cât îmi amintesc în trei rânduri (vizitele comandorului Ciocoiu), odată când a-mă prezentat, odată când mi-a predat un proiect de studiu de reorganizare a aviației în viitor; (a aviației românești); și odată ce să-mi prezinte pe generalul aviator ... (nu-mi amintesc numele : Gheorghian ?) fost subsecretar de Stat (sau ministru al aerului) care nu făcea și nu face parte din P.M.T. Întrevederea cu acest general a avut loc cel puțin cu 5 - 6 luni în urmă.

" Îmi amintesc odată întâmplător la dl.Manu (locuința Leucăția Str.Schitu Măgureanu) și la o ședință a cercului militarilor la care am luat parte ". (Răspuns la întrebarea dacă l-a mai văzut pe căderul Ciocoiu în afară de vizitele menționate). (Declarația din 6 Aug.1947 pag.170).

" Comandorul Ciocoiu mi-a prezentat un plan de organizare al aviației; mi-am aruncat ochii sumer

asupra lui și i l'am restituit strângându-i atenția că mi se pare superficial și-i recomand să-l studieze din nou înainte de a-l prezenta ca, conferință". (Declarația din 1 Sept. 1947, pag. 219).

"Este exact? (confruntarea Ciocoiu - Mihalsche
"Am dus lucrarea personal și am lăsat-o dlui Nestor Badea în ziua de 6 Februarie cu o scrisoare."

"Este exact, nu-mi aduc aminte decât așa fi spus de al doilea studiu, dați-i drumul dar nu-i exclus". (Confruntarea Ciocoiu & Mihalsche).

"Primum studiu pe care l'am lăsat era un studiu principal, deci de gen general și atunci când dl. Mihalsche mi-a spus că l-a adnotat și urmează să-l discute, am înțeles că nu am satisfăcut necesitățile informative ale d-șale în mod complet, fapt care m'a determinat să reiau împreună cu dl. general Gheorghiu un studiu precis cu date mai complete, interesând organizarea și funcționarea Ministerului Aerului și Marinei. Acest studiu nu i l'am dat dlui Mihalsche, pentru că nu l'am revăzut. Precizez că primul studiu purta titlul: "studiu rezumativ interesând politica aeriană" și "valoarea factorului aerian". Al doilea studiu poartă titlul "Necesitatea înființării Ministerului Aerului și Marinei și a celor două Subsecretariate Aer și Marină". De acest studiu l'am informat pe dl. Mihalsche, arătându-i că pentru chestiuni de marină îl voi consulta pe c-șorul Mocanu, iar dl. Mihalsche mi-a răspuns: "dați-i drumul".

"N'am primit acest studiu nici de la dl. Comandor Ciocoiu sau altă persoană și nici de la dl. Iuliu Maniu care nu m'a informat de existența și conținutul acestui studiu." (Confruntarea Ciocoiu - Mihalsche :

"Precizez că studiul acesta dădea posibilitatea de a se depăși efectivele de oameni și material printr-o dezvoltare mai intensivă a aviației de mânăine.

De acest lucru mi-am dat seama după ce am luat contactul cu dl. Mihalsche căci atunci l'am lucrat, fapt care rezultă și din împrejurarea că am lucrat conspirativ și numai în exemplare reduse (6).

00179 178

" Sunt absolut străin de planul de care vorbește Dl. General Stoica.- Aici am aflat pentru prima dată despre existența acestui plan sau că ar exista (confruntare General Stoica - I. Mihalache :

" Tot ca urmare a indemnurilor date de Dl. Mihalache precum și de frunții P.N.T. care au conferențiat la C.P.N. precum și datorită comunicărilor făcute de Col. Stoica în urma convorbirii avută cu Dl. Mihalache la D-sașcașă, subsemnatul am alcătuit planul general de organizare al Armatei, plan pe care l-am predat Col. Stoica Ștefan, iar acesta l-a predat D-lui Maniu prin Șerdici.- Planul de organizare al armatei întocmit de subsemnatul are un caracter subversiv și a fost întocmit în vederile P.N.T. după sugestiile D-lui Mihalache date nouă prin cuvântarea D-sale și a delegaților săi, precum și prin comunicarea făcută de Col. Ștefan în urma discuției avute cu Dl. Mihalache.- Planul urmărea eludarea tratatului de pace și camuflarea efectivelor, înscripției și dotării armatei.- El a fost cerut pentru a putea fi aplicat imediat chiar în timpul prezenței trupelor ruse în țară) ".-

" Rezultatul acestor vizite, al atmosferei generale și în special al conferinței ținută de Dl. Mihalache au dus pe membrii Comisiei de Organizare - care nu mai lucraseră nimic de mult - să alcătuiască planul general de organizare al armatei. Planul general de organizare al Armatei a avut un caracter secret și confidențial din care cauză n'a fost citit în plennul comitetului, ci numai într'un comitet restrâns.- Cu atât mai puțin se poate pune chestiunea că ar fi putut fi citit într'o ședință plenară.- Acest plan l-am predat D-lui Vasile Șerdici spre a fi predat D-lui Maniu.- Planul s'a făcut în ultimul moment în preajma șeptelului și profitând că Dl. Șerdici era la Club și pleca la Dl. Maniu, l-a predat acestuia să-l predea D-lui Maniu (confruntare I. Mihalache - Col. Ștefan Stoica).-

Tot așa am luat cunoștință și de textul "Planului General al Armatei " elaborat de Generalul Stoica Grigore care mi s-a citit în întregime.- Din acest plan

00180 179

am văzut că partea cu " Camuflarea " instrucția săptămână cu partea respectivă din conferința Colonel Stoica " Armată de Mâine " (Declarație I. Mihalache din 25 Septembrie 1947).-

" Am delegat pe D-nii Prof. Constantinescu, Ing. Bunescu și Popescu Botoșani încă de la sfârșitul anului 1946 să explice regulamentul și să determine Comitetul Organizației Militare să pună în funcțiune Secția separată a Organizației Capitalei.- În ceea ce privește indemnurile făcute de cei de mai sus membrilor organizației militare de a activa în teren, îmi asum răspunderea întrucât alții or eu am făcut acelaș lucru.-Nu-mi însușesc interpretarea dată a acelor dispozițiuni de Dl. General Gr. Stoica.- (Confruntarea Ion Mihalache - Grigore Stoica).-

" La întrunirile săptămânale Dl. General Negrei invita cât mai mulți ofițeri de la A.O.R. și chiar din cei care nu erau membri, invitându-i să asiste la ședințe numai ca simpatizanți.- Deasemenea erau încurajați ca să vină și subofițerii activi care începuseră să frecventeze ședințele.- Diferite figuri proeminente din partid ca : Dl. Ing. Bunescu, Dl. Popescu-Botoșani, Dl. G.K. Constantinescu au ținut la organizația militară diferite conferințe în numele D-lui Mihalache cu care ocazie ne-a îndemnat la o activitate intensă în teren, să măi lăsam studiile, activitate care trebuia să ducă de la om la om.- Dl. Ing. Bunescu cu ocazia explicării Statutului pe Capitală, a îndemnat să se protejeze și în unitățile militare așa cum se procedează în fabrici, adică, creere de nuclee P.N.T., puse sub conducerea unui șef cu misiunea de a se lărgi și a ține legătura cu centrul pentru a acționa la ordine.- În acelaș sens au vorbit și ceilalți conducători ai organizației Capitalei : Ing. Al. Popescu Botoșani și G.K. Constantinescu.- Recomandațiile ce ni s'ar dat în Comitet de Col. Stoica, ca rezultat a convorbirilor sale cu Dl. Mihalache, erau în acelaș sens.-

Activitatea pe teren și formarea de nuclee național țărănieste în instituții și unități militare avea caracter subversiv și conspirativ în scopul de a pregăti o acțiune de forță pentru răsturnarea regimului actual

" Am asistat și eu la o ședință a secției militare unde a vorbit Dl. General Negrei, Dl. Colonel. ca și subsemnatul care a plecat înainte de termina ședinței.- Am asistat când au vorbit Dl. General Ne

0018/180

și Dl.Col.Stoica ". Nu-mi amintesc dacă Dl.Col.Stoica a ținut o conferință sau a completat darea de seamă a D-lui General Negrei .- (decl.30 August 1947 pag.202).-

" Cu privire la întrebarea care mi se pune că " după conferința ținută de Col.Stoica asupra unui plan de organizare al armatei,am luat cuvântul mulțumind conferențiarului pentru interesanta sa conferință,îndemnând pe toți să fie pregătiți cu arme și ranite pentru a răspunde la chemare " declar :

a/. In ce privește memoria mea,nu am nimic de adăugat cu privire la ceea ce am declarat anterior in mai multe rânduri.-

b/. Ca să fac dovada că nu ascund ceva,cu voință, declar că dacă mai mulți oameni de onoare (ca Col.Stoica) îmi atribue cuvinte,ca cele de mai sus,care ar veni in conflict cu legile Statului,mi le voi însuși pentru a nu lăsa impresia că ași fugi de răspundere.- " (decl.din 3 Septembrie pag.236).-

" Nu-mi aduc aminte că la conferința despre organizarea armatei ținută de Col.Stoica (ase vedea și declarațiile precedente să mă fi exprimat către vecini " iată ceva secret care nu are nici un rost să fie expus in public ; nu exclud însă să fi spus aceste cuvinte dacă voi fi remarcat ceva care nu trebuia spus in public.- (decl.din 4 Septembrie pag.248)

" La ședința din Aprilie 1947, am conferința și subsemnatul despre roștul secțiilor profesionale in Capitală,legătura cu Comitetul pe Tară și cu Centrul de Documentare și Studii.- Urmăream despărțirea celor două comitete pentru stabilire de responsabilități in ce privește activitatea și conducerea.- Nu-mi amintesc că cu prilejul acelei conferințe am făcut recomandățiuni să se activeze pe teren.- Inșă nu contest că le-ași fi putut face ; întrucât astfel de îndemnuri dau oricui pretinde demnitate in partid.- In Aprilie 1947 era cazul să se activeze pe teren pentru că era in curs reorganizarea partidului in Capitală,prin alegeri noi la circumscripții.- Membrii C.P.M.erau obligați să ia parte la această activitate pe teren ca membrii pe circumscripții obligatoriu.-

00182 18

" Subsemnatul dădea directive pentru activitatea secției profesionale militare în Capitală în 1947.- Aceste directive constau în aplicarea dispozițiilor regulamentului de Organizare a Capitalei" (decl. din 5 Septembrie pag. 255.-)

" Nu exclud că în conferința mea în atmosfera sălii și atunci, când i-am îndemnat să treacă la activitate pe teren, să fi întrebuințat ca metaforă afirmația D-lui Col. Stoica că în Elveția fiecare are arma și ranița asupra sa.- Scopul și fondul conferinței a fost de a fixa poziția programatică și doctrinară a partidului și rostul secțiilor militare pe Capitală și țară și raportul lor cu Centrul de Documentare și Studii.- (confruntarea Gen. Grigore Stoica - I. Mihalache. :

" Dl. Mihalache cu ocazia conferinței ținută la organizația militară în Aprilie 1947, a arătat scopurile politice urmărite de P.M.P. în organizația militară, insistând să se ducă toți la activitate în teren și numai vârfurile să rămână să lucreze în birou ; deasemenea D-aa a îndemnat ca toți membrii organizației militare să-și aibe, după modelul Elvețian, pregătit echipamentul și armamentul necesar, pentru a putea răspunde la chemare.- Dl. Mihalache atunci când a făcut îndemnul ca fiecare să aibe arma și ranița asupra noastră s'a referit așa cum am înțeles cu toții nu numai la noi ci și la toți aderenții din circumscripții și unitățile militare) ".-

" Am luat parte la ședința plenară a organizației Militare unde, după cuvântarea ținută de Generalul Negrei în care expunea activitatea organizației, tinzând la menținerea unui Comitet Unic și după repetarea conferinței ținută de către Col. Stoica Stefan, cu privire la organizarea armatei, am luat cuvântul și am spus următoarele idei :

- 1/. Cu privire la cele spuse de Generalul Negrei, i-am răspuns că nu este de admis menținerea unui Comitet Unic.-
- 2/. Cu privire la conferința D-lui Colonel Stoica, am precizat comparația cu Elveția, relativ la educația cetățenească generală (intelectuală, fizică, civică), iar timpul instrucției militare să fie limitat și rezervat exclusiv instrucției tehnice militare.- Nu-mi amintesc, dar nu exclud că în atmosfera conferinței și în comparație cu Elveția să-mi fi spus de raniță și de armă, ca simplă metaforă, dar exclud

00183 182

că am recomandat ca fiecare să aibe ranța și arma sa el
acasă.- După aceea am trecut la fondul conferinței, expun-
dând țelurile și poziția doctrinară a partidului ; apoi
ce sunt secțiile profesionale ale Capitalei, Secțiile Pro-
fesionale ale Centrului etc.- La sfârșit am atras aten-
ția ,că fiind campania de reconstituire a comitetelor și
pe circumscriptii, fiecare să meargă pe teren la circum-
scripția în care este membru.- (confruntarea Col.Stefan -
Stoica I.Mihalache :

" La începutul lunii Martie 1947, am ținut o
conferință la sediul organizației, având
subiectul " Armata de Măine ".- În acea
vreme, venind în mijlocul organizației mili-
tare un număr apreciabil de ofițeri și
reangajați noi în special din cadrul
disponibil, au cerut prin Generalul
Diculescu să li se expună doctrina parti-
dului.- Dl.General Negrei a indicat pe
G-ral Zorzor, însă ofițerii asistenți au
cerut să vină cineva din conducerea parti-
dului și atunci Dl.General Negrei și-a
luat angajamentul să vorbească și să deter-
mine pe Dl.Mihalache să vină și să le ex-
pună doctrina partidului.- Ulterior în
prezinta Partei la o ședință plenară care
a ținut în organizația militară a venit
și Dl.Mihalache.- Dl.General Negrei a ținut
un cuvânt introductiv, după care a vorbit
subsemnatul, repetând conferința ținută în
Martie în toate punctele principale, după
care a vorbit Dl.Mihalache.- Dl.Mihalache
a început prin a censura pe Dl.General
Negrei, spunând că D-sa este maior în armată,
dar în partid este general și în această
calitate a hotărât că noi suntem numai pe
Capitală.- După aceasta a definit doctrina
și poziția partidului în raport cu celelalte
partide și a trecut apoi la misiunea or-
ganizațiilor militare.- A insistat asupra
țelurilor politice ale organizațiilor mili-
tare.- A cerut insistent celor prezenți să
treacă pe teren la circumscripții, aici nu-
mai vârfurile.-
Inexpunerea mea am explicat între altele
că față de limitările impuse prin conven-
ția de armistițiu contingentul anual de
recruți cifrat la circa 160.000 mii oameni
(1% din populație) nu putea fi instruit,
preconizăm fie instruirea lor făcută mai
scurt într'un termen scurt sub un an, fie
instruirea lor după sistemul elvețian, ase-
mănător sistemului Companiilor Teritoriale,
sistem aplicat la noi pe vremuri.- Cu privi-
rire la sistemul elvețian, care-i total ter-
itorial, precizassem că locuitorii posedă la
locuința lor arme și echipament militar,

00184 B
fiind instruiți sărbătorile în locuri anume desemnate.-
În cuvântarea sa Dl. Mihalache a făcut recomandarea
ca toată lumea să-și aibă echipamentul și armamentul
acasă după sistemul elvețian.- Această recomandare a
făcut asistenței ?

" Este exact.- (confruntarea General Gheorghiescu - Ion Mihalache :

" A treia vizită la Dl. Ion Mihalache a avut loc cu circa 3 - 4 săptămâni înainte de tentativa D-sale de plecare în străinătate în urma unui telefon în care-mi comunica să mă prezint urgent la Deania sa.- Deși aveam musafiri în casă, față de chemarea urgentă a D-lui Mihalache, am plecat imediat. Dl. Mihalache m'a primit imediat și mi-a spus că l-a căutat și nu l-a găsit pe Dl. General Negrei și atunci să-i comunic de urgență generalului Negrei să ia măsurile să ascundă arhiva organizației militare.- Întrebându-l ce s'a întâmplat D-na mi-a răspuns că se teme de arestări.-)

ORGANIZAREA COMITETULUI DE ASISTENȚA
PENTRU CEI ÎNCHIȘI ȘI CEI ASCUNȘI
(FUGIȚI)

" Nu știu dacă Ghiță Fopp a avut vre-o însărcinare de a ține contact cu cei însărcinați și de a-i ajuta; delegat la Comitetul de Asistență în acest scop fiind Serdici.- Pentru cei fugiți (refugiați în munți, păduri sau orașe, ținea legătura cu Comitetul de Asistență pentru cei închiși Dl. Serdici.- În calitate de președinte al Organizației Capitalei am făcut parte din Comitetul de Asistență. Acest comitet își procura fonduri prin colecte. Și Penescu participa la unele ședințe ale Comitetului.- (decl. 8 Septembrie 1947 pag. 289).-

În Iunie 1947 am luat președinția Comitetului de Asistență reorganizat.- Înainte de 1947 am ajutat 3-4 fugiți.- Nu-mi amintesc să fi dat bilete pentru ajutoarea fugiților prin Horez.- Din Comitet făcea parte de drept (ca secretar general) și Dl. Penescu.- D-na Teodoru era secretara a Comitetului.- Pe la sfârșitul lui Iunie 1947 (sau începutul lui Iulie) am încasat de la cinci persoane care n'au voit să-și dea numele (trimise prin doi cunoșcuți) suma de 110 milioane lei pentru fondul de asistență -

00185 189

pe care i-am vărsat imediat, contra semnătură, Ing. Bibăescu.

Cred că am trimis la Sărdici persoane fugite, sau pentru cei fugiți - în calitate de lui (din Iunie) de delegat pentru fugiți în Comitetul de Asistență (decl. din 8 Septembrie pag. 293).-

* Scrisorile care mi s'au prezentat și anume :

1/. Scrisoarea G.P. Suța cu data de 3 Mai 1947 pe care am vizat-o.-

2/. " Scrisoarea semnată Petre Popescu de mi-a fost adresată mie și pe care am pus nota " Dl. Sărdici "

3/. Si scrisoarea Demea din 30 Mai 1947 pe care deasemeni am vizat-o.-

Toate aceste scrisori mi-au fost citite și le-am recunoscut conținutul (decl. din 15 Septembrie 1947)

(în scrisoarea lui Petre Popescu se găsește următorul pasaj : " Eu, cel puțin sunt hotărât să-mi instalez acasă și să-mi organizez pe întreg satul o mișcare de rezistență pentru orice eventualitate.-Așteptăm din partea Doamnei Voastre ceva instrucțiuni -un comunicat - directive "

4/. PE PLAN EXTERN

Legăturile cu misiunile străine :

Cu Dl. Berry personal, am avut două întâlniri.-

Una după alegeri și alta după plecarea D-sale.- Despre aceste întâlniri am mai făcut o declarație.- În prima întâlnire am fost chemat de Dl. Berry ; ca și la a doua când mi-a comunicat că din poziția pe care o are va susține și mai bine cauza țării (decl. din 30 August 1947 pag. 200).-

in

Din gazetarii veniți țară ce m'au vizitat îmi amintesc numele : Marchan, D-ra Theyler (americani) (decl. din 7 Septembrie 1947 pag. 280).-

Am locuit în București la Nector Badea, în timpul anului 1947 până la începutul lui Iunie.- Aci am primit mai multe vizite ale D-lui Iuliu Maniu și am ținut și câteva ședințe " Biroului Partidului ".- Îmi amintesc că la una din întâlniri cu Dl. Maniu și-a arătat un mesaj venit de la Acheson în care arăta mulțumire că partidul național țărănesc nu întreprinde agitații de răsturnare a guvernului

00180 185

" Mesajul Acheson îmi amintesc că mi-l-a citit mie singur și a doua oară fiind față încă ciheva probabil Penescu.-

" Nu răspund nici da nici nu ; aceasta înseamnă că nu-mi amintesc (Este adevărat că în Aprilie 1947 în casă la Nestor Badea, de față fiind și Penescu, Dl. Maniu va comunicat că a informat misiunile aliate că este nevoit să înceapă o acțiune de răsturnare a guvernului din cauza prigoanei împotriva național țărăniștilor și din cauza situației grave din țară ?)

DA.-

(era această comunicare de mare însemnătate pentru partid ?)

DA.-

(era de față și Dl. Penescu ?)

DA.- Dl. Maniu ne-a citit un text scris la mașină ce reprezenta un răspuns al D-lui Dean Acheson - care interesa pe Dl. Maniu.-

Nu recunosc această idee că : nu este momentul nici unei agitații.....etc.-

Nu-mi amintesc. Acest răspuns e o completare a răspunsului (declarație din 7 Septembrie a.c.) (

(Vă amintiți că în acest text se găsea o recomandare de a nu se întreprinde nici o agitație din partea P.N.T. ?)

(decl. din 9 Septembrie 1947 pag. 297)

Nu-mi amintesc că Dl. Maniu ne-a dat explicația că a comunicat misiunilor aliate că față de prigoana împotriva P.N.T. este dispus să pornească o campanie de răsturnare a guvernului. (În nota Acheson se arată că s'a luat cunoștință de informația dată de Dl. Maniu, pardon nu este așa) ci că Acheson constată cu mulțumire că P.N.T. nu întreprinde agitații în țară.-

Cele trei rânduri șterse mai sus sunt șterse de mine, spuse de mine dar necorescuzând ideii mele (este vorba de rândurile puse în paranteză : în nota Acheson se arată) (confruntare Nicolae Penescu - I. Mihalache

" În luna Aprilie, fiind în casă la Dl. Badea Nestor și fiind de față și Dl. Mihalache, Dl. Maniu mi-a comunicat că a informat misiunile aliate, că față de prigoana pernită de guvern în contra P.N.T. prin arestări și față de situația gravă din țară, este

00182
186

" nevoit să înceapă o acțiune pentru răsturnarea guvernului ; că la această comunicare a primit prin Legatia Americană un răspuns adresat legației pentru Dl. Maniu (coresp. era între Dl. Acheson și Legatie) pentru a-l sfătui să nufacă agitațiunii în acest sens.- În acest scop ne-a citit și un text de pe o foaie de nărtie ").-

LEGATURILE CU ROMÂNII DIN STRĂINĂTATE

" Despre plecarea în străinătate a D-lui Niculescu-Buzești am aflat de la Dl. Iuliu Maniu în timpul campaniei electorale, cam cu 10 - 20 zile înaintea alegerilor.-

Tot atunci am aflat și de plecarea D-lui Vișoianu. (decl. 24 Septembrie 1947).-

Nu știu că Niculescu-Buzești a primit un mandat din partea celor trei partide de opoziție.-

Am citit o scrisoare primită de Dl. Maniu de la Niculescu-Buzești care începea cu nenorocirea ce l-a lovit și care-l cufundase într'o stare de deprimare și disperare și care termina cu un post-scriptum la care mă asigură de devotamentul lui.- Scrisoarea fiindu-mi citită am recunoscut conținutul ei.-

Recomandarea lui Niculescu-Buzești corespunde cu cele cuprinse în mesajul Acheson.- (decl. din 7 Septembrie pag. 280) "

TENTATIVA DE PLECARE ÎN STRĂINĂTATE

" Intențiunea de a pleca din țară o comunicasem numai D-lui Maniu.- Ocaziunea plecării rămăsese să o caut și eu - dacă mi se va ivi - și Dl. Maniu.- Adaos și precizez că Duminică am fost chemat telefonic de la Dobrești de Dl. Maniu, după ce Sâmbătă la plecare, i-am spus că merg pentru 2-3 zile.- Nu mi-a spus motivul chemării ci numai să viu imediat.- Bănuiam că mă cheamă să mergem 2-3 zile la Sibiu, cum fusese vorba la despărțire.- Nu știu, în intervalul cât am stat cu Dl. Maniu, care s'a scurs caledioscopie, cât timp am rămas singur cu Dl. Maniu și dacă la discuția despre programul meu în afară eram singur sau mai erau Dl. Carandino și Penescu, față de care, desigur, nu mai făceam secret.-

" L-am întrebat pe Dl. Maniu : ce crede D-sa că pot face și trebuie să fac după ce mă descurc în Turcia.- D-sa mi-a spus că are toată încrederea în înțelepciunea și sentimentele mele.- Eu atunci am spus că dacă depinde de mine ca posibilități de mișcare, ași dori să mergem în Elveția și Franța să iau contact cu Românii noștri de pe acolo - eventual - și cu altă lume politică - ca să am un orizont cât mai complet al împrejurărilor politice.- D-sa a adăugat : dacă pot, și în Anglia ; și să caut să ajung și la Românii din America pentru ca prin conferințe să adun fonduri pentru ajutorarea cu alimente a celor închiși și a familiilor lor și celor fugăriți.-

- În legătură cu plecarea lui Fenescu :

În ultima săptămână, în vre-o două rânduri ne-am verificat informațiile despre apropiata noastră arestare. Nici eu, nici dânsul, nu ne-am comunicat intenția de a pleca dacă s'ar ivi ocazia și numai despre necesitatea de a ne pregăti locul de ascundere.- Eu însă am făcut o sondare întrebându-l "dacă și s'ar ivi ocazia să pleci ai pleca ? El mi-a spus : Nu știu ce să facă că n'ar pleca decât cu soția.-

- Soției mele nu i-am spus că plec în străinătate. Când am plecat de acasă la chemarea D-lui Maniu, i-am spus că cred că plecăm spre Sibiu pentru 2-3 zile.- I-am spus însă că mă aștept la arestare și mă gândesc să mă ascund.-

În legătură cu acțiunea mea personală ce ași putea avea în străinătate, am întrebat pe Dl. Maniu dacă pot lucra și în muzele său, eventual, mi-a spus : " Toată încrederea " Eu s'a pronunțat cuvântul " Plein pouvoir ", dar sensul așa l-am interpretat (decl. 15 Iulie 1947 pag. 107)

Acum 5-6 săptămâni primele zile după 1 Iunie 1947 am luat hotărârea de a pleca în străinătate.- În acest scop am luat următoarele măsuri pregătitoare :

- Mi-am mutat locuința provizorie din București dela Nestor Bades din Str. Londra Nr. 3 la familia Popescu Mehedinți din Str. Filaret Nr. 33, pentru a rupe contactul cu Bades N., pe care nu vream să-l implic în vre-un fel cu activitatea mea.- În acest scop mi-am luat toate bagajele dela el.- Mi-am prețit bagajele pentru străinătate pe care le-am dus la o gazdă din București unde fusese ascuns

00189 188

sub legionari, și căreia i-am spus că este posibil să mă găzduiescă din nou în celeșag condițiuni.-

- În ce privește creșterea dela Mătăsaru, am procurat posibilitatea de fonduri de exploatare : o vânzare anticipată de creș, dispoziții pentru vânzarea produselor grădinariei și răchitei ce posed etc.- Am pregătit pe Administrator cu ideea că ar putea administra singur deosemeni și pe administratorul tehnic.-

- În ce privește bani pentru străinătate, aveam deja pregătit un fond de 100 napoleoni plus și 100 medalii destinați pentru continuare de procurare de material pentru goala de culturi irigate ce am început la Mătăsari încă de doi ani.- Special, în vederea plecării, am transformat cele 100 medalii aur în 1100 dolari.-

- Notărea această am comunicat-o D-lui Iuliu Maniu, care a fost în totul de acord, cu plecarea mea în străinătate, urmând ca D-sa, să se ocupe de găsirea avionului și a aviatorului (lucru ce pentru mine era dela sine înțeles), după indemnurile din când în când repetate pe care mi le făcuse Dl. Maniu de a pleca în străinătate.-

- Pentru mine îmi rezervasesc și caut însuși locul de plecare și să verific la momentul oportun pe aviatori.- (decl. din 21 Iulie 1947 pag. 118).-

N'am comunicat soției mele plecarea în străinătate deci nici obiectivul ei și nici nu i-am vorbit la ultima plecare că voiu lua contact cu Grupul Vișoianu, Buzzești, Cretzeanu, Davilla, Tillea, Biann, Gafencu.- (decl. 8 Septembrie 1947 pag. 285).-

Completez declarația din 8 Septembrie 1947 privitoare la în cunoștințarea soției mele despre plecarea în străinătate cu următoarele : Imi însușesc declarația soției mele din 22 Iulie 1947, cu precizarea că nu am înștiințat-o despre ultima plecare, am vizat acea declarație la care mă refer în prezent.- (decl. 9 Septembrie pag. 295.-

" Cu privire la tentativa de plecare în străinătate în mod clandestin a soțului meu și a celorlăți, declar următoarele :
Stiu că soțul meu nefiind mulțumit de activitatea românilor din străinătate și anume : C. Vișoianu, Cretzeanu, Gafencu, Niculescu-Buzzești Tillea și alții a avut intenția să plece în străinătate pentru a lua legătura cu soții

0019
189

" români și cu alții, precum și cu persoane din țările aliate pentru a pune la punct unele chestiuni: spre binele țării pentru care a lucrat din tot sufletul toată viața lui.- În ceasce privește acțiunea pe care trebuia să o facă acolo, cred că avea instrucțiuni amănunțite, eu personal nu cunosc aceste detalii.- (decl. din 22 Iulie 1947).- "

" Dl. Vișoianu era în țară când m'am hotărât să plec astă toamnă.- Soției mele i-am comunicat astă toamnă intențiunea de plecare îndată după ce luasem hotărârea.- Explicări i-am dat mai târziu.- (decl. din 23 Septembrie 1947)

" Nici acuma nu știu că Dl. Penescu mi-a comunicat con-vorbirea cu Ciocoiu.- Imi amintesc că am vorbit despre Ciocoiu ca de un om necerios, dar nu în legătură cu plecarea.- N'am știut că Dl. Penescu vrea să plece și nici eu nu i-am spus D-lui Penescu că vreau să plec, m'am gândit prima oară în legătură cu plecarea la Dr. Jovin acasă la 13 Iulie la ora 9 seara.- (confruntare N. Penescu - I. Mihalache :

" Nu am avut dispoziții să iau contact cu Ciocoiu de la nimeni, ci am făcut-o din proprie inițiativă.- Când i-am comunicat D-lui Maniu în prezența D-lui Mihalache că Ciocoiu a spus că această plecare costă 6000 dolari, Dl. Maniu i-a răspuns că partidul nu are acea sumă.- În ziua de 12 Iulie am fost la Dl. Mihalache acasă la Popescu-Mehedinți, unde am stat vre-o oră și i-am amintit printre alte discuțiuni de discuția avută cu Ciocoiu privitor la plecare, discuțiune pe care i-o relataseam când am fost la Dl. Romulus Boilă.-

Scopul inital fusese clar în mintea mea : Salvarea libertății și persoanei mele, încercare de apel și campanie față de opinia publică internățională în favoarea miilor de arestați și fugari din țară.-

Scopul final nu-mi fusese tot așa de clar ; firește că dacă vedeam posibil (după cercetarea situației și datelor problemei) încercam o acțiune de răsturnare a regimului din România.-

Evident că o astfel de acțiune nu s'ar fi putut întreprinde decât în înțelegere cu dâncii (români din străinătate).-

Neplecând cu un program, nu eram fixat asupra acestui lucru, însă evident că dacă consideram că acest lucru este necesar pentru țara noastră, o făceam (în acțiunea Dvs. uram

00191
100

să vă adresați și unor guverne străine ?).- (decl. din 26 Iulie 1947 pag.142).-

" In străinătate intenționez să mă întâlnesc mai întâi în Elveția, cu persoanele cu care aveam legături politice în țară : Gafencu, Vișoianu, Davilla, Niculescu-Buzești ; poate în Franța cu Caranfil (care nu a fost membru al partidului) și eventual în Anglia cu Cornel Bianu și chiar Tillea, (deci și acesta nu mai era membru al partidului) (decl. din 4 August pag.145)

Pentru plecarea mea în străinătate, îmi făcusem înainte un plan provizoriu (primar) de activitate .- Imi propuneam, după plecarea mea să iau contact cât mai curând cu românii aflați în străinătate.- Mă gândeam să mă duc în Elveția sau la Paris.- (După ocazie) .- Pentru a mă întâlni cu : Gafencu, Niculescu-Buzești, Vișoianu, Citta Davilla, eventual cu Tillea și Cornel Bianu.- Nu exclud că ași fi încercat o acțiune comună cu ei și o cooperare a lor.- (decl. din 4 Septembrie 1947 pag.244)

Dorința mea ar fi fost că dacă ajungeam în America să iau contact informativ cu Macek și ceilalți agrarieni străini.- (și altor state).- (decl. 3 Septembrie 1947 pag.285).-

Pentru plecarea mea mai departe din Turcia, îmi propusesem să cer intervenția fostilor miniștri Turci la Legația din București : Seferati și Taurioer care mă cunoșteau.-

D-lui Carandino, Dl. Maniu i-a indicat adresă la un profesor din Constantinoopol al cărui nume nu-l rețin.-

Pentru cheltuelile noastre necesare în străinătate n'am primit dela partid nici o sumă.- Urma deci ca fiecare să se descurce cum o putea .- (decl. din 31 August 1947 pag.207).-

Vișoianu mi-a comunicat că Crețeanu e acuzat că a ridicat în Elveția dintr'un fond, de propagandă al Ministerului de Externe o sumă de bani pe numele său personal, pentru care este făcut el (Vișoianu) responsabil, cerându-i-se o declarație pe care a dat-o dar nu în forma în care i se dictase.- Nu știu despre ce sumă era vorba, nu mi ne-a comunicat.-

Declar că proiectata plecare a mea în străinătate nu avea nici o legătură cu fondurile mai sus arătate.-

191
00192

(decl. din 31 August pag. 199).-

" In timpul guvernării general Antonescu am încercat să plec din țară în trei rânduri: a/când eram urmărit de legionari spre a-mi salva viața.- "

b/. Mai târziu pentru încercarea de legături cu aliații - urma să plec sau eu sau Dl. Maniu dacă găseam posibilitate tehnică.- Nu am discutat un program precis.- Urmău să fie discutate probleme de felul celor ce se primeau prin stațiunea de emisiune ce funcționa în casele Stirbey conduse de Dl. Maniu.- N'am găsit posibilitate tehnică de plecare.-

c/. In primăvara 1944 am propus D-lui Mihai Antonescu cu ca să plec și eu cu Barbu Stirbey.- Spunând că e o imposibilitate, am propus pe Vișoianu.-

" Nu am discutat un program amănunțit de acțiune.- Desigur, că dacă ar fi stat în puterea noastră acest lucru și am fi căzut de acord cu aliații, o făceam : "

" La a doua încercare de a pleca în străinătate de a lua contact cu aliații, ști avut mandatul de a duce o acțiune de răsturnare a regimului Antonescu ? (decl. din 22 Septembrie 1947).-

COMPLEMENTARI

" Nu-mi amintesc dacă a fost și Dl. Senti atunci când mi s'a adus materialul de Dl. Cârje.- Mi-au adus un buletin de sinteză a situației internaționale și note informative din diferite domenii.- Am frunzărit materialul prezentat și mi-am mulțumit pentru el din politețe.- Ce spune Dl. Senti cu privire la materialul (soviete-Stat-Major) sunt în afara realității (confruntare Ion Senti - I Mihalache :

A doua oară am fost peste câteva zile la Dl. Mihalache împreună cu Cârje, Bălănescu, Băscălescu.- I-am predat următorul material informativ :

1/. Informații privitoare la lucrările de tranșee și fortificații ale trupelor sovietice pe malul Mării Negre, Malul Dunării și Dobrogea - precum și despre depozitele de munițiuni dela Popești-leordeni ale sovietelor, chestiuni pe care le aflasez dela Col. Iohim.-

2/. O notă de ofițeri deblocați din M. St. M.-

3/. Informații privitoare la cazarea trupelor sovietice în jurul Bucureștiului.-

291
00193

1947
1947

Memoriul Generalului Stefler, -
o hartă germană a Europei cu diferite usenă la-
portante pe harta țării și hașurat Ardealul
cedat.-

6/. Deasemenea o sinteză a situației internaționale
intocmită săptămânal de Nicolae Cârja, -
Precizez că Dl. Mihălcu personal la vizita
ce am făcut-o prima dată acolo la D-asa mi-a
cerut să-i predau informații cu privire la
cazarea trupelor sovietice și la lucrările de
fortificații și de tranșee precum și să-i pro-
ducă un material de propagandă delocuți.-

de lucrare
din

"Nu-mi amintesc dacă s fost și senti atunci când
Mi s'a adus materialul.- Mi-au adus un buletin de sinteză
a situației internaționale și note informative din dife-
rite domenii.- Am frunzărit materialul prezentat și i-am
mulțumit pentru el de politetă, confruntarea Nicolae Cârja
Reș Mihălcu.

-

tot
prezent
de
în

Nu-l cred trădător de țară, în înțelesul obiș-
nuit al cuvântului ci îl socot un megaloman care creșând
în victoria germană a dus țara la dezastru ; și indiferent
de cea crezut, cine duce țara la dezastru trage toate con-
secințele - așa cum le-a tras (întrebat fiind dacă îl cre-
de pe Antonescu trădător de țară.- (Dec. 19. IX. 1947).

==000==

C.N.

88100

copie regi rd. 3, f 405,

27. Sept. 1947

Declarație.

Am luat cunoștință de lucrarea
recapitulativă cu extras pe capitole din
declarațiile mele de până azi.

Recunosc exact ce fiind din decla-
rațiile mele - redată exact.

Deci declarații vise, formează un
tot, începând de la 15. Iulie și până în
prezent. Și eu mi e îngăduie răspun-
dere, în tottutal lor.

ss. J. Mihalache.

(1947. IX. 27)

copie Kuzi vol. 3. f. 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

193

DECLARAȚIE

Subsemnatul, cu privire la lucrarea despre Dunăre ce mi-a fost imputată de dl Rădulescu Fogoneanu, pe cât îmi amintesc purta titlul "Regimul Dunării" și cuprindea capitole cu Regimul gurilor Dunării, - Dunărea până la Viena- Dunărea de aci în sus - Istoric - regimul tehnic al afluenților Dunării.

ss. I. Mihalache.

3 Octombrie 1947.

11
8 oct
1945
copie regi vol. 3. f. 408-411.

00195

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I. MIHALACHE, în legătură cu românii aflați în străinătate, declar următoarele:

Cu privire la I. CRETEANU, știu:

- Că atunci când a plecat la Ankara ca Ministru Plenipotențiar, trimis de MIHAI ANTONESCU, a primit - CRETEANU în mod personal - și agreementul D-lui MANIU.-

Cred că acest agreement nu a mai fost refuzat, dar a rămas și după plecarea din Ankara a D-lui CRETEANU - în Elvetia și apoi în America.-

Cred că a cooperat cu GAFENCU în timpul Conferinței dela Paris.-

Știu că apoi a plecat în America /Statele Unite/ de unde cred că i-a scris D-lui MANIU o scrisoare al cărui text nu-l cunosc.-

Mai știu că atunci când era la Ankara a scris o scrisoare după conversația ce avusese la Constantinopol cu SARA-CIOGLU, după Conferința dela Yalta.-

Despre GAFENCU :

Știu că a plecat în Elvetia prin Iulie 1941 imediat după înăptuirea dela Moscova.

Nu a avut dela DI. MANIU vre'un fel de împuternicire /sau agreement/ și nici nu mai era membru al P.N.T.- totuși se bucura de considerație din partea D-lui MANIU și a noastră a celorlalți conducători. Din străinătate trimetea scrisori informative D-lui MANIU.

Până la Conferința de Pace, GAFENCU trimetea D-lui MANIU astfel de scrisori informative.

Cu privire la memorandum-ul deapus de DI. GAFENCU la Con-

195
00196

ferința dela Paris știu că el a fost depus în asentimentul partidului, întrucât el se baza și pe memoriile P.N.F., am luat cunoștință de conținutul acestui memorandum, ulterior, prin Dl. VISOIANU.-

Înainte de Conferința dela Paris, a făcut o călătorie la Londra și a scris o scrisoare D-lui MANIU, în care se arăta satisfăcut de conversațiile avute cu domnia CHURCHIL și alte personalități cu care veneau la Conferință mai pe urmă.-

După Conf.dela Paris a revenit în Elveția nu știu dacă a mai scris după aceea, eu nu am mai citit vre'o scrisoare.-

Cu privire la VISOIANU:

De plecarea lui VISOIANU din Tară, am aflat dela Dl. MANIU în același timp când mi-a comunicat și de plecarea D-lui NICULESCU BUZESTI - am cu 10 zile înainte de alegeri /după depunerea listelor/. În aceeași timp am aflat și din izvor public.-

Din informații ulterioare, reeștia că VISOIANU a plecat întâi în Germania și deaci în Elveția unde a luat contact cu BUZESTI s.c.l.

Cât timp a fost în țară Visoianu deși nu era membru al partidului, se bucura de încrederea conducerii și era invitat uneori la consfățuiri ce priveau politica externă.

Cu privire la Niculescu Buzesti :

Am spus mai sus, când am aflat de plecarea lui.

Dânsul era membru al Partidului Național-Tărănesc, candidând pe lusa partidului, în Capitală. Nu făcea parte din Delegația Permanentă, dar ca și VISOIANU lua parte la consfățuirile privitoare la politica externă.-

Când era în țară, Dl. MANIU se consfățuia în special cu Buzesti în chestiile de politică externă.-

După ce a sosit în Elveția, a scris D-lui Maniu câteva scrisori, am citit și eu una din ele - despre care am dat lămuriri în o declarație.-

Nu știu ca Dl. Maniu să-i fi dat vre'o împuternicire.

ss/I. Mihalache

8 Oct. 1947.

copie regi vol. 3. f. 431-435,

18 Iulie 1947

196

~~00198~~

DECLARAȚIE

=====

La declarațiile mele anterioare și la întrebările ce mi se pun răspund:

I.- Nu-mi aduc aminte să fi scris articolul pentru "Dreptatea" din 20 Februarie 1947, din care mi se citește o parte.

Recunosc însă că o propozițiune din celace mi s'a citit, explică tot articolul. Este vorba de mulțumirea pe care o adresa un membru al Biroului, reprezentantului politic american, pentru ajutorul anunțat. Aceasta era în contradicție cu scrisoarea D-lui MANIU, către Dl. BRATIANU, pe care Biroul Partidului a cunoscut-o indirect. Am spus că nu-mi aduc aminte dacă am scris eu articolul, deci nu pot spune azi, de unde știu că în Moldova nor oamenii de foame. Cred însă că acest lucru este vorba peste tot și au apărut articole în "Jurnalul de Dimineața" - cred - semnate de Dl. CARP, care reproducea și scrisori din Iași.

II. Legătura între partid și Misiunea Americană era făcută de Dl. MANIU personal ajutat de Dl. SERDECI ca interpret.

III. Am cunoscut pe Dl. BARRY și cunosc pe Dl. MELBOURNE. La Dr. RADULESCU, ortopedist, cu prilejul tratamentului piciorului meu, am întâlnit și cunoscut pe Dl. HALIG. Cu Dl. BARRY am vorbit de trei ori: Odată când am văzut pe Dl. MELBOURNE, l-am cunoscut acasă la Dl. MIHAI POPOVICI, cu prilejul apertii vului oferit de acesta D-lui ETHRIG; l-am văzut a doua oară când am prezentat un memoriu pe care l-am dus și la Ambasada Sovietică și la Legatia Engleză și l-am mai văzut cu prilejul unei ultime vizite făcute D-lui MANIU. Când am prezentat memoriul am fost cu Dl. ROMNICEANU, fost Ministru Liberal, cu care am fost și la legatia Engleză. La Ambasada Sovietică, am fost singur. Memoriul era semnat de D-nii MANIU și BRATIANU.

./.

197

III.- Nu stiu ca altcineva din partid să fi făcut legătura cu Misiunea Americană, afară de DI.MANIU, ajutat de DI.SERDICI.

IV.- Când am prezentat memoriul D-lui MELBOURNE am fost trimis de DI.MANIU la toate trei legatțiile.

V. Nu stiu la ce dată l-am vizitat pe DI.MELBOURNE la Misiune. Dacă am fost la 8 Mai, cum sunt întrebare, atunci am prezentat memoriul de care vorbește mai sus.

Subliniez că nu s'a trimis niciodată vre'un memoriu numai uneia din Misiune ci la toate trei în același timp. Când s'a trimis un memoriu la O.N.U., s'a trimis în copie și Ambasadei Sovietice cu toate anexele. N'am crezut că este o vînd să vizităm o Misiune aliată.

VI.- La întrebarea: Cine m'a trimis la DI.MELBOURNE, răspund din nou: DI.MANIU.

VII.- S'a putut întâmpla să due și altădată un memoriu la legatții, dar negăsind sau neprimindu-mă cineva, lăsam lăsat la funcționarul care îl accepta. În totdeauna când am făcut asta eram trimis de DI.MANIU. Altădată memoriile erau trimise și prin funcționari dela Club / CERNAUTEANU - care știe rusește - IONESCU IONITA sau Dr.CAZIMIR./

VIII.- Prin cuvintele " DI.MANIU, ținea legătura" înțeleg că DI.MANIU, prezenta punctul de vedere care era în prealabil sau postum făcut cunoscut forurilor partidului /Biroul Delegației Permanente/. Explicație nu este răspuns la o întrebare.

IX.- Cunoșc pe următorii membri ai partidului se află în străinătate: CORNEL BIANU, la Londra, VISOIANU și NICULESCU BUZESTI - nu știu unde - Am auzit că ar fi în Elveția - Deasemenea este în străinătate AUGUSTIN POPA - după câte am auzit - dar nu stiu unde. Se pare că a plecat din 1945, într'o misiune bisericăască - nu pot afirma însă.

X.- Nu stiu nimic de activitatea D-lui TILCA și CRETEANU din străinătate. Despre GAFENCU stiu că a făcut un memoriu și am citit articole în "Jurnalul de Geneva". Memoriul a fost adresat Conferinței de Pace din Paris. Dar el a vorbit și la posturile de Radio Franceze, de unde am aflat primădată.

XI. Nu stiu prin cine se face legătura între membrii partidului din străinătate și partid. Eu personal nici nu cunosc că există o corespondență cu aceștia.

XII. N'am citit nici o scrisoare a D-lui GAFENCU adresată D-lui MANIU, sau altceva.

./.

148

XIII. Nu știu că dl. MANIU este în corespondență cu Dl. GAFENCU. Nu sunt informat de acțiunea externă a D-lui MANIU.

XIV. - Dl. MANIU mi-a spus odată că a primit o scrisoare de la dl. BIANU CORNEL, dar de care nu mi-a dat să o citesc. Într-o ședință a Biroului Dl. MANIU, s'a plăna că nu are știri de la prietenii din străinătate. I-mi aduc aminte și cred că nu s'a discutat într-o conferință ceva în legătură cu activitatea domnilor BIANU, VISOIANU, NICULESCU BUZESTI, cei din străinătate. Dl. MANIU nu obișnuia de altfel să facă asemenea discuțiuni.

Dacă Dl. MANIU, avea asemenea legături el nu informa pe toți membrii Biroului și pe domnii MIHALACHE și POPOVICI.

Eu am citit - date de LEUCUTIA - o scrisoare foarte importantă a D-lui NICULESCU BUZESTI trimisă D-lui MANIU, în timpul conferinței de la Moscova. Ea era un articol de gazetă cu considerațiuni foarte generale la Politică Externă.

ss/ N.C. Pănescu.

18 - 7 - 1947.

5 Aug
1949
copie rzi vol.3.f 478-490. 00201

D E C L A R A T I E
=====

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, la întrebarea, care a fost politica partidului Național-Tărănesc, dela 23 August, răspund:

Pentru perioada a 23 August 1944-6 Martie 1945.

Așteptam să mi se dea Ministerul Economiei Naționale. Dl. MANIU mi-a oferit însă Ministerul de Interne. Am cerut Agricultură, dar am fost refuzat, dl. MANIU mi-a cerut să nu iau nici o măsură importantă fără consultarea sa prealabilă.

N'am putut da delegație dlui. TEOHARI GEORGESCU, fiindcă cei doi subsecretari de Stat național-tărăniști (Răutu și Căpățâneanu), nu primiseră dela miniștri respectivi atribuțiuni. N'am putut numi prefectii de Constanța și Covurlui, fiindcă dl. MANIU a considerat că este o slăbire a autorității guvernului, dacă se legalizează o stare de fapt, ilegală. Pentru acelaș motiv n'am putut confirma prefectii din Moldova, numiți de armatele sovietice. Mai târziu n'am putut stabili un acord cu celelalte partide, pentru numirea prefectiilor și primarilor fiindcă dl. MANIU nu-mi dădea deslegare asupra formulei de repartiție a acestora. De pildă nu s'a acceptat nici cererea dlui. GROZA ca la Hunedoara să fie numit un prefect propus de D-sa.

Dl. MANIU avea depline puteri în partid - date de Comitetul Executiv din 1937- și el împunea linia politică a partidului.

Chiar înainte de 23 August, dl. MANIU nu se consulta în toate chestiunile nici cu cei doi colaboratori principali ai săi, dl. MIHALACHE, dr. LUPU și MIHAI POPOVICI. După 23 August nu era posibilă nici o opoziție la politica dlui. MANIU, care se bucura în partid de un mare prestigiu. Această politică se putea defini depe atunci, ca fiind o rezistență împotriva elanului reformis și revoluționar a partidului de stânga și

200
~~00202~~

de sprijinirea a țării din partea puterilor anglo-saxone; în cazul în care credeam posibil când Uniunea Sovietică ar fi căutat prin partidul Comunist mai ales să dobândească o influență preponderantă cu România care putea să ducă țara noastră, în situația țărilor balcanice.

Criza de guvern dela 24 Februarie - 6 Martie 1945.

Ministrul național-tărâniști, rămas numai ca partid, fiindcă locuș de ministru fără portofoliu, oferit mie și anticipat de comuniștii care au fost întrebați de dl. RADU XENOPOL, fiind solicitat de dl. Maniu, rămas liber în urma refuzului meu - am continuat și am afirmat această politică în timpul guvernului RADESCU. Ei au sprijinit pe RADESCU în care acțiunile acestuia, care urmărea aceleași scopuri, așa de pildă, RADESCU - cred printr'o declarație - arăta importanța reformei agrare. Deci în delegația permanentă a partidului a fost adus în discuție un proiect de reformă agrară, elaborat de dl. MIHALACHE și deși, eu, CAPATANEANU, CEZAR SPINEANU, și alții au cerut depunerea imediată a acestui proiect la comisia de agricultură și aducerea lui în discuția consiliului de miniștri, hotărârea luată a fost de a se amâna aceasta, dat fiind că s'ar continua politica lui RADESCU. Dl. MIHALACHE a fost și de această părere, așa încât hotărârea luată a fost de a se amâna reforma agrară.

A doua chestiune venită la aceia vreme, în discuțiunea legației, a fost numirea prefecților din Moldova.

Dl. HUDITA, expus rezultatele vizitei comisiei ministeriale care a rezolvat aceste dificultăți la fața locului. Dl. MANIU și mulți membri ai delegației - mai ales moldoveni în cap cu dl. MADRESCU au criticat concesiunile făcute.

Erau și alte probleme de guvern, care veneau în discuția consiliului de miniștri. Dl. MANIU nu era mulțumit cu atitudinea miniștrilor, pe care îi considera insuficient de dârji. De aceea s'a și creat în jurul lor atmosfera că au fost o echipă slabă.

Am convins că dl. MANIU prefera desprinderea de aceasta colaborare, pe care el o cunoștia primejdioasă pentru partid. Este evident că ar fi preferat să dobândească guvernul fără partide de stânga, dar știind că nu era posibil, se mulțumea cu o formulă de guvern în care să obțină pentru persoane în afară de partide Ministerele de Război, Interne și Afaceri Străine. Din

cauza acestei ambiante s'a ajuns la însărcinarea dlui.GROZA cu formarea cabinetului,după demisia lui RADESCU.Dl.MANIU, a sfătuit pe M.S.Regele să nu dea acest mandat dlui.GROZA,fiindcă acesta nu-l va mai depune,în caz de nereușită a formulei de guvern al tuturor forțelor democratice.

În timpul crizei de guvern,dl.MANIU, a convocat o ședință a delegației permanente pe care a informat-o că dl.GROZA, i-a propus unul eventual doi sau trei miniștri observatori,că d-șă a respins această propunere ca jignitoare,peștru partid,de aceea n'a mai consultat delegația.Dr.LUPU și alți membrii ai delegației au făcut rezerve importante asupra politicii care a aruncat partidul în opoziție cu perspective foarte sumbre.

Câtva timp după aceea,dr.LUPU și alți membrii ai delegației au cerut convocarea unui for mai larg al partidului unde să se discute probleme de politică generală a acestuia.Dl.MANIU era bolnav.Sedința s'a ținut acasă la LEUCUTIA,unde dl.MANIU locuia.Dr.DUPU și alții au criticat politica dlui.MANIU,căruia i s'a sugerat retragera dela șefie.Dr.LUPU i-a spus lasă mă pe mine fiindcă eu cred că mă înțeleg cu rușii.

Dl.MIHAI POPOVICI, a făcut o intervenție violentă împotriva lui în discuție a șefiei partidului.

Ca acest prilej s'au afirmat bazele politicii generale a dlui.MANIU,cară a fost imprimată partidului.

Aceasta politică n'a fost expusă într'o declarație de principii și ea reșea din toată acțiunea dlui.MANIU și a partidului dezvoltate după 6 Martie 1945.

După 6 Martie 1945.

Câteva zile după constituirea guvernului GROZA, eram la dl.MANIU acasă,când a venit VISOIANU,care i-a spus- Este și o veste bună, anglo-americanii au trimis guvernului c-te o notă,prin care îi notifică nerecunoașterea lui,nefiind constituit potrivit înțelegerii dela Malta, adică cu toate forțele democratice ale țării.

Dl.MANIU,foarte satisfăcut,a rugat pe VISOIANU,să-i procure notele.De atunci până la criza de Guvern din Mai 1945, ca eveniment important notez declarația celor trei puteri dela Postdam.Dl.MANIU a văzut în acest act internațional posibilitatea unei verificări a situației interne.

Pasajul privitor la România, putea fi interpretat în sen-

202
00204

sul că cele trei mari puteri declarau de nerepresentativ guvernul dela București. Am fost însărcinat să comunic dlui. NEGEL (de către dl. Maniz) acest punct de vedere. Dl. NEGEL, m'a lăsat să înțeleg că după părerea sa Maestrea S. Regele nu poate interveni dacă i se face o comunicare în acest sens la cele trei puteri aliata. Dl. MANIU nu a fost mulțumit cu acest răspuns. Cred că dl. NICULESCU BUZESTI a vorbit M. S. Regele mai mult în acest sens, dar nu pot afirma precis.

Nu această intervenție a determinat însă - după părerea mea - pe M. S. Regele să retragă încrederea guvernului.

Se cunosc împrejurările în care a izbucnit criza constituțională din Mai 1945, care a durat până la 8 Ianuarie 1946, când s'au pus în aplicare hotărârile dela Moscova.

În acest răstimp amintesc numai manifestația dela 8 Noembrie când dl. MANIU a dat dispozițiuni organizației Capitalei să manifesteze pentru Rege, în semn de solidarizare a națiunii cu suveranul și vizita dlui. ETHRIDGE, căruia i s'a prezentat un memoriu și materialul documentar ce s'a putut aduna, la acțiunea de comunizare a aparatului de Stat. Memoriu a fost foarte rezumativ și lucrarea a fost slaborată de o comisiune. Din ordinul dlui. MANIU eu am predat memoriu după ce s'a terminat audiența sa.

După 8 Ianuarie 1946.

În primele zile a lunii Ianuarie a sosit la București dl. VISINSCHI, HARIMAN și KLERK KAN, ambasadorii Statelor Unite și Marelui Britane la Moscova. Cei doi..... au făcut o vizită dlui. MANIU, căruia i-au cerut să primească hotărârea dela Moscova, singura care a fost posibilă. Dl. MANIU ne-a comunicat aceasta ca și esențialul convorbirii. Regea că dl. MANIU a informat pe ambasadori că guvernul nu-și va ține angajamentul ce va lua. A cerut ca cel puțin guvernul să își ia angajamente precise. În acest scop dl. MANIU a elaborat un mic memoriu. Din corespondențe publicate mai târziu, cu prilejul recunoașterii guvernului Groza, am constatat că unele din recomandările dlui. MANIU fuseseră reținute de cei doi ambasadori.

Acel memoriu nu a fost luctat la secretariat. Dl. ing. RICA GEORGESCU făcea atunci oficiul de interpret și legătura dlui. MANIU, în special delegația americană.

În dimineața zilei de 8 Ianuarie am fost la dl. MANIU să-l felicit de ziua lui. Era lume multă. Era și dl. HATIEGANU, căruia

dl. MANIU i-a dat să citească un proiect de declarații ce urma să fie citite după masă în Consiliul de Miniștri. Dl. HATIEGANU a citit textul cu "Ton înalt" cum spunea el și la acceptat fără modificări. Acest text a surprins pe dl. ROMNICEANU, când a fost citit de aceea el a cerut noi instrucțiuni de la conducerea liberală. Textul era elaborat de dl. MANIU personal.

Textul declarației cuprindea ideea că ministrul național-tărănist, participă la guvern ca observator al executării angajamentelor luate de guvern prin comunicatul de la 8 Ianuarie și față de ambasadorii englezi și americani.

După 8 Ianuarie a urmat o perioadă de raporturi calme între guvern și opoziție. Inceputul cu începutul însă atmosfera s'a schimbat. Din cauza neautăritării la apariție a tuturor jurnalelor național-tărăniste, care fuseseră suspendate rețin cauza felului cu care se aplică cenzura din cauza incidentelor ce se petreceau cu prilejul ședințelor congreselor județene între partidele de stânga partizanii noștri, se fac din nou intervențiuni la cei trei aliați prin memorii.

Cea mai mare parte din aceste memorii, adică cele principale erau semnate de șefii celor trei partide de opoziție.

Memoriile erau elaborate după indicațiuni date, fie în delegația permanentă, fie în biurouri, fie de cele mai multe ori de dl. MANIU personal. Aceste indicațiuni erau evident, date secretarului general. El elabora proiectul pe care îl supunea totdeauna dl. MANIU, MIHALACHE și MIHAIL POPOVICI. Aceste proiecte s'au memorii definitive era citite de secretarul general în delegația permanentă.

Când memoriile erau comune celor trei partide se lua de obicei de bază unul de proiecte, care se amenda și era aprobat de cei trei președinți care îl semnavă întotdeauna.

Memoriile importante erau remise aliaților chiar de președinții sau - în numele lor - de secretarii generali.

Memoriile înaintate în perioada după 8 Ianuarie, până în apropierea alegerilor se refereau la următoarele chestiuni: presă, cenzură, agresiuni, legea electorală, observatorii străini la alegeri.

Ele erau ca leit motiif încadrarea juridică a acestor intervențiuni în acordurile intervenite între aliați (Yalta, Postdam, și Moscova).

Ele repetau ideea că recunoașterea guvernului Groza este condiționată de executarea angajamentelor luate la 8 Ianuarie.

Cred că și după ce această recunoaștere a intervenit s'a susținut mai departe această teză.

Fiecare memoriu desvolta apoi tema pentru care era făcut, dându-se în text sau în anexe elemente de dovadă.

Puțin timp înainte de alegeri, dnii. ROMNICEANU și HATIEGANU au făcut câte un memoriu comun - cu caracter de protext către guvern contra împiedicării lor de a participa la opera de guvernare. Acest memoriu a fost prezentat și aliaților chiar de cei doi miniștri.

Eventual acestor memorii s'a văzut în notele pe care guvernele ~~xxx~~ englez și american le-au trimis guvernului Groza, atât pentru libertatea presei, cât și relativ la legea electorală și campania electorală.

Am spus mai sus că memoriile erau cunoscute delegației permanente. Aceasta lucra acum din plin. După agresiunea pe care am suferit-o la Pitești aproape trei luni n'am putut lucra, tocmai în campania electorală. Am fost supliniți printr'un comitet electoral condus de dnii. CEZAR SPINEANU și AUREL DOBRESOU, care redactau manifestele, în sensul și spiritul acțiunii imprimate Campaniei Electorale de delegația permanentă.

Sedințele ei se țineau în casa mea, din atențiunea pentru mine, care eram imobilizat. Ele aveau loc de 2-3 ori pe săptămână.

Politica și acțiunea partidului, fiind deja trasată, cum s'a arătat până aci, aceste memorii în spiritul delegației permanente, așa cum acesta a fost format sub influența dlui. MANIU.

În epoca aceasta se întâmplă trei evenimente - Conferința de Pace de la Paris, comitetul central național-șărănist și recunoașterea guvernului Groza.

Despre conferința de la Paris mă voi ocupa într'un capitol special.

Comitetul central a ținut după 9 ani, prima lui ședință, cu partidul reorganizat, la 3 Iulie. Am citit un raport asupra activității conducerii de partid, adică a dlui. Maniu din

Noembrie 1937, până la 23 August 1944 și de atunci, a partidului până la zi.

Dl. MANIU, a făcut un expozeu a părților din această acțiune pe care și le rezervase. El a făcut și o dare de seamă asupra situațiunii din acel timp, cu incursiuni în politica externă, așa cum o concepea. Acest discurs a fost publicat în " Dreptatea", imediat după ședința comitetului.

În ziua de 4 Iulie, după amiază, dl. MANIU, și-a depus mandatul de președinte și a declarat că nu mai poate continua să conducă partidul. Totuși comitetul central și unanimitatea delegației permanente l-au silit să rămână președinte. Cred însă că dl. MANIU a avut dreptate. Alta era situația dacă el persista în dimisiune. Comitetul central n'a ales organele de conducere ale partidului, conform ordinei de zi. El a ratificat numirile dlui. Maniu, la secretariat, caserie, etc., cooptările în delegația permanentă le-a prelungit până a o nouă ședință a comitetului n'a autorizat conducerea de partid să coopteze și alți membri ai delegației. Așa au intrat în delegație dnii: HUDITA, SOLOMON, dr. FETRESCU, NESTOR BADEA, LEUCUTIA și EMIL HATIEGANU. Cu aceste cooptări delegația permanentă era și mai ferm atașată politicii de intransigență a dlui. Maniu. Campania Electorală se desfășoară după ședința comitetului cu toată amploarea.

Se fac memorii și pentru M.S. Regele, confecționate cu aceeași metodă.

Ele priveau două chestiuni importante, neconstituționalitatea sistemului unicamerală și dispozițiunile legii electorale care permitea falsificarea alegerilor. Un proiect de lege electorală cuprinzând modificările propuse de partid a fost prezentat primului ministru de dl. HATIEGANU.

Diferențele între proiectul guvernului și al partidului au fost expuse în memoriile adredate Suveranului M.S. Regele, a fost sfătuit, cred de cei trei șefi de partid de opoziție, să nu semneze decretul-lege constituțional și nici pe cel al legii electorale în formele prezentate de guvern.

Comitetul electoral a elaborat manifeste numeroase adresate tuturor categoriilor de cetățeni. Tema lor era apărarea proprietății (a pământului) a creștinței, cu factură naționalistă și anti-comunistă, aceste două elemente apărând ca strâns legate.

S'a făcut și un manifest general al partidului semnat de dl. MANIU. Manifestul către armată, cred că a fost cenzurat. Nu știu dacă s'au dat dispozițiuni de difuzarea lui, fiind bolnav. Am însă impresia că totuși manifestul a fost în parte răspândit.

PERIOADA DE DUFA ALEGERI

La 20 Noembrie dimineața dl. MANIU a dat spre publicare ziarului "Dreptatea" un comunicat prin care declara alegerile nelegale și de nule deci. Un comunicat asemănător fusese dat de dl. BRATIANU și TITEL PETRESCU.

Pe de altă parte dl. MANIU, a cerut lui HATIEGANU să vie imediat la București, pentru ași da dimisia din minister.

După venirea în București a frunțașilor s'a convocat la club delegația permanentă, având la ordinea de zi neparticiparea deputaților național-tărăniști la lucrările Camerei și convocarea comitetului central, pentru a ratifica această politică.

În ședința delegației permanente singur dl. ZANE, a schițat un protest contra punerii delegației în fața unui fapt împlinit prin publicarea comunicatului. Delegația primit propunerea dlui. MANIU de a nu participa deputații în Parlament.

Până la ședința comitetului central, convocat pentru 30 Noembrie, s'au făcut memorii comune, cu documentare în sprijin, către cei trei aliați și referitoare la felul în care au avut loc alegerile. În același timp M.S. Regele a fost sfătuit, în principal de dl. MANIU și BRATIANU de a nu da mesaj de deschiderea Parlamentului. Chiar în dimineața zilei de 30 Noembrie, dl. MANIU a avut o a doua audiență la Suveran, când se pare că acesta la informat că deschide personal Camera Deputaților.

În numele Departamentului de Stat American dl. ACHESON a declarat că alegerile din România nu au fost sincere.

În Parlamentul Britanic un purtător de cuvânt al guvernului a făcut o declarație similară.

Dl. MANIU a făcut, în fața comitetului central un amplu expozeu asupra politicii partidului cu concluzia că în numele delegației permanente, d-se propune abținerea deputaților de la lucrările Camerei.

Am citit apoi eu proiectul de rezoluțiune al comitetului, cum fusese elaborat în biroul partidului ce a fost aprobat în unanimitate.

207
~~00209~~

Dl. MIHALACHE, a făcut apoi un expozou mai succint.

Sedința s'a terminat sub semnul unei mari îngrijorări pentru ce urma. Lupta acum lua forme și mai ample, chiar mai grave decât ~~xxxxxxxx~~ părea atunci.

Apelul, redactat de MIHAI POPOVICI, către Națiune, imprima caracterul acestei lupte.

În cuvântarea sa dl. MANIU a schițat, în termeni aproape neparenți, pericolul dela Răsărit, care trebuie să ne fie prezent în minte. Discursul a apărut în "Dreptatea" din 1 sau 2 Decembrie.

ss. N. Ponscu.

5 August 1947.

208

00210

DECLARAȚIE

Continuarea la declarația din 5 August.-

Dl. MANIU, a făcut declarație presei străine asupra felului cum au fost efectuate alegerile și a prezentat materialul documentar primit până atunci cu care să dovedească falsificarea lor. Acest material documentar a fost trimis / o anexă la memoriul menționat mai sus și celor trei legații.-

Dl. MANIU, mi-a comunicat că a hotărât împreună cu Dl. BRATIANU și TITEL PETRESCU, scrisoarea O-N.U.-lui cu situația din România. M'am rugat să strâng material documentar privitor la alegeri teroarea internă și situația economică precum și să examinez prezentarea juridică.-

A plecat la Sibiu în ajun de Crăciun. Strângerea materialului a cerut timp. În Februarie abia se ajusese la o formulare a memoriului făcut de liberali. Proiectul făcut de mine și trimis D-lui Maniu prin SERBAN GHICA, într'un plic n'a fost agreeiat.-

La sfârșitul lunii Februarie - dacă nu mă înșel - am fost la Sibiu cu Leucția și am prezentat D-lui Maniu proiectul liberal și materialul documentar cu care a fost de acord de data aceasta. După întoarcerea mea la București am auzit că Dl. BRATIANU, a scris D-lui Maniu propunându-i o adresă comună de mulțumire a celor trei partide către Guvernul American pentru ajutorul propus României. Dl. Maniu a respins negativ în sensul că actualul guvern nu merită să fie ajutat. N'am citit scrisoarea. D-nii MIHALACHE și POPOVICI, mi-a spus să inspir un articol în „Dreptatea” de mulțumire.-

La începutul lui Martie au loc arestări importante și cu caracter general. Dl. Maniu este rugat să vină la București, partidul fiind foarte impresionant de ce se petrecea.-

Îndată ce s'a întors și a luat contact cu Dl. BRATIANU și TITEL PETRESCU, a cerut să vadă de Dl. Berry și Holman, Memoriul către O.N.U., era gata și cei trei prezidenți de partid l-au semnat încredințându-l D-lui Maniu pentru transmitere.-./.

In ziua când Dl. MANIU, mergea la Dl. BERRY, eram
acasă la BOILA, m'a rugat să-l însoțesc fiindcă nu găsea
pe SERDICI, Am fost primiți de Dl. BERRY și MELBOURNE. Dl.
MANIU, a început să expună situația externă. Ministrul
american l-a întrerupt și l-a întrebat ce crede despre
ajutorul american. Dl. Maniu ia mulțumit în numele parti-
dului dar și-a exprimat regretul că ajutorul era necondi-
ționat și va fi interpretat ca un gest de favoare pentru
guvern. Dl. MANIU, după ce a expus chestia arestărilor a
întrebat dacă America mai este interesată în această par-
te a Europei. Dl. BERRY a evitat un răspuns afirmativ și a
promis că va cere instrucțiuni la Washington, chiar și pen-
tru transmiterea intervenției la O.N.U. In această privin-
ță ~~auxhătarăxxxaxxxxixxxxalaxxraixxMinistriixda~~ External
aflați ~~acolar~~ răspunsul a fost negativ. S'a deschis între
timp conferința dela Moscova. Cei trei prezenți au ho-
tărât să trimită celor trei Miniștri de Externe aflați
acolo telegramă de protest contra arestărilor și câte un
memoriu. Telegrama a fost redactată de D-nii BEBE BRATIANU,
și TITEL PETRESCU, Memoriile au fost făcute separat. Tele-
grama și memoriile au fost trimise prin intermediul Mi-
siunelor din București, .-

Conducerea de Partid s'a ocupat apoi de organi-
zarea asistenței celor închiși. Dl. MANIU, s'a întors la
Sibiu în ajunul Paștelor. -

La 25 Aprilie are loc o delegație permanentă pre-
zidată de Dl. MIHALACHE, Pe neașteptate se pune în discu-
ție tactica partidului față de venimentele în curs. /D-nii
CAPATINEANU, SPINEANU, ZANE, NESTOR BADEA, adică adică numai
tărăniștii/ se hotărăște ca eu să plec la Sibiu să-l
informez pe Dl. Maniu că se cere constituirea sfatului Par-
lamentar și curentul pentru intrarea în Parlament. -Dl.
MIHALACHE, favorabil acestei schimbări. După cum vor apărea
în capitolul special privitor la mine, discutasem în sărbă-
torile Paștelui la Dobrești cu Dl. MIHALACHE, același lucru
în aceleași concluzii. Am fost la 1 Maiu la Sibiu pentru
executarea mandatului primit. Dl. Maniu a dat un răspuns
categoric negativ neadmitând nici constituirea sfatului
Parlamentar. Intors la București am remis D-lui POPOVICI,
demisiunea mea, cum voiu arăta: Dl. MANIU, a fost chemat la
București pentru că la 3-4 Maiu s'au efectuat noi și
importante arestări. S'a făcut câte un nou memoriu, pe care
l-am prezentat eu cu Dl. ROMNICEANU, D-lui MELBOURNE și

Secretarului Legației Engleze, Dl. HOLMAN, neputându-ne primi.- 216

Ingrijorarea și marea an partid în măsură care arestările se înmulțeau și nici o intervenție a glo- 00212
americană nu se producea-

Intr'o ședință a biroului s'a produs redactarea unui apel către toate parlamentele străine.-

Dl. MIHAI POPOVICI, sa însărcinat cu redactarea lui, apelul era făcut în genul memoriilor noastre și era conceput în termeni dețul de tari pentru practicile Guvernului Român.-

Dl. MANIU, a dat textul pentru tradus în englezește, D-lui SERDICI, nu știu ce s'a făcut că Dl. MANIU, s'a afirmat mai târziu că s'a trimis.-

Partidul nu lăsa nici o poziție față de tratatul de pace care fusese depus, pentru rectificarea în Parlament. Afară de declarația citită de Dl. HATIEGANU, în anul 1946, în Consiliul de Miniștri și în care se făceau rezerve asupra Basarabiei și Bucovinei de Nord.- Paternitatea acestei declarații aparține D-lui Mihai Popovici și HATIEGANU, Dl. Maniu a aprobat în totul a doua zi când a venit în București. Dl. MIHALACHE, a desaprobat-o. Biroul Partidului a redactat o declarație mai amplă care urma să fie dată publicității în Mai Iunie 1947. Delegația permanentă a luat în cercetare acest proiect pe care l-a găsit inoportun și insuficient.- Era inoportun pentru rezervele repetate-deși voalate - referitoare la Basarabia și Bucovina de Nord ca și pentru problema repatrierilor. Era insuficient ca materii tratate. S'a ales o comisiune din sânul delegației care să dea o altă redactare proiectului și să hotărască momentul publicării lui. Comisiunea s'a întrunit, a fixat bazele proiectului, cu redactarea căruia am fost însărcinați, dar nu l-am mai redactat fiindcă situația generală internațională nu mai permitea, ~~fiindcă situația generală internațională~~, după părerea mea o astfel de poziție.-

La începutul lui Iunie se convoacă din nouă delegația permanentă și toți parlamentarii pentru a se discuta politica generală și asistența celor arestați.-

Dela prima ședință se vede atmosfera, Critici vii se anunțau. Au luat cuvântul în primul rând țărăniștii care au cerut schimbarea tacticii partidului, colaborare cu regimul, intrate în parlament și acte vizibile pentru înbună-

tăţirea raporturilor cu Uniunea Sovietică. Ardelenii şi unii regăţeni au vorbit în sens contrariu. Dl. MIHALACHE şi cu mine am fost puşi în situaţie grea, fiindcă eram preveniţi de acţiunea celor mai buni prieteni din ⁰⁰²¹³ ţat, care se pare - nu se făcuse în prealabil. -

Dl. MANIU, a făcut la sfârşitul celei de a treia zi a şedinţelor delegaţiei, un amplu expozeu în care a arătat în esenţă că tactica este determinată de adversari.

Azi este în joc existenţa noastră naţională, care este primejduită dela Răsărit. Guvernul este capabil să facă tot. Intrarea în Parlament ar însemna recunoaşterea lui şi mai grav, suportarea hotărârii lor, ce va aduce privityor la dinastie şi poate mai mult încă. -

Delegaţia n'a fost pusă în situaţia să i-a o hotărâre. -

Tactica pe care Dl. MANIU, a denumit-o pentru prima dată, a "rezistenţei naţionale", a rămas mai departe singura politică a partidului, posibilă atât timp cât Dl. MANIU, era Preşedintele lui. -

La 4 Iulie, Preşedintele Camerei, trimite deputaţilor naţional-ţărănişti, invitaţiuni să se prezinte la şedinţele Camerei în cel mult 20 de zile. La 5 Iulie are loc o şedinţă de biurou în care eu propun intrarea în Parlament. Dl. MIHALACHE mă susţine. Dl. MANIU, şi restul bi-roului se opun. Dl. MANIU, întrebuinţează chiar cuvintele "ar fi un dezastru". -

Se hătărăse convocarea Comitetului în Central la început pentru 23 Iulie, apoi pentru 19 Iulie, la ordinea de zi: politica generală a partidului. -

Acest Comitet trebuia să aibă loc într'un moment în care mare parte din partid era în închisorile dela Piteşti, Craiova, Gherla şi Miercurea Ciucului, iar restul cuprinse de frământări şi îndoeli asupra drumului pe care mergeam dela 23 August 1944, sub conducerea D. lui Maniu. -

ss/ Penescu,

7 aug
copie regi vol. 3. f 498-507

212
00214

DECLARAȚIE

Continuare la declarațiile din 6 August

Relațiunile externe

Aceste relațiuni erau persoanele ale Dlui MANIU Unele din ele au fost folosite, în timpul regimului ANTONESCU, altele erau recente.

Pe domnul GAFENCU, Dl. MABIU nu l-a utilizat și mai înainte de conferința de la Paris. Dl. MANIU nu ne-a făcut niciodată, biroul sau delegația permanentă vre-o expunere asupra acestor relațiuni sau obiectivelor acțiunii sale în afară. Ce știu este cece mi-a spus din când în când. În primăvara anului 1946 Dl. MANIU a primit o scrisoare de la Dl. GAFENCU, în care acesta îi relatează conversațiile avute privitor la România și situația ei internațională cu personalitățile politice din Franța și Anglia. Acelas raport l-a făcut și Dlui BRATIANU domnului GAFENCU, reproducerea conversației de la Dl. CHURCHIL, care ne-a expus interesul pe care îl are Anglia să sprijine România și țările de aici.

De atunci Dl. MANIU și-a schimbat atitudinea față de Dl. GAFENCU. În preajma Conferinței de la Paris i-a scris și probabil i-a dat instrucțiuni de cum trebuie să lucreze. Nu îl cunosc. Știu dintr-o scrisoare a Dlui GAFENCU trimisă Dlui MANIU după conferință - că această a concurat în Elveția pe ceilalți prieteni din străinătate/ printre care TILIA CARANFIL, CRETEANU etc./ și au colaborat memoriul cunoscut pe care l-au distribuit membrilor delegațiilor la conferință. Dl. MANIU mi-a venit materialul documentar. N'am putut decât un memoriu și care anexele lui/ cred a lui Ethridge/ și puține date economice incomplete și negarantate. Am fost surprins de elementele economice pe care le cuprindea memoriul și care n'au putut fi furnizate decât în cercurile delegației .-

213

00215

Dl. GAFENCU a informat unele delegații de situa-
ția României așa cum este prezentat și memoriul său.
"A atins în acest memoriu problema Basaraviei și Bucu-
vinei de Nord, ca să nu ~~dispună~~ indisponă Delegația
Sovietică. Dl. MANIU a fost de acord cu această proce-
dare, dar i-a scris cred Dlui GAFENCU să facă acest
lucru mai târziu, fiindcă în al doilea memoriu a apă-
rut și aceste chestiune. La conferința au mai fost Dnii
TILEA, AUGUSTIN POPA, CORNEL BIANU, CRETEANU și alte
persoane mai puțin cunoscute.

După conferința Dl. CRETEANU a plecat în America
de acolo a scris Dlui MANIU că a trecut prin Londra
unde a constatat excelente relații ale Dlui TILEA
și la ~~Washington~~ Washington s'a întâlnit cu Dl.
DAVILLA, în acea vreme se pare că România nu era pe
agendă în America.-

În primăvara acestui an Dl. MANIU a primit
încă o scrisori de la Crețeanu. Am zis că într'una din
ele îl informează Dl. MANIU că are intențiunea să vor-
bească în numele României la un for a O.N.U.-lui.-

Tot recent Dl. MANIU a mai primit o scrisoare
de la Dl. BIANU. N'am cititi-o.-

Știu că în Iulie anul trecut D. NICULESCU BU
ZESTI, a transmis Dlui MANIU nemulțumirile lui CRETEA
NU, că Dl. GAFENCU pretinde a fi fost însărcinat cu
dirijarea acțiunilor românilor din străinătate. Dl.
MANIU a negat aceste însărcinări. La sfârșitul anului
1946, dl. MANIU a primit o scrisoare de la MACEK din
America prin care acesta îl ruga să delege o persona-
litate română din străinătate, care să reprezinte parti-
dul nostru la conferința partidelor agrariene care va
avea loc la Washington.-

Scrisoarea a fost discutată în biroul Dl. MIHA-
LACHE n'a fost partizanul participării partidului la
această conferință ca să nu se indisponă Uniunea Sovie-
tică. S'a hotărât să se aștepte și răspunsul lui
NICOLAICICK, șeful partidului agrarian polonez. Scriso-
rea a rămas la mine câteva timp după plecarea am trimis-
o la Sibiu Dlui MANIU. Nu știu ce a răspuns acesta,
dar era favorabil propunerii lui MACEK.-

00246 213

Accasta actiunea a avut deci scopul să inițieze guvernele străina asupra României să le arate că Guvernul Român nu apără interesele României la Conferința de pace și de aceea este nevoie de intervenția altor personalități și de a provoca apărarea intereselor României - astfel cum erau văzute de Dl. MANIU de către alte puteri.-

Din cele de mai sus rezultă că actiunea în străinătate nu era coordonată, afară de ceea ce la Paris. Trebuie o personalitate din țară ca să se impună tuturor pretențiilor de acolo mai ales după plecarea domnilor VISOIANU și NICULESCU BUZESTI.-

Imprejurarea că Dl. MIHALACHE încă de anul trecut vroia să plece, făcea din Dsa omul destinat să sincronizeze activitatea românilor din afară. Dacă pleca Dl. Mihalache vreunui dintre noi numai era necesar în acest scop/ vezi capitolul următor.-

N'am auzit pe Dl. MIHALACHE vorbind de o misiune ca și s'a încredințat în afară nici pe alți cu excepția conversației dintre Dnii MANIU și MIHALACHE în ziua de 13-Iulie ora 8 seara. Misiunea nu era nevoie să fie concretizată.-

Dl. Mihalache cunostea întreaga actiune internă și externă a partidului. Nu știu cum ar fi lucrat Dl. Mihalache. El trebuie mai întâi să ia contact cu cei din Elveția care constituia artilerie grea. Numai după s'ar fi consfățuit cu Dnii GAFENCU, VISOIANU și BUZESTI, cred că s'ar fi dat terminat programul de lucru.-

Dl. MANIU i-a spus Dl. MIHALACHE : Dacă nu mergi Dumneata mergeam eu. Ști ce ai de făcut. Să iei contact mai întâi cu cei din Elveția. Aceasta era de ajuns. Eu n'am avut nici o misiune și scopul meu era altul./a să vedea capitolul următor.-

Din cele de mai sus expuse ca scopurile posibile ale acestei misiuni erau următoarele :

1.- Propaganda în străinătate împotriva situației create din țară de guvern, prin arestările cenzura și politica sa internă, pentru a se obține intervenții ale puterilor în drept să le facă în cadrul acordurilor internaționale pentru alegeri noi în România.-

2.- Solidarizarea în actiunea agrariană, despre care scrie MACEK Dlui MANIU.-./.

215
00217

3.- Trice altă acțiune pe care împrejurările internaționale ar fi făcut-o necesară și posibilă.-

Dl. MANIU a hotărât plecarea, acum, pentru că i s'a ivit ocazia tehnică.-

Eu cred însă că plecarea Dlui MIHALACHE era în interes mai ales că partidul intrase, cum i s'a spus în Delegația Permanentă, pe un drum infundat în acțiunea sa politică internă.-

Dl. MANIU crede că era mai mult de făcut acum în străinătate decât în țară, pentru a se ajunge la schimbarea situației internă.-

SECRETARUL GENERAL

În opinia comună secretarul general este factorul cel mai important din partid, fiindcă el este organul executiv al acestuia.-

În tradiția și funcțiunea structurală a partidului național, țărănesc importanța secretarului general este în legătură cu situația lui în partid, nu cu domnia sa.-

La începutul anului 1945 după dimisiunea Dlui GHITA POPP am fost desemnat de secretar general, mai ales din cauza conjuncturii din partid. Plecaserăm din guvern în condițiuni necunoscute, mi s'a dat o satisfacție. Diferența de situație între mine și cei patru / pe atunci / conducători ai partidului era incomparabil mai mare între MAGIARU și ei și chiar GHITA POPP. Trebuia cu prudență și tact să-mi câștig încet locul. De aceea de la început activitatea mea s'a îndreptat spre organizarea partidului, unde am avut succes și am câștigat încredere. Acțiunea generală politică rămânea tot celor patru ; MANIU, MIHALACHE, Dr. LUPU - cât a fost în partid - SIMIHAI POPOVICI.-

Anumite hotărâri erau rezervate domnului MANIU exprimate în biroul partidului de secretarul general sau de alții, decât cei trei, nu puteau avea influență decât în chestiunile mici, în politica generală.-

Ca agent executiv, secretarul general, redacta memoriile, după indicațiunile primite - să convoace biroul delegației sau comitetul și punea în aplicare deciziunile cu caracter administrativ.-

Ca răspundere și influență politică generală secretarul Gral nu este mai angajat decât orice membru al delegației permanente.-

Mai ales in politica externă eu deși secretar general- n'am avut nici cel puțin un rol consultativ. Ea apartinea Dlui MANIU.-

De aceea am declarat dela început si nu voi fi desmințit că nu mi s'a vorbit de nimeni de o misiune eventuală in străinătate.-

Eu nu mai eram util acolo, ca unde cei care se găseau deja, erau mai pregătiti avea relatiuni intense si inalte si erau cunoscuti in cercuri largi politice sau de opinie publică. Plecarea mea a fost determinată ~~xxxxx~~ exclusiv de securitatea mea.- Fusesem un port drapel, văzut de departe si adversarul trăgea mereu in el, fiindcă acolo credea că este forța si dineașmismul, partidului. Făcusem prea mult sacrificii. In toamna anului 1946 Dl. MANIU mi-a vorbit de o plecare imediată. I-am răspuns ep nu pot atunci. Trei săptămâni înainte de 13 Iulie am vorbit cu domnia MANIU si MIHALACHE de ascunderea mea. Eu si ~~XXXXXXXXXX~~ MIHAIL POPOVICI credeau că foarte probabilă arestarea mea. In această stare sufletească mă găseam la ora 11 in sera de 13 Iulie, când a venit la mine Dl. BOILA si mi-a spus că este loc si pentru sotia mea. Atunci încă nu eram hotărât să plec. Dl. MANIU si MIHALACHE nu mi-at spus că voi merge mai departe cu Dl. MIHALACHE nici că voi avea fonduri, care imi lipseau. Misiunea o plecare pământ in Turcia. Era un serviciu ce mi se făcea.-

Decedlo intentionam să merg in Franta unde puteam să-mi câștig existența. Deaceia mă apăăr de orice presupusă intentionez de actiune politică in afară. Ce a-si fi făcut acolo mai târziu, nu știu.-

In afară de acesta, încă din Aprilie anul trecut eu nu mai urmam, fără rezerve politice Dlui MANIU. Am mers la Dobresti, la Dl. Mihalache, in sărbătorile Pastelui si i-am expus situația așa cu, o vedeam eu in urma asuării Conferinței dela Moscova si arestările făcute. I-am propus să mergem la Sibiu la Dl. MANIU, să-l determinăm la o schimbare a tacticii politice. Am mers la Sibiu, fiindcă Dl Mihalache a fost reținut. Nu l-am putut convinge eu singur pe Dl. Maniu.-

La întoarcere am dat Dlui Mihail Popovici demisiunea mea dela secretariat in fond, pentru motivul determinat al dezacordului meu cu această politică. N'am mai mers la Club ni n'am mai depus aporpea nici o activitate ca secretar general.-

00219

217

După delegația permanentă din 5-6 și 7 iulie am ridicat într-o sedință a biroului din noi chestiunea tactică noastră. A treioară în sfârșit am cerut Dlui Maniu să accepte intrarea în Cameră a deputaților noștri, ca prim pas spre o schimbare de tactică.-

Afară de Dl. Miheleche nimeni nu s'a susținut. Mihai Popovici lipsea a doua zi m'am dus la el acasă și l-am rugat să cună la ordinea de zi demisiunea mea.-

Mi s'a spus să mai aștept câteva zile.-

Deci nu mai eram de acord cu tactica Dlui

MANIU.-

Fiindcă premisele acestei politici mi s'au părut greșite așa cum evolua situația internă și internațională și de la Marzie 1947 încôace.-

Despre această voi vorbi într-o declarație separată

/ss/ Nic. Penescu.-

7 August 1947.-

copii. vezi vol. 3. p. 498-500 20220
7 aug
218

DECLARAȚIE

Continuare la declarațiile din 6 August.

Relațiunile externe

Aceste relațiuni erau personale ale Dlui MANIU Unele din ele au fost folosite, în timpul regimului Antonescu, altele erau recente.

Pe domnul GAFENCU, Dl MANIU nu l-a utilizat și mai înainte de conferința de la Paris. Dl MANIU nu ne-a făcut niciodată, biroului sau delegației permanente vreă expunere asupra acestor relațiuni sau obiectivelor acțiunii sale în afară. Ce știu este cece mi-a spus din când în când. În primăvara anului 1946 Dl MANIU a primit o scrisoare de la Dl GAFENCU, în care acesta îi relatează conversațiunile avute privitor la România și situația ei internațională cu personalitățile politice din Franța și Anglia. Același raport l-a făcut și Dlui BRĂȚIANU domnului GAFENCU, reproducerea conversației de la Dl CHURCHIL, care ne-a expus interesul pe care îl are Anglia să sprijine România și țările de aci.

De atunci Dl MANIU și-a schimbat atitudinea față de Dl GAFENCU. În preajma Conferinței de Pace de la Paris i-a scris și probabil i-a dat instrucțiuni de cum trebuie să lucreze. Nu le cunosc. Știu dintr-o scrisoare a Dlui GAFENCU trimisă Dlui MANIU după conferință. - că acesta a concurat în Elveția ~~prin~~ pe ceilalți prieteni din străinătate / printre care TILEA CARANFIL, CREȚEANU etc./ și a elaborat memoriul cunoscut pe care l-au distribuit membrilor delegațiilor la conferință. Dl MANIU mi-a cerut materialul documentar. N'am putut da decât un memoriu și care anexele lui /cred a lui Ethridge/ și puține date economice incomplete și negarantate. Am fost surprins de elementele economice pe care le cupronda memoriul și care n'au putut fi furnizate decât din cercurile delegației manual.

Dl GAFENCU a informat unele delegații de situația României așa cum este prezentat și memoriul său. N'a atins în acest memoriu problema Basarabiei și Bucovinei de Nord, ca să nu indispuină Delegația Sovietică. Dl MANIU a fost de acord cu această procedură, dar i-a scris cred Dlui GAFENCU

să facă acest lucru mai târziu, fiindcă în al doilea memoriu a apărut și aceasta chestiune. La Conferință au fost do-
219
10221
mnii TILEA, AUGUSTIN POPA, CORNEL BIANU, CRETEANU și alți per-
soane mai puțin cunoscute.

După conferință Dl. CRETEANU, a plecat în America, de
acolo a scris D-lui MANIU, că a trecut prin Londra unde a con-
tatat excelentele relații ale D-lui TILEA și la Washington
s'a întâlnit cu Dl. DAVILLA. În aceea vreme se pare că România
nu era pe agendă în America.

În primăvara acestui an Dl. MANIU a primit încă scrisor:
dela CRETEANU. Am auzit că într'una din ele îl informa pe Dl.
MANIU că are intențiunea să vorbească în numele României la
un for a O.N.U.-lui.

Tot recent Dl. MANIU a mai primit o scrisoare dela Dl.
BIANU. N'am citit-o.

Știu că în Iulie anul trecut D. NICULESCU BUZESTI, a tran-
smis D-lui MANIU nemulțumirile lui CRETEANU, că dl. GAFENCU, pre-
tinde a fi fost însărcinat cu dirijarea acțiunilor românilor
din străinătate. Dl. MANIU a negat această însărcinare. La sfâr-
șitul anului 1946 dl. MANIU a primit o scrisoare dela MACEK
din America prin care acesta îl ruga să delege o personali-
tate română din străinătate, care să reprezinte partidul nos-
tru la conferința partidelor agrare care va avea loc la
Washington.

Scrisoarea a fost discutată în birou. Dl. MIHALACHE n'a
fost partizanul participării partidului la această conferință
ca să nu se indispuină Uniunea Sovietică. S'a hotărât să se
aștepte și răspunsul lui MICOLAICICK, Șeful partidului agrar
polonez. Scrisoarea a rămas la mine câțva timp după care am
trimis-o la Sibiu D-lui MANIU. Nu știu ce a răspuns acesta, dar
era favorabil propunerii lui MACEK.

Această acțiune a avut deci scopul să informeze guver-
nale străine asupra României, să le arate că Guvernul Român
nu apără interesele României la Conferința de pace, și deoarece
este nevoie de intervenția altor personalități și de a provoca
apărarea intereselor României - astfel cum erau văzute de Dl.
MANIU - de către alte puteri.

Din cele de mai sus rezultă că acțiunea în străinătate
nu era coordonată, afară de aceea dela Paris. Trebuia o perso-
nalitate din țară ca să se impună tuturor pretențiilor de
acolo mai ales după plecarea domnilor VISOIANU și

NICULESCU BUZESTI.

Imprejurarea că Dl MIHALACHE, încă de ⁰⁰²⁰ ~~de~~ ^{de} ~~de~~ trecut vroia să plece, făcea din Dsa omul destinat să sincronizeze activitatea românilor din afară. Dacă pleca Dul MIHALACHE vreunui dintre noi numai era necesar în acest scop. /vezi capitolul următor /

N'am auzit pe Dl MIHALACHE vorbind de o misiune ce i s'a incredintat în afară nici pe alți, cu excepția conversației între Dnii MANIU și MIHALACHE în ziua de 13 Iulie ora 8 seara, Misiunea nu era nevoie să fie concretizată.

Dl MIHALACHE cunoștea întreaga acțiune internă și externă a partidului. Nu știu cum ar fi lucrat Dl MIHALACHE. El trebuia mai întâi să ia contact cu cei din elveția care constituia artileriea grea. Numai după s'ar fi constăruit cu Dnii GAFENCU, VISOIANU și BUZESTI, cred că s'ar fi determinat programul de lucru.

Dl MANIU i-a spus Dle. MIHALACHE : Dacă nu mergi Dumneata mergeam eu. Știi ce ai de făcut. Să iei contact mai întâi cu cei din elveția. Acesta era de ajuns. Eu n'am avut nici-o misiune și scopul meu era altul / a se vedea capitolul următor /

Din cele mai sus expuse rezultă că scopurile posibile și probabile ale acestei misiuni erau următoarele :

I.- Propaganda în străinătate împotriva situației create în țară de guvern, prin arestările cenzura și politica sa internă, pentru a se obține intervenții ale puterilor în drept să le facă în cadrul acordurilor internaționale, pentru alegeri noi în România.

II.- Solidarizarea în acțiunea agrariană, despre care scria MACEK Dlui MANIU.

III.- Orice altă acțiune pe care împrejurările internaționale ar fi făcut-o necesară și posibilă.

Dl MANIU a hotărât plecarea, acum, pentru că i s'a ivit ocazia tehnică .

Eu cred însă că plecarea D-lui MIHALACHE, era în aer, mai ales că partidul intrase, cum i s'a spus în delegația permanentă, pe un drum infundat, în acțiunea sa politică internă.

Dl. MANIU credea că era mai mult de făcut acum în străinătate decât în țară, pentru a se ajunge la schimbarea situației interne.-

274
00223

SECRETARUL GENERAL,

In opinia comună secretarul general este factorul cel mai important din partid, fiindcă el este organul executiv al acestuia.

In traditia si functiunea structurală a partidului national-tărănesc importanta secretarului general este înşegatură cu situatia lui in partid, nu cu demnitatea.

La începutul anului 1945 după dimisiunea D-lui GHITA POPP am fost desemnat de secretar general, mai ales din cauza conjuncturei din partid. Pleceam din guvern in conditiuni necunoscute. Mi s'a dat o satisfactie. Diferenta de situatie între mine şi cei patru /pe atunci/, conducători ai partidului era incomparabil mai mare decât între MAGIARU si ei si chiar GHITA POPP. Trebuia cu prudență si tact să-mi câştig încet locul. Deaceia dela început activitatea mea s'a îndreptat spre organizarea partidului, unde am avut succes si am câştigat încredere. Actiunea politică generală rămânea tot celor patru: MANIU, MIHALACHE, Dr. LUPU - cât a fost in partid- si MIHAI POPOVICI.

Anumite hotărâri erau rezervate domnului MANIU exprimate in biroul partidului de secretar general sau de alții, decât cei trei, nu puteau avea influență decât in chestiunile mici, in politica generală.

Ca agent executiv, secretarul general, redacta memoriile -după îndicatiunile primite- convoaca biroul, delegatia sau comitetul si punea in aplicare deciziunile cu caracter administrativ.

Ca răspundere si influență asupra politicii generale secretarul g-ral nu este mai angajat decât orice membru al delegatiei permanente.

Mai ales in politica externă, eu -deşi secretar general- n'am avut nici cel puțin un rol consultativ. Ea apartinea D-lui MANIU.

De aceea am declarat dela început si nu voi fi desmintit că nu mi s'a vorbit de nimeni de o misiune eventuală in străinătate.-

Eu nu mai eram util acolo, ca unde cei care se găseau deja, erau mai pregătiți, avea relatii intense și înalte si erau cunoscuti in cercuri largi politice sau de opinie publică. Plecarea mea a fost determinată exclusiv de securi-

222

tatea mea. Fusesem un port drapel, văzut de departe și adversarul trăgea mereu în el, fiindcă acolo credea că este forța și dinamismul partidului. Fusesem prea mult sacrificat. În toamna anului 1946, Dl. MANIU mi-a vorbit de o plecare imediată. I-am răspuns că nu pot atunci. Trei săptămâni înainte de 13 Iulie am vorbit cu domnia MANIU și MIHALACHE, de ascunderea mea. Ei și MIHAI POPOVICI credeau ca foarte probabilă arestarea mea. În aceste stări sufletești mă găseam la ora 11, în seara de 13 Iulie, când a venit la mine Dl. BOILA și mi-a spus că este loc și pentru soția mea. Atunci încă nu eram hotărât să plec. Dl. MANIU și MIHALACHE nu mi-au spus că voi merge mai departe cu Dl. MIHALACHE, nici că voi avea fonduri, care îmi lipseau. Mi se înlesnea o plecare până în Turcia. Era un serviciu ce mi se făcea.

De acolo, intentionam să merg în Franța unde puteam să-mi câștig existența. De aceea mă apăram de orice presupusă intențiune de acțiune politică în afară. Ce arși fi făcut acolo mai târziu, nu știu.

În afară de acesta, încă din Aprilie anul trecut eu nu mai urmam, fără rezerve, politica D-lui MANIU. Am mers la Dobresti, la Dl. MIHALACHE, în sărbătorile Pastelui și i-am expus situația așa cum o vedeam eu în urma osuării Conferinței dela Moscova și arestările făcute. I-am propus să mergem la Sibiu la Dl. MANIU, să-l determinăm la o schimbare a tacticii politice. Am mers singuri la Sibiu, fiindcă Dl. MIHALACHE a fost reținut. Nu l-am putut convinge eu singur pe Dl. MANIU.

La întoarcere am dat D-lui MIHAI POPOVICI, demisiunea mea dela secretariat în fond, pentru motivul determinant al dezacordului meu cu această politică. N'am mai mers la Club și n'am mai depus aproape nici o activitate ca secretar general.

După delegația permanentă din 5-6 și 7 Iulie am ridicat într-o sedință a Biroului din nou chestiunea tacticii noastre. A treia oară în sfârșit am cerut D-lui MANIU să accepte intrarea în Cameră a Deputaților noștri, ca prim pas spre o schimbare de tactică.

Afară de Dl. MIHALACHE, nimeni nu m'a susținut. MIHAI POPOVICI lipsea, a doua zi m'em dus la el acasă și l-am rugat să pună la ordinea de zi demisiunea mea.

Mi s'a spus să mai aștept câteva zile.

Dece nu mai eram de acord cu tactica D-lui MANIU?

Fiindcă prezisele acestei politici mi s'au părut
gresite așa cum evolua situația internă și internațională
și de la Martie 1947, încoace.

Despre aceasta voi vorbi într-o declarație separată

00225
223
ss/ Nic. Pănescu.

7 August 1945.

7 Aug
Copie vizi vol. 3 / 508-500226 224

DECLARATIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar la intrebarea dacã Dl MANIU considera existenta României primejduitã dela rãsãrit si cum concepe Dsa această primejdie, rãspund

Dl MANIU considerã cã existã un pericol pentru România de a intra in cadrul Uniunii Sovietice, prin vointa guvernului si a Parlamentului actual sau al altuia mai accentuat comunist.

Dl MANIU deducea această primejdiure din politica actualului guvern si anume. Acordurile de colaborare economicã ce impreunã cu conventiile comerciale si prestatiunile armistitiului ar ingloba România in economia sovieticã; din pactele care erau in pregãtire intre România, Iugoslavia si Bulgaria si care ar urmari acela scop; din ansamblã situatiiei internationale din care s'ar degaja intentiunea popoarelor slave dela Nordul si Sudul României sã se uneascã cu Uniunea Sovieticã, România impiedica continuitatea masei slave.

Dl. MANIU spune c'am aceste lucruri in conversatiuni particulare. In declaratiuni fãcute in fata forurilor partidului el a manifestat aceste preocupãri in termeni mai clari la sedinta din 7 Iunie a Delegatiei Permanente când s'a discutat tactica partidului. Ds. MANIU a spus atunci cã aceasta tacticã trebuie adaptatã intentiunilor adversarului /guvernul/ care pune in primejdie independenta țãrii prin scopurile sale. Aceste conversatiuni sau schimbãri de vederi au avut loc in cu mai multe prilejuri, de pildã: la schimbarea de guvern dela 6 Martie pe care Dl. MANIU o atribuia interventiei categorice a D-lui VASINSCHI in sensul eliminãrii din guvern a Ministrilor Nationali-Tãrãnistii; dupã criza constitutionalã din Mai 1945, la cuvântãrile ocazionale tinute de membrii guvernului la diferite ocaziuni, la aplicarea acordului dela Moscova, cunoasterea acordurilor de colaborare economicã /Sovromuri/ sau conventiunilor comerciale din 1945

00227
225

1946 și; la discutarea pactelor cu Iugoslavia și celui proiectat cu Ungaria și Bulgaria.

Fără ca Dl. MANIU să fi luat o poziție fermă și fără ca partidul să fi adoptat o politică sau o atitudine în această privință, s'a crezut totuși în anumite cercuri din partid /în special membrii delegației permanente și apropriații D-lui MANIU/ o aprehensiune față de aceste perspective.

În memoriile făcute alistilor nu s'a făcut nici o aluzie la aceste preocupări, ele având alt obiect.

Este posibil ca Dl. MANIU să fi împărtășit reprezentanților politici englezi și americani în România sau reprezentantului francez pe care îl vedea uneori.

Cum am arătat în expunerea generală a politicii partidului, Dl. MANIU a întrebat pe Dl. BERRY -față de mine- în Martie anul ac sta, dacă America privește cu interes România. La aceasta, Dl. BERRY a răspuns în termeni generali că Statele Unite privesc cu interes toate țările din această parte a Europei.

ss/Nicolae Penescu.

7 August 1947.

11 copie rez. vol. 3. / 511-515 00228 226
7 Aug

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar următoarele la în-
trebările ce mi se pun:

1/. Ce a înțeles dl. MANIU prin cuvintele: "Balaurul
urca să ne înghiță" și care este părerea mea în această pri-
vință.

Am arătat în declarația mea din 7 August ce a înțeles
dl. MANIU prin aceste cuvinte nereproduse acolo.

Aceasta înseamnă, în fond, tendința expansionistă a Uniu-
nii Sovietice. Împotriva ei România nu putea să se apere decât
cu sprijinul Anglo-American.

De aceea dl. MANIU, consideră că este necesar să se
dobândească acest sprijin.

Cred că Uniunea Sovietică nu amenință existența Ro-
mâniei ca Stat independent, deci neînglobat în Uniunea Sovie-
tică. Nici un fapt - dela 23 August 1944, până azi - nu jus-
tifică o asemenea teză.

2/. Dacă congresele partidului ținute în 1945 și 1946
erau inițiate de conducerea centrală, dacă această cunoștia
cuvântările ținute acolo și în intrunirile ce au avut loc la
aceea epocă.

În Ianuarie 1945 s'a trimis tuturor organizațiilor
instrucțiuni pentru ținerea congreselor care nu mai avuseseră
loc dinainte de 1937.

Ni s'au trimis procesele-verbale în care unșori erau
rezumate și cuvântările ținute. În general însă la secretariat
nu se comunica programarea de adunări și cuvântările ce sau
ținut. Unele din aceste erau trimise direct ziarului "Dre-
ptatea" pentru a fi reproduse.

3/. Cum s'a organizat Comisia Electorală.

După cum am mai declarat în componența electorală erau
în imposibilitate să activeze.

Înainte de 9 August, când am suferit agresiunea, delega-
ția permanentă a numit un comitet electoral, condus de domni

./.

277

00229

CEZAR SPINEANU si AUREL DOBRESCU.

Aceste comitet era insărcinat cu redactarea și tipărirea manifestelor și trimiterea lor la organizații, cu propaganda prin adunări etc. După câte știu, nu s-au dat instrucțiuni speciale organizațiilor. Fiecare și-a rânduit campania electorală cum a putut mai bine fără un program de la centru. Inițiativele erau locale. Tineretul și-a constituit un comitet electoral propriu care trebuia să se organizeze participarea întregului tineret din județe la lupta electorală. Afară poate, de București, această inițiativă nu a avut succes. Tinerții din org. locale au luptat sub conducerea preșidenților acestora, nu sub cea a comitetului central.

4/. Dacă cunoștia agresiunile și intervențiile armatei din timpul alegerilor și în afară de acest timp.

Unele organizații ni-au trimis rapoarte de felul în care au decurs alegerile, unde erau relatate și incidentele petrecute în timpul efectuării votării, sau mai înainte. Conducerea de partid n'a dat dispozițiuni sau instrucțiuni pentru apărarea urnelor sau formarea de echipe de poștă. Sau dat numai instrucțiuni tehnice.

5/. Ce știți despre organizația militară din partid?

Completez cele deja declarate: Când s-au constituit cercul de studii și secțiunile profesionale, la începutul anului 1945, odată cu începerea reorganizării partidului s-au creat și secții militare.

La cercul de studii s'a constituit secția apărării naționale, care era de obiect studiul problemelor de organizare ale armatei.

S'a constituit din inițiativa unuia din cei doi veri STOICA și secția profesională a militarilor.

Nu n'am ocupat niciodată de aceste secțiuni.

Domnii TASCA ca președinte și ZANE referent general al cercului de studii pot da relațiuni asupra activității secției apărării naționale.

Despre secția profesională n'am auzit odă a funcționat până când s'a ocupat de ea organizația Capitalei.

În Sept. 1946, grupul de tinerii ofitieri care n'au vizitat a fost condus de avocatul D. IONESCU.

Acesta ni-a spus odă aceștia ofitieri vor să constituie o secție militară a tineretului. I-am răspuns odă ei trebuie să

./.

228

neargh la sectia militara profesionala deja existata. N'am mai
auzit nimic despre acesti tineri ofitieri. Nici conducatorul tineretului
nu mi-a vorbit de o sectie militara a ei. In apropierea
de alegeri am intrebat pe IONESCU daca printre militarii care
a venit la mine s'ar gasi cineva care sa ma insotesc in Ar-
geș. N'a fost nimeni.

De activitatea sectiei profesionale militare nu stiu
nimic.

sa/ N. Penescu.

7 August 1947

C.N.S.A.

10 Aug
copie vizivă vol. 3. f. 526-535.

229
00231

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar următoarele:
Organizația muncitorească este prevăzută de Statut.
Ea a fost creată, imediat după 23 August de Dl. ILIE LAZAR, ajutat de dl. ROMULUS GEORGEANU și de ardelenii aflați în România.-

Organizația cuprindea nuclee în multe întreprinderi importante. Aceste nuclee nu lucrau pe față. Menirea lor era să atragă cât mai mulți muncitori în partid și să ajungă la conducerea Comitetelor de Fabrică și Sindicatelor. Totodată organizația muncitorească, constituia o masă de manevre pentru orice împrejurări.

Se căuta a se atrage mai ales acele elemente muncitorești care nu erau primite în sindicate, cunoscute prin activitatea lor trecută anti-democratică. Pentru recrutarea de elemente în org. muncitorească se foloseau lipsurile datorită secetei și umările războiului, pe care clasa muncitorească le resimea cea din tîi.-

Este evident că se urmărea îngreunarea încheșării unității muncitorești și folosirea acestor elemente contra ei.

După arestarea lui ILIE LAZAR, anul trecut, organizația a intrat în descompunere, din cauza certei între Dl. ROMULUS GEORGEANU și grupul LAMBRU BERCARU.

Colaboratorii D-lui GEORGEANU: NICULESCU, IONESCU C.F.R., TEODORESCU, au plecat însă din partid. Grupul LAMBRU, a ajuns astfel la conducere. Dl. MANIU a numit o comisiune interimară sub președinția D-lui BENEAMIN. Grupul LAMBRU, ținea sedințe la Club, unde se rosteau de multe ori discursuri cu vădit caracter sovini și provocator. Eu am interzis atunci aceste adunări printr'un comunicat publicat în "Dreptatea" și afișat la intrarea în Club.

Dl. MANIU, a luat însă partea grupului LAMBRU. S'a pus atunci în discuție reorganizarea secției muncitorești, sub o altă conducere numai pentru Capitală, actuala conducere rămânând a organizației muncitorești pe țară. În această situație se găsea org. muncitorească în momentul arestării lui LAMBRU.

Dl. MANIU, incuraja si aci elementele dinamice care erau tot de origină din fostele grupări de dreapta. Ele imprămau organizatiei muncitoresti un caracter anti semit si agresiv.-

Organizatia aceasta, ca si cea a tineretului, era apreciata de Dl. Maniu ca foarte importante pentru anumite actiuni tocmai din cauza acestor caracteristice ale ei.

2/. Organizatia tineretului este prevăzută in Statutul Partidului din 1935. Ea cuprinde două sectoare: Tineretul Universitar si cel până la 25 ani.

Tineretul Universitar era oarecum autonom. In vârful acestei organizatii era un secretar, care lucra direct cu prezidentul partidului, fiindcă însăși organizatia era sub conducerea personală a acestuia. La venirea mea la conducerea secretariatului general, am găsit un embrion de organizare. Am căutat s'o adănesc. Am incurajat deci umplerea cadrului cu cât mai mult continut. Dl. MANIU, dădea o mare importantă acestei organizatiuni. Tineretul însă manifesta tendințe nationaliste, antișemite si avea infiltratiuni legionare, care ajunseseră până la conducerea lui.-

Aceste tendințe sau accentuat si tineretul a scăpat complet din mâna secretarului general, in măsura in care acesta se putea ocupa de partea de organizare a lui. Asa se explică manifestatiunilor făcute la 30 Mai anul trecut, manifestele imprimate si difuzate fără stirea mea, fiindcă stiam că nu mi dau aprobarea si organizarea lui pe modul de cerc /cuib/ sau creșterea unei școli de cadre, condusă de fosti legionari.-

Situatia a ajuns atât de gravă, încât -inainte de Pasti- am trebuit să o aduc in discutia Biroului Partidului, din cauza următoarelor împrejurări: Am fost informat de elemente democrate din Tineret /DRAGULANESCU, Presedinte pe atunci, NOVAC si altii/ că in contra prevederilor regulamentului sectia tineretului a inceput să se creeze "cercuri" de câte 10 studenti, in care să intre numai după presterea unui jurământ si plata unei cotizatiuni. Deasemenea că inginerul VETELIANU, cunoscut legionar, a inițiat o școală de cadre, condusă tot de elemente foste legionare, la care se țineau conferinte in spirit legionar.

Am profitat de ocaziunea unei sedinte a delegatiei permanente a Tineretului Universitar pe tară, care s'a tinut la Club, înainte de Pasti, / anul acesta / m'am dus la aceea sedintă si am făcut o declaratie foarte categorică in sensul că eu nu pot admite cultivarea spiritualității legionare in Tineretul National Terănist deci nu permit creșterea de cercuri si nici școli de cadre

231
00233

unde tărănismul este predat de fosti legionari.-

Majoritatea delegatiei a rămas neplăcut surprinsă de interventia mea.Ea era cu atât mai necesară cu cât conducerea de până atunci a centrului Universitar Bucuresti trecuse dela DRAGULANESCU -democrat- la fosti legionari,cu prilejul alege- rilor in care au invins elementele fost legionare.Unii din fruntasii tineretului mi-au spus că dacă ei nu lucrează de acord cu aceste elemente, pierdea tineretul, care merge spre dre- pta ,in vreme ce partidul se complăce in echivoc.-

Sesizat de un memoriul al lui DRAGULANESCU si de cele petrecute la delegatia permanentă a tineretului,am convocat o sedintă specială a biroului partidului,unde am expus cele de mai sus si am cerut să se ia imediat măsuri pentru curmarea acestor stări.Dl.MANIU nu agrea însă punctul meu de vedere. Ca de obicei când nu-i plăcea o atitudine a noastră,ridica sea- dinta fiindcă avea o întâlnire importantă.Am aflat că unii mem- brio ai delegatiei -cei din club- s'au plâns D-lui MANIU con- tra mea.Dl.MANIU nu mi-a spus nimic însă,fiindcă văzuse atutu- dinea mea.Este evident că orice actiune îndrăzneată a tinere- tului /manifestatiuni,manifeste clandestine/ plăcea D-lui MA- NIU să intretină o permanentă stare de agitatie.Predominarea elementelor dinamice -foste legionare- in organizatia tinere- tului a fost incurajată de Dl.MANIU.-

3/.In afară de cele declarate anterior,privitor la cercul profesional militar adaug: Potrivit Statutului puteau să existe două sectiuni militare,una ppartinând cercului de studii si documentare,prezidată de profesorul TASCA,având refe- rent generali pe Dl ZANE si cealaltă,sectie profesională.-

Aceasta din urmă se compunea din sectiile profesionale militare din fiecare județ si Capitală,care aleg un presedinte si un secretar pe țară.

Eu nu m'am mai ocupat niciodată de sectia profesională, al cărei rost nuil vedeam.Ce probleme profesionale pot desbata militarii in rezervă.Aceasta se intelege la alte categorii de profesionisti liberi sau functionari,care sunt in curs de acti- vitate.Nici generalii - toti foarte in vârstă/ nu contau să colaboreze cu mine.-

Ei lucrau cu Dl.MANIU,sau,-pentru organizatia Capitalei cu Dl.MIHALACHE.Am auzi pe G-ralul ZORZOR,că se lucrează la un proiect de reorganizare al armatei.Am inteles că acest studiu

00231
232

se făcea la sectia militară dela cercul de studii si documentare Era de resortul Dlui ZANE. Eu n'am stiut de existenta in fapt a sectiunei militare pe tară, decât atunci când am primit raportul si scrisoarea Generalului NEGREI, adresate Dlui MIHALACHE si când am auzit că existau chair neintelegeri pe chestiunea conducerii aceste sectiuni, diferite spre rezolvarea Dlui MANIU. Am primit odată la secretariat doi ofiteri deblocati, care au cerut să se inscrie in sectia militară. I-am indreptat la generalul NEGREI'.

De curând am primit vizita unui lt. colonel eliberat dela Miercurea Ciuc, care mi-a spus că face parte din sectia profesională militară din judetul Tulcea. Nu stiu ce importantă a dat Dlui MANIU acestei sectiuni. Dacă însă ea putea cuprinde câtă mai multi ofiteri deblocati i-a putea atuncinsă joace un rol importanta in actiunea Dlui MANIU alături de sectoarele muncitoresti si a tineretului.-

3.- Eu am făcut declaratiile mele nu pentru judecători si pentru cronicarul ziarelor de mâine.-

Decând forurile partidului au inceput să lucreze dela inceputul anului 1945 nu se mai poate vorbi de politica Dlui MANIU personal si de a partidului, prin delegatia permanentă si prin comitetul actual executiv.-

Dacă delegatia permanentă si comitetul central a racificat sau a primit această politică a Dlui MANIU, numai putin sa de devenit prin aceasta politica partidului.-

După alegerile dela 19 Noembrie reactiunea contra acestei politici, care se produsese prima dată după constituirea guvernului dela 6 Martie 1945 a reinceput să se manifeste. Ea a fost la inceput timidă mai ales când se manifesta in forurile partidului unde imbrăca formaexpozurilor dogmatice sau a generalităților istorice.-

Ceiace la inceput a fost numai o stare sufletească a luat incetul cu incetul conturul mai precise, atunci când evolutia evenimentelor arpta mai evidente greselile comise.-

In capitolul "Secretarul General" din declaratia din 7 August am arătat incercările nule desigur timide, ca si ale celorlalte, de a pune la discutie această tactică.-

In declaratiile date ca răspuns la întrebări precise / Tineret, muncitori / am arătat si intentiunile mele ferme pentu a opri anumite tendinte, cu care nu puteam fi de acord.-

00235
233

Am arătat dessemeni lipsa mea totală de contact cu unele
sectiuni ale partidului /cea militară in deoseb/ si, in parte,
cu politica externă care era rezervată exclusiv D-lui MANIU.

Desi secretar general al partidului, eu eram străin de
unele activități de anumite sectoare din partid.-

Atunci când Dl. MANIU, a hotărât să mă determine a pleca
in străinătate nu mi-a vorbit de vre'o misiune. A putut s'o ai-
bă in minte si să consider că eu voi putea lucra acolo sub di-
rectivele D-lui ION MIHALACHE. Dl. MANIU nu-mi preocupeta elogiile,
care desigur m'au măgulit totdeauna, dar nu m'au împiedicat
să văd realitatea.-

Criticele aduse tacticelor partidului așa cum a fost ex-
pusă de Dl. MANIU in sedinta delegatiei permanente nu sunt însă
nimic față de recunoasterea publică, făcută de Dl. MANIU însăși
prin organizarea plecării noastre in străinătate.-

Dacă trebuia să mergem să cerem interventii pentru
schimbări in România, aceasta inseamnă că in interior nu mai era
nimic de făcut.

In ajunul Comitetului Central, incearcă să plece cu avio-
nul Vicepresedintele cu secretarul general al partidului. Este
mărturisirea categorică a infrângerii din interior si expunerea
celor care plecau la dezaprobarea partidului si chiar la ridi-
cul.-

Marele Partid National-Tărănesc se prăbușeste la Tămădău.

Durerea pe care eu am resimtit-o in clipa când șuerau
gloantele politistilor, in dimineata de 14 Iulie, a fost imensă.
Ea se oglindeste in primele declaratii date anchetatorilor.

Am executat o dispozitie a D-lui MANIU fără să mă gândesc
la urmări.-

Tămădăul era totusi fatal, pentru că n'am stiut să adoptăm
tactica partidului la imprejurările internationale si interne
existente, corespunzătoare intereselor poporului.-

Partid de stânga, trebuia să colaborăm cu partidele munci-
toresti asa cum am făcut si altădată.-

In loc de aceasta ne-am asezat intr'o postură de adversi-
tate față de ele, făcând din partid o armă de apărare si de refu-
giu a burgheziei si a elementelor de dreapta, deci o piedică in
calea transformărilor sociale. Care vin si pe care, noi înșine
in tineretea partidului Tărănesc, le-am dorit si am luptat pentru
ele.-

Am plecat dela ideea false dar sustinută de Dl. MANIU
-cum am arătat - ca pretinsa expansiune sovietică va trece peste

234
00236

trupul României.-

Am crezut a priori, că nu putem colabora cu partidele muncitorești fiindcă acestea ne vor numai ca anexe. Am pierdut rând pe rând toate pozițiile pe care le-am avut.-

S'au reinfiat toate sloganele trecutului, fără să ne dăm seama că ducem lupta contra formelor noi de viață, noi vechii țărăniști care de aproape 30 de ani luptăm pentru idealuri că ne putem așa de ușor infăptui în tovărășia partidelor muncitorești, ne-am trezit în tabăra adversă și alături de cercuri și elemente nedemocrate.-

Noi, colaboratorii D-lui Maniu din Biroul și Delegația permanentă sunt de vină că am ajuns aici, deși mulți dintre noi eram oameni de pregătire spirituală și sufletească, profund democratică, fiindcă n'am știut să ne debarșăm la timp de ceiace un coleg spunea: "Mesianismul" în care am crezut.

Cred în cunoștința mea, că-mi servesc mai bine țara recunoscând o greșală, decât persistând în ea.

ss/N. Penescu

10 August 1947

DECLARAȚIE

Continuare la declarația din 31 August 1947, Dl. Popovici a prezidat partidul ori de câte ori Dl. Maniu nu era în București și Dl. Mihalache lipsea. Dl. Popovici este singurul vice președinte al partidului, Dl. Mihalache fiind membru al biroului, în virtutea calității sale de fost președinte al partidului. Dl. Maniu lipsea luni întregi, în care timp Dl. Popovici conducea lucrările cu aceleași puteri.

În chestiunile importante mergea la Sibiu și-l consulta pe Dl. Maniu. În iarna lui 1947 a mers însoțit și de Dl. Mihalache.

EMIL HAȚIEGANU

A fost președintele partidului național-român din Ardeal sub ocupația ungurească, din 1940-1944. Era șeful sumanilor ardeleni. A fost trecut pe lista membrilor delegației permanente la Ianuarie 1936, când aceasta lista a fost prezentată guvernului și reprezentanților celor trei mari puteri, deși nu era membru al delegației. A fost ales ca reprezentant al partidului în guvernul Groza.

În aceasta calitate a susținut politica partidului, atât în guvern cât și fața de reprezentanții marilor puteri. A prezentat proteste și memorii, a citit declarații în consiliile de miniștri, în numele partidului.-

Dl. Hațieganu a fost cooptat în biroul partidului și ales în delegația permanentă. A fost totdeauna un susținător al politicii oficiale la toate ședințele biroului și delegației permanente. M'a combătat pe mine când, într-o ședință a biroului am cerut schimbarea tacticii partidului și intram în parlament a deputaților.

În jurul domnului Maniu erau ca sfătuitoari principalați, în afară de inginerul Mihăescu care făcea parte din birou, domnii Ghiță Pop, Ion Hudită, Virgil Solomon, Aurel Lencuția, Emil Ghilezan, Aurel Dobrescu, Ionel Pop, Zaharia Boilă.

Dl. Ghiță Pop, fost secretar general al partidului și de mai multe ori ministru, om de aleasă cultură avea un deosebit ascendent. Dsa făcea parte din delegația permanentă

Acest grup de prieteni și sfetnici ai Dlui Maniu erau în același timp și susținătorul politicii de intransi-

gența, pe care am expus-o în alta parte.-

00228 236
O mențiune trebuie făcută pentru Dl. CORNELIU COPOȘU, secretar personal al Dlui Maniu și secretar adjunct al partidului. Dl. Maniu avea multa încredere în el. Este inteligent și cu talent remarcabil de scriitor și gazetar.

În jurul lui 1 Iulie 1946, am fost invitat de Dl. Coposu la D-sa acasă, pentru a mi se da materialul necesar întocmirii raportului meu către comitetul central, convocat pentru 3 Iulie. Am fost la Dl. Coposu la ora 9 dimineața și am găsit acolo pe Dl. Maniu, care avea acest material împreună cu Coposu, dintr'un pachet mai mare de hârtii. Am primit un volum broșat, cuprinzând memorii și lucrări din timpul lui Regele Carol II și circa 100 pagini de memorii și lucrări din timpul lui Antonescu.

Am plecat împreună cu Dl. Maniu, lăsând pe Dl. Coposu cu restul hârtiilor. O parte din acestea le-a citit chiar Dl. Coposu la ședința comitetului central. Erau documentele cele mai importante pe care Dl. Maniu le rezervase expunerii sale. Printre aceste documente am remarcat telegramele schimbate cu trimișii Dlui Maniu la Cairo și Cipru, marinei engleze folosit în transmisiunile clandestine de radio-emisiune.

NICULESCU BUZEȘTI Se bucură de încrederea și aprecierea superlativă a Dlui Maniu, care vedea în el un om de mare viitor și mare folos pentru țară.

Intrarea Dlui Buzescu la Dl. Maniu era oricând liberă. Cred că Dl. Maniu îl consulta în toate problemele externe.-

VASILE SERDICU.

La începutul funcțiunii mele de secretar general, am găsit un birou de presă, condus de Dl. Vasile Srdici. Nu m'am ocupat nici odată de el din cauza susceptibilității Dlui Srdici. Acesta mi cerea din când în când să-i dau informațiuni asupra incidentelor care se începuseră și se petreceau în țară, în cursul anului 1945, între partizanii noștri și ai unora din partidele guvernamentale. Aceste informațiuni erau cerute pentru a fi transmise reprezentanților presei străine și Misiunilor aliate.-

În preajma venirii Dlui Ethridge, (trimis special al președintelui Truman) Dl. Maniu a numit o comisiune din oamenii cei mai pregătiți din partid care să se ocupe de

237
00239

presă și informarea presei streine. Aceasta comisiune reorganizat biroul de presă, care a rămas condus tot de Dl. Serdici dar a funcționat la Club, unde s'au rezervat două camere.

Printre alții in comisiune erau: Dnii Ghița Pop, Gh. Zane, I. Hudiță, Stefan Mihăescu, Aurel Dobrescu, Carandino, Vladimir Strabinu (Nicolae Iordache) etc.

Aceasta comisiune a angajat din funcționari și o dactilografă (Borca Malia, Beldeanu și Dna Fundescu).

Comisiunea se intrunea in fiecare săptămână.

Biroul de presă redacta un buletin informativ pentru conducerea de partid (delegația permanentă) și Secretariatul General. Din când in când Secretariatul General dadea biroului de presă informațiunile ~~rezezi~~ venite de la organizația asupra incidentelor. In cursul anului 1946 (la început) am constatat că in unele ziare (Fapta și Poporul in special) au început să se producă atacuri impotriva mea, in legătură cu inlocuirea mea de la secretariat. Am avut indicațiuni că ele erau alimentate de Borca Malin. Am participat la o ședință a comisiei de presă și am cerut inlocuirea lui Borca Malin, cu atât mai mult cu cât buletinul informativ era prost și nu merita banii cheltuiți. N'am reușit din cauza opoziției Dlor Ghița Pop, Serdici, Aurel Dobrescu și Stefan Mihăescu. In special Dl. Serdici s'a opus. De atunci relațiunile mele cu Dl. Serdici au fost reci, până la începutul lui 1947. După cât-va timp s'a produs afacerea Sarmisegetuza, cu care prilej am fost informat că un oare-casne Sârbu ar fi scris la club.- la Ghestetnerul Secretariatului pentru Ardeal - o gazeta clandestină "Sarmisegetuza" Am rugat pe Dl. Ionescu și Dra Darie să facă perchiziție peste tot in club. Au găsit la biroul presei hârtie cu entet-ul "Sarmisegetuza". Am convocat comisiunea de presă și am cerut din nou inlocuirea ambilor funcționari, fiindcă se putea resfrânge asupra mea și a partidului, aceste acțiuni clandestine. N'am reușit nici de data aceasta, sub cuvânt că funcționarii (Borca și Bedleanu) nu erau vinovați.

Mai târziu amândoi au dispărut.

ss. N. Penescu

31 August 1947.

1/

copie vezi vol. ~~3.~~ 31 Aug. 238
541-548-40

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor mele anterioare întrebate fiind asupra celor ce cunosc înlegătură cu oameni din jurul domnului Maniu și care au jucat un rol mai important în perioada 1937 - 1946 (3 Iulie) (adică între cele două comitete centrale) răspund următoarele:

I. I. MIHALACHE

Dl. Mihalache este ales șef al partidului, după demisiunea Guvernului Vaida și a domnului Vaida de la președinția partidului. În epocă anterioară lui 1937, Dl. Mihalache reorganizează partidul pe baza noului Statut votat de Congresul din 1935 și urmărește o politică de persuasiune față de Regele Carol, care apucase drumul regimului personal. În acest timp Dl. Maniu face câte-va întruniri răsunătoare în Ardeal (....., Uioara, Vinț) la care atacă vehement de Regele Carol. La sfârșitul legislativei liberale, raporturile partidului cu Coroana erau desigur influențate de această campanie. Dl. Mihalache este avizat de Rege, în timpul crizei de guvern din Noembrie 1937, că ar putea fi însărcinat cu formarea cabinetului, cu condiția sine qua non de a cuprinde în guvern și grupul Vaida. Dl. Mihalache nu acceptă sugestia. Se formează un guvern de dreapta cu câți-va dezidenți național-tărăniști. Dl. Mihalache convoacă Comitetul Central în fața căroră expune situația lăsând să se înțeleagă că intrigile de tot felul au făcut să eșueze politică lui și demisionează de la conducerea partidului. De la 1937, până la numirea sa de consilier regal, Dl. Mihalache sta în oare-care rezervă, dar este totdeauna la dispoziția Dlui Maniu, care îl consultă în toate problemele.

Acceptarea de către Dl. Mihalache a funcțiunii de Consilier regal, după ce partidul fusese dizolvat și mandatele senatorilor de drept anulate fiindcă acestea n'au îmbrăcat uniforma frontului R.N. a făcut o impresie nefavo-

239
00244

rabilă. Dl. Mihalache mi-a explicat gestul său ca determinat de dorința de a întoarce din drumul pierii pe Regela Carol.

In ajunul reocupării Basarabiei, Dl. Mihalache a demisionat din aceasta demnitate.-

Dl. Mihalache a fost alături de domnul Maniu în desfășurarea evenimentelor de la 5/6 Septembrie 1940.

Până la 23 August 1944, Dl. Mihalache a stat alături de Domnul Maniu, ca principal sfătuitor împreună cu Mihai Popovici, Dr. Lupu și Ghiță Pop - pe atunci secretar general al partidului.-

După 23 August, și mai ales de la începutul anului 1945, Dl. Mihalache se ocupă în deosebi de reorganizarea partidului dirijând și ajutând Secretariatul General pentru acest sfârșit. Circularile date la acea vreme către organizațiile județene sunt făcute în cea mai mare parte de Dl. Mihalache.

După plecarea Drului Lupu din partid (Ianuarie 1946) Dl. Mihalache ia conducerea Capitalei, o reorganizează și se ocupă de secțiunile auxiliare și profesionale ale partidului (femei, muncitor, tineret, profesori, medici, preoți, militari, etc.)

In general Dl. Mihalache a fost de acord ca politica imprimată partidului de Dl. Maniu, D-Sa consideră că, în special, Statele Unite ale Americii nu va lăsa niciodată pe popoare din Centrul Europei să fie înăbușite în regiuni politice impuse.-

Dumnea Sa spunea adesea că Dl. Maniu a greșit de multe ori pe amănunte, dar a văzut bine totdeauna pe liniile mari. De aceea avea și acum încredere în linia nouă a politicii Domnului Maniu. In ședința delegației permanente de la 5, 6 și 7 Iunie 1947 a vorbit în același sens.-

ss. N. Penescu

MIHAI POPOVICI

Este prietenul cel mai apropiat al Dlui Maniu, dintre Ardelenii din generația Unirii. După despărțirea de Vaida, Dl. Popovici a rămas cel dintâi sfetnic al Dlui Maniu. Nici o hotărâre politică, chiar de importanță secundară - nu a fost luată fără consimțământul Dlui Popovici. Era singurul din partid care îndrăznește și reușea să se opună dlui Maniu. Am fost prieten bun cu Dl. Popovici și de mult la el

230
00242

știau unele din chestiunile discutate în Sfatul intern al partidului.

Dl. Popovici este președintele partidului în Ardeal, după Vaida-Voevod. Toată politică dusă de Dl. Maniu de la 1937 până azi este a avut aprobarea și girul Dlui Popovici, cu excepțiuni la importanța secundară.-

Dl. Popovici avea și un rol important în desemnarea oamenilor care primeau demnități în partid. El fusese de la fuziune casierul central al partidului și a îngrijit de finanțarea acțiunii acestuia până la numirea Dlui Mihăescu. El. De la 1937 și până la numirea mea de secretar General, am fost casier adjunct - în locul Dlui Ene - funcțiunea pe care o îndeplinea Dl. Ghilezan în momentul dizolvării partidului. De fapt nici nu făceam de cât să păstrez unele sume pe care mi le încredința Dl. Popovici. Chiar în ultima vreme Dl. Popovici se interesa de colectarea fondurilor.-

Dl. Popovici mai avea avantajul unei situații financiare care îi permitea o casă deschisă. La el se găseau la masă și la cearșuri, toți diplomații din București, reprezentanții politici ai Americii, Angliei și în special ambasadorii Turciei erau obișnuința Dl. Popovici era bun prieten Supki Tanrioer, fost ambasador al Turciei până de curând, cu succesul acestuia. Dl. Istinel, Safgoti Modl Paul Boncover și cu alții.

Miniștri din trecut ai Americii, decedatul Gunther ai Angliei, ai Germaniei (Fabrius, Kilinger, Stelczer) Barton Berry, Le Roujdel, Holman, Bruly, Melbourne, reprezentantul Sfântului Scaun - cel din trecut și cel actual - Generalul Scugler și alți mulți se găseau în casa primitoare a Dlui Popovici.

Dl. Popovici mi-a spus de multe ori că discuta cu acestea situația României și unii dintre ei ne-au adus sprijin important (Supki Tanrioer, Garhnet, etc.) Unele din aceste conversații le-a avut și cu Miniștrii actuali ai Marilor Puteri (în deosebi Anglia și America).

În toate ședințele biroului și delegației permanente Dl. Popovici a susținut tactica imprimată partidului făcând evident și observațiuni asupra unor probleme speciale cărora le dădea și soluții.-

Dl. Popovici participa activ la întocmirea memoriilor, despre care am vorbit în altă parte.

00243 24

Față de regimul Antonescu Dl. Popovici a avut o atitudine contrarie până la un anumit moment, iar după aceea am avut impresia că a realizat unele contacte cu Ică Antonescu și chiar cu Mareșalul, printre altele, prin Mitropolitul Bălan, Dl. Popovici credea că poate folosi influența înaltului prelat pe lângă Antonescu, în interes general.

Dl. Popovici ținea de multe ori, acasă la Dsa, ședințe ale comitetului partidului din Ardeal, unde se luau hotărâri privitoare la organizațiile din Ardeal și de multe ori chiar hotărâri relative la politica generală a partidului. A avut conflicte cu Dl. Leucuțiu și alți ardeleni.

Dl. Popovici avea excelente legături cu defunctul principe Stirbey și cu familia lui.

ss- N. Penescu

31. August 1947.

I
1 Sept
Cyril regi vol. 3. f. 547-549.

252
00244

DECLARAȚIE

Continuare la declarația din 31 August.

Biroul de presă n'a mai funcționat.

Cred că în preajmă alegerilor, biroul de presă a fost reorganizat sub conducerea Dlui Carandino. Aceasta a provocat oare-care nemulțumire Dlui Serdici. Eu n'am avut nici un amestec în hotărârea Dlui Maniu de a numi pe Dl. Carandino, drept conducător al acestui birou. Am crezut însă că era normal ca directorul gazetei oficiale să aibă și grija presei în general.-

S'a reînceput redactarea buletinului de presă, care era mult mai bun și cuprindea traduceri din presa străină. Dl. Carandino a angajat personal pentru acest birou de presă, și anume pe Dl. Comandor Mocanu și două dactilografe (Dna Bora și Dra Kazimir). Dl. Mocanu însă era în realitate redactor la "Dreptatea", unde semna articole sale cu inițiala M.

În primăvară anulului 1947, Dl. Serdici a început redactarea unui buletin economic, cu personal al său. Acest buletin n'avea și nici personalul nu aveau nici o legătură cu Secretariatul General. Am primit și eu câte-va numere, dar nu le-am citit. Ele, se pare, cuprindea extrase din publicațiunile economice anglo-americane. Am auzit pe Dl. Serdici, care se plângea că nu îi se pun la dispoziție banii necesari redactării acestui buletin de către Casierul Central. Dl. Maniu nu mi-a vorbit nici odată nimic de acest buletin. Se pare că Dl. Mihai Popovici sprijinea inițiativa Dlui Serdici, pe care am crezut-o personală.

Mai multe ședințe ale delegației permanente și Sfatului parlamentar s'au ținut în casa Dlui Serdici.- Domnia Sa era unul dintre intimii Dlui Maniu.

AUREL LEUCUȚIA. Este unul din cei mai apropiați prieteni ai Dlui Maniu: Om capabil și dărz, a căutat totdeauna să mențină preponderența grupului ardelean. A urmat

243
00245

cu fidelitate politica Dlui Maniu, pe care l-a ajutat mai ales în prepararea actului de 28 August. A fost omul din puţinii confidenţi ai legăturilor clandestine de radio-transmisiune ale D-lui Maniu.

Cred că Dl. Leucuţia este în curent cu toată acţiunea Dlui Maniu în străinătate. Mie nu mi-a spus însă nimic nici odată.-

Dl. Leucuţia avea multă influenţa asupra Dlui Maniu, ceea ce a provocat unele reacţiuni la unii fruntaşi de primul ordin. Dl. Leucuţia a susţinut totdeauna punctul de vedere al Dlui Maniu, în toate forurile partidului.-

ss. N. Penescu.

1 Septembrie 1947.

14pt
copie vezi vol. 3. f 550-556.

DECLARAȚIE

745
00246

continuare la declarația din 1 Septembrie 1947.

ION HUDIȚA. A venit în partid odată cu reîntoarcerea Doctorului Lupu, din a cărei grupare făcea parte. Cred că în 1942-43 a fost definitivat la catedra de istorie diplomatică a facultății de litere din București. Om cultivat, inteligent, subtil. S'a atașat - cu strânsă prietenie - de grupul ardelean. A fost numit de domnul Maniu, secretar general adjunct al partidului cât-va timp după desemnarea Dlui Ghița Pop ca secretar general. Se ocupa de vechiul Regat. Foarte apreciat de domnul Maniu, a fost unul din susținătorii cei mai convinși ai politiceo partidului, așa cum ea a fost dusă până la 14 Iulie.

În delegație permanentă făcea deseori expozeuri interesante și pline de talent asupra situației generale internaționale. Era un mare optimist și credea în izbânda totală a cauzei pentru care luptam.

Ca activitate politică, face parte din delegația permanentă din toamna anului 1946. A făcut parte din birou și delegația permanentă. Cât a fost secretar adjunct. Era împreună cu Dl. Zane și Ghița Pop, conducătorii presei partidului. A fost desemnat ca președinte al Societății "Imprimeria" unde era tipărit ziarul "Dreptatea". A luat parte la toate consfăturile importante, chiar când nu era membru al delegației, data fiind marea sa importanță în partid.

Nu știu în ce măsură domnul Hudița a încercat să amelioreze și să schimbe felul în care era scrisă "Dreptatea" în calitate sa de membru al comitetului de trei, de care voi vorbi mai departe. La ședințele acestui Comitet - compus din Dl. Zane, Ghița Pop și Hudița - n'am participat intenționat. Comitetul de trei ținea ședințe de câte-va ori (2-3) pe săptămână și primea jetoane de prezență (Cred la început o sută de mii lei de ședință pentru fiecare).

Ca președinte al Societății "Imprimeria" Dl. Hudița s'a ocupat de asanarea ei financiară.-

...//...

255
0.0247

NICOLAI CARANDINO. L-am cunoscut după 23 August 1944, in casa Dlui Maniu din Str.Sfinților. Era redactor la "Curierul". Stiam că este un gazetar de talent activitatea sa la "Curierul" l-a făcut cunoscut și apreciat in partid. După 8 Ianuarie 1946 a reapărut "Dreptatea". Am cerut Dlui Maniu să păstreze la Direcțiunea ei pe Dl. Nestor Badea, care fusese numit director, tot la stăruința mea, după Dl.Livianu și renunțe ca Dreptatea să-și înceteze apariția (6 Martie 1945). Prim redactor a fost numit de Dl. Maniu, Dl.Carandino. Nimeni n'a făcut nici o obiecțiune. Conviețuirea Badea-Carandino n'a fost posibilă multa vreme. Badea voia să facă din ziar un difuzor al credinței național-țărăniște și să evite accentul agresiv al gazetei-revolver.-

Tonul potolit al ziarului n'a plăcut. Dl.Badea a demisionat. Dl.Carandino a luat conducerea de fapt a Gazetei, fără a dobândi însă calitatea de director. De atunci ziarul a fost considerat în unele cercuri din partid ca foarte bune, fiind-că era foarte combativ. Alte cercuri nu împărtășeau aceasta opinie. Nu plăcea, de pildă, atacurile personale, ca cele contra D-lui Rădăceanu, inginer Bernache și altele.-

Dl.Carandino ținea contact numai cu Dl.Maniu. Secretarul General era întrebat în fie-care dimineața de un reporter ce este nou în viața de partid. Am încercat de câte-va ori să colaborez cu Dl.Carandino, mergând la redacție și discutând unele probleme, atunci actuale, care urmau să fie tratate în ziar. Dl. Carandino n'a agreat aceasta colaborare, deși eu am făcut totul ca să nu fie considerata ca indicație imperativă.

De aceea am fost silit să comunic Dlui Maniu, Mihaelache și Popovici că nu am nici o răspundere de felul în care erau discutate unele chestiuni politice în ziarul oficios.-

Era, cred, pe la inceputul anului 1947, când apare în "Dreptatea" un articol în care erau reproduse cifre din memoriul Gafencu, privitoare la felul în care am fi fost siliți să executăm armistițiul. Comisia aliată de Control cere explicațiuni: Eu am supus Dlui Mihai Popovici un comunicat de dezavuare a articolului. Dl.Carandino nu

246

1-a publicat. Comisia aliata de control a cerut ⁰⁰²⁴⁸ cred - publicarea unui comunicat asemănător, iar ziarul a fost suspendat.

Înainte de aceasta întâmplare se discutase, într'o ședință a biroului în prezența Dlui Maniu, fața fiind și Dl. Carandino, felul în care era scrisă "Dreptatea" și situația ei financiară. Atunci s'a hotărât numirea unui comitet de conducere al "Dreptatea" compus, cum am arătat mai sus.-

În executarea acestei hotărâri și după plecarea D-lui Maniu, la Sibiu, biroul, la propunerea Dlui Zane, a numit și un comitet redacțional, compus din Dl. Vladimir, Streinu, Serban Cioculescu, Lazăr Iliescu, Ion Livianu, sub președinția Dlui Carandino, care trebuia să îmbunătățească gazeta. Un proces verbal a fost întocmit și el a cuprins aceste hotărâri și atribuțiunile celor două comitete, trebuind să supun Dlui Maniu chestiunea suspendării ziarului, am mers la Sibiu și i-am prezentat spre aprobare acel proces verbal. Împreună cu Dl. Leucuția am redactat un comunicat în legătură cu articolul incriminat. După ce Dl. Maniu l-a revăzut l-am comunicat telefonic la București. El menținea dezavuarea articolului. Dl. Carandino nu l-a publicat și a cerut Dlui Maniu prin telefon modificarea lui, ceace s'a admis.-

Amintesc că în ședința biroului, la care a participat Dl. Carandino - mai sus amintită - fața fiind Dl. Maniu am fost silit să deschid eu, cel dintâi, discuțiunea asupra felului în care este redactata gazeta și a situației ei financiare. Aceasta a supărat, pe nedrept, pe Dl. Carandino, care a plecat din casa Dlui Mihai Popovici, unde se ținea ședința.

Pentru a nu lăsa impresiunea că eu vreau înlăturarea Dlui Carandino de la direcția ziarului și nu îmbunătățirea acestuia, n'am participat la ședințele comitetului de trei - pe toată perioada funcțiunei sale -.

Între comitet și Dl. Carandino s'au produs mici dăficultăți tot în legătură cu "Dreptatea":

Nu știu în ce măsură Dl. Maniu înspira direct pe Dl. Carandino. Stiu însă că Dl. Maniu îi plăcea o gazeta combativă, că îl agreea pe Dl. Carandino și n'a luat nici odată atitudine contra lui, deși - cu prilejul alegerilor - Dl.

287
00249

Maniu a văzut publicându-se în "Dreptatea" o scri⁹oare
către Dl. Carandino, în legătură cu candidatura acestuia.

- Biroul de presă despre care am vorbit la capitolul "Serdici" și pe care l-am găsit ~~prin~~ funcționând - la numirea mea ca secretar general - la locuința Dlui Serdici, a fost reorganizat în Octombrie 1946, tot sub conducerea Dl.Serdici, când s'a mutat la Club. Am arătat cum în fapt, el a încetat să funcționeze, după plecarea lui Borca Mălin și a lui Heldeana. Dl. Serdici se plângea că nu poate lucra cu Secretarul General, care vrea să controleze totul.

În preajma alegerilor, cred Iulie 1946, Dl.Carandino a fost însărcinat să reorganizeze biroul de presă - de către Dl.Maniu - cu dublul scop de a informa presa streină asupra campaniei electorale și conducerea la partid asupra cea-ce se scria în presa streină.-

Dl.Carandino a inițiat întocmirea unui buletin de presă în câte-va exemplare destinat exclusiv conducerii la partid și care cuprindea extrase din presa streină.

Era foarte bun. Secretariatul General prin unul din secretarii adjuncți (cred Dl. Coposu) informa biroul de presă asupra mersului campaniei electorale. Cred că i s'au dat - pentru a fi comunicate presei streine - și memoriile prezentate Guvernului, M.S.Regelui și Misiunilor aliate, privitoare la legea electorală și incidentele din campania electorală. Nu pot afirma sigur, fiind-că eu am fost trei luni imobilizat în casă la acea epocă.-

Acest birou de presă a funcționat până la 14 Iulie, dar Dl.Carandino nu s'a mai ocupat de el din primăvara acestui an. Buletinul de presă se reducea la traducerea - unor părți mai importante din buletinul de presă american și din ziarele engleze și elvețiene, care puteau fi procurate.-

1.Septembrie 1947.

ss.N.Penescu.

2 Sept 00250

Copie regi rd. 3. p. 557-559.

248

DECLARAȚIE

Continuare la declarația din 1 Septembrie 1947.

La întrebarea privitoare cine făcea Dlui Maniu legătura cu Palatul Regal, răspund:

Cred că până la plecarea Dlui Buzești această legătură era aproape exclusiv făcută de acesta prin mijlocirea secretarului M.S.Regelului (Dl Ioanițoiu). Nu-mi aduc bine aminte, dar îmi pare că am auzit pe dl Buzești plângându-se Dlui Maniu că Dl Ioanițoiu se derobează de câtve timp.

Cam la aceeaș epocă cred că unele contacte erau făcute prin dl General Niculescu. De acesta n'am mai auzit însă vorbindu-se de multă vreme.

În timpul din urmă, Dl Maniu a cerut audiențe prin dl Mareșal al Palatului. Prin Secretarul General s'au cerut numai o audiență pentru domnul Maniu și una pentru dl Mihalache în 1947, în epoca arestărilor. Eu am solicitat aceste audiențe Dlui Mareșal al Palatului, una în vizită și alta prin telefon.

Audiențele în general erau solicitat prin secretarii Domnului Maniu (Coposu, Boilă, Ghica), din dispoziția Domnului Maniu am fost în audiență la M.S.Regele de două ori, odată înainte de alegeri i-am prezentat un memoriu comparativ între proiectul de lege electorală al Guvernului și al nostru și i-am dat explicațiunile juridice.

În două oară am fost, cred prin Februarie 1947, și i-am vorvit de situația grea alimentară la care s'au ajuns datorită războiului și i-am prezentat pe dl Argetoianu. Aceasta a doua audiență a avut numai de scop menținerea legăturilor partidului cu coroana. Dl Maniu era la Sibiu, dl Mihalache la Dobruța și dl Papozici a invocat infirmitatea sa. Așa încât am fost trimis eu.

Despre intervențiile ce ar fi fost făcute de dl Maniu pe lângă Misiunile anglo-americane pentru a determina pe M.S.Regele ca să retragă în 1945, -după con-

ferința dela Postdam-increderea Dlui Croza,nu știu nimic. Dl Maniu nu ne-a comunicat,nici in ședine ale biroului, nici personal ceva despre o asemenea acțiune.

Cred că in epoca următoare lui 23 August 1944,legăturile partidului cu misiunile engleze și americne au fost făcute de domnii Niculescu Buzești,Vișoianu,grupul Rică Georgescu.Menționez eu cred că primii doi rețineau singuri in chestiunile importante,nesvând nevoie de supertiuni de la Dl Maniu.Ei cunoșteau și erau informați desigur de dl Maniu de gândirea și intențiunile sale in această materie.Cred că instrucțiuni mai precise erau date Dlui Rică Georgescu,pentru transmisiuni.Am auzit pe dl Rică Georgescu câțva timp insainte de plecarea sa,făcând unele aprecieri defavorabile poliției de intransigenta a partidului.După plecarea dlor Buzești,legătura a fost ținută de dl Serdici,care însă servea mai mult de interpret.

Revenind la întrebarea dacă ~~xxx~~ au participat la vreo ședință a secției apărării naționale (militară) a Cercului de Studii sau a secției profesionale.Repet că nu am luat parte nici in prezența Dlui Mihalehe,nici singur la nici una din ședințele acestor secțiuni.

Nu știu cel putea când și cine a constituit secția profesională militară.Am arătat intr'o declarație anterioară că știam numai de constituirea secției cercului de studii in 1945,fost și urmăresc activitatea ei,aceasta fiind de resortul Dlui Zane.

2 Septemvrie 1947.

ss.N.Penescu

I
3 Sept
Copie regi vol. 3. f. 560 - 564.

00252

250

DECLARAȚIE

Continuarea la declarația din 2 Sept. 1947.

Ce știu în legătură cu manifestarea dela 8 Noiembrie 1945, răspund :

Intr'un sau două ședințe de Birou - care au avut loc la Dr. LUPU - Dl. MANIU a propus organizarea unei mari adunări protestase contra guvernului, care rămânea în urmă contra voinței factorului constituțional și a celor trei mari puteri / teza D-lui MANIU/.

Doctorul LUPU și ceilalți membri ai biroului sau opus sub cuvânt că această adunare putea da loc la incidente grave.

Dl. MANIU a propus atunci ca organizația Capitalei să participe la manifestarea pe care cetățenii Capitalei o va face în ziua de 8 Noiembrie, după cum era informat Dl. MANIU. S'a acceptat această propunere. Opoziția D-lui LUPU contra adunării a redobândit criticile contra organizației capitale - pe care Dr. o conducea - din partea unui grup în frunte cu Dl. VIRGIL SOLOMON. Acest grup aducea aspre critici. Secretariatul General, care n'a reușit să organizeze partidul - în provincie și să impună un caracter mai dinamic.

Cum în aceea vreme a venit la mine Dl. C. VISOTIANU care mi-a împărtășit aceleași observațiuni cu mențiunea că anglo-americanii nu văd partidul activ și existent.

Dl. MANIU mi-a dat, cred două trei zile înainte de 8 Noiembrie - detaliile sunt în declarațiile puse la dosarul Curții Militare - dispoziția să comunic organizației Capitalei să convoace la Club într'o anumită zi pe seful de secțiune și pe Cirumscripții, urmând să ne dea D-și personal instrucțiuni în legătură cu aceea manifestare.

An comunicat acestea mai întâi D-lui LUCIAN STANCULESCU Secretarul Gen. al Capitalei care a și luat măsurile cuvenite Numai a doua zi a vorbit și Doctorului LUPU de aceasta convocare, crezând că el era informat de Dl. STANCULESCU. Dl. LUPU a fost surprins că Dl. MANIU convoacă peste capul lui organizația Capitalei, s'a supărat și n'a venit la Club.

00253
251

Împreună cu alți fruntași ai partidului am însoțit Club pe Dl. FELIU MANIU, unde D-sa a vorbit sașilor de sectoare și comitetelor de Circumscripție, în sensul ca membrii partidului și populația Capitalei să fie îndemnați să participe la aceeași manifestare.

Dl. MANIU, trebuind să plece am mai rămas eu fiindcă nu venise toată lumea și am trebuit să repet celor întârziati ceea ce a spus Dl. MANIU, aceasta din dispoziția D-sale.

Sefii de sectoare au discutat apoi mijloacele de propagandă în acest scop în lipsa mea.

În ziua de 8 Noiembrie, am fost invitat la o audiență la Dl. Ministru de Interne, la ora 9 /9.30/ dimineața. Am găsit și pe Dl. BEBE BRATIANU. Audiența a fost comună. Dl. Ministru de Interne ne-a cerut ca cele două partide să ia măsuri pentru împiedicarea manifestărilor fiindcă elemente tresponsabile ar putea provoca incidente. D-sa ne-a citit și o adresă a D-lui Președinte al Comisiei Aliate de Control, în care se spunea că metingurile sunt permise, cu condițiunea să păstreze liniște.

Am mers la Dl. MANIU, la locuința D-lui LEUCUTIA și i-am comunicat ceea ce a spus Dl. Ministru. Era acolo, sau a venit puțin în urmă, Dl. MIHALACHE și alți fruntași.

Dl. MANIU a răspuns că nu poate împiedica o manifestare pentru Rege, care nu este a partidului.

Am stat acolo cam până la ora 11. Am văzut - împreună cu cei prezenți - un grup cam de 100 de studenți, în frunte cu studentul LUDOSAN, trecând pe Șchitu Măgureanu spre Stirbei Vodă, cu drapelul și portretul M.S. Regelui, strigând "Regele și Patria" Ei erau urmăriți de un detașament de soldați. Dl. MANIU s'a bucurat evident la vederea manifestanților.

Plecând spre casa D-lui MANIU, m'a rugat să merg în Piața Palatului și să-i telefonez de la Club cum se desfășoară manifestarea.

Am oprit mașina la club, am mers până în fața Hotelului "Athenee Palace" împreună cu Dl. POPESCU MEHEDINTI, am întâlnit acolo pe Dl. BEBE BRATIANU, MACARASCU, magistrați de la Casație, Ministri Plenipotențiar etc., care priveau manifestarea: Mi-au spus că se produsese un incident cu niște muncitori care intrase în mulțime în autocamioane. Unul din acestea ardea.

M'am întors la Club și am comunicat acestea - cred D-lui Mihaloche - La plecare l-am mai văzut pe Dl. BRATIANU mergând grăbit și mi-a spus că s'a auzit focuri de armă.

M'am urcat in mașină și am mers acasă. Pe 17.25.30,
s'a telefonat că sunt morți și răniți.

N'am organizat nimic și n'am participat la manifestatie
Din aceasta cauză mi s'a adus critici foarte vii. S'a dat de
exemplu, tineretul liberal, care a fost foarte activ și bine orga-
nizat. El a putut pătrunde în Piața Palatului. Am fost anchetat
de procurorul militar. Mi s'a montat chiar o cabală la Curtea
Martială de unit prieteni din partid. Dl. LUCIAN STANCOLESCU a
fost rugat de Dl. MIRALACHE să risipească neadevărurile spuse
acolo. Chiar un avocat I. VLADESCU a determinat pe Dl. LUPU să
schimbe în parte declarația sa, iar el a dat declarație contra
cunoscutului reacționar Penescu.

Coincidenta acestei manifestatiuni cu vizita D-lui
ETHREIDGE a fost bine primită fiindcă acesta a putut vedea per-
sonal și reacțiunea opiniei publice.

ss/ Nicolae Penescu

3 Sept. 1947

DECLARAȚIE

In continuare la declaratia din 3 Sept. 1947.

In legătură cu 8 Noembrie:

Am depus un memoriu semnat de Dl. MANIU, MIHALACHE, Dr. LUPU, St. MIHAESCU și mine, privitor la toată chestiunea aceasta. La acest memoriu a fost atașate fotografiile, pe care Dl. Procuror Militar le-a lipit în fața mea pe o foaie a dosarului. Am avut și un film pe care l-am arătat magistratului militar. Acest film deputându-se dezvolta a rămas la mine. El nu avea vedere care putea interesa procesul. O singură vedere era mai utilă dar aceea se găsea într'una din fotografiile care mi-au fost date de Dl. MANIU sau de unul din secretarii lui, pentru a ne servi de ele.

Nu am primit nici-o fotocopies amanuând dela Ministerul de Interne sau dela vre'o autoritate de Stat. Era o fotocopies după o adresă a unei organizații cred a unei din partidele dela guvern - unde se dădea dispoziții în legătură cu 8 Noembrie, al căru text nu mi-l amintesc exact, dar a fost depus la dosar. Nu-mi aduc aminte sau cred a fi rugat pe Dl. SERDICI să-l multiplice la mașină.

Funcționarul JURCUȚĂ nu era în cercul partidului la aceea epocă. Fotocopiile au fost multiplicare prin îngrijirea Dăului ROMULESS BOILA /după toate fotocopiile inclusiv documentul/

Cred că fotocopiile au fost văzute la Dl. MANIU, atât de Dl. COPOȘU cât și de Dl. LEUCUȚIA.

Dl. MANIU avea mai multe exemplare / 2-3/, din aceste fotocopii. D-sa le-a arătat magistratului militar, când acesta l-a interoghat acasă. Apoi mi-a încredințat mie câte un exemplar pe care l-am depus la dosarul Cvrții Martiale, cum am arătat mai sus. Nu știu de cine sunt procurate aceste fotografii.

ss/ N. Penescu.

3 Septembrie 1947.

441
Copia regi vol. 3. f. 567-571. 253
100256

DECLARAȚIE

Continuare la declarația din 3 Septembrie 1947.

La întrebarea dacă pe timpul cât am fost Ministeru de Interne, conducerea partidului Național-țărănesc a făcut intervenții pentru eliberarea legionarilor, răspund:

- Dl. Maniu sau alți membrii ai conducerii de partid nu au intervenit afară de Dl. Solomon, care într-o zi mi-a adus la Minister o lista de câți-va legionari ce trebuiesc apărați de arestare. I-am răspuns că trierea se face de o comisiune compusă din reprezentanți ai celor patru partide din guvern și eu nu pot interveni.-

Însă conducerea de partid nu mi-a dat mână liberă să fac schimbări radicale în aparatul administrativ, sub cuvânt că este timp de război. Voiam ca pe lângă înlocuirea prefectilor și primarilor cum am arătat în declarația mea din 4-7 August, să fac și epurarea întregului aparat administrativ și mă gândeam la aplicarea proporționalității din guvern pentru noile numiri.

Am constatat că directorul Siguranței - defunctul Colonel Radu Ionescu - nu era potrivit pentru locul lui fiind-că era mereu în panică și cerea mereu bani, din fondul O.P. pe care'l avea Ministerul, pe lângă ce îi era alocat, fără a justifica întrebuițarea lor. Am vrut să-l schimb. Dl. Maniu mi-a recomandat însă să-l păstrez fiind un om care ne-a adus servicii - sub Antonescu. Aceiaș recomandare mi-a făcut-o și pentru Dl. Rânzescu. Pentru acest din urmă și alți fruntași național-țărăniști.

Nu m'am ocupat de corpul dedectivilor și nici de alte măsuri ale Ministerului, fiind-că n'am avut timp.

N'am avut libertate pentru conducerea Ministerului de Interne din partea partidului și a D-lui Maniu. Am fost între tendințele politicei D-lui Maniu și acelea ale partidelor muncitorești, în special partidul comunist. Am vrut să găsec un punct de contact pentru stabilirea unei colaborări. N'am reușit din cauzele arătate în declarația mea anterioară și în special din cauza lipsei de libertate în inițiative.

Din această cauză am cerut Primului Ministru, Dl. General Sănătescu, să convoace o ședință specială a Consiliului de Miniștri pentru a se fixa politica guvernului în chestia numirii prefectilor, primarilor și a ocupării cu forță a prefecturilor și primăriilor. Consiliul de Miniștri a dat un comunicat, care a fixat hotărârile sale. S'a numit o comisie interministerială pentru numirea prefectilor. Aceasta comisie n'a ajuns însă la nici un rezultat. Situația s'a agravat și manifestația contra mea era destinată să rezolve aceasta criză.- Pe avocatul Dumitru Ionescu îl am secretar cam din 1945. I-am făcut un post la club ca să fie și plătit. Este un băiat bun și serios. Nu este amenecat în nici o chestiune ilegală, după cât știu eu.- La club Ionescu venea după ce termina tribunalul (pe la 12-1). Primea lumea, convoca biroul sau delegația permanentă sau orice alte secțiuni, după cum i se dădea dispoziții. În viața de partid n'avea nici o demnitate. A făcut parte din comitetul electoral al tineretului, împreună cu alții de vârstă și situația lui - Delegația permanentă a partidului a autorizat funcționarea acestui comitet pe timpul alegerilor. El n'a dat însă rezultate; fiind că n'au fost activi.-

Nu cunosc că s'a constituit o secție militară pe lângă tineretul universitar. Nimeni din conducerea acestui tineret nu mi-a comunicat așa ceva. Am arătat într'o declarație anterioară că, nu s'a vorbit de intențiunea unui grup de foști ofițeri să-l constituie și eu n'am aprobat ideea, ea nefiind conformă statutului. Nu știu dacă la organizația Capitalci a tineretului - condusă de Dl. Iosif Toma Popescu, s'a constituit aceasta secțiune.

Nu există o conducere pe țară a tineretului - în afară de cel universitar - pe lângă care s'ar fi putut constitui aceasta secțiune. Înainte de Paște am asistat la ședința delegației permanente a tineretului pe țară - cum am arătat în declarația din 10 August - nu mi s'a spus că sunt acolo și militari, sau că s'a constituit o asemenea secțiune.-

Cât am fost eu n'a fost vorba de așa ceva.

Iar anul trecut - cred - a fost încă o ședință a acestei delegațiuni la care au asistat Dni Maniu și Mihalache și au luat cuvântul. Reprezentanții tuturor universităților au făcut rapoarte de activitate din toate

centrele (Cluj, Iași, Timișoara, București). Nu s'a vorbit nimic de o secție militară.-

Tot înainte de Paște și în continuarea celor vorbite de mine în delegația permanentă universitară, am stat de vorbă cu comitetul Centrului București. Nu mi s'a spus nimic de existența acestei secțiuni. Cred că este vorba de acțiunea izolată a unor ofițeri, printre-cari sunt agenți provocători.-

Dl. Maniu a făcut notificări Ministerului Afacerilor Naționale și altor instituțiuni, ca să se permită propaganda la care a primit răspuns să vină să facă propagandă.-

La ședința delegației permanente a tineretului, de înainte de Paști 1947, m'am prezentat pentru a combate, pe baza informațiilor pe care le aveam, că tineretul voia să se constituie în grupuri, această idee ca fiind contrarie statutului. Cu toate că, după Statut, secția de tineret, bucurându-se de autonomie ar fi putut refuza această sugestie, venită de la Secretarul General, ea ținând legătură directă cu șeful partidului - căruia îi era subordonată, eu am dat aceste instrucțiuni.

Nu știu dacă ele au fost urmate. Dacă ar fi existat completă autonomie la tineret și la celelalte secțiuni auxiliare și profesionale, Dl. Maniu nu ar fi putut să imprime și să inspire chiar aproape permanent curentul său de vedere.-

În acest an (1947) n'am fost niciodată cu Dl. Maniu la Dobrești, la Dl. Mihalăche și nici nu l-am întâlnit acolo.-

Știu însă că puțin timp înainte de Tămădău, Dl. Maniu a fost la Dobrești. Pe Dl. Camil Demetrescu, l-am cunoscut pe când eram Ministru de Interne. El făcea legătura între Ministrul de Externe și mine.

La sfârșitul anului trecut sau începutul anului acesta mi-a dat un telefon, cerând să mă vadă. I-am dat întâlnire la Club. Mi-a cerut o informație de care nu-mi amintesc acum.-

ss. N. Penescu

4 Sept. 1947.

6 Sept 257
00259

1
copie regi vol. 3. f. 572 - 574.

DECLARATIE

La întrebarea dacă-mi amintesc obiectul vizitei D-lui Camil Demetrescu răspund :

Acest domn a venit la Club.-A fost anunțat de Secretarul meu, dl. avocat Ionescu ; l-am primit în biroul presei și mi-a cerut să-i dea memoriile D-lui Maniu, din timpul lui Antonescu.- Nu pot preciza dacă a explicat că ele îi sunt cerute, pentru o lucrare de dl. Melbourne, dar numele acestuia a venit în discuție.- I-am răspuns că nu le am, dar îi voi da raportul meu făcut la 3 Iulie 1946 către Comitetul Central, unde sunt reproduse extrase din principalele memorii.-Cred că i le-am lăsat într'un plic acasă la mine, de unde le-a luat.-

ss/. N. Penescu

6 Septembrie 1947

La întrebarea dacă în grupul de militari care s'au prezentat cu Dl. avocat Ionescu în Sept. 1946, la mine acasă ca să-mi prezinte simpatia după agresiunea suferită la Pitești, mi-a solicitat o cameră la club pentru ședințele lor ei făcând parte din Secția militară.-

Răspund : Nu-mi aduc aminte, dar am putut da această cameră care era fixată pentru alte secțiuni.- Precizez că n'am putut da cameră pentru grupul lor ci pentru secțiunea din care făceau parte.- De atunci n'am mai auzit de activitatea lor.-Nu m'am interesat de ei niciodată.- Am întrebat cred în Noembrie 1946, când voiam să merg în Argeș pe Ionescu, dacă cineva din secția militară m'ar putea însoți.- m'î-a răspuns că nu este nimeni.- M'am gândit la un ofițer fiindcă putea să mă apere.- Nu era evident vorba de ofițeri activi.- Când au venit la mine cei câțiva ofițeri am cunoscut numai pe Sava.- Cred că cu Cpt.

Senchea mi-a spus câteva cuvinte în numele lor.- Ceifătu au
tăcut, am stat maximum un sfert de oră și n'am vorbit nimic de
politică.- Nu știu dacă era și un plotonier Albu.- Dl. Ionescu
m-a informat mult mai târziu că printre cei veniți atunci la
mine unul era în serviciul poliției.- Cred că acest grup m'a
vizitat ca atâți alții, pentru condescendență fiindcă n'am mai
avut contact cu mine în urmă și nici nu mi-au propus sau făcut
vre-o sugestie cu prilejul vizitei.-

ss/. N. Penescu

6 Septembrie 1947

copie regi vol. 3. f. 575, 576.

259
00261

DECLARAȚIE

Ce cunoștință aveți Dvs. despre un mesagiu primit de Dl. Maniu prin Misiunea Americană prin luna Aprilie dela Dl. Acheson, La această întrebare răspund :

Prin luna Aprilie 1947, eram la Dl. Mihalache în casa D-lui Nestor Badea acolo se afla și Dl. Maniu.- Acesta ne-a spus că față de arestările tot mai numeroase făcute printre membrii partidelor de opoziție și în special printre național-țărăniști și față de situația gravă din țară, D-sa a informat misiunile aliate că este nevoit să înceapă o acțiune pentru răsturnarea guvernului.-

Misiunea americană i-a comunicat un mesagiu primit dela Dl. Subsecretar de Stat Acheson ~~pe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ prin care acesta dădea instrucțiuni ca Dl. Maniu să fie sfătuit să nu facă agitațiuni în acest sens.-

Dl. Maniu ne-a citit un text scris la mașină care avea c'am conținutul de mai sus.-

Cele de mai sus cuprind în general ideea următoare :

" La informația dată de Dl. Maniu că dată fiind situația din țară, dl. Maniu vrea să răstoarne guvernul, Dl. Acheson roagă Misiunea Americană să-l sfătuiască să nu facă agitațiuni în acest sens.-

ss/. N. Penescu

8 Septembrie 1947

I
11 sept.
copie registrat. 3. f 577. - 580. 760
00262

DECLARAȚIE

La întrebarea în ce împrejurări l-am cunoscut pe domnul comandor de aviație Cioroiu și ce am discutat cu dânsul prin luna Iulie, când a venit la mine acasă, răspund :

L-am cunoscut pe Dl. Cioroiu la biroul presei, mi s-a prezentat la începutul anului. Era la Dl. comandor Mocanu, care mi l-a prezentat după câțiva timp, am fost rugat să angajez pe Dl. Cioroiu la biroul presei. Mi-a refuzat pentru că nu vroiam să am militari în serviciul secretariatului.

Chiar Dl. Zane fusese solicitat în același sens și mi-a spus că este de aceeași părere, dl. Zane fiind în comitetul de trei pentru presă.

După acest răspuns, dl. Cioroiu n'a mai venit pe club.-

Prin luna Februarie plecând de acasă într-o dimineață pleacă la 9 și mergând spre Dl. Mihalehe l-am întâlnit pe dl. Cioroiu venind din casa de vizavi unde locuiește o rudă a sa.- Am mers pe jos până în strada Berna. Mi-a spus că s'a angajat undeva. Cu acest prilej mi-a spus că a lucrat la Statul Major la Biroul de presă și mi-a făcut o expunere interesantă despre cum se lucrează într'un asemenea serviciu. Prin Iunie sau Iulie s'a hotărât ca Dl. Mocanu să treacă definitiv la " Dreptatea". Intenționam să angajez un gazetar la biroul de presă. Atunci am voit să stau de vorbă cu dl. Cioroiu mai ales asupra clasării materialului din ziare.

L-am rugat pe Dl. Mocanu să comunice dorința mea de a-l vedea. Dl. Mocanu a venit la mine la societatea "Chibriturile" într-o dimineață / cam pe la ora 1 / de la club. Mi-a promis că va căuta pe Dl. Cioroiu și aceste îmi va da un telefon.

Doi treinzile mai târziu Dl. Cioroiu mi-a telefonat că poate veni atunci / pala ore 4-5/

L-am primit, dar aveam lume și el mi-a spus să plec în provincie pentru vre'o lo zile. A rămas să vină din nou când se va reintoarce. Nu-mi amintesc dacă mi-a explicat pentru ce merge în provincie. In timpul conversației a venit vorba și despre primejdia care ne amenință pe toți pentru a fi arestați. Dl. Cioroiu m'a întrebat de ce nu plecăm. Eu i-am răspuns că eu nu plec, dar am auzit că nu am este decât o singură posibilitate aceea de a închiria toate locurile dintr'un avion care merge la Arad, care este mai departe decât frontiera Turciei și de a pleca in altă parte. Mi-a răspuns că aceasta este o imposibilitate, dar există și alte posibilitați. El însă va spune după ce se intoarce. După două trei zile am mers la Dl. Maniu, în casa Dlui Badea unde era și Dl. Mihalache și la-am comunicat la amândoi conversația cu Cioroiu. Aceasta se petrecea începutul lui Iulie. Dl. Maniu și Mihalache a răspuns negativ, in sensul că nu este locul să facem asta. Sâmbătă le Iulie am fost la Dl. Mihalache, in casa Dlui Popescu Mehedintii - cum am mai declarat și când dsa mi-a propus să mergem la Dobresti la el. I-am amintit din nou de convorbirea cu Cioroiu. El mi-a răspuns că aceasta nu este un om serios, că i-a dat să-i facă o lucrare, /nu știu de ce era vorba /, că a lucrat bine dar este cam superficial. Dacă i-am spus lui Cioroiu că vrea să plece din oameni importanți, nu mi-a dus aminte, dar nu m'am gândit la Dl. Mihalache și la mine fiindcă nicodată nu fusese vorba de așa ceva între acesta și între mine.

Aceasta întâmplare lămurește și mai bine starea mea sufletească în ajunul Tămădăului.

Dacă i-am spus Dlui Cioroiu de doi oameni importanți-cum sunt întrebat este numai pentru a-i lăsa impresia că nu este glumă. Numai o coincidență a făcut ca câteva zile mai târziu Dl. Maniu să mă trimeată la Tămădău împreună cu Dl. Mihalache. Menționez că Dl. Cioroiu mi-a spus că aceasta merita 6 mii de dolari. Eu iam răspuns că chestiunea aceasta se va discuta mai târziu. Voia s'o comunic Dlui maniu. Mi-a răspuns, când i-am comunicat conversația, că Cioroiu, că noi nu avem de unde plăti această sumă. Dl. Maniu, nu mi-a spus că există alte posibilități.

/ss/ N. Penescu

11 Septembrie 1947.-

12 Sept
copie rez. vol. 3. f. 581-595.

262

~~00264~~

DECLARAȚIE

La întrebarea ; Prin ce mijloace putea Partidul Național Tărănesc să răstoarne guvernul în momentul politic actual, răspund :

După cum am arătat în declarațiunile anterioare, mulți frunțași ai partidului consideram că nici o acțiune nu mai este posibilă pentru răsturnarea regimului, prin mijloace normale în țară. Deaceia se spunea că Dl. Maniu " s'a înfundat". Rămăneau însă alte mijloace și anume :

a. Acțiunea pe plan internațional, pentruca la momentul potrivit, în speșă, cele trei puteri să intervină în România pentru o altă formulă de guvern , Aceasta acțiune avea însă o scadență lungă și era destul de nesigură. Ea presupunea ca o condiție sine qua non adeziunea Uniunii Sovietice.- Ea mai implica un moment internațional când asemenea intervențiuni trebuia să se facă în mai multe țării europene/Grecia, Italia, Turcia, pe lângă statele din bazinul dunărean/. Partidul prin politica memoriilor, a căutat să creeze ambianța necesară unei asemenea intervențiuni. Notele anglo-americane, trimise guvernului român și provocate în cea mai mare măsură, de memoriile celor trei partide de opoziție, creeau mică parte această ambianță. Dela un timp, însă eficacitatea lor era tot mai redusă. Opinia publică din țară nu le mai apreciau, iar guvernul găsea argumente de drept internațional, valabile pentru a le respinge . Deaceia se aștepta ratificarea tratatului de pace pentru ca comisiunea celor trei miniștri, însărcinată cu supravegherea executării lui să poată funcționa. Stiu însă că Dl. MANIU era foarte sceptic în privința eficienței acestei comisiuni. La o masă la Dr. Jovin, unde am întâlnit pe Dl. Holman, l-am provocat fiindcă așa îmi dădese dispozițiuni Dl. MANIU, care aflase că întâlnesc pe ministru Angliei- ce perspective vede pentru a doua zi după ratificarea tratatului. Dl Holman mi-a răspuns că aceea comisie nu poate lucra decât prin acordul complet al celor trei, nu cu majoritate, așa cum credea unii dintre noi. Dl MANIU a fost foarte desamăgit de acest răspuns.

Acțiunea de propagandă, pe lângă guvernele străine, dusă în străinătate era utilă dar nu concludentă. Deaceia nu puteam mari nădejdi în ea. Am arătat de ce persoane se servea Dl. MANIU în străinătate.

Este evident că Dl. MANIU nu-mi spunea mie și celorlalți din conducerea partidului care nu era în intimitatea lui, decât informațiunile ce primea și puteau fi comunicate ~~aproximativ~~ aproape oricui. Așa îmi explic de ce Dl. MANIU evita să-mi dea să citesc scrisori de a căror primire aflasem și pe care i le ceream, cum s'a întâmplat recent cu o scrisoare dela CORNEL BIANU, de care ne-a vorbit dl. LEUCUTIA. Am arătat că și scrisoarea lui BUZESTI din Martie am primit-o dela LEUCUTIA. Dl. MANIU nu știa că am citit-o și totuși a dat-o numai dlor. MIHALACHE și MIHAIL POPOVIC. Dar nu m'am îndoit niciodată că alături de scrisorile informative mai trebuiau să fie și altele care să cuprindă elementele acțiune Dlui MANIU. Când am auzit de plecarea Dlor. VISOIANU și BUZESTI, am înțeles că de data aceasta Dl. MANIU avea pe omul său în afară / BUZESTI/. El n'a avut încredere în GAFENCU sau TILBA, care erau oamenii Regelui Carol și care îl mai părăsiseră odată. La folosit pe GAFENCU în timpul Conferinței de Pace dela Paris, pentru că nu a avut pe altcineva. Si atunci Dl. MANIU a trimis instrucțiuni fără să mă informeze despre conținutul lor.

Nu știu dacă a spus ceva celorlalți din birou. Acțiunea pentru a o denumi așa "Ocultă" a Dlui MANIU în străinătate îi era obișnuită. O practicase cu succes până la 23 August 1944 prin oameni pe care îi avea la Londra, Lisabona, Madrid etc.

Aceasta acțiune "Ocultă" putea să aibă o alternativă; războiul sau pacea.

În prima parte a alternativei, se putea înțelege primejdia de război, din cauza situației interne a României. La aceasta se referea concluzia memorandumului trimis de cele trei partide în Martie la O.N.U. O stare de agitație în România periclită pacea Europei aci și dădea deci prilej O.N.U.-ului să intervină pentru ai pune capăt. Aceasta putea însemna răsturnarea regimului și alegeri libere noi, așa cum s'a cerut prin citatul memorandum.

A doua parte a alternativei era războiul însuși provocat de cauze externe, între Uniunea Sovietică și Marile Puteri Anglo-saxone. În acest caz, ca și în cel ce urmează politica partidului - așa cum a imprimat-o dl. MANIU - îl determina să acționeze în favoarea anglo-americanilor de a căror victorie era legată însăși cauza partidului și după concepția lui a țării.

A treia împrejurare pe care ~~o putea avea în vedere~~ ^{Dl. Maniu} o putea avea în vedere era o răsturnare violentă a regimului sau cel puțin o încercare de răsturnare a lui, care ar fi provocat intervenția

264
00268

încercare de răsturnare a lui, care ar fi provocat intervenția O.N.U.-lui cum s'a arătat mai sus. În acest scop însă trebuiau pregătite elementele care să constituie cadrul unei atare acțiuni.

Dela un timp, după cum am arătat în declarațiunile mele anterioare, am observat, că cel puțin trei sectoare importante ale partidului evitau secretariatul general. Este vorba de secțiunile profesionale ale militarilor, de tineret și muncitori.

Să ne ocupăm de fiecare în parte sub acest aspect.

Conducerea de partid a dat mai multe comunicate privitoare la funcționarii și ofițerii deblocați. Luându-le apărarea era evident că aceștia erau atrași de partidul național țărănesc. El le ofera nu numai perspectiva unei reînțregării dar și satisfacțiunei luptei contra guvernului, care îi îndepărtase. Agitarea independenței țării de orice influență din afara / sovietică / le mărea potențiarul lor moral. Acestor cauze trebuie să atribuim venirea în partid a multor militari. Aceștia nu se prezentau însă la club/am văzut numai ofițeri deblocați venind la secretariat ca să întrebe unde se pot înscrie. Dela preluarea conducerii capitalei de către Dl. Mihalache, organizarea secțiunei profesionale a militarilor în capitală a trecut exclusiv în grija Dsale. Secretariatul a fost surprins de misteriu care înconjură această secțiune, în ultima vreme și în ce privește raporturile cu ei. Mai ales că tot din ea s'a născut și secția militară pe țară ale cărei atribuțiuni și perspective erau mult mai interesante. Am aflat că generalul NEGREI se ocupa de această chestiune, în momentul când am primit o scrisoare a lui. Creerea secțiunilor militare în toate organizațiunile județene, dădea partidului un element de luptă neașteptată, dacă cei câteva mii de ofițerii deblocați se înscriau în ele. Este de subliniat că și aci ca peste tot apar omenii apropiații și de încredere personală a Dlui Maniu Ori cât de înaintat în vârstă generalul NEGREI era un devotat al șefului col. STEFAN STOIKA, era prieten din timpul lui Antonescu, când era secretarul general la Ministerul înzestrării Armatei. El servea atunci pe toți prietenii Dlui MANIU. Generalul STOIKA GRIBORE-văr cu cel din tânări prieten bun cu Dl. STEFAN MIHAESCU, avea două cărți de vizită de valoare pentru a se introduce pe lângă Dl. MANIU. Era firesc ca aceștia să numai treacă pela secretariatul general și să lucreze direct cu Dl. MANIU și MIHALACHE. Dela un timp /primăvara acestui an/ am fost surprins de interesul tot mai mare ce se acorda secțiunei

265
00262

militare. Dl. MANIU a avut o gardă personală, formată din militari în ziua de alegeri. Intru'una din zilele luni Martie - credeam la dl. MIHALACHE- în casa lui NESTOR BADEA- când a venit vorba de secția militară. Dl. MANIU s'a interesat de ea și a făcut o apreciere valorabilă folosirii militarilor în acțiunea de partid, la care dl. MIHALACHE, a observat: " Îți voi spune eu Dle MANIU ce am vorbit cu generalii" atunci n'am dat importanță acestei comunicări și eram obișnuit cu secretele celor doi șefi ai partidului. Din moment ce dl. MIHALACHE nu a crezut că e necesar să mă informeze și pe mine ce a vorbit cu generalii, nu l-am întrebat nimic.

În Iunie eram la Dl. MANIU în casa Boilă, unde se discuta despre arestările și tratamentul celor arestați. Dl. MANIU s'a ridicat ferm depe sacun și a spus căm aceste cuvinte: " Am eu mijloace să răstorn guvernul". Am avut atunci sentimentul că Dl. MANIU nu a aruncat numai o vorbă de încurajare, dar că într'adevăr avea în vedere acțiuni serioase posibile.

În casa Dlui MANIU se vedeau foarte des ofițerii și în special generalii.

Despre activitatea secției militare, am mai fost informat întâmplător de generalul ZORZOR- după cum am mai arătat care mi-a spus că la secția militară se lucrează frumos și că este în studiu un proiect de reorganizare a armatei. Odată, mergând la Club am găsit în camera de alături cu viroul meu un grup de ofițerii- în civil- care mi-au fost prezentații cred de generalul STOIKA într'~~xxxxx~~ și care ~~xxxxx~~ așteptau să se întrunească într'o ședință. Le-am spus că ași fi foarte mulțumit dacă ași asista și eu la una din ședințe. Mi-au promis că mă vor invita ceace nu s'a întâmplat. Printre ei mai erau generalii. Printre ofițerii pe care i-am văzut mai des la dl. MANIU sunt și edorii MOCANU6 din marină- și CIOROIU6 din aviației-. La club mi s'au prezentat trei ofițeri: din Oradia Mare care m'au întrebat cine le dă autorizației să constituie secția militară la Oradia. I-am trimis la generalul Negrei, dela care primisem r cent scrisoarea citată. Când am fost în Februarie la Sibiu cu Dl. LEUCUTIA, am fost primit la club. de organizația locală și îmi pare că mi-a fost prezentat un colonel ca șef al secției militare.

În campania electorală din București am văzut ofițerii în uniformă - la adunarea sectorului de negru, care a avut loc la club și unde l-am însoțit pe dl. MANIU, atât la club cât și în mulțimea care manifesta pe str. Clemenceau în fața clubului.

Toate aceste manifestațiuni dovedeau atracțiune ofițerilor către partid și activitatea lui.

In ziua de 12 Iunie când i-am vorbit din nou dlui MIHALACHE de CIOROIU, acesta mi-a spus că îl cunoaște fiindcă a lucra un plan de reorganizare a aviației, că este inteligent dar neserios / sau superficial/, reamintesc declarațiile mele privitoare la cei câțiva tineri ofițeri care au venit la mine acasă în Septembrie 1946, pentru a-mi prezenta simpatiile lor. De activitatea lor s'a interesat după câte am auzit dl. MIHALACHE și organizația capitalei.

Tineretul

Ambianța naționalistă creată în jurul partidului a atras spre ei un număr de tineret, în special universitar. Când am venit la conducerea secretariatului, am găsit o organizație a tineretului universitar din centrul universitar București, condusă de dl. GOIA. Primul meu contact cu acest tineret a fost luat chiar cu prilejul alegerii noului comitet când a fost ales Dl. CARTEA MIHAI. Acesta era un element excepțional de dinamic și inteligent. În scurtă vreme s'au organizat toate facultățile, în special politehnica, medicina umană și veterinară, academia comercială. La aceasta din urmă era de asemenea un element viu Dl. LUDOSAN. În măsura în care creștea numărul studenților în partid s'a simțit nevoie educării și organizării lor. A fost însărcinat dl. profesor GEROTA cu supravegherea organizării și a elaborării unui regulament de funcționare în cadrul statutului. În primăvara anului 1946, tineretul era organizat în toate centrele universitare. Alături de tineretul universitar se organiza tineretul în fiecare județ. Aceasta era sarcina prezidentului de județ.

În primăvara anului 1946 / cred în Aprilie / s'a ținut la Club o ședință a delegației permanente a tineretului universitar pe țară sub președinția dlui. TARTEA, la care au participat Dl. MANIU, dl. MIHALACHE și cu mine. S'au citit rapoartele asupra situației în toate centrele universitare făcute de președinții acestora. În acel moment organizația tineretului era pusă la punct cu oarecare dificultăți la Iași.

Este adevărat că elanul tineretului nu putea fi ușor stăpânit, și dlui MANIU nici nui plăcea să fie stăpânit. Contra dispoziției mele exprese s'au făcut unele manifestațiuni de stradă dintre care și aceia dela 10 Mai 1946, care a prilejuit un proces cu multe condamnări. Eu vroiam să feresc pe tineri de aceste inutile neplăceri.

În timpul alegerilor, - cum am mai arătat - s'a constituit un comitet electoral mixt al tineretului/universitar,

și generația de 30 de ani/ Acest comitet a primit fonduri dela partid pe lângă cele ce își procurase singur. Era prezidat de Dl. VISA AUGUSTIN, pe care Dl. MANIU îl numise în funcția uni fel de organ de conducere al organizațiilor tineretului și de legătură cu prezidentul partidului. Dl. VISA prezida un comitet de coordonare și legătură din care făceau partea Dl. TARCEA și elementele ce mai active ale tineretului.

Comitetul electoral e însărcinat pentru fiecare două trei județe câte o persoană /din tineret/ care să ia legătura cu șefii de județe și să organizeze tineretul din fiecare județ. Li s'au dat manifeste și ei au tipărit manifeste ale tineretului. Tot acest comitet electoral a îngrijit de organizarea unui serviciu de curierii între secretariat și șefii de județe. Dl. TARCEA/după delegația permanentă din 1946/ s'a retras dela conducerea tineretului pe țară. Dl. BARBUS l-a suplinut. Acesta nu este însă un element atât de activ deși este un om inteligent și capabil. Dl. VISA nu s'a mai ocupat de tineret după alegeri. In 1947- la începutul anului- s'a ales în fiecare centru universitar, comitetele și delegația pe țară s'a întrunit la București înainte de Paște. Am relatat într'o declarație specială intervenția mea la această delegație și ce a provocat-o. Trebuie să relevezi că la conducerea tineretului au venit în realitate alte elemente, care o inspirau din umbră, VETELEANU și alții/. Spiritul în care era condus atât tineretul nu se mai potrivea cu doctrina partidului. In acelaș timp tineretul se detașa de secretariatul general și ținea un contact aproape exclusiv cu Dl. MANIU. Dl. VIRGIL SOLOMON se ocupa de asemenea elemente tinere dar întâmplător. Școala de cadre- condusă de Dl. VETELEANU- era in realitate conducerea reală a tineretului. Se începuse organizarea pe cercuri a tineretului, dar nu în general ci numai printre elementele de încredere. De aceea, în delegația permanentă s'a contestat că tineretul ^{universitar} se organizează astfel de cum prevede regulamentul. Dl. MIHALACHE a primit un memoriu dela fostul președinte al centrului București, Dl. DRAGULANESCU tot în sensul informațiilor mele. De aceea m'a sprijinit în sedința biroului, când am ridicat chestiunea despre care am mai vorbit. Este evident că actuala conducere reală a tineretului universitar numai mergea pe linia oficială a partidului. Dl. MANIU avea legătură directă cu această conducere.

Tineretul putea astfel deveni foarte ușor un element importante de luptă pe teren cu atât mai mult cu cât el active în centrele universitare și putea avea alături și celălalt tineret din organizațiile județene.

Tineretul universitar național țărănist a pornit lupta contra tineretului universitar organizat în alte partide. Agitația era făcută cu diferite prilejuri. Așa s'a întâmplat la Facultatea de Medicină Umană cu prilejul morții profesorului CIOCALTEU și cu prilejul unui incident întâmplat profesorului POPA. Studenții naționali țărăniști creau în mediul universitar și contrarie regimului de câte ori era vorba de deblocării de profesorii sau alte măsuri. Am auzit că în provincie a fost utilizat și tineretul sătesc, pentru a se alimenta cei fugiți în munți și în special ca element de ajutor.

MUNCITORII

Pe lângă cele arătate în declarațiile anterioare adaug. :

Trebuie avută în vedere și organizațiile muncitorești din provincie/ Timiș-torontal, ~~Amad?~~Constanța, Mediaș etc./

În general organizația muncitorească are două mari secțiuni : a. muncitorii manuali și b. funcționarii-grupați pe secții de specialitate.

Situația economică concedierile de funcționari publici de funcționari particulari etc. creau condițiuni favorabile pentru atragerea acestora spre organizațiile muncitorești național țărăniște. Am fost impresionat când am primit la cluj în cursul anului 1946, o delegație a comitetului muncitoresc din Timisoara, de felul în care era concepută organizația și de numărul de membrii pe care pretindea că îi are.

Dacă la centrul nu s'a reușit a se înjgheba un comitet al acestei organizații, pe țară, numai puțin șefi din județele cu efective muncitorești importante au activat mult pentru atragerea muncitorilor, mai ales a scelora, care pentru un motiv sau altul nu mai erau în câmpul muncii. Ei erau și elemente bune pentru acțiuni eventuale pe teren,

Erau poate preferate elementele de dreapta, fiindcă sufletește era cele mai pregătite la luptă contra guvernului.

TĂRĂNIMEA

Ea constituie elementul de bază al acțiunii partidului. Situația a fost -belică și în special lipsurile alimentare, erau cauze determinante de nemulțumire. Colectările de cereale, măsurile restrictive luate de guvern, pentru raționalizarea consumului de grâu și promunb chiar la țară, fenomenele inflacționiste, care lovesc mai întâi pe producătorii mici, iată stătea cauze care putea prodecea până și agitațiuni mai ales la țărănimea înstărită.

269

Toate aceste nemulțumiri sau transformat în adeziuni tacite pentru acțiunea partidului național țărănesc. Acelaș lucru s'a întâmplat și cunpopulația orașelor. Imposibilitatea pentru guvern ca să asigure rațiile de pâine și mălai, combustibile etc. populației orașelor și chiar muncitorilor a provocat desigur întinse nemulțumiri.

Nu numai inflacția, dar lipsa depe piață a alimentelor de primă necesitate, făcea ca ele să nu ajungă decât la cei mai avuți. Aceasta agrava nemulțumirle sociale.

Operațiunea stabilizării a trebuit să provpace altfel de nemulțumirii; la țărani, care primiseră lei vechi, schimbați acum la un curs mic; la orașe din cauza lipsei de numerar; la producătorii care nu găseau cumpăr tori și la cumpărători fiindcă nu aveau cu ce să cumpere.

Iată o alianță economică și socială foarte proplice acțiunilor pentru răsturnarea guvernului.

Pe deoparte elementele de acțiune, pem dealtă parte ambianța mai sus descrisă, constituiau bazele foarte favorabile ale luptei pentru răsturnarea guvernului.

Cred că de aceste fapte a ținut seama Dl. MANIU in politica sa - pe care a numit-o mai sus " Ocultă " - fiindcă in forurile partidului el n'a înfățișat politica oficială sub acest aspect.

Oamenii care conduceau acele secțiuni ale partidului, da care am vorbit mai sus, erau foarte potriviți pentru declanșarea acțiunii pe teren la momentul hotărât.

Această declanșare a acțiunii cred că trebuia să fie legată și de momentul internațional.

Acest moment însă nu venise, dovadă mesagiul Dlui ACHESON care sfătuia să nu se întreprindă agitațiuni pentru răsturnarea guvernului.

Aceasta făcea însă să treacă momentul economic și social adică cel politic intern, pentru că recolta-mai ales cea de porumb se anunța imbelșugată, iar stabilizarea făcea să dispară fenomenile inflației.

Azi îmi dau seama de ce Dl. MANIU poate a grăbit plecarea dlui. MIHALACHE în străinătate. Eu nu cunosc conversațiile dintre ei și mie nu mi s'a dat Vre'o însărcinare.-

Tămădău nu poate avea altă explicație/in afară de aceea personală unora/ ,care au acceptat să plece din greală/

12 Septembrie 1947.

/ss/ NICOLAE PENESCU

15. Sept 270
Copie rzi vol. 3. f. 596 - 600 ~~06272~~

DECLARAȚIE
=====

La întrebarea ce știu despre dl. Niculescu Buzescu și despre ascensiunea sa în partid, răspund :

Întâia dată am auzit despre acest nume dela dl. Mihai Popovici, înainte de 23 August 1944, care mi-a povestit că l-a cunoscut în casa prințului Stirbey, la o consfătuire intimă cu dl. Maniu, dar că personajul nu i-a plăcut.

N'am știut nimic de rolul lui, jucat în desfășurarea evenimentelor de la 23 August. Am aflat mult mai târziu, din diferite surse, fragmente din această activitate, de care m'am interesat fiindcă am văzut la dl. Maniu o mare atracțiune și stimă pentru dl. Buzescu.

L'am cunoscut acasă la dl. Maniu, când era ministru de externe.

Am aflat că a avut o ascensiune foarte rapidă la Externe, grație aprecierii lui Mihai Antonescu, că avea agenții lui la principalele legațiuni românești, prin care presta tratative sau le înlesnea dlui Maniu. Curierii diplomatici de încredere purtau corespondența dlui Maniu cu persoanele aflate în străinătate.

Dl. Maniu îi atribuia rolul determinant în arestarea lui Antonescu. El s'ar fi găsit în camera alăturată aceleia în care discutau M.S. Regele cu Ion și Mihai Antonescu, că M.S. ar fi venit la el să se sfătuiască și dl. Buzescu ar fi cerut arestarea celor care se găseau în Palat.

Dl. Maniu îl considera ca un om excepțional, foarte pregătit, pătrunzător, energic și hotărât. El lăsa în umbră, în fața dlui Maniu, cele mai bune elemente din partid. De aceea nimeni la noi nu încerca ~~să împiedice~~ cel puțin să micșoreze trecerea pe care dl. Buzescu o avea pe lângă dl. Maniu. Am arătat, într'o altă declarație și

271

~~00273~~

rolul la Palat al dlui Buzești, care însă n'a fost de lungă durată - după câte am avut impresia.

Despre intrarea lui în Partid n'am știut decât în vara lui 1946, când am citit în Dreptatea discursul, la o adunare din județul Arad, al dlui Niculescu Buzești - vice președintele organizației.

Fuțin timp după aceea mi-a telefonat și m'a rugat să-i anunț o conferință la tineret despre situația României în permanentul internațional. Teza era aceasta: Cine stăpânește Europa, stăpânește lumea; cine este stăpân pe România, este stăpân pe Europa.

La comitetul central - din 3 Iulie 1946 - a apărut dl. Niculescu Buzești, membru de drept, în calitatea sa de fost ministru.

A vrut să ia cuvântul ca să rectifice unele "neadevăruri istorice" din raportul meu, și care priveau epoca anterioară lui 23 August și mai ales cum s'a format primul guvern Sănătescu.

L-am dat raportul și a făcut, chiar pe el, observațiunile sale.

Dl. Maniu mi-a vorbit într'o zi - cam în August - Septembrie 1946 de necesitatea ca o asemenea valoare excepțională să fie introdusă în delegația permanentă. Am făcut obiecțiuni, arătând că sunt fruntași de mâna întâi, dela creațiunea partidului, care așteaptă această avansare și care ar fi rău impresionati.

Am crezut că dl. Maniu a fost impresionat de argumentul meu și de aceea nu l-a mai propus atunci când s'au făcut cooptările în delegație. N'am știut de plecarea în străinătate a Dlui Buzești, decât în apropierea Crăciunului - înainte de plecarea la Sibiu a dlui Maniu. L'am întrebat pe acesta dacă a vorbit cu dnii Buzești și Vișoianu, înainte de plecarea lor. Mi-a răspuns că nici n'a știut de această plecare. Nu m'a surprins discrețiunea dlui Maniu, care era proverbială.

Anturajul dlui Maniu îl avea pe dl. Buzești în aceeași mare stimă, pe care i-o acorda șeful. De aceea venirea dlui Buzești în casa dlui Maniu era salutată la plecare și avea întâietate față de ori cine.

~~00274~~ 272

Era evident că dl. Maniu rezerva dlui Buzești cele mai mari roluri în partid. De multe ori, dl. Buzești intra în camera dlui Maniu, când eram în ședințe de birou și participa la discuțiuni, fie privind politica internă, fie cea externă, atât în 1945 cât și în 1946. A luat evident parte și la consfătuirea de la dl. Mihai Popovici, privind pregătirea materialului pentru conferința păcii. A fost atunci însărcinat să conducă lucrările uneia din comisiunile instituite în acest scop.

În perioada posterioară lui 10 Mai 1945, am auzit de mai multe ori pe dl. Buzești, vorbind de criza constituțională. Odată dl. Maniu m'a rugat să-l las singur cu dl. Buzești când acesta începuse să-i raporteze despre ce aflate de la Palat, în această chestiune.

ss. N. Penescu.

15 Septembrie 1947.

I
copie regi vol. 3. f. 601-603.

273

00215

DECLARAȚIE

La întrebarea ce precizuni puteți da în legătură cu discuțiunile care au avut loc în biroul partidului în luna Iulie, privitor la intrarea în Parlament a Deputaților Național Tărăniști răspund :

Intr'o ședință a biroului, ținută la Dl. Maniu - în casa Boilă - erau prezenți domnii : Maniu, Mihalache, Hațieganu, Veniamin, Căpșu, Ghilezan, St. Mihăescu și cu mine.-

Eu am ridicat din nou chestiunea participării deputaților național-tărăniști la lucrările Parlamentului, mai ales că biroul trebuia să aibă o atitudine unitară în comitetul central, convocat la 18 Iulie.- Am susținut necesitatea acestei participări, nici o schimbare de tactică.-

Dl. Maniu m'a întrerupt în cursul expunerii mele cu cuvintele : " ar fi un dezastru ".- A luat cuvântul Dl. Mihalache, care m'a susținut.- Au luat toți ceilalți cuvântul și m'au combătut - unii chiar cu vehemență - Dl. Maniu a făcut apoi o expunere destul de lungă, din care am reținut în esență, cam acestea : Am spus că intrarea în Parlament ar fi un dezastru, pentru că acest Parlament va proclama republica și apoi adeziunea României la Uniunea Sovietică (aceasta era ideea chiar dacă nu era exprimată în acești termeni).- Participarea deputaților noștri care da acestui Parlament o recunoaștere pe care azi nu o are și nu vom mai putea constata în viitor valabilitatea hotărârilor sale.- Ar fi în plus o recunoaștere a unei înfrângerii și întrevederi, din cauza arestărilor.- Ea nu ar aduce eliberarea celor arestați.- Continuarea politicii pe care a avut-o partidul până atunci era singura soluție.- Este firesc ca în luptă unii să cadă.-

Dl. Mihalache a declarat că argumentele D-lui Maniu nu l-au convins.- Mihăescu, Hațieganu și ceilalți erau însă încântați de expunerea D-lui Hațieganu.- Mi-a spus că Dl. Maniu este un virtuos, atunci când i-am reproșat că nu m'a susținut.-

Am avut impresia netă că intervenția mea l-a supărat pe Dl. Maniu.-

În măsura în care se lărgea cercul celor care credeau

275

că tactica partidului trebuie schimbată, Dl. Maniu afirma cu mai multă vigoare politica, pe care o denumise în ședința delegației dela 7 Iunie " a rezistenței naționale "fără să definească în ce constă această rezistență.-

Dl. Maniu expunea de data aceasta în forme mai largi ale partidului, idei, care până atunci le confia numai în cercuri mai restrânse.-

ss/. N. Penescu

00276

19 Septembrie 1947

18 Sept.
copie regi vol. 3. f 605-622.

275

00277

DECLARAȚIE

La întrebarea care a fost acțiunea de propagandă a partidului în mediul sătesc de la 1944 - 23 August - până azi răspund :

Dela 23 August 1944 la 6 Martie 1945

Partidul fusese dizolvat, sub regele Carol II.-După 23 August 1944, secretarul general de atunci, Dl. Ghiță Pop, s'a îngrijit de repunerea partidului în funcțiune.-

De propagandă nu putea fi vorba, fiindcă era în plin război și nu exista încă un obiectiv al acestei propagande pentru țărănime.-

La centru, s'au luat măsuri pentru reapariția ziarului " Dreptatea " și a ziarelor săptămânale " Dreptatea satelor " și " Tărănismul ".- Dl. Virgil Solomon a închiriat tipografia ziarului " Curentul " și a creiat - împreună cu un grup - ziarul " Curierul ",-

Partidul reapare pe scena politică prin două ziare, un officios și un altul prieten, acesta fiind condus de Dl. Augustin Popa.-

Ziarul " Curierul " are o atitudine anti-comunistă și naționalistă - ceea ce a putut naște de la început un curent în acest sens în opinia publică, cu răsunset și la sate, în măsura în care putea ajunge până acolo.-

Ziarul este suprimat de Comisia Aliată de Control pentru un articol sau o informație cu tendințe anti-sovietice.-

În timpul crizei Guvernului Rădescu " Dreptatea " atacă violent pe comuniști.- În special în chestiunea incidentelor dela Malaxa, Dreptatea are o atitudine violentă de propagandă antiguvernamentală.- Ea este tipărită atunci la o tipografie mică " Finanțe și Industrie ", fiindcă Dl. Solomon cedase contractul cu tipografia " Curentul ".- La rândul ei " Dreptatea " este suprimată.- Cu aceasta dispare orice mijloc de propagandă prin presă a partidului.-

Atât oât au existat aceste două ziare, ele au întreținut în opinia publică o stare de spirit anti-comunistă și naționalistă, mai ales după încetarea colaborării de guvern, în timpul căre-

oficiosul " Dreptatea " a trebuit să se țină într'o rezervă.- Aceasta nu-l împiedica însă de a avea o atitudine anti-comunistă.- " Dreptatea" însă nu era scrisă mulțumitor și de aceea eu am cerut înlocuirea D-lui Livianu cu Dl.Nestor Badea.- Aceasta s'a admis și până la suprimarea ei " Dreptatea" a fost condusă de Dl.Badea, într'un ritm mai viu decât înainte.-

In această vreme (începutul anului 1945)secretariatul general ia măsuri pentru reorganizarea partidului,- după cum s'a arătat în altă parte - cu prilejul ținerii congreselor sau comitetelor,cuvântările fruntașilor partidului pun accentul pe primejdia ce o prezenta comunismul pentru proprietatea țărănească și pe ideea națională.- Aceste două elemente de propagandă își fac repede curs în țărânie, chiar prin fruntași dela sate, care veneau la adunări sau întâlneau în orașe pe conducătorii național-țărăniști locali,.-

Odată cu reorganizarea partidului se face așa dar propagandă în sensul acesta,colectările de cereale și vite,făcute -pentru executarea convenției de armistițiu - în mulțimea pe țărani.- Aceștia erau și mai receptivi la propaganda de care vorbesc.- În Moldova situația specială, creată de război, creaa un mediu și mai favorabil.- Aci se desvolta fără inițiativa noastră însă - un curent puternic antisemit, datorit și prezenței la conducerea administrațiilor și în poliție, a evreilor.-

În Ardealul de Nord era firesc să existe un puternic curent anti-unguresc, pe care gărzile denumite " Iuliu Maniu " l-a alimentat desigur.- Am văzut și eu, întâmplător în fața stației " Mihai Viteazul ", în toamna anului 1944, o adunare - cu drapele - de propagandă pentru voluntarii destinați gărzilor " Iuliu Maniu ".-

Încă de atunci, s'a vorbit de colhozuri, pe care țăraniile văzuseră în Uniunea Sovietică.- Colhozul însemna desființarea proprietății țărănești.- Țăranul, actual proprietar de pământ, devenea pălmaș pe pământul, care fusese până atunci al lui.- Aceste lucruri se spun dela om la om, ca și în adunările partidului.- Colhozul este pentru țărânie imaginea viitorului regim comunist.- La începutul anului 1945, aceste idei și slogane încep să-și facă drum.- Evenimentele din Martie 1945, care aduc la guvern, regimul actual - cu excluderea noastră și a liberalilor - au fost folosite ca o confirmare a acestei propagande.-

Dela 6 Martie 1945 la 19 Noembrie 1946 și

Ziarele noastre nemai existând s'au luat măsuri să se

elaboreze un buletin informativ pentru șefii de organizațiuni județene, sarcină ce a fost încredințată biroului presei.- Secretariatul general făcea însă cea mai mare parte a acestui buletin, la care a colaborat și Dl. Ghiță Pop.- El cuprindea o dare de seamă rezumată a situației politice extrase din presa și publicațiunile străine, știri și instrucțiuni politice.- Acest buletin era astfel redactat în spiritul politicii oficiale a partidului.- El n'a putut dura însă multă vreme, fiindcă ni s'a atras atenția, din partea Comisiei de Control, că acest buletin nu poate fi reprodus în mai mult de 6 exemplare.- De aceea l-am redus la membrii biroului.- Intern buletinul se trimitea prin curieri ai organizațiilor.-

Propaganda în organizațiuni a continuat în același sens în 1945.- Ea a fost alimentată și de situații create Guvernului în urma conflictului său cu coroana.- Seceta de atunci, ridicările de cereale silite, pentru armistițiu, consecințele inflației care sporea zilnic, au fost folosite în campania de propagandă de la om la om, pe care o făceau organizațiile.-

Reforma agrară n'a modificat elementele propagandei, fiindcă săteanul care a căpătat pământul, vrea să-l păstreze. Amănințarea colhozului devenise ^{atunci} o realitate, în sensul propagandei noastre.- Diferențele făcute între foștii luptători, pe cele două fronturi au mărit nemulțumirile.- Partidul a tipărit proiectul său, de reformă agrară, pe care l-a răspândit prin organizațiile județene.-

Congresele și comitetele județene au continuat să țină ședințele lor în tot cursul anului 1945 și au fost și au fost izvoare de propagandă foarte bune.- Secretariatul General n'a dat instrucțiuni de propagandă nici prin buletine nici altele.- Nu era nevoie.-

Reamintesc că în Ianuarie 1945 s'au dat instrucțiuni scrise tuturor organizațiilor pentru reorganizarea partidului începând de la comună (sat) până la președinte.- Aceste instrucțiuni dezvoltau prevederile Statutului.- Trebuiau alegeri noi de comitete sătești.- Un sat trimitea în complexul județean un număr de delegați direct proporțional cu numărul înscrișiilor (mi se pare de fiecare grupă de 25 de membrii, un delegat).- Complexul alegea pe președintele organizației județene și comitetul executiv.- Acesta din urmă alegea biroul, Delegația Permanentă și comisia de disciplină.- În comitet erau aleși și reprezentanți ai sectoarelor auxiliare și profesionale.- Erau secțiuni auxiliare Tineretul și femeile, iar profesionale cele-

278
00280

alte - nelimitate - învățători, medici, preoți și evidens. muncitorii mai ales în centrele industriale.-

Instrucțiunile prevedeau alegerea la țărani, muncitori și tineri în delegația permanentă, din care făcea parte și secretarul tineretului.

Seria congreselor a fost deschisă de dl. Mihalache, la Câmpulung, la 24 Ianuarie 1945. Eu am continuat-o la Pitești la 4 sau 5 Februarie. La unele congrese au participat și reprezentanți dela centru. Cum mai ales Moldovenii nu s'au grăbit să procedeze toți la reorganizare, în vara anului 1945, domnii Maniu și Mihalache au convocat la Club pe toți președinții de organizații aflați în București.- Ei au fost invitați să înceapă de îndată această operă și în orice caz să lase înlocuitori locali.- Grație acestor măsuri și mai ales datorită destinderii relative ce a urmat după 8 Ianuarie 1946, s'a reluat activitatea întreruptă în vara lui 1945.- Până atunci nu avuseser loc congrese decât în Muntenia.-

În primele luni ale anului 1946 s'au ținut congrese peste tot.- La congresul organizației de Iași, condusă de Dl. Zane, au participat și ^{Dnii} H. Hățăganu și Veniamin.- La congresul dela Bârlad al organizației de Tutova, condusă de Dl. Tașcă a participat Dl. Veniamin și alții.- La Dorohoi a fost Dl. Răutu - președinte acolo - la Baia a fost Dl. Hudiță ; la Botoșani Dl. Polizu Micșunești ; Dl. Mihalache a fost la Bacău și a prezidat cred la Suceava, cu care prilej a vizitat mai multe organizații.-

Eu am fost la Prahova și la Turnu-Severin.- În trecere m'am oprit la Craiova.- În primăvara lui 1946 (Mai) am vizitat toate organizațiile din Moldova și Bucovina, eu excepția Sucevei; a Iașului și Hușiului, dar am fost la Brăila.- Am participat la congresul dela Câmpulung (Bucovina).- La Râmnicu Sărat am fost și eu și dl. Mihalache, pentru a aplanza dificultăți personale.- La Buzău era Dl. Anghel ; la Vlașca era Dl. Cartoian - membru în delegația permanentă - la Dâmbovița Dl. Spineanu, la Constanța a fost Dl. Măcărescu care a mai prezidat congresele dela Roma și Vaslui.- Deasemenea la congresul dela Neanț.- La Teleorman a fost Dl. Spineanu (congresul s'a ținut la Roșiorii de Vede).-

În Ardeal au fost la congrese sau au vizitat organizațiile D-mii Mihai Popovici - președinte regional - Dl. Ilie Lazăr și alți fruntași.- Organizațiile sunt prezidate de membrii importanți ai partidului ca de pildă : Timiș-Torontal Dl.

00284
279

Bocu Sever și Dl. Leucuția ; Arad, dl. Leucuția, Furda Dl. Daniel Pop, Severin Dl. Ghilezan ; Brașov Dl. Mihai Popovici și Gh. Dragoș ; Târnava Mare Dl. Serdici ; Târnava Mică Dl. canonic Moldovan ; Alba Dl. I. C. Pop ; Satu Mare Dl. Damian, Clujul Dl. Emil Hațiegan ; Hunedoara Dl. Ilie Lazăr, care este președinte și la Maramureș ; Făgăraș, Aurel Dobrescu, Oradea Dl. etc.- Cea mai mare parte din acești șefi sunt membrii ai delegației permanente, sau fruntași de prim ordin ai partidului.- Ei cunoșteau politica partidului, era cum am descris-o într-o declarație specială.- Ei duceau deci la congrese, comitete sau adunările la care participau, normativile pe care le deduceau din discuțiile și contactele de la centru.- S'au dat instrucțiuni organizațiilor să reînprospăteze cadrele cu elemente locale tinere.- Partidul nu mai luase contact cu alegătorii din 1932.- Cadrele lui erau - unele bătrâne și obosite - altele mai puțin dispuse la luptă.- Generațiile noi nu ne cunoșteau.- De aceea ele trebuiau atrase.- Se impunea această politică și pentru a nu le lăsa să alunece spre partidele noi și pentru că la situația politică actuală era nevoie de un dinamism chiar mai mare ca în trecut.-

Tineretul a cerut mereu să i se facă loc mai mult în conducere.- Eu am avut de luptat din greu cu bătrânii atât sus cât și mai jos.- N'am venit la centru să fac mare lucru.- În alegeri am avut numai trei reprezentanți ai tineretului (în Vechiul Regat).- De aceea în proiectul de Statut s'au prevăzut locuri mai numeroase pentru tineret și toate organele de conducere ale partidului.-

Cum partidul lupta folosind lozincile mai sus arătate, elementele naționaliste erau atrase spre el, mai ales la tineretul universitar.- Ele accentua dinamismul care trebuia imprimat partidului.- Se poate spune că era și lupta pe teren, mai ~~utilă~~ utile decât celelalte.- Rolul lor nu putea fi altul - după cum am încercat să-l limiteze (am arătat în declarațiile referitoare la tineret.-)

În cadrul acestor norme generale, date de partid, șefii de organizații aveau depline puteri, că congresele să promoveze elementele tinere și dinamice.- Am fost mulțumit de felul în care se prezentau organele din conducerea județelor moldovene și Bucovinene când le-am vizitat.- Erau acolo oameni tineri, capabili, intelectuali și țărani.-

280

00382

După congrese șefii de organizații erau obligați să păstreze un contact cât mai strâns și să raporteze pe cât este cu putință - secretariatului despre activitatea și situația locală.- Secretariatul raporta delegației permanente stadiul organizării și al acțiunii pe teren.- La comitetul din 3 Iulie 1946, am făcut în raportul meu, o expunere mai largă asupra acestei activități și a organizării.- Pot spune că în preajma campaniei electorale partidul se prezenta într' o formă excelentă de luptă.-

Apariția proiectului de lege electorală, deschidea virtual și campania alegerilor.- Prima chestiune, care s'a pus mai întâi în discuția biroului, a fost Cartelul cu celelalte partide din opoziție.-

Acordul a fost unanim asupra cartelului cu social democrației independente.- În privința cartelului cu liberalii, opoziția în birou a fost aproape unanimă.- Dl. Maniu evita să ia însă o atitudine.- Impresia mea era că D-sa privea ca necesar acest cartel.- Delegația Permanentă a hotărât în cursul lunii Iulie înființarea unui comitet electoral al partidului.- El a fost constituit și a avut două secțiuni principale : propagandă și asistență juridică.- Secțiunea de propagandă era împărțită în două subsecțiuni : manifeste și adunări.-

D-nii Aurel Dobrescu și Cezar Spineanu au fost însărcinați cu propaganda.- Dl. Coposu era secretarul adjunct însărcinat cu conducerea lucrărilor comisiei.- Dl. Veniamin avea secțiunea juridică.- Membrii comitetului erau tot membrii din Delegația Permanentă.- S'a mai înființat și o Comisie Financiară, condusă de casierul central al partidului, Dl. Stefan Mihăescu, tot ca membrii din delegația permanentă (Zane, Cezar Spineanu, Gh. Măcărescu).- Acest comitet și-a început imediat activitatea cu atât mai mult cu cât secretarul general nu mai putea lucra.- Dl. Secretar Adjunct N. Pascu a fost însărcinat cu chestiunile juridice electorale, adică mai ales cu aplicarea legii electorale.-

S'au elaborat și tipărit manifeste pentru toată țara. Adunări nu s'au putut organiza fiecare șef de județ și-a făcut propagandă cum a crezut mai bine.- Centrul a ajutat cu fonduri județele mai sărace.- Acest comitet a funcționat până în ajunul alegerilor.-

281

În privința cartelului, delegația permanentă după lungi și vii discuții, a hotărât să nu se facă pe toată țara, fiindcă social democrații n'au primit să intre în el - ei s'au lăsat liber toate organizațiile de județ să facă carteluri locale.- Unele județe au pus lista cu liberalii (Fălciu și în Ardeal).-

Într'o ședință a Delegației Permanente, ținută - cred - pe la Septembrie 1946 s'au discutat instrucțiunile ce trebuiau date organizațiilor în vederea apărării urnelor.- S'a hotărât să se spună șefilor de județe că sunt liberi să apere urnele, cum ar crede mai potrivit.- În unele județe s'au luat măsuri în acest sens, recomandându-se recomandându-se oamenilor să rămână pe lângă localul de vot până la darea rezultatului.- În general Dl. Maniu.- În general Dl. Maniu era contra întreprinderii metodei forte în alegeri.-

Comitetul electoral ~~inexistenți~~ al tineretului, despre care am vorbit în altă parte, a trimis instrucțiuni scrise despre organizarea tineretului în timpul campaniei electorale, în special pentru apărarea urnelor, sub conducerea șefilor de județe, care aveau răspunderea.-

În Ardeal s'au dat circulări separate.-

O circulară generală, dată la începutul campaniei electorale, de Dl. Mihai Popovici, președintele regionalei Ardeal, cuprindea dispozițiuni privitoare la constituirea de gărzii.-

Secretariatul general n'avea, în fapt, putere de așezare și control asupra organizațiilor din Ardeal.- Era o situație acceptată dela fuziunea celor 2 partide.-

Prin luna Octombrie - sfârșitul lunii - s'a discutat între cei trei șefi de partide din opoziție crearea unui comitet de conducere a acțiunii electorale și de informații reciproce s'a recomandat organizațiilor județene să creeze în fiecare capitală de județ, asemenea comitete.-

La București, comitetul central a fost format din D-nii Adrian Dimitriu și Rômulus Dan pentru social democrați, Berceanu și încă cineva dela liberali ; Cezar Simionescu și dl. Leon dela Național Tărăniști.- Acest comitet a ținut două trei ședințe, sub președinția D-lui Maniu, a participat Dl. Bebe Brătianu și cu mine.- Ședințele au avut un caracter informativ asupra măsurilor care s'au luat pentru ca în județe să se creeze acele comitete locale.-

Cred că s'a dat un comunicat comun relativ la coor-

282
00284

donarea acțiunii electorale a celor trei partide și la înființarea comitetelor.-

În ziua de 20 Noiembrie, după consfătuirea între cei trei șefi de partide, fiecare a dat un comunicat, prin care ele erau declarate nevalabile, voturile fiind falsificate.-

După alegeri s'a ~~xxxxxxxx~~ convocat delegația permanentă care a ratificat comunicatul și a hotărât convocarea Comitetului Central pentru ziua de 30 Noiembrie.- La ședința acestui comitet s'a votat cu unanimitate rezoluțiunea propusă de delegația permanentă, în sensul căreia deputații național-tărăniști nu vor lua parte la lucrările Parlamentului.-

S'a tipărit un apel către țară, care fixa poziția partidului față de felul în care au fost făcute alegerile, la noul Parlament și de situația astfel creată.-

Atât înainte de alegeri cât și după, - până la plecarea D-lui Maniu la Sibiu, în ajun de Crăciun - contactul între cei trei șefi de partide a fost permanent.-

Încă din vara anului 1946, Dl. Maniu numise o comisie pentru elaborarea unui nou Statut, care a lucrat sub președinția D-lui Aurel Leucuția, unul din inițiatorii acțiunii pentru modificarea actualelor Statute.-

Dl. Maniu nu era de acord cu felul în care se lucra și considera comisiunea ca neavând calitate să lucreze.- D-sa a elaborat, în vacanța Crăciunului (1946-47) un proiect de Statut.

Am fost trimis la Sibiu - cred în Februarie - ca să duc D-lui Maniu proiectul Mihalache și proiectul comisiunii și alte lucrări după cum am declarat anterior.-

Proiectele aveau unele idei comune.- Se lărgea comitetul de sat, se crea organizația de plasă, cu președinte birou și comitet.- Se lărgea comitetul județean.-

Tineretul, muncitorii, sătenii și secțiile profesionale erau o reprezentare mai largă, până în comitetul central și delegația permanentă a partidului.- În Vechiul Regat, proiectul s'a pus în aplicare, printr'o circulară a D-lui Mihalache, numai pentru organizațiile sătești și de plasă.- Dl. Popovici nu dă circulară pentru Ardeal.-

Dl. Maniu vine în Martie chemat de noi, dată fiind situația creată în urma arestărilor.- Am loc la Dl. Dinu Brătianu acasă o consfătuire - la care sunt și eu invitat - și la care participă : D-nii Brătianu, Iuliu Maniu, Ion Mihalache,

00283
283

Titel Petrescu, Bebe Brătianu, G. Potino, M. Romniceanu și ca și altele.- Se discuta situația politică, în urma arestărilor și se hotărâse iute mențiuni - comune pe lângă cele trei aliați despre care am vorbit în alte declarații.-

Înainte de mergerea mea la Sibiu, Dl. Maniu fusese vizitat de Dl. Mihalache și Popovici.- Ei au discutat situația politică de atunci, în intimitate.- Dl. Maniu mi-a lăsat impresiunea atât când l-am văzut la Sibiu cât și când a venit la Sibiu București, că arestările nu-l impresionaau prea mult.- Dl. Popovici mi-a relatat că i-a reproșat D-lui Maniu că din cauza lui atâta lume a suferit.- Dl. Maniu a răspuns : așa au fost vremurile, nu se poate război fără morți și răniți.-

S'a întrunit Delegația Permanentă sub președinția D-lui Maniu, care a raportat conversația cu Berry - dar în linii generale - prezentând-o ca favorabilă.- S'a hotărât crearea unei asistențe pentru pentru a se trimite hrană celor închiși, și care sunt membri ai partidului.- D-ra Bărbulescu, avocată, conducea asistența juridică și era secretară.- I-am dat dispoziție ca să nu acorde aceste asistențe decât în procesele politice ale membrilor partidului și a celor ce merg pe linia partidului, dar nu în procese care ne compromit, prin acțiunea inculpaților, care nu sunt naționaliști.-

În ajunul Paștelui 1947, Dl. Maniu pleacă la Sibiu.- În ziua plecării l-am văzut și mi-a spus că se întoarce imediat după sărbători.-

Mihai Popovici ia conducerea partidului,-

O ședință a delegației permanente, prezidată de Dl. Mihalache, are loc la sfârșitul lui Aprilie.- Se iau măsuri de asistență, folosindu-se parlamentari pentru ducerea alimentelor.-

Se cere intrarea în Parlament și constituirea Sfatului Parlamentar.- Sunt trimisi la Sibiu - după cum am declarat.- Dl. Maniu le refuză pe amândouă.- Îi cer să vină la București.- El vine după arestările din Mai.- Are loc ședința de birou, în care Popovici se plânge că am demisionat în loc să-l ajut.-

Intr'o ședință a biroului, Dl. Mihalache citește o scrisoare dela Suta din Domnești-Muscel, în care acesta îi povestește cum l-au scâpat sătenii de a fi arestat, că pădurile sunt pline de oameni fugiți și cere ca partidul să găsească o soluție cu guvernul.- Dl. Mihalache povestește și alte cazuri și cere ca

biroul să examineze situația.- Dl. Maniu evită discuția în fond a problemei.- Aceasta se întâmplă prin Mai.-

40-86
În Aprilie înainte de Paște, delegația permanentă aprobă un proiect de circulară după ce i-a adus unele modificări : Textul definitiv l-am prezentat D-lui Maniu în Mai la Sibiu.- A modificat o frază în care recomandase ca șefii de județe să lucreze pentru liniștirea spiritelor.-

N'am mai trimis circulara, fiindcă n'am fost de acord cu această modificare, pe care Dl. Mihai Popovici a prevăzut-o.-

Dl. Popovici prezentase într'o ședință de birou un proiect de apel către Parlamentale străine redactat în limba franceză.- El este aprobat în principiu.- Il ia Dl. Maniu ca să îngrijească de trimiterea lui în străinătate.-

ss/.N. Penescu

17 Septembrie 1947

Încă din Noembrie 1944, după reconstituirea delegației permanente și a biroului, s'a pus și problema tineretului.- Partidul a acordat tineretului totdeauna o importanță deosebită.-

În timpul președinției D-lui Mihalache s'a făcut chiar o școală de cadre, care a funcționat la C-Lung.-

Discuțiile începute la sfârșitul anului 1944, aveau însă un caracter general și ele priveau mai mult folosirea generațiilor noi care dela 1937 nu mai putuseră fi folosite.- În acest fel chiar eu, după venirea la Secretariat am încercat să plasez în organizațiile județene pe toți care-mi erau recomandați de o comisie aleasă chiar din tineret.- Am avut greutăți.- Atunci am început organizarea tineretului conform Statutului și instrucțiunilor date în Ianuarie 1945 - după cum am arătat.-

Tineretul era deci în 1946-și 1947 organizat în felul următor.- Secția tineretului universitar organizat pe centre mici universitare, cu comitete pe aceste centre și o delegație permanentă pe țară.-

Fiecare organizație județeană avea tineretul ei, cu un secretar (uneori numit impropriu prin ședințe), care depindea de președintele organizației județene.- Toți secretarii de județe ar fi trebuit să aleagă, într'un congres, un secretar general, care trebuia să lucreze exclusiv cu președintele partidului.- În locul acestui secretar general, Dl. Maniu a numit un restrâns comitet sub președinția D-lui Vișa, care a funcționat până la

285

alegeri.-Nu ştiu dacă Dl.Vişa a demisionat formal, ~~40-28~~ el nu
s'a mai ocupat de tineret.-

Dl. Maniu putea oricând să numească pe altcineva.- La
ştiinţa mea n'a făcut-o.- Dar aceasta n'avea influenţă asupra
activităţii tineretului, care lucra în judeţe.- Deci, de acţiu-
nea acestui tineret erau răspunzători şeful judeţului şi şeful
partidului, care conducea - cu depline puteri - tot tineretul.-

ss/. N.Penescu

18 Septembrie 1947

III

J. Ionescu

18. 44

copie rozi vol. 3. f 623-627.

00288 286

PROCES - VERBAL

de confruntare.

Astăzi, anul una'mie nouă sute patruzeci și șapte, luna Septembrie, ziua optsprezece .

Noi, D. Diaconescu, referent special, asistat de dl. S. Avulescu, prim-șef, procedând la confruntarea dintre reținuții Mihalsche Ioan și Penescu Niculae, cu privire la ancheta în curs, constatăm următoarele :

NICULAE PENESCU :

Este adevărat că am avut o convorbire cu comandorul Ciocoiu privitoare la plecarea în străinătate. Eu am chemat prin comandorul Mocanu pe comandorul Ciocoiu, dels care eram informat că a avut un rol important în aviație. Contest că eu am chemat urgent pe comandorul Ciocoiu pentru a vorbi cu dânsul despre plecarea în străinătate. Nu este adevărat că eu am dat dispoziție telefonistei, ce atunci, când sunt chemat de un domn comandor Ciocoiu, să-mi dea imediat legătura, nici că i-am reproșat la telefon că mi-a telefonat prea târziu, pentru că nu așteptam telefonul său în ziua aceea și pentru o anumită oră. Recunosc că mi-a telefonat dl. Ciocoiu probabil la societatea de chibrituri și că i-am dat, dar nu știu dacă în aceeași zi, un rendez-vous la mine acasă, cred că la ora 4, dar nu știu precis.

Mi-amintesc numai ziua în care a venit la mine, nu-mi-amintesc dacă mi-a telefonat în aceeași zi, sau cu o zi înainte. Precizez că l-am primit pe dl. Ciocoiu în după amiaza zilei de 9 sau 10 Iulie. Nu i-am indicat nici telefonul meu, nici adresa, fiindcă-l avea el avea o rudă vis - avis de mine.

Pe comandorul Ciocoiu l-am cunoscut fiindu-mi prezentat de comandorul Mocanu la Biroul Presei, unde venea des, la sfârșitul lui 1946 sau începutul 1947.

I-am acordat încredere comandorului Ciocoiu, fiindcă mi-a fost călduros recomandat de comandorul Socanu care m'a rugat să-l angajez la Biroul Presei, și pentru că l-am văzut de mai multe ori la dl. Maniu, fiind primit de dl. Maniu. Pentru că dl. Maniu i-a acordat încredere, i-am acordat-o și eu. Cei cari vin des la dl. Maniu, se bucură de încrederea dlui Maniu. Când a venit dl. Ciocoiu la mine, l-am întrebat pentru a intra în discuție, ceva în legătură cu organizarea biroului de presă. L-am întrebat dacă ar fi posibil să se găsească o combinație în sensul de a se cumpăra locurile și prin complicitatea pilotului a unui avion de călători "Tara", care în loc să meargă la Arad, să meargă pe coasta Turciei. Comandorul Ciocoiu mi-a spus că această plecare este de domeniul fanteziei, și că nu capătă avionul benzina până la Arad ci numai până la o escală, adăugând că el fiind cineva în aviație, și-a rezervat o ultimă posibilitate de plecare, că această posibilitate nu trebuie să fie epuizată, decât pentru personajii importante.

Pentru a-i da impresiunea că este un lucru practic serios i-am afirmat că este vorba de două personajii importante. Am comunicat convorbirea avută cu Ciocoiu dlilor Maniu și Mihalache acasă la dl. Romulus Boilă.

ss. N. Penescu.

ION MIHALACHE :

Sunt foarte surprins, nu știu nimic.

ss. I. Mihalache.

NICOLAE PENESCU :

Nu am avut dispoziții să ieu contact cu Ciocoiu, dela nimeni, ci am făcut-o din proprie inițiativă. Când i-am comunicat dlui Maniu în prezența dlui Mihalache că Ciocoiu a spus că această plecare costă 6000 dolari, pentru că trebuie să des bani piloților care trebuie să lese bani familiilor și să sibă și ei viața asigurată pe un an, câte 200 dolari pe lună. Dl. Maniu mi-a răspuns că partidul nu are această sumă. Înainte cu câteva zile de

288
00290

a vorbi cu Ciocoiu, tot la dl. Romulus Boilă acasă, unde se găseau dl. Maniu și Mihalsche, i-am comunicat dlui Maniu că circulă zvonul în legătură cu arestarea mea iminentă. De arestarea mea am fost informat prin dl. Maniu, Mihalsche și Mihai Popovici, care la rândul său a cerut informații prin cumnatul dlui Ministru Teohari Georgescu dl. Semuilă. Eu nu i-am comunicat dlui Maniu hotărârea de a pleca în străinătate ci numai o informație.

În ziua de 12 Iulie am fost la dl. Mihalsche acasă la Popescu Mehedinți, unde am stat vreo oră și i-am amintit printre alte discuții de discuții avută cu Ciocoiu privitor la plecare, discuțiune pe care i-o reletasem când am fost la dl. Romulus Boilă. El Mihalsche mi-a răspuns că i-ar fi dat dlui Ciocoiu să facă un proiect sau lucrare pe care a făcut-o bine fiind inteligent, dar i se pare a fi superficial (neserios) nu-mi aduc aminte calificativul dat. Dl. Mihalsche mi-a spus că se întoarce de la Dobrești Lunii, să-l însoțesc acolo pentru a fi adăpostit. Eu n'am știut de plecarea mea înainte de Dimineață 13 Iulie, când mi-a fost propusă de dl. Maniu, eu nu m'am gândit a pleca decât eu cu nevastă mea, nu cu dl. Mihalsche.

ss. N. Penescu.

IOE MIHALACHE :

Nici acum nu știu că dl. Penescu mi-a comunicat convorbirea cu Ciocoiu. Mi-amintesc că am vorbit despre Ciocoiu ca de un om naserios, dar nu în legătură cu plecarea. N'am știut că dl. Penescu vrea să plece și nici eu nu i-am spus dlui Penescu că vreau să plec, m'am găsit prima oară în legătură cu plecarea la dl. Dr. Jovin acasă, la 13 Iulie, la ora 9 seara.

ss. I. Mihalsche.

NICOLAE PENESCU :

În seara de 13 Iulie când am venit la dl. Maniu acasă pe la orele 9, am găsit numai pe dl. Maniu cu dl. Mihalsche singuri. Nici dl. Maniu, nici dl. Mihalsche.

289
00291

nu mi-au comunicat obiectivul plecării în sensul politic, ci pentru a ne pune la adăpost.

La dl. Mihalache mă duceam, cât era în București, foarte des, dacă nu mă duceam zilnic, mă duceam la două zile, pentru că dl. Mihalache se interesea întâi de organizare și pe urmă de viața de partid. Odată am văzut egind dela dl. Mihalache un ofițer american însoțit de o doamnă blondă. Doamna aceea mi-a spus că dl. ofițer o fi fost maior vine să facă o vizită dlui Mihalache și că dorește să-mi facă și mie o vizită. Pe doamna aceasta am cunoscut-o la dl. Mihalache aceea, fiindu-mi prezentată de dna Negruzzi. Această doamnă vorbea numai francezește.

În luna Aprilie, fiind în casă la dl. Nestor Bedea și fiind de față și dlul Mihalache, dl. Maniu ne-a comunicat că a informat misiunile eliate, că făcând de prigoana pornită de guvern în contra P.N.T. prin arestări și față de situația gravă din țară, este nevoit să înceapă o acțiune pentru răsturnarea guvernului; că la această comunicare a primit prin Legatia Americană un răspuns adresat Legatiei pentru dl. Maniu (corespondența era între dl. Acheson și Legatie) pentru a-l sfătui să nu facă agitațiuni în acest sens. În acest scop ne-a citit și un text de pe o foaie de hârtie.

ss. N. Penescu.

ION MIHALACHE :

Întrebă pe dl. Penescu dacă stunci când a fost dânsul la dl. Maniu, n'a fost și dl. Carandino.

ss. I. Mihalache.

NICOLAE PENESCU :

Până când am plecat de acolo cu dl. Mihalache nu l-am văzut pe dl. Carandino.

ION MIHALACHE :

Dacă era dl. Penescu de față când l-am întrebat pe dl. Maniu cu ce program plecăm și pe ce pivot se sprijină în această combinație.

ss. I. Mihalache.

0290
00292

NICOLAE PENESCU :

Nu. ss.N.Penescu.

ION MIHALACHE :

Dl.Penescu când a venit, m'a găsit pe mine/
citindu-mi nota Acheson.

ss. I.Mihalache.

NICOLAE PENESCU :

Nu știu, dar poate să fie exact.

ss.N.Penescu.

ION MIHALACHE :

Nu mi-amintens că dl.Maniu ne-a dat explicația
că a comunicat misiunilor aliate că față de prigoana
impotriva P.N.T., este dispus să pornească o campanie
de răsturnare a guvernului și că Acheson constată cu
mulțumire că P.N.T. nu întreprinde agitații în țară.

În legătură cu ofițerul american, nu mi-aduc
aminte.

ss.I.Mihalache.

Cele trei rânduri șterse mai sus, sunt șterse
de mine, spuse de mine dar necorespunzând ideii mele.

ss.I.Mihalache.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal,
spre cele legale.

REFERENT SPECIAL,

ss. D.Disconescu.

PRIM - CHESTOR,

ss. S.Davidescu.

copie razi vol. 3. f. 628-629. 23 Sept. 1947

00293

DECLARAȚIE

Nu știu să fi vorbit cu un țăran URSU când am fost în Mai 1946, la congresul organizat de la Câmpulung-Bucovina. - după cum am relatat în altă declarație.

De acolo am plecat cu impresiunea că este liniște. Mi s'a raportat că se țin întruniri și administrația nu face greutăți. Eu n'am avut nici o neplăcere și nici un incident în tot timpul trecerii mele prin Bucovina, unde am stat două nopți și o zi, adică: o noapte la Dorna - Vatra când am ajuns acolo, o zi la Câmpulung și drumul la Rădduți, o noapte la Rădduți.

Aceasta s'a întâmplat deși eu anunșasem printr'un prieten care cunoștia pe Dl. BODNARAS, că trecerea mea prin județul său nu are nici o semnificație politică, dacă se știe că eu vin ~~în Bucovina~~ acolo. Prieteni din Suceava /Gorcea/, Rădduți / Pinteș Chirilă/ și Sandru /C.Lung./ au fost la congres. Numai Sandru și Gorcea știau că este probabilă venirea mea în cu toate că se știa că este congresul nostru. Nu s'a întâmplat nici un incident. Nu-mi aduc aminte să mi se fi vorbit de incidente și persecuțiuni, nici în timpul congresului care s'a ținut la club, nici după ținerea lui, nici la masă la Dl. SANDRU.

Eu am fost însoțit în Bucovina până la C.Lung. de Dl. EUGEN POPOVICI. Pe drum de la Dorna-Vatra la C.Lung, nu mi s'a vorbit de o situație ca aceasta în Bucovina.

ss/ N. Penescu

14
copie xxi vol. 3. f 630-631.

292
23 Sept 1947
00294

DECLARAȚIE

Subsemnatul declar că într-o zi din primăvara acestui an, am autorizat transportarea arhivei dela Club, fiindcă se făcuseră percheziții la unii prieteni.

Functionarul IONITA mi-a spus că aceasta arhivă au trimis-o la DUMITRU NEGOITA - om de serviciu - acasă și că acesta a pus-o sub dărâmturile unei case lovite de bombe.

Câtva timp înainte de arestarea mea, DUMITRU NEGOITA mi-a adus-o acasă la mine exemplarele scrise la gestetner din raportul meu la comitetul central din 3 Iulie 1946, care fuseseră și ele adăpostite la el. Eu i-am cerut să-mi aducă aceste exemplare. Erau circa 100 având fiecare circa 40 de pagini.-

ss/.N.Penescu

Cred că sacul de stofă aparținând lui NEGOITA se găsește ~~într-un sac~~ încă la mine. Sunt sigur că restul arhivei nu mi-a fost adusă în acest sac, fiindcă n'o ~~țin~~ ~~țineam~~ ~~țineam~~ țineam la mine acasă și de ea se ocupa numai Dl. IONESCU IONITA.

ss/ N. Penescu

I
copie regi vol. 3. f 632 - 633,

283

00295

DECLARAȚIE

Documentele, hartiile, declarațiuni, etc. în legătură cu abuzurile dinaintea alegerilor sau în timpul lor, au fost depuse la biroul D-lui Ministru Hațieganu și apoi ele au fost încredințate spre păstrare unui ofițer de la Misiaunea Militară Americană, de către personalul de la biroul D-lui Hațieganu, dacă nu mă înșel.-

ss. N.C. Penescu

25.Sept.1947.

copie nr. 3 f. 634, 635,

295

~~00296~~

DECLARAȚIE

Sunt bun prieten cu Dl. TIBERIU ȘTEFĂNESCU fost Director Comercial la C.A.M., locuiește în București Bd. Kalinderu Nr. 1 sau 3, știam că un prieten bun al lui și cunoscut al meu, Dl. Ministru Plenipotentiar BARABETIANU, are un apartament gol într'un bloc din București. Cum Domnia Sa urma să plece în post, am rugat, în ziua de 7 sau 8 Iulie, pe Dl. TIBERIU ȘTEFĂNESCU, să-i vorbească dacă n'ar putea să-l închirieze pe un timp scurt - fără să folosească numele meu - pentru o altă persoană, ca să locuiesc eu acolo și să mă adăpostesc de urmărire. Am fost în acest scop - ziua sus citată - la Dl. ȘTEFĂNESCU acasă, în drum spre Tribunal, dela ora 8.30-9.-

Dl. Ștefănescu mi-a promis că va vorbi. Cu acest prilej el mi-a spus că este o soluție de plecare din țară cu un avion de călători - care face cursa Arad, dacă se găsesc mai mulți amatori - și sunt destui - și dacă se câștigă complicitatea piloților. Mi-a arătat chiar pe hartă sau pe un caiet distanțele București-Arad și frontiera Turciei. Aceasta fiind mai mică. Mi-a intrat această idee în minte. Cum a doua zi răspunsul D-lui BARABETIANU a fost negativ, m'am gândit la Dl. Ciocoiu. De aceea l-am chemat să-i cer informații, după cum am arătat. Cu Dl. Ștefănescu n'am mai vorbit în urmă. El propun martor în apărare.

ss/ N. Penescu.

26 Sept. 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar că pasagiile de mai jos sunt extrase din diferitele mele declarații date în cursul anchetei, dela 14 Iulie până azi.- Ele trebuiesc integrate în acele declarații.-

" Imediat după 23 August 1944, partidul are pe scena politică prin două ziare : un ificios și un altul prieten, acesta fiind condus de Dl. Augustin Popa.-

Ziarul Curierul are o atitudine anti-comunistă și naționalistă, ceea ce a putut naște dela început un curent în acest sens în opinia publică cu răsunet și la sate.-Ziarul este suprimat de Comisia Aliată de Control pentru un articol sau o informație cu tentinde anti-sovietice.-

În timpul crizei Guvernului Rădescu " Dreptatea " atacă violent pe comuniști, în special pe chestiunea incidentelor dela Malaxa.- " Dreptatea " are o atitudine violentă de propagandă anti-guvernamentală.- Ea este tipărită atunci la o tipografie mică : "Finanțe și Industrie", fiindcă Dl. Solomon cedase contractul cu tipăgrafia " Curentul ".-

La rândul ei "Dreptatea" este suprimată.-Atât cât au existat, aceste două ziare, ele au întreținut în opinia publică la epoca aceea o stare de spirit anti-comunistă și naționalistă, mai ales după încetarea colaborării de guvern "(decl. din 16 Septembrie 1947).-

"Conducerea partidului (Dl. Maniu avea depline puteri) a urmărit după 23 August 1944 menținerea puterii de Stat în mâna partidelor Național-Tărănesc și Liberal.- În politica externă s'a considerat că România trebuie să caute sprijinul anglo-american.-

Partidul Național Tărănesc a urmărit, prin reprezentanții săi din guvernele Sănătescu și Rădescu această politică de rezistență contra tendințelor partidelor de stânga, adică contra pătrunderii acestora în administrația de stat (prefecți, primari etc), în învățământ, magistratură, armată, biserică etc. și în viața economică (Banca Națională, Instituții Economice de Stat

sau controlate de acesta etc.)-.

"In general s'a urmarit mentinerea pozitiei dominante in Stat pentru cele doua partide, imprinata de aceste partide"(decl.din 26 Iulie 1947).-

"Partidul Național Tărănesc a refuzat să intre în Frontul Național Democrat constituit de partidele de stânga. S'a propus D-lui Maniu ca partidul nostru să intre în acest front primind în consiliul lui proporția de locuri pe care o avea în guvern.- Dl. Maniu a refuzat.- Se vor vedea mai târziu consecințele.- În sfârșit s'a constituit cel de al doilea Guvern Sănătescu, cu membrii din partidele burgheze și de stânga.- Misiunea celor cinci miniștri Național-Tărăniști era să infrâneze tendințele partidelor de stânga.- Cel mai greu rol îl aveau eu.- Aparatul administrativ de Stat și cel polițienesc trebuia în primul rând curățate de elementele, care de cel puțin șapte ani, fuseseră uneltele regimurilor antidemocratice.- Dar în același timp însărcinarea mea era să nu las să pătrundă în locul lor elemente din partidele de stânga.- Am plecat cu plăcere dela Ministerul de Interne.- În locul meu a venit Generalul Rădescu, care era și Prim Ministru.- Miniștrii național-tărăniști au sprijinit pe generalul Rădescu până la adunarea dela ARO.-

In ședințele biroului la care lua parte și miniștri național-tărăniști, și expuneau situația din guvern, nu se discutau problemele în spirit de concesiune ci de viguroasă rezistență"(din decl.dela 29 Iulie 1947).-

"Miniștrii național țărăniști (rămăși numai patru, fiindcă locul de ministru fără portofoliu oferit mie și acceptat de comuniști, care au fost întrebați de Dl.Radu Xenopol, solicitat fiind de Dl.Maniu, rămăsese liber în urma refuzului meu), au continuat și au afirmat această politică în timpul guvernului Rădescu.- Ei au sprijinit pe Rădescu în toată acțiunea acestuia, care urmărea aceleași scopuri. Așa de pildă, Rădescu - cred într'o declarație - a arătat inoportunitatea reformei agrare.- Deși în Delegația Permanentă a partidului s'a adus un proiect de reformă agrară, elaborat de Dl.Mihalache și deși eu, Căpățâneanu, Cezar Spineanu și alții, am cerut depunerea imediată a acestui proiect la Comisia de Agricultură și aducerea lui în discuția Consiliului de Miniștri hotărârea luată a fost de a se amâna

00299 297

aceasta, dat fiind că s'a contrariat politica lui Rădescu.-
Dl. Mihaleche a fost de această părere, așa încât hotărârea
luată a fost de a se amâna reforma agrară.-

" A doua chestiune, venită la acea vreme în discuția
Delegației, a fost numirea prefectilor din Moldova.- Dl. Hudîță
e expus rezultatele vizitei Comisiei Ministeriale, care a rezolvat
aceste dificultăți la fața locului.- Dl. Maniu și alți
membri ai Delegației - mai ales Moldovenii în cap cu Dl. Măcă-
rescu au criticat concesiunile făcute.-

Erau și alte probleme de guvern, care veneau în
discuția Consiliului de Miniștri.- Dl. Maniu nu era mulțumit
cu atitudinea miniștrilor noștri, pe care îi considera insu-
ficient de dârji.- De aceea s'a și creat în jurul lor atmos-
fera că au fost o echipă slabă.- Am convingerea că Dl. Maniu
prefera desprinderea de această colaborare pe care o considera
primejdioasă pentru partid.- Este evident că ar fi preferat
să dobândească guvernul fără partidele de stânga, dar știind
că nu era posibil se mulțumea cu o formulă de guvern, în care
să obțină pentru persoane în afară de partide, Ministerele de
Război, Internele și Afacerile Străine." (decl. din 29 Iulie
1947).-

ss/. N. Penescu

25 Septembrie 1947

Continuare la declarația din 25 Septembrie 1947

" Inceputul anului 1945.- Secretariatul general
ia măsuri pentru reorganizarea partidului, după cum s'a ară-
tat în altă parte.- Cu prilejul ținerii congreselor sau comi-
tetelor, cuvântările fruntașilor partidului pun accentul pe
primejdia ce o prezenta comunismul pentru proprietatea țără-
nească și pe ideea națională.- Aceste două elemente de pro-
pagandă își fac repede curs în țărănime, chiar prin fruntașii
dela sate, care veneau la adunări sau întâlneau în orașe pe
conducătorii național țărăniști locali.-

Odată cu reorganizarea partidului se face așa
dar propagandă în sensul acesta.- Colectările de cereale și
vite, făcute pentru executarea Convenției de Armistițiu ne-

00300

mulțumeau pe țărani.-Aceștia erau și mai receptivi la propaganda de care vorbeam.- În Moldova, situația specială creată de război, creia un mediu și mai favorabil.- În Ardealul era firesc să existe un puternic curent anti-unguresc, pe care gărzile denumite "Iuliu Maniu" le-a alimentat desigur. Am văzut și eu întâmplător în fața Statuei Mihai Viteazul în toamna anului 1944 o adunare cu drapele, de propagandă pentru voluntarii destinați gărzilor " Iuliu Maniu"

"Încă pe atunci s'a vorbit de colhoz-uri pe care țărani le văzuseră în Uniunea Sovietică.- Colhoz însemna desfășurarea proprietății țărănești. Țăranul, actual proprietar de pământ, devenea pălmaș pe pământul, care până atunci fusese al lui.- Aceste lucruri se spun de la om la om, ca și în adunările partidului.- Colhozul este pentru țărănime imaginea viitorului regim comunist.-La începutul anului 1945, aceste idei și slogane încep să-și facă drum, evenimentele din Martie 1945 care aduc la guvern regimul actual, cu excluderea noastră și a liberalilor, au fost folosite ca o confirmare a acestei propagande" (din decl. din 17 Sept. 1947).

"Partidul trecând în opoziție, după 6 Martie 1945 a luat față de Guvernul Groza, o atitudine de luptă, nerecunoscându-l.- Această luptă s'a împărțit în două perioade și a folosit două metode.-Dela 6 Martie, până la 8 Ianuarie 1947, acțiunea contra guvernului s'a manifestat din memorii, adresate celor trei mari puteri aliata și M.S.Regelui, în care se arată că acest guvern nu reprezintă Tara și se cerea înlocuirea lui în sensul rezoluției dela Kștdam, în interpretarea dată acesteia de partid.-"

"Acțiunea de protestare, față de aliați, de care am vorbit mai sus, a fost făcută împreună cu partidul liberal.- Memoriile au fost semnate de D-nii Maniu și Brătianu, după ce erau elaborate de serviciile celor două partide, potrivit indicațiilor primite.- Unele din aceste memorii - adică cele mai importante - erau semnate și de Dl. Titel Petrescu în numele partidului social democrat Independent. Guvernele englez și american, au intervenit de câteva ori, în urma acestor memorii, cu note de protest față de guvernul român.- Memoriile cele mai importante erau prezentate misiunilor aliata (engleză și americană) de D-nii Maniu, Bră-

00301 299

tianu sau Titel Petrescu, de secretarii generali celor trei partide, sau lăsate prin funcționarii de club la secretariatul misiunilor.- Memoriile au fost adresate totdeauna celor trei Mari Puteri.- Legătura cu legațiile Anglo-Americane era făcută de Dl. Maniu prin Dl. Vasile Serdici " (din decl. din 26 Iulie 1947).-

" Câteva zile constituirea guvernului Groza, eram la Dl. Maniu acasă, când a venit Dl. Vișoianu, care i-a spus : este și o veste bună.-Anglo-Americanii au trimis guvernului câte o notă, din care îi notifică nerecunoașterea lui, nefiind constituit potrivit înțelegerii dela Yalta, adică cu toate forțele democratice ale țării.- Dl. Maniu, foarte satisfăcut, a rugat pe Vișoianu să-i procure notele. 6 De atunci, până la criza de guvern din Mai 1945, ca eveniment important, notez declarația celor trei puteri dela Potsdam.-Dl. Maniu a văzut în acest act internațional posibilitatea unei revizuirii a situației interne" (decl. din 5 August 1947).-

" Cred că Dl. Maniu și domnul Brătianu au vorbit M.S. Regelui în sensul ca Majestatea Sa să provoace o criză de guvern pe baza acelei rezoluțiuni internaționale.- (este vorba despre rezoluția dela Potsdam) dar nu pot afirma cu precizie.-

" Se cunosc împrejurările în care a izbucnit acea criză în primăvara anului 1945, care a durat până la 8 Ianuarie 1946, când s'a pus în aplicare hotărârile dela Moscova a celor trei Mari Puteri.- În acest timp atitudinea partidului național-țărănesc față de guvern, a fost de permanentă luptă." (din decl. din 5 August 1947).

" La venirea mea la conducerea secretariatului general am găsit un embrion de organizare a tineretului. Am căutat să o adâncesc. Am încurajat deci umplerea cadrului cu cât mai mult conștient.-Dl. Maniu dădea o mare importanță acestor organizațiuni.-Tineretul însă manifesta tendințe naționaliste, anti-semite și avea infiltrațiuni legionare, care ajunseseră până la conducerea lui.- Aceste tendințe s'au accentuat și tineretul a scăpat complet din mâna secretariatului general, în măsura în care acesta se putea ocupa de partea de organizare a lui așa se explică manifestările făcute la 10 Mai anul trecut, manifestele imprimate și difuzate fără știrea mea, fiindcă știau că nu-mi dau aprobarea și organizarea lui pe model de cuib sau creerea unei școli de

enik cadre condusă de foști legionari.- Situația ⁰⁰³⁰² ajunsese atât de gravă încât înainte de Paște am trebuit s'ac aduc dis-
cuția biroului partidului din cauza următoarelor împrejurări :
am fost informat de elemente democratice din tineret (Drăgulă-
nescu, - președinte pe atunci - Novac (?) și alții, că în con-
tra prevederilor regulamentului secția tineretului a început
să creeze cercuri de câte zece studenți, în care se intra nu-
mai după prestarea unui jurământ și plata unei cotizațiuni.-
Deasemenea că Ing.Vețeleanu - cunoscut legionar - a inițiat
o școală de cadre - condusă de elemente tot fost legionare =
în care se țineau conferințe în spirit legionar " (din decl.
din 8 August 1947.

" Unii dintre fruntașii tineretului mi-au spus că
dacă ei nu lucrează de acord cu aceste elemente, pierdem tine-
retul care merge spre dreapta în vreme ce partidul se complăce
în echivoc.- Sesizat de un memoriu al lui Drăgulănescu și
de cele petrecute la Delegația Permanentă a Tineretului, am
convocat o ședință specială a Biroului Partidului, unde am
expus cele de mai sus și am cerut să se ia imediat măsuri pen-
tru curmarea acestei stări.- Dl. Maniu nu agreea însă punctul
meu de vedere.- Ca de obicei când nu-i plăcea o atitudine a
noastră, ridică ședința, fiindcă avea o întâlnire importantă.
Am aflat că unii membrii ai delegației - cei din Cluj - s'au
plâns Dlui Maniu contra mea.- Dl. Maniu nu mi-a spus nimic în-
să fiindcă văzuse atitudinea mea.- Este evident că orice ac-
țiune îndrăznească a tineretului (manifestațiuni, manifeste
clandestine) plăcea Dlui Maniu, care credea necesar să între-
țină o permanentă stare de agitație" (decl. din 8 August 1947)

" Am constatat că în unele ziare " Fapta " și " Po-
porul în special, au început să se producă atacuri împotriva
mea, în legătură cu înlocuirea mea dela secretariat.- Am indi-
cațiuni că ele erau alimentate de Boșca Mălin.- Am participat
la o ședință a Comisiei de Presă și am cerut înlocuirea lui
Boșca Mălin, cu atât mai mult cu cât Buletinul Informativ era
prost și numerita banii cheltuiți. N'am reușit din cauza opo-
ziției D-lor Ghiță Popp, Serdici, Aurel Dobrescu și Stefan Mi-
hăescu.- În special Dl. Serdici s'a opus. De atunci relațiu-
nile mele cu Dl. Serdici au fost reci, până la începutul lui
1947. După câțva timp s'a produs afacerea Sarmisegetuza, cu
care prilej am fost informat că un oarecare Sârbu ar fi scris
la Club la Gestetner-ul secretariatului general pentru Ardeal

o gazetă clandestină : " Sarmisegetuza ".-

Am rugat pe Dl.Ionescu și pe D-ra Daria să facă percheziție peste tot în Club.- Am găsit la Biroul Presei hârtie cu entetul " Sarmisegetuza ".- Am convocat Comisiunea de presă și am cerut din nou înlocuirea ambilor funcționari fiindcă se putea răsfrațe asupra mea și a partidului aceste acțiuni clandestine.- N'am reușit nici de data aceasta, sub cuvânt că funcționarii Boșca Mălin și Beldeanu nu erau vinovați.-Mai târziu amândoi au dispărut".(decl.din 31 August 1947).-

Organizația muncitorească a fost creiată imediat după 23 August de Dl.Ilie Lazăr,ajutat de Dl.Romulus Georoceanu și de ardelenii aflați în București.- Organizația cuprindea nuclee în mai multe întreprinderi importante.Aceste nuclee nu lucrau pe față.-Menirea lor era să atargă cât mai mulți muncitori în partid și să ajungă la conducerea comitetelor de fabrică și sindicate.-Totodată organizația muncitorească constituia o masă de manevră pentru orice împrejurare.- Se căuta a se atrage mai ales acele elemente muncitorești,care nu erau ~~ținute~~ primite în sindicate,cunoscute prin activitatea lor trecută anti-democratică.- Pentru recrutarea de elemente în organizația muncitorească se foloseau lipsurile datorate secetei și urmărilor războiului,pe care clasa muncitoare le simțea cea dintâi.-Este evident că se urmărea îngreunarea închegării unității muncitorești și folosirea acestor elemente contra ei " (decl.din 8 August 1947).-

" Dl.Manu mi-a dat,cred, două trei zile înainte de 8 Noembrie (detaliile sunt la dosarul Curții Marțiale) dispoziția să comunic organizației Capitalei să convoace la Club pe șefii de sectoare și circumscripții,urmând să le dea Dna personal instrucțiuni în legătură cu manifestația din 8 Noembrie.-Dr.Lupu a fost surprins că Dl.Manu convoacă peste capul lui,organizația Capitalei,s'a supărat și n'a venit la Club.-Impreună cu alți fruntași ai partidului am însoțit la Club pe Dl.Iuliu Maniu,unde D-sa a vorbit șefilor de sectoare și comitetelor de circumscripții,în sensul ca membrii partidului și populația Capitalei să fie îndemnată să participe la acea manifestație.- Dl.Manu trebuind să plece am mai rămas eu și am trebuit să repet celor întârziți ceea ce a spus Dl.Manu - aceasta din dispoziția D-sale. În ziua de

302

8 Noiembrie am fost invitat la o audiență la Dl. ⁰⁰³⁰²Ministru de Interne la ora 9-930 dim.- Am găsit și pe Dl. Bebe Brătianu. Audiența a fost comună.- Domnul Ministru de Interne me-a cerut ca cele două partide să ia măsuri pentru împiedicarea manifestației, fiindcă elemente iresponsabile ar putea provoca incidente.- D-sea ne-a citit o adresă a D-lui Președinte al Comisiei Aliate de Control, în care se spunea că meetingurile sunt permise cu condiția să se păstreze liniștea.- Am mers la Dl. Maniu, la locuința D-lui Leucuția și i-am comunicat ceea ce a spus Dl. Ministru.- Era acolo, s'au a venit puțina în urmă Dl. Mihalache și alți fruntași.- Dl. Maniu a răspuns că nu poate împiedica o manifestație pentru Rege, care nu este a partidului.- Am stat acolo cam până la ora 11.- Am văzut, împreună cu cei prezenți un grup cam de 100 studenți, în frunte cu studentul Ludogan, trecând pe Șchitu Măgureanu spre Stirbey Vodă, cu drapelul și portretul M.S. Regelui, strigând " Relege și Patria ".- Ei erau urmăriți de un detașament de soldați.- Dl. Maniu s'a bucurat, evident, la vederea manifestațiilor.- Plecând spre casă, Dl. Maniu m'a rugat să merg în Piața Palatului și să-i telefonez de la Club, cum se desfășoară manifestația.- Am oprit mașina la Club, am mers până în fața hotelului Athenee Palace, împreună cu Dl. Popescu-Mehedinti.- Am întâlnit acolo pe Dl. Bebe Brătianu, Măcăcrăscu, magistrați de la Casație, miniștrii plenipotențiar, etc., care priveau manifestația.- Mi-au spus că se produsese un incident cu niște muncitori care intraseră în mulțime în autocamioane.- Unul din acestea ardea" (decl. din 3 Septembrie 1947).-

ss/.N. Penescu

26 Septembrie 1947

Continuarea declarației din 26 Sept, 1947

" Pașagiul privitor la România, din comunicatul Conferinței de la Potsdam putea fi interpretat în sensul că cele trei Mari Puteri declarau de nerepresentativ guvernul din București.- Am fost însărcinat să comunic D-lui Negel - de către Dl. Maniu - acest punct de vedere.- Dl. Negel m'a lăsat să înțeleg că după părerea sa, M.S. Regele nu poate

303
00305

interveni, decât dacă i se face o comunicare în acest sens de cele trei Puteri aliate.- Dl. Maniu nu a fost mulțumit cu acest răspuns.- Cred că Dl. Niculescu-Buzești a vorbit M.S. Rege-lui mai mult în acest sens.- Nu această intervenție a deter-minat însă (după părerea mea) pe M.S. Regele să retragă încre-derea guvernului.-

În acest răstimp amintind numai manifestarea dela 8 Noembrie, când Dl. Maniu a dat dispozițiuni organizației Capitalei să manifesteze pentru Rege, în semn de solidarizarea Națiunii cu Suveranul și vizita Demnului Edhridge căruia i s'a prezentat un memoriu și materialul documentar ce s'a putut aduna privitor la acțiunea de comunizare a aparatului de Stat.- Memoriul a fost rezumativ și lucrarea a fost ela-borată de o Comisie. Din ordinul D-lui Maniu, eu am predat memoriul după ce s'a terminat audiența sa.-

După 8 Ianuarie 1946

În primele zile ale lunii Ianuarie au sosit la București Vâșinski, Hariman și Klark Kerr, ambasadorii State-lor Unite și Marii Britanii la Moscova.- Cei doi au făcut o vizită D-lui Maniu căruia i-au cerut să primească hotărâ-rea dela Moscova singura care a fost posibilă.- Dl. Maniu mi-a comunicat aceasta ca și esențialul convorbirii.- Reșea că Dl. Maniu a informat pe ambasadori că guvernul nu-și va ține angajamentul ce-și va lua.- În acest scop Dl. Maniu a elaborat un mic memoriu.- Din corespondențe publicate mai târziu - cu prilejul recunoașterii Guvernului Groza - am constatat că unele din recomandările D-lui Maniu fuseseră reținute de cei doi ambasadori.- Acest memoriu nu a fost lucrat la Se-cretariat.- Dl. Ing. Rică Georgescu, făcea atunci oficiul de interpret și legătura D-lui Maniu, în special cu Delegația Americană.-

În dimineața zilei de 8 Ianuarie am fost la Dl. Maniu să-l felicit de ziua lui.- Era lume multă.- Era și Dl. Hațieganu, căruia Dl. Maniu i-a dat să citească un proiect de declarație, ce urma să fie citită după masă în Consiliul de Miniștri.- Dl. Hațieganu a citit textul cu "ton înalt" cum spunea el și l-a acceptat fără modificări.- Acest text a surprins pe Dl. Romniceanu, când a fost citit.- De aceea el a cerut noi instrucțiuni dela conducerea liberală. Textul era elaborat de Dl. Maniu personal.-

305
00306

Textul declarației cuprindea ideea că Mișcarea Național Tărănist participă la Guverna ca observatorul executării angajamentelor luate de guvern prin comunicatul dela 8 Ianuarie și față de ambasadorii englezi și americani.-Din cauza neautorizării la apariție a tuturor jurnalelor național țărăniște, care fuseseră suspendate, din cauza felului cum se aplica cenzura, din cauza incidentelor ce se petreceau cu prilejul ședințelor congreselor județene între partidele de stânga și partizanii noștri, se fac din nou intervențiuni la cei doi aliați prin memorii.- Cea mai mare parte din aceste memorii - adică cele principale - erau semnate de șefii celor trei partide de opoziție.-Ele repetau ideea că recunoașterea guvernului Groza este condiționată de executarea angajamentelor luate la 8 Ianuarie.- Cred și că și după această recunoaștere, care a intervenit, s'a susținut mai departe această teză. Efectul acestor memorii s'a văzut în notele pe care guvernele englez și american le-au trimis guvernului Groza, atât relativ la libertatea presei cât și referitor la legea electorală și campania electorală.-Am spus mai sus că memoriile erau cunoscute Delegației Permanente.- Aceasta lucra acum din plin. După agresiunea, pe care am suferit-o la Pitești, aproape trei luni n'am putut lucra tocmai în campania electorală.- Am fost suplinit printr'un comitet electoral condus de dnl Cezar Spineanu și Aurel Dobrescu care redactau manifestele în sensul și spiritul acțiunii imprimată campaniei electorale de Delegația Permanentă.- Ședințele ei se țineau în casa mea, din atențiune pentru mine care eram imobilizat.- Ele avea loc de două trei ori pe săptămână, politica și acțiunea partidului fiind deja trasate.-

În epoca aceasta se întâmplă trei evenimente : Conferința de Pace dela Paris, Comitetul Central Național Tărănesc și Recunoașterea Guvernului Groza.-

Comitetul Central a ținut după nouă ani prima lui ședință cu partidul reorganizat.- La 3 Iulie am citit un raport asupra activității conducerii de partid - adică a D-lui Maniu - din Noembrie 1937 până la 23 August 1944 și de atunci a partidului până la zi.- Dl. Maniu a făcut un expozeu a părților din această acțiune, pe care și le rezervase.- El a făcut și o dare de seamă asupra situațiunii din acel timp cu incursiuni în politica externă, așa cum o concepea.-Comitetul

00307 305

Central n'a ales organele de conducere ale partidului conform
ordinii de zi.- El a ratificat numirile D-lui Maniu la Secre-
tariat, casierie etc.-Cooptările în Delegația Permanentă le-a
prelungit până la o nouă ședință a comitetului și a autorizat
conducerea de partid să coopteze și alți membrii ai delegației
Așa au intrat în delegație D-nii Hudiță, Solomon, Dr. Petrescu,
Nestor Badea, Leucuția și Emil Hațieganu.- Cu aceste cooptări
Delegația Permanentă era și mai ferm atașată politicii de
intransigență a D-lui Maniu.- Campania electorală se desfă-
șoară - după ședința Comitetului - cu toată amploarea.- Se fac
memorii și pentru M.S.Regele, confecționate cu aceeași metodă.
M.S.Regele a fost sfătuit - cred de către cei trei șefi de
partide de opoziție - să nu semneze decretul lege constitu-
țional și nici pe cel al legii electorale, în formele prezen-
tate de guvern.-

Comitetul electoral a elaborat manifeste numeroase
adresate tuturor categoriilor de cetățeni.-Tema lor era apă-
rarea proprietății (a pământului), a credinței, cu factură
naționalistă și anti-comunistă, aceste două elemente apărând
ca fiind legate.-S'a făcut și un manifest general al partidului
semnat de Dl. Maniu.- Manifestul către Armată, cred că a
fost cenzurat.- Am însă impresia că totuși manifestul a fost
în parte răspândit ". (din declarația din 5 August 1947).-

" Apariția proiectului de lege electorală deschidea
virtual și campania alegerilor.-Prima chestiune, care s'a pus
mai întâi în discuția biroului, a fost cartelul cu celelalte
partide din opoziție.-

Acordul a fost unanim asupra cartelului cu social
democrația independentă.-În privința cartelului cu liberalii,
opoziția în birou a fost aproape unanimă.- Dl. Maniu evita
însă să ia o atitudine." (din decl. din 17 Septembrie 1947).-

În prima luna Octombrie - sfârșitul lunii - s'a
discutat între cei trei șefi de partide de opoziție, creerea
unui comitet de conducere a acțiunii electorale și de infor-
mație reciprocă.-S'a recomandat organizațiilor județene să
creeze în fiecare capitală de județ asemenea comitete.-În
București Comitetul Central a fost format de dnii Adrian Di-
mitriu și Romulus Dan pentru social democrați, Berceanu și
încă cineva dela Liberali, Cezar Simionescu și I. Leon dela
Național-Tărâniști.- Cred că s'a dat un comunicat comun re-
lativ la conducerea acțiunii electorale a celor trei partide .

306
00308

și la înființarea comitetelor ".-

" Secretariatul raporta Delegației Permanente stadiul organizării și al acțiunii pe teren.- La Comitetul din 3 Iulie 1946, am făcut în raportul meu o expunere mai largă asupra acestei activități și organizări.- Pot spune că în preajma campaniei electorale partidul reprezenta într-o formă excelentă de luptă.-".-

" Propaganda în organizațiunii a continuat în același sens ca în 1945.- Ea a fost alimentată și de situația creată guvernului în urma conflictului său cu Coroana.-Seceta de atunci, ridicările de cereale silite, pentru Armistițiu, consecințele inflației care sporea zilnic, au fost folosite în Campania de propagandă dela om la om pe care o făceau organizațiile.- Reforma agrară n'a modificat elementele propagandei fiindcă săteanul care a câpătat pământul vrea să-l păstreze.- Amenințarea colhozului devenise atunci o realitate, în sensul propagandei noastre.- Diferențele făcute între foștii luptători pe cele două fronturi au mărit nemulțumirile " (decl.din 17 Septembrie).-

" Conducerea de partid a dat mai multe comunicate privitoare la funcționarii și ofițerii deblocați luându-le apărarea.- Era evident că aceștia erau atrași spre partidul național țărănesc.-El le oferea nu numai perspectiva unei reintegrări dar și satisfacția luptei contra guvernului care îi îndepărtase.-

Agitarea independenței țării de orice influență din afară (sovietică) le mărea potențialul lor moral.- Acestor cauze trebuie să atribuim venirea în partid a multor militari.- Aceștia nu se prezentau însă la Club.-Am văzut numai câțiva ofițeri deblocați venind la secretariat ca să întrebe unde se pot înscri.- Dela preluarea conducerii Capitalei de către Dl.Mihalache, organizarea secțiunii profesionale a militarilor în Capitală a trecut exclusiv în grija D-sal Secretariatul a fost surprins de misterul care înconjură această chestiune în ultima vreme și în ce privește raporturile cu el.- Mai ales că tot din ea s'a născut și secția militară pe țară ale cărei atribuțiuni și perspective erau mult mai interesante ".-

ss/.N.Penescu

26 Septembrie 1947.-

Continuare la declarația din 27 Septembrie 1947

307
00309

" Despre activitatea secției militare.- În casa D-lui Mani se vedeau foarte des ofițeri și în special generali.- Despre activitatea secției militare am mai fost informat în tâmplător de Gen.Zorzor, după cum am mai arătat, care mi-a spus că la secția militară se lucrează frumos și că este în studiu un proiect de reorganizare a armatei.-

" Odată, mergând la Club am găsit în camera de alături cu biroul meu, un grup de ofițeri în civil, care mi-au fost prezentați - cred - de Gen.Stoica și care așteptau să se intrunească într-o ședință.- Le-am spus că aș fi foarte mulțumit, dacă ași asista și eu la una din ședințe.- Printre ofițerii pe care i-am văzut mai des la Dl.Manu sunt și Comandorii Mocașu din Marină și Ciocoiu din Aviație.- În campania electorală din București am văzut ofițeri în uniformă la adunarea sectorului de negru care a avut loc la club și unde l-am găsit pe Dl.Manu, atât la club cât și în mulțimea care manifesta pe Str.Clemenceau în fața Clubului.-"

" În primăvara anului 1946, cred în Aprilie, s'a ținut la club o ședință a Delegației Permanente a Tineretului Universitar pe Tară, sub președinția dlui Tarția la care au participat D-nii Manu, Mihalache și cu mine, s'au citit rapoarte asupra situației în toate centrele universitare făcute de președinții acestora.- În acel moment organizația tineretului era pusă la punct cu oarecare dificultăți la Iași.- Este adevărat că elanul tineretului nu putea fi ușor stăpânit și D-lui Manu nici nu-i plăcea să fie stăpânit.- Contra dispoziției mele exprese, s'au făcut unele manifestațiuni de stradă, dintre care și aceea dela 10 Mai 1946, care a prilejuit un proces cu multe condamnări.- În timpul alegerilor - cum am mai arătat - s'a constituit un comitet electoral mixt al tineretului universitar și al generației de 30 de ani.- Acest comitet a primit fonduri dela partid pe lângă cele ce-și procurase singur.- Era prezidat de Dl.Vișa Augustin, pe care Dl.Manu îl numise în fruntea unui fel de organ de conducere al organizațiilor tineretului și de legătură cu președintele partidului.- Dl.Vișa prezida un comitet de coordonare și legătură, din care făceau parte Dl.Tarția și elementele cele mai active ale tineretului.-

Comitetul electoral a însărcinat pentru fiecare două trei județe, câte o persoană din tineret ca să ia legătura cu șefii de județe și să organizeze tineretul din fiecare județ.

Id s'au dat manifeste și ei au tipărit ⁰⁰³¹⁰ manifeste ale tineretului.- Tot acest comitet electoral a îngrijit organizarea unui serviciu de curier între secretariat și șefii de județe.-

Spiritul în care era condus tineretul nu se mai potrivea cu doctrina partidului.- În același timp, tineretul se detașea de Secretariatul General și ținea un contact aproape exclusiv cu Dl. Maniu.- Dl. Virgil Solomon se ocupa de asemenea de tineret, dar întâmplător.- Școala de cadre condusă de Dl. Vețeleanu era, în realitate, conducerea reală a tineretului.- Tineretul putea astfel deveni foarte ușor un element important de luptă pe teren, cu atât mai mult cu cât el activa în centrele universitare și putea avea alături și celălalt tineret ~~șixpuzaxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ organizațiile județene.- Tineretul universitar național țărănist a pornit lupta contra tineretului universitar organizat în alte partide.- Agitația era făcută cu diferite prilejuri.- Așa s'a întâmplat la Facultatea de Medicină Umană, cu prilejul morții Prof. Ciocâlteu și cu prilejul unui incident întâmplat Prof. Popa.- Studenții național-țărăniști creiau în mediu universitar ambianța naționalistă și contrarie regimului, ori de câte ori era vorba de deblocări de profesori sau alte măsuri.- Am auzit că în provincie a fost utilizat și tineretul sătesc pentru a se alimenta cei fugiți în munți și în special ca element de ajutor". (decl. din 12 Sept. 1947).

" Într'o ședință a Delegației Permanente ținută, cred, în Septembrie 1947, s'au discutat instrucțiunile ce trebuiau date organizațiilor, în vederea apărării urnelor.- S'a hotărât să se spună șefilor de județe că sunt liberi să apere urnele cum vor crede mai potrivit.-

În ziua de 20 Noembrie după consfătuirea între cei trei șefi de partide, fiecare a dat un comunicat prin ele erau declarate nevalabile.- După alegeri s'a convocat Delegația Permanentă care a ratificat comunicatul și a hotărât convocarea comitetului Central pentru ziua de 30 Noembrie".-

" La ședința acestui comitet s'a votat în unanimitate rezoluțiunea propusă de Delegația Permanentă, în sensul căreia deputații național-țărăniști nu vor lua parte la lucrările Parlamentului.- S'a tipărit un apel către țară, care fixa poziția partidului față de felul în care au fost făcute alegerile, față de noul Parlament și de situația astfel creată." (decl. din 17 Septembrie 1947).

309

" D-nii Maniu și Brătianu sfătuiesc pe M.S.Regele să nu dea mesaj de deschiderea Parlamentului sau cel puțin să nu-l deschidă personal.- M.S.Regele nu dă urmare acestor sfaturi.-

Noi memorii comune ale celor trei partide sunt adresate aliaților.-

Rezistența națională înăuntru și sprijin dela anglo-americiani în afară.- Dl.Maniu a declarat înaintea de consfătuirile delegației permanente,că nu este locul acum la realizarea programului nostru social,ci trebuie să înfrângem mai întâi pe comuniști Această victorie contra comunismului n'o putem obține decât prin rezistență națională și alegeri sau printr'o acțiune internațională.- Dacă n'am putut câștiga alegerile trebuie să continuăm a încuraja rezistența națională contra regimului, care periclitează în acelaș timp regimul social existent și independența țării.- Si mai trebuie continuată acțiunea internațională pentru ca Statele mai din Occident să apere România.-Orice colaborare cu guvernul și regimul politic actual înseamnă slăbirea rezistenței naționale.-Manifestele nu arătau cum trebuie să se exteriorizeze această rezistență, care - este adevărat - nu era numită cu acest nume decât în expunerea D-lui Maniu, în fața Delegației Permanente.- Totuși s'au putut vedea diferite manifestațiuni individuale sau de grup, care nu erau inspirate de partid, dar își puteau găsi explicația în ambiția creiată prin tactica partidului.- Așa de pildă timeretul a tipărit manifeste clandestine și a înființat o școală de cadre, fără știrea conducerei de partid și a secretariatului general, care s'a sesizat de existența ei din auzite.- Așa s'a observat în ultimul timp, o stare de agitație în timeretul partidului și o tendință de a trece la organizarea pe modelul celular, că scăpând controlului centrului.-

Am mai spus că Dl.Maniu considera ca esențial, pentru existența Statului Român sprijinul Apusului.-Dl.Maniu n'a ascuns nici odată această idee fundamentală a politicei sale.-El credea că se urmărește comunistizarea țării, concomitent cu răsturnarea monarhiei și cu proclamarea României ca republică federată Uniunii Sovietice " (decl.din 29 Iulie 1947).-

" Dl. Maniu spunea c'am aceste lucruri în conversațiuni particulare.-În declarațiuni făcute în fața forurilor partidului, el a manifestat aceste preocupări în termeni mai clari la ședința din 7 Iunie a Delegației Permanente, când s'a discutat tactica partidului.-Aceste conversațiuni sau schimburi de vederi au avut loc cu mai multe prilejuri.-De pildă, la schimbarea de guvern dela

00312

6 Martie, pe care Dl. Maniu o atribuia intervenției categorice a D-lui Vâșinski în sensul eliminării din guvern a miniștrilor național țărăniști; - După criza constituțională din Mai 1945; la cuvântările ocazionale ținute de membrii guvernului; la aplicarea acordului dela Moscova, cumcașterea acordurilor de colaborare economică, Sovrom-uri sau convențiunile comerciale din 1945-1946; la discutarea faptelor cu Jugoslavia și celui proiectat cu Ungaria și Bulgaria; din acordurile de colaborare economică ce împreună cu convențiile comerciale și prestațiunile armistițiului îngloba România în economia sovietică; din ansamblul situației internaționale; din care s'ar degaja atențiunea popoarelor slave dela Nordul și Sudul României să se unească cu Uniunea Sovietică, România împiedică continuitatea masei slave. -"

" În memoriile făcute aliaților nu s'a făcut nici o aluzie la aceste preocupări, ele având alt obiect. - Este posibil ca Dl. Maniu să fi împărtășit reprezentanților politici englezi și americani din România sau reprezentantului francez, pe care îl vedea uneori." (deol. dia 7 August 1947). -

" Dl. Maniu mi-a comunicat că a hotărât împreună cu D-nii Brătianu și Titel Petrescu sesizarea organizației Naționaliștilor Unite cu situația din România. - M'a rugat să strâng material documentar privitor la alegeri, teroare internă și situația economică precum și să examinez prezentarea juridică. -

" A plecat la Sibiu, în ajun de Crăciun. - Strângerea materialului a cerut timp. - În Februarie abia se ajunsese la o formulare a memoriului făcut de liberali. - Proiectul făcut de mine și trimis D-lui Maniu prin Serben Ghica într'un plic, n'a fost agreiat. - La sfârșitul lunii Februarie - dacă nu mă'nșel am fost la Sibiu cu Leucuția și am prezentat proiectul liberal și materialul documentar, cu care a fost de acord de data aceea. - După întoarcerea mea la București, am auzit că Dl. Brătianu a scris D-lui Maniu, propunându-i o adresă comună de mulțumire a celor trei partide, către guvernul american, pentru ajutorul promis României. - Dl. Maniu a răspuns negativ, în sensul că actualul guvern nu merita să fie ajutat. - D-nii Mihalache și Popovici au protestat că Dl. Maniu a luat această poziție, fără știrea lor. - Dl. Popovici mi-a spus să inspir un articol în " Dreptatea de mulțumire. -

Indată ce Dl. Maniu s'a întors dela Sibiu și după ce a luat contact cu D-nii Brătianu și Titel Petrescu, a cerut să

311
vadă pe D-nii Berry și Holman.- Memoriul către O.N.U. era gata și cei trei președinți de partid l-au semnat, încredințându-l D-lui Maniu pentru transmitere.- "

" În ziua când Dl. Maniu mergea la Dl. Berry, era acasă la Boilă.- M'a rugat să-l însoțesc fiindcă nu găsea pe Serdici. Am fost primiți de Dl. Berry și Melbourne.- Dl. Maniu a început să expună situația internă.- Ministrul american l-a întrerupt și la întrebare ce crede din ajutoarele americane.- Dl. Maniu i-a mulțumit în numele partidului, dar și-a exprimat regretul că ajutorul era necondiționat și va fi interpretat ca un gest de favoare pentru guvern.- Dl. Maniu, după ce a expus chestia arestărilor, a întrebat dacă America mai este interesată în această parte a Europei.- Dl. Berry a evitat un răspuns afirmativ și a promis că va cere instrucțiuni la Washington, chiar și pentru transmiterea intervenției la O.N.U.- S'a deschis între timp Conferința de la Moscova.- Cei trei președinți au hotărât să trimită celor trei miniștri de externe aflați acolo o telegramă de protest contra arestărilor și câte un memoriu.- Telegrama a fost redactată de D-nii Bebe Brătianu și Titel Petrescu.- Memoriile au fost făcute separat.- Telegrama și memoriile au fost trimise prin intermediul misiunilor din București (de către liberali și social democrați independenți) (decl. din 6 August 1947).-

ss/.N. Penescu

27 Septembrie 1947.-

Continuare la declarația din 27 Septembrie 1947,

" Atât înainte de alegeri cât și după până la plecarea D-lui Maniu la Sibiu, în ajun de Crăciun, contactul între cei trei șefi de partide a fost permanent.-

Dl. Maniu vine în Martie chemat de noi, dată fiind situația creată în urma arestărilor.- Are loc la Dl. Dinu Brătianu acasă o consfătuire la care sunt și eu invitat și în care participă D-nii Brătianu, I. I. Maniu, Titel Petrescu, Ion Mihalache, Bebe Brătianu, George Fotino, Mihail Romniceanu și eu mine.- Se discută situația politică în urma arestărilor și se hotărăsc intervenții comune pe lângă cei trei aliați despre care am vorbit și în alte declarații.-

Mihai Popovici ia conducerea partidului.- O ședință a Delegației Permanente, prezidată de Dl. Mihalache are loc

la sfârșitul lui Aprilie.- Se iau măsuri de asistență, folosindu-se parlamentar pentru ducerea alimentelor.- Într-o ședință a biroului Dl. Mihalache citește o scrisoare dela Suțu din Domnești Măsođ, în care acesta îi povestește cum l'au scăpat sătenii de a fi arestat, că pădurile sunt pline de oameni fugiți și cere ca partidul să găsească o soluțiune cu Guvernul.- Dl. Mihalache povestește și alte cazuri și cere ca biroul să examineze situația.- Dl. Maniu evită discuțiunea în fond a problemei în Aprilie, înainte de Paște, Delegația Permanentă aprobase un proiect de circulară după ce i-a adus unele modificări.- Textul definitiv l-am prezentat D-lui Maniu în Mai, la Sibiu.- A modificat o frază, în care se recomanda ca șefii de județe să lucreze pentru liniștirea spiritelor, - n'am mai trimis circulara, fiindcă nu am fost de acord cu această modificare pe care Dl. Mihai Popovici a prevăzut-o ".-(decl. din 17 Septembrie 1947).-

" Legătura cu legațiile anglo-americane era făcută de Dl. Maniu prin Dl. Vasile Serdici.- După cum a mai declarat știu că se află în străinătate următoarele personalități : în America D-nii Citta Davilla, fost deputat național-țărănist de Vlașca și Dl. Frederic Nanu fost ministru plenipotențiar.- În Anglia Dl. Viorel Tillea fost ministru național-țărănist, plecat din partid cu grupul Vaida, Cornel Bianu, național țărănist și alții mai mici de care nu-mi aduc aminte.- În Elveția Dl. Gafencu fost ministru național-țărănist, plecat cu Armand Călinescu din partid, Vișoianu și Niculescu-Buzești, național-țărăniști.- Dl. Augustin Popa, național-țărănist, nu știu unde este.- Despre activitatea acestora scriu următoarele : În America, cel preferat de Dl. Maniu, se pare că era Frederic Nanu.- Cred că a auzit că acestuia i s'a încredințat de către Dl. Maniu, acum vre-o doi ani, misiunea să reprezenta acolo, punctul de vedere al partidului nostru.- Dl. Maniu nu avea multă încredere în Citta Davilla, nu știu pentru ce.-

În Anglia, acei care țineau curent pe Dl. Maniu era Cornel Bianu.- Am auzit că și Tillea ar fi scris D-lui Maniu, în timpul din urmă.- Știu că mici unul din aceștia nu aveau o încredințare specială, după cum rezultă din cele ce urmează.-

În primăvara anului 1946 Dl. Maniu a primit dela Dl. Gafencu o scrisoare care cred, că a fost trimisă și D-lui Dinu Brătianu, pe care n'am citit-o dar în care mi-a spus Dl. Maniu că erau raportate conversațiile xxxxxxxx pe care le-a avut Dl. Gafencu la Londra și Paris cu toate marile personalități politice ale acestor țări.- Ele expunea în scrisoare teza pe care a prezentat-o D-lui Churchill, asupra situației din România și

Sud Estul European și a interesului pe care îl are Anglia de a susține aceste țări amenințate de expansiunea sovietică. - De atunci Dl. Maniu a început să aibe încredere în Dl. Gafencu. - De aceea i-a scris " m'am citit scrisoarea " în ajunul conferinței dela Paris și cred că i-a dat instrucțiuni de felul în care trebuie apărută cauza României la Conferința dela Paris. - Dl. Gafencu a scris D-lui Maniu și cred D-lui Brătianu arătându-le cum au decurs lucrările Conferinței. - La conferința dela Paris Dl. Gafencu a fost ajutat de D-nii Cretzianu, Tillea, Augustin Popa și alții. - Am auzit pe Dl. Maniu vorbind de ei când ne-a rezumat conținutul scrisoarei D-lui Gafencu, privitoare la acțiunea lor la conferință. -

După plecarea D-lor Niculescu-Buzești și Vișoianu nu cunosc cecece aceștia au scris D-lui Maniu și dacă l-au informat despre vre-o acțiune a lor în afară " (decl. dia 26 Iulie 1947). -

" La sfârșitul anului 1946, Dl. Maniu a prezentat biroului partidului o scrisoare primită dela Macek șeful partidului agrarian, care se găsește în America și în care acesta cerea ca partidul nostru să desemneze un reprezentant în comitetul partidelor agrariene din Jugoslavia, Bulgaria, Polonia, Ungaria și România, deja în curs de constituire în America. - Scrisoarea a rămas mult timp la mine. - Am restituit-o D-lui Maniu cu prilejul unei vizite la Sibiu (rectific, i-am trimis-o prin Serba Ghica înainte de plecarea mea la Sibiu și atunci când i-am dat și proiectul de memoriu către C.N.U.) nu știu ce a răspuns, dar nu era mulțumit cu rezervele D-lui Mihalache. Pentru dânsul era esențial ca americanii să privească cu favoare constituirea acestui bloc, care reprezenta 100.000.000 de țărani, legați de pământul lor și ostil comunismului. - Dl. Maniu, a însărcinat, în luna Maiu pe un membru al biroului să facă un apel către parlamentele lumii civilizate, împotriva persecuțiilor, la care sunt expuși în România membrii opoziției. - În ultimul timp nu se mai vedea la guvernele englez și american aceiași grabă ca în trecut să intervină când se petreceau arestări, ca cele din Martie, Aprilie și Mai. - Numeroasele proteste, apeluri, memorii etc. ale celor trei partide de opoziție au așteptat mult timp o acțiune anglo-americană. - Aceste împrejurări și aspectele variate ale situațiunii internaționale, veneau tot mai des în discuțiunea noastră și în acelaș timp apărea necesitatea unei acțiuni în afară. " (din decl. nesemnată - proiect - din 29 Iulie 1947, din care am mai extras pasagiul). -

3/3
0316
" Înainte de mergerea mea la Sibiu, Dl. Maniu fusese vizitat de Dl. Mihalache și Popovici. - Ei au discutat situația politică de atunci în intimitate. - Dl. Maniu mi-a lăsat impresiunea atât când l-am văzut la Sibiu cât și când a venit la București că arestările nu-l impresionau prea mult. - Dl. Popovici mi-a relatat că i-a reproșat D-lui Maniu că din cauza lui atâta lume a suferit. - Dl. Maniu a răspuns : Așa au fost vremurile, nu se poate face război fără morți și răniți. -

• S'a întrunit Delegația Permanentă sub președinția D-lui Maniu, care a raportat conversația cu Berry, dar în linii generale, prezentând-o ca favorabilă. - S'a hotărât crearea unei asistențe, pentru a se trimite hrană celor închiși și care sunt membrii ai partidului. - D-ra Bărbulescu, avocată, conducea asistența juridică și era Secretară " (decl. din 18 Septembrie 1947). -

" Într'o ședință a biroului, ținută la Dl. Maniu în casa Boilă, erau prezenți D-ii Maniu, Mihalache, Hațieganu, Veniamin, Coposu, Ghilezan, Stefan Mihăescu și cu mine. - Eu am ridicat din nou chestiunea participării deputaților naționali țărâniști la lucrările Parlamentului, mai ales că biroul trebuia să aibe o atitudine militară în Comitetul Central, convocat la 18 Iulie. -

Dl. Maniu m-a întrerupt în cursul expunerii mele cu cuvintele : "Ar fi un dezastru ". - A luat cuvântul Dl. Mihalache, care m'a susținut. - Au luat toți ceilalți cuvântul și m'au combătut, unii chiar cu vehemență. - Dl. Maniu a făcut apoi o expunere dentul de lungă, din care am reținut în esență c'am acestea : am spus că intrarea în Parlament ar fi un dezastru, fiindcă acest Parlament va proclama republica și apoi adeziunea României la Uniunea Sovietică. - Aceasta era ideea chiar dacă nu era exprimată în acest termen. - Participarea deputaților noștri ar da acestui Parlament o recunoaștere pe care azi nu o are și nu vom mai putea contesta în viitor valabilitatea hotărârilor sale. - Ar fi în plus, o recunoaștere a unei înfrângerii și intimidări din cauza arestărilor. - Ea nu ar aduce eliberarea celor arestați. - Continuarea politicii pe care a avut-o partidul până acum era singura soluție. - Este firesc ca în luptă unii să cadă. - În măsura în care se lărgea cercul celor care credeau că tactica partidului trebuie schimbată, Dl. Maniu a afirmat cu mai multă vigoare politica pe care o denunșise în ședința Delegației din 7 Iulie a rezistenței naționale fără să definească în ce consta această rezistență. - Dl. Maniu

315
00317

expunea la data aceasta, în foruri mai largi ale partidului ideii care până atunci le confia în cercuri mai restrânse" (declarația din 19 Septembrie 1947).-

" După conferința (de la Paris) Dl. Cretzianu a plecat în America, de acolo a scris D-lui Maniu că a trecut prin Londra unde a constatat excelențele relațiilor ale D-lui Tillea și la Washington s'a întâlnit cu Dl. Davilla.- În acea vreme se pare că România nu era pe agendă în America.- În primăvara acestui an, Dl. Maniu a primit însă scrisori de la Cretzianu, (pe care nu le-am văzut) am auzit că într'una din ele îl informa pe Dl. Maniu că are intențiunea să vorbească în numele României la un for al O.N.U.- Tot recent Dl. Maniu a mai primit o scrisoare de la Dl. Bianu.- Stiu că în Iulie anul trecut Dl. Niculescu-Buzești a transmis D-lui Maniu nemulțumirile lui Cretzianu, că Dl. Gafencu pretinde a fi fost însărcinat cu dirijarea acțiunii românilor din străinătate.- La sfârșitul anului 1946, Dl. Maniu a primit o scrisoare de la Macek din America, prin care acesta îl ruga să delege o personalitate română în străinătate.- Nu știu ce a răspuns xxx acesta dar era favorabil propunerii lui Macek.- Această acțiune a avut deci scopul să informeze guvernele străine asupra României, să le arate că Guvernul Român nu apără interesele României la Conferința de Pace și de aceea este nevoie de intervenția altor personalități și de a provoca spărarea intereselor României, astfel cum erau văzute de Dl. Maniu de către alte puteri." (decl. din 7 August 1947).-

" Dl. Mihalache cunoștea întreaga acțiune internă și externă a partidului.- Nu știu ar fi lucrat Dl. Mihalache.- El trebuia mai întâi contact cu cei din Elveția care constituiau artileria grea.- Numai după ce s'ar fi consiliat cu D-nii Gafencu Vișoianu și Buzești, cred că s'ar fi determinat programul de lucru.- Dl. Maniu i-a spus : Domnule Mihalache dacă nu mergeai Dta, mergeam eu.- Ști ce ai de făcut.- Să iei contact mai întâi cu cei din Elveția.- Aceasta era de ajuns.- Dl. Maniu credea că era mai mult de făcut acum în străinătate decât în țară pentru a se ajunge la schimbarea situației interne." (decl. din 7 August 1947).-

" Afară de Dl. Mihalache n'am auzit pe Dl. Maniu vorbind de altcineva că ar trebui să plece.- Celelalte persoane aveau să fie desemnate în ultimul moment.- În cele trei săptămâni dinaintea tentativei de plecare, chestiunea - cum am mai arătat - a revenit cu oarecare caracter de urgență "-

316
00318

" Aceste împrejurări și aspecte variate ale situației
mei internaționale veneau tot mai des în discuțiunea noastră
și în același timp apărea necesitatea unei acțiuni în afară.-
Eau nu putea fi dusă decât de o mare personalitate politică cu
nume cunoscut în străinătate.- Aceasta nu putea fi decât Dl.
Maniu sau Dl. Mihalache" (decl. proiect din 29 Iulie).-

" L-am cunoscut pe Dl. Niculescu-Buzești acasă la Dl.
Maniu, când era ministru de externe, am aflat că a avut o ascensi-
une foarte rapidă la Externe, grație aprecierii lui Mihai Anton-
nescu că avea agenții lui la principalele legațiuni românești,
prin care purta tratative sau i le înlesnea D-lui Maniu.- Curieri
diplomatici de încredere purtau corespondența D-lui Maniu, cu
persoanele aflate în străinătate.- Dl. Maniu îl considera ca un
om excepțional, foarte pregătit, pătrunzător, energic și hotărât.-
El lăsa în umbră în fața D-lui Maniu cele mai bune elemente din
partid.- De aceea nimemii la noi nu încerca cel puțin să micșoreze
trezirea pe care Dl. Buzești o avea pe lângă Dl. Maniu.- Antura-
jul D-lui Maniu îl avea pe Dl. Buzești în aceeași mare stimă pe
care i-o acorda șeful.- De aceea venirea D-lui Buzești în casa
D-lui Maniu era salutată cu plăcere și avea întâietate față de
oricare.- Era evident că Dl. Maniu rezerva D-lui Buzești cele mai
mari roluri în partid.- De multe ori Dl. Buzești intra în camera
D-lui Maniu când eram în ședință de birou și participa la discu-
țiuni fie privind politica internă, fie cea externă, atât în 1945
cât și în 1946 " (decl. din 15 Septembrie 1947).-

" Până la 23 August 1944 Dl. Mihalache a fost alături
de Dl. Maniu ca principal sfătuitor, împreună cu Mihai Popovici,
Dr. Lupu și Ghiță Popp.- După 23 August și mai ales dela înce-
putul anului 1945, Dl. Mihalache se ocupa în deosebi de reorgani-
zarea partidului, dirijând și ajutând secretariatul general
pentru acest sfârșit.- Circulările date la acea vreme către orga-
nizațiile județene sunt făcute, în cea mai mare parte, de Dl. Miha-
lache.- După plecarea D-rului Lupu din partid, (Ianuarie 1946),
Dl. Mihalache ia conducerea Capitalei, o reorganizează și se ocu-
pă de secțiunile auxiliare și profesionale ale partidului (fe-
mei, muncitori, tineret, profesori, medici, preoți, militari etc.).-
În general Dl. Mihalache a fost de acord cu politica imprimată
partidului de Dl. Maniu.- D-sa considera că în special Statele
Unite ale Americii nu vor lăsa micile popoare din centrul Euro-
pei să fie înăbușite în regiuni politice impuse.-

317
08319

Mihai Popovici este prietenul cel mai apropiat al D-lui Maniu dintre ardelenii din generația unirei.- Nici o hotărâre politică, chiar de importanță secundară, nu a fost luată fără consimțământul D-lui Popovici.- Era singurul din partid care îndrăznește și reușea să se opună D-lui Maniu.- Dl. Popovici avea și un rol important în desemnarea oamenilor care primeau demnități în partid.- (rectific Killinger nu mergea la masă la Dl. Popovici - după câte știu)" (decl. din 31 August 1947).-

"Decând forurile partidului au început să lucreze, dela începutul anului 1945, nu se mai poate vorbi de politica D-lui Maniu personală, ci de a partidului prin delegația permanentă și prin Comitetul Central Executiv.- Dacă Delegația Permanentă și Comitetul Central au ratificat sau au primit această politică a D-lui Maniu nu mai puțin ea a devenit prin aceasta politica partidului.-" (decl. din 10 August 1947).-

"Două trei zile mai târziu Dl. Cioroiu mi-a telefonat că poate veni atunci (pe la ora 4-5).- L-am primit, dar aveam lume și el mi-a spus că pleacă în provincie pentru vre-o 10 zile în timpul conversației a venit vorba și despre ~~îngrăd~~ primejdia pentru toți de a fi arestați.- Dl. Cioroiu m'a întrebat de ce nu plecăm. Eu i-am răspuns că nu plec, dar am auzit că nu mai este decât o singură posibilitate, aceea de a închiria toate locurile dintr'un avion care merge la Arad, care este mai departe decât frontiera Turciei și de a pleca în altă parte.- Mi-a răspuns că aceasta este o imposibilitate, dar există și alte posibilități.- El însă va spune după ce se va întoarce.- După 2-3 zile am mers la Dl. Maniu în casa D-lui Boilă unde era și Dl. Mihalache și le-am comunicat la rânduri conversația cu Cioroiu (rectific, după cum am arătat și cu prilejul confruntării cu Dl. Mihalache, că Cioroiu a venit la mine în ziua de 9 sau 10 Iulie și tot atunci le-am comunicat celor doi conversația cu acesta.- Rog să se vadă și declarația mea privitoare la conversația mea cu Dl. Tiberiu Ștefănescu o zi sau două înainte de întâlnirea cu Cioroiu) (decl. din 11 Septembrie 1947).-

"Atunci când Dl. Maniu a hotărât să mă determine a pleca în străinătate, nu mi-a vorbit de vre-o misiune.- A putut să o aibă în minte și să considere că eu voiu lucra acolo sub directivele D-lui Mihalache.-

Dl. Maniu nu-mi precupețea elogiile, care desigur m'au măgulit totdeauna, dar nu m'au împiedicat să văd realitatea.- Criticele aduse tacticii partidului, așa cum a fost expusă de Dl. Maniu, în ședința Delegației Permanente, au sunt însă nimic

față de recunoașterea ~~fixă~~ publică, făcută de Dl. ³¹⁸ ~~Maniu~~ însă, prin organizarea plecării noastre în străinătate. - Dacă ³²⁰ trebuia să mergem să cerem intervenții pentru schimbări în România, aceasta însemna că în interior numai era nimic de făcut. - În ajunul Comitetului Central încearcă să plece cu avionul vice președintele și secretarul general al partidului. - Este mărturisirea categorică a înfrângerii din interior și expunerea celor care plecau la desaprobarea partidului și chiar la ridicol. -

Marele partid național-tărănesc se prăbușește la Tămădău. -

Durerea pe care am resimțit-o în clipa când șuerau gloanțele polițiștilor în dimineața zilei de 14 Iulie a fost imensă. - Ea se oglindește în primele declarații date anchetatorilor. - Tămădăul era totuși fatal pentru că n'am știut să adaptăm tactica partidului la împrejurările internaționale și interne existente, corespunzătoare intereselor poporului. - Partid de stânga trebuia să colaborăm cu partidele muncitorești, așa cum am făcut și altădată. - În loc de aceasta ne-am așezat într'o postură de adversitate față de ele, făcând din partid o armă de apărare și de refugiu a burgheziei și a elementelor de dreapta, deci o piedică în calea transformărilor sociale care vin și pe care noi înșine, în timerețea partidului țărănesc, le-am dorit și am luptat pentru ele. -

Am plecat dela ideea falsă, der susținută de Dl. Maniu, cum am arătat că pretinsa expansiune sovietică va trece peste trupul României. -

Am crezut a-priori că nu putem colabora cu partidele muncitorești, fiindcă acestea ne vor numai ca anexe. - Am pierdut rând pe rând toate pozițiile pe care le-a avut. -" (decl. din 10 August 1947). -

ss/. N. Penescu

26 Septembrie 1947. -

1
copie vizi vol. 3. f. 706-707. 00321 319

DECLARAȚIE

Suplimentară la declarația din 30 Septembrie.-

La întrebarea dacă am păstrat și eu copii după dosarele arătate în declarația din 30 Septembrie, arăt că am încredințat secretarului meu pentru păstrare un rând din aceste dosare. El se numește ION POPESCU, avocat și locuiește în str. Finlanda nr. 12/ dacă nu mă înșel/ unde sunt și aceste lucrări/ cred a Dlui GHILMEGRANU o traducere a unei cărți economice din limba engleză etc.-/

După verificarea rog să mi se restituie fiindcă-mi nu conta nimic ca, caracter ilicit iar memoriile mi s'a spus de dl. Anchetator, sunt cunoscut și le are Siguranța.-

/ss/ NICOLAE PENESCU

1 Octombrie 1947.-

I
copie nr. 1 vol. 3. f. 708, 709.

320
~~00322~~

DECLARAȚIE

=====

L-am consultat pe domnul Ciocanu asupra posibilității de plecare cu un avion rar, pentru că mai înainte cu câte-va săptămâni (sau mai mult) plecând împreună de la Bl. Maniu mi-a povestit despre rolul lui excepțional în aviație.-

Cu acest prilej, în momentul despărțirii, Ciocanu mi-a spus că valul de nemulțumiri crește în contra guvernului și rezistența este mare, în sensul de rezistență organizată.- după câte am înțeles-. Deaceia l-am întrebat: mai există rezistență după condamnarea G. Aldea și a celorlalți.

Ciocanu mi-a răspuns ceva în sensul: D-ta nu știi nimic.

/ss/ Nic. Penescu

7 Oct. 1947.

I
Copie x 2/3 vol. 3. f 711-717

9 act.

321
00323

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul redau mai jos pasajii și fapte declarate anterior privitor la domnii Gafencu, Vișoianu, Niculescu - Buzești, Cretzianu și Cita Davilla, atât cât le cunosc din expunerile făcute de Dl. Maniu în biroul partidului.-

GRIGORE GAFENCU

În primăvara anului 1946, Dl. Maniu ne-a comunicat că a primit de la Dl. Gafencu o scrisoare, în care erau raportate conversațiile pe care le-a avut Dl. Gafencu la Londra și Paris, cu toate marile personalități politice ale acestor țări.-

El expunea în scrisoare teza, pe care a prezentat-o D-lui Churchill asupra situației din România și Sud-Estul European și a interesului pe care îl are Anglia de a susține aceste țări, amenințate de expansiunea sovietică.-

De atunci Dl. Maniu a început să aibe încredere în Dl. Gafencu și de aceea i-a scris în ajunul Conferinței de la Paris și cred că i-a dat instrucțiuni de felul în care trebuie apărută cauza României la Conferință.-

Aceasta o deduc și din faptul că Dl. Maniu mi-a cerut să-i dau din arhiva Secretariatului lucrările elaborate, în vederea Conferinței de Comisiunile mixte (liberal, național-tărâniște) și privitoare la Transilvania, Dobrogea, Basarabia, chestiunea Dunării, problema minorităților etc.- Afară de problema minorităților - lucrată de Ghiță Pop - toate celelalte erau opera liberalilor.-

Aceștia au lucrat în colaborare cu înalți funcționari ai Ministerului de Externe.- Într-o zi - cred din primăvara anului 1946 - mergând acasă la Dl. Mihail Romniceanu am găsit întruniți mai mulți domni, care discutau proiectele acestor lucrări.- Mi-aduc aminte de domnii Niculescu-Buzești, C. Vișoianu, Radu Crutzescu, Ionel Cristea, Victor Papacostea, George Potino, G. Brătianu, Bebe Brătianu, C. Zamfirescu și alții.-

În vederea elaborării acestor memorii destinate apărării cauzei României la Conferința de Pace și în special a problemei frontierelor de Vest și a minorităților, s'au făcut

372

- la aceeași epocă o consfătuire la Dl. Mihai Popovici acasă, unde am luat parte D-nii Niculescu-Buzzești, C. Vișoiu, Director Pogoneanu, Ion Hudiță, Gh. Pop, și alții.- Dl. Maniu a făcut o expunere asupra problemei Ardealului, și a memoriului adresat lui Hitler și Mussolini, cu prilejul partajului Ardealului, pe baza arbitrajului dela Viena.-

Comisiunile Național-Tărăniste trebuiau să lucreze sub președinția și conducerea D-lui Mihai Popovici.-

Liberalii au fost mai activi.- De acum comisiunile noastre și-au însușit lucrările lor.-Eu am primit la Secretariat câte un exemplar din aceste lucrări, pe care le-am multiplicat.- După cum am mai arătat, am distribuit câte un exemplar - în afară de cele date D-lui Maniu, pentru Gafencu D-lor D. Gusti, R. Franasovici și D-lui Popovici - pentru un străin - din ordinul acestuia.- Lucrările n'aveau caracter polemic că guvernul.- Înalți funcționari dela Externe au dat informațiuni privitoare la ceea ce se elabora în acest sens la Minister de o comisie prezidată de Dl. actualul ministru la Roma.-

După conferința dela Paris, Dl. Gafencu a scris D-lor Maniu și Brătianu, o primă scrisoare - de două trei pagini - care ne-a fost citită de Dl. Maniu într'o ședință de birou, în timpul alegerilor.- El le arăta cum au decurs lucrările conferinței.- Dl. Maniu a fost de acord cu acest punct de vedere prezentat la Conferință.- Dl. Gafencu trimite însă un raport mai detaliat, pe care nu știu dacă l-a primit.- Dl. Gafencu lauda în scrisoarea ce mi-a fost comunicată - pe câțiva dintre românii care l-au ajutat la Conferință și anume : Tillea Cretzianu, Augustin Popa și alții.- Am auzit că Dl. Gafencu a fost bine informat în chestiunile economice și în legătură cu executarea armistițiului chiar din cercurile delegației oficiale române.- Am constatat aceasta și din cele două memorii prezentate cercurilor conferinței de Dl. Gafencu, ca și din o anexă exclusiv privitoare la executarea armistițiului.- Aceste lucrări mi-au fost date de Dl. Maniu pentru a le comunica membrilor Delegației Permanente.- Eu nu am dat nimic D-lui Maniu în legătură cu aceste chestiuni.- Lucrarea Ghelmegeanu fusese restituită D-lui Mihalache (rectific deci declarația din 30 Septembrie).-

Dl. Mihalache aprecia și simpatiza foarte mult pe Dl. Gafencu.- D-sa a făcut efortul pentru a determina pe Dl. Maniu să-și schimbe atitudinea față de acesta.- Pe vremea când

323
00325

era în partid Dl. Gafencu, era Consilierul de Politică Externă al D-lui Mihalache și un apropiat al acestuia.- El a cerut chiar autorizarea să intre la Ministerul de Externe, în timpul Regelui Carol.- Nu i-a fost acordată și a fost exclus din partid de Dl. Maniu, care avea atunci depline puteri.- Totuși Dl. Gafencu a menținut raporturi personale cu toți oamenii principali din fruntea partidului.-

Dl. NICULESCU-BUZESTI

Mă refer în totul la declarația din 15 Septembrie în care am arătat ascensiunea D-lui Buzești în partid.-

După ce Dl. Leucuția mi-a dat să citesc scrisoarea D-lui Buzești - cred dela începutul lui Martie 1947 - mi-am dat seama că de acum încolo purtătorul de cuvânt al D-lui Maniu în străinătate va fi acesta.-

Am auzit chiar - nu pot preciza dela cine - că Dl. Buzești așteptat în Elveția să fie salutată de Dl. Gafencu cu toată diferența de vârstă și chiar de situație.-

ss/. N. Penescu

9 Octombrie 1947

Continuare la declaratia din 9.X.1947

Când am auzit pe Dl. Maniu spunând D-lui Mihalache în seara zilei de 13 Iulie : cam aceste vorbe : " vei lua mai întâi contact cu cei din Elveția " am înțeles mai întâi pe Buzești.- Nu știu care erau raporturile lui cu Dl. Vișoianu.- Pot afirma însă că Dl. Mihalache îl prefera pe Vișoianu care era sfătuitorul lui intim în materie externă și chiar internă.-

Am auzit odată pe Dl. Buzești spunând - cred D-lui Maniu - că posedă un document sdrobitor contra D-lui Tătărăscu, din timpul regimului Regelui Carol și în legătură cu politica guvernului de atunci, tinzând la intrarea României în Axa Roma-Berlin.-

Dl. VIȘOIANU are strânse legături cu Dl. Gafencu și Cretzianu.- Nu știu ce acțiune duce în străinătate acum, dar cred că se înregistrează cu siguranță în activitatea celorlalți.-

324
06326

DL. GRETZIANU, nu are legături cu partidul Național Tărănesc.- Este liberal și fratele lui a fost directorul Băncii Românești.- Are bune raporturi cu Dl. Maniu, care l-a considerat ca un bun agent al politicei sale în postul de Ambasador la Ankara.- De aceea cred că acum Dl. Cretzianu putea lucra după directivele D-lui Maniu.-Aceasta rezultă și din scrisoarea trimisă D-lui Maniu de pe bordul vasului Aquitania, despre care am vorbit în declarația din 8 Octombrie.-

Eu consider acțiunea aceasta ca dăunătoare intereselor țării și contrarie politicei oficiale a partidului, pentru considerațiuni care vor fi expuse într'o declarație separată. Dacă această acțiune a luat și forme de trădare națională, ea este cu atât mai mult de reprobă.- Eu nu am fost sub nici o formă amestecat în ea și nu înțeleg să am vre-o contingentă cu ea.-

ss/. N. Penescu

9 Octombrie 1947

I

copie nr. 3. f. 722-11 act
728.00327

325

DECLARAȚIE

In finalul declarației mele din 9 Oct. 1947, privitoare la ce cunosc despre activitatea unor români aflați în străinătate cu scopul de a subminați țara aceea acțiune care a fost contrară politicii oficiale a Partidului N.T.-

Intr'adevăr, în timpul din urmă am aflat de la Domnii Anchetatori și mi s'au prezentat documente, referitoare la o politică a D-lui Maniu, pe care n'o puteam nici bănui.

Această politică, se pare, era dusă în cea mai mare parte prin persoane în afara de partid. Ea a fost o acțiune personală pe care Partidul a ignorat-o cu desăvârșire.

Rezultă de aci că D-l Maniu a avut două politici externe, Una era aceea oficială, pe care o cunoșteam și o discutau forurile partidului, iar cealaltă personală, care nu era împărtășită decât unor intimi ai săi.

In cele ce urmează vă voi ocupa pe scurt de politica oficială și de aspectul sub care mi se prezintă cealaltă politică, din puținul ce am aflat aci și din manifestările D-lui Maniu după 23 August 1944:

POLITICA EXTERNA OFICIALĂ A P.N.T.

Statutul Internațional al României era cuprins în Convenția de Armistițiu și în pactele Internaționale intervenite, în deosebi între cele Trei Mari Puteri și care sunt opozabile României.

In afară de, Tratatul de Pace stabilea cadrul definitiv al acestui Statut.

Pactele Internaționale erau: Carta Atlanticului, acordurile de la Teheran, Yalta, Post-Dam și Moscova și Charta Națiunilor Unite.

Principiile fundamentale din aceste pacte și care interesează România se pot rezuma astfel:

a/. Există o comunitate de națiuni unde trebuie să

./.

00328 326

domniașă pacea și libertatea. Aceste națiuni sunt și au
verane.

b/. Ele își pot da regimul politic și social pe care
îl doresc, cu condițiunea sîm însă că acesta regim să nu fie
impus prin forță și să se fie consimțit liber de cetățenii acestor
țări.-

c/. Deaceia drepturile fundamentale ale omului tre-
buesc respectate de guverne.

d/. Aceste guverne trebuiesc să rezulte din confruntă-
rea sinceră a cetățenilor acestor state.

e/. În cele țări, eliberate sau foste state luate, care
au suferit regimuri de dictatură, trebuiesc constituite guver-
ne reprezentative ale forțelor democratice.

f/. Cele trei Mari Puteri au drepturi și responsabi-
litatea că cuprăveghese constituirea unor astfel de guverne
și efectuarea de alegeri libere.

g/. În principiu nu se concepe o intervenție în afac-
rile interne ale acestor țări. Nu poate fi considerată ca o
asensua intervenție, acțiunea pentru respectarea drepturilor
omului.-

h/. Comunitatea națiilor, care este bazată pe egali-
tatea lor de drepturi, nu admite dominațiunea unei singure pu-
teri sau a unui grup de puteri asupra celorlalte.

Deaceia Tratatelor existente sau cele ce se vor închea
în viitor, vor fi conforme cu principiile Chartrei O.N.U.-ului.

Conducerea Partidului s'a prevalat de aceste normati-
ve ale pactelor internaționale citate.

Prinul Guvern Sîndtescu a fost constituit în parte
pe baza acestor norme, fiindcă el avea numai reprezentanți ai
celor patru Partide Democratice. Deaceia a fost nevoie să se
realizeze cel de al doilea guvern Sîndtescu chiar de către
aceste partide.

La 6 Martie 1945, două din cele patru partide ale
primului guvern reprezentativ au fost înlocuite cu represen-
tanți ai unor dizidanți din aceste partide.

Partidurile National-Tîrdnesc și Liberal au protestat
pe lângă cele Trei Mari Puteri, garante ale executării cita-
telor pacte.-

S'au făcut memorii în acest sens, adresate celor Trei
Mari Puteri, care s'au găsit în arhiva Secretariatului General

De atunci încep să fie adresate memorii Uniunii Sovietice, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii. Ele se întemeiau pe dispozițiunile generale ale pactelor Internaționale sau pe cele speciale, privitoare la România, cum au fost cele din acordurile de la Potsdam sau Moscova.-

Între 6 Martie 1945 și 8 Ianuarie 1946, s'au invocat mai ales dispozițiunile privitoare la Guverne reprezentative, în țările foste satelite.-

După 8 Ianuarie 1946, s'au invocat atât obligațiunile pe care și le-a asumat Guvernul Român la 8 Ianuarie, față de cele trei Mari Puteri, cât și stipulațiunile pactelor de la Yalta și Moscova,.

Niciodată aceste memorii, redactate de cele trei partide, n'au avut drept obiect să ceară sprijinul exclusiv numai a unora din cele trei Mari Puteri.-

Notele guvernelor englez și american nu sunt provocate numai de aceste memorii, ci și de reprezentanții lor politici în România.

Unele note au fost trimise fără ca mai înainte cele trei partide să fi adresat memoriile.

Politica memoriilor a fost hotărâtă în Delegația Permanentă, care a urmat evenimentelor de la 6 Martie 1945, și la care au participat, cu vot, foștii Miniștri și Șefii de Organizații aflați în București.-

Biroul Partidului a executat-o. Comitetele Centrale din 3 Iulie și 30 Noembrie 1946, au ratificat această politică. Ea este deci a întregului partid. Ea avea la bază în plin loc, ideea că dificultățile toate, după terminarea războiului, înodă aliați, vor fi lichidate prin bună înțelegere și că România nu se poate amesteca în aceste diferențe.

În al doilea rând consideram că o politică de amicitie cu Uniunea Sovietică, mai ales, în urma acestui războiu, era indispensabilă pentru liniștea internă și securitatea țării în afară

Rusia, altdată și azi Uniunea Sovietică, au colaborat la realizarea a două mari acte Naționale, care stau la temelie României moderne: Unirea Principatelor și Anularea Dictatului de la Viena.

Di. Mantu, după cum voi arăta mai jos, nu avea încredere în bunele intențiuni ale Uniunii Sovietice față de România.

Era naturală că Sovietele să dorească Guverne prietene în țările vecine, foste satelite ale Germaniei. Este politica "bunului vecin" de care a vorbit Președintele Truman. De aceea partidul vedea cu o crescândă îngrijorare situația în care fusese ajuns în ultima vreme prin politica D-lui Maniu, care nu inspira încredere Sovietelor. În partid începuseră să se producă reacțiuni din ce în ce mai numeroase și mai categorice împotriva acestei politici. -

Era vizibilă că politica oficială era contracarată de atitudinea și acțiunea personală a D-lui Maniu. O parte din această acțiune a fost cunoscută partidului, în măsura în care Dl. Maniu îl informa. Ea face obiectul capitolelor următoare. Altd partezan cunoscut-o în timpul anchetei mele.

ACȚIUNEA PARTIZANILOR D-LUI MANIU DIN STRĂINĂTATE. -

Am dat câteva declarații în această chestiune. Forurile partidului au crezut că românii din străinătate, care aveau legături cu Dl. Maniu, informau guvernele principalelor țări aliaste asupra situației interne din România. Într-o sedință a Delegației Permanente, în luna Mai 1947, Dl. Zane a criticat pe acești prieteni dinafard, fiindcă nu fac nimic acolo și presa străină nu scrie ceva despre avestările și teroarea deslăntuită în România. Se cerea ca acești prieteni să fie mai bine informați despre ce se petrece în țară. -

Forurile partidului n'au cunoscut decât scrisorile pe care Dl. Maniu ni le dădea să le citim și pe care le-am indicat în declarațiile mele. Erau așa de puține că le-am ținut bine minte. Ele nu conțineau decât informațiuni și nu lăseau să se înțeleagă că prietenii din străinătate lucrează după un plan stabilit de acord cu Dl. Maniu și pentru scopuri bine determinate. Atâta vreme cât activitatea fiecăruia dintre ei, se limita la ceea ce a fost cadrul internațional al memoriilor celor trei partide, ea nu putea dăuna țării.

Chiar acțiunea paralelă cu a guvernului la Conferința Păcii din Paris nu putea fi dezaprobată atât timp cât se era folositoare țării. Apărarea reprocădării integrare a Ardealului de Nord, chestia minorităților și altele nu puteau decât să vină în ajutorul Delegației Oficiale Românești.

Eu nu cunosc instructiunile date de Dl. Maniu, D-lui Gafencu, pentru a judeca in ce măsură ele erau dăunătoare. Am citit memoriile D-lui Gafencu, care au desigur părți cu care Guvernul n'a putut fi de acord, și pe care le-am criticat chiar eu și alți prietenii în Delegația Permanentă. Așa de pilăd s'a obiectat că prezentarea felului în care a fost executat Armistitiu nu corespunde realității din cauza bazei de calcul greșită a dolarului.

Lucrările trimise de Dl. Maniu D-lui Gafencu n'au putut deservii cauza României. Unele dintre ele au aparținut și Guvernului, cum este aceea privitoare la Ardealul de Nord. Nu s'au trimis D-lui Gafencu copii după documente de Stat, pe care nu le-am avut. Lucrarea D-lui Ghelgeanu, pe lângă că nu era actuală, fusese restituită D-lui Mihalache.

POLITICA PERSONALA A D-LUI MANIU .

Iată însă că apare o altă acțiune a D-lui Maniu la care nu știu, în ce măsură, au fost angajați până acum partizanii din străinătate despre care vorbesc în declarațiile mele, în afară de Dl. Niculescu Buzesti și alții care sunt direct amestecați în acțiunea despre care mă ocup mai jos.

Mi s'au arătat un memorandum, minuta unei convorbiri între Dl. Niculescu Buzesti și un strein, precum și un plan militar elaborat de Col. Stoika și de Secția Militară sub conducerea D-lui Mihalache. Mi s'a spus, de către Domnii Anchetaatori care mi-au prezentat aceste documente, că din partid se pare că numai D-nii Maniu, Mihalache și Serdici, le cunoșteau, în afară de frații Niculescu Buzesti, D-nii Pogoneanu și Styrcea.

Partidul și Secretariatul General n'au cunoscut nimic din toate acestea. Ei trebuiau să rămână agentii executivi cari nu știu intențiunile și obiectivele comandamentului superior.

În plan se prevedea chiar baterea de medalii jubiliare în străinătate, pentru susținerea acțiunii.

Forurile acestea putea fi folosite de bună credință de organe ale partidului, înădăinate cu executarea unor hotărâri în aparentele legale ale forurilor acestuia.

350
00332

Astfel se putea ca delegatia Permanentă să hotărască repunerea în funcțiune a Gărzilor Târânesti create prin regulamentul special din 1935. S'a discutat chiar în două ședințe ale Delegatiei, dela începutul Campaniei Electorale o asemenea propunere. În Ardeal Dl. Mihai Popovici a dat - anterior h tdrării delegatiei, o - circulară în care a dispus constituirea de Gărzi de Apărare. Delegatia Permanentă n'a primit însă aceasta propunere. Recostituirea gărzilor putea însă fi înțeleasă în sensul executării punctului principal din planul prevăzut în memorandum-ul D-lui Niculescu. Buzesti.

Cu prilejul deblocării ofiterilor din Armată, în vederea reducerii efectivelor, al spurdării corpului funcționarilor publici și chiar a funcționarilor particulari, partidul a dat comunicate prin care a promis celor îndepărtați reparațiunea integrală și reprimirea în funcțiunile lor.

Aceasta, cum am mai declarat, a avut drept efect polarizarea spre partidul N.T., a nasei de nemulțumiri din cauza măsurilor acestora.

Arestările efectuate de Ministerul de Interne, în timpul Campaniei Electorale și mai ales la începutul anului 1947, fiind de natură să provoace nemulțumiri în populațiune, se putea la rândul lor încadra în prevederile acestui memorandum.

Dați aceste exemple pentru a arăta în ce măsură și în mod inconștient partidul putea să acționeze pe liniile prevăzute în acel memorandum.

Fruntași de primul ordin ai partidului puteau fi angajați, fără să bănuțască obiectivele, în acțiunea vastă pe care o prevedea în memorandum-ul și care îngloba nu numai partidul național-târânesc dar și celelalte partide de opoziție și încă numeroase elemente în afară de orice acțiune politică de partid.

Voi arăta la sfârșit că unele din aceste victime s'au și făcut.

Activitatea aceasta a partidului n'a fost însă inițiată pe baza acestui memorandum de către forurile partidului.

Nuam în mintea D-lui Maniu s'au a aceluia care cunoșțiau detalele memorandumului și dacă el a fost pus în executare, se puteau naște însăși care realizau apoi aceasta acțiune.

Înainte de a vorbi de ceea ce se pare a fi unul din obiectele principale ale acestei acțiuni, țin să arăt că realizarea planului din memorandum ar fi creștat României mari greutateți în-

331
adevrat războiu civil. Aceasta a r fi provocat, fără nicio
indoielă intervențiunea Uniunii Sovietice, care nu putea rămâne
indiferentă la asemenea schimbări, în România.

Această intervențiune ar fi fost la rândul ei
generatoare de alte complicațiuni internaționale.

O singură clipă, forurile partidului nu s'au gândit
la o acțiune cu asemenea consecințe.

De aceea am insistat în prima parte a declarațiunii
mele asupra politicii externe oficiale a Partidului, care exclu-
dea provocarea de complicațiuni din cauza sădrilor din interior

În mintea mea, care, deși secretar general al parti-
dului, n'am cunoscut decât în timpul anohstării mele această
politică personală a D-lui Maniu, plecarea mea la Tâmbău avea
scopul arătat în primele mele declarațiuni. Am fost înformat
că Dl. Maniu a declarat că în intențiunea sa era să mă trimită
în străinătate cu anumite misiuni. Citind memorandumul și cele-
lalte documente mai sus amintite, mă văd dintr'odată antrenat în
tr'o acțiune despre care Dl. Maniu nu m'a lăsat vre'odată să în-
teleg ceva. Eu apar în fața Justiției și a opiniei publice ca un
coautor la această acțiune, despre care n'am știut nimic. Este
situația tragică în care mă găsesc nu numai eu dar întregul
partid.

De aceea nu pot încheia această declarațiune fără
ca înodată să nu cer să se restabilească adevărul și să apară
clară această acțiune personală și ocultă a D-lui Maniu plină
de primejdii pentru țară și distrugătoare de omen.

41/ Lexis

București 11 Oct. 1947.

17 Oct 332

copie vizi vol. 3 / 729, 730.

~~00334~~

DECLARATIE

Subsemnatul NICULAE PENESCU, declar că din felul în care Domnul MANIU ne-a redat mesajul Domnului ACHESON, rezulta că momentul nu era oportun pentru agitațiuni în vederea răsturnării Guvernului.

17 Octombrie 1947.

(ss) N. Penescu

copie regi vol. 3. f. 743, 744.

333

~~00336~~

DECLARAȚIE

În completarea declarațiilor mele, subsemnatul N.CA-RANDINO declar cele de mai jos :

Stând de vorbă cu tovarășii de drum în timp ce mă duceam spre aeroport, am spus că pleacă din țară cu acel prilej valori importante ale Partidului. Aceasta imaginându-mi că grupul nostru va activa în străinătate ca și în țară, pe linia Partidului Național-Tărănesc.

17 Iulie 1947.

(ss) N.Carandino.

copie regi vol. 3. f. 745, 746,

00337 335

DECLARATIE
=====

Subsemnatul N CARANDINO ziarist in continuare
declar:

Activitatea mea in străinătate ar fi avut ca
obiectiv susținerea luptei partidului național țărănesc
din țară in sensul instaurării unui regim de libertate
publice și democrație in sensul național țărănesc.-

Nu am avut timp să examinez in linii generale
măcar colaborarea mea cu restul echipei care pleca. Totuși
cred că activitatea mea s'ar fi desfășurat pe linia păs-
trată in țară și condusă peste hotare de ION MIHALACHE
in conformitate cu principiile vechi și bine cunoscute
ale partidului.

In ce priveste instrucțiuni și documente n'am
dus cu mine. Am încercat să trec peste hotare persoana
mea care constituie cel mai autentic document in luptă
pentru libertate.-

Din punct de vedere financiar sunt convins că
m'as fi descurcat destul de greu in străinătate. Am avut
incredere la plecare in resursele mele de activitate și
in priceperea mea profesională.-

(ss) Carandino

18.VII.947.

copie registru d. 3. f. 27 Iulie 1947
764-766.

335
00338

DECLARAȚIE

Subsemnat N. Carandino, domiciliat în București str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al P.M.P., declar următoarele:

Cu aproximativ o lună, o lună și jumătate înaintea încercării de plecare în străinătate am luat hotărârea să părăsesc țara. Aceasta hotărâre am comunicat-o Dlui Maniu, care a fost de acord ca plecarea să aibă loc atunci când se va ivi ocazia.

Scopul inițial pe care mi-l propusesem era să continui în străinătate lupta mea pentru libertățile publice din România în acelaș sens cu acțiunea politică și profesională dusă în presa partidului sub semnătură, conform programului Partidului Național-Tărănesc.

Din cauza aprecierii mele asupra atmosferei politice, îmi luasem din timp anumite măsuri de prevedere și siguranță încă înainte de luarea hotărârii de plecare. Între aceste măsuri era și aceea de a schimba uneori domiciliul în timpul nopții, dormind la diferite persoane prietene. În afară de Dl. Maniu, nu am comunicat intențiunea plecării ulterior soției mele și D-nei Bădulescu. În intervalul dela luarea hotărârii plecării și până la 13 Iulie am fost la Constanța urmărind pe lângă recreere să cercetez cu proprii mei ochi situația pazei vapoarelor, urmărind ideea unei eventuale plecări pe unul din vasele aflate în Port, turcesc, englez sau american (USA, Argentina, etc).

După înapoierea dela Constanța cred că am comunicat rezultatul constatărilor mele soției mele, iar D-nei Bădulescu i-am comunicat că nu se poate pleca pe această cale, vasele fiind păzite. Cred că i-am comunicat acest lucru și Dlui Maniu la o vizită pe care i-am făcut-o la câteva zile după înapoierea dela Constanța.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. N. Carandino

Bată în fața noastră
Insp. N. Dobre

copie. regi vol. 3. f. 788-790.

~~00339~~

336

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București, str. Spiru Haret Nr. 16, născut la Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al fostului partid național țărănesc, în continuarea declarațiilor mele din ziua de 5 August, declar următoarele:

Cunosc pe generalul NEGREI, fost candidat în Vaslui la alegerile din 19 Noembrie. Stiu că îndeplinea funcția de președinte al secției militare din P.N.T., îl apreciez ca pe un om exagerat și violent. -

Se știe că într-o trecută campanie electorală a împuscat un adversar politic. Aprecierile defavorabile care mi se comunică le fi făcut referitor la ziarul "Dreptatea", se datorează faptului că adeseori i-au fost refuzate articole aduse spre publicare deoarece erau de o calitate inferioară și conțineau adesea violențe neacceptabile.

Cunosc de multă vreme pe Comandorul MOCANU, cu care am colaborat prin anul 1940 la "Curentul" familiei. Pe acea vreme era ofițer activ, ulterior a fost deblocat. Cred că în acea epocă mai colabora și la celelalte ziare care aparțineau "Curentului". Din punct de vedere intelectual Comandorul MOCANU, era un ofițer pregătit, cu oarecare facilitate la scris, cu multe calități de credință și hărnicie. Intre alte subiecte pe care le abecdea știu că făcea reportaje militare și cronici ale războiului.

Stiu că după 23 August, umbra prin cercuri naționale țărăniști.

Nu știu dacă era membru al partidului. Venea și prin redacția "Dreptății", pentru a aduce colaborări cu subiecte din viața militară și cronici de politică externă. În partid avea legături cu D-nii MANIU, MIHALACHE, PENESCU. Nu cunosc misiunea precisă în partid a d-lui MOCANU și nici eventuale lucrări de specialitate pe care să le fi executat. Atitudinea sa politică declarată și cunoscută se înscria în programul general al partidului. Făcea parte din secția militară P.N.T., am impresia.

Referitor la Comandorul CIOROIU, declar următoarele:
L'am cunoscut cu prilejul premierii piesei sale "Descătugare" reprezentată pe scena Studioului Teatrului Național și anume în medii teatrale.

Nu-mi amintesc exact cui l'am prezentat în partid. Cred că l'am prezentat lui N. PENESCU. Il frecventa în partid pe dl. MANIU și pe dl. MIHALACHE,

Intocmea diferite lucrări cu caracter militar, dintre care mi-a prezentat și mie un studiu asupra contribuției noastre la războiul antihitlerist și unul asupra organizării Ministerului Aerului și Marinei. Bănuiesc că a înaintat și conducerii de partid studiile sale.

Apreciez că aceste studii le întocmea pentru a servi partidului ca documentare în eventualitatea unei guvernări.

Nu-mi amintesc nici un fel de detaliu despre cele două studii ale sale, deoarece din lipsă de timp nu le-am citit. Stiu că comandorul CIOROIU, îl cunoștea pe generalul TEODORESCU PAUL, pe care îl aprecia. Nu știu dacă dl. Comandor Cioroiu, a făcut vre'o legătură generalului TEODORESCU, cu partidul. N'am auzit vorbindu-se despre generalul GHERGHIES, iar comandorul CIOROIU, nu mi-a vorbit niciodată despre vre-un alt proiect de organizare militară afară de cel arătat mai sus. Stiu că CIOROIU avea legături de prietenie și cu ION VINEA.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. N. CARANDINO

5 August 1947

copie regi rd. 3. f 791-794.

338
00341

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.C RANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr.16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al fostului Partid Național Tărănesc în continuarea declarației din 5 August 1947, declar următoarele:

Referitor la activitatea D-lui GAFENCU la Conferința de Pace și în străinătate, subsemnatul insistă că nu am avut nici o cunoștință precisă despre existența unor raporturi de subordonare a D-lui Gafencu Partidului Național-Tărănesc. Cu ocazia unei discuții avută însă cu Dl. Maniu, privitor la o notă apărută în gazetă mi-a dat dispozițiuni să nu fie atacat Dl. Gafencu, în gazetă deoarece duce în străinătate o activitate interesantă în concordanță cu vederile Partidului Național-Tărănist.-

Relativ la obiectivul urmărit de Partidul Național Tărănesc în cooperare cu celelalte partide din opoziție întreaga activitate și luptă din țară și străinătate urmărea răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945 și înlocuirea Guvernului Dr. PETRU GROZA printr'un guvern care să satisfacă vederile programatice ale celor trei partide, firește în punctele comune.-

În ceea ce mă privește pe mine și în ceea ce stiam metodele pentru atingerea acestui scop erau cele legale. Nu cred că primirea legionarilor în partid a influențat aplicarea pe teren a acestor metode deoarece aceștia oameni după câte știu nu au avut funcțiuni oficiale de importanță în partid. În ceea ce privește legăturile Partidului Național-Tărănesc cu misiunile străine /Anglo-Americane/ știu că acestea aveau caracterul informativ reciproc și urmăreau respectarea acordului dela Moscova.

339
00342

La sosirea delegatiei de gazetari anglo-americiani cu ocazia alegerilor am fost căutat alături de mai toti ziaristii importanti de opozitie sau independenti pentru a da lămuriri asupra mersului campaniei electorale, situatia raportului de forțe si alte detalii de ordin profesional. Atitudinea ostilă Guvernului a unor ziare americane nu cred să fie determinată de legăturile P.N.T.-ului cu misiunea americană din România. Articolul injurios din ziarul "Solia" despre care iau acum cunoștință si in care se reproduce un articol apărut in "Dreptatea", apreciez că se datorește fie initiativei de transmisie a Biroului de Presă American, fie vre'unei initiative particulare .

Retragerea succesivă a atribuțiilor pe care le aveam in calitate de director al "Dreptății" impinsă până la transformarea mea in simplu figurant prin incheierile Consiliului de Administratie aprobate de forul partidului se datorește antipatiilor pe care le aveam in acest for si in deosebi adversității constante a D-lui MIHAIL POPOVICI. Nu cred că această quasi-indepărtare să fie urmărit alt scop decât cel rezultat din aceste divergente.-

Referitor la raporturile mele cu domnii Prof. LEON BOCHIS si Dr. C. HAGEA, declar următoarele: Dl. BOCHIS a fost impus de Dl. MIHAIL POPOVICI Ca administrator provizoriu al "Dreptății" intrun moment de interegn si in lipsa D-nilor MANIU și MIHALACHE din Capitală. La inapoierea D-lui MANIU i-am raportat situatia si i-am cerut să fie inlocuit părăndumi-se că nu are capacitatea necesară acestui post si in plus că il văzusem amestecat in diferite procese ale organizatiilor subversive. Ulterior si probabil in urma unor in formatii complimentare Dl. MANIU a dispus inlocuirea sa.

In ceia ce priveste pe Dl. Dr. HOGEA, raporturile mele cu el erau puțin apropiate datorită in mare parte faptului că m'am opus la intrarea sa in Redactia "Dreptății" din motivul că in trecut dovedise uneori o lipsă de constantă in ideile democratice. Apreciam că atât el cât si BOCSA MALIN, reprezentau elemente cu inclinatie către dreapta si din această cauză n'am fost de acord co o eventuală intrare a lor in redactie.-

./.

350

00343

In ceiace priveste intentiunea de a pleca in
străinătate insist in a mentine in total declaratiile
date anterior, precizând că prima idee a plecării nu
mi-a fost sugerată de nimeni, că a fost o idee personală
deci si numai hotărârea dela 13 Iulie apartine exclu-
siv D-lui MANIU .Informatiunile căutate de mine pentru
materializarea ideii de plecare au fost deasemeni ini-
tiative personale cunoscute însă de Dl.MANIU.-

Aceaste imi este declaratia pe care o semnez.

ss/N.Carandino

Data in fata noastră.

Insp.N.Dobre.

5 August 1947.

copie regi vol. 3. f 795, 796,

341
~~00344~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul N CARANDINO domiciliat în Bucu-
resti str. Spiru Haret nr. 16 născut în Brăila la
20 Iulie 1905 de profesiune ziarist membru al parti-
dului național țărănesc în continuarea declarațiilor
mele din 5 August declar următoarele ;

Unele declarații ale Dlui MANIU și unele
comunicate ale delegației permanente, acele cenzurate
altele nu, se se imprimau la cererea conducerii de
partid într'un număr restrâns de exemplare pentru
informarea membrilor conducerii.-

/ss/ N CARANDINO

Prin conducerea de partid înțeleg pe D ul

IULIU MĂNIU.-

5 August 1947

Dată în fața noastră

Comisar șef

I Negreanu,

352
copie rez. rd. 37799-801. 5 August 1955

00345

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al fostului partid Național-Tărănesc în continuarea declarațiilor mele din 5 August 1947 declar următoarele:

Nu am fost personal prezent la discutarea sau la luarea vreunei hotărâri cu privire la plecarea vreunor membri ai P.N.T., în străinătate. Cred că luarea acestei decizii a fost determinată pe de parte de asigurarea securității personale a unor fruntași socotiti a fi amenințați și pe de altă de dorința conducerii de a continua peste hotare de vreme ce în țară posibilitățile erau restrânse lupta pentru dobândirea libertăților publice în România pentru intronarea unui regim democratic și pentru susținerea situației deținuților politici. Nu am primit personal vre-o misiune precisă din partea D-lui IULIU MANIU, însă ne-a spus că va trebui să ducem în străinătate lupta necesară pentru a obține prin impresiunarea opiniei publice străine respectarea acordului de la Moscova. Intențiunea să plecăm în Turcia și de acolo după împejurări - așa s'a vorbit în seara de 13 Iulie - să plecăm eventual în Italia, Franța, Elveția, Anglia, America.

Am aflat despre numele tovarășilor mei de călătorie de abea în noaptea zilei de 13 Iulie pe la orele 10, când mi s'a comunicat că mai pleacă dl. ION MIHALACHE, dl. ILE LAZAR și dl. PENESCU cu doamna. Acestia din urmă neconsimțind să plece fără soția sa.

Despre eventuale legături în străinătate nu mi s'a comunicat nimic.

Este probabil că dl. ION MIHALACHE să fi avut instrucțiuni în acest sens. Menționez că în cursul discuției la sugestia domnilor IULIU MANIU și HATEGANU am menționat pe o carte de vizită adresa D-nei Decel ardelenca de origine domiciliată la Istanbul și am primit însemnarea Dămnului HATE-

353

GĂNU, despre care am vorbit în celelalte declarații. ⁰⁰³⁴⁸Știu că în
 care a-si fi plecat în America a-si fi luat legătura cu jurnalis-
 tii americani pe care i-am cunoscut în calitate de corespondenti
 de presă în România și anume: FRANK SHEA, MARKHAIM și alții. Pe
 aceasta cale a-si fi făcut relații în presa americană, relații
 utile în activitatea mea.

Am discutat pentru întâia oară despre ideea plecării mele
 în străinătate cu Dl. IULIU MANIU, aproximativ o lună, o lună și
 jumătate înainte de tentativa de plecare cu avionul. În discu-
 tia avută nu s'a fixat nici data plecării nici despre eventua-
 lii însoțitori nici despre vre'o misiune sau scop precis. Convor-
 birile s'a menținut pe teren general. Menționarea eventualelor tă-
 rii în care ne-am fi dus din Turcia s'a făcut incidentar în cur-
 sul discuției din seara de 13 Iulie la Dl. MANIU.

La prima vizită făcută D-lui MANIU când afară de D-sa era
 prezent și Dl. ROMULUS BOILA care s'a retras după ce m'a introdus.
 La a doua vizită din aceeași seară în afară de Dl. MANIU au fost
 succesivi de față pe lângă subsemnatul domnii ION MIHALACHE, VLAD
 HATEGANU, Ing. POPESCU, GABENCU și cu intermitențe dictate de tele-
 foanele date Dl. ROMULUS BOILA. Nu am cunoștință despre cine ar
 fi finanțat încercarea de plecare cu avionul. În ceea ce privește
 mijloacele mele de subsistență în Turcia mă bizuiam în afară de
 puținii bani pe care îi aveam pe mine și pe o temporară sustine-
 re a vre'unuia dintre tovarășii mei de drum mai abuți.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss/N. Carandino

5 August 1947

Dată în fața noastră

Comisar Sef
 ss/G. Negreanu.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino, domiciliat în București str. Spiru Haret 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al fostului partid național-tărănesc declară următoarele:

Cunosc din partidul național-tărănesc și dintre prietenii militari ai fruntașilor partidului mai mulți ofițeri dintre care identific pe dl. general "negrei" pe dl. general Zorzor pe dl. general Barbu pe dl. general Drăgănescu pe dl. comandor Cîrsoiu pe dl. comandor Mocanu, etc. În mod deosebit am cunoscut pe comandorul Cîrsoiu și pe comandorul Mocanu. Pe aceste din urmă l-am cunoscut în timpul trecutului război în calitate de colaborator la revista "Curentul Familiei" unde scria reportaje și cronici ale războiului. Acesta prin anii 1940-1941. După 23 August a colaborat la ziarul "Dreptatea" unde scria cronica externă. Ii dăm în acest scop o directivă generală de moderatie în cazurile în care era depășit de temperament. Stiu că dl. Mocanu îl vedea destul de des pe dl. Maniu, de la care desigur primea indicațiuni suplimentare.

Cred că dl. Mocanu îl vizita pe dl. Maniu și pentru chestiuni sau însărcinări de ordin militar. Nu știu în ce condiții l-a cunoscut pe dl. Maniu și nu pot preciza motivele care au determinat atenția ce li se acorda. Cu privire la dl. comandor Cîrsoiu, de asemenea nu-mi explic accesul pe lângă dl. Iuliu Maniu, neștiind obiectul vizitelor sale.

Tin să precizez că după știința mea ambii comandori era mai ales des în contact cu dl. Maniu decât cu dl. Mihailache. Îmi reamintesc că dl. Lt. C-dor Cîrsoiu mi-a spus că lucrările de specialitate militară pe care mi le-a predat le-a dat sau le va da și dlui Maniu.

Am primit lucrările, i-am făgăduit să le voi citi și le-am lăsat pe birou înainte de a pleca în concediul luat de la gazetă/5 Iulie 1947.

Aceasta îmi este declarația

ss/Carandino

12 August 1947

1/1
copie regi vol. 3. f 804-808

30 One

00348

355

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino ziarist domiciliat în
în București Str. Spiru Haret 16 născut în Brăila la 20 Iulie
1905 membru al fostului partid național-țărănesc în continua-
rea declarațiilor mele declar următoarele:

Cu aproximativ o lună, o lună și jumătate înainte
de a încerca să părăsesc țara am comunicat Dlui Maniu Iuliu
intenția mea de plecare. La care D-sa nu mi-a dat vre-un
răspuns pozitiv. Până la plecare am mai avut câteva întrevederi
cu Dl. Maniu în care am discutat posibilitățile de plecare.
Toate aceste discuțiuni în legătură cu hotărârea mea de a
pleca au avut loc între patru ochi. Cu aceste ocazii am discutat
obiectivul general al activității mele din străinătate. Intențiile
mele personale în străinătate erau de ordin profesional. (D. Iuliu
Maniu) Am întrebunțat într-o declarație formula "hotărârea de a
mă trimite în străinătate" a dlui Maniu în sensul că în seara
de 13 Iulie d-sa mi-a oferit posibilitatea plecării apreciând
probabil meritele mele de ziarist și de luptător. Am întrebat pe
D. Maniu despre activitatea ce aveam de desfășurat în străinătate
pentru că înțelegeam dacă este cazul să fiu util partidului.

Motivele de ordin personal și profesional care au determinat
hotărârea mea de a pleca erau următoarele: mă aflam în situația
de a face din ce în ce mai greu față asprilor cenzurii și
dificultăților de apariție ale gazetei în materie de hârtie,
tipografie, etc. În al doilea rând în vedere perspectiva de a
urma în curând scarta celor șase colaboratori ai mei la acea
ora arestați. - În al treilea rând efortul pe care-l depusesem
de un an și jumătate la conducerea gazetei nu întâmpina în
sânul partidului aprecieri unanime măgulitoare. Era normal
să mă simt oarecum obosit și plictisit de necesitatea
infruntării simultane a adversarilor din față și adesea a
prietenilor dinapoi. Astfel cu aproximativ zece zile înainte
de încercarea de a pleca au fost chemat înaintea
biuroului partidului unde s'a hotărât ca majoritatea
atribuțiilor mele directoriale să fie trecute unor comitete
în subordinea consiliului de administrație.

În fața acestei situații la care se adăugau și unele măsuri de disciplină redacțională greu de împăcat cu exercițiul normal al profesiei am refuzat să ~~fiu~~ pui în aplicare proiectul oferind ca în concediul sindical de o lună pe care în acea clipă mi-l luam să se facă fără mine experiențe. Al treilea motiv indicat a rezultat dintr'o serie întregă de nemulțumiri personale al căror obiect am fost încă din perioada alegerilor.

În intervalul dela luarea hotărârei mele de a pleca și până la tentativa de plecare am examinat în mod teoretic posibilitățile de a trece la fapta. În acest sens am făcut și o călătorie la Constanța pentru a cerceta direct o posibilitate de plecare pe mare. Simțeam nevoia de a-l informa pe D. Maniu despre aceste cercetări ale mele și de a discuta cu dânsul eventualitatea plecării pe calea aerului printre altele, în urma faptului că prin această plecare păraseam conducerea gazetei partidului și că problema succesiunii mele trebuia să fie rezolvată. Îmi amintesc că la întoarcerea mea dela Constanța am discutat cu Dl. Iuliu Maniu despre dificultățile unei plecări pe calea aerului în urma măsurilor recente de pază.-

Dl. Maniu Iuliu, m'a rugat să-l țin la curent cu ceea ce eventual aș întreprinde în aceasta problemă. Este posibil ca D. Iuliu Maniu spunând acestea adică să-l țin la curent cu inițiativele mele în chestiunea plecării să se fi gândit la eventuale instrucțiuni precise; fapt este însă că asemenea instrucțiuni nu mi-a dat și nu am primit în nici un fel nici chiar cu prilejul plecării din 13 Iulie. În străinătate odată ajunși este probabil că am fi avut o consfătuire în care aș fi fost pus la curent cu obiectivele precise urmărite. Mie personal mi-a comunicat Duminică 13 Iulie seara înainte de plecare că urmează să lupt pentru democrație, pentru libertățile publice și pentru ușurarea situației deținuților politici.- D. Iuliu Maniu. Mijloacele mele de luptă pentru atingerea acestor obiective generale ar fi fost scrisul și conferințele eventuale. Dacă în străinătate prietenii mei politici cu care am plecat ar fi scos un ziar pentru susținerea luptei democratice în vederea scopului urmărit este posibil să fi acceptat conducerea aceluia ziar după examinarea programului respectiv și dacă acel program ar fi corespuns vederilor mele.-

Dacă mi s'ar fi propus să particip la un Guvern român în străinătate sau să conduc oficiosul unui asemenea guvern nu aş fi acceptat. Aceasta din considerentul că aveam un guvern în țară și că nu sunt adept al guvernelor-fantomă și pentru faptul că o asemenea acțiune ar fi fost dăunătoare unității naționale și deci intereselor țării.

La întrebarea d-lui Iuliu Maniu din seara de 13 Iulie dacă am bani pentru străinătate și la răspunsul meu negativ d-sa mi-a spus că probabil mă vor ajuta ceilalți domni până ce mă voiu descurca singur. Nu cred că opinia dată d. Maniu că "probabil" voi fi ajutat de ceilalți să fi fost în funcție de acceptarea misiunilor ce mi s'ar fi propus.-

Stiu despre d. Grigore Gafencu că duce o activitate politică și gazetărească în străinătate, că ține conferințe în Elveția și că este autorul a două volume de istorie politică și de politică generală. Despre acțiunea dumisale în legătură cu politica externă a țării am informații vagi din câte am putut culege din ziarele straine și din conversații. Stiu deasemenea că a dus o acțiune personală la conferința de pace; din mediile de partid am aflat acest lucru. Nu pot să mă pronunț asupra caracterului activității D-lui Grigore Gafencu și nici asupra admisibilității ei din punctul de vedere al intereselor colectivității românești neavând informațiuni suficiente în această privință. În urma unei note care a apărut în "Dreptatea" și care-l ataca pe d. Gafencu d. Iuliu Maniu mi-a atras atenția să nu mai continuăm și să nu mai vorbim despre el în nici un fel deoarece duce o acțiune interesantă pentru țară. Stiu că acțiunea D-lui Gafencu la conferința de pace nu era în concordanță cu acțiunea guvernului. Consider detestabilă lipsa de unitate a țării în fața conferinței de pace. Nu am suficienta informație asupra acțiunii D-lui Gafencu pentru a judeca dacă aceasta divergență era din vina dumisale.-

În principiu nu admit o acțiune divergentă a unui particular sau a unui grup fără calitate oficială la o conferința de pace la care un guvern legal este reprezentat. Sunt însă cazuri în care omisiuni grave sau incapacități pot fi reparate de inițiative individuale.

Drept care am dat prezenta declarație.

30 August 1947.

ss. N. Carandino.

cajic regi vol. 3. f 809-811

31 Aug 358
00351

DECLARAȚIE

Subsemnatul N Cerandino declar următoarele :
Am scotit acțiunea Dlui Girgore Gafencu ca o acțiune pur personală. În delegația permanentă și aici într'o altă ocazie în forurile de conducere ale partidului nu s'a discutat în prezenta mea acțiunea Dlui Gafencu. Poate că discuții în legătură cu acțiunea Gafencu să fi avut loc în biroul partidului. În ceea ce privește ca director al ziarului " Dreptatea nu am fost scizist de atitudine de conducere a partidului în această problemă decât în maniera de a nu ataca, de a nu susține și de a nu vorbi nimic despre această afecțiune. - Am condus un timp relativ scurt în toamna anului 1946, biroul de presă al partidului părându-mi în urma constatării că nu mi se dă concursu pentru a-l organiza tehnic și în urma rezultatelor din biroul partidului. - Misiunea acestui birou era de a informa presa străină și națională despre activitatea de partid. Când se funcționat eu în această calitate rolul meu se exprima la convocarea ziaristilor cu ocazia declarațiilor care intenționa să le facă Dl. Maniu. Deaceia când eram solicitat de confrății străini sau români dădeam informații privitoare la activitatea partidului. Astfel întrebate bună pară de ziarisții străini dacă partidul național-țărănesc va participa la alegeri eu dădeam răspunsul afirmativ. Răspunsul eu dădeam pe considerentul că aveam cunoștință despre părerile din partid în această privință și eram convins că punctul de vedere al participării va precumpâni. Pentru participarea la alegeri era de altmădiu și Dl. Maniu care îmi comunicase opiniunile domniei sale. Informarea presei străine și române făcea parte din mijloacele cu care partidul înțelegea să lupte împotriva guvernului.

Participam la sesiunile delegației permanente în deosebi în corpurile de lucru de frecvență de altfel în care se discutau chestiuni de presă și în deosebi chestiunea " Dreptății". După plecarea mea de la biroul de presă Cdru. Moscova s'a ocupat de activitatea acestui birou. -

359
00252
Plecarea mea din biroul de presă a avut loc în
urmă unei discuții în biroul partidului unde fusese con-
voacat special și unde activitatea mea a fost criticată de
Dl. N. Pănescu. Mi s'au adus reproșuri de lipsă de acti-
vitate și dezorganizare. Cu această ocazie am propus în
locul meu pe Dl. Vasile Serdici. Totuși eu d. Vasile Serdici
nu am reproșuri persoanei fiind certat cu dumașului.-

Drept care menez această declarație .

/ N. Carandino.-

31 August 1947.-

V

1 kpt 947 350
00353
copie regi. vol. 3. f. 812 - 814.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino declar următoarele :

Am preluat conducerea biroului de presă al partidului în toamna anului 1946. Acest birou aparținea în timpul conducerii mele de secretariatul partidului de ai cărui funcționari mă serveam în lucrările acestui birou. Partidul cerea acestui birou să țină contactul cu presa română și străină. Aceasta o făceam prin mijloacele următoare: răspunsuri la telefon și eventuale contacte personale cu gazetarii. În principiu materialul trebuia să-mi fie furnizat de secretariatul partidului. Repet că furnizarea materialului pentru biroul de presă era făcută numai de secretariatul de partid. Informam verbal și la cerere conducerea de partid despre activitatea biroului de presă în deosebi pe dl. Iuliu Maniu și pe dl. Penescu. Se întâmpla să transmitem scris știri interne de presă sau externe, conducerii, uneori la cerere, uneori din inițiativă proprie. Acestea le făceam de obicei în 3 - 4 exemplare transmise dlor Iuliu Maniu, N. Penescu, Ion Mihalache, En Hațieganu. Abtțineva nu primea comunicările noastre scrise. În ceea ce privește presa internă se făcea un fel de raport a presei cu indicații despre ceea ce apăruse mai interesant și ar fi putut interesa deci conducerea de partid pentru ca aceasta să fie scutită de lectura integrală a presei zilnice. În ceea ce privește presa străină se traduceau articolele mai importante din ziarele străine procurate din țară. Traducerile erau făcute de funcționarii secretariatului. Comunicarea scrisă despre care am vorbit purta numele de buletin. În privința buletinului secretariatul nu avea alt rol decât de a furniza ziarele române și străine.

Am funcționat la acest birou în perioada dinaintea și de după alegeri. Se întâmpla ca în buletine să inserăm și știri care nu apăreau în presă, știri și relatări de fapte. Acestea erau culese dela frunțașii partidului, dela

351
00354

membrii partidului și eventual dela victime și erau primite sau la redacția ziarului "Dreptatea", sau la secretariatul partidului sau chiar la biroul de presă. În ceea ce privește latura externă transmiteam uneori știri de radio care ni se păreau interesante.

Cunosc pe dl.Key dela misiunea britanică din relații de recepție oficială. Deasemenea am avut legături relativ mai ample cu dl.Benett șeful biroului de presă britanic. Totuși aceste legături n'au depășit niciodată legătura telefonică și o vizită oficială la redacția Dreptății întoarsă la biroul de presă englez. Dela misiune americană cunosc pe d.Frank Shea, pe d.Sam Buta și pe dl. Dunham succesorul dlui Shea. Acești domni după știința mea nu erau în nici un fel în cunoștință de activitatea biroului de presă al partidului cel puțin în timpul cât l'am condus eu, firește exceptând relațiile solicitate cu privire la faptele importante din partid. Cât am funcționat eu la biroul de presă dra Colette Bruteanu nu era primită acolo deoarece nu aveam suficientă încredere în dumneaei. Stiu însă că a fost primită după plecarea mea.

În noaptea plecării când am fost la dl.Manu am înțeles din conversație că dl.Penescu nu ar fi vrut să plece fără soția sa. Din acest fapt s'ar putea deduce că d-lui pleca în urma unui ordin expres al conducerii de partid. Aveam cunoștință tot din conversația ultimă din seara de 13 Iulie la d.Manu că plecam în cadrul unui grup care avea ordin de a pleca în străinătate. În concepția mea misiunea era aceea desprinsă tot din conversație de a lupta pentru democrație, libertăți publice și ușurarea situației deținuților politici.

Drept care semnez această declarație.

ss.N.Carandino.

14pt
352
00355
copie vezi vol. 3 f. 816 - 818.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandine declar următoarele :
Comandorul Mecanu scria la " Dreptatea " în serie
și nouă dela o dată pe care nu o pot fixa, aproximativ un
an, crenici externe și din când în când câte un reportaj
articol sau notiță. Directive în cece privește crenica
externă dela mine și cred că și dela Dl. Maniu pe care îl
vedea destul de des. -

Materialul care îl avea pentru a scrie consta
din telegrame și din relatările posturilor de radio;
dealtfel crenicile sale erau earecum întârziere gazetărea
scă așa încât putea utiliza stiriile apărute în celelalte
ziare. -

Înainte de venirea mea la biroul de presă a
funcționat acolo și D. Bocșa Mălin după câte îmi amintesc
un timp nu prea îndelungat plecând ienite de a prelua eu
conducerea. Dl. Vasile Serdici în tot acest timp și chiar
după venirea mea ținea contact cu misiunile străine cunos-
când și limba engleză. - Oficial d. Vasile Serdici a ince-
tat să conțeze la venirea mea ca șef al biroului de presă
dar după stunțta mea păstra contactul partidului cu misiu-
nile străine. Întrucât nu aveam reporturi personale cu
Dl. Serdici nu îi trimiteam buletinul biroului de presă
ce îl conduceam, buletinul dealtfel tras numai pentru
anumite persoane din conducerea partidului. - Îmi reamini-
tesc totuși că Dl. Vasile Serdici ar fi reclamat și el
buletinul. În timpul cât conduceam eu biroul de presă
Dl. Mecanu se întâmpla să facă revista presei interne.
Cred că tot dunselui când redacta buletinul înseamnă și
știrile sesite dela organizațiile din țară prin frunțații
veniți ocazional la București și cele eventuale ale se-
cretariatului. Îndesebit buletinul nu cuprindea decât
foarte rar știri din provincie greu de procurat și greu
de verificat. Câteodată se trăgeau din buletin exemplare
suplimentare fie pentru înfățirea " Dreptății " fie pentru
evidența biroului de presă. După plecarea mea a rămas la

353

la biroul de presă al partidului D. Măcanu.-00356
Am auzit că D. Iuliu Maniu ar fi primit din străinătate o scrisoare de omagiu din partea mai multor personalități românești. Mi se pare că ~~xxxxxx~~ printre semnături mi s'ar fi citat numele Dilor Gafencu, Tîlcea, Augustin Popa și alți. Auzind despre această scrisoare am făcut asociație de idei între ce îmi expusese Dl. Maniu cu privire la Dl. Grigore Gafencu și am bănuit că s'a produs între dumnealor în prealabil o împăcare. Eram câteodată întrebet la telefon la "Dreptatea" din partea atașatului de presă britanic Dl. Bennett asupra unor împrejurări privitoare la gazeta de exp. dacă ziarul a apărut în aceea zi cu întârziere și ~~xxxx~~ din ce cauză, dacă vre'un discurs al Domnului Reiu a fost cenzurat. Relațiile mele cu Dl. Bennett nu depășeau aceste ocazionale telefoane din partea domnieisale și întâlnirea întâmplătoare la Vre!o recepție oficială.-

Cu ocazia plecării Dl. Maniu a ținut o cuvântare carecum ~~xxxxxx~~ seleană cu care prilej a spus adresându-se Dilor Popescu și Gafencu : " Vă incredințez creierul și inima partidului" - Această la sanatoriul Jevin pe la orăle 11 seaptea de 13 Iulius .-

Drept care seamnez prezenta declarație.-

/ss/ N Carandine.-

1 Septembrie 1947.-

I
24pt
353
00357
copie regi vol. 3. f. 819-821.

DECLARATIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :

Atitudinea ziarului, de luptă, era dictat de Dl. Iuliu Maniu și susținut de mine în opoziție cu dl. Nestor Badea care ar fi preferat o gazetă de pură doctrină țărănistă.- Nu-mi amintesc să fi apărut în " Dreptatea " un articol care să publice date în legătură cu armistițiul, date care să fi fost cuprinse și în memoriul lui Gafencu înaintat Conferinței dela Paris.- Stiu însă că s'a publicat în " Dreptatea " un articol cu date privitoare la reparații pe care partidul l-a dezavuat într'un comunicat apărut în gazetă.- Imi amintesc precis că a apărut comunicatul sub titlul dacă nu mă înșel " Previzare ".- Redactorul respectiv Dl. Proca mi-a spus că a cules datele, cuvânt cu cuvânt, dela postul de radio Londra.- Nu am socotit că articolul ar fi fost îndreptat împotriva Uniunii Sovietice.- În această ipoteză nu l'ași fi publicat.- L'am considerat după apariție deoarece nu a trecut înainte prin controlul meu fiind articol de specialitate economică, drept o pledoarie în favoarea țării cu scopul de a obține îngăduința Marilor Aliați.- În jurul acestui articol a fost o întreagă discuție în partid.- Dl. Iuliu Maniu se afla la Sibiu.- A urmat o întreagă serie de tratative în jurul formulei de inserat în gazetă, rezistând în ceea ce ^{mea} privește la expresii care ar fi însemnat o jicnire a mea personală.- În ceea ce privește restul nu am adus nici o obiecție găsind naturală dorința partidului.- D-nii Mihai Popovici și N. Penescu erau în deosebi pentru o " precizare " care să nu ție seamă de poziția mea de director, în continuare, al ziarului.- Au urmat o serie de conversații telefonice cu Sibiul și de formele propuse de o parte și de alta.- S'a căzut de acord în jurul celei apărute în ziar și care exprima voința D-lui Iuliu Maniu de a dezavua articolul fără să fie jicnit directorul gazetei.- După știința mea Dl. Iuliu Maniu și în general conducerea de partid socoteau că problemele armistițiului nu trebuie atacate în gazetă, armistițiul fiind un act la care partidul își dase consimțământul și chiar că discutarea lui

nu putea în punctele de detaliu sub orice formă să provoace neajunsuri atât cu cenzura noastră cât și cu Comisia Aliată de Control.- Nu-mi amintesc de nici o discuție în această privință din care să fi reeșit că datele întrebunțate de articol ar fi identice cu acele conținute de memoriul Gafencu.-

Recunosc că la Biroul de presă am recomandat D-^{le} Penescu angajarea D-nei Bora ca dactilografă și traducătoare.- Deasemenea D-na Cazimir care lucra la Dl.Penescu era detașată la biroul de presă pentru servicii de traducere și dactilografie.- Dl. Mocanu venea și dumnealui din când în când neangajat și dând un concurs amical.- Ulterior, la ce dată nu-mi amintesc a fost angajat formal.-

Contradicția cu declarația mea anterioară în care am spus că nu am avut nici un angajat la biroul de presă se datprează lipsei de memorie pe deoparte și pe de alta faptului că D-na Cazimir era funcționara secretariatului de partid iar Dl.Mocanu numai spre sfârșit a fost angajat formal.-Imi scăpase numele D-nei Bora și figura ei neremarcabilă.- Nu știu nimic despre anumite hârtii cu " entete " Sarmisegetuza despre care sunt întrebat și despre care se afirmă că s'ar fi găsit la biroul de presă.- Dealtminteri am plecat dela acest birou pe la sfârșitul anului 1946 așa încât nu pot să dau nici un fel de lămurire despre ceace s'ar găsi sau nu s'ar mai găsi acum acolo.-

Niciodată sub nici o formă cât am fost la conducerea biroului de presă nu am îngăduit și nu mi s'a solicitat să se tragă manifeste la "Gestetner" (care dealtfel nu există în birou)sau în orice altfel pentru vre-o organizație subversivă.-Atitudinea mea în această privință este clar manifestată în gazetă.- Nu-mi amintesc precis despre chestiunea " Sarmisegetuza " știu însă că a fost la un moment dat discuția în partid în sensul apărării de agenți provocatori.-

Drept care semnez această declarație.-

ss/.N.Carandino

2 Septembrie 1947

24pt
cașie registr. 3.f 822 - 824

356

00359

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:
Chemat la biroul (de presă) partidului pentru a da seama de activitatea biroului de presă, aproximativ spre sfârșitul anului 1946 a trebuit să mă apăr împotriva obiecțiilor secretarului general N.Penescu. Atmosfera ședinței nu îmi era favorabilă. D.Mihai Popovici bunăoară a spus că buletinul este neinteresant și stările de radio putând fiecare să le asculte la aparat, în fața acestei situații la care nu mă așteptam mi-am oferit demisia dintr'o însărcinare care îmi cauza pierdere de timp și neplăcere. Mi s'a cerut părerea despre eventualul succesori. **E'**am propus pe D.Vasile Serdici pe care îl simpatiza, agreat de D.Maniu. Acesta a replicat că domnul Serdici ar fi foarte bun. Mi s'au adus cu același prilej obișnuitele obiecțiuni cu privire la "Dreptatea". Cu aceasta ocazie în birou convocat la D. Mihai Popovici în afară de D-sa mai erau prezenți d-nii Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Em.Hetzegeanu, N.Penescu. Acuzațiile care mi se aduceau privitor la biroul de presă erau următoarele: dezorganizare, lipsă de interes, lipsă de contact mai strâns cu secretariatul, toate acestea din cauză că eram prea ocupat cu ziarul. Precizez că D.Mihai Popovici mi-a făcut reproșuri în legătură cu buletinul întocmit de biroul de presă iar D.Penescu în legătură cu activitatea și organizarea generală a biroului. D.Mihai Popovici observa că nu găsește în buletin decât lucruri care se pot citi în gazete și asculta la radio. Nu mă așteptam la această obiecție fiind convins că făceam un lucru util pentru informarea conducerii și complet în limita posibilităților mele. Am propus pe d.Serdici ca succesori deși nu îmi plăcea, ca gazetari profesioniști activitatea duminicilor în această direcție de om de nespecialitate. Bănuind însă că totuși felul de a lucra al D-lui Serdici era preferat l'am propus și m'am retras. Despre felul de a lucra în materia al D-lui Serdici aveam opinii clare și mărturisite deschis în mediile de partid. Este probabil că nici dumnealui nu agreea concepțiile mele în acest domeniu. Alte

00360 357

informații despre fondul activității dumisale nu am ne-
frecventându-l și neavând relații personale cu domnia sa.
Stiu doar că ținea contact cu misiuni streine, engleze,
americane etc. și cu ziariști streini.

Imi amintesc (să fi asistat) că am asistat la lec-
tura unui memoriu pentru Marii aliați privitor la alegeri
într'o ședință a delegației permanente. Acest memoriu a
fost criticat de d.Zane care i-a găsit imperfecțiuni de
ordin formal și de doctrină găsind că anumite părți din
cuprins ar putea lăsa impresia că național-țărănișmul
afară de unele poziții trecute de natură conservatoare.
Observațiile dumisale au fost acceptate și s'a hotărât re-
facerea textului. Am auzit din mediile de partid că ar mai
fi fost întocmite și alte memorii. Nu știu ca ele să se fi
discutat în delegație permanentă. În orice caz acest lucru
nu a avut loc în prezența mea.

Am cerut în repetate rânduri D-lui N.Penescu texte-
le memoriilor partidului dar dumnealui nu mi le-a remis
niciodată. Mijloacele prin care aceste memorii se transmi-
teau îmi sunt necunoscute.

Drept care semnez prezenta declarație.

ss. N.Carandino.

2 Septembrie 1947.

✓
copie regi vol. 3. f. 825, 826,

358
06361

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul N. Carandino declar următoarele:

După știința mea dl. N. Penescu în calitatea sa de secretar general al partidului se ocupa în mod deosebit de redactarea memoriilor și protestelor înaintate către Marii Aliați. Aceste memorii se discutau în prealabil fie în biroul partidului fie în delegația permanentă. Stiu că în conducerea de partid dl. Penescu era apreciat drept bun cunoscător al problemelor externe și cred că în această calitate a fost desemnat să plece în străinătate cu ocazia încercării din 14 Iulie. În țară se ocupa în calitatea sa de secretar general al partidului de diferitele organizații județene și provinciale în scopul de a ține prezentă înaintea conducerii situația reală a cadrelor și a membrilor aderenți. De asemenea dl. N. Penescu păstra ca secretar general arhiva partidului și ținea evidența convocării forurilor statutare.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

ss. N. Carandino.

3 Septembrie 1947.

1/1
384/7
359
copie registrat. 3. f 827 - 829. 00362

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino declar următoarele
In ceea ce privește activitatea dlui. Ilie
Lazăr după 23 August cunosc următoarele. Stiu că d-sa a
fost delegat de Dl. Iuliu Maniu să se ocupe de ~~chestiuni~~
~~chestiuni~~ chestiunile muncitorești ale partidului națio-
nal țărănesc și de propagandă in sânul muncitorimei in
special. Așa se explică de altfel motivul pentru care
Dl. Ilie Lazăr nu a figurat in nici unul din guvernele
la care totuși reprezentanți mai puțin de seamă ai
partidului figurau. Activitatea domniei sale pe teren
știu că a fost dusă in ateliere și fabrici prin propa-
gandă dela om la om și prin manifeste. Colaboratorii
lui principali erau Dnii Mambu, Lapu și Berearu ca
muncitori și oameni de acțiune pe teren. Deasemenea știu
că avea colaborare Dlor Col. Bucur și Zeno Bianu și
Anton Ionel Mureșeanu la unele împrejurări. Am aflat
despre acțiunea sa la "Malaxa", la 8^{no}embrie, fără să
cunosc alte detalii decât cele publice. Stiu că scanda-
lul a izbucnit din cauza unor alegeri si anume din
cauza partizanilor lui Ilie Lazăr care au cerut vot se-
cret, lucru care nu a fost acceptat de alți muncitori.-
Stiu că s'au baricadat in fabrică interzicând muncito-
rilor din alte întreprinderi să participe la alegeri si
că au fost / mari / incidente violente, cu răngi și
arme până ce a intervenit armata.-

La 8 Noembrie știu deasemenea că dl. Ilie Lazăr
a jucat un rol insemnat. Am aflat din partid despre o
ședință in preajma acele zile la care au participat sefi
de sectoare și ericumscriptii Ilie Lazăr, Anton Ionel
Mureșeanu și alții dintre care col. Bucur si Zeno Bianu.
La această ședință s'ar fi luat măsuri pentru organiza-
rea manifestării in sensul aducerii de public muncitoresc
și studentesc. In ziua de 8 Noembrie lucrările s'au

00269
360

desfășurat în felul cunoscut. Publicul s'a adunat în Piața Palatului. Coloanele de tineret și de muncitorii au manifestat cu portretele Regelui și ale lui Maniu și cu lozincă de " Regele și Patria ". La venirea camioanelor cu muncitori în piața Palatului au avut loc incidente sângeroase între tineretul și muncitorimea P.N.T. la care desigur s'au adăugat numeroși partizani din public și și manifestații sosiți.- Am auzit că au fost atacate camioanele și arse. În timpul ciocnirilor mai mulți agenți care păstrau ordinea au fost împușcați. Am aflat de asemenea că manifestații ar fi atacat Confederația Generală a Muncii și după relatările Dlui Constantinescu și chiar Ministerul Propagandei. Stiu că pregătirea acestei manifestații a fost făcută de dl. Ilie Lazăr cu concursul colaborărilor săi apropiați. În chestiunea " Sumanelor Negre" știu că dl. Ilie Lazăr a fost implicat, în proces, judecat și schitat.-

Drept care semnez și sustin prezenta declarație.

/ D. Iona/.-

/ss/ N. Carandino

3 Septembrie 1947.-

Y
copie regi vol. 3. f. 830, 840, 0364
361

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino declar următoarele:

În ce privește conducerea cercului profesional militar pe Capitală am aflat că el ar fi fost condus personal de Dl. Ion Mihalache .-

Ma știu că la conducerea mai participau câțiva militari superiori: generalul Negrei, colonelul Stoica, generalul Zorzor, generalul Stoika și alți. Mai participau la sesiunile cercului după știința mea și comandorul Mocanu și comandorul Cioroiu.-

Privitor la activitatea acestui cerc profesional nu cunosc mare lucru, materia nefiind pentru mine interesantă.- Am aflat însă incidentul și din spusele altora că se discutau planuri și memorii de reorganizarea armatei și a ministerelor. Unul din aceste planuri al organizării Ministerului Aerului și Marinei mi-a fost de altminteri depus la gazetă de comandorul Cioroiu

Aceasta este declarația pe care o sustin și semnez.-

/ss/ N. Carandino

3 Septembrie 1947.-

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

În chestiunea Gărzilor Iuliu Maniu am cerut personal lămuriri președintelui de partid. Chestiunea forma obiectul unor aprige comentarii în presă și în opinia publică. Știam că aceste Gărzi au utilizat numele d-lui Iuliu Maniu în scopuri nu prea onorabile. Aflasem despre jafuri și despre omoruri ca toată lumea. Voiam să știu cum se justifică patronajul de partid. D. Iuliu Maniu mi-a declarat că nu s'a angajat direct în problemă neavând încredere deplină în inițiatori. Pe de altă parte nu a dezavuat acțiunea considerând-o națională și în caz de reușită susceptibilă de a aduce succese partidului. Știu pe de altă parte însă că inițiativa a fost publică. S'au tipărit manifeste s'au făcut înrolări. Numele D-lui Iuliu Maniu circula în acest timp cu insistență. Printre inițiatori sau acei care se interesau activ de problemă în partid citez pe Ilie Lazăr, pe Ghița Pop și pe Anton Ionel Mureșanu.

În acțiunea de pe teren s'au manifestat însă elemente dubioase în genul lui Sârbu ulterior înrolat în "Sumanele Negre", Gărzile n'au făcut parte din armata regulată. Ele n'au reușit să se atașeze nici armatei sovietice nici trupelor românești. La vre-o treizeci, patruzeci de kilometri înapoia frontului ele se dedau la fapte reprobabile care, ulterior, au ajuns în parte înaintea justiției. Față de atacurile din presă d. Iuliu Maniu s'a văzut obligat să dea comunicatul eunoscut prin care gărziile erau dizolvate. Se punea capăt astfel unei stări de anomalie. Este drept însă că dizolvarea avea cusurul de a recunoaște implicit apartenența de partid până în acel moment.

Drept care semnez prezenta declarație.

ss. N. Carandino

4 Septembrie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

Linia generală a "Dreptății" era fixată de D. Maniu Iuliu linie de luptă intransigentă. Acest gând al șefului de partid revenea des în conversațiile noastre și îmi reamintesc bunăoară că la proiectul transformării ziarului într'unul de informații d. Iuliu Maniu mi-a precizat că în nici-un caz tonul de atac să nu sufere.-

"Dreptatea" avea numeroși adversari în partid. Este de remarcat însă că niciodată în mod public și în nici-o împrejurare factorii autorizați din conducere nu i-au adus vre-un reproș în chestiunea intransigenței. Aceasta probabil ca să nu jicnească pe D. Iuliu Maniu atât de preocupat să păstreze linia de critică vehementă a guvernării.- Din această împrejurare printre altele s'au născut numeroase din atacurile al căror obiect am fost și care se manifestau pe motive de calitate a scrisului, de prezentare tehnică, de organizare, de valoare programatică etc. etc. Precizez că niciunul din acești adversari de partid nu era contra tonului de atac al ziarului și că în fond erau mulțumiți să tragă eventualele avantagii electorale ale propagandei respective, dacă se putea fără riscul personal al semnăturii. Printre "Adversarii" ziarului cei mai constanți au fost Dnii Mihai Păpovici, N. Penescu, St. Mihăescu. Ei în fond nu erau deci contra ziarului ci împotriva mea personal.

Drept care semnez prezenta declarație.

ss. N. Carandino.

4 Septembrie 1947.

I
367
copie xxi vol. 3. f. 839, 840. 00367

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, declar următoarele:

Suma de una sută dolari aflată asupra mea am avut-o dela doctorul G. BUZULENGA. El mi-a dat-o în noaptea de 13 Iulie pe la orele 11 noaptea aproximativ acasă la mine unde telefonic îl chemasem. Când am sosit dela Dl. MANIU a doua oară mă aștepta. L-am pus vag în curent cu plecarea și am luat hotărârea de a lua și pe nevastă-mea. În timp ce ea își făcea bagajele eu mă gândeam la dificultatea financiară în care mă aflam. Am încercat să telefonex la prieteni, dar nu i-am găsit. L-am rugat atunci pe el, care m'a împrumutat cu suma de 100 dolari pe care o avea asupra lui repetând că nu are mai mult. Mi-a dat banii din pură prietenie și fără nici un interes. După aceea am părăsit casa toți trei adică eu, el și nevastă-mea.

Ne-a condus în mașină până la Boilă. Ne-am despărțit acolo cu emotia firească.

Drept care semnez aceasta declarație.

ss/ N. Carandino

11 Septembrie 1947.

5
13 Sept
365
00368
copie regist. f. 841 - 843.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:
Despre plecarea mea în străinătate am discutat de două sau trei ori cu Dl. Maniu. La prima ocazie i-am expus dorința mea de a pleca. A doua oară i-am spus despre proiectul meu de a merge la Constanța și de a mă informa. În a treia oară dacă nu mă înșel i-am comunicat rezultatul investigațiilor mele dela Constanța. Alte discuții decât acelea care priveau date tehnice asupra plecării - pe aer sau pe uscat - nu am avut afară de întrebarea mea "dacă plec ce voi avea de făcut în străinătate". La care am primit răspunsul: "Despre asta ar trebui să vorbim mai pe larg. Vă voi chema într-o după amiază când voi avea răgaz ca să discutăm". Nu am mai fost chemat de Dl. Maniu nici nu am insistat din parte-mi intervenind evenimentele dela "Dreptatea".

Răspund la întrebarea că de ce am întrebat "că eu ce voi face acolo". Atunci când inițiativa plecării a fost a mea. Plecând din proprie inițiativă în străinătate înțelegem totuși să fim util partidului în limita posibilului și normalului. Contest afirmațiunea Dlui Maniu că ar fi discutat cu mine necesitatea de a pleca peste hotare. Afirmația Dlui Maniu că "acțiunea întreprinsă cu plecarea în străinătate a Dlof Mihalache Penescu, Ilie Lazăr și Carandino era foarte importantă" aparține desigur numai gândului dumsale deoarece mie personal nu mi-a comunicat nimic altceva privitor la aceasta acțiune decât cele declarate până astăzi. Contest categoric (faptul că) afirmația Dlui Maniu că mi-ar fi comunicat intenția dumsale ca eu odată ajuns în America să scot un ziar românesc care să reprezinte linia politică a partidului, și în același timp să ~~fi~~ legătură cu gazetarii străini - dela

Adresele pentru America primite de mine pentru Dl. Maniu în sera de 13 Iulie, nu au nici o legătură cu ziarul la care se gândea Dl. Maniu, ~~iar~~ deoarece

366
00369

cu mine niciodată nu a discutat o asemenea ipoteză. Ultima oară, înaintea serii de 13 Iulie, l'am văzut pe Dl. Maniu la ședința biroului care a discutat chestiunea "Dreptății" la locuința D-lui R. Boilă. Nu-mi amintesc să fi discutat cu acest prilej ceva despre plecarea, și nici până'n ziua plecării.

Contest **categoric** afirmația D-lui Maniu că mi-ar fi comunicat la locuința Dlui Boilă sau în orice alt loc înaintea serii de 13 Iulie faptul că are posibilitatea de a mă trimite peste hotare sau în străinătate. Contest **categoric** afirmația D-lui Maniu că eu i-aș fi comunicat că am ocazia de a pleca în străinătate. În realitate dumnealui după consolările de rigoare în chestiunea "Dreptății" a întrebat în subiect spunându-mi că, "din alte motive" mai importante m'a chemat" și anume propunerea de plecare. Este inexact că priiș mina a transmis Dl. Maniu acordul său pentru plecarea lui Ilie Lazăr. În realitate am primit însărcinarea de a-l lua pe d. Ilie Lazăr de la locuința Dlui Boilă și de a porni cu mașina pregătită de Dl. Ilie Lazăr spre locul de întâlnire de la capul liniei 14.

Drept care semnez aceasta declarație.

ss.N.Carandino.

13 Septembrie 1947.

13 Septembrie 1947

copie vezi vol. 3. f. 844-845, 00370

367

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

Declar că încă din momentul ce s'a pus problema plecării mele am avut discuțiuni asupra activității ce aş duce-o în străinătate. / Si anume/:

La discuțiunile avute când eu am spus că aş putea să scriu și să vorbesc în public în străinătate, Dl. MANIU a replicat: " Da D-ta ai fi util acolo". Aceasta utilitate reeșea în folosul partidului. Precizez că aveam cunoștință că existau în străinătate mai mulți foști și actuali membri ai partidului național-tărănesc și străini de partid. Precizez deasemenea că în declarațiile anterioare mă refeream la lipsa mea de cunoștințe precise asupra legăturilor dintre partidului național-tărănesc și acest grup în sensul că aflasem de existența unor legături ca: scrisorile D-lui BIANU, scrisoarea de omagiu iscălită GAFENCU, TILSA etc. către Dl. MANIU și primisem indicația de a nu-l ataca pe Dl. GAFENCU în ziare. Știu că Dl. MANIU primea scrisori dela Dl. BIANU. Acest lucru îl știu din anturajul D-lui MANIU. În legătură cu afirmația D-lui IULIU MANIU /de/ că eu aș fi avut misiunea de a scoate în ziar românesc în America, nu nu mai că nu am avut cunoștință de ea, dar o consider nerealizabilă date fiind fondurile P.N.T., cari nu au putut satisface nici măcar nevoiile mele de bani pentru plecare. Eu plecam în străinătate în seara de 13 Iulie cu misiunea de a lupta pentru democrație și libertăți politice. Fiind lipsit de bani sunt sigur că Dl. IULIU MANIU mi-ar fi dat dacă ar fi avut, suma absolut necesară plecării, el fiind în acel moment partidul. Lupta mea în străinătate pentru democrație și libertăți publice s'ar fi încadrat în lupta partidului național-tărănesc pentru răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945, și anume în felul arătat în declarațiile mele anterioare.

Drept care semnez prezenta declarație, nesilit de nimeni.

ss/ N. Carandino

copie regi vol. 3 f 846-847. 00571 368

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, declar următoarele:

Prima oară când am vorbit cu Dl. IULIU MANIU în seara de 13 Iulie. Când am vorbit cu dânsul între patru ochi, am discutat următoarele:

Possibilitatea de plecare cu avionul în aceea noapte. Revenirea mea pe la orele 9.30. Am mai discutat despre lipsa mea de mijloace materiale. Cu aceasta ocazie eu nu aveam asupra mea decât aproximativ un milion lei și acasă deasemenea o sumă relativ redusă de câteva milioane. Nu am avut nici un fel de valută străină sau aur.

La a doua întrevedere am fost circa 15-20 minute singur cu Dl. MANIU și cu Dl. MIHALACHE.

/D./ Îmi amintesc printre altele că Dl. MANIU a spus că după plecarea noastră partidul va avea nuncă și treabă multă.

Drăpt care semnez prezenta declarație.

ss/N. Carandino

14 Septembrie 1947.

15 Sept.
copie regi vol. 3. f. 848-852,

369
00372

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

Ideia plecării în străinătate mi-a venit aproximativ cu o lună, o lună și jumătate înainte de încercarea de la Tămădău. A fost umarea unui proces psihologic personal în care au intrat mai multe determinante: dificultatea din ce în ce mai mare de a-mi manifesta convingerile politice și de a-mi exercita activitatea profesională, motive de securitate individuală (șase colaboratori ai gazetei erau deja arestați), neplăcerile provenite din adversitățile de partid, adversități care ulterior au mers până la preluarea efectivă a atribuțiilor mele de director al "Dreptății".

M'am du la D. Maniu Iuliu că să-i comunic hotărârea mea și ca să-i iau asentimentul fiind angajat în lupta politică a partidului ca răspunzător pentru "Dreptatea". I-am expus D-lui Maniu motivele mele de plecare și rostul meu în străinătate ca ziarist și eventual conferențiar. (D-5) Am căutat să explic Dlui Maniu că poate hotărârea să fi încercat să-mi exercit profrsia și să-mi dezvolt astfel în libertate convingerile politice democratice. Pentru mine ideea apărării libertăților publice din țară era esențială și anume în sensul aplicării efective a acordului dela Moscova. În acest sens și numai în acest sens înțelegem să lupt contra actualului regim fiind convins că prin aplicarea reală a acordului dela Moscova, acord semnat de marii Aliați și întărit printr'o declarație a președintelui nostru de consiliu s'ar fi putut ajunge la o normalizare a situației din România. D. Maniu a recunoscut că "aș fi util acolo", în sensul că activitatea mea ar fi fost folositoare până și partidului. Pe urmă m'a întrebat: "dar ce facem cu "Dreaptatea"?" A urmat o discuție în care am examinat împreună în ipoteza plecării variate

370
00373

soluții în această direcție. Totuși la plecarea dela D. Maniu n'am rămas cu impresia că dumasa lui mi-ar fi dat un asentiment total. (La) Printre soluțiile eventuale ale vacanței de conducere dela "Dreptatea" am propus în conversație pe aceea a unui comitet. Si anume a preluării atribuțiilor directoriale de către comitetul de coordonare și control al presei partidului comitet format din D-nii Hudiță, Zane și Ghiță Pop. La despărțire d. Maniu mi-a spus să-l țin în curent cu cecece aş întreprinde în această direcție.-

M'a întrebat în aceiași întrevvedere dacă aş avea mijloace de întreținere în străinătate. I-am răspuns că nu, dar că speram să pot face rost de ceva bani pentru plecare și că în străinătate aş izbuti cu oarecare efort și date fiind aptitudinile mele să-mi pot câștiga existența. Imi reamintesc deasemeni că d. Maniu mi-a spus că partidul n'ar putea în cecece îl privește să mă ajute în nici-un fel situația materială fiind deosebit de grea mai ales în urma arestărilor și a dificultăților financiare ale "Dreptății". În proiectele mele de plecare mă gândeam în primul rând la Turcia, Egipt și în general la bazinul Mediteranei în acea regiune a Europei unde aş fi putut să-mi valorific formația mea culturală franceză. Deasemenea mă gândeam și la America la Statele Unite unde odată ajuns aş fi putut mă cu ușurința să-mi câștig printre români existența ca ziarist colaborator la gazetele românești sau conferențiar în țările în care eventual aş fi plecat nu aveam legături personale, afară doar de probabilitatea de a întâlni pe vre-unul din ziarisții streini incidental cunoscuți în România. În conversația prima avută cu D. Maniu ca și în celelalte care au urmat, D-sa nu a emis păreri personale în cecece privește obiectivele călătoriei mele nici nu mi-a dat vre-o indicație de loc sau de persoană. În acel timp nu se pusese chestiunea imediată a înlocuirii mele dela direcția "Dreptății" dar dificultățile pe care le întâmpinam în partid dela sfârșitul anului 1946 și până în momentul plecării erau în curs. Posibilități materiale proprii pentru ipoteza plecării nu aveam. Mă gândeam însă la

00374
371

mai mulți prieteni avuți care la solicitarea mea ar fi consimțit să mă împrumute.

Sun convins că D.Maniu ar fi discutat cu mine și mi-ar fi dat instrucțiuni asupra activității mele din străinătate (și) asupra legăturilor pe care eventual trebuia ca să le iau cu diverși oameni politici precum și despre conduita de presă față de diverși oameni politici; această convingere o aveam din faptul că atunci când l'am întrebat pe d.Maniu că "eu ce voi face acolo"; d-sa mi-a spus că despre aceasta ar trebui să stăm mai mult de vorbă și că mă va chema într-o după amiază când va avea răgaz.

Probabil că precipitarea evenimentelor nu i-a dat răgazul necesar să stea cu mine de vorbă mai pe larg. Dela sine înțeles că nu aș fi primit nici-o însărcinare contra vederilor mele legale și democratice.-

Drept care semnez prezenta declarație.

ss.N.Carandino.

15 Septembrie 1947.

15 sept 372
copie registrat. 3. f. 853-857, 00375

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :
Cu aproximativ o lună și jumătate înainte de încercarea dela Tămădău am luat hotărârea de a pleca din țară. Era urmarea, a acestei hotărâri a unui proces psihologic personal determinat de dificultățile pe care le întâmpinam în lupta politică și profesională, de motive de securitate individuală ce și de greutatea care mi se făceau în partid. Aceste din urmă greutăți începuseră cam pleca sfârșitul anului 1946 și anume succesiv prin îndepărtarea mea dela conducerea biroului de presă, prin candidarea mea la locul ultim pe lista Capitalei și prin criticile și intervențiile repetate ale partidului în chestiunea " DREPTĂȚII". Hotărârea mea nematerializată încă în niciun fel am ~~xxxxxxx~~ comunicat-o dlui IULIU MANIU pentru a-i cere avertismentul.

Aveam această obligație în calitate de director al gazetei partidului, angajat în bătălie politică.-

În seara de 13 Iulie când m'am dus pe la orele 7 la Dl. Maniu chemat de Dsa, mi-a comunicat că are posibilitatea de a mă face să plec chiar în aceeași seară.

L-am întrebat firește, cum și în ce fel. Mi-a răspuns că prin avion și împreună cu alți domni din partid. Am întrebat despre numele lor, dar Dl. MANIU mi-a comunicat că nu- mi-l poate spune încă și că revenind la dumnealui pe la orele 9,30 le voi afla odată cu alte amănunte asupra plecării.

La revenire am aflat numele tovarășilor mei de drum și detaliu privitoare la întâlnirea cu ei în vederea pornirii spre terenul de decolare. În ceea ce privește misiunea" peste hotare nu am auzit dela dl. Maniu decât considerațiuni de ordin general.-

Întrebat de mine în mod expres mi-a replicat,

00346 873

că nu, are să învețe el epurile ce are de făcut în țară. Mi-a spus deasemeni în prezența dlui. Mihelache ca peste hotare să luptăm pentru democrație, libertăți publice și ușurarea situației deținuților politici. - Am discutat despre direcțiile de drum și după ce am aflat că vom ateriza în Turcia la San Stefano, am auzit ipotezele pentru viitor adică eventuale plecări de acolo în alte state europene și eventual în Statele Unite. Discuția era de așa natură încât în această privință termenul de "văzând și făcând" o poate caracteriza. Nu s'a vorbit despre ~~nici~~ obiective precise nici despre persoane din străinătate sau despre misiuni de ordin particular. Adresele care s'au aflat asupra mea pe cărți de vizită ale mele s'au scris în acea seară din colaborarea de informație a dlor. IULIU MANIU, R. BOILA și VLAD HATIEGANU. Era vorba de persoane din Turcia și din Statele Unite cunoscute de cei de mai sus sau ~~cu~~ rude cu ei. -

După conversația primă cu dl. IULIU MANIU relativ la ideea plecării mele în străinătate și în care Dl. MANIU mai mult m'a ascultat fără să evită păreri și sugestii personale cu privire la modul în care aș putea fi util partidului în străinătate, am avut ocazia în altă întrevedere cu damnelui să-l întreb mai precis în această privință. Mi-a răspuns "Despre asta ar trebuie să stăm ~~mai~~ mai mult de vorbă. Te voi chema într-o după amiază când voi avea mai mult răgaz ca să discutăm mai pe larg. Dar fie din cauza precipitării evenimentelor, fie din alte motive dl. IULIU MANIU nu m'a mai chemat. Astfel plecarea mea în străinătate încercată în 13-14 Iulie s'a îndeplinit cu indicațiunile generale numai de care au fost vorba mai sus, din partea Dlui ILIU MANIU și cu sugestiile care din parte-mi i-le făcusem cu privire la activitatea mea eventuală de ziarist și de conferențial.

Nu am avut prin urmare cunoștință despre un grup cu misiune ~~precisă~~ zis cu plen prestabilit. În ceace mă privește plecam ca ziarist democrat "pregătit ~~într-un fel~~ sufleteste să lupt peste hotare în acelaș timp ca să-mi câștig existența și ca să-mi afirm convingerile politice.

Imi închipuiam că la prima escală noi cei plecați vom discuta între noi mai pe larg și în cazul în care

eventuale intenții, planuri sau obiective nu mi-ar fi convenit mi-aș fi luat libertatea de acțiune. Aceasta mai ales în urma faptului că nu mi se comunicase nimic precis la plecare și că nu-mi luasem alte argumente decât acelea ale plecării și ale situației mele subînțelese de membru de partid.

Nu știu nimic precis despre grupul de Români aflat în străinătate și îndeosebi nu sunt fixat asupra acțiunii loc ca grup politic omogen. Știam din informații de presă că între ei existau discuțiuni că bunăoară dl. VISOIANU nu s'ar înțelege cu dl. GAFENCU, sau cred că dl. CRETZEANU ar face opinie separată, din aceste informațiuni necontrolate, din zvon public nu puteau forma pentru mine o fază de cunoaștere sau de apreciere. Am aflat firește din presă străină despre activitatea de ziarist și de Conferențiar în Elveția a dlui CRIGORE GAFENCU. Știu deasemenea că este autorul a două volume de politică generală. Am aflat deasemenea despre acțiunea personală pe care a dus-o la conferința de pace. În cece privește pe membrii P.N.T. din străinătate l'au auzit pe dl. IULIU MANIU plângându-se de lipsa lor de concurs și de activitate. Cât despre legăturile cu străinătatea ale partidului știu că ele se făceau prin proteste și memorii. Relativ la Români aflați peste hotare n'am alte cunoștințe, - decât a scrisorilor primite dela dl. BIANU de către dl. IULIU MANIU despre care am auzit vorbindu-se în partid și despre scrisoarea omagială adresată dlui IULIU MANIU și semnată de numeroși români printre care GAFENCU, TILEA, AUGUSTIN POPA etc. -

Știu că la memorii și proteste lucra dl. PENESCU în calitate sa de secretar general. Nu știu dacă mai avea colaboratorii în această privință. -

Drept care semnez prezenta declarație.

/ss/ N. CARANDINO,

15 Septembrie 1947. -

copie regi vol 3. f 858, 859.

00378

375

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.Carandino, declar următoarele:

Răspunsul pe care mi l'a dat d Maniu in seara de 13 Iulie când l'am intrebat ce voiu avea de făcut in streinătate, a fost o evitare de indicație intrucât eu intrebând nu mă referam la date tehnice despre felul de a lucra in gazetărie, ori răspunsul dumnealui numai astfel poate fi interpretat.

Precizez că atunci când am vorbit prima dată cu d Maniu despre plecarea mea in streinătate, i-am expus o serie de sugestii privitoare la ce aş putea face in streinătate. Aceste sugestii se refereau la: articole de ziare, conferințe, legăturile de presă ce aş fi avut (utili) polisibilitatea să le fac (in calitate de ziarist). Imi amintesc despre chestiunea "Sarmigegetuza", din faptul că am auzit vorbindu-se la club despre niște hârtii cu acest "en-tete" descoperite in localul partidului și introduse de agenți provocatori.

Drept care semnez prezenta declarație.

16 Septemvrie 1947

ss.N.Carandino

10 847
copie regi vol. 3. / 860- 864.

00379

DECLARAȚIE

376

Subsemnatul N. Carandino următoarele declar în legătură cu biroul de presă al partidului.

Am venit la conducerea acestui birou în toamna anului 1946 și am plecat la sfârșitul aceluiaș an. Înaintea mea funcționa d. Vasile Serdici în această calitate și d. Bocza Malin. Nu am preluat însă biroul de la niciunul din ei. d. Vasile Serdici lucrând la el acasă și continuând chiar după însărcinarea mea activitatea duminicală de relații cu misiunile, iar d. Bocza Malin urmărit de Siguranță fiind de mai multă vreme dispărut de la birou. La început am avut planuri de a organiza biroul de presă în condiții tehnice la proporția importanței partidului. Aș fi avut nevoie în acest scop pe deoparte de concursul secretariatului general și pe de alta de un buget mai important la dispoziție. Ne-au lipsit însă răstimpul în care am funcționat atât încrederea dlui N. Penescu cât și fondurile necesare realizării unui personal de specialitate precum și alcătuirii unei arhive de cărți, broșuri, ziare, etc. în legătură cu activitatea partidului. În asemenea condiții a trebui să utilizez un personal improvizat, să fac apel la concursuri benevole și să profit de colaborarea unor funcționari de la secretariat. M'am bucurat astfel de ajutorul prietenesc al dlui comandor Mocanu, ajutor pe care partidul l'a prețuit ulterior, angajându-l cu salariu fix și după plecarea mea lăsând seama biroului în grija aceluiaș domn Mocanu. Însărcinarea principală a biroului de presă era de a ține contact cu presa străină și română în vederea transmiterii informațiilor de partid. Materialul îl primeam când îl primeam de la secretariatul general. Ziariștii care aveau nevoie de relații cu privire la partid veneau personal la birou sau ne solicitau la telefon. De asemenea biroul înștiința pe gazetarii străini prin "Asociația corespondenților de presă" și pe gazetarii români prin anunțarea redacțiilor respective fie despre vreo comunica a delegației permanente, fie despre vreun discurs al fruntașilor partidului, fie despre ~~xxxxxxx~~ eventuale declarații ale domnului

377
00380

Iuliu Maniu sau alte evenimente importante de partid. Biroul de presă mai redacta și un buletin de informare a conducerii de partid. Aceasta cu rez neregularitate și în funcție de evenimente. Acest buletin era tras în trei-patru exemplare la mașina de scris și trimis domnilor Iuliu Maniu, Ion Mihailache, N. Penescu, lui Hațeganu. Se întâmpla în lipsa acestora din Capitală ca alți fruntași din conducere însărcinați să le țî locul să primească buletinul. Se mai păstra câteva zile pentru evidența biroului o copie după textul expediat. Spre sfârșitul anului 1946 am fost chemat la o ședință a biroului în care mi s'a reproșat de către d. N. Penescu dezorganizarea și lipsa de activitate a biroului de presă. Îmi amintesc chiar că d. Penescu a observat că fiind prea ocupat cu "Dreptatea" nu are timpul necesar să vad de ale biroului de presă. În fața acestei situații la care s'a adăugat tăcerile semnificative a le unora dintre cei prezenți și observații în genul celei a dlui Mihai Popovici că buletinul, conținând doar știri de radio, nu este interesant, am demisionat pe loc dintr'o întredintare, care nu-mi adusese câte muncă suplimentară, necaz și nici un avantaj de niciun fel de natură. Întrebat de d. Maniu că pe cine aş socoti bun să-mi urmeze am răspuns cunoscând preferințele dlui Iuliu Maniu că d. Vasile Serdici. Aceasta deși nu aveau relații personale cu d. Serdici d. Maniu a răspuns că într'adevăr ar fi foarte bun. De la această ședință de birou nu m'am mai ocupat de biroul de presă al partidului răspunderea rămânând efectiv pe umerii dlui Mocanu. Buletinul care se redacta sub conducerea mea cuprindea adesea o revistă a presei interne, știri de radio și telegrame externe, articole uneori din presa străină, precum și comunicări obținute prin fruntași autorizați ai partidului despre evenimente din provincie sau simple întâmplări menite să intereseze conducerea. Cât privește relațiile cu misiunile x treine și în special cu cele engleze și americane precum și contactele cu ziarisții străini importanți de origine anglosaxonă, ele erau în seama dlui Vasile Serdici, care cunoștea limba engleză și care lucra în acest sens la biroul funcționând la el acasă. Se întâmpla ca biroul de presă condus de mine să fie solicitat să dea vreo informație prăvitoare la ziar sau la partid de atașaii de presă ai misiunilor engleze și americane de funcționari ai Comisiei Aliate de Control, precum și de atașaii francezi sau italieni. În ceea ce priveș-

00381 378

te pe ziaristii streini care s'a perindat pe la noi in țară mulți au cerut prin biroul de presă posibilitatea unei intrevederi cu d.Maniu și alții au verificat informații privitoare la personalitățile partidului sau la activitatea de partid. Profesioniști de toate opiniile pilitice dela corespondentul lui Tele Presă și Daily Worker până la trimisul lui New York Times se întâmpla să aibe nevoie de concursul biroului de presă pentru a controla știrile despre partid.

Drept care seunez prezenta declarație.
16 Septemvrie 1947

ss.N.Carandino

I
10 Sept
copie regi' vol. 3. f. 865 - 869. 379
00382

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul N. Arandino declar următoarele :

Despre activitatea partidului în perioada imediat următoare lui 6 Martie am prea puține cunoștințe directe. Funcționam în acel timp ca director general al teatrelor și am girat postul după dimisia mea vreo 15 - 20 zile. Așa încât furat o o grea și obositoare activitate de specialitate, am fost în realitate absent dela toată frământarea politică prilejuind răsturnarea guvernului Rădescu și instalarea Guvernului Groza. L'am văzut pe dl. Iuliu Maniu însă când i-am cerut avizul asupra situației mele dela teatre și când m'a sfătuit să demisionez. Am putut constata cu acel prilej că dl. Iuliu Maniu era în mod hotărât împotriva noului Guvern. Mi-a comunicat chiar că spre deosebire de dl. Dinu Brătianu care ar fi avut o atitudine mai pasivă ar fi sfătuit factorul constituțional să nu accepte formula Groza. Ulterior l'am văzut pe dl. Iuliu Maniu de mai multe ori la ora mesei în cabinetul particular dela Capșa unde obișnuia din când în când să ia prânzul în anturaj de prieteni de partid și de întâmplători gazetari. Convenția era de ordin politic general sau privea amintori relative la evenimente importante din trecut la care fie dl. Maniu fie altcineva mai important dintre cei prezenți participase. Am putut constata din indicațiile culese referitor la întrevederi fixate pentru după amiezi cu dnii Dinu Brătianu și Titel Petrescu, faptul pe care evenimentele aveau să-l confirme al acordului din ce în ce mai strâns între partidele din opoziție. Arestat cu prilejul organizației "T" și eliberat după aproximativ 20 zile fiind dovedit nevinovat am părăsit câteva timp Capitala pentru a merge la Păgăraș să vizitez rude și prieteni. Nu aveam în acest timp nici o funcție oficială în partid nicio activitate de presă și nici vreun alt motiv care să mă lege în Capitală.

./.

370
00383

După alegerile din 19 Noemvrie, alegeri pe care partidul le sconta cu un rezultat practic mai important, nemulțumirea s'a manifestat prin discuțiile care au avut loc în fôrurile de conducere ale partidului, prin memoriile în pregătire și în sfârșit prin hotărîrea de a nu recunoaște Parlamentul și de a nu participa la desbateri. În partid se sconta înainte de scrutin ca măsurile luate de Guvern nu vor putea împiedica pătrunderea a circa 60 - 100 deputați P.N.T-ști în Cameră. Numărul relativ mic al deputaților aleși cred că a fost important în rapiditatea și numărul impresionant al aderenților ideii de nerecunoaștere a alegerilor. Astfel se explică hotărîrile succesive luate de birou, de delegația permanentă și ulterior de comitetul central executiv. Activitatea de opoziție rămânea să fie dusă prin presă, prin întrunirile autorizate în localul partidului și prin memoriul relativ la alegeri pe care secretariatul general îl pregătea cu oarecare încetineală. S'au centralizat însă cu timpul informațiile și documentele trimise din provincie iar din acest material adunat s'a redactat textul citit în delegația permanentă. Acest text a întâmpinat critici de formă și unele de fond doctrinar din partea dlui Zane și a rămas ca să fie modificat. Activitatea de propagandă a partidului în acest timp avea drept temă nerecunoașterea alegerilor de către Marii Aliați și pregătirea pentru alegeri noi. Între timp foametea se accentua în țară și nemulțumirile provocate de ea sporeau. Apelul la ajutorul strein pentru a face față flagelului a avut un ecou și în conducerea de partid. Astfel Dnii Ion Mihaleche și Mihai Popovici erau de părere să se solicite fără nici un fel de întârziere sau condiție ajutorul Statelor Unite fiind vorba de o problemă care interesa biologic întreg poporul român. A prevalet însă opinia dlui Iuliu Maniu a neamestecului în această problemă de teamă că s'ar fi speculat gestul în țară ca un concurs dat regimului și ca o descurajare a partizanilor care ar fi așteptat ca liberalitatea să se acorde prin partidul național țărănesc la putere. Conflictul de tendințe din partid

381
00384

avea și un aspect de alcătuire nouă a forurilor conducătoare. Influențe covârșitoare pe care o căpătase biroul în parte numit de dl. Iuliu Maniu - sub dictaturi, nu era pe placul multor partizani adepți ai legalității statutare. Dacă vremurile nu permisese la timpul său convocarea comitetului central executiv se socotea în numeroase cercuri de partid că trebuia supusă alegerii compunerea delegației permanente, că trebuia să se renunțe definitiv la sistemul cooptărilor și să se limiteze să se legalizeze și să se tehnicizeze alcătuirea biroului.

Dept care semnez prezenta declarație.

ss. N. Carandino.

16 Septemvrie 1947.

16 2/4
382
00385
Copie regi vol. 3. f 870 - 872.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :
Dl. MIHAI POPOVICI era membru Biroul de conducere al
partidului în calitate de președinte al organizațiilor ardelen-
ne.-

Vechi prieten cu Dl. IULIU MANIU făcea parte dintre
sfătuitoarii lui cei mai înținși fiind unul dintre puțini mem-
bri ai partidului care îi spunea pe nume și îi permitea să aibe
uneori cu el discuții personale destul de violente. În ultimul
an totuși dl. MIHAI POPOVICI inclina în partid spre poziția
ION MIHALACHE fapt pentru care fusese izolat caecum în Ardeal
la conducerea regională. Dl. MIHAI POPOVICI era lângă dnl
STEFAN MIHAESCU și VASILE SERDICI în orice caz înaintea acestora
unul dintre puținii fruntași ai partidului care ținea casă des-
chisă pentru recepții în onoarea personalităților străine în
trecere prin țară sau pentru reuniuni de partid. Fost ministru
de finanțe și om cu avere însemnată dl. MIHAI POPOVICI avea
întinse legături în lumea marelui industrie și a marelui finanțe.-

Se întâmpla adesea ~~ca~~ ca uneori prezența de bani
ale partidului să fie împlinite de dsa. D. MIHAI POPOVICI
avea destul prieteni personal în partid care îl frecventa și
care primeau de la Dsa inspirații politice. Conflictul Dsale
cu fruntași ardeleni a izbucnit cu prilejul unuimasemenea
prieteni Dl. VICTOR JINGA pe care dl. MIHAI POPOVICI vroia să-l
impună a fi reprimat la loc de cinste în organizația de BRASOV.
Despre legăturile Dlui MIHAI POPOVICI cu lumea diplomatică pot
afirma că ele priveau în deosebi misiunea engleză și americană,
legația turcă, legația elveției etc. Dealtminteri relațiile Dlui
MIHAI POPOVICI cu lumea diplomatică a fost în ultimul an constan-
tante.- Nu știu să fi întreținut relații de corespondență sau
de alt soi cu românii aflători astăzi în străinătate. Din re-
lațiile pe care le avea cu ei din timpul în care era în țară

383
știu doar că avea raporturi mai bune cu Dl. VISOIANU. Dintre membrii bărului Dl. MIHAI POPOVICI era după Dnii MANTU, Dl. MIHALACHE cel mai important și în lipsa acestora din casigală conducerea și răspunderea partidului îi revenea de drept.

Printre prietenii de partid ca îl vizitau mai des citez pe Dl. GHITA POPP, VICTOR POPOVICI / VLADIMIR/ TOMOCOS, C HAGEA BOCSA MALIN, LEON BOCHIS și alții.-

Drept care semnez prezenta declarație.-

/ss/ CARANDINO NICOLAE

16 Septembrie 1947.-

23 Sept
385
copie regi vol. 3. f 879-881. 00387

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :

Recunosc că în seara zilei de 13 Iulie 1947, în urma dispozițiunii dlui IULIU MANIU mi-am făcut preparativele de plecare împreună cu soția mea și am pornit, împreună cu ea și cu dl. ILIE LAZAR pe care l'am luat din drum conform dispozițiilor demnului MANIU, spre aeroportul Tămădău unde am ajuns spre în dimineața, zilei de 14 Iulie orele 3,00. Aici am așteptat până la orele 6,30 când au sosit două avioane cu care trebuia să pornim. În momentul în care urma să ne urcăm în intervenit organele Siguranței și am fost arestați.-

Recunosc că până în seara zilei de 13 Iulie la orele 23,00 nu am avut pregătit nici un fel de deșize sau aur necesare plecării.-

Recunosc că am avut cu dl. IULIU MANIU discuții cu caracter general privitor la activitatea mea din străinătate.

Recunosc că ziarul "DREPTATEA" a avut un ton de critică vehementă și de atac împotriva regimului. Aceasta lini era dicată de dl. Iuliu Maniu.-

Recunosc că la 8 Decembrie am vorbit la o întrunire a tineretului național țărănesc unde am lăudat spiritul de sacrificiu al celor tineri la 8 Decembrie .-

Deasemenea recunosc că la comemorarea morții studentului Iacovlev am sfătuit pe ascultători să fie prudenți.-

Recunosc că am avut legături de recepții oficiale și de societate cu unii membri ai misiunilor anglo-americane deasemenea și legături profesionale cu atașatii de presă Bennett și Shea.-

Recunosc că am condus un timp scurt în toamna anului 1946, biroul de presă al partidului național țărănesc.

Recunosc deasemenea că acest birou redacta un buletin de informare al conducerii de partid.-

385
0283
Recunesc că am plecat în străinătate pe baza indicațiilor generale primite de la dl. Maniu în seara de 13¹⁹⁴⁷ și cu sugestiile pe care i le-am făcut cu ocazia primei discuții.

Drept care semnez prezenta declarație .-

/ss/ N. Carandine

23 Septembrie 1947.-

I
23 Sept
copie regi vol. 3. f. 883-904.

386
00589

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:
Pasagiile de mai jos fac parte din declarațiile
subsemnatului pe care le mențin:

"În seara zilei de 13 Iulie 1947 am luat hotărârea de a părăsi țara cu avionul la ordinului D-lui Maniu, Destinația eră Turcia. Am fost chemat de președintele P.N.T. la orele 20 în ziua de 13 Iulie 1947 pentru a-mi comunica plecarea împreună cu alte trei persoane, Dl. Ion Mihalache, Dl. Ilie Lazăr și Dl. N. Penescu"...

"Am primit instrucțiuni de la Dl. Maniu pe la orele 9 seară în ziua de 13 Iulie ca să-mi fac bagajele să fiu gata pentru orele 1 din noapte la rondul tranvaiului Nr. 14 la capul liniei în ziua de 14 Iulie.."

"De acasă am plecat cu un taxi la Arcul de Triumf unde l'am găsit pe Ilie Lazăr așteptându-mă conform instrucțiunilor ce am primit de la D. Iuliu Maniu."
(Extras din decl. 14 Iulie 1947).

"Prima oară când Dl. Maniu a discutat cu mine problema plecării a fost în seara zilei de 13 Iulie aproximativ orele 7-8"

(Extras din decl. 15 Iulie 1947).

"Cu ocazia vizitei ce am făcut D-lui Iuliu Maniu la întoarcerea de la Constanța i-am comunicat că pe calea mării nu este posibilă (de) plecarea deoarece vasele sunt supravegiate. Am discutat apoi despre posibilitatea plecării pe calea aerului."

După călătoria de la Buzău... cu această ocazie m'a întrebat cum merge chestiunea plecării mele".

(Extras din decl. 28 Iulie 1947).

"D. Maniu a opinat că probabil mă vor ajuta ceilalți până mă voi descurca singur".

(Extras decl. 25 Iulie 1947).

"În ceea ce privește mijloacele mele de subsis-

tență în Turcia mă bizuiau în afară de puținii bani pe care îi aveau pe mine și pe o temporare susținere a vreunuia dintre tovarășii mei de drum mai avuți".

(Extras decl. V-5 August 1947).

"Suma de una suta dolari aflată asupra mea am avut-o de la doctor Buzulenga. El mi-a dat-o în noaptea de 13 Iulie pe la ciele 11 noaptea aproximativ, acasă la mine, unde telefonic îl chemasem".

(Extras decl. 11 Septembrie 1947).

"Fiind lipsit de bani sunt sigur că D. Iuliu Maniu mi-ar fi dat dacă ar fi avut suma absolut necesară plecării el fiind în acel moment partidul".

(Extras decl. 13 Septembrie 1947).

"L'am întrebat pe D. Iuliu Maniu ce voia avea de făcut în străinătate. Mi-a răspuns că nu are el să mă învețe pe mine știind eu foarte bine cum să mă descurc. - Firește a adăugat că trebuie să lupt pentru democrație, pentru libertăți publice și pentru ușurarea regimului din închisori."

(Extras decl. 15 Iulie 1947).

Din conversațiile de atunci n'a reieșit nici-o misiune precisă, cel puțin în fața mea."

(Extras decl. 15 Iulie 1947).

"Activitatea mea în străinătate ar fi avut ca obiectiv susținerea luptei partidului național-tărănesc din țară, în sensul restaurării unui regim de libertăți publice și democrație în sensul național-tărănesc."

"Totuși cred că activitatea mea s'ar fi desfășurat pe linia păstrată în țară și condusă peste hotare de I. Mihalache".

(Declarația 18 Iulie 1947).

"Referitor la rolul nostru în străinătate nu-mi reamintesc decât lucruri de ordin general între care rolul de a continua lupta partidului în străinătate pentru asigurarea libertăților publice, a democrației în sensul programului P.N.T."

(Declarația 11-28 Iulie 1947)

"Nu am primit personal vre-o misiune precară din partea D-lui Iuliu Maniu, însă ne-a spus că va

388
00094
trebui să ducem în străinătate lupta necesară pentru a obține prin impresionarea opiniei publice streine respectarea acordului dela Moscova. Intenționăm să plecăm în Turcia și de acolo după împrejurări, - așa s'a vorbit în seara de 13 Iulie - să plecăm eventual în Italia, Franța, Elveția, Anglia, America.-"

(Declarația V-5 August 1947.)

"Până la plecare am mai avut câteva întrevederi cu Dl. Maniu în care am discutat posibilitățile de plecare. Cu aceste ocazii am discutat obiectivele generale ale activității mele din străinătate"

(Declarația 30 August 1947).

"Mie personal mi-a comunicat Duminică 13 Iulie seara înainte de plecare că urmează să lupt pentru democrație, pentru libertățile publice, și pentru ușurarea situației deținuților politici. Mijloacele mele de luptă pentru atingerea acestor obiective generale ar fi fost scrisul și conferințele eventuale"

(Declarația 30 August 1947.)

"În concepția mea misiunea era aceea desprinsă tot din conversații, de a lupta pentru democrație, libertății publice și ușurarea situației deținuților politici"

(Declarația 1 Septembrie 1947.)

"Eu plecasem în străinătate în seara de 13 Iulie cu misiunea de a lupta pentru democrație și libertăți publice. Fiind lipsit de bani sunt sigur că D. Maniu mi-ar fi dat dacă ar fi avut suma absolut necesară plecării, el fiind în acel moment partidul".

(Extras decl. 13 Sept. 1947.)

"În ce privește misiunea peste hotare nu am auzit dela Dl. Maniu decât considerațiuni de ordin general. Întrebat de mine în mod expres mi-a replicat că nu are să învețe el iepurele ce are de făcut în pădure. Mi-a spus deasemenea în prezența D-lui Mihalache că peste hotare să luptăm pentru democrație, libertățile publice și ușurarea situației deținuților politici. Am discutat despre direcțiile de drum și după ce am aflat că vom ateriza în Turcia la San Stefano am auzit ipotezele pentru viitor adică eventuale plecări de acolo în alte state europene

389
00392

și eventual în Statele Unite".

(Extras decl.15 Sept.1947.)

"Precizez că atunci când am vorbit prima dată cu Dl. Maniu Iuliu, despre plecarea mea în străinătate i-am expus o serie de sugestii privitoare la ce aş putea face în străinătate. Aceste sugestii se referau la articole de ziare, conferințe, legăturile de presă ce aş fi avut posibilitatea să le fac"....

"Răspunsul pe care mi l'a dat Dl. Maniu în seara de 13-Iulie când l'am întrebat ce voiu avea de făcut în străinătate a fost o evitare de indicație, întrucât eu întrebând nu mă refeream la date tehnice despre felul de a lucra în gazetărie, ori răspunsul domnului numai astfel poate fi interpretat."

(Extras decl.16 Sept.1947)

"Recunosc că am plecat în străinătate pe baza indicațiilor generale primite dela Dl. Maniu în seara de 13 Iulie și cu sugestiile pe care i le-am făcut cu ocazia primei discuțiuni".

(Extras decl.23 Septembrie 1947)

"Nu am primit personal vre-o misiune precisă din partea domnului Iuliu Maniu"

(Declarația V-5 August 1947).

"Despre eventuale legături în străinătate nu mi s'a comunicat nimic".

(Decl.V-5 August 1947)

"Nu am cunoștința despre relațiile Dlui Grigore Gafencu cu P.N.T. și nu știu că acțiunea acestuia la conferința de pace să fi fost rezultata unei dispozițiuni date D-sale de cele trei partide de opoziție din țară".

(Decl. 30 Iulie 1947).

"S'a găsit la mine o carte de vizită proprie pe care era scrisă o adresă dictată mie de Dl. Maniu. Adresa este mi-se pare a unei rude a D-sale. Lucreția Tarcea din Cleveland Mauer, Avenue 10746 număr de casă. Pe verso o altă adresă, Aurelia Racu

390

și părintele Vasile Hațieganu (New) care este trecut la biserică română din New-York."

(Declarația II-15 Iulie 1947)

"Adresele mi s'au dat de Dl. Maniu ca să corespundăm său eventual să vedem persoanele respective în ipoteză în care ne-am fi dus acolo".

(Declarația II-15 Iulie 1947)

"Mi-a comunicat că obiectivul chemării mele este hotărârea de a mă trimite în străinătate chiar în acea noapte deoarece să ivise o ocazie favorabilă cu un avion. Mi s'a mai comunicat că nu voi pleca singur și că detalii voi primi către orele 9.30 - 10 când urma să revin".

(Extras decl. 25 Iulie 1947).

"La întrebarea mea făcută D-lui Maniu asupra activității ce aveam de desfășurat în străinătate D-sa mi-a răspuns că aceasta nu avea să mă învețe D-sa și că activitatea se va desfășura văzând și făcând."

(Decl. 25 Iulie 1947).

"L'am întrebat deasemenea cu cine urmează să plec și ce am de făcut în străinătate, Mi-a comunicat că atât persoanele cât și alte detalii privitoare la plecare îmi va da el la orele 21-21.30 când va trebui să revin din nou la D-sa.

(Decl. 28 Iulie 1947).

Propunând să-mi iau soție... "Dl. Maniu a răspuns că este preferabil dacă este un bărbat liber să plece un bărbat".

(Decl. 28 Iulie 1947).

"In cazul în care aș fi plecat în America aș fi luat legătură cu ziaristii americani pe care i-am cunoscut în calitate de corespondenți de presă în România și anume: Frank Shea, Markham și alții".

(Decl. V-a 5 August 1947).

391

"Dacă în străinătate prietenii mei politici cu care am plecat ar fi scos un ziar pentru susținerea luptei democratice în vederea scopului urmărit este posibil să fi acceptat conducerea aceluși ziar după examinarea programului respectiv."

(Decl.30 August 1947).

"La discuțiunile avute când eu am spus că aş putea să scriu şi să vorbesc în public în străinătate D.Manila a replicat „da D-ta ai fi util acolo”. Această utilitate reieşea în folosul partidului."

(Decl.11-13 Sept.1947)."

"Lupta mea în străinătate pentru democraţie şi libertăţii publice s'ar fi încadrat în lupta partidului naţional-ţărănesc pentru răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945".....

(Decl.13 Sept.1947).

"Sunt convins că Dl.Manila ar fi discutat cu mine şi mi-ar fi dat instrucţiuni asupra activităţii mele din străinătate, asupra legăturilor pe care eventual trebuia ca să le iau cu diverşi oameni politici precum şi despre conduită de presă faţă de diverşi oameni politici; aceasta convingere o aveam din faptul că atunci când l'am întrebat pe Dl.Manila că eu ce voi face acolo D-sa mi-a spus că despre aceasta ar trebui să stăm mai mult de vorbă şi că mă va chema într-o după amiază când va avea răgaz. Probabil că precipitarea evenimentelor nu i-a dat răgazul necesar să stea cu mine de vorbă mai pe larg"....

(Decl.15 Sept.1947)."

"Precizez că aveam cunoştinţă că existau în străinătate mai mulţi foşti şi actuali membri ai P.N.T. şi străini de partid. Precizez deasemenea că în declaraţiile anterioare mă refeream la lipsa mea de cunoştinţă precisă asupra legăturilor dintre partidul naţional-ţărănesc în sensul că aflasem de existenţa unor legături ca scrisorile D-lui Bianu, scri-

397

soarea de omagiu iscălită Gafencu, Tilea etc.etc. către D.Manu și primisem indicația de a nu-l ataca pe d. Gafencu în ziar; Stiu că D.Manu primea scrisori dela D.Bianu."

(Decl.13 Septembrie 1947).

"In ceea ce privește acțiunea membrilor P.N.T. din străinătate D.Iuliu Maniu mi-a vorbit adesea despre lipsa lor de activitate și concurs".

(Decl.8 Septembrie 1947).

"Stiu că acțiunea D-lui Gafencu la conferința de pace nu era în concordanță cu acțiunea guvernului"

(Decl.30 August 1947).

"Am auzit că D.Manu ar fi primit din străinătate o scrisoare de omagiu din partea mai multor personalități românești.... Printre semnături mi s'ar fi citat numele D-lor Gafencu, Tilea, Augustin Popa ș.a. Auzind despre aceasta scrisoare am făcut asociație de idei între ce îmi spusese D.Manu cu privire la D. Grigore Gafencu și am bănuț că s'a produs între dumnealor în prealabil o împăcare".

(Decl.II - 1 Sept.1947).

"Am auzit din mediile de partid că ar mai fi fost întocmite și alte memorii". Am cerut în repetate rânduri D-lui N.Penescu textele memoriilor partidului dar dumnealui nu mi le-a remis niciodată".

(Decl. 2 Septembrie 1947).

"Nu aveam nici-un fel de cunoștință în acel moment de faptul că D.Grigore Gafencu ar duce o acțiune sistematică și organizată în subordinea conducerii P.N.T. Astăzi legând între ele informații și impresii sporadice, ca scrisoarea de omagiu cu bănuiala conștinței logice de împăcare, directiva de a nu ataca în ziar pe d.Gafencu și coincidența între unele teze ale partidului și ale D-lui Gafencu și cu simpatia față de anglo-americani îmi dau seama că

393

legături mai strânse între partid și d.Gafencu au existat fără ca eu să fi avut cunoștință despre ele în alt fel".

(Decl.I. 19 Sept.1947).

"Astăzi apreciând această serie de coincidențe și legându-le între ele îmi dau seama că trebuie să fi fost legături mai strânse între partid și Gafencu..."

(Decl.20 Sept. 1947).

"Tonul de critică vehementă al ziarului și linia de atac împotriva guvernului și a regimului dela 6 Martie era imprimat, de conducerea partidului și anume personal de d.Iuliu Maniu, care în conversațiile cu subsemnatul cerea menținerea atitudinii de atac contra guvernului."

(Decl.4 August 1947).

"La 8 Decembrie am vorbit la o întrunire a tineretului național-țărănesc și am lăudat spiritul de "sacrificiu" al celor tineri la 8 Noembrie". "comemorând moartea studentului Iacovlov am sfătuit pe ascultători să fie "prudenți"

(Decl:II din 4 August 1947).

"Dacă asemenea fenomene locale s'au produs bănuiesc că ele s'au datorit participării la alegeri a elementelor foste cuziste și legionare care au profitat de împrejurare pentru a-și răspândi doctrina".

(Decl.II din 4 August 1947).

"Dr.Hagea..."el cât și Bocșa-Mălin reprezentau elemente cu inclinații către dreapta și din această cauză n'am fost de acord cu" (eventuală întinare a lor în redacție".

(Decl. 5 August 1947).

"Unele declarații ale D-lui Maniu și unele comunicate ale delegației permanente, unele cenzurate altele nu se imprimau la cererea conducerii de partid într'un număr restrâns de exemplare pentru informarea

395
00597

membrilor conducerii".

(Decl.III- 5 August 1947).

"In ce privește difuzarea copiilor de pe articole cenzurate știu numai că la cererea domnului Maniu se tipăreau un număr redus de copii din unele comunicate ale delegației sau din unele discursuri ale d-ni-sale cenzurate uneori pentru a fi comunicate membrilor delegației permanente".

(Decl.IV. - 5 August 1947).

"Activitatea D-sale pe teren știu că a fost dusă în ateliere și fabrici prin propagandă de la om la om și prin manifeste. Colaboratorii lui principali erau d.Lembru,Lupu și Bercaru ca(ău) muncitori și oameni de acțiune pe teren"

(Decl.3 Septembrie 1947).

"Știu că s'au baricadat în fabrică interzicând munciturilor din alte întreprinderi să participe la alegeri și că au fost incidente violente cu răngi și arme până ce a intervenit armata"

"La 8 Noembrie știu deasemenea că d.Ilie Lazăr a jucat un rol însemnat. Am aflat din partid despre o ședință în preajma acelei zile la care au participat șefii de sectoare și circumscripții"

(Decl.3 Sept.1947):

"Am avut legături de recepție oficială și banchete cu membrii misiunilor anglo-americane.Legături profesionale mai frecvente relativ și de ordin profesional am avut cu atașaii de presă Benett și Frank Shea. Întâlneam în deosebi pe D.Shea și pe ajutorul său Sam Buta...."

(Decl.II - 4 Aug.1947).

"Am condus un timp relativ scurt în toamna anului 1946 biroul de presă al partidului".

(Decl. 31 Aug. 1947).

"Însărcinarea principală a biroului de presă

era de a ține contact cu presa străină și română în vederea transmiterii informațiilor de partid"
"Biroul de presă mai redacta și un buletin de informa-re a conducerii de partid"

(Decl. 1° Septembrie 1947).

"Buletinul care se redacta sub conducerea mea cuprindea adesea o revistă a presei interne, știri de radio și telegrame externe, articole uneori din presa străină și comunicări obținute prin fruntașii autori-zați ai partidului despre evenimente din provincie sau simple întâmplări menite să intereseze conducerea".

(Decl. 16 Sept. 1947).

"Cunosc din P.N.T. și dintre prietenii militari ai fruntașilor partidului mai mulți ofițeri dintre care identific pe D.General Negrei pe D.General Zorzor pe d.general Barbu, pe d.General Drăgănescu, d.comandor Cioroiu, d.comandor Mocanu etc. În mod deosebit am cu-noscute pe comandorul Cioroiu și pe comandorul Mocanu".

"Cred că d.Mocanu îl vizita pe d.Maniu și pen-tru chestiuni sau însărcinări de ordin militar".

"Cu privire la d.comandor Cioroiu deasemenea nu-mi ex-plic accesul pe lângă d.Iuliu Maniu neștiind obiectul vizitelor sale"

"Imi amintesc că d.Lt.comandor Cioroiu mi-a spus că lucrările de specialitate pe care mi le-a predat le-a dat sau le va da și D-lui Maniu"

(Decl. 12 August 1947).

"În ceea ce privește conducerea cercului profe-sional militar pe Capitală am aflat că el ar fi fost condus personal de d.Ion Mihalache."

"Am aflat incidental și din spusele altora că se dis-cuteau planuri și memorii de reorganizare a armatei și a Ministerelor. Unul din aceste planuri al organizării Ministerului aerului și marinei mi-a fost de altmin-teri depus la gazetă de comandorul Cioroiu".

(Decl. 3 Septembrie 1947).

00329 396

"Linia generală a "Dreptății" era fixată de D. Maniu, linie de luptă intransigentă (Decl. 4 Sept. 1947)
"Iuliu Maniu s'a văzut obligat să dea comunicatul cuînsăcut prin care gărziile erau dizolvate. Dizolvarea avea cusurul de a recunoaște implicit apartenența de partid până în acel moment.-

(Decl. 4 Sept. 1947).

"Am auzit că d. Maniu a primit din străinătate o scrisoare de omagiu din partea mai multor persoane, printre semnături mi s'ar fi citat numele D-lor Gafencu, Tilea, Augustin Popa și alții".

(Decl. 1 Sept. 1947).

- "Cu ocazia unei discuțiuni avute însă cu dl. Maniu prîvitor la o notă apărută în gazetă, mi-a dat dispozițiuni să nu fie atacat d. Gafencu în gazetă deoarece duce în străinătate o activitate interesentă în concordanța cu vederile P.N.T.

(Decl. 5 Aug. 1947).

- "Stiu că d. Maniu primea scrisori dela d. Bianu ac acest lucru îl știu din anturajul D-lui Maniu".

(Decl. 13 Sept. 1947).

- "In ceea ce privește acțiunea membrilor P.N.T. din străinătate d. Iuliu Maniu mi-a vorbit despre lipsa lor de activitate și concurs"

(Decl. 8 Sept. 1947).

- Imi amintesc printre altele că d. Maniu a spus că după plecarea noastră partidul va avea muncă și treabă multă"

(Decl. 14 Sept. 1947).

- "La plecare a spus lui Gafencu și Popescu: "Vă încredințez creerul și inima partidului".

(Decl. 1 Sept. 1947).

(Despre N)... "se ocupa în mod deosebit de redactarea memoriilor și protestelor înaintate către Marii Aliați".

(Decl. 3 Sept. 1947).

392

- "D.Penescu era apreciat drept bun cunoscător al problemelor externe și cred că în această calitate a fost desemnat să plece în străinătate cu ocazia încercării din 14 Iulie".

(Decl. 3 Sept.1947).

- "D.Penescu păstra ca secretar general, arhiva partidului și ținea evidența convocării forurilor statutare"

(Decl. 3 Sept.1947).

"Cred că l'am prezentat lui N.Penescu" (pe Cdorul Ciofoiu)"

(Decl.5 Aug.1947).

"Activitatea d-sale pe teren știu că a fost dusă în ateliere și fabrici prin propagandă dela om la om și prin manifeste"

(Decl. 3 Sept.1947).

"Știu că s'au barițadat în fabrici interzicând muncitorilor din alte întreprinderi să participe la alegeri și că au fost incidente violente cu răngi și arme până ce a intervenit armata"

(Decl. 3 Sept.1947).

- "La 8 Nov.știu deasemenea că d.I.Lazăr a jucat un rol însemnat. Am aflat din partid despre o ședință în preajma acelei zile la care au participat șefii de sectoare și circumscripții"

(Decl.3 Sept.1947).

- "Știu că pregătirea acestei manifestații (8 Nov.1945) a fost făcută de d.Ilie Lazăr cu concursul colaboratorilor săi apropiați".

- "Știu că a fost delegat de d.Iuliu Maniu să se ocupe cu chestiuni muncitorești și propagandă în sânul muncitorimii"

(Decl.3 Sept.1947).

--- "relațiile cu misiunile străine și în special cu cele engleze și americane precum și contactele cu ziarisții străini importanți, de origine anglo-saxoni ele erau în seama d-lui Sărdici, care cunoștea limba en-

gleză și care lucra în acest sens la biroul funcționând la el acasă".

00401
.."Cunosc pe G.I. Negrei fost candidat în Vaslui la alegerile din 19 Noembrie. Stiu că îndeplinea funcțiunea de președinte al secției militare din P.N.T. Il apreciez ca pe un om exagerat și violent. Se știe că într'o trecută companie electorală a împușcat un adversar politic."
(Decl. 5 Aug. 1947).

- "Cunosc de multă vreme pe edorul Mocanu cu care am colaborat prin anul 1940 la "Curentul familiei". Pe vremea aceea era ofițer activ, ulterior a fost deblocat. Cred că în acea epocă mai colabora și la celelalte ziare care aparțineau "Curentului". Din punct de vedere intelectual edorul Moca^u era un ofițer înzestrat cu oarecare facilitate la scris, cu multe calități de credință și hărnicie. Intre alte subiecte pe care le aborda știu că făcea reportaje militare și cronici ale războiului. Stiu că după 23 August, umbla prin cercuri național-țărăniște. Nu știu dacă era membru al partidului. În partid avea legături cu d-nii Maniu, Mihalache, Penescu. Păcea parte din secția militară P.N.T., am impresia"

(Decl. 5 August 1947).

- "Cred că l'am prezentat lui H. Penescu. Il frecventa în partid pe d. Maniu și Mihalache. Intocmea diferite lucrări cu caracter militar dintre care mi-a prezentat și mie un studiu asupra contribuției noastre la războiul antihitlerist și unul asupra organizării Ministerului Aerului și Marinei. Bănuesc că a înalțat și conducerii de partid studiile D-sale. Apreciez că aceste studii le întocmea pentru serviciul partidului ca documentare în eventualitatea unei guvernări. Stiu că edorul Ciocoiu îl cunoștea pe G-ralul Teodorescu Paul pe care îl aprecia".

(Decl. 5 Aug. 1947).

"Despre legăturile D-lui Mihai Popovici cu lumea diplomatică pot afirma că ele priveau misiunea engleză și americană, legătura turcă, legația Elveției etc.etc."

399

"Se întâmplă adesea ca nevoi prezente de bani ale partidului să fie împlinite de D-sa.

"Stiu doar că avea raporturi mai bune cu d. Visoianu".

Prezentele extrase fac parte din declarațiile subsemnatului.-

Drept care semnez prezenta declarație.

ss.N.Carandino.

28 Septembrie 1947.

~~00403~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

După 8 Februarie 1946, la reapariția "Dreptatea" s'a pus problema Direcțiunii și a liniei gazetei. Câtva timp a funcționat ca Director Dl. NESTOR BADEA care nu s'a simțit în măsură să conducă ziarul pe linia D-lui MANIU și având personal preocupări mai mult de doctrină. Din această cauză a avut loc între mine și Dl. NESTOR BADEA o discuție în care acesta mi-a spus că a vorbit cu Dl. MANIU și că i-a adus la cunoștință hotărârea lui personală de a se retrage nefiind ziarist profesionist. Linia gazetei o primeam dela Dl. MANIU, în conversațiile pe care le aveam câteodată chiar de două ori pe săptămână, iar alteori la intervale mai lungi. Dl. MANIU avea contact și cu unii din membrii redacției. La rândul meu transmiteam linia primită dela Dl. MANIU în conferințele redactionale.

Drept care semnez prezenta declarație.

ss/N. Carandino

5 Oct. 1947.

ROMANIA

Dosarul Nr. _____

Vol. Nr. _____

501

00404

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI

ANUL 194 _____

DOSARUL

relativ la _____

Observațiuni: _____

Nr. volumului următor: _____

DECLARAȚIE

IULIU MANIU, președintele Partidului Național Țărănesc, domiciliat în Str. Sfinților Nr. 10, etaj V, apart. 11, internat în Sanatoriu Dr. JOVIL, din Bdl. Dacia Nr. 19, în declarația sa arată :

În legătură cu încercarea de a pleca în străinătate a D-lor : ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, ILIE LAZAR, CARANDINO NICOLAE cu soția, D-na PENESCU, ing. HEBORGHE POPESCU, Dr. GAFRESCU C-TIN, DUMIERU BORCEA și EUGEN BORCEA, împreună cu cei doi aviatori PREDĂ și LUSTIG declar următoarele :

- Înainte de a răspunde la întrebări, țin să prețextez cu toată hotărârea contra felului de procedeu pus în aplicare față de mine.-

- Un domn cu numele de BOTEZ, funcționar la Stat, s'a prezentat ieri 14 Iulie a.c., arătându-mi că are misiunea de a mă opri să părăsesc acest apartament din sanatoriu, fiindu-mi-se impus un domiciliu forțat.-

Întrebându-l eu dacă are în privința aceasta vre'un mandat înscris sau hotărâre care mă privește pe mine, fie de la Guvern, fie de la Instanțe Jud., sau de la Siguranța de Stat, fie de la forul Competent.- Am primit răspuns negativ, ceea ce m'a indignat și îndreptățit să protestez imediat în modul cel mai energic, ceea ce fac și acum, ulterior acestei ocazii.-

- În legătură cu afirmativa încercare de plecare, a unor colegi de ai mei, țin să constat că am fost totdeauna și consecvent de părerea că poporul român, trebuie să țină cel mai strâns contact politic și cultural cu lumea din afară și imperial cu Națiunile Unite.-

Accasta pentru a face cunoscut României și situația și năzuințele sale.-

Astfel, oricare, prieten al meu m'a întrebat dacă sunt de acord să plec în străinătate, am răspuns categoric că sunt de acord.-

403

00407

Felul și modul de executare în contact cu mi interese și nu cădea în competența mea.-

Duminică, spre seară l-am chemat pe Dl. I. MIHALACHE dela Dobrești, la București, pentru a pregăti ședința Delegației Permanente pentru Sâmbăta viitoare și între altele am constatat că este o posibilitate de plecare în străinătate, cu avionul, fiind de acord, în totdeauna, să plece Dl. I. MIHALACHE, mi-a comunicat că există această ocazie de plecare cu avionul, și am fost de acord.-

În ce privește organizarea plecării, n'am avut nici o parte activă - totul rămâne în sarcina celor ce urmează să plece.

Dl. NICOLAE PRINESCU, aflând că este o ocazie de a pleca în străinătate, m'ea comunicat că dorește să plece și D-na Iar eu am fost de acord.-

Dl. H. CARANDINO, mi-a comunicat, tot în seara de 13 Iulie, că are o ocazie de plecare în străinătate și că dorește să plece, la care eu am fost de acord.-

Prin Dl. N. CARANDINO, am transmis, acordul meu pentru plecarea D-lui ILIE LAZAR.-

În legătură cu această proiectată plecare, îmi amintesc de un oarecare POPESCU, despre care mi s'a vorbit, numai în ajunul plecării, adică 13 Iulie a.c. și care ar avea un oarecare rol în această plecare, fără a ști ce anume.-

La fel a fost amintit în acea seară și numele unui Dr. GEFESCU.-

ss/ Iuliu Maniu

409
00408

IULIU MANIU

A avut o actiune foarte asiduă si sânguincioasă in cece priveste legăturile cu străinătatea

A avut schimb de scrisori cu GAFENCU, CRETEANU, BUZESTI, DAVILLA,

Dela DAVILLA a primit o scrisoare cu un apel a lui MACEK in legătură cu organizarea partidelor agrariene din sud-estul european si Poloniei.

Actiunea intreprinsă cu plecarea in străinătatea a lui MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZAR si CARANDINO era foarte importantă si desi regretă că nu a reusit preferă si azi că a fost făcută.

Ami avut contact, din străinătate, prin scrisorii cu CORNEL BIANU.

Activitatea lui GAFENCU potrivită intereselor si țării si partidului.

La o scrisoare a lui GAFENCU, cu ocazia conferinței de Pace, i-a răspuns că teza manistă e că Basarabia e pământ românesc dar trebuie câstigată pe cale diplomatică.-

Declaratia citită de HATIEGANU, după acordul dela Moscova a fost concepută de MANIU.-

NICULESCU BUZESTI este omul de incredere manist si reprezintă punctul de vedere a lui MANIU, iar CORNEL BIANU are instructiuni dela MANIU.-

A comunicat posibilitatea de plecare cu avionul Lui MIHALACHE, PENESCU, CARANDINO si ILIE LAZAR, dându-le aprobarea.

A trimis echipa in străinătate pentru a crea o admosferă favorabilă răsturnării actualului regim.

Afirmă că toate hotărârile partidui au fost discutate si adoptate in unanimitate de forurile statutare ale partidului-birou sau delegatia permanentă.

Făceau exceptie anumite probleme de politică internă pe care le discuta numai cu MIHALACHE, POPOVICI si PENESCU.

Alte probleme de importantă deosebită le discută personal cu DINU BRATIANU so TITEL PETRESCU.-

405

Linia partidului era transmisă organizațiilor fie prin presă, circulări sau verbal șefilor de organizație.

Partidul mai avea organizații muncitorești, de tineret și militară care îl preocupa.

A înființat organizația muncitorească spre a o putea folosi așa cum îi convenea și era condusă direct de președintele partidului.-

A avut legături cu FLUERAS și JUMANCA, încă sub imperiul austro-ungar spre a face ca muncitorii români să nu se încadreze în organizații române cu ungurii sau alți muncitori străini.-

Copie negi Val. 3. f 16-19. 11 Aug

406

00410

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, din Bucuresti, str. Sfin-
tilor nr. 10, in continuare declar.:

Toate problemele si actiunile pe care le conside-
ram necesare de urmat de către partidul nostru a fost
discutate in forurile statutare si anume biroul politic,
sau delegatia permanentă si numai după ce erau acceptate
de aceste foruri deveneau obligatoriu formând linia po-
litică a partidului.

Tin să mentionez că dela această normă făceau
exceptie anumite probleme in legătură cu politica externă
pe care le consideram mai dăsecrete si nu le supuneam
discutiei plenului forurilor si le discutam
numai cu Dnii ION MIHALACHE, MIHAI POPOVICI, NICOLAE
PENESCU, cu fiecare in parte sau cu toti in sedintă.

Iar unele probleme de importantă deosebită le
discutam personal cu Dnii DINU BRATIANU si TITEL PETRES-
CU.

In general linia politică a partidului a fost
fixată de forurile statutare după discutii acelor pre-
zenti si in special după 23 August 1944 această linie
politică a fost adoptată de unanimitatea membrilor
forurilor statutare.

Linia politică a partidului era transmisă or-
ganizatiilor fie prin presă, circulări sau verbal către
sefi organizatiilor.-

In afar de organizatiile teritoriale, partidul
avea organizatii profesionale, de tineret feminină
si muncitorească.

Dintre aceste organizatiuni cele mai active
erau organizatia muncitorească care era foarte bine
pusă la punct, organizatia tineretului iar dintre cele
profesionale mă preocupa organizatia militară.-

Am infintat organizatia muncitorească si i-am
dat importantă deosebită după 23 August 1944, deoarece
consideram necesar să avem si această importantă forță
la indemâna partidului pentru a o putea folosi ase cum

507
00411

ne convenea nouă după confectionea noastră politică

Incadrarea organizatiei muncitoresti am făcut-o cu acele elemente, intelectuale sau dănrânduri clasei muncitoare ,care manifestau atitudinea lor anticomunistă și duceau acțiuni in conformitate cu linia politică a partidului national țărănesc pentru a sustrage această importantă forță, clasei muncitoare de sub influența partidului comunist.

Astfel organizată și încadrată cu astfel de elemente organizatia muncitorească a P.N.T. trebuia să ia parte la toate acțiunile politice ale partidului nostru

Această organizatie muncitorească era condusă direct de presedintele partidului prin presedintele sau colaboratorii săi cei mai apropiați și eram informat in linii mari de activitatea acestei organizati.

Încă din timpul imperiului austro-ungar mă preocupam problema muncitorilor români din acea țară și aveam legături cu FLUERAS JUMANCA, și alți români și muncitori români să nu se încadreze in organizatii comune cu unguri sau alți muncitori străini.-

11 August 1947

/ss/ IULIU MANIU.-

13
408
00412
copie regi vol. 3. f. 20-23.

DECLARAȚIE

Săsemnatul IULIU MANIU, în vârstă de 75 ani, ocupațiune agricultor, Bădăeni, locuința în Str. Sfinților Nr. 10, Bucurșeni, necondiționat, declar următoarele:

Între altele multe organizații profesionale din partidul național-tărănesc, existau două organizații profesionale militare, ale foștilor militari care aparțineau partidului nostru.

Acele organizații militare, erau statutare și se ocupa cu problemele specifice de profesioniști lor.

Organizația militară profesională, militară pe țară era subordonată direct șefului organizației Capitalei - Dl. ION Mihalache.

Orientarea lor politică se conforma orientării generale politice a partidului, programului și tacticii lui.

Despre activitatea acestor organizații ni se raporta fie în ședințe de partid, fie în convorbiri particulare la club sau în societate.

Nu toți militarii înscrși în partid acționau în cadrul organizațiilor profesionale,

Îl cunosc pe Comandorul MOCANU care se ocupa la ziarul "DREPTATEA" de publica externă.

Cu D-sa mă întâlneam în relații obișnuite ale partidului și când aveam ceva anume să-mi comunice venea la mine.

În misiunea la ziar lucra în competența necesară, cunoscând bine ideologia partidului.

Cunosc deasemenea pe Lt. colonelul CIOROIU MIRCEA, care mi se prezenta ca un ofițer bine pregătit atât profesional cât și în privința pregătirii generale.

Pe C-ralul BARBU VASILE, îl cunosc de multă vreme încă de pe când era locotenent. - Îl știu ca pe un om bine pregătit profesional specialist în problemele de or

organizare a jandarmeriei si mi-a făcut bune servicii pe timpul guvernării.

Cu D-șă eram în contact mai des decât cu ceilalți ofitieri din partid, mai ales după trecerea în rezervă.

Pe Col. STOIKA ȘTEFAN, îl cunosc înainte de a fi fost secretar general la Ministerul Înzestrării. Mi-a dat asentimentul pentru postul de secretar general administrativ, fiindcă îl știam bine pregătit din punct de vedere militar. Am luat la cunoștință cu plăcere această avansare.-

L-am numit în postul de președinte al organizației profesionale militare, fiindcă pe deoparte știam că ofitierii pe care erau să-i conducă erau de acord cu această numire, iar pe de altă parte pentru că consideram capabil pentru această funcție.

Întâlnirile între mine și Lt. Col. STOIKA ȘTEFAN nu aveau ca subiect decât activitatea cercului profesional militar și de natură amicală între oameni care se respectă reciproc.

Această declarație în două pagini o recunosc de a fi a mea.-

ss/Iuliu Maniu.

13 August 1947.

I
30 Aug
470
copie regi. vol. 3. f. 24-30.

00414

DECLARAȚIE

Subsemnatul Iuliu Maniu, de profesie agricultor, domiciliat în București, str. Sfinților Nr. 10, declar următoarele:

Cazul care formează obiectul cercetărilor de față, are două aspecte: primul cel spiritual iar al doilea cel de puneri în aplicare a hotărârii ce au luat de a trimite în streinătate prieteni în scopul urmăririi de mine, care va fi expus în cele ce urmează:

Intr'adevăr în ce privește decizia spirituală, adică de a fi conceput planul trimiterii de prieteni în streinătate, răspunderea morală și politică este a mea.

Am hotărât acest lucru având în vedere întreaga evoluție a politicii Statului Român în ultimii doi-trei ani.

Armistițiul din 1944 l'am inițiat și pregătit personal și la săvârșirea lui am contribuit și conlucrat în mod hotărâtor tot eu. Era deci oarecum datoria mea ca, consecințele lui să fie favorabil pentru țară și mulțumitoare pentru națiune.

În acest scop s'a format Guvernul din 1944 la care am participat și eu alături de cele patru partide și anume cel național țărănesc, național liberal, social democrat și comunist. Partide care au luat parte care au luat parte la lovitura dela 23 August 1944.

Acest Guvern prezidat de dl General Sănătescu nu a fost dăinuiitor, după mai multe crize succesive, s'a ajuns la demisia Guvernului din 1945, luna Ianuarie. Atunci s'a ajuns la ideea susținută de dl Ministru al Rusiei Visinsky de a se forma un guvern sub președinția Dlui Petre Groza, pe care eu și partidul nostru nu am găsit-o potrivită, intereselor țării și opiniei publice.

Am fost chemat la Palat și întrebat de M.S., am dat imediat răspunsul categoric că partidul nostru, nu este de acord cu o astfel de soluție a crizei și propune formarea unui guvern similar celui format la 23 August 1944. Majestatea Sa însă având în vedere insistențele Dlui Ministru Visinsky nu a acceptat propunerea mea, iar a doua zi a numit în calitate de Prim Ministru pe dl dr Petre Groza.

Dl Petre Groza s'a prezentat ulterior la mine, cerându-mi să particip eu și partidul național țărănesc la formarea guvernului său. Am răspuns că înainte de a-mi da avizul este necesar să cunosc programul de guvernământ și compunerea guvernului. Dl Groza a răspuns că este așteptat la o adunare și nu are timp să -mi expună programul său, celace nici nu are importanță, iar în ceiace privește compunerea guvernului, îmi spunea că se va face fără participarea partidului liberal al Dlui Brătianu, dar cu participarea partidului Dlui Tătărescu la Ministerul de Externe. La aceste propuneri, am răspuns imediat că fără a cunoaște programul și cu eliminarea partidului liberal al Dlui Brătianu, dar cu participarea Dlui Tătărescu partidul nostru nu consimte să intre în guvernul Dsale. La aceeașă întrunire a mai fost de față și dl Ion Mihalache vice președintele partidului.

Dela această dată, partidul nostru a inaugurat o nouă politică de opoziție față de guvernul Groza.

În urma faptului că nu am putut aproba felul cum dl Groza în moc recunoscut plănuia să-și formeze Guvernul și nu putea sau nu voia să precizeze scopurile și mijloacele guvernării sale, a trebuit numai decât să ia partidul o atitudine net opozițională pe care a observat-o și până în ziua de astăzi.

Motivul pentru care această atitudine opozițională a devenit pe zi ce trece mai categorică, a fost faptul că ceiace prevăzusem la formarea guvernului Groza, pe zi ce trecea, se adevărea prin toate măsurile pe care le lua dl Groza.

Poporul român și opinia publică românească nu simpatizează cu ideea comunistă și nu aprobă o politică, care ar tinde sau ar realiza un regim politic social sau economic comunist, ar știam dela început că scopul Dlui Groza, care era comunist, este să introducă prin puterea statului în mentalitatea românească și în instituțiile statului spiritul, gândirea și oamenii partidului comunist.

Partidul comunist care era mult prea slab ca să poată spera să facă acest lucru prin propriile sale puteri.

Intr'adevăr la începutul guvernării sale s'a grăbit să umple cadrele instituțiilor de stat cu elemente de gândire comunistă, să propage prin toate organele de stat și prin presă gândirea și tendințele comuniste și a pune piedici pro

00416 412

pagandei naționaliste și democratice proprii partidului nostru și opiniei publice românești;

Evident că această atitudine a guvernului a provocat imense nemulțumiri în opinia publică și în consecință partidul nostru ca partid de opinie publică a trebuit să ia poziție contra acestei directive de guvernământ.

În urma acestei împrejurări, partidul nostru și presa noastră, au ~~fost~~ fost crunt persecutate, ceea ce firește a provocat din partea noastră o contra acțiune pretinsă de opinia publică românească.

Între mijloacele de apărare a partidului nostru față de ofensiva guvernului Groza, a fost diferitele memorii, apeluri, proteste adresate guvernului C.A.C., Majestății Sale Regelui și pe urmă opiniei publice civilizate mondiale, care s'a sesizat de situația politică din România, ceea ce pe urmă a avut ca rezultat hotărârile conferințelor, internaționale ținute la Jalta și la Postdam.

Hotărârile acestor conferințe internaționale pretindeau ca în statele foste satelite între care de obicei se număra de altfel gresit și România, iar România nu merita acest epitet - să se introducă un regim constituțional și să se instituiască guverne democratice și reprezentative.

În baza acestor hotărâri, partidul nostru a început o nouă acțiune politică pentru a arăta că guvernul D-lui Groza nu este nici democratic nici reprezentativ.

În urma acestei acțiuni a noastre care a arătat că Guvernul D-lui Groza este un guvern dictatorial, că suprimă voit și consecvent toate libertățile publice.

Președintele Statelor Unite din America sub presiunea opiniei publice mondiale a trimis pe dl Edterig ca expert pentru a constata la fața locului care este starea adevărată din România.

Dl Edterig a venit în România și după o ședere de mai multe zile aci, a raportat Președintelui Statelor Unite că într'adevăr Guvernul D-lui Groza nu este nici democratic nici reprezentativ și că guvernează în mod dictatorial.

În urma acestui raport și în urma repetatelor noastre reclamațiuni, Ministrii de Externe ai marilor puteri s'au întrunit într'o conferință la Moscova în luna Ianuarie 1946

00417 513

și au hotărât ca în România trebuie să introducă o viață de stat constituțională, să se instăpânească un regim democratic și reprezentativ.

Sin în acest scop să se facă în cel mai scurt timp alegeri parlamentare și să se respecte cele patru libertăți democratice.

Reprezentanții marilor puteri au decis, ca pentru normalizarea vieții politice din România să deplaseze în România ambasadorii englezi și americani împreună cu reprezentantul Uniunii Sovietice, care aceștia să convingă pe Regele României și Guvernul Român și ~~xxxxx~~ partidele de opoziție ca să accepte această soluție^{ca} satisfăcătoare și să colaboreze la punerea ei în aplicare.

Cei trimiși s'a deplasat în România și Dnii Ambasadorii am Americii Hariman și al Angliei Klark Kerr, s'au prezentat la mine, mi-au arătat comunicatul oficial despre conferință și mi-au cerut să accept hotărârea și să colaborez la punerea ei în aplicare.

Eu cunoscând împrejurările și oamenii de la noi, am declarat imediat că în ce mă privește hotărârea adusă la Moscova, m'o găsesc satisfăcătoare și nici aducătoare la scop, și în consecință nu pot să accept din două motive; 1. Pentru că în fond nu satisface pentru că ar trebui să conțină instituirea imediată a unui nou guvern sau cel puțin a unui Ministru de Interne complet neutru, iar al doilea pentru că nu conține nici o garanție sau asigurare obiectivă, că hotărârea de la Moscova va fi respectată și serios pusă în aplicare de Guvernul Groza.

Dar fiindcă partidul nostru este un partid democratic, eu nu pot ca de la mine putere să accept sau să respind o hotărâre atât de importantă, ci voi convoca imediat forul statutar suprem al partidului, delegația permanentă, care până într'o zi va hotărî.

Ambasadorii au acceptat această amănare și m'au rugat să comunic delegației permanente, că hotărârea de la Moscova, este definitivă și nu mai poate fi completată sau adăugată cu noi dispoziții, dar în ce privește respectarea hotărârilor din partea guvernului român, garantează Marile Puteri și în special ei, ambasadorii personal se obligă și promit că într'adevăr marile puteri și în special Sovietele, vor obliga guvernul român al Dnui Groza să pună în aplica-

00418 515

re hotărârile dela Moscova.

In baza acestor promisiuni solemne delegația permanentă a acceptat hotărârile dela Moscova și a delegat din partea sa în Guvernul Groza pe dl. Ministrul Hațieganu pentru a controla și colabora la punerea în aplicare a hotărârilor dela Moscova.

Dâii ambasadori mi-au și predat o declarație în scris a Dlui Groza prin care se obliga să respecte conștiincios hotărârile dela Moscova, am preluat această declarație a Dlui Groza cu observația că ea totuși nu va fi respectată numai sub promisiunea marilor puteri și în special a Sovietelor, celiace ambasadorii mi-au promis solemn că se va întâmpla.

Ambasadorii au plecat, iar aci în România după cum am prevăzut, lucrurile au continuat așa cum au fost.

Dl. Groza nu a satisfăcut niciuna din acele obligațiuni, afară de respectarea libertății religioase. Alegerile care trebuiau efectuate încă în primăvară nu au fost pregătite și s'a fixat termenul pentru ținerea lor abia pentru ziua de 19 Noembrie.

In urma acestei atitudini a Guvernului direct revoltătoare e, am adresa diferite reclamații și proteste Majestății Sale Regelui Guvernului și C.A.C, precum și opiniei publice mondiale, dar toate fără niciun rezultat.

Guvernul nu a respectat (cele patru) libertățile promise nici în decursul campaniei electorale. A săvârșit cele mai revoltătoare abuzuri electorale pe care l e-a constatat și gazetarii veniți anume din străinătate în număr mare, a falsifică rezultatele alegerilor, a măsluit voturile și a proclamat rezultatul cu totul altul decât cel care a fost realmente la alegeri.

Partidul de opoziție au obținut majoritatea dar parlamentul a fost constituit cu majorității intenționat ticluită în favoarea Guvernului.

Partidul Național Tărănescu s'a refugiat din nou la mijlocul protestelor și a memorandumelor, care au avut rezultatul că guvernul englez și american au dat note diplomatice în care au constatat abuzurile făcute în algeri și în irealitatea reprezentanței naționale, așa cum a fost proclamată. Iar guvernul s'a mulțumit să declare de astă dată că notele trimise formează o imixtiune în treburile interne ale României și deci nu le poate lua în seamă.

00419 515

Guvernul a continuat și continuă mai departe guvernarea sa dictatorială iar opinia publică ajunsă la supremul grad de exasperare continuă să protesteze în contra abuzurilor fără sfârșit care urmau din nerespectarea hotărârilor dela Moscova.

Protestele se exprimau prin manifestele partidelor N.T., N.L. și S.D. Titel Petrescu.

În fața nemulțumirii generale a țării, guvernul s'a refugiat la mijloace de persecuție și de teroare, a inaugurat o adevărată goană în contra conducerii și a membrilor partidelor de opoziție, în special în contra partidului N.T., fără nici o acuzare concretă, fără nici o cercetare premergătoare a arestat aproape 100 de intelectuali pe simplu motiv că sunt membri ai P.N.T.-ului și în general al opoziției, i-a încarcerat absolut fără temeii, legal, ținându-i într'un tratament și într'un regim de plângere și de inaniție într'un mod cu totul revoltător.

Nu s'a admis nici măcar alimentarea ordonată din partea familiilor și din partea prietenilor, situație care contrazicea nu numai hotărârile dela Jalta, Postdam și Moscova, care sunt și azi în vigoare, ci și celor mai elementare reguli umanității și civilizației.

În aceste împrejurări conducerea partidului cât și eu personal am ajuns într'o situație cât se poate de critică, pentru că pe baza promisiunilor categorice a ambasadorilor americani și englezi, noi am garantat (conducerea supremă a partidului) delegației permanente că, condițiile stabilite la Moscova vor fi respectate, ori s'a dovedit că garantarea noastră este cu totul iluzorie, fiindcă promisiunile ambasadorilor, nu se realizează și intervențiile Americii și Angliei rămân fără rezultat și că în consecință România a devenit un tărâm de manevră a tuturor fărădelegilor și persecuțiilor politice, aruncată pradă propagandei și influenței comuniste exercitate de guvernul țării.

Trebuia în interesul inșiței în țară și pentru păstrarea reputației conducerii de partid, ca aceasta să săvârșească un act prin care să se manifeste solidarizarea lui cu suferințele masei mari a partidului și cu populația țării atât de mult neîndreptățită.

Partidul nostru respingând orice mijloc de violență, a trebuit eu să mă hotăresc la un alt pas îndrăzneț, adică la acela de a recurge în streșnitate personal și direct la aceia

00420 416

care mi-au dat asigurările comunicate la timpul său delegației permanente.

Din acest motiv mă hotărâsem să plec eu în străinătate pentru a mă pune în contact cu ambasadorii Hariman, Klark Kerr și cu vreun reprezentant autorizat al sovietelor pentru a pune la punct această problemă atât de importantă pentru țara noastră.

Pe urmă eu îmbolnăvindu-mă, l'am rugat pe dl Mihalache ca să se deplaseze el în străinătate pentru a face el această intervenție și a lumina opinia publică xxx mondială despre ceiace se petrece în România, contrar hotărârilor istorice internaționale și contrar stipulațiilor tratatului de pace.

Astfel dezvoltându-se evenimentele, s'a ajuns la întâmplarea încercării plecării din țară a Dlor Mihalache și a tovarășilor său, care dă proleaj la al doilea aspect al cazului care ne interesează și care face obiectul cercetărilor de față.

Această întâmplare dela Tămădău a fost o înscenare pusă la cale de agenții provocatori, lucrurile s'au petrecut în modul următor: Înainte cu o zi sau două de data fatală, am fost vizitat de dl dr Vlad Hațieganu, pe care îl cunosc de multă vreme și care aparține unei familii distnse din Ardeal, foarte apropiată mie și familiei mele și mi-a comunicat că se vorbește în oraș că eu aş voi să trimit câțeva prieteni în străinătate în mod clandestin, pentru a intra în contact cu persoane de valoare din străinătate.

Comunicându-mi că este informat că în câteva zile pleacă doi aviatori în străinătate cu două avioane cu mai multe persoane și că ar mai exista libere încă trei patru locuri pe care le oferă persoanelor care le voi esena eu, eu am luat la cunoștiință această ofertă și am răspuns imediat că îmi convine acest prilej, dar că eu nu dispun nici de bani ca să plătesc, nici de benzina necesară, vreau să știu prin urmare care sunt condițiile de plecare A doua sau a treia zi, s'a reintors dl dr Hațiegan și mi-a spus că a comunicat aviatorilor răspunsul meu și că faptul că eu nu dispun de bani și benzină, nu-i împiedică a-mi sta la dispoziție, fiindcă ei nu doresc altceva decât să călătorească cu ei o persoană

influență și cu autoritate în streinătate pentru a le plăti
trei lucruri și anume: că se vor putea întoarce cu aparatele,
că nu vor fi arestați că dacă va fi ca ei să rămână în streină-
tate, acolo vor primi angajamente cu plată pentru a putea trăi.

Eu am acceptat aceste condițiuni, care mi se păreau
foarte naturale și corecte și am fixat data plecării.

Eu fiind convins de bună credință și sinceritatea lui
Vlad Hațieganu, după ce l'am întrebat dacă cunoaște bine pe
aviatori, iar răspunsul a fost afirmativ, nu mi-am dat seama
că mai poate fi vorba de o cursă și că aviatorii pot să fie
agenți provocatori și tot planul de călătorie poate să fie
o înșelare seducătoare precum ulterior m'am convins că a fost.

DL Ion Mihalache nu a avut nici un contact cu cei care
au organizat călătoria deci nici cu aviatori, precum n'am avut
nici eu, decât prin intermediul dlui Vlad Hațieganu.

Situația de drept adică a Dlui Mihalache, este foarte
simplă, fiindcă în toate legislațiile este un principiu bine
stabilit că o încercare de delict nereușit dacă s'a săvârșit
ca înșelare în urma unor operațiuni de agenți provocatori,
nu constituie un fapt de pedepsit.

Recitez că toate memoriile înaintate de partidul
nostru la C.A.C, precum și la Națiunile Unite, erau făcute la
inițiativa mea proprie și cele mai multe odicinate de mine.

30 August 1947

ss. Iuliu Maniu

22 sept
H copie regi vol. 3. f. 74-76. 518
06422

PROCES - VERBAL

de confruntare

Astăzi 22 Septembrie 1947.-

Mei, C.Mihalcea Inspector General de Poliție, asistat fiind de Dl.M.Dulgheru Inspector General de Poliție, procedând la confruntarea dintre Dnii IULIU MANIU și VASILE SERDICI, constatăm următoarele:

IULIU MANIU :

Imi amintesc că la una din întrevederile ce am avut cu Dl.Berry, am discutat cele consemnate în nota aîd memoir și pe care o vizez, însă nu-mi amintesc dacă Dl. Serdici sau altcineva a scris-o la mașină.-

Recunosc că eu am făcut corecturile depe această notă întrucât, mi s'a părut că nu s'a notat exact discuția.- Cu privire la pasajul relativ la înființarea unui guvern de rezistență în străinătate, declar că întrădevăr în partidul nostru existau frunțași care cereau acest lucru și atunci eu am discutat cu Dl.Berry tangențial și nu m'am dus special pentru acest lucru, ci legătura a venit atunci când i-am mulțumit pentru ajutorul dat spre a putea trimite în străinătate câțiva prieteni în străinătate.-

Precizez că prin ajutorul dat înțeleg înlesnirea ce mi s'a făcut spre a trimite și a ajunge prieteni mei în străinătate.-

ss.Iuliu Maniu.

VASILE SERDICI :

Această întrevedere a Dlui Iuliu Maniu cu Dl. Berry a avut loc la Misiunea Americană în luna Septembrie 1946 imediat după înapoierea Dlui Berry din America, cu serviciul de interpret la discuții.- Nu am redactat eu nota însă când am citit-o mi-am dat seama că exprimă ideile și părerile schimbate cu acea ocaziune de Dnii Maniu și Berry.-

Precizez că pasajul referitor la înființarea unui guvern de rezistență în străinătate, Dl. Maniu, după ce a mulțumit Dlui Berry pentru ajutorul dat spre a-și trimite prieteni în străinătate i'a spus că ar fi putut constitui un guvern de rezistență în străinătate și că ar putea să-l constituie, întrebându-l dacă Guvernul American ar aproba un astfel de lucru.- Dl. Berry i-a răspuns că se va informa și va răspunde.- Nu cunosc ce răspuns a dat.- Alte detalii cu privire la constituirea acestui Guvern de rezistență nu s'au discutat.-

ss.V.V.Serdici.

Drept care am dressat prezentul Proces-Verbal spre cele legale.-

INSPECTOR GENERAL:

ss. C. Mihalcea

ss. M. Dulgheru, asistent.

ss. Iuliu Maniu
ss. V.V. Serdici.

420

00425

3

DECLARAȚIE

ION MIHALACHE Vice-președintele Partidului Național-Tărănesc în declarația sa arată :

Hotărârea de a pleca din țară până la definitivă încheiere a păcii ratificate complet și care să readucă cursul normal al treburilor politice în țară, am luat din proprie inițiativă.

O mai avusesem sub guvernarea Antonescu și legionari și nu mi s'a oferit prilejul.

Sub actualul regim, prima hotărâpre am luat-o în toamna trecută când am fost deposedat abuziv de drepturile de cetățean român, după ce fusese ales în zece legislațiuni în gir (toate de după războiul 1916-1918) nu mi s'a oferit prilejul.

Recent, cam prin Iunie, m'am decis din nou să folosesc o primă ocazie.

Cauza determinantă a fost că din mai multe părți am primit informații că se urmărește arestarea mea, în continuarea arestărilor celorlalți fruntași ai partidului care zac și astăzi în închisori fără nici o motivare, fără mandate de arestare, etc. și în condiții fizice și morale care au făcut obiectul schimburilor de note într-o parte din Guvernele aliate și Guvernul român și care au fost confirmate și prin Memoriul D-lui TATARASCU, Vice-președintele Consiliului de Miniștri, adresat șefilor de grupări și partid din Bloc.

Teama de a nu fi închis și tratat în aceleași condițiuni și fără nici o vină ca și confrății mei din partid, și m'a determinat să folosesc primul prilej pentru a pleca din

țară, ori unde este mai ușor ; sau în cazul că nu este posibil, să caute locuri de ascuns ca atâtea alte mii de alți confrăți de luptă cari de luni de zile sunt fugiți de acasă.

Neoferindu-se ocazia și aflând că după ultima plecare a unui avion cu militari și civili de pe lângă Urziceni, aici nu mai este de reflectat la avion, mă fixasem la locul de ascunzătoare, îndată după ședința Comitetului Central convocat pentru 19 Iulie, atent fiind că în răstimp să nu fiu arestat prin surprindere.

Aflasem în ultimul timp căva fi un nou lot de arestați, care va culmina cu arestarea dacă nu a Domnului Maniu, cel puțin a subsemnatului și a Domnului N. Penescu.

O audiție la radio românesc în ultima Duminică răspunsul Guvernului român la nota engleză privitoare la arestați, care a culminat cu afirmația că situația celor arestați sau pe cale se va înăsprini în măsura în care Guvernele aliate englez și american se va mai ocupa de ei (așa am reținut) mi-a întărit și mai mult în această credință.

O verificare de informații de impresii cu d-nii Maniu și Penescu în ultimele zile ale săptămânei precedente mi-a întărit pe câte trei în această convingere. Am plecat la Dobrești Sâmbăta trecută cu gând să însoțesc pe dl. Maniu în Ardeal, imediat ce pleacă, cu scop să văd și acolo loc de refugiu, (ca unul ce nu aveam speranță să mai pot pleca din țară).

Dar Duminică am fost chemat la București de dl. Maniu, sosind seara m'a întrebat dacă oferindu-i-se ocazia mai persist în gândul de a pleca. I-am răspuns că da, dacă e lucru serios. D-sa mi-a spus la orele 11 seara să vin la Dr. Jovin D-nii Gafencu și cu un inginer care gata aranjamentul cu un avion și contează pe Gafencu că e serios. Mi-a mai spus deasemenea că mai e vorba să meargă și Dl. Carandino, dl. Ilie Lazăr și eventual Penescu. Treptat au sosit și aceștia și

s'au arătat decizi, Dl. Penescu rezervându-și să vadă dacă a sosit doamna dela țară, că ar dori, dacă se decide, să meargă cu soția. Apoi au plecat și au sosit doi domni: Gafencu, care ar fi o rudă de a D-lui Gafencu, fost Ministru și Inginer Popescu care a spus că este totul aranjat, aranjând și programul cu plecarea din Șos. Tâncului la ora 11, sosire la Tămădău la 2½, sau 3, sau 4 - avioanele (două) urmând să sosească la 6 pentru a ateriza pe islazul Tămădău, de unde vor pleca în spre Constantinopol.

Deși nu mi-au făcut impresia de oameni serioși și sinceri, totuși trebuind să ne decidem repede am acceptat programul, ne-am dat întâlnire pentru ora 1, am plecat împreună am ajuns pe la ora 3, am stat până la 7, acolo am înțeles în dată țarșă, dar era prea târziu. Avioanele au sosit au aterizat, am încercat să urcăm cu bagajele, poliția care aranjase totul a apărut cu armele și s'a întâmplat ce s'a întâmplat.

În rezumat, notărea mi aparține, cauza principală a fost teama fizică de arestare.

Trebue să mai adaug însă și starea sufletească de disperare care domnește și în partid și în țară, că abuzul cu arestările nu mai are frâu, că cei din închisori sunt literalmente condamnați la moarte prin înfometare și mizeria morală, că cer partidului (și ei și familiile și cei fugăriți) să fac totul ce este posibil ca să fie eliberați, sau să fie tratați omeneste - urmărirea să înceteze, familiile să fie ajutate. Iar toate demersurile partidului au rămas fără rezultat.

Singura nădejde a rămas un sprijin al opiniei publice din afară, cel puțin din motive umanitare.

Personal mă simțeam în neputință de a mai rezista la asalturile familiilor celor areștați sau prizoniți și la țară și aici.

423

Poate că și această atmosferă politică cu corclarul ei psihologic, adăugate la dorința de a-mi asigura libertatea, fizică, cât timp mai durează stările de azi, m'a făcut să nu observ cursa ce cu abilitate s'a întins.

00/28

C.N.S.A.S.

copii regi vol. 3. f. 104, 105.

424
06429

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul ION MIHALACHE, la întrebările ce mi se pun
răspund:

Ajungând în Turcia, mă gândeam să recomand autorităților
a cere referințe despre mine dela dnii. SEPKATI și TANRIOEF,
foști miniștri (ambasadori) ai Turciei în România.

În Turcia nu aveam de gând să stau decât atât până puteam
să plec mai departe, spre Franța sau Elveția, după împrejurări.

Pentru ușurarea plecării cu pașaport sau autorizație
legală, mă gândeam să solicit protecția celor doi foști ambasa-
dori de mai sus.

Desigur că plecând de aici cu dl. PENESCU, preferam să
plecăm tot împreună.

Repet afirmația că unul din scopurile mele era ca odată
ajuns în străinătate să caut, după posibilitate, să informez opi-
nia publică mondială asupra abuzurilor regimului politic român
cu cei din închisori-inchiși abuziv și tratați inuman.

Și desigur că asta se poate chema o luptă împotriva re-
gimului.

17 Iulie 1947.

ss. Ion Mihalache.

425

00433

prin presă și afișaj.

Guvernul își luase și obligații formale în urma înțelegerii cu cei trei ambasadori ai marilor puteri, veniți dela Moscova la București în Ianuarie 1946.

Nu cerem decât respectul acestor angajamente.

ss.I.Mihalache.

25 Iulie 1947.

C.N.S.A.

25 Jul
476
~~00434~~

DECLARAȚIE
=====

Intrebare: Care a fost atitudinea conducerii Partidului Național-Tărănesc după 23 August 1944, față de situația politică din țară ?

Răspuns- Propriu zis nu se poate vorbi de atitudinea forului Statutar conducător al partidului Național-Tărănesc (Comitetul Central, Deleg. Perm., etc.), care nu funcționau fiind dizolvate. Conducerea o avea președintele partidului dl. IULIU MANIU căruia comitetul central înainte de dizolvare îi dăduse formal depline puteri -pe care le-a păstrat până la o ședință a Comitetului Central din 1945, sau 1946 /nu-mi amintesc data/.

Dl. MANIU obișnuia să se consulte totuși în împrejurări importante cu cei mai apropiați, și mă consulta și pe mine.

În momentele create, imediat după 23 August -care se desfășurase cu emoțiile nesiguranței reușitei lovituri, militare, atitudinea adoptată a fost aceea a unui guvern cu caracter militar (având misiunea de a desăvârși și asigura lovitura militară până la sosirea armatelor aliate), dublat însă cu reprezentanții șefi ai partidelor politice care cooperaseră la lovitura din 23 August, pentru ca țara să se simtă astfel solidară cu opera înlăptuită.

Intrebare: Care era atitudinea Partidului față de situația externă?

După acele momente și anume în timpul pregătirii alcătuirii și trimiterii la Moscova a Comisiunii de Armistițiu, știu că dl. MANIU, pregătea o scrisoare de omagiere dlui. STALIN, e a răspuns la cuvintele pe care i le comunicase dl. BENES, în iarna precedentă după întâlnirea acestuia cu dl. STALIN la Moscova, și în urma succesului trupelor sovietice.

Am fost informat -dl. MANIU nu mi-a desmăntit- că o astfel de scrisoare ar fi fost trimisă prin dl. GHITA POP.

577
00435

În cercurile apropiate dlui. MANIU se vorbea cu căldură despre luarea de raporturi directe și amicale - și se aștepta ca după asta să urmeze o vizită a dlui. MANIU la Moscova.

Aceasta era admosfera până la întoarcerea Comisiei dela Moscova când s'a comentat cu tristeță recea primire la Moscova, a reprezentanților partidului Național-Tărănesc.

După 23 August, partidul Național-Tărănesc a făcut tot ce a putut să ia și să cultive relații directe; nu i s'a întins însă mâna la mâna întinsă de partidul Național-Tărănesc, observând peste tot cel puțin o răceală față de partid.

Partidul a continuat totuși linia lui din trecut de încercare de apropiere, ținându-se de cele stabilite prin Convenția de Armistițiu și acordurile internaționale.

Aceasta este părerea mea care am făcut și încercări personale pentru lămurirea acestor raporturi, cu consimțământul și îndemnul președintelui partidului dl. IULIU MANIU.

În ce privește celelalte puteri aliate - linia noastră de conduită a fost de a ține contact informativ - cu câte trele puteri aliate, plecând dela ipoteza că fac aceeași politică în ce privește Statele satelite; deci ținându-ne de regulile cunoscute și semnate de câte trele prin acordurile internaționale. În momentele când am socotit că se comite o abatere dela aceste acorduri /o nedreptățire a noastră/, guvern voit de țară, alegeri libere, libertăți cetățenești, etc., am recurs /Partidul, de astădată având ființă legal/ la membrii la câte trele puteri aliate rămânând ca ele între ele să se pună la acord. Nu știu să se fi adresat astfel de memorii, numai uneia ci nu la câte trele, câteodată și la câte patru (Franța) marile puteri aliate.

Întrebare: Care era scopul urmărit prin aceste atitudini?

Răspuns: Foarte simplu: Traducerea în fapt a angajamentelor de astădată luate și formal de guvern, care s'a constituit pe baza așa zisei "Platforme", la început, "program" mai apoi "al Front B.F.D."

- Libertățile cetățenești respectate;
- = O Românie liberă și independentă;
- Alegeri libere;
- Democrație, etc.

A se vedea programele amintite cum și campania electorală

prin presă și afișaj.

Guvernul își luase și obligații formale în urma înțelegerii cu cei trei ambasadori ai marilor puteri, veniți dela Moscova la București în Ianuarie 1946.

Nu ceream decât respectul acestor angajamente.

ss.I.Mihalache.

25 Iulie 1947.

528
~~00436~~

C.N.S.A.

es 24
429
copie vezi vol. 3. f. 112-11400437

DECLARAȚIE

Continuare. 29.7.1947

Intrebare- Prin cine se păstra legătura între P.N.T., și Grupul de fruntași politici români care alcătuiau rezistența peste hotare?

Răspuns: Nu știu.

Nu cred că era o legătură organizată; cred mai degrabă: ocazională; și nu cunosc "grup de rezistență națională", ci mai degrabă persoane ce se întâlneau de la caz la caz.

Intrebare: Pe ce cale v'ați procurat devizele necesare plăcii?

Răspuns: Medalioanele și napoleonii i-am procurat în cea mai mare parte în 1945, cu prilejul vânzării recoltelor de orez (când cursul era în jurul sumei de două sute de mii napoleonul sau medalia); și când, pe cât știu era liberă vânzarea medaliei (cel puțin) o parte mai mică în 1946.

Transformarea a o sută medalii în o mie în o sută dolari, am făcut-o în cursul lunii Iunie 1947, de la un particular andelean (ardelenii posedând -mulți din ei- dolari trimiși de la rudele lor din America.)

Intrebare: Credea-ți suficiente pentru îndeplinirea misiunii?

Evident, asta depinde de timpul cât rămân în afară. Nu-mi făceam iluzii că vor ajunge oricât de modest sunt obișnuit să trăiesc. Dar altă posibilitate aici nu aveam; iar în străinătate socoteam că prietenii mă vor putea ajuta să ajung la românii din America, unde speram să adun fonduri prin adunări și colecte pentru susținerea celor închiși din partid, în țara- și evident și pentru existența mea.

Intrebare- De ce prieteni din Europa contați că vă vor ajuta bănește?

Răspuns: Nu mă fixasem asupra câtorva sau câtorva. Auzisem

430

00438

însă că GAFENCU, stă foarte bine prin reușita vânzării a acțiunilor sale, asemenea și TILIA.

Si apoi când se hotărăște cineva la așa ceva, nu-și face socotelile gospodărește și minuțios, așa cum de altfel eu obișnuiesc să mi le fac când e vorba de gospodăria personală și proprie.

Elementul risc joacă și el un rol important în astfel de împrejurări.

Intrebare: Va dat dl. MANIU indicațiuni precise asupra misiunii încredințate ?

Răspuns- Nu.

Intrebare: Cum vă explicați acest fapt?

Răspuns: Probabil că dl. MANIU, având încredere în noi era convins că după consfătuirea cu alți fruntași români din străinătate, vom găsi calea cea pozitivă pentru a servi interesele țării noastre.

ss. I. Mihaleche.

25.7.1947.

431
00430
copie registrat. 3. f. 104 - 105

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul ION MIHALACHE, la întrebările ce mi se pun răspund:

Ajungând în Turcia, mă gândeam să recomand autorităților a cere referințe despre mine dela d-nii SEPKATI și TANRIOEF, foști miniștri (ambasadori) ai Turciei în România.

În Turcia nu aveam de gând să stau decât atât până puteam să plec mai departe, spre Franța sau Elveția, după împrejurări.

Pentru ușurarea plecării cu pașaport sau autorizație legală, mă gândeam să solicit protecția celor doi foști ambasadori de mai sus.

Desigur că plecând de aici cu dl. PENESCU, preferam să plecăm tot împreună.

Repet afirmația că unul din scopurile mele era ca odată ajuns în străinătate să caut, după posibilitate, să informez opinia publică mondială asupra abuzurilor regimului politic român cu cei din închisorii-inchiși abuziv și tratați inuman.

Și desigur că asta se poate chema o luptă împotriva regimului.

17 Iulie 1947.

ss. Ion Mihalache.

25 Jul

432

00431

DECLARAȚIE

Intrebare: Care a fost atitudinea conducerii Partidului Național-Tărănesc după 23 August 1944, față de situația politică din țară ?

Răspuns- Propriu zis nu se poate vorbi de atitudinea forului Statutar conducător al partidului Național-Tărănesc (Comitetul Central, Deleg. Perm., etc.), care nu funcționau fiind dizolvate. Conducerea o avea președintele partidului dl. IULIU MANIU căruia comitetul central înainte de dizolvare îi dăduse formal depline puteri -pe care le-a păstrat până la o ședință a Comitetului Central din 1945, sau 1946 /nu-mi amintesc data/.

Dl. MANIU obișnuia să se consulte totuși în împrejurări importante cu cei mai apropiați, și mă consulta și pe mine.

În momentele create, imediat după 23 August -care se desfășurase cu emoțiile nesiguranței reușitei lovituri, militare, atitudinea adoptată a fost aceea a unui guvern cu caracter militar (având misiunea de a desăvârși și asigura lovitura militară până la sosirea armatelor aliate), dublat însă cu reprezentanții șefi ai partidelor politice care cooperaseră la lovitura din 23 August, pentru ca țara să se simtă astfel solidară cu opera îndeplinită.

Intrebare: Care era atitudinea Partidului față de situația externă?

După acele momente și anume în timpul pregătirii alcătuirii și trimiterii la Moscova a Comisunii de Armistițiu, știu că dl. MANIU, pregătea o scrisoare de omagiere dlui. STALIN, e a răspuns la cuvintele pe care i le comunicase dl. BENES, în iarna precedentă după întâlnirea acestuia cu dl. STALIN la Moscova, și în urma succesului trupelor sovietice.

Am fost informat -dl. MANIU nu mi-a desmășit- că o astfel de scrisoare ar fi fost trimisă prin dl. GHITA POP.

533
00432

In cercurile apropiate dlui.MANIU se vorbea cu căldură despre luarea de raporturi directe și amicale - și se aștepta ca după asta să urmeze o vizită a dlui.MANIU la Moscova.

Aceasta era atmosfera până la întoarcerea Comisiei dela Moscova când s'a comentat cu tristețe recea primire la Moscova, a reprezentanților partidului Național-Tărănesc.

După 23 August,partidul Național-Tărănesc a făcut tot ce a putut să ia și să cultive relații directe; nu i s'a întins însă mâna la mâna întinsă de partidul Național-Tărănesc,observând peste tot cel puțin o răceală față de partid.

Partidul a continuat totuși linia lui din trecut de încercare de apropiere,ținându-se de cele stabilite prin Convenția de Armistițiu și acordurile internaționale.

Aceasta este părerea mea care am făcut și încercări personale pentru lămurirea acestor raporturi,cu consimțământul și indemnul președintelui partidului dl.JULIU MANIU.

In ce privește celelalte puteri aliate -linia noastră de conduită a fost de a ține contact informativ- cu câte trele puteri aliate,plecând dela ipoteza că fac aceeași politică in ce privește Statele satelite; deci ținându-ne de regulile cunoscute și semnate de câte trele prin acordurile internaționale.In momentele când am socotit că se comite o abatere dela aceste acorduri /o nedreptățire a noastră/, guvern voit de țară,alegeri libere, libertăți cetățenești,etc., am recurs /Partidul,de astădată având ființă legal/ la membrii la câte trele puteri aliate rămânând ca ele între ele să se pună la acord.Nu știu să se fi adresat astfel de memorii,numai uneia ci nu la câte trele,câteodată și la câte patru (Franța) marile puteri aliate.

Intrebare: Care era scopul urmărit prin aceste atitudini?

Răspuns: Foarte simplu: Traducerea in fapt a angajamentelor de astădată luate și formal de guvern,care s'a constituit pe baza așa zisii "Platforme",la început,"program" mai apoi "al Front B.F.D."

- Libertățile cetățenești respectate;
- O Românie liberă și independentă;
- Alegeri libere;
- Democrație,etc.

A se vedea programele amintite cum și campania electorală

26. Jul. 434
copie refi. rd. 3. f. 115-117.

DECLARAȚIE

=====

Continuare.

Intrebare: Ce fel de memorii și proteste și la ce date a remis conducerea P.N.T., la misiunile streine?

Răspuns- Aceasta întrebare privește pe președinte și secretariat, nu pe un membru al biroului în imposibilitate de a cunoaște și reține în memorie aceste date.

Celace știu este grija permanentă de a se trimite memoriile sau protestele la toate trei sau patru misiuni aliate.

Intrebare: Ce conținut aveau?

Răspuns- Nu știu.

Intrebare: Ce scop se urmărea prin ele ?

Răspuns: Informarea justă a aliaților asupra abuzurilor săvârșite împotriva P.N.T., contrar acordurilor sau angajamentelor semnate ; cum și asupra stărilor reale din țară -eventual arătarța punctului de vedere al partidului asupra evenimentelor importante privind țara noastră.

Intrebare ? In colaborare cu ce partide au fost întocmite aceste memorii și proteste ?

Răspuns: Cu partidul Liberal și Social-Democrat, TITEL PETRESCU, unele comune, altele paralele.

Intrebare: Ce rezultat au avut ele, respectiv care a fost atitudinea destinatarilor față de ele ?

Răspuns: Nu pot da un răspuns în cunoștință de cauză.

Intrebare: Prin cine a menținut P.N.T., legătura cu Misiunea Engleză și cu Misiunea Americană.

Răspuns : Răspunsul privește pe președintele partidului. Personal, după alegerile din 1946, am avut însărcinarea să informez Misiunea Americană (DL.BERRK) în ce a constatat procesul meu de lipsirea dreptului de vot; și de felul cum s'au dezvoltat alegerile.

ss. I. Mihalache.

26.VII.1947

copie xeri vol. 3. p 155 - 158.

435
00440

D E C L A R A T I E

Subsemnatul I. MIHALACHE în continuare declar:

- "Centrul de Documentare și Studii", organ statutar funcționarești pe lângă conducerea centrală, era împărțită pe secții sau specialități conduse de către un referent.

Problemele de partid erau indicate de conducerea partidului sau conducerea centrului : /Președinte și vice președinte, secretar, referenți/, sau își făcea fiecare secție un program al ei pe care îl făcea cunoscut și forurilor superioare; acest program era referitor la problemele importante aduse de împrejurări în discuție publică.

"-Secțiile profesionale", făcând parte din org. Capitalei, țin și ele conferințe cu caracter de specialitate interesând pe membrii lor. Secția militară poate ține pentru membrii săi conferințe privind reorganizarea armatei, etc.

Am participat la una din ședințele secției militare, a organizației Capitalei, la care a vorbit gralul. NEGREI, nu sunt sigur dacă și col. STOICA de care îmi amintesc că era prezent, ca secretar -precum și subsemnatul precizând noțiunile: Centrul de Documentare și Studii, Secție profesională, Conferințe ale Secției profesionale și restul lor.

Gralul. NEGREI a făcut la început o expunere a activității Secției Profesionale Militare, până în acel moment.

În secția militară, erau cel puțin câteva zecinde membrii dintre care mulți ofițeri superiori (Generali, colonel, etc.), cu decorații, cu prestigiul dobândit în armată, etc.

Un program de conferințe întocmit de un comitet compus din astfel de elemente, inspira destulă încredere de seriozitate, ca să poată fi început în executare.

././.

00441

436

Conducerea org. Capitalei, ocupată cu punerea în funcție treptată a celorlalte secții profesionale și cu desăvârșirea Organizațiilor de Cadre, (culeri, circumscripții), nu a socotit indispensabil să verifice acest program de conferințe începătoare -sigură, fiind că ele sunt competitive cu interesul general de Stat.

- Dl. Gral. GHEORGHIES, din contactul, de altfel limitat avut cu mine, mi-a făcut foarte bună impresie.

- Despre conferința dlui. col-STOICA, eu nu-mi amintesc, nu conțez cele ce afirmă dl. gral. GHEORGHIES, dar, repet, eu nu-mi amintesc o astfel de conferință ; poate după plecarea mea din ședință.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin.

ss. I. Mihailescu.

26. Jul
Copie regi vol. 3. f. 118-121.

00442

437

DECLARAȚIE

Continuare 26.VII.1947

Intrebare: Care este scopul final al acțiunii Dvs. în străinătate?

Răspuns: Scopul inițial fusese clar în mintea : salvarea libertății și persoanei mele și încercarea de apel și campania față de opinia publică internă, în favoarea miilor de arestați și fugari din țară.

Scopul final, nu-mi fusese tot așa de clar; firește că dacă vedem posibil (după cercetarea situației și datelor problemelor) încercăm o acțiune de răsturare a regimului din România.

Intrebare: Acțiunea Dvs., urma să se ducă independent ori în legătură cu românii aflați în străinătate?

Răspuns: Evident că o astfel de acțiune nu s'ar fi putut întreprinde decât în înțelegere cu dânsii.

Intrebare: Când credeți să utilizați în străinătate Grupul cu care ați încercat să plecați ?

Răspuns: Am luat cunoștință de persoanele cu care plec, abia cu câteva ore înainte. Nu putusem deci gândi la nici un program de cooperare. I-am cerut dlui. MANIU în acele momente ale întâlnirii noastre prime laclalte. Pe la ceasurile 9-10 seara plecarea urma să fie la 1 noaptea. D-sa a spus că are încredere în înțelegerea noastră.

Cel mult deci, ați putea fi întrebat: ce cred acum, în privința utilizării fiecăruia.

Acum, cred, că ILIE LAZAR ar fi fost indicat pentru adunările cu românii din America; CARANDINO pentru contact cu presa și PENESCU pentru contact permanent cu subsemnatul.

Evident, însă, că utilizarea reală a fiecăruia ar fi fost determinată de împrejurările de fapt constatate pe unde mergeam.

Intrebare : In actiunea Dvs.urma să vă adresați și unor guverne străine ?

Răspuns: Ne plecând cu un program,nu era fixat asupra acestui lucru.Insă,evident că dacă considerăm că acest lucru este necesar pentru țara noastră,o făceam.

ss.Ion Mihalache.

26.VII.1947.

copie regi vol. 3. f. 141-144.

439

~~00444~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar:

Intrebare: Conform statutelor, pe ce cale urmează să fie înaintate partidului, lucrări emanând de la membrii ai partidului ?

Răspuns: Statutul nu precizează, deci lasă deschise mai multe căi.

- Si trimite directă secretariatului "Centrului de documentare și studii" (organ auxiliar al centrului).

- Si prin organizațiile județene (inclusiv a Capitalei)

- Si prin secțiile sau cercurile profesionale care iau dese ori caractere de cerc de studii, pentru probleme de specialitate.

- De când acestea funcționează, astfel de memorii sunt luate în discuție de obicei întâi în aceste cercuri profesionale.

Intrebare: În ce cazuri membrii partidului pot înainta lucrări direct forurilor de conducere ?

Răspuns: Statutul nu arată astfel de cazuri lăsând la aprecierea fie a persoanelor care redactează, fie a organizațiilor politice de care depind direct acele persoane, sau când sunt cerute direct de centru (fie centrul de documentare și studii, fie conducerea centrală sau la dorința sau rugămintea personală din partea elementelor din conducerea de partid.

Intrebare: Ați primit lucrarea din partea C-dorului. GIOROIU pe care v'am înaintat-o personal ?

Răspuns : Da, precum am arătat, privind reorganizarea de viitor a aviației române.

Intrebare: A fost înaintată această lucrare de C-dorul. GIOROIU și pe una din căile arătate în răspunsul la întrebarea nr.1 ?

00445
550

Răspuns: Nu știu. Mie mi-a spus că va înaintat-o și în secția militară (pe cât îmi amintesc).

Intrebare: Cum vă explicați că dl .cdor. CIOROIU va înainta Dvs. personal lucrarea susmenționată.

Răspuns: Nu e caz unic. Posed un dosar deasemenea memorii. Autorii mă puneau la curent cu invențiile lor fie din condescendență personală, fie pentru faptul că știau că mă ocupasem o cândva cu problemele programatice. Cei mai mulți mă rugau să le citesc și le spun observațiile mele, spre a ține seamă de ele în redactarea ultimă, înainte de prezentare (oficială) ca să zică așa.

Când aveam timp o făceam cu plăcere.

Inteleg prin probleme programatice probleme de organizare de stat, de instituții economice, tehnice, etc., despre care programul nu dă amănunte.

Intrebare: Vă amintiți să-i fi cerut cdorului. CIOROIU lucrarea prin aviația-susmenționată ?

Răspuns: Nu am cerut-o. Mi-a fost prezentată din proprie inițiativă.

Intrebare: Vă amintiți să fi cerut sau să mai fi primit lucrări cu caracter militar, fie dela membrii ai partidului, fie dela alte persoane ?

Răspuns: Nu-mi amintesc să fi mai primit sau să fi cerut lucrări cu astfel de caracter după epoca de studiere a programului general din 1935 /în afară de cea cu reorganizarea jandarmeriei și a poliției, a generalului BARBU/.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin.

ss. I. Mihalache.

6 August 1947.

copie veji vol. 3. f. 153-154.

00446

44

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, în continuare declăra :
Intrebare Când eti primit dela generalul BARBU
proectul de organizare al Jandarmeriei si Politiei.- si
care este în esență cuprinsul acestui proect.?

Răspuns Cel puțin 5-6 în urmă ?

Nu -elam citit, neavând timp. Deaceea, repet, nici
nu-mi amintesc dacă privim si politia sau numai jandarme-
ria.

Am multe astfel de memorii ? destinate Cercului
de Studii, pe care nu am avut timp să le citesc, date fiind
împrejurările politice din ultimul an.-

Imi amintesc că odată cu acest memoriu, genera-
lul BARBU mi-a dat si un tablou / listă/ de lucrările de
specialitate ce a tipărit sau publicat pe când avea rol
de conducere la jandarmerie..

Intrebare Ce material eti primit dela Generalul
GHEORGHIES ALEXANDRU ?

Răspuns Precum am mai răspuns de câteva ori?

a. O scrisoare privind functionarea Comitetului
din Capitală / ~~divergente~~ divergente cu Dl general NEGREI/

b. Niste articole, sau material pentru articole,
e căror teza era că tăranii au partidul lor firesc ; par-
tidul N.T.

Le-am văzut în parte, i le-am restituit pentru
a le mai revădea înainte de publicare. Nu stiu dacă a
publicat or nu ceva din ele.

Intrebare Dacă eti studiat memoriul si studiul
asupra aviatiei primit dela Comandorul CIOROIU?

Răspuns Nu l-am studiat, mi-am aruncat ochii
și pe cât stiu Comandorul CIOROIU si-a luat înapoi cece
mi-a prezentat.

Intrebare Dacă un partid politic are căderea de
a se ocupa de elaborarea de planuri si studii militare.

./.

00447 442

Răspuns Aci, in memoriile de organizare militară care su format obiectul întrebărilor nu es vorba de planuri militare concrete ce apartin forurilor pur militare.

De organizarea armatei ca si de a arcărei institutii de stat , un partid politic care a mai guvernat si care se crede in măsură a mai guverna este dator , nu nume?"are căderea" să se ocupe pentru a solutiona la timp in mai de aporape cunostintele in cauză.-

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin și subscriu.

/ss/ I MIHALACHE,

Copie vezi vol. 3. f. 124 - 125.

00448

43

4 August 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, fiind interogat declar următoarele:

In străinătate intenționez să mă întâlnesc, mai întâi în Elveția, cu persoanele cu care aveam legături politice în țară: GAPENCU, VISOIANU, DAVILLA, NICULESCU BUZESTI, poate în Franța cu CARAMFIL /care nu a fost membru al partidului/ și eventual în Anglia cu CORNEL BIANU, și chiar TILSA /deși acesta nu mai era membru în partid/.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și seamnez propriu.

ss. I. Mihalache.

444

06449

5 August 1947

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuarea declarațiilor date anterior, că Conducerea Partidului Naț. Târ. /Președintele/ a procurat D-lui GAFENCU, prin diferite memorii, datele cerute de acesta pe timpul Conferinței dela Paris /de Pace/.

ss/I. Mihalache.

copie regi vol 3. f 137, 138.

455

08450

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul I. MIHALACHE, declar în continuare următoarele:

Intrebare: Cine știți Dvs. că ar fi autorul memoriului, privind problema Bunării, memoria menționat întruna din declarațiile Dvs. anterioare ?

Răspuns: Nu pot spune numele, mai ales că nu sunt sigur care e din două persoane (nici una, membră a P.N.T.).

Intrebare: Ce considerente vă determină să nu divulgați numele celor două persoane.

Răspuns: Două considerațiuni : a/ nu pot pronunța nume de care nu sunt sigur, b/ autoritatea anchetatoare era desigur mijloc de a afla și pe altă cale.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu.

6 August 1947.

ss. I. Mihalache.

zi Aug 46

00451

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor mele anterioare întrebându-mă asupra celor ce cunosc înlegătura cu oamenii din jurul domnului Maniu și care au jucat un rol mai important în perioada 1937 - 1946 (3 Iulie) (adică între cele două comitete centrale) răspund următoarele:

I. I. MIHALACHE

Dl. Mihalache este ales șef al partidului, după demisiunea Guvernului Vaida și a domnului Vaida de la președinția partidului. În epoca anterioară lui 1937, Dl. Mihalache reorganizează partidul pe baza noului Statut votat de Congresul din 1935 și urmărește o politică de persuasiune față de Regele Carol, care apucase drumul regimului personal. În acest timp Dl. Maniu face câte-va înțiriri răsunătoare în Ardeal (....., Ciocana, Vin) la care atacă vehement de Regele Carol. La sfârșitul legislativei liberale, raporturile partidului cu Coroana erau desigur influențate de aceasta campanie. Dl. Mihalache este avizat de Rege, în timpul crizei de guvern din Noembrie 1937, că ar putea fi însărcinat cu formarea cabinetului, cu condiția sine qua non de a cuprinde în guvern și grupul Vaida. Dl. Mihalache nu acceptă sugestia. Se formează un guvern de dreapta cu câțiva deșidenți național-țărăniști. Dl. Mihalache convoacă Comitetul Central în fața cărora expune situația lăsând să se înțeleagă că intrigile de tot felul au făcut să eșueze politica lui și demisionează de la conducerea partidului. De la 1937, până la numirea sa de consilier regal, Dl. Mihalache sta în oare-care rezervă, dar este totdeauna la dispoziția Dlui Maniu, care îl consultă în toate problemele.

Acceptarea de către Dl. Mihalache a funcțiunii de Consilier regal, după ce partidul fusese dizolvat și mandatele senatorilor de dr pt anulate fiindcă acestea n'au îmbrăcat uniforma frontului R.N. a făcut o impresie nefavo-

467

rabilă. Dl. Mihalache ni-a explicat gestul său ca determinat de dorința de a întoarce din drumul pierii pe ⁰⁰¹⁰² Regele Carol.

În ajunul recucerii Basarabiei, Dl. Mihalache a demisionat din această demnitate.-

Dl. Mihalache a fost alături de domnul Maniu în desfășurarea evenimentelor de la 5/6 Septembrie 1940.

Până la 23 August 1944, Dl. Mihalache a stat alături de Domnul Maniu, ca principal sfătuitor împreună cu Mihai Popovici, Dr. Lupa și Ghița Pop - pe atunci secretar general al partidului.-

După 23 August, și mai ales de la începutul anului 1945, Dl. Mihalache se ocupă în deosebi de reorganizarea partidului dirijând și ajutând Secretariatul General pentru acest afărșit. Circularile date la acea vreme către organizațiile județene sunt făcute în cea mai mare parte de Dl. Mihalache.

După plecarea Drului Lupa din partid (Ianuarie 1946) Dl. Mihalache ia conducerea Capitalei, o reorganizează și se ocupă de secțiunile auxiliare și profesionale ale partidului (femei, muncitori, tineret, profesori, medici, preoți, militari, etc.)

În general Dl. Mihalache a fost de acord ca politica imprimată partidului de Dl. Maniu, D-Sa consideră că, în special, Statele Unite ale Americii nu va lăsa niciodată popoare din Centrala Europei să fie înabuzate în regimuri politice inopuse.-

Dumnea Sa spunea adesea că Dl. Maniu a greșit de multe ori pe amănunte, dar a văzut bine totdeauna pe linia mari. De aceea avea și acum încredere în linia nouă a politicii Domnului Maniu. În ședința delegației permanente de la 5, 6 și 7 Iunie 1947 a vorbit în același sens.-

ca. E. Poneșcu

MIHAI POPOVICI

Este prietenul cel mai apropiat al Dlui Maniu, din ⁰⁰¹⁰² tre Ardealului din generația Unirei. După despartirea de Vaida, Dl. Popovici a rămas cel dintâi sfătuitor al Dlui Maniu aici o hotărâre politică, caiar de importanță secundară - nu a fost luată fără consiliul Dlui Popovici. Era singurul din partid care îndrăznea și reușea să se opună dlui Maniu. Aa fost prietenul bun cu Dl. Popovici și de astăzi la el

447

08453

știna unele din chestiunile discutate în sfatul intern al partidului.

Dr. Popovici este președintele partidului din Ardeal, după Vaida-Voevod. Toată politica așă de Dr. Maniu de la 1937 până azi este a avut aprobarea și girul Dr. Popovici, cu excepțiuni la importanța secundară.-

Dr. Popovici avea și un rol important în desemnarea oamenilor care primeau deșnități în partid. El fusese de la fuziune casierul central al partidului și a îngrijit de finanțarea acțiunii acestuia până la moartea Dr. Mihăescu. El. De la 1937 și până la moartea sa de secretar General, a fost casier adjuncț - în locul Dr. Sae - funcțiunea pe care o îndeplinea Dr. Șilican în momentul dizolvării partidului. De fapt nici nu făcuse de cât să păstreze unele sume pe care ni le încredința Dr. Popovici. Căiar în ultima vreme Dr. Popovici se interesa de colectarea fondurilor.-

Dr. Popovici mai avea avantajul unei situații financiare care îi permitea o casă deschisă. La el se găseau la masă și la ceasuri, toți diplomații din București, reprezentanții politici ai Americii, Angliei și în special ambasadorul Turciei erau obișnuința Dr. Popovici era bun prieten Supki Tauriser, fost ambasador al Turciei până de curând, cu succesorul acestuia, Dr. Istinel, Saigoti Medi Paul Boncovar și cu alții.

Miniștri din trecut ai Americii, decedatul Gunther al Angliei, ai Germaniei (Fabrițius, Killiger, Stelcozer) Barton Berry, Le Houjdel, Holman, Brully, Melbourne, reprezentantul Sfântului Scaun - cel din trecut și cel actual - Generalul Scugler și alți mulți se găseau în casa prietenă a Dr. Popovici.

Dr. Popovici ni-a spus de multe ori că discuta cu acestea situația României și unii dintre ei se-au adus aprijin important (Supki Tauriser, Garnet, etc.) Unele din aceste conversații le-a avut și cu Miniștrii actuali ai Marilor Puteri (în deosebi Anglia și America).

În toate gândurile biroului și delegației permanente Dr. Popovici a susținut tactica imprimată partidului făcând evident și observațiuni asupra unor probleme speciale cărora le dădea și soluții.-

Dr. Popovici participă activ la întocmirea memoriilor, despre care am vorbit în altă parte.

00454 459

Față de regimul Antonescu Dl. Popovici a avut o atitudine contrară până la un anumit moment, iar după aceea am avut impresia că a realizat unele contacte cu Ios Antonescu și chiar cu Mareșalul, printre altele, prin Mitropolitul Balan, Dl. Popovici credea că poate folosi influența înaltului prelat pe lângă Antonescu, în interes general.

Dl. Popovici ținea de multe ori, acasă la Dsa, ședințe ale comitetului partidului din Ardeal, unde se luau hotărâri privitoare la organizațiile din Ardeal și de multe ori chiar hotărâri relative la politica generală a partidului. A avut conflicte cu Dl. Leucuțiu și alți ardeleni.

Dl. Popovici avea excelente legături cu defunctul principe Stirbey și cu familia lui.

ss- N. Penescu

31. August 1947.

plus II

copie xzi vol. 3. f 182, 183.

00455

550

DECLARATIE

=====

CONTINUARE

Cu privire la memorandum-ul depus la Dl. GAFENCU la Conferința de la Paris, știu că el a fost depus în asentimentul P.N.T.

Am cunoscut cuprinsul acestui memorandum, fiindu-mi prezentat de Dl. VISOIANU, după ce a fost depus la Conferință.

ss/ I. Mihalache.

31 August 1947

Mihalache

si aug

557

00456

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor mele anterioare înțelegeam fiind asupra celor ce cunosc în legătură cu oamniul din jurul dlui Maniu și care au jucat un rol mai important în perioada 1937 - 1946 (3 Iulie) (adică între cele două comitete centrale) răspund următoarele

I. I. MIHALACHE

Dl. Mihalache este ales șef al partidului, după demisiunea Guvernului Vaida și a dlui Vaida de la președinția partidului. În epoca anterioară lui 1937, dl. Mihalache reorganizează partidul pe baza noului statut votat de congresul din 1935 și urmărește o politică de persuasiune față de Regele Carol, care spusese drumul regimului personal. În acest timp dl. Maniu face câteva întruniri răsunătoare în Ardeal (... Uioara, Viat) la care atacă vehement pe Regele Carol. La sfârșitul legislativei liberale, raporturile partidului cu coroana erau desigur influențate de această campanie. Dl. Mihalache este avizat de Rege, în timpul crizei de guvern din Noemvrie 1937, că ar putea fi însărcinat cu formarea cabinetului, cu condiția sine qua non de a cuprinde în guvern și grupul Vaida. Dl. Mihalache nu acceptă sugestia. Se formează un guvern de dreapta cu câțiva dezidenți național-tărăniști. Dl. Mihalache convoacă comitetul central în fața cărora expune situația lăsând să se înțeleagă că intrigile de tot felul au făcut să squeeze politica lui și demisionează de la conducerea partidului. De la 1937, până la numirea sa de consilier regal, dl. Mihalache sta în oarecare rezervă, dar este totdeauna la dispoziția dlui Maniu, care îl consultă în toate problemele.

Acceptarea de către dl. Mihalache a funcțiunii de consilier regal, după ce partidul fusese dizolvat și mandatele senatorilor de drept anulate fiindcă acestea

00457
52

nu au îmbrăcat uniforma frontului R.N. a făcut o impresie nefavorabilă. Dl. Mihalache mi-a explicat gestul său ca determinat de dorința de a întoarce din drumul pierdut pe Regele Carol.

În ajunul reocupării Basarabiei, dl. Mihalache a demisionat din această demnitate.

Dl. Mihalache a fost alături de dl. Maniu în desfășurarea evenimentelor de la 5/6 Septembrie 1940.

Până la 23 August 1944, dl. Mihalache a stat alături de dl. Maniu, ca principal sfătuitor împreună cu Mihai Popovici, Dr. Lupu și Ghiță Pop - pe atunci secretar general al partidului.

După 23 August, și mai ales de la începutul anului 1945, dl. Mihalache se ocupă în deosebi de reorganizarea partidului dirijând și ajutând secretariatul general pentru acest sfârșit. Circulările date la acea vreme către organizațiile județene sunt făcute în cea mai mare parte de dl. Mihalache.

După plecarea d-rului Lupu din partid (Ianuarie 1946) dl. Mihalache ia conducerea Capitalei, o reorganizează și se ocupă de secțiunile auxiliare și profesionale ale partidului (femei, muncitori, tineret, profesori, medici, preoți, militari, etc.)

În general dl. Mihalache a fost de acord cu politica imprimată partidului de dl. Maniu, d-sa consideră că, în special, Statele Unite ale Americii nu vor lăsa micile popoare din centrul Europei să fie înăbușite în regimuri politice impuse.

Domnia se spunea adesea că dl. Maniu a greșit de multe ori pe amănunte, dar a văzut bine totdeauna pe liniile mari. De aceea avea și acum încredere în linia nouă a politicii dlui Maniu. În ședința delegației permanente dela 5, 6 și 7 Iunie 1947 a vorbit în ecelaj sens.

ss.N. Penescu.

MIHAI POPOVICI

Este prietenul cel mai apropiat al dlui Maniu, dintre ardelenii din generația Unirii. După despărțirea de Vaida, dl. Popovici a rămas cel dintâi sfetnic al dlui

00458 453

Maniu. Nici o hotărâre politică, chiar de importanță secundară - nu a fost luată fără consimțământul dlui Popovici. Era singurul din partid care îndrăznește și reușea să se opună dlui Maniu. Am fost prieteni buni cu dl. Popovici și de la el știam unele din chestiunile discutate în sfatul intern al partidului.

Dl. Popovici este președintele partidului în Ardeal, după Vaida-Voevod. Toată politica dusă de dl. Maniu, dela 1937 până azi, a avut aprobarea și girul dlui Popovici, cu excepțiuni de importanță secundară.

Dl. Popovici avea și un rol important în desemnarea oamenilor care primeau demnități în partid. El fusese de la fuziune casierul central al partidului și a îngrijit de finanțarea acțiunii acestuia până la numirea Dlui Mihăescu. De la 1937 și până la numirea mea de secretar general, am fost casier adjunct - în locul dlui Bne - funcțiunea pe care o ~~știa~~ îndeplinea dl. Ghilezan în momentul dizolvării partidului. De fapt nici nu făceam decât să păstrez unele sume pe cari mi le încredința dl. Popovici. Chiar în ultima vreme dl. Popovici se interesa de colectarea fondurilor.

Dl. Popovici mai avea avantajul unei situații financiare care îi permitea o casă deschisă. La el se găseau la masă și la ceaiuri, toți diplomații din București, reprezentanții politici ai Americii, Angliei și în special ambasadorii Turciei erau obișnuința dl. Popovici era bun prieten Supki Tanrioc, fost ambasador al Turciei până de curând, cu succesul acestuia. Dl. Istinel, Safgoti Modi Paul Boncovor și cu alții.

Miniștri din trecut ai Americii, decedatul Gunther ai Angliei, ai Germaniei (Fabrițius, Kilinger, Stelczer) Barton Berry, Le Roujdel, Holman, Brully, Melbourne reprezentantul Sfântului Scaun - cel din trecut și cel actual - Generalul Scugler și alți mulți se găsesu în casa primitoare a dlui Popovici.

Dl. Popovici mi-a spus de multe ori că discuta cu aceștia ~~în~~ situația României și unii dintre ei ne-au adus sprijin important (Supki Tanrioc, Canrhet, etc.) Unele din aceste conversații le-a avut și cu miniștri actuali ai Marilor Puteri (în deosebi Anglia și America).

559

00459

În toate ședințele biroului și delegației permanente dl Popovici a susținut tactica imprimată partidului, făcând evident și observațiuni asupra unor probleme speciale cărora le dădea și soluții.

Dl Popovici participa activ la întocmirea memoriilor, despre care am vorbit în altă parte.

Față de regimul Antonescu dl Popovici a avut o atitudine contrarie până la un anumit moment, iar după aceea am avut impresia că a realizat unele contacte cu Ică Antonescu și chiar cu Mareșelul, printre altele, prin Mitropolitul Bălan, dl Popovici credea că poate folosi influența înaltului prelat pe lângă Antonescu, în interes general.

Dl Popovici ținea de multe ori, acasă la D-sa ședințe ale comitetului partidului din Ardeal, unde se lăsa hotărâri privitoare la organizațiile din Ardeal și de multe ori chiar hotărâri relative în politica generală a partidului. A avut conflicte cu dl. Leucuța și alți ardeleni.

Dl Popovici avea excelente legături cu defunctul principe Stirbey și cu familia lui.

ss. N. Penescu.

31 August 1947.

555

00460

DECLARAȚIE

Subsemnatul , ION MIHALACHE, in continuare declar:
Generalul GHEORGHIES, mi-a înmănat o scrisoare cu
privire la despărțirea comitetelor militare pe Capitală și
pe Tară.-

In toamna anului 1945, / 7/ a luat ființă un
Comitet profes. militar pentru organizarea profesională
militară in org. județene.-

Dela înființarea acestui comitet și până in
toamna 1946, secția militară a fost sub conducerea Colonelului
STOICA care ^{primea} ~~primea~~ instrucțiuni de lucru dela MANIU. După
aceea dată, s'a scindat in Cercul Profesional pe Capitală
și Cercul Profesional militar pe Tară.-

Nu am avut cunoștință de creșterea unei "secții a
Tineretului militar P.N.T." care s'a creiat si a funcționat
sub conducerea avocatului MITUS IONESCU.-

L-am cunoscut pe MITUS IONESCU in calitate de
secretar al clubului și auxiliar al Dlui N. PENESCU, și îl
vedeam de ~~într-o~~ câte ori veniam la club.-

L-am cunoscut pe Lt. SAVA PAUL si l-am văzut la
secția militară. Nu știu să fi fost ajutorul lui MITUS
IONESCU.-

Secția profesională militară a Capitalei era tot
sub ~~președinția~~ președinția generalului NEGREY si ea Președin-
te al organizației militare a Capitalei depindea de mine.-

Nu știu dacă in toamna anului 1945, secția
militară P.N.T. pe Tară s'a reorganizat și a început acti-
vitatea sub forma următoare :

" Un organ central cu un Președinte si un refe-
rent.-

" Trei comisii și anume : Comisia de "informații
Comisia de organizare și Comisia judiciară "

" un secretariat "

Pe vremea aceea eram membru al Biroului si al
Delegatiei Permanente și veniam la București si la club

557
când eram chemat la sedințele acestora sau de Presedintele
Partidului. Nu eram la curent cu destiile organizației de
Partid ce priveau pe presedinte; nu-mi amintesc să mă fi
pus la curent cu această "reorganizare a secției militare".-

Pe generalul STOICA GREGORE l-am cunoscut.

Darea de seamă făcută de secția militară de care
mi se vorbește, nu mi s'a comunicat.-

Nu cunosc că "Comisia de reorganizare de sub
presedinția General. STOICA GREGORE a elaborat Statutul C.P.M.
al P.N.T. precum și un referat către Comitetul de conducere
al C.P.M., al P.N.T.-continuând trei capitole principale :
organizarea C.P.M.-

" Organizarea armatei, instrucția și educație și 3
org. tehnică a armatei armament și material "

Intr'o sesiune plenară a C.P.M. secția Capitalei
am expus și delimitat atribuțiunile C.P.M. în cadrul organi-
zației Capitalei și un raport cu Centrul de documentare și
studii al Partidului.-

Nu-mi aduc aminte că la conferința despre organiza-
rea armatei " ținută de Cl. STOICA/ a se vedea și declarațiile
precedente/ să mă fi exprimat către vecinii: " iată ceva se-
cret care nu are nici un rost să fie spus în public" nu
exclud însă să fie spus aceste cuvinte dacă voi fi remarcat
ceva care nu trebuia spus în public.-

Pe generalul ACHILE DECULESCU l-am recomandat și
eu la înscrierea în partid.-

- " credeți că este un om de onoare și de incre-
dere ?"

- Răspuns : " așa cred"-

/ss/ I MINALACHE.-

1 Sept
557

06462

DECLARAȚIE

Subsemnatul I.MIHALACHE, în continuare declar:
Colonelul Stoica nu mi-a prezentat nici odată un plan de organizare al Armatei și nici nu știu să fi făcut un asemenea plan.

Comandorul Cioroiu mi-a prezentat un plan de organizare al aviației; mi-am aruncat ochii sumar asupra lui și i l-am restituit atragându-i atenția că mi se pare superficial și îi recomand să-l studieze din nou înainte de a-l prezenta la conferința.-

Cred că în secția militară li se dedeau conferințe (lucrări) pe specialități.

Nu-mi reamintesc de Vice Amiralul Georgescu, dar pe Comandorul Mocanu (de la Marină) l-am cunoscut ca membru al "Biuroului de Presă și Informațiuni" care scotea un buletin de informații zilnic cu extrase din presa română și străină de probleme interne și externe.-

Paralel cu acest Buletin, apareea din când în când un alt Buletin de inform. cu extrase și rezumate din Presa străină și din Buletinele Misiunilor streine. Nu știu dacă Misiunea Sovietică dădea astfel de Buletine, dar știu că de la Americani se primea.-

Acest Buletin era scos de Dl.Serdici. Primul Buletin de trimitere în puține exemplare conducătorilor Partidului.-

Eu îl primiam și pe al doilea, dar nu știu cui se mai trimitea.-

Mocanu inspira încredere conducerii Partidului.-

Generalul Barbu mi-a prezentat un studiu de reorganizare al Jandarmeriei (numai capitolele - pe care le-am găsit potrivite); nu-mi amintesc dacă privia și reorganizarea poliției.

Precizez că nu-mi reamintesc figura Vice-Amiral Georgescu, dar am auzit că exista în Secția Militară.-

La ședința secției Militare, la care am vorbit eu, pe cât îmi amintesc, a fost prezent și Dl.Penescu, Dl.Manu nu a fost.

0046 58

În ceea ce privește organizația profesională muncitorească: originea ei este o organizare așa zisă a ardele-
nilor din Capitala - condusă de Ilie Lazăr, și în care au
intrat treptat muncitori din Capitală în special cei dați
afară din întreprinderi (Malaxa atc. nu pot să precizez dacă
era după incidentele grave ce au avut loc acolo).

În vremea aceea se țineau conferințe la sediul sec-
ției, în Str.Clemanceau vis-a-vis de Clubul P.N.T.

Am ținut și eu acolo o conferința la îndemnul lui
Ilie Lazăr.-

Treptat, această secție s'a pretins " secție munci-
torească pe Tară" - și așa s'a comportat până la venirea mea
ca Președinte al Org.Capitalei.

Intrând un conflict între membrii **Comitetului**, a
fost soluționat de Dl.Manu prin desemnare unei Comisii in-
terimare în frunte cu Profesorul Veniamin.

Nu știu dacă în Tară a mai existat o secție munci-
torească în organizațiile locale; am auzit că ar fi existat
ceva la Galați.-

Tineretul era organizat ca " formațiune auxiliară
a Partidului" sub supravegherea directă a Președintelui Par-
tidului, printr'un "Secretar General" numit de Președinte.

Dl.Manu, în loc de un secretar general, a numit un
Comitet de trei sub prezidenția Dlui Vișa (nu-mi amintesc
cine erau ceilalți doi).

Înăuntrul organizației Tineretului (în genere) "Ti-
neretul Universitar" avea organizație proprie.-

Studentii membri, era organizați: mai întâi pe fa-
cultăți (cu Comitet condus de un secretar general) apoi pe
centre universitare. (București, Iași, Cluj, Timișoara); și
Centrele universitare își avea câte un Comitet și un secre-
tar general. Iar la Centru, era o delegație permanentă com-
pusă din reprezentanți ai Comitetelor de Centre Universitare.
Tartia, care a fost arestat la 8 Noemvrie (?) fusese Secre-
tar general al Tineretului Universitar pe Tară.

La un moment dat am fost informat că parte din stu-
denți, în loc să ție conferințe pe facultăți - cum era re-
glementar - țin pe grupuri mai restrânse, sub supravegherea
Dlui Ing.Vețeleanu (fost legionar).

Am chemat pe Dl.Vețeleanu p. a mă informa. Dsa nu
a negat, ci a **explicat** că aceasta o face pentru a participa

559

toți cei prezenți la discuția subiectului.-

L-am întrebat dacă a pus în cunoștință de ⁰⁰⁴⁶ acest lucru pe Dl. Președinte sau Secretar General Penescu. Mi-a spus că nu i-a pus formal în cunoștință, dar că la deschiderea conferințelor luase parte și Dl. Penescu.

Întrebându-l pe Dl. Penescu, mi-a spus că a participat la deschiderea conferințelor, dar a conferințelor pe facultăți, și că nu admite conferințe cu grupuri restrânse. Mi-a comunicat că va lua măsuri să le oprească.

Toate conferințele din Capitală se țineau la Clubul P.N.T. din Clemanceau.-

În organizațiunea Tineratului putea intra orice tânăr în vârstă de 18-25 de ani (deci și militari și elevi)

Personal am ținut mai multe conferințe (discursuri) tineretului universitar (Tineretului Universitar în general la 9 Iulie 1946; Tineretului univ. Muscelean; Tineretului univ. Secția științe.-)

În ceea ce privește problemele externe, firește că mă intereseau.-

La întâlnirea întâmplătoare deced Vișoianu, cu V. Pogoneanu, n'am discutat astfel de probleme, deși știam că Pogoneanu este funcționar superior în Ministerul de Externe și deși Vișoianu mi-l prezenta ca prieten și bine pregătit.

În nici una din cele trei întâlniri n'am discutat cu Pogoneanu probleme de politică externă.-

Târziu după alegeri am aflat - și de la Dl. Maniu - că Niculescu Buzești a plecat din Tară cu un avion (romănesc sau american, nu era sigur), dar nu mi-a spus că l-a văzut înainte de plecare și că i-ar fi dat vr'o însărcinare.

Plecarea Dnii Buzești a avut loc în timpul campaniei electorale, știind că de aici a plecat la Arad unde fusese vorba să candideze.

Nu cunosc legăturile Partidului cu "Grupul de la Externe" (Pogoneanu, Camil Demetrescu etc.), neavând în partid răspunderea problemelor extreme.

- În ceea ce privește legăturile între Dl. Maniu și cei din străinătate, nu știu că a existat un contact permanent - ci ocazional. Aceasta e o deducție a mea, Dl. Maniu

460

00465

necomunicându-mi nimic asupra acestui subiect.-

- Nici odată nu mi-a comunicat prin cine a trimis sau sau primit vr'un mesaj.-

- Cu reprezentanții legăturilor Anglo-Americane, oridecâte ori am luat contact, nu am discutat probleme de politică externă, ci aspecte ale politicii interne.

- Nu-mi amintesc că în Delegația Permanentă Dl. Maniu, când a adus la cunoștință demersurile făcute de Anglia și America la Guvernul român, să fi spus că acesta se datoresc D-sale; am observat, totuș, că a avut o satisfacție de aceste demersuri.

- Nu pot preciza dacă a făcut una sau mai multe astfel de comunicări în legătură cu demersurile făcute în mai multe rânduri de guvernele A-Americane către Guvernul român în Delegația Permanentă.-

În afară de personalitățile engleze și americane de care am mai vorbit în declarațiile anterioare, am mai cunoscut și pe Căpitanul Key, întâia oară la un restaurant și a doua oară probabil la Dl. Penescu. Stiu că acest ofițer vorbea limba română, nu am avut vr'o conversație cu dânsul.

Pe maiorul Hall l-am întâlnit în casă la Dr. Jovin (la o masă) curând după alegeri; am vorbit în general despre alegeri cu dânsul și ceilalți.-

- În ceea ce privește fondurile partidului; în ceea ce privește efectuar cheltuelile curente, acestea se acoper din cotizații și contribuții benevole dela membri partidului, pentru alegeri și asistență, se primesc și donații, cea mai mare parte rămânând necunoscute.

Nu am primit nici un fel de donații sau contestații dela sau prin legațiile anglo-americane.

- Eu nu știu să se fi trimis vr'o sumă de bani celor plecați în străinătate. Nici Dl. Maniu, nici Secr. Gen.-nici casierul nu mi-au spus acest lucru.-

ss. I. Mihalache.

1 Septembrie 1947.

361
00466

DECLARAȚIE

Subsemnata Niculina I. Mihalache, de ani 57, fiica preotului Dumitrăchescu I și a preotesei Elena, născută în com. Dobresti, jud. Muscel, posedând ca studii cinci clase primare și studii în casă, căsătorită cu Ion Mihalache, domiciliată în com. Dobrești, jud. Muscel, asupra celor întrebate declar următoarele:

Asupra activității politice a soțului meu nu pot da relații amănunțite, întrucât nu m'am ocupat îndeaproape de luptele politice. Din cele ce am discutat împreună am văzut că după data de 23 August el s'a ocupat exclusiv cu organizarea partidului și în special a organizațiilor capitalei, mai ales după ruptura Dr-ului N. Lupu.

În ceea ce privește încercarea de plecare în țară a soțului meu, nu știu nimic, aflând și eu ca toată lumea din auzite ori din zăre, cu atât mai mult cu cât el locuia în majoritatea timpului în București, iar eu la țară. Știu că și exprimă dorința de a pleca în străinătate, nefiind mulțumit de activitatea grupului de români aflați deja în străinătate, în frunte cu Vișoianu, Gafencu, Crețeanu, etc.

Soțul meu a venit de la București la Dobrești în ziua de 12 Iulie, cu intenția să stea acasă până la 14. Duminică 13 Iulie a primit un telefon din partea dlui Maniu, dat prin Dna Lucia Popescu Mehădinti, prin care era chemat la București imediat. După puțin timp a și venit o mașină de la București care l'a luat. De cele întâmplate la 14 Iulie, eu am aflat în seara zilei de 15 Iulie, de la Topoloveni, unde adusesse vestea un plutonier de aviație, care a trecut pe acolo. Numele nu îl cunosc.

Aceasta declar, susțin și semnez propriu.

2 Septembrie 1947.

ss. Niculina I. Mihalache

4 Sept 1947

367

00467

DECLARAȚIE

Subsemnatul , ION MIHALACHE, in continuare declar:
Generalul GHEORGHIES, mi-a înmănat o scrisoare cu
privire la despărțirea comitetelor militare pe Capitală și
pe Tară.-

In toamna anului 1945, / ? / a luat ființă un
Comitet profes. militar pentru organizarea profesională
militară in org. județene.-

Dela Infintarea acestui comitet și până in
toamna 1946, sectia militară a fost sub conducerea Colonelului
STOICA care ^{primea} ~~primea~~ instrucțiuni de lucru dela MANIU. După
aceea dată, s'a scindat in Cercul Profesional pe Capitală
și Cercul Profesional militar pe Tară.-

Nu am avut cunoștință de crearea unei "sectii a
Tineretului militar P.N.T." care s'a creiat si a funcționat
sub conducerea avocatului MITUS IONESCU.-

L-am cunoscut pe MITUS IONESCU in calitate de
secretar al clubului și auxiliar al Dlui N. PENESCU, și îl
vedeam de ~~săptămăni~~ câte ori veniam la club.-

L-am cunoscut pe Lt. SAVA PAUL si l-am văzut la
secția militară. Nu știu să fi fost ajutorul lui MITUS
IONESCU.-

Secția profesională militară a Capitalei era tot
sub ~~presedinția~~ presedinția generalului NEGREY si ea Presedin-
te al organizatiei militare a Capitalei depindea de mine.-

Nu stiu dacă in toamna anului 1945, secția
militară P.N.T. pe Tară s'a reorganizat și a inceput acti-
vitatea sub forma următoare :

" Un organ central cu un Presedinte si un refe-
rent.-

" Trei comisii și anume : Comisia de "informații
Comisia de organizare și Comisia judiciară "

" un secretariat "

Pe vremea aceea eram membru al Biroului si al
Delegatiei Permanente și veniam la Bucuresti si la club

când eram chemat la sedințele acestora sau de Presedintele Partidului. Nu eram la curent cu destiile organizației de Partid ce priveau pe presedinte; nu-mi amintesc să mă fi pus la curent cu această " reorganizare a secției militare".-

Pe generalul STOIKA GRIGORE l-am cunoscut.

Darea de seamă făcută de secția militară, de care mi se vorbește, nu mi s'a comunicat.-

Nu cunosc că " Comisia de reorganizare de sub presedinția General. STOIKA GRIGORE a elaborat Statutul C.P.M. al P.N.T. precum și un referat către Comitetul de conducere al C.P.M., al P.N.T.-continuând trei capitole principale : organizarea C.P.M.-

" Organizarea armatei, instrucția și educație și 3 org. tehnică a armatei armament și material "

Intr'o sedință plenară a C.P.M. secția Capitalei am expus și delimitat atribuțiunile C.P.M. în cadrul organizației Capitalei și un raport cu Centrul de documentare și studii al Partidului.-

Nu-mi aduc aminte că la conferința despre organizația armatei " ținută de Cl. STOICA/ a se vedea și declarațiile precedente/ să mă fi exprimat către vecinii: " iată ceva secret care nu are nici un rost să fie spus în public" nu exclud însă să fie spus aceste cuvinte dacă voi fi remarcat ceva care nu trebuia spus în public.-

Pe generalul ACHILE DECULESCU l-am recomandat și eu la înscrierea în partid.-

- " credeți că este un om de onoare și de încredere ?"

- Răspuns : " așa cred"-

/ss/ I MIHALACHE.-

4. Sept. 464

~~00469~~

DECLARAȚIE

Subsemnata Niculina I. Mihalache, de ani 57, fiica preotului Ion Dumitrăchescu și a preotesei Elena, născută în comuna Dobrești, jud. Muscel, posedând ca studiu cinci clase primare și studii în casă, căsătorită cu Ion Mihalache, domiciliată în com. Dobrești jud. Muscel, asupra celor întrebate ca urmare a declarației date în ziua de 2 Sept. 1947, declar următoarele:

În seara zilei de 16 Iulie a.c., a venit în com. Dobrești la casa subsemnatei dl Ing. Nic. Vasilescu, care m'a pus la curent cu cele arzite cu privire la arestarea soțului meu. Apoi m'a întrebat dacă vreau să merg la București, dânsul fiind cu mașina și punându-se la dispoziția mea.

Joi dimineața 17 Iulie a.c., am venit cu dânsul la București unde am stat până Duminică 20 Iulie, crezând că voi fi chemată să dau relațiuni siguranței.

Vătând că nu sunt chemată și știind că drul Buciocescu, nepotul meu, pleacă cu mașina spre R. Vâlcea, am acceptat propunerea lui de a mă duce cu mașina acasă la Dobrești.

Pe drum dânsul mi-a spus că a dus pe soțul meu cu mașina în noaptea de 13/14 Iulie, până la un punct anumit de unde l'a luat altă mașină.

Adaug că ^{cu} Inginerul Vasilescu am discutat cazul plecării soțului meu, ajungând la concluzia că a fost o înscenare.

În ceea ce privește procura pe care mi-a dat-o soțul meu și care a fost găsită în genata mea, mi-a fost acordată în anul 1946. De altfel aveam procură reciproc. Ele au fost date tocmai în acel moment când unul din noi lipsește, celălalt să poată să ducă la bun sfârșit treburile gospodărești.

Probabil că procura mi-a fost dată în anul 1946, în eventualitatea plecării lui din țară pe cale legală.

Banii găsiți asupra lui, presupun că sunt veniturile orezării, în a cărei contabilitate eu nu am fost amestecată.

Aceasta declar și subscriu propriu.

4 Septembrie 1947

ss. Niculina Mihalache

I
5 kpt
copie regi vol. 3. f. 241-244. 465

08470
DECLARATIE
=====

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare declar :

- Am locuit în București la Nestor Badea, în timpul anului 1947 până pe la începutul lui Iunie.-

- Aci am primit mai multe vizite ale D-lui Iuliu Maniu și am ținut și câteva ședințe ale " Biroului " Partidului. Imi amintesc că la una din întâlniri cu Dl. Maniu, mi-a arătat un mesagiu venit de la Acheson în care arăta mulțumire că Partidul național țărănesc, nu întreprinde agitații de răsturnare a guvernului.-

- Nu știu că Niculescu-Buzești a primit un mandat de reprezentare din partea celor trei partide din opoziție.-

- Am citit o scrisoare primită de Dl. Maniu de la Niculescu Buzești care începea cu nenorocirea ce l-a lovit și care-l cufundase într'o stare de deprimare și disperare și care termina cu un postscriptum în care mă asigura de devotamentul lui.- Scrisoarea fiindu-mi citită am recunoscut conținutul ei.-

Recomandarea lui Niculescu Buzești corespunde cu cele cuprinse în mesajul Acheson.-

Mi-amintesc că la Badea Nestor m'au vizitat gazetarii anglo-americani,; nu-mi amintesc să fi venit cineva de la " Misiunile Anglo-Americane ".-

Mesajul Acheson îmi amintesc că mi l-a citit mai întâi mie singur, și a doua oară fiind față încă cineva, probabil Penescu.-

Din gazetarii veniți în țară ce m'au vizitat, îmi amintesc numele : Markham, D-ra Theyler / americani/.-

Cât timp am stat la Badea am primit vizitele unor militari de grad superior din C.P.M. și îmi amintesc de : General Aviator Deculescu care mi-a prezentat o lucrare /carte/, General Negrei, General Gheorghies, Col. Stoica, Căp. Stătescu, Col. Dumitrescu /azi general ; nu știu dacă mai este în partid/, Comandor Giorciu, C-dor Mocanu și alți militari al căror nume

nu-mi vine în memorie.-

Au mai fost și alți ofițeri superiori neînscriși în partid : Generalul Gheorghiu, General Teodorescu Iosif, Sen. Magistrat Constantinescu și alții.-

Am primit corespondență dela Lt.Colonelul Secretar al Organizației Brașov /domiciliind în Codlea /.-

Nu-mi amintesc dacă și dela alți foști militari.-

ss/. I. Mihalache

I

567

~~06472~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare de-
clar: Dl. Niculescu Buzești primea însărcinări nu dela
Partid, (Birou, Deleg. Perm.,) ci dela Dl. Maniu. Nu
știu ce însărcinări anume a primit. Până la Noembrie
1946 Dl. Maniu, lucrând cu depline puteri, angaje
Partidul. (după alegeri).

Nu cunosc "tratative duse de Niculescu Bu-
zești cu reprezentanții americani pentru sprijinirea
unor acțiuni a Partidului în lupta politică internă"

ss. I. Mihalache

6 Sept. 1947.

Ion Mihalache

7 Sept.

copie vezi rd. 3. f. 290-300

00473

PROCES - VERBAL

=====

de confruntare

Astăzi, anul Ună mie nouă sute patru zeci și șapte, luna Septembrie ziua șaptesprezece.

Noi, C. MIHALCEA, Inspector General de Poliție, asistat de D-nii : S. Davidescu, Prim Chestor P.P.C. și V. ALEXANDRU, procedând la confruntarea dintre : reținuții G-ral, în rezervă GHEORGHIES ALEXANDRU și ION MIHALACHE, cu privire la activitatea susnumiților din organizațiile militare ale fostului partid național - țărănesc, constatăm următoarele :

1/. General Gheorghe : M'am înscris în P.N.T. în primăvara anului 1945, înmânând cererea de înscriere D-lui Iuliu Maniu la el acasă în Str. Sfinților, pentru a-mi căuta un plasament în viitor.-

Pe Dl. Mihalache l-am cunoscut personal după înscrierea mea în partid, abia în primăvara anului 1947, când i-am făcut o vizită în urma recomandării D-lui Iuliu Maniu, pentru a primi informații asupra punctului de vedere al D-lui Mihalache în legătură cu sarcinile ce le-aș putea primi din partea P.N.T.- Am fost singur la Dl. Mihalache.- Dl. Mihalache m'a primit și am avut o discuțiune între patru ochi.- Am discutat cu Dl. Mihalache problema organizațiilor militare din P.N.T. pe țară și necesitatea înființării unei conduceri centrale pe țară.- Dl. Mihalache mi-a spus să-i prezint un plan de organizare și că are nevoie în primul rând de oameni de acțiune, de teren și combativi și nu de oameni de conducere, precizând că în privința viitoarelor recompense se va ține seamă de activitatea practică în teren.- Plângându-mă D-lui Ion Mihalache de lipsa de activitate timp de doi ani, D-sa mi-a răspuns că toate elementele trebuiesc verificate.- Dl. Mihalache a subliniat că vor fi recompensați acei care vor fi în linia întâia.- Toată discuția a avut un caracter confidențial.-

00484
469

Dl. Ion Mihalache :

Recunosc că Dl. General Gheorghies m'a vizitat la domiciliul meu dela Neator Badea la inceputul anului 1947, fără să-mi amintesc dacă mi-a spus că este îndrumat de Dl. Iuliu Maniu.-Accept în totul cele declarate de Dl. General Gheorghies că au avut loc, cu deosebirea că eu am înțeles că este vorba de separarea comitetului pe țară de cel pe Capitală

General Gheorghies : C

Când am avut prima întâlnire cu Dl. Mihalache, eram informat că funcționau două organizații militare, una pe țară și una pe Capitală, ambele organizații conduse de același comitet sub președinția D-lui General Negrei.-Peste toate organizațiile militare (Capitală, țară și județe) propuneam un grup militar de conducere sub președinția mea.-

Ion Mihalache :

Nu-mi amintesc că aceasta ar fi fost sensul propunerii în legătură cu organizațiile militare.-

Generalul Gheorghies :

Al doilea scop al întrevederii cu Dl. Mihalache a fost acela de a-l întreba dacă partidul când va veni la guvernare pregătită problema conducerii Ministerului de Război și M.St.M. și a organizării armatei, făcându-i o expunere sumară și asupra acestei probleme, pe care am tratat-o amănunțit în planul înmănat ulterior.-

Ion Mihalache :

Accept cele susținute de Dl. General Gheorghies, mai ales că această problemă mi-au mai pus-o și alți generali.-

General Gheorghies :

Am efectuat planul cerut de Dl. Mihalache și peste câteva zile m'am interesat la telefon dacă D-sa este acasă și răspunzându-mi-se negativ am scris și o scrisoare anexată planului prin care dădeam lămuriri complimentare și pe care le-am predat D-lui avocat Horezu, secretarul D-lui Mihalache. La înepoierea D-lui Mihalache în București, Dl. Mihalache mi-a dat o oră când m'am prezentat la D-sa acasă și am discutat din nou acest plan, avându-l în față noastră după care D-sa mi-a spus că după ce va studia mai bine planul îmi va da un răspuns.-

ION Mihalache :

Recunosc.

General GHEORGHIES

Planul dat de mine a fost luat în considerare,

570

însă un răspuns categoric nu mi s'a dat cu privire la numirea mea sau a altuia.--

Ion Mihalache :

Nu i-am dat nici o urmărire.--

General Gheorghies :

A treia vizită la Dl. Ion Mihalache a avut loc cu circa 3-4 săptămâni înainte de tentativa D-sale de plecare în străinătate, în urma unui telefon în care îmi comunica să mă prezint urgent la D-sa.-- Deși aveam musafiri în casă, față de chemarea urgentă a D-lui Mihalache, am plecat imediat.-- Dl. Mihalache m'a primit imediat și mi-a spus că l-a căutat și nu l-a găsit pe Dl. General Negrei și atunci să-î comunic de urgență Generalului Negrei să ia măsuri să ascundă arhiva organizației militare.-- Întrebându-l ce s'a întâmplat D-sa mi-a răspuns că se teme de arestări.--

Ion Mihalache :

Este exact.--

General Gheorghies :

l-am căutat pe Negrei la telefon chiar în seara aceleiași zile, dar nu l-am găsit.-- l-am găsit a doua zi la telefon cerându-i să ne întâlnim în Str. Regală la cercul nostru având a-i face o comunicare urgentă și foarte importantă.--

Ne-am întâlnit la A.O.R. unde i-am comunicat dispoziția D-lui Mihalache.-- El a scos un carnet și a scris numele câtorva ofițeri, dintre cari îmi amintesc de Col. Spiridoneanu și Stătescu, care erau în capul listei, rugându-mă să le comunic eu acestora măsurile ordonate de Dl. Mihalache.-- Î-am răspuns că aceasta este însărcinarea D-sale, și ofițerii sunt în curte, după care am plecat și am raportat prin telefon D-lui Horezu, (Dl. Mihalache nefiind acasă) să-i comunice D-lui Mihalache că am executat misiunea încredințată.-- Precizez că atunci când Dl. Mihalache m'a dat dispozițiunea de mai sus eram numai noi doi.--

Ion Mihalache :

Nu-mi amintesc dacă Horezu mi-a comunicat, dacă Dl. General Gheorghies și-a îndeplinit misiunea încredințată.--

General Gheorghies :

l-am mai vizitat pe Dl. Mihalache cu circa 6 săptămâni înainte de tentativa sa de plecare din țară pe când locuia la Dl. Popescu-Mehedinți, unde m'am dus cu un scop personal și cu unul informativ.-- Scopul personal era acela de a cere avizul D-lui Mihalache ce răspuns să dau fiului meu, Locot. Radu Gheorghies din Reg. 3 Artilerie Gardă, cu privire la înscrierea sa în

partidul comunist.-

Ion Mihalache :

Răspunsul meu a fost să lase băiatul să se înscrie ne având nici un fel de reflex asupra poziției D-sale în partid.-

Generalul Gheorghies :

Dl.Mihalache mi-a spus că-mi va după masă un telefon după ce se va consulta cu Dl.Manu și că în oarece-l privește personal poate să se înscrie deoarece D-sa a dat libertate tuturor să se înscrie unde vor.-

Scoful informativ era acela de a afla ce s'a întâmplat cu arhiva și dacă s'a petrecut ceva.- Am așteptat ca Dl. Mihalache să mă informeze, dar nu m'a informat, eu neîntrebându-l

General Gheorghies :

Am asistat la o conferință la care a vorbit Col.Stoica și Dl.Mihalache.- Colonelul Stoica a repetat în întregime conferința privitoare la armata de mâine.- După Conferința ținută de Col.Stoica, Zorzor, etc. a luat cuvântul Dl.Mihalache care a vorbit despre țelurile imediate ale P.N.T. făcând, apel la acțiune și la trecere pe teren, cu care ocazie a dat exemplu armata elvețiană unde se face instrucție mai sumară, fiecare elvețian având arme în raniță permanent asupra lui.- Conferința a avut loc puțin înainte de paște 1947 și a fost a doua conferință la care am participat.-

Ion Mihalache :

Este exact că am asistat la conferința D-lui Stoica care era expusă în rezumat.- Am vorbit după Col.Stoica făcând obișnuitul apel ca lumea să treacă pe teren în circumscripții. Imi amintesc de o exemplificare făcută de mine și cu alte ocazii dar contest că așa fi spus că fiecare să aibă arma și ranița la el acasă.-

General Gheorghies :

Credința mea după conferința Col.Stoica și cuvântar D-lui Mihalache a fost că se tindea la o acțiune subversivă și ilegală sub conducerea D-lui I.Mihalache.- Această credință a devenit convingere atunci când Dl.Mihalache mi-a dat dispoziția ca să comunic să se ascundă arhiva organizației militare împrejurarea că nu mi-a comunicat nimic ce s'a întâmplat cu arhiva când l-am vizitat ultima dată, mi-a întărit convingerea și mi-a dat siguranța că în organizația militară se lucrează subversiv și ilegal.- Am constatat că această convingere a mea

era corespunzătoare realității mai els în momentul când am
aflat de încercarea D-lui Mihalache de a pleca din țară și să
când am luat contact cu D-nii ofițeri în închisoare.-

Declarațiile mele date în anchetă sunt făcute liber
și din convingerea mea.-

Ion Mihalache :

Sunt surprins că Dl.General a putut să-și facă
această impresie și totuși nu mi-a comunicat nimic, dimpotrivă
mi-a cerut sprijin.-

General Gheorghies :

Eu nu am participat la nici o acțiune dar m'am stră-
duit să aduc în P.N.T. militari cunoscuți mie.- Eu doream să
aflu dacă este ceva la mijloc în legătură cu arhiva secretă,
dar m'am jenat să întreb, nevroind să risc eu personal ceva.-

ss.Gl.Gheorghies

ss.I.Mihalache

Drept care am dressat prezentul proces verbal, spre
cele legale.-

INSPECTOR GENERAL,
ss/,Mihalcea

ASISTENȚI,
ss/. Davidescu
ss/.Alexandru.-

DECLARAȚIE

Stiam că există băeți și fete cari făceau oficiu de a duce cele ce se trimiteau (alimente, bani) celor ce erau desemnați de către asistență de a fi ajutați.

În cadrul partidului erau ajutați toți cei ce se aflau în mare nevoie: cei închiși, cei dați afară din serviciu, cei urmăriți din motive politice, femei sărace copii sărmani mai ales orfani etc.

Cei ce duceau aceste alimente sau bani se ofereau benevol câte odată fiind aceleași persoane, alteleori diferind.

Despre Ghimicescu știu că făcea adesea acest oficiu în diferite direcții.

Prept care scriu și semnez propria nesilită de nimeni.

L. Mihailescu.

8 Septembrie 1947.

C.M.

Copie vezi vol. 3. f. 257, 258,

579

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul ION MIHALACHE, în continuare declar :
Completez declarația din 8 Septembrie 1947, privitor la încunoștiințarea soției mele despre plecarea în străinătate, cu următoarele :

Imi însușesc declarația soției mele din 22 Iulie 1947, cu precizarea că nu am înștiințat-o despre ultima plecare.-

Am vizat acea declarație la care mă refer în prezent.-

ss/. Ion Mihalache

9 Septembrie 1947

1
copie vezi vol. 3. f 282, 283

575
~~00480~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuare,
declar:

Recunosc că studiul "Problemele de solu-
ționat în legătură cu Poliția și Jandarmia" s'a
găsit la mine.

Sunt sigur că este studiul pe care mi l-a
prezentat Generalul Barbu din Secția prof.Militară
din Org.Capitalei.-

Sublinierile din text îmi aparțin.

Scrisoarea semnată Cl.Anton din 8 Octombrie
-1945 s'a găsit la mine.-

ss.I.Mihalache.

11 Septembrie 1947.

E.F.

Mihalache

11. sept.

cazie vezi vol. 3. f. 279-281. 576

PROCES-VERBAL

=====

00481

Anul 1947, luna Septembrie ziua 11-a

Noi, Prim Chestor S. Davidescu, asistat de Chestor V. Dumitrescu și Comisar Sef Stoiculescu Ilie :

Am procedat la confruntarea reținutului Ion Mihalache cu reținutul Gral Gheorghiu Ermil, cu următorul rezultat.-

General GHEORGHIU ERMIL : L-am zărit pe Dl. Ion Mihalache la mesele comune ale Cavalerilor Ordinului : " Mihai Viteazul " și la înmormântarea Generalului Gh. Rujinschi, fără a vorbi cu D-sa.-

ION MIHALACHE : Exact.-

GENERAL GHEORGHIU ERMIL : N'am avut contact cu Dl. Mihalache până la vizita care i-am făcut-o la începutul lunii Februarie 1947.- Comandorul Cioroiu mi-a făcut sugestia să-l vizitez și pe Dl. Mihalache, pentru a mă informa, vizita fiind aranjată de Dl. Comandor Cioroiu.- Am fost însoțit de Dl. Comandor Cioroiu, care a asistat la discuție.-

In esență Dl. Mihalache mi-a făcut o expunere în linii generale asupra atitudinii în care se păstrează partidul în acțiunea pe care o duce, această atitudine fiind similară celei din trecut când a avut curajul să sfătuiască pe Regele Carol II să nu rămână intransigent pe poziția, care și-a ales Dl. Mihalache, în continuare asupra situației actuale pe plan internațional, mi-a arătat că este o situație confuză și că trebuie acționat : " Văzând și făcând ".- In ceea ce privește situația internă din punct de vedere politic, partidul are nevoie de acțiune, de oameni de acțiune, de oameni pe care D-sa i-a denumit " luptători de linia I-a ", iar cu posibilități de conducere, nu îl interesează pentru moment.-

Relativ la oamenii din linia I-a, partidul se va gândi să-i recompenseze în primul rând.-

A arătat că partidul se găsește într'o luptă cu actulul regim din care va eși învingător având asentimentul maselor lor.-

Am tras concluzia în discuție, că era vorba de organizarea unei lupte prin forță.-

577

ION MIHALACHE : Recunosc fondul discuției expusă de Dl.General Gheorghiu, nu-mi amintesc expresiile, concluzia îi aparține.-

GENERAL GHEORGHIU ERMIL : Studiul înființat și Ministerului Aerului și Marinei cu cele 2 (două) Subsecretariate de Stat aer și marină a fost redactat ulterior vizitei pe care am făcut-o D-lui Mihalache.-Redactarea s'a făcut de către subsemnatul în colaborare cu Dl.Comandor Cioroiu M.-

ION MIHALACHE : Nu cunosc acest studiu, și nu am vre-o știință despre el.-

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.-

ss/. Gl.Gheorghiu
ss/.I.Mihalache

Prin Chestor : ss.S.DAVEDESCU
Asistent : Chestor
ss/.V.Dumitrescu

copie vezi vol. 3 f. 330 - 333

578

00483

PROCES VERBAL DE CONFUNTARE

Astăzi anul 1947 luna Septembrie ziua 19, noi S. Davidescu Inspector de Poliție, asistat de Dl. Pârva Mihai, procedăm la confruntarea dintre reținuții N. CARJE și ION MIHALACHE, constatăm următoarele:

NICOLAE CARJE :

L-am cunoscut pe Dl. I. Mihalache în iarna anului 1945-46 prin Dl. Senti. - Am fost prezentat D-lui Mihalache la domiciliul acestuia din Str. Barna Nr. 3, unde am fost împreună cu Dl. Senti și mai multe persoane pentru a crea un organ informativ cerut de Dl. Mihalache în urma convorbirii avute în prealabil cu Dl. Senti. -

ss. N. Carje

DL. ION MIHALACHE :

Este adevărat, cu deosebirea că n'am cerut eu să se înființeze un organ informativ la dispoziția mea, ci mi s'a oferit de Dl. Senti. - L-am cunoscut pe Dl. Senti la Farmacia Dr. Uleia din Str. Maica Domnului, unde D-na Farmacistă după ce îmi vorbise de mai multe ori la telefon, mi l-a prezentat ca pe o persoană care poate să-mi dea informații foarte prețioase. El mi s'a prezentat ca Inspector la Siguranța detașat la Marele Stat Major. L-am fixat dlui Senti o întâlnire la mine acasă pentru a sta de vorbă cu el în ruma dorinței sale. Mi-a spus la farmacie că atât el cât și mai mulți prieteni de ai lui îmi poartă un interes deosebit. -

ss. I. Mihalache.

NICOLAE CARJE :

Când am fost prima oară la Dl. Mihalache acasă mi-a comunicat Dl. Senti atât mie cât și celorlalți că suntem așteptați de Dl. Mihalache, în urma înțelgerii avute cu Dl. Mihalache de a se forma un organ informativ. -

La Dl. Mihalache am fost în afară de Senti și cu următoarele persoane: Bălănescu Stelian, fost comisar șef la Siguranța și epurat, Dorobanța Stefan, fost la Siguranța și la Siguranța Marelui Stat Major și epurat, Elefterescu, fost la S.S.I. și Si-

579

guranță și epurat, Drăgănescu, fost la S.S.I. și Siguranță și Năstase Nicolae fost la S.S.I. și epurat, precum și Gibanu și încă 2-3 persoane. Când am sosit la Dl. Mihalache, Dl. Senti ne-a prezentat pe fiecare în parte spunând că am fost în organele de Siguranța ale Statului și astăzi suntem epurați.-
ss.N.Cârje.

Dl. ION MIHALACHE :

Este adevărat în general.- Dl. Senti a intrat la început cu 2-3.- Imi amintesc numai de Cârje, Balanescu și Dorobanțu. Când au venit la mine au intrat numai 2-3 cu Senti, cred că printre ei era și Dl. Cârje de la început; ceilalți rămăseseră afară la ușe.- Este adevărat că baietii mi-au cerut în schimbul serviciului să fie repuși în drepturile lor prin Senti, dar erau de față și ceilalți.-

ss.I. Mihalache.

Dl. NICOLAE CARJE :

Noi nu am intrat toți împreună pentru a nu da de bănuț că intrăm prea mulți la Dl. Mihalache acasă, la discuțiuni însă au fost toți de față.- După ce am fost prezentați Dlui Mihalache Dl. Senti i-a arătat Dlui Mihalache că îi va pune la dispoziție un organ informativ de procurarea informațiilor politice, economice și militare, la care vor colabora toți cei prezenți. Dlu. Senti, în calitate pe care o avea de Inspector de Siguranță, detașat la Marele Stat Major, îi revenea sarcina de a procura informațiile militare, de a centraliza apoi tot materialul dat de noi; mie îmi revenea sarcina de a redacta un buletin de sinteză a situației politice internaționale săptămânale, iar celorlalți să adune informațiuni economice, politice și militare de ordin intern. Dl. Mihalache a primit cu multă satisfacție propunerea noastră și era chier încântat și ne-a mulțumit de atenția pe care i-o arătam.- Dl. Senti i-a mai făcut cunoscut că fiind născut în America cunosc la perfecție limba engleză la care Dl. Mihalache m'a întrebat dacă am relațiuni la Legăția Americană.- Eu i-am răspuns că nu am legături și atunci Dl. Mihalache m-a făcut să înțeleg că este bine să am legături la Legăția Americană.- La plecarea Dl. Senti, pe care Dl. Mihalache îl numea Ștefănescu, împreună cu Dl. Balanescu, i-au propus D-lui Mihalache

580

să-i organizeze o gardă personală.- Dl. Mihalache a răspuns că aceasta rămâne la aprecierea D-lor și că are nimic împotriva.- La plecare am stabilit să-i procurăm materialul informativ de care am vorbit mai sus și dacă avem să-i comunicăm ceva urgent la telefon, să-i comunicăm prin nume conspirativ și anume: "Alexandrescu 1, Alexandrescu 2, Alexandrescu 3, etc., iar fiindcă eu eram Ardelean urma să-i telefonez cu numele conspirativ de "Ardeleanu".-

ss. N.Cârje.

00485

DL. ION MIHALACHE :

Senti mi se prezentase cu numele de Ștefănescu-Senti iar eu îl numeam Ștefănescu.- De la început s'au oferit să-mi facă un serviciu de informații și o gardă personală.- Am refuzat garda personală, dar am acceptat să-mi scoată un buletin informativ de probă și am convenit că dacă au ceva important să-mi comunice, să se prezinte Dl. Cârje sub numele de Ardeleanu. Mie nu mi-a dat prin gând să am legături cu ceilalți prin numere conspirative.- Eu nu i-am făcut D-lui Cârje recomandării să aibe legături cu Legăția Americană nici sugestii.

ss. I. Mihalache

DL. NICOLAE CARJE :

La vre-o săptămână de la prima întâlnire în casă la Dl. Mihalache, ne-am prezentat din nou la Dl. Mihalache, după ce Dl. Senti ne-a anunțat, cu care ocazie Dl. Senti i-a înmănat D-lui Mihalache un plic cu următorul cuprins: Un buletin de sinteză a situației politice internaționale redactat de mine; diferite piese și documente de la Statul Major (o hartă militară germană memoriul Generalului Șteflea și alte piese) precum și diferite note informative cu caracter politic, economic și militar redactate de ceilalți.- Dl. Mihalache a frunzărit tot materialul prezentat și i-a mulțumit pentru el.- Am plecat, rămânând începută.-

ss. N. Cârje.

DL. ION MIHALACHE :

Nu-mi amintesc dacă a fost și Dl. Senti atunci când mi s'a adus materialul.- Mi-au adus un buletin de sinteză a situației internaționale și note informative din diferite domenii. Am frunzărit materialul prezentat și i-am mulțumit pentru el de politețe.-

ss. I. Mihalache.

581

DI. NICOLAE CARJE :

Am mai fost a treia oară la Dl. Mihalache fără Dl. Senti care s'a scuzat că este bolnav.- Si de data aceasta am adus material informativ și buletinul de sinteză a situației internaționale săptămânale la care au colaborat în afară de mine și Senti și ceilalți dintre noi.- A treia oară am fost primiți cu rezervă.- Materialul l-a primit și la frunzărit fără a-l citi cu atenție.-

ss. N. Carje. 00486

DI. ION MIHALACHE :

Nu-mi aduc aminte dacă i-am primit a treia oară.-

ss. I. Mihalache.

DI. NICOLAE CARJE :

Am mai fost încă în vre-o două rânduri singur numai cu buletinul de sinteză a situației internaționale și l-am întrebat pe Dl. Mihalache dacă interesează acest buletin.- D-sa mi-a răspuns că redactarea acestui buletin implică muncă care trebuie să fie răsplătită, deoarece este un buletin bun și util, și mi-a dat recomandăția să mă duc la Dl. Serdici ca să aranjeze să lucrez acolo și să fiu răsplătit.-

ss. N. Carje.

DI. ION MIHALACHE :

Prin trimiterea la Serdici, eu am vrut să mă dispensez de serviciile sale.-

ss. I. Mihalache.

NICOLAE CARJE :

Dl. Mihalache mi-a spus că a luat contact cu Dl. Serdici la Club sau prin telefon și m'a îndreptat să merg acolo.-

ss. N. Carje

ION MIHALACHE :

Se poate că am vorbit.-

ss. N. Carje
ss. I. Mihalache

Drept care am încheiat prezentul proces verbal de confruntare în termen legal.-

ss. Săche Davidescu
Inspector de Poliție.

ss. Mihai Părvu.

14 Iul
582

00488

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, membru în Delegația Permanentă a P.N.T., și Secretar General al P.N.T., declar următoarele:

În ziua de 13 Iulie am fost chemat de Dl. MANIU la sanatoriul D-rului JOVIN, care mi-a spus că trebuie să plec fiindcă viața mea este în primejdie. I-am răspuns că nu mă pot hotărâ. Mi-a cerut un ultim cuvânt până la ora șapte seara.

M'am dus atunci și i-am declarat că nu pot merge, în orice caz nu plec fără soția mea care era la țară.

Soția mea a venit de la țară aproape de ora 12 noaptea. I-am comunicat dispoziția D-lui MANIU. Soția mea a refuzat să plece.

A venit aproape de ora 1, Dl. CARANDINO. În ultimul moment m'am decis să execut dispoziția D-lui MANIU și am silit pe soția mea să meargă cu mine, mai ales că merge și Dl. MIHALACHE.

Am plecat fără să știu unde și cu cine mă întâlnesc. Spre dimineață am ajuns la un loc, care mi s'a spus de un domn ce era în altă mașină că este FUNDULEA.

Abia când s'a luminat bine, am văzut ce persoane mai erau, dar pe care nu le-am cunoscut niciodată. Unul din aceștia a explicat că vom pleca cu avionul care să aterizeze pe un câmp din apropiere.

I-am spus atunci D-lui MIHALACHE și D-lui ILIE LAZAR că totul pare o aventură și o farsă și eu nu vreau să merg.

Dl. MIHALACHE era de aceeași părere.

În acel moment s'au auzit avioanele și mașina în care eram a plecat pe câmp unde avionul ateriza.

Declar că nu am primit nici o misiune, că am urmat o dispoziție a D-lui MANIU, care pretindea să știe că viața mea este în pericol.

Soția mea a fost silită să meargă și nu are nici o vină.

14 Iulie 1947.

ss/N. Penescu

16 Iulie 1947

483

06489

DECLARAȚIE .

În continuare la declarațiile anterioare răspund la întrebările ce mi s'au pus, precum urmează:

1.- Niciodată Partidul Național-Tărănesc n'a făcut politică anti-sovietică. În trecutul lui a dat dovezi multiple de prietenie către marea noastră vecină. Atitudini personale nu angajau partidul.

După 6 Martie 1945 se iscase totuși o ambianță de neîncredere față de partidul Național-Tărănesc. Unii din partid erau îngrijorați de această stare. Dl. EMIL HATIEGANU a fost -după câte-ni aduc aminte- însărcinat să risipească această atmosferă. Am avut impresiunea, în ultima vreme, că acest lucru este posibil. De aceea ~~am~~^{am} aplaudat unele contacte încercate de un frunteș al partidului, cu conducerea partidului Comunist. Mi s'a părut că o neînțelegere cu acest partid este un pas mare spre risipirea neîncrederii Uniunii Sovietice, față de noi, și pentru care noi o consideram nejustificată.

De aceea am căutat și eu unele contacte de acelaș fel, puține zile înainte arestării mele.

Nici unul dintre noi nu putem ajunge până la factorii determinanți, din țară, ai Uniunii Sovietice.

Am considerat că intrarea în Parlament a deputaților național-tărăniști ar putea constitui un început de schimbare a acestei atmosfere.

Credeam că este și mijlocul prin care s'ar putea libera prietenii noștri închisi.

Politica partidului fusese fixată de comitetul central din 30 Noembrie 1946. S'a convocat din nou comitetul central pentru 19 Iulie, pentru a reexamina politica generală a partidului, față de evenimentele în curs.

583

06490

Sâmbătă 12 Iulie, la ora 1, am fost la dl. MIHALACHE acasă înstr. Filaret nr. 33 și l-am întreținut de aceste preocupări ale mele.

A rămas să le reexaminăm luni 14 Iulie, când mi-a spus că se întoarce în București.

Am vorbit în același sens cu mulți fruntași ai partidului și pregătisem o consfătuire a lor pentru Vineri 13 Iulie, unde să examinăm problema, în ajunul comitetului central. Cred că trebuie să colaborăm în politica internă, pentru a realiza ra porturile cele mai bune între poporul român și Uniunea Sovietică, nu numai între guvern și marea noastră vecină.

Această politică trebuie făcută de partid nu de oameni fixa singuratici. De aceea era nevoie de fixarea ei în chiar comitetul central.

Dl. MANIU nu s'a opus la convocarea comitetului. Mi se pare chiar că a propus-o el însuși. Nu știu dacă dl. MANIU s'ar fi opus în comitet la intrarea deputaților în cameră. Eu a-și fi susținut-o încă, așa cum am făcut-o și în biroulul partidului sprijinit fiind de dl. MIHALACHE. Cred că majoritatea comitetului Central este de aceeași părere. Nu am crezut niciodată că memoriile ce făceam pentru uzul celor trei mari puteri (Uniunea Sovietică, America și Anglia) pot fi considerate ca acte sau atitudini nepretenicioase față de aceasta. Ele se referă la situația internă. Noi suntem prea mici și slabi ca să ne amestecăm în problemele ce se pîn între aceste mari țări și nu este bine să le sprijinim pe una contra celeilalte.

Nu știu dacă politica pe care dl. MIHALACHE și cu mine înțelegeam să o facem în ultima vreme, era agreată de dl. MANIU. Afară de un schimb de vederi avut în biroulul partidului, când eu cu dl. MIHALACHE am fost de părere ca deputații să participe la cameră cel puțin sporadic și când dl. MANIU n'a împărtășit punctul nostru de vedere, nu am mai discutat-o. În comitetul central însă urma s'o desbatem.

Dl. MANIU nu este un adversar al Uniunii Sovietice, dar ambianta de care am vorbit mai sus, a creat dificultăți partidului, pe care unii din noi încercam să le împărtășim. Dl. MIHALACHE ION, dl. POPOVICI -nu-mi aduc aminte- mi-a spus că problema cată să fie rezolvată de acord cu dl. MANIU.

885

00491

II.- Am făcut parte din delegația partidului, care a tratat cu Partidul Comunist în primăvara anului 1944, crearea blocului celor patru partide democratice.

Dl. MANIU mi-a spus atunci că s'a înțeles cu comunistii, social-democrații și liberali să primească fiecare partid acele elemente legionare, care nu s'au făcut vinovate de acte de rebeliune sau alte fapte grave, care pot fi reeducate, pentru că această era cea mai bună metodă de a desființa mișcarea legionară.

Dna. ANA PAUKER a făcut -mi se pare la Câmpulung- un discurs, în care a pus la fel problema.

Nu știu nominal pe legionarii care s'au înscris în partid.

Dar am căutat să educ tineretul cu ajutorul dlui .VENIAMIN, în spiritualitatea democratică țărănistă. Am inițiat conferințe pentru tinere, conduse -mi se pare- de dl. VENIAMIN.

În primăvară, am fost informat că s'a organizat conferințe fără știrea mea. DL. MIHALACHE s'a sesizat la rândul său.

Am profitat de o întrunire a delegației tineretului universitar pe țară, m'am dus la această întrunire și timp de o oră le-am vorbit în sensul că nimeni nu poate lua inițiative fără știrea mea și nu pot face conferințe pe care să nu le cunoască dl. VENIAMIN sau eu.

Deasemenea, i-am spus că-interzic organizarea tineretului după modelul celulelor sau cuiburilor, dacă o astfel de organizare s'a făcut undeva și că interzic răspândirea de manifeste sau alte publicațiuni, fără aprobarea conducerii de partid.

Am făcut aceasta pentru a nu lăsa să planeze un echivoc asupra atitudinii și politicii mele la Secretariatul General.

În biuroul partidului am raportat despre aceasta. Precizez însă că eu nu am cunoscut în concret nici o acțiune de organizare pe modelul celulei sau de cuib. Am prevenit însă o astfel de tentativă.

00492

586

Referitor la așa zisa grupare "M", știu puține lucruri. Am aflat-o de ea în toamna anului trecut. Inginerul SERBAY GHIKA, mi se pare, a fost inițiatorul. Am avut impresia că era o ceartă în generația tânără și așa zisa grupare "M", era făcută ca să servească unora din tineret contra altora.

Puțin timp după aceea, nu am mai auzit de ea.

Nu știu că această grupare să fi avut vreun caracter de acțiune politică subversivă, contra guvernului, fiindcă imediat așa fi combătut-o.

În metoda partidului -cât timp am fost secretar general- n'am inițiat acțiunile subversive, pentru care n'am nici o simpatie și pe care le consideră contrarii structurii partidului și intereselor țării.

ss.N.Penescu.

5 Aug
copie vezi vol. 3. f 478-490.

587

08493

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, la întrebarea, care a fost politica partidului național tătănesc dela 23 August, răspund :

Pentru perioada 23 August 1944-6 Martie 1945

Așteptam să mi se dea Ministerul Economiei Naționale. DI MANIU mi-a oferit însă Ministerul de Interne. Am cerut Agricultură, dar am fost refuzat. DI MANIU mi-a cerut să nu iau nici o măsură importantă fără confruntarea sa prealabilă.

N'am putut da delegație Dlui TEOHARI GEROGESCU fiindcă cei doi subsecretarii de Stat naționali țărăniști /Răutu și Căpătăneanu/ nu primiseră dela Miniștri respectivi atribuțiuni. N'am putut numi pe prefectii de Constanța și Coorului fiindcă DI MANIU a considerat că este o slăbire a autorității guvernului, dacă se legalizează o stare de fapt ilegală. Pentru același motiv n'am putu confirma prefectii din Moldova, numiți de armatele sovietice. Mai târziu n'am putut stabili un acord cu celelalte partide pentru numirea prefectilor și primarilor fiindcă DI MANIU nu-mi dădea deslegare asupra formulei de repartitie a acestora. De pildă nu s'a acceptat nici cererea dlui GROZA ca la Hueduocara să fie numit un prefect propus de Dsa.

DI MANIU avea depline puteri în partid - date de comitetul executiv din 1937- și el impunea linia politică a partidului.

Chiar înainte de 23 August, DI MANIU nu se consulta în toate chestiunile nici cu cei trei colaboratorii principali ai săi, DI MIHALACHE, Dr. LUPU și M. POPOVICI. După 23 August nu era posibilă nici o opoziție la politica Dlui MANIU, care se bucura în partid de un mare prestigiu. Aceasta politică se putea defini de pe atunci ca fiind o rezistență împotriva elanului reformist și revoluționară a partidului de stânga și de sprijinirea a țării din partea puterilor anglo-saxone; în cazul pe care îl credeam posibil când tinerimea sovietică ar fi căutat prin partidul Co-

588

munist mai ales să dobândească o influență preponderantă cu România care putea să ducă țara noastră în situația țărilor Baltice.-

Criza de Guvern dela 24 Februarie la 6 Martie 1945

Ministrii Nationali-Tărănisti -rămăși numai ca parte

fiindcă locul de ministru fără portofoliu oferit mie și anticipat de comuniști care au fost întrebați de Dl. RADU XENOPOL solicitat fiind de Dl. MANIU, rămăsese liber în urma refuzului meu - am continuat și am afirmat aceasta politică în timpul guvernului Rădescu. Ei au sprijinit pe Rădescu în toate acțiunile acestuia, care urmărea aceleași scopuri, așa de pildă, Rădescu - cred printr-o declarație - a arătat inoportunitatea reformei Agrare. Deci în Delegația Permanentă a partidului a fost adus în discuție un proiect de Reformă Agrară elaborat de Dl. MIHALACHE și deși, eu, Căpătăneanu, Cezar Spineanu și alții au cerut depunerea imediată a acestui proiect la Comisia de la Agricultură și aducerea lui în discuția Consiliului de Miniștri, hotărârea luată a fost de a se amâna aceasta, dat fiind că s'ar continua politica lui RADESCU. Dl. MIHALACHE a fost de aceasta părere, așa încât hotărârea luată a fost de a se amâna Reforma Agrară.-

A a doua chestiune venită la acea vreme, în discuțiunea delegației, a fost numirea Prefectilor din Moldova.

Dl. HUDITA, a expus rezultatele vizitei Comisiei Ministeriale, care rezolvat aceste dificultăți la fața locului. Dl. MANIU și mulți membri ai Delegației -mai ales moldoveni în cap cu Dl. Mălășescu au criticat concesiunile făcute.

Erau și alte probleme de guvern, care veneau în discuția Consiliului de Miniștri. Dl. MANIU nu era mulțumit cu atitudinea Miniștrilor noștri, pe care îi considera insuficient de dârji. De aceea s'a și creat în jurul lor atmosfera că au fost o echipă slabă.-

Aș convingerea că Dl. MANIU prefera desprinderea de aceasta colaborare, pe care el o cunoștia primejdioasă pentru partid. Este evident că ar fi preferat să dobândească guvernul fără partide de stânga, dar știind că nu era posibil, se mulțumea cu o formulă de guvern în care să obțină pentru persoane în afară de partide Ministeriele de Război, Interne și Afaceri Străine. Din cauza acestei ambiante s'a ajuns la însărcinarea D-lui GROZA cu formarea Cabinetului, după demisia lui Rădescu. Dl. MANIU, a sfătuit pe M.S. Regele să nu dea acest mandat D-lui

589

GROZA, fiindcă acesta nu-l va mai depune, in caz de nereusită a formulei de guvern al tuturor forțelor democratice.

In timpul crizei de guvern, Dl. MANIU, a convocat o sedință a Delegatiei Permanente pe care a informat-o că Dl. GROZA, i-a propus unul eventual doi sau trei ministri observatori. D-sa a respins aceasta propunere ca jignitoare pentru partid, de aceea n'a mai consultat Delegatia. Dr. LUPU, si alți membrii ai delegatiei au făcut rezerve importante asupra politicii care a aruncat partidul in opozitie cu perspective foarte sumbre.-

Câtva timp după aceea, Dr. LUPU si alți membrii ai delegatiei au cerut convocarea unui for mai larg al partidului unde să se discute probleme de politică generală a acestuia. Dl. MANIU era bolnav. Sedința s'a ținut acasă la LEUCUTIA, unde Dl. MANIU locuia. Dr. LUPU si alții au criticat politica D-lui MANIU, căruia i s'a sugerat retragerea dela șefie. Dr. LUPU ia spus lasă mă pe mine fiindcă eu cred că mă înțeleg cu rușii.

Dl. MIHAI POPOVICI, a făcut o interventie violentă împotri va luării in discuție a șefiei partidului.

Cu acest prilej s'au afirmat bazele politicii generale a D-lui MANIU, care a fost imprimată partidului.-

Aceasta politică n'a fost expusă într'o declarație de principii si ea reșea din toată acțiunea D-lui MANIU si a partidului desvoltate după 6 Martie 1945.

După 6 Martie 1945

Câteva zile după constituirea guvernului GROZA, eram la Dl. MANIU acasă, când a venit VISOLIANU, care ia spus: Este și o veste bună, anglo-americanii au trimis guvernului câte o notă, prin care îi notifică nerecunoașterea lui, nefiind constituit potrivit intelegerii dela Yalta, adică cu toate forțele democratice ale țării.-

Dl. MANIU, foarte satisfăcut, a rugat pe VISOLIANU, să-i procure notele. De atunci până la criza de Guvern din Mai 1945, ca eveniment important notez declarația celor trei puteri dela Postdam. Dl. MANIU a văzut in acest act internațional posibilitatea unei verificări a situației interne.

Pasajul privitor la România, putea fi interpretat in sensul că cele trei mari puteri declarau de nereprezentativ Guvernul dela București. Am fost însărcinat să comunic D-lui NEGEL / de către Dl. MANIU / acest punct de vedere. Dl. NEGEL, n'a lăsat să înțeleg că după părerea sa Maestratea S. Regele nu poate interveni dacă i se face o comunicare in acest sens la cele trei puteri

aliat. Dl MANIU nu a fost multumit cu acest răspuns. Cred că Dl NICULESCU BUZESTI a vorbit M. S. Regelui mai mult în acest sens, dar nu pot afirma precis.

În această intervenție a determinat însă după părerea mea - pe M.S. Regele să retragă încrederea guvernului.

Se cunosc împrejurările în care izbucnit criza constituțională din mai 1945, care a durat până la 8 Ianuarie 1946, când s-au pus în aplicare hotărârile dela Moscova.

~~xxxxxxx~~ În acest răstimp amintesc numai manifestatia dela 8 Noembrie când Dl MANIU a dat dispozițiuni organizatiei capitalei să manifesteze pentru Rege, în semn de solidarizare a natiunii cu Suveranul și vizita Dlui Ethridge, căruia i s'a prezentat un memoriu și materialul documentar ce s'a putut aduna, la actiunea de comunizare a aparatului de stat. Memoriu a fost foarte rezumativ și lucrarea a fost elaborată de o comisiune. Din ordinul DLUI MANIU eu am predat memoriu după ce s'a terminat audienta sa.

După 8 Ianuarie 1946

În primele zile a lunii Ianuarie a sosit la București Dl VISINSCHI, HARIMAN și KLERK KEN, ambasadorii Statelor Unite și Marei Britanie la Moscova. Cei doi..... au făcut o vizită Dlui MANIU căruia i-au cerut să primească hotărârea dela Moscova, singura care a fost posibilă. Dl MANIU ne-a comunicat aceasta ca și esențialul convorbirii. Reșea că Dl MANIU a informat pe ambasadori că guvernul nu -și va ține angajamentul ce va lua. A cerut ca cel puțin guvernul să își ia angajamente precise. În acest scop Dl MANIU a elaborat un mic memoriu. Din corespondența publicată ~~xxxxxxxx~~ mai târziu, cu prilejul recunoasterii guvernului Groza, am constatat că unele din recomandările Dlui MANIU fuseseră reținute de cei doi ambasadorii.

Acel memoriu nu a fost lucrat la secretariat. Dl Ing. RICA GEORGESCU făcea atunci oficiul de interpret și legătura Dlui MANIU, în special delegația americană. În

În dimineața zilei de 8 Ianuarie am fost la Dl MANIU să-l felicit de ziua lui. Era lume multă. Era și Dl HATIEGANU, căruia Dl MANIU i-a dat să citească un ~~xxxxxxxx~~ proiect de declarații ce urma să fie citite după masă în Consiliul de ministri. Dl HATIEGANU a citit textul cu " Ton înalt " cum spunea el și la acceptat fără modificări. Acest text a surprins pe Dl ROMNICEANU, când a fost citit de acela el a cerut noi instrucțiuni dela conducerea liberală. Textul era elaborat de Dl MANIU personal.

Textul declarației cuprindea ideea că ministrul național
tărănist participă la guvern ca observator al executării anga-
jamentelor luate de guvern prin comunicatul dela 8 Ianuarie și
față de ambasadorii englezi și americani.

După 8 Ianuarie a urmat o perioadă de raporturi calme
între guvern și opoziție. Incetul cu incetul însă atmosfera s'a
schimbat. Din cauza neautăririi la apariție a tuturor jurna-
lelor național țărăniste, care fuseseră suspendate rețin cauza
felului cu care se aplica cenzura din cauza incidentelor ce se
petreceau cu prilejul sedintelor congreselor județene între
partidele de stânga partizanii noștri, se fac din nou interventii
uni la cei Trei Aliați prin memorii.

Ce mai mare parte din aceste memorii adică cele prin-
cipale erau semnate de sefi celor celor trei partide de opoziție
Memoriile erau elaborate după indicațiuni date, fie în
delegatia permanentă, fie în birou, fie de cele mai multe ori
de Dl MANIU personal. Aceste indicațiuni erau evident, date se-
cretarului general. El elabora proiectul pe care îl supunea tot-
deauna Dl-ilor MANIU, MIHALACHE și MIHAI POPOVICI. Aceste proiecte
sau memorii le definitive era citite de secretarul general în
Delegatia Permanentă.

Când memoriile erau comune celor trei partide se lua
de obicei de bază unul de proiecte, care se amenda și era apro-
bat de cei trei președinți care îl semnavă totdeauna.

Memoriile importante erau remise aliaților clar
de președinții sau - în numele lor - de secretarii generali.

Memoriile înaintate în perioada după 8 Ianuarie,
până în apropierea alegerilor se refereau la următoarele chesti-
uni: presă, cenzură, agresiuni, legea electorală, observatorii
străini la alegeri.

Ele erau ca leit motif încaadrarea juridică a acestor
interventii în acordurile intervenite între aliați /Yalta,
Postdam și Moscova/.

Ele repetau ideea că recunoașterea guvernului Groza
este condiționată de executarea angajamentelor luate la 8 Ianu-
arie.

Cred că și după ce această recunoaștere a intervenit
s'a susținut mai departe această teză.

Fiecare memoriu dezvoltă apoi tema pentru care era
făcut, dându-se în text sau în anexe elemente de dovadă.

Puțin timp înainte de alegeri, Dnii ROMNICEANU și
HATIEGANU au făcut câte un memoriu comun - cu caracter de protext

492

către guvern contra imotivării lor de a participa la opera de guvernare. Acest memoriu a fost prezentat și aliaților chiar de cei doi miniștri.

Efectual acestor memorii s'a văzut în notele pe care guvernul englez și american le-au trimis guvernului GROZA, atât pentru libertatea presei, cât și relativ la legea electorală și campania electorală.

Am spus mai sus că memoriile erau cunoscute delegației permanente. Acesta lucra acum din plin. După agrestunea pe care am suferit-o la Pitești aproape trei luni n'am putut lucra, tocmai în Campania Electorală. Am fost suplinit printr'un comitet electoral condus de Dnii CEZAR SPINEANU și AUREL DOBRESCU, care redactau manifestele, în sensul și spiritul acțiunii imprimate Campaniei Electorale de delegația permanentă.

Sedintele ei se țineau în casa mea, din atențiune pentru mine, care eram imobilizat. Ele aveau loc de 2-3 ori pe săptămână.

Politica și acțiunea partidului, fiind deja trasate - cum s'a arătat până aci - aceste memorii în spiritul delegației permanente, așa cum acesta a fost format sub influența Dlui MANIU.

În epoca aceasta se întâmplă trei evenimente: Conferința de Pace de la Paris, Comitetul central național țărănist și recunoașterea guvernului GROZA.

Despre Conferința de la Paris mă voi ocupa într'un capitol special.

Comitetul central a ținut ~~în~~ după 9 ani - primul sedință, cu partidul reorganizat - la 3 Iulie. Am citit un raport asupra activității cănăucerii de partid - adică a dlui MANIU - din Noembrie 1937 până la 23 August 1944 și de atunci - a partidului până la zi.

Dl. MANIU, a făcut un expozu a părților din această acțiune pe care și le rezervase. El a făcut și o dare de seamă asupra situației din acel timp, cu incursiuni în politica externă, așa cum o concepea. Acest discurs a fost publicat în "Dreptatea" imediat după sedința Comitetului.

În ziua de 4 Iulie, după amiază, Dl. MANIU, și-a depus mandatul de președinte și a declarat că nu mai poate continua să conducă partidul. Totuși Comitetul Central și unanimitatea delegației permanente l-au silit să rămână președinte. Cred însă că Dl. MANIU a avut dreptate. Altfel era situația dacă el persista în dimisiune. Comitetul Central n'a ales organele de conducere ale partidului

493

conform ordinii de zi. El a rotificat numerile D-lui MANIU, la secretariat, casierie etc., cooptările în delegația permanentă le-a prelungit până a o nouă sesiune a Comitetului și a organizat conducerea de partid să coopteze și alți membri ai delegației. Așa au intrat în delegație domni: HUDITA, SOLOMON, Dr. PETRESCU, NESTOR BADEA, LEUCUTIA și EMIL HATEGANU. Cu aceste cooptări delegația permanentă era și mai ferm atașată politicii de intransigență a D-lui MANIU. Campania Electorală se desfășoară -după sesiunea comitetului cu toată amploarea. -

Se fac memorii și pentru M.S. Regele, confecționate cu aceeași metodă.

Ele priveau două chestiuni importante, neconstituționalitatea sistemului unicameral și dispozițiile legii electorale care permitea falsificarea alegerilor. Un proiect de lege electorală cuprinzând modificările propuse de partid a fost prezentat primului Ministru de Dl. HATEGANU.

Diferențele între proiectul guvernului și al partidului au fost expuse în memoriile adresate Suveranului M.S. Regele a fost sfătuit, cred de cei trei șefi de partide de opoziție, să nu semneze decretul-lege constituțional și nici cel al legii electorale în formele prezentate de guvern.

Comitetul Electoral a elaborat manifeste numeroase adresate tuturor categoriilor de cetățeni. Tema lor era apărarea proprietății /a pământului/ a credinței, cu factură naționalistă și anticomunistă, aceste două elemente apărând ca strâns legate. -

S'a făcut și un manifest general al partidului semnat de Dl. MANIU. Manifestul către armată, cred că a fost cenzurat. Nu știu dacă sau dat dispozițiuni de difuzarea lui, fiind bolnav. Am însă impresia că totuși manifestul a fost în parte răspândit.

PERIOADA DE DUPĂ ALEGEREȘI

La 20 Noembrie dimineața Dl. MANIU a dat spre publicare ziarului "Dreptatea" un comunicat prin care declara alegerile nelegale și dădea nule deci. Un comunicat asemănător fusese dat de Dl. BRĂTIANU și TITEL PETRESCU.

Pe de altă parte Dl. MANIU, a cerut lui GATIEGANU să vie imediat la București pentru a-și da dimisia din Minister.

După venirea în București a fruntașilor s'a convocat la club delegația permanentă, având la ordine de zi nepartici

595

00500

parea deputatilor nationali-tărănisti la lucrările Camerei și convocarea comitetului central, pentru a ratifica aceasta politică .

In sedinta delegatiei permanente singur Dl. ZANE, a schitat un protest contra punerii delegatiei ~~in fata~~ in fata unui fapt implinit prin publicarea comunicatului. Delegati a primit propunerea D-lui MANIU de a nu participa deputatii in Parlament

Până la sedinta Comitetului Central, convocată pentru 30 Noembrie, sau făcut memorii comune, cu documentare in sprinjin, către cei trei aliați și referitoare la felul in care au avut loc alegerile. In acelasi timp Maestatea Sa Regele a fost sfătuit, în principala de Dl. MANIU și BRATIANU de a nu da mesaj de deschiderea Parlamentului. Chiar in dimineata zilei de 30 Noembrie, Dl. MANIU, a avut a doua audientă la Siveran, când se pare că acesta la informat că deschide personal Camera Deputaților.-

In numele Departamentului de Stat American Dl. ACHESON a declarat că alegerile din România nu au fost sincere.

In Parlamentul Britanic un purtător de cuvânt al Guvernului a făcut o declaratie similară.

Dl. MANIU a făcut, in fata Comitetului Central, un amplu expozeu asupra politicei partidului și concluzia că în numele delegatiei permanente D-sa propune abținerea deputatilor dela lucrările Camerei.

Am citit apoi eu proiectul de rezolutiune al Comitetului, cum fusese elaborat in Biroul Partidului ce a fost aprobat in unanimitate.

Dl. MIHALACHE, a făcut apoi un expozeu mai succint.

Sedinta s'a terminat sub semnul unei mari ingrijordări pentru ce urmeaza. Lupta acum lua forme și mai ample, chiar mai grave decât părea atunci.

Apelul, redactat de MIHAI POPOVICI, către natii, impriima caractrul acestei lupte.

In cuvântarea sa Dl. MANIU a scigitat, in termeni aproape neaparenți, pericolul dela Răsărit, care trebuie să ne fie prezent in minte. Discursul a apărut in "Dreptatea" din 1 sau 2 Decembrie

ss/N. Penescu

5 August 1947.

copie regi vol. 3. f. 491 - 497

495

DECLARAȚIE

06501

Continuarea la declarația din 5 August.-

Dl. MANIU, a făcut declarație pressei străine asupra felului cum au fost efectuate alegerile și a prezentat materialul documentar primit până atunci cu care să dovedească falsificarea lor. Acest material documentar a fost trimis / o anexă la memoriul menționat mai sus și celor trei legații.-

Dl. MANIU, mi-a comunicat că a hotărât împreună cu Dl. BRATIANU și TITEL PETRESCU, scrisoarea O-N.U.-lui cu situația din România. M'am rugat să strâng material documentar privitor la alegeri teroarea internă și situația economică precum și să examinez prezentarea juridică.-

A plecat la Sibiu în ajun de Crăciun. Strângerea materialului a cerut timp. În Februarie abia se ajunseser la o formulare a memoriului făcut de liberali. Proiectul făcut de mine și trimis D-lui Maniu prin SERBAN GHICA, într'un plic n'a fost agreeiat.-

La sfârșitul lunii Februarie - dacă nu mă înșel - am fost la Sibiu cu Leucuția și am prezentat D-lui Maniu proiectul liberal și materialul documentar cu care a fost de acord de data aceasta. După întoarcerea mea la București am auzit că Dl. BRATIANU, a scris D-lui Maniu propunându-i o adresă comună de mulțumire a celor treizecizeci către Guvernul American pentru ajutorul propus României. Dl. Maniu a respins negativ în sensul că actualul guvern nu merită să fie ajutat. N'am citit scrisoarea. D-nii MIHALACHE și POPOVICI, mi-a spus să inspir un articol în „Dreptatea” de mulțumire.-

La începutul lui Martie au loc arestări importante și cu caracter general. Dl. Maniu este rugat să vină la București, partidul fiind foarte impresionat de ce se petrece.-

Îndată ce s'a întors și a luat contact cu Dl. BRATIANU și TITEL PETRESCU, a cerut să vadă de Dl. Berry și Holman, Memoriul către O.N.U., era gata și cei trei preșidenți de partid l-au semnat încredințându-l D-lui Maniu pentru transmitere.- ./.

Secretarului Legăției Engleze, Dl. HOLMAN, neputându-ne primi.-

06503 497

Ingrijorarea și marea an partid în măsura în care are arestările se înmulțeau și nici o intervenție anglo-americană nu se producea-

Intr'o ședință a biroului s'a produs redactarea unui apel către toate parlamentele străine.-

Dl. MIHAI POPOVICI, sa însărcinat cu redactarea lui, apelul era făcut în genul memoriilor noastre și era conceput în termeni destul de tari pentru practicile Guvernului Român.-

Dl. MANIU, a dat textul pentru tradus în englezește, D-lui SERDICI, nu știu ce s'a făcut că Dl. MANIU, sp a afirmat mai târziu că s'a trimis.-

Partidul nu lăsa nici o poziție față de tratatul de pace care fusese depus, pentru rectificarea în Parlament. Afară de declarația citită de Dl. HATIEGANU, în anul 1946, în Consiliul de Miniștri și în care se făceau rezerve asupra Basarabiei și Bucovinei de Nord.- Paternitatea acestei declarații aparține D-lui Mihai Popovici și HATIEGANU, Dl. Maniu a aprobat în totul a doua zi când a venit în București. Dl. MIHALACHE, a desaprobat-o. Biroul Partidului a redactat o declarație mai amplă care urma să fie dată publicității în Mai Iunie 1947. Delegația permanentă a luat în cercetare acest proiect pe care l-a găsit inoportun și insuficient.- Era inoportun pentru rezervele repetate-deși voalate - referitoare la Basarabia și Bucovina de Nord ca și pentru problema repatriierilor. Era insuficient ca materii tratate. S'a ales o comisiune din sânul delegației care să dea o altă redactare proiectului și să hotărască momentul publicării lui. Comisiunea s'a întrunit, a fixat bazele proiectului, cu redactarea căruia am fost însărcinați, dar nu l-am mai redactat fiindcă situația generală internațională nu mai permitea, ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~, după părerea mea o astfel de poziție.-

La începutul lui Iunie se convoacă din nouă delegația permanentă și toți parlamentarii pentru a se discuta politica generală și asistența celor arestați.-

Dela prima ședință se vede atmosfera, Critici vii se anunțau. Au luat cuvântul în primul rând țărăniștii care au cerut schimbarea tacticii partidului, colaborare cu regimul, intrate în parlament și acte vizibile pentru îmbună-

tățirea raporturilor cu Uniunea Sovietică. Ardelenii și unii regătenii au vorbit în sens contrariu. Dl. MIHALACHE și cu mine am fost puși în situație grea, fiindcă nu eram preveniți de acțiunea celor mai buni prieteni din Regat, care se pare - nu se făcuse în prealabil.-

Dl. MANIU, a făcut la sfârșitul celei de a treia zi a ședințelor delegației, un amplu expozeu în care a arătat în esență că tactica este determinată de adversari.

Azi este în joc existența noastră națională, care este primejduită dela Răsărit. Guvernul este capabil să facă tot. Intrarea în Parlament ar însemna recunoașterea lui și mai grav, suportarea hotărârii lor, ce va aduce privityor la dinastie și poate mai mult încă.-

Delegația n'a fost pusă în situația să i-a o hotărâre.-

Tactica pe care Dl. MANIU, a denumit-o pentru prima dată, a „rezistenței naționale,” a rămas mai departe singura politică a partidului, posibilă atât timp cât Dl. MANIU, era Președintele lui.-

La 4 Iulie, Președintele Camerei, trimite deputaților național-țărăniști, invitațiuni să se prezinte la ședințele Camerei în cel mult 20 de zile. La 5 Iulie are loc o ședință de birou în care eu propun intrarea în Parlament. Dl. MIHALACHE mă susține. Dl. MANIU, și restul biroului se opun. Dl. MANIU, întrebuințează chiar cuvintele „ar fi un dezastru”.-

Se hătărăse convocarea Comitetului în Central la început pentru 23 Iulie, apoi pentru 19 Iulie, la ordinea de zi: politica generală a partidului.-

Acest Comitet trebuia să aibă loc într'un moment în care mare parte din partid era în închisorile dela Pitești, Craiova, Gherla și Miercurea Ciucului, iar restul cuprinse de frământări și îndoeli asupra drumului pe care mergeam dela 23 August 1944, sub conducerea D. lui Maniu.-

ss/ Penescu,

7 Aug 599
copie vezi vol. 3. f. 511 - 515.

00505

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar următoarele la în-
trebările ce mi se pun:

1/. Ce a înțeles dl. MANIU prin cuvintele: "Balaurul
urea să ne înghită" și care este părerea mea în această pri-
vință.

Am arătat în declarația mea din 7 August ce a înțeles
dl. MANIU prin aceste cuvinte nereproduse acolo.

Aceasta înseamnă, în fond, tendința expansionistă a Uniu-
nii Sovietice. Impotriva ei România nu putea să se apere decât
cu sprijinul Anglo-American.

De aceea dl. MANIU, considera că este necesar să se
dobândească acest sprijin.

Cred că Uniunea Sovietică nu amenință existența Ro-
mâniei ca Stat independent, deci neinglobat în Uniunea Sovie-
tică. Nici un fapt - dela 23 August 1944, până azi - nu jus-
tifică o asemenea temere.

2/. Dacă congresele partidului tinute în 1945 și 1946
erau inițiate de conducerea centrală, dacă aceasta cunoștia
cuvântările tinute acolo și în întrunirile ce au avut loc la
aceea epocă.

În Ianuarie 1945 s'a trimis tuturor organizațiilor
instrucțiuni pentru ținerea congreselor care nu mai auuseseră
loc dinainte de 1937.

Ni s'au trimis procesele-verbale în care uneori erau
rezumate și cuvântările tinute. În general însă la secretariat
nu se comunica programarea de adunări și cuvântările ce sau
ținut. Unele din aceste erau trimise direct ziarului "Drep-
tatea" pentru a fi reproduse.

3/. Cum s'a organizat Campania Electorală.

După cum am mai declarat în campania electorală eram
în imposibilitate să activez.

Înainte de 9 August, când am suferit agresiunea, delega-
ția permanentă a numit un comitet electoral, condus de domni

./.

00506 500

CEZAR SPINEANU si AUREL DOBRESCU.

Acesta comitet era însărcinat cu redactarea si tipărirea manifestelor si trimiterea lor la organizatiuni, cu propaganda prin adunări etc. După câte stiu, nu sau dat instructiuni speciale organizatiilor. Fiecare si-a rânduit campania electorală cum a putut mai bine fără un program dela centru. Initiatiivele erau locale. Tineretul si-a constituit un comitet electoral propriu care trebuia să se organizeze participarea întregului tineret din judete la lupta electorală. Afară poate, de Bucuresti, aceasta initiativă nu a avut succes. Tinerii din org. locale au luptat sub conducerea prezidentilor acestora, nu sub aceea a comitetului central.

4/. Dacă cunostiam agresiunile si interventile armatei din timpul alegerilor si in afară de acest timp.

Unele organizatii mi-au trimis rapoarte de felul in care au decurs alegerile, unde erau relatate si incidentele petrecute in timpul efectuării votării, sau mai înainte. Conducerea de partid n'a dat dispozițiuni sau instructiuni pentru apărarea urnelor sau formarea de echipe de șoc. Sau dat numai instructiuni tehnice.

5/. Ce stiti despre organizatia militară din partid?

Completez cele deja declarate: Când sau constituit cercul de studii si sectiunile profesionale, la începutul anului 1945, odată cu începerea reorganizării partidului său creat si sectii militare.

La cercul de studii s'a constituit sectia apărării naționale, care era de obiect studiul problemelor de organizare ale armatei.

S'a constituit din initiativa unuia din cei doi veri STOICA și sectia profesională a militarilor.

Nu m'am ocupat niciodată de aceste sectiuni.

Domnii TASCĂ ca presedinte si ZANÉ referent general al cercului de studii pot da relatii asupra activității sectiei apărării nationale.

Despre sectia profesională n'am auzit că a functionat până când s'a ocupat de ea organizatia Capitalei.

In Sept. 1946, grupul de tinerii ofiteri care m'au vizitat a fost condus de avocatul D. IONESCU.

Acesta mi-a spus că acestia ofiteri vor să constitue o sectie militară a tineretului. I-am răspuns că ei trebuie să

./.

00000501
meargă la secția militară profesională deja existentă. N'am mai
auzit nimic despre acești tineri ofitieri. Nici conducerea tinere-
tului nu mi-a vorbit de o secție militară a ei. În apropiere
de alegeri am întrebat pe IONESCU dacă printre militarii care
au venit la mine s'ar găsi cineva care să mă însoțească în Ar-
geș. N'a fost nimeni.

De activitatea secției profesionale militare nu știu
nimic.

se/ N. Penescu.

7 August 1947

7 aug 502
copie regi vol. 3. f. 508-510
00508

D E C L A R A T I E
=====

Subsemnatul **NICOLAE PENESCU**, declară la întrebarea dacă **DI. MANIU** considera existența României primejduită dela Răsărit și cum concepe Dsa. aceasta primejdie, răsund:

DI. Maniu consideră că există un pericol pentru România de a intra în cadrul Uniunii Sovietice, prin voința guvernului și a Parlamentului actual sau al altuia mai accentuat comunist.-

DI. MANIU deducea aceasta primejdie din politica actualului guvern și anume: Acordurile de colaborare economică ce împreună cu convențiile comerciale și prestațiunile armistițiului ar îngloba România în economia Sovietică; din punctele care erau în pregătire între România, Iugoslavia și Bulgaria și care ar urmări acela scop; din ansamblu situației internaționale din care s'ar degaja intențiunea popoarelor slave dela Nordul și Sudul României să se unească cu Uniunea Sovietică, România împiedica continuitatea masei slave.-

DI. MANIU spune c'am aceste lucruri în conversațiuni particulare. În declarațiuni făcute în fața forurilor partidului el a manifestat aceste preocupări în termeni mai clari la sesiunea din 7 Iunie a Delegației Permanente când s'a discutat tactica partidului. **DI. MANIU** a spus atunci că această tactică trebuie adaptată intențiilor adversarilor /guvernul/ care pune în primejdie independența țării prin scopurile sale. Aceste conversațiuni sau schimbări de vederi au avut loc cu mai multe prilejuri, de pildă: la schimbarea de guvern dela 6 Martie pe care **DI. MANIU** o atribuia intervenției categorice a D-lui **VASINSCHI** în sensul eliminării din guvern a Ministrilor Naționali-Tărăniști; după criza constituțională din Mai 1945, la cuvântările ocazionale ținu-te de membrii guvernului la diferite ocaziuni, la aplicarea acordului dela Moscova, cunoașterea acordurilor de colabo-

502

rare economică /Sovromuri/ sau convențiunile comerciale din 1945-1946, la discutarea pactelor cu Iugoslavia și celui proiectat cu Ungaria și Bulgaria.--

Pădă ca Dl. MANIU să fi luat o poziție fermă și fără ca partidul să fi adoptat o politică sau o atitudine în această privință, s'a creșt totuși în anumite cercuri din partid /în special membrii delegației permanente și apropiații D-lui MANIU/ o aprehensiune față de aceste perspective.--

În memoriile făcute aliaților nu s'a făcut nici o aluzie la aceste preocupări, ele având alt obiect.

Este posibil ca Dl. Maniu să fi împărtășit reprezentanților politici englezi și americani în România sau reprezentantului francez pe care îl vedea unșori.--

Cum am arătat în expunerea generală a politicii partidului, Dl. MANIU a întrebat pe dl. BERRY - față de mine- în Martie anul acesta, dacă America privește cu interes România. La aceasta Dl. BERRY a răspuns în termeni generali că Statele Unite privesc cu interes toate țările din această parte a Europei.

ss/.N. Pehescu.

7 August 1947

10 One 505
copie vezi vol. 3 f. 526 - 535. 00510

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar următoarele:
Organizația muncitorească este prevăzută de Statut.
Ea a fost creată, imediat după 23 August de Dl. ILIE LAZAR, ajutat de dl. ROMULUS GEORGEANU și de ardelenii aflați în România.

Organizația cuprindea nuclee în multe întreprinderi importante. Aceste nuclee nu lucrau pe față. Menirea lor era să atragă cât mai mulți muncitori în partid și să ajungă la conducerea comitetelor de fabrică și sindicatelor. Totodată org. muncitorească, constituia o masă de manevre pentru orice împrejurări.

Se căuta a se atrage mai ales acele elemente muncitorești, care nu erau primite în sindicate, cunoscute prin activitatea lor trecută anti-democratică. Pentru recrutarea de elemente în organizația muncitorească se foloseau lipsurile datorită secetei și urmările războiului, pe care clasa muncitorească le resimțea cea din tâi.

Este evident că se urmărea îngrenarea închegării unității muncitorești și folosirea acestor elemente contra ei.

După arestarea lui ILIE LAZAR, anul trecut, organizația a intrat în descompunere, din cauza certei între Dl. ROMULUS GEORGEANU și grupul LAMBRU BERCARU.

Colaboratorii D-lui GEORGEANU: Niculescu, Ionescu C.F. R., Teodorescu, au plecat însă din partid. Grupul LAMBRU, a ajuns astfel la conducere. Dl. MANIU a numit o comisiune interimară sub președinția D-lui BENIAMIN. Grupul LAMBRU ținea sedințe la club, unde se rosteau de multe ori discursuri cu vădit caracter șovin și provocător. Eu am interzis atunci aceste adunări, printr'un comunicat publicat în "Dreptatea" și afișat la intrarea în Club.

Dl. MANIU, a luat însă partea grupului LAMBRU. S'a pus atunci în discuție reorganizarea secției muncitorești, sub o altă conducere numai pentru Capitală actuala conducere ră-

mândând a organizației muncitorești pe tot. În această situație se găsea organizația muncitorească în momentul arestării lui Lambru .-

DI. MANIU, încuraja și aci elementele dinamice care erau tot de origine din fostele grupări de dreapta.

Ele imprimau organizației muncitorești un caracter anti-semit și agresiv.

Organizația aceasta, ca și cea a tineretului, erau apreciate de DI. MANIU, ca foarte importante pentru anumite acțiuni tocmai din cauza acestor caracteristici ale ei.

2/. Organizația tineretului este prevăzută în Statutul Partidului din 1935. Ea cuprindea două sectoare: Tineretul Universitar și cel până la 25 ani.

Tineretul Universitar era oarecum autonom. În vârful acestei organizații era un secretar, care lucra direct cu președintele partidului, fiindcă însăși organizația era sub conducerea personală a acestuia. La venirea mea la conducerea secretariatului general, am găsit un embrion de organizare. Am căutat să o adâncesc. Am încurajat deci umplerea cadrului cu cât mai mult continut. DI. MANIU, dădea o mare importanță acestei organizații. Tineretul însă manifesta tendințe naționaliste, anti-semite și avea infiltrațiuni legionare, care ajunseseră până la conducerea lui.

Aceste tendințe sau accentuat și tineretul a scăpat complet din mâna secretarului general, în măsura în care acesta se putea ocupa de partea de organizare a lui. Așa se explică manifestările făcute la 10 Mai anul trecut, manifestele imprimate și difuzate fără stirea mea, fiindcă stiau că nu-mi dau aprobarea și organizarea lui pe modul de cerc /cuib/ sau creerea unei școli de cadre, condusă de foști legionari.

Situația a ajuns atât de gravă, încât -înainte de Paști- am trebuit să o aduc în discuția Biroului Partidului, din cauza următoarelor împrejurări:

Am fost informat de elemente democratice din tineret /Dragulănescu, Președinte pe atunci, Novac și alții/, că în contra prevederilor regulamentului secția tineretului a început să se creeze "cercuri" de câte 10 studenți, în care se intra numai după prestarea unui jurământ și plata unei cotizatiuni. De asemenea că inginerul VETELEANU cunoscut l gionar, a inițiat o școală de cadre, condusă tot de elemente fost legionare, la care se țineau conferințe în spirit legionar.

506

Am profitat de ocaziunea unei sedinte a delegatiei permanente a Tineretului Universitar pe tară, care s'a tinut in Club, inainte de Paste, /anul acesta/ m'am dus la acesa sedintă si am făcut o declaratie foarte categorică in sensul că eu nu pot admite cultivarea spiritualității legionare in Tineretul National Tărănesc deci nu permit creerea de cercuri si nici scoli de cadre, unde tărănismul este predat de fosti legionari.

Majoritatea delegatiei a rămas neplăcut surprinsă de intenventia mea. Ea era cu atât mai necesară cu cât conducerea de până atunci a centrului Universitar Bucuresti, trecuse dela DRAGULANESCU -democrat- la fosti legionari, cu prilejul alegerilor, in care au invins elementele fost legionare. Unii din fruntasi tineretului mi-au spus că dacă ei nu lucrează de acorod cu aceste elemente, pierdea tineretul, care merge spre dreapta, in vreme ce partidul se complăce in echivoc.

Sebizat de un memoriu al lui DRAGULANESCU si de cele petrecute la delegatia permanentă a tineretului, am convocat o sedintă specială a biroului partidului, unde am expus cele de mai sus si am cerut să se ia imediat măsuri pentru curmarea acestor stării. Dl MANIU nu a agreia însă punctul meu de vedere. Ca de obicei când nu-i plăcea o atitudine a noastră, ridica sedinta fiindcă avea o întâlnire importantă. Am aflat că unii membri ai delegatiei -cei din club- s'au plâns Dlui MANIU contra mea. Dl MANIU nu mi-a spus nimic însă, fiindcă văzuse atitudinea mea. ~~XXXXXXXX~~ Este evident că orice actiune îndrăzneată a tineretului / manifestatiuni, manifeste clandestine/ plăcea Dlui MANIU să întretină o permanentă stare de agitatie. Predominarea elementelor dinamice -foste legionare- in organizatia Tineretului a fost incurajată de Dl. MANIU.

3/. In afară de cele declarate anterior, privitor la cercul profesional militar, adaug:

Potrivit Statutului puteau să existe două sectiuni militare, una apartinând Cercului de Studii si Documentare, prezidată de profesorul TASCA, având referent general pe Dl. ZANE si cealaltă, sectia profesională.

Aceasta din urmă se compunea din sectiile profesionale militare din fiecare judet si Capitală, care aleg un presedinte si un secretar pe tară.

Eu nu m'amaai ocupat niciodată de sectia profesională, al cărei rost nu-l vedeam. Ce probleme profesionale pot desbata militarii in rezervă. Această se intelege la alte categorii de profesionisti liberi sau functionari, care sunt in curs de acti

507

uitate. Nici generalii -toti foarte in varsta- nu ~~deja~~ să colaboreze cu mine.

Si lucra cu Dl. MANIU, sau, -pentru organizatia Captalet- cu Dl. MIHALACHE. Am auzit pe generalul ZORZOR că se lucrează la un proiect de reorganizare al armatei. Am inteles că acest studiu se făcea la sectia militară dela ceroul de studii si documentare Era de resortul D-lui ZANE. EU n'am stiut de existența in fapt a sectiunii militare pe țară, decât atunci când am primit raportul si scrisoarea G-ralului NEGRET, adresate D-lui MIHALACHE și când am auzit că existau chiar neintelegeri pe chestiunea conducerii aceste sectiuni, deferite spre rezolvarea D-lui MANIU. Am primit odată la secretariat doi ofitieri deblocați, care au cerut să se inscrie in sectia militară. Iam îndreptat la G-ralul NEGRET

De curând am primit vizita unui Lt.Col. siberat dela Miercurea Ciuc, care mi-a spus că face parte din sectia profesională militară din Jud. Tulcea. Nu stiu ce importanță a dat Dl. MANIU, acestei sectiuni. Dacă însă ea putea cuprinde câți mai multi ofitieri deblocati ea putea atunci să joace un rol important in acțiunea D-lui MANIU, alături de sectoarele muncitoresti a tineretului:-

3/, Eu am făcut declaratiile mele nu pentru judecători ci pentru cronicarul ziarelor de mâine.

- De când forurile partidului a început să lucreze dela inceputul anului 1945 -nu se mai poate vorbi de politica D-lui MANIU, personal ci de a partidului, prin delegatia permanentă si prin comitetul actual executiv.

Dacă delegatia permanentă si comitetul central au tarificat sau a primit aceasta politică a D-lui MANIU, nu mai puțin ea a devenit prin aceasta politica partidului.

După alegerile dela 19 Noembrie, reactiunea contra acestei politici, care se produsese primadată după constituirea guvernului dela 6 Martie 1945, care ~~inexpus~~ a început să se manifeste. Ea a fost la inceput timidă, mai ales când se manifesta in forurile partidului, unde îmbrăca forma expozeurilor doctetice sau a generalităților istorice.

Ceidae la inceput a fost numai o stare sufletească, a luat inceputul cu încetul conturul mai precise, atunci când evoluția evenimentelor arpta mai evidente greselile comise.

In capitakul "Secretarul General" din declaratia din 7 August am arătat încercările nule desigur timide, ca și ale celorlalte, de a pune in discutie aceasta tactică.

./.

508
In declaratiile, date ca raspuns la intrebari ^{precise} /tineret, muncitori/ am aratat si intentiunile mele ferme pentru a opri anumite tendinte, cu care nu puteam fi de acord. Am aratat deasemenea lipsa mea totala de contact cu unele sectiuni ale partidului /cea militara in deosebi/ si, in parte, cu politica externa, care era rezervata exclusiv D-lui MANIU.

Desi secretar general al partidului, eu eram strain de unele activitati in anumite sectoare din partid.

Atunci cand Dl. MANIU, a hotarat sa ma determine a pleca in straintate nu mi-a vorbit de vre'o misiune. A putut s'o aiba in minte si sa consider ca eu voi lucra acolo sub directiunile D-lui MIHALACHE. Dl. MANIU, nu-mi preocupetea elogiile, care desigur m'au mângălit totdeauna, dar nu m'au impiedicat sa vad realitatea.

Criticile aduse tacticelor partidului, asa cum a fost expusa de Dl. MANIU sin sedinta Delegatiei Permanente nu sunt insa nimic fată de recunoasterea publica, facuta de Dl. MANIU, insasi prin organizarea plecării noastre in straintate.

Dacă trebuia sa mergem sa cerem inteventiuni pentru schimbări in Romania, aceasta insemna ca in interior nu mai era nimic de facut.

In ajunul Comitetului Central, incercă sa plece cu avionul Vicepresedintele si secretarul general al partidului. Este marturisirea categorică a infrangerii din interior si expunerea celor care plecau la dezaprobarea partidului si chiar la ridicul.

Marele Partid National-Tărănesc se prăbuseste la Tâmbădu.

Durerea pe care eu am resimtit-o in clipa când șuera gloantele politistilor, in dimineata de 14 Iulie, a fost imensa. Ea se oglindeste in primele declaratii date anchetatorilor.

Am executat o dispozitie a D-lui MANIU, fără sa ma gândesc la urmări.

Tâmbădu era totuși fatal, pentru că n'am stiut sa adaptăm tactica partidului la imprejurările internationale si interne existente corespunzătoare intereselor poporului.

Partid de stanga, trebuia sa colaboreze cu partidele muncitoresti asa cum am facut si altădată.

In loc de aceasta ne-am asezat intr'o postură ~~na~~ de adversitate față de ele, făcând din partid o armă de apărare și de refugiu a burgheziei si a elementelor de dreapta, deci o piedică in calea transformărilor sociale. Care vin si pe care, noi insine in tineretea Partidului Tărănesc, le-am dorit și am luptat pentru ele.

00515 589

Am plecat dela ideea false dar sustinută de Dl. MANIU -cum am arătat- ca pretinsa expansiunea sovietică va trece peste trupul României.

Am crezut a priori, că nu putem colabora cu partidele muncitorești fiindcă acestea ne vor numai ca anexa. Am pierdut rând pe rând toate pozițiile pe care le-am avut.

~~Toate~~ Sau reînviat toate sloganele trecutului, fără să ne dăm seama că ducem lupta contra formelor noi de viață, noi vechii târâniști care deaproape 30 de ani luptăm pentru idealuri ce le puteam așa de ușor înfăptui în tovărășia partidelor muncitorești, ne-am trezit în tabăra adversă și alături de cercuri și elemente nedemocrate.

Noi, colaboratorii D-lui MANIU, din birou și delegația permanentă suntem de vînd că am ajuns aci, desi mulți dintre noi eram oameni de pregătire spirituală și sufletească profund democratică, fiindcă n'am știut să ne debarasăm la timp de celace un coleg spunea "Mesianismul" în care am crezut.

Cred în conștiința mea, că-mi servesc mai bine țara recunoscând o gresală decît persistând în ~~sa~~ ea.

ss/N. Penescu.

10 August 1947.

I
30 Sept
510
copie regi vol. 3. f 700-705
00516

DECLARAȚIE
=====

Privitor la arhiva dela club, completez declarația mea anterioară cu următoarele :

N'am știut că dl. Ionescu a adus o parte din arhivă pe Str. Treisprezece Septembrie.

El mi-a spus că a dus ceva la un prieten fără a-mi spune la cine.

Arhiva dela secretariat nu conținea dosare cu fișe ale oamenilor politici, lucrări de secretariat. Asemenia dosare au fost făcute de Boșca Mălin personal și le ținea într'o casă de fier. După disperția lui Boșca Mălin casa de fier a fost adusă dela Biroul presei în camera arhivei, dar nu știu la ce dată, lămuriri pot fi date de dnii Ionescu și Ioniță. Atunci când am cerut comisiei de presă îndepărtarea lui Boșca Mălin, unul din principalele motive a fost și acel al maniei acestui om de a face spionaj și mie - suzisem - mi-a făcut dosar. Dl. Maniu îl sprijinea. Il considera ca un om înzestrat. L'a însărcinat să facă istoricul romanțat al acțiunii, care a dus la 23 August 1944. Dl. Ionescu mi-a adus odată la mine la birou o lucrare broșată a dlui Ilie Lazăr și un dosar cu hârtii variate găsite tot în casa de fier la biroul presei, printre care era și o demisie a mea - mai veche - dată tot dlui Popovici. Am dus la dl. Maniu broșura și dosarul. Am reținut scrisoarea pe care i-am arătat-o dlui Popovici, care mi-a explicat că el a dat hârtiile lui Boșca Mălin ca să le pună la adăpost. Printre hârtii se găseau și copii de pe memoriile către aliați. De prezența dosarelor cu fișele oamenilor politici în casa de bani știu persoanele mai sus arătate.

În arhiva secretariatului se mai găseau următoarele dosare cu documentele ce arăt mai jos:

00547 511

I. Un dosar cu copii după memoriile adresate celor trei misiuni (rusă, engleză și americană) cu anexele lor.

II. Unul sau mai multe dosare cu lucrările făcute de liberali pentru sprijinirea cauzei românești la conferința păcii. Printre aceste lucrări mi-aduc aminte de :

1). Un memoriu a dlui Papacostea privitor la Dobrogea și Gărdilater;

2). Un memoriu asupra problemei Ardealului din punct de vedere istoric, etnografic și al unității sale economice (nu-mi aduc aminte autorul),

3). Un memoriu asupra Basarabiei, lucrat cred, de dl.Gh.Brătianu;

4). Un memoriu asupra minorităților lucrat de dl. Ghiță Pop și

5). Două lucrări asupra problemei Dunării.

După aceste lucrări s'au făcut la Secretariat mai multe exemplare pe care le-am distribuit după cum urmează:

1). Din ordinul dlui Mihai Popovici, câte un exemplar a fost dat dlui Dimitrie Gusti, la plecarea sa în America, dlui Franasovici, dlui Popovici personal pentru un diplomat străin și dlui Maniu pentru a fi trimise dlui Gafencu.

III. Un dosar cu lucrări privitoare la Armistițiul și anume:

Extrase din lucrarea dlui Mihail Ghelmegeanu, pe care acesta a dus-o la Moscova în 1945 din convențiile din 1945, din acordurile din 1946 și date privitoare la aceste acorduri, convențiuni și executarea armistițiului, procurate tot de dl.Ghelmegeanu dlui Mihaleche dela care le-am avut.

IV.- Un dosar cu circulările trimise organizațiilor lor aceste a rămas la club.

V. Dosarele cu rapoartele organizațiilor privitor la felul cum s'au decurs alegerile, cărți de alegători - dovedind delict electorale, declarații și câteva zeci de mii de cereri de înscrieri în listele electorale, care s'au făcut la clubul central.

Aceste erau în pachetul care a fost adus de mine de acasă și încredințat ofițerului american potrivit în-

00518 572

dicațiunilor ce am primit, pe lângă pachetele cu declarațiile de înscriere în liste, care se găseau la dl. Hațieganu, cu alte dosare pe care nu le cunosc.

S'a mai constituit un dosar al conferinței de pace cuprinzând cele două memorii Gafencu și un raport asupra felului în care s'a executat convenția de armistițiu ce a fi servit la întocmirea memoriilor Gafencu. Le-am arătat pe toate delegației Gafencu. Dl. Zane și Serdici au contestat exactitatea cifrelor.

Memoriul către O.N.U. și telegrama din Martie către cei trei miniștri de Externe au rămas la liberali.

La mine au mai rămas dosarul cu primele hotăriri ale delegației permanente și comitetului central, care cred că se găsesc în arhiva clubului. Declar că nici odată n'am avut în arhiva secretariatului sau eu personal vreun dosar sau vreo hârtie cu caracter ilegal sau compromițător, nici n'am văzut vreodată un asemenea document sau ceva în legătură cu acțiuni în străinătate sau tinzând la răsturnări interne pe căi ilegale. De asemenea n'am avut niciodată informatori dintre funcționarii de Stat. Nu cunosc nici un funcționar din Ministerul de Interne (Sigu-ranța), Prefectura Poliției Serviciul Special, etc., care să-mi fi servit informațiuni dela aceste autorități, ce aflam, era dela persoane particulare și întâmplător erau lucruri necontrolate și de multe ori neverosimile. Acestea le comunicam uneori Biroului partidului.

ss. N. Penescu.

30 Septembrie 1947.

Fisa

06520

513

NICULAE CARANDINO, membru în Delegația Permanentă a Partidului Național-Tărănesc, director al ziarului "Dreptatea" ziarist, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, fiul lui Gherasim și al Elenei, căsătorit, domiciliat în București, Str. Spiru Haret Nr.16, declară următoarele :

În seara zilei de 13 Iulie 1947, am luat hotărârea de a părăsi țara cu avionul la ordinul Domnului Maniu. Destinația era pentru Turcia.

Am fost chemat de Președintele Partidului Național-Tărănesc pe la orele 20, în ziua de 13 Iulie 1947, pentru a-mi comunica plecarea împreună cu alte trei persoane: Dl. Ion Mihailescu, Dl. Ilie Lazăr și Dl. N. Penescu.

Soția mea a aflat din spusele mele pe la orele 22-23 în aceeași seară despre proiectul meu de plecare și la îndemnul meu a consimțit să mă întovărășescă. Tiu să menționez că nu aveam nici un fel de alte cunoștințe despre această chestiune și în consecință nu are nici o vină personală în cele ce s'au întâmplat.

Am primit instrucțiuni de la dl. Maniu pe la orele nouă seara în ziua de 13 Iulie ca să-mi fac bagajele să fiu gata pentru orele 1 din noapte la rondul tramvaiului Nr.14, la capul liniei în ziua de 14 Iulie.

În acest scop, m'am pregătit, mi-am luat lucrurile și nevasta și m'am dus cu mașina lui Ilie Lazăr la punctul de întâlnire la rond. De acasă am plecat cu un taxi până la Arcul de Triumf, unde l-am găsit pe Ilie Lazăr așteptându-mă conform instrucțiunilor ce am primit de la dl. Iuliu Maniu.

515

00021

Cu mașina lui Ilie Lazăr în care era numai el și șoferul, am urcat cu soția mea și am mers până la capul liniei 14, Șoseaua Iancului. De aici am plecat cu aceiași mașină după ce în prealabil am anunțat domiciliu și pe dl. N. Penescu, anume trecând cu mașina pe la el în Str. Mureșanu 16.

Dela capul liniei 14 am pornit cu aceiași mașină în care mă aflam, mai departe spre aerodrom, în scopul de a aștepta avionul care urma să sosească.

Am așteptat acolo până aproximativ între orele 6-30 - 7 dimineața. Mai sosise în același punct dl. Ion Mihalache, dl. Penescu și D-na, precum și patru tineri necunoscuți de mine decât în aceiași seară și care urmau să asigure executarea tehnică a plecării.

La sosirea avioanelor au venit cu mașinile pe teren și au descărcat bagajele. În timp ce unii se urcau în avion, au răsărit din vale agenții poliției care au tras focuri asupra noastră, probabil spre intimidare. Am fost culcați și percheziționați.

Nici asupra mea, nici asupra soției mele nu s'a găsit nici un fel de armă. După aceea am fost încărcăți în mașină și transportați spre Capitală la Inchisoarea Malmaison.

Susțin, stărui și semnez.

În a doua declarație, N. CARANDINO Arată următoarele :

Aproximativ acum două săptămâni, poate mai mult, a avut loc Delegația Permanentă a Partidului, la care nu am participat. Am aflat că s'ar fi discutat continuarea Sfatului Parlamentar.

În ultimele zece zile cu prilejul reorganizării ziarului "Dreptatea", am fost convocat la Consiliul de Administrație al gazetei și apoi la Biroul partidului, cu care prilej am discutat în contradictoriu cu fruntașii respectivi : Iu-

Iuliu Maniu, Ion Mihalache, G.Zane, Ion Hudiță, Ghiță Pop, Lazăr Iliescu, Ștefan Mihăescu, etc. Am discutat exclusiv probleme privitoare la gazetă.

Acum aproximativ o lună luând hotărârea de a părăsi țara din motive profesionale și ordin profesional, am comunicat acest fapt D-lui Maniu, D-sa n'a dat nici un răspuns.

Prima oară când dl. Maniu a discutat cu mine problema plecării a fost în seara zilei de 13 Iulie, aproximativ orele 7-8. Cu această ocazie, D-sa mi-a spus să mă pregătesc de plecare, fără să-mi spună cine mă va însoți.

Menționez că d-sa m'a căutat în cursul zilei și nu m'a găsit decât prin telefon acasă seara, când a comunicat să vii la el urgent. Telefonând acasă am aflat că sunt căutat și m'am dus să-l văd pe Bulev. Dacia. La această întrevvedere, în afară de cele spuse mai sus, m'a rugat să reviu la orele 9.30 pentru a primi instrucțiuni.

În acest interval de timp m'am dus acasă și mi-am făcut bagajele. Soția mea lipsea.

La orele 21.30, m'am prezentat la Dl. Iuliu Maniu. Aci dl. Maniu mi-a spus următoarele : mai urmau să plece dl. Ion Mihalache, dl. N. Penescu eventual cu D-na și Ilie Lazăr. L-am întrebat pe dl. Iuliu Maniu ce voiu avea de făcut în străinătate. Mi-a răspuns că nu are el să mă învețe pe mine, știind eu foarte bine cum să mă descurc. Firește, a adăugat, că trebuie să lupt pentru democrație, pentru libertățile publice și pentru ușurarea regimului din închisori.

Nu mi-a dat nici o altă îndrumare. Mi-a spus doar că avionul va ateriza în Turcia. L-am întrebat cum a organizat plecarea și mi-a răspuns că foarte bine.

La ora 21.30 era și dl. Ion Mihalache. Au venit ceva mai târziu și doi tineri : Inginer Popescu și Gafencu. Discuții-

00523 516

le au fost în jurul plecării. Dl. Iuliu Maniu ne-a ținut un discurs în care ne-a explicat răspunderea pe care o au, transportând persoane atât de însemnate. Din ce spuse, Dl. Maniu a atras atenția asupra misiunii lor și le-a mulțumit pentru sacrificiul pe care-l fac pentru țară. Nu a spus decât propozițiuni de ordin general referitoare la dragostea de țară, la importanța împrejurării.

Odată ajuns acasă am povestit soției mele despre plecare și am îndemnat-o să vină cu mine. Și-a făcut bagajele repede, am luat o mașină și am plecat.

Servitoarei și poștarului am spus că plecăm la Mangalia

Dl. Ion Mihalache a ascultat în timpul întrevederii, dispozițiile de ordin general ale D-lui Iuliu Maniu, cât am fost de față nu-mi amintesc de ceva deosebit, afară de cele spuse mai sus de dl. Iuliu Maniu și reluate sub altă formă de dumnealui. Dl. Mihalache a precizat că motive de securitate personală îl îndeamnă să plece și că odată ajunși, la va explica arătând că trebuie să lupte pentru democrație și libertate, pentru apărarea vieții deținuților politici. D-sa a adăugat că aceștia sîn urmă problemă i se pare principală.

Dl. Iuliu Maniu a vorbit cu tinerii Popescu și Gafencu mai multe chestiuni banale, întrebându-i cu ce se ocupă în viața de toate zilele și părând chiar interesat de felul în care Ing. Popescu își recomandă iscusința în meserie.

Pe inginerul Popescu și Gafencu i-am cunoscut pentru întâia oară în aceiași seară la Dl. Maniu.

De acasă am plecat cu soția mea să întâlnim pe Ilie Lazăr. Împreună cu el și cu mașina lui, cu un șofer am trecut pe la dl. Penescu pentru a-l lua cu noi. Dl. PENESCU însă a venit cu soția sa în altă mașină. Cu Ilie Lazăr n'am discutat nimic deosebit pe drum. Nevestei mele îi era frică, iar el făcea glume și o liniștea. Nici eu nici soția mea nu am avut

06524 517

nici un fel de armament asupra noastră.

Pe la ultima stație a tramvaiului 14 am pornit spre aerodrom cu mașina lui Ilie Lazăr cu care venisem, lângă șofer Ilie Lazăr, în fund eu și nevastă-mea, plus bagajele.

Șoferul era îndrumat spre locul unde mergeau mașinile dinainte. Am ajuns pe la orele 3 aproximativ. Unii au mai coborât din mașină să se odihnească pe iarbă, sau să se plimbe puțin pe lângă perdeaua de salcâmi.

Chiar dacă ași fi apreciat că nu am încredere în organizare și că nu trebuie să plec, sunt convins că n'ași fi izbutit să modific hotărârile D-lui Iuliu Maniu referitor la plecare.

Discuțiile care au fost până la sosirea avionului, s'au referit la plasarea în avioane (persoane și bagaje), la problema volumului bagajelor, la teama și la aprehensiunile soției mele, la gândul exprimat de noi toți asupra celor rămași acasă, din partid și din familie, etc.etc.

Aceasta este declarația pe care o semnez de bună voie.

În a treia declarație, N. CARANDINO declară următoarele:

S'a găsit la mine o carte de vizită proprie, pe care sta scrisă o adresă dictată mie de dl. Maniu. Adresa este mi se pare a unei rude a D-sale : Lucreția Tarcea din Cleveland Manor, Avenue 10746 număr de casă. Pe verso o altă adresă: Aurelia Radu și părintele Vasile Hațieganu care este preot la Biserica Română din New-York. Desre Aurelia Radu nu știu nimic decât că ar fi rudă cu Lucreția Tarcea.

Adresele mi s'au dat de dl. Iuliu Maniu, ca să corespundăm sau eventual să vedem persoanele respective în ipoteza în care ne-am fi dus acolo.

S'a găsit la mine și o altă carte de vizită adresată

00525 518

soției profesorului Decci, pe numele ei Marioara Muntiu, care locuiește în Istanbul și pe care nu o cunosc așa cum nu cunosc nici pe ceilalți. Cartea de vizită a fost scrisă de Vlad Hațieganu și a fost remisă D-lui Mihalache care mi-a încredințat-o mie s'o păstrez.

Cred că autorul rândurilor a înțeles prin "importanta misiune" activitatea noastră viitoare la Istanbul și aiurea, adică lupta pentru democrație și libertate. La întrevvedereea din 13 Iulie, orele 21.30, printre alții era și Vlad Hațieganu, care a scris în fața noastră cartea de vizită menționată mai sus.

Din conversațiile de atunci, n'a reeșit nici o misiune precisă, cel puțin în fața mea. Totuși s'a vorbit de plecarea spre Turcia și eventual de acolo în alte locuri (Elveția, Franța, Anglia, America) unde ar fi fost cazul.

S'a mai discutat despre complectarea Biroului și anume despre acela care ar fi urmat să ia locul D-lui Penescu absent. Dl. Iuliu Maniu a propus pe dl. Veniamin, fără ca dl. Mihalache să facă vrece obiecție, aceasta în discuția din aceeași seară dela 13 Iulie 1947.

Astăzi, ziarul este condus de un consiliu de administrație prezidat de dl. Ștefan Mihăescu, casierul partidului și de un administrator delegat, dl. Lazăr Iliescu. Aceste măsuri au fost luate în ședința Biroului dinainte de 10 Iulie, dată la care eu am luat un concediu de o lună de zile.

Această declarație o dau de bună voie și o semnez cu mână proprie.

(ss) N. Carandino.

3

14 Iulie 1947

519
00526

DECLARAȚIE

NICOLAE GARANDINO, membru în Delegația Permanentă a Partidului Național-Tărănesc, director al ziarului "Dreptatea", ziarist, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, fiinului Gherasim și al Elenei, căsătorit, domiciliat în București str. Spiru Haret nr. 16 declar următoarele:

În seara zilei de 13 Iulie 1947, am luat hotărârea de a părăsi țara cu avionul la ordinarul dlui. MANIU. Destinația era pentru Turcia.

Am fost chemat de președintele Partidului Național-Tărănesc pe la orele 20, în ziua de 13 Iulie 1947, pentru a-mi comunica plecarea împreună cu alte trei persoane: dl. ION MIHALACHE, dl. ILIE LAZAR și dl. N. PENESCU.

Soția mea a aflat din spusele mele pe la orele 22-23 în aceeași seară despre proiectul meu de plecare și la îndemnul meu a consimțit să mă întovărășească. Tiu să menționez că nu aveam nici un fel de alte cunoștințe despre această chestiune și în consecință nu are nici o vină personală în cele ce s'au întâmplat.

Am primit instrucțiuni de la dl. MANIU pe la orele nouă seara, în ziua de 13 Iulie ca să-mi fac bagajele să fiu gata pentru orele 1 din noapte la rondul tramvaiului nr. 14, la capul liniei în ziua de 14 Iulie.

În acest scop, m'am pregătit, mi-am luat lucrurile și nevasta și m'am dus cu mașina lui ILIE LAZAR la punctul de întâlnire la rond. De acasă am plecat cu un taxi până la Arcul de Triumf, unde l-am găsit pe ILIE LAZAR așteptându-mă conform instrucțiunilor ce am primit de la dl. IULIU MANIU.

Cu mașina lui ILIE LAZAR în care era numai el și șoferul, am urcat cu soția mea și am mers până la capul liniei 14, șos. Iancului. De aici am plecat cu aceeași mașină după ce în prealabil am anunțat domiciliu și pe dl. N. PENESCU, anume trecând

520
00527

cu mașina pe la el în str. Mureșanu 16.

Dela capul liniei 14 am pornit cu aceeași mașină în care mă aflam, mai departe spre aerodrom, în scopul de aștepta avionul care urma să sosească.

Am așteptat acolo până aproximativ între orele 6,30-7 dimineața. Mai sosise în acelaș punct dl. ION MIHALACHE, dl. PENESCU și dna., precum și patru tineri necunoscuți de mine decât în aceeași seară și care urmau să asigure executarea tehnică a plecării.

La sosirea avioanelor au venit cu mașinile pe teren și au descărcat bagajele. În timp ce unii se ureau în avion, au răsărit din vale agenții poliției care au tras focuri asupra noastră, probabil spre intimidare. Am fost culcați și percheziționați.

Nici asupra mea, nici asupra soției mele nu s'a găsit nici un fel de armă. După aceea am fost încărcăți în mașină și transportați spre Capitală la Inchisoarea Malmaison.

Sustin, tărui și semnez.

ss. Nicolae Carandino.

521
00528

15 Iulie 1947

DECLARAȚIE
=====

N. CARANDINO, membru în Delegația Permanentă a Partidului Național-Tărăgesc, declar următoarele:

S'a găsit la mine o carte de vizită proprie, pe care sta scrisă o adresă dictată mie de dl. MANIU. Adresa este mi se pare a unei rude a d-sale: LUCRETIA TARCEA din Cleveland Manor, Avenue 10746 număr de casă. Pe verso o altă adresă: AURELIA RADU și părinte le VASILIE HATIEGANU, care este preot la Biserica Română din New-York. Despre AURELIA RADU nu știu nimic decât că ar fi rudă cu LUCRETIA TARCEA.

Adrescele mi s'au dat de dl. IULIU MANIU, ca să corespondam sau eventual să vedem persoanele respective în ipoteza în care ne-am fi dus acolo.

S'a găsit la mine și o altă carte de vizită adresată soției profesorului DECCI, pe numele ei MARIOARA MUNTIU, care locuiește în Istanbul și pe care nu o cunosc așa cum nu cunosc nici pe ceilalți. Cartea de vizită a fost scrisă de VLAD HATIEGANU și a fost remisă dlui. MIHALACHE, care mi-a încredințat-o mie s'o păstrez.

Cred că autorul rândurilor a înțeles prin "importanța misiune" activitatea noastră, viitoare, la Istanbul și aiurea, adică lupta pentru democrație și libertate. La întrevvedere din 13 Iulie, orele 21,30, printre alții era și VLAD HATIEGANU, care a scris în fața noastră cartea de vizită menționată mai sus.

Din conversațiile de atunci, n'a reșit nici o misiune precisă, cel puțin în fața mea. Totuși s'a vorbit de plecarea spre Turcia și eventual de acolo în alte locuri (Elveția, Franța, Anglia, America) unde ar fi fost cazul.

S'a mai discutat despre completarea Biuroului și anume despre acela care ar fi urmat să ia locul dlui. PENESCU, absent. Dl. IULIU MANIU a propus pe dl. VENIAMIN, fără ca dl. MIHALACHE să facă vreo obiecție, aceasta în discuția din aceeași seară dela 13 Iulie 1947.

Astăzi, ziarul este condus de un consiliu de administrație,

///

prezidat de dl. STEFAN MIHAESCU, casierul partidului și de un administrator delegat, dl. LAZAR ILIESCU. Aceste măsuri au fost luate în ședința Biuroului dinaninte de 10 Iulie, dată la care eu am luat un concediunde o lună de zile.

Această declarație o dau de bună voie și no semnez cu mâna proprie.

ss. N. Carandino.

523
15 Iulie 1947

00530

DECLARAȚIE
=====

NICULAE CARANDINO, ziarist dețelar următoarele:

În calitate de director al ziarului "Dreptatea" sunt conform statutelor membru în delegația permanentă a partidului. Aproximativ acum două săptămâni, poate mai mult, a avut loc la Delegația Permanentă a partidului, la care nu am participat. Am aflat că s'ar fi discutat continuarea Sfatului Parlamentar.

În ultimele zece zile cu prilejul reorganizării ziarului "Dreptatea", am fost convocat la Consiliul de Administrație al gazetei și apoi la Biurul Partidului, cu care prilej am discutat în contradictoriu cu fruntașii respectivi - IULIU MANIU, ION MIHALACHE, G. ZANE, ION HUBITA, GHITA POP, LAZAR ILIESCU, STEFAN MIHESCU, etc., Am discutat exclusiv probleme privitoare la gazetă.

Acum aproximativ o lună luând hotărârea de a părăsi țara din motive profesionale și ordin profesional, am comunicat acest fapt dlui. MANIU, d-sa n'a dat nici un răspuns.

Prima oară când dl. MANIU a discutat cu mine problema plecării a fost în seara zilei de 13 Iulie, aproximativ orele 7-8. Cu această ocazie, d-sa mi-a spus să mă pregătesc de plecare, fără să-mi spună cine mă va însoți.

Menționez că d-sa m'ancăutat în cursul zilei și nu m'a găsit decât prin telefon acasă seară, când a comunicat să vii la el urgent. Telefonând acasă am aflat că sunt căutat și m'am dus să-l văd pe bdul. Dacia. La această întrevvedere, în afară de cele spuse mai sus, m'a rugat să reviu la orele 9,30 pentru a primi instrucțiuni.

În acest interval de timp m'am dus acasă și mi-am făcut bagaje. Soția mea lipsea.

La orele 21,30, m'am prezentat la dl. IULIU MANIU. Aci dl. MANIU mi-a spus următoarele - mai urmau să plece dl. ION MIHALACHE dl. N. PENESCU, ~~și N. PENESCU~~, eventual cu dna. și ILIE LAZAR.

L-am întrebat pe dl. IULIU MANIU ce voiu avea de făcut în străinătate. Mi-a răspuns că nu are el să mă învețe pe mine, știind eu foarte bine eum să mă descurs. Firește, a adăugat, că trebuie să lupt pentru democrație, pentru libertățile publice și pentru ușurarea regimului din închisori.

Nu mi-a dat nici o altă îndrumare. Mi-a spus doar că avionul va ateriza în Turcia. L-am întrebat cum a organizat plecarea și mi-a răspuns că foarte bine.

La ora 21,30 era și dl. ION MIHALACHE. Au venit ceva mai târziu și doi tineri - ing. POPESCU și GAFENCU. Discuțiile au fost în jurul plecării. Dl. IULIU MANIU ne-a ținut un discurs în care ne-a explicat răspunderea pe care o au transportând persoane atât de însemnate. Din ce spuse, dl. MANIU a atras atenția asupra misiunii lăr și le-a mulțumit pentru sacrificiul pe care-l fac pentru țară. Nu a spus decât propozițiuni de ordin general, referitoare la dragostea de țară, la importanța împrejurării.

Odată ajuns acasă am povestit soției mele despre plecare și am îndemnat-o să vină cu mine. Si-a făcut bagajele repede, am luat o mașină și am plecat.

Servitoarei și poștarului am spus că plecăm la Mangalia.

Dl. ION MIHALACHE a ascultat în timpul întrevederii dispozițiile de ordin general ale dlui. IULIU MANIU, cât am fost de față nu-mi amintesc de ceva deosebit, afară de cele spuse mai sus de dl. IULIU MANIU și reluate sub altă formă de duhned ni. Dl. MIHALACHE a precizat că motive de securitate personală îl îndeamnă să plece și că odată ajunși, la va explica, arătând că trebuie să lupte pentru democrație și libertate, pentru apărarea vieții deținuților politici. D-sa a adăugat că aceștia din urmă problemă i se pare principală.

Dl. IULIU MANIU a vorbit cu tinerii POPESCU și GAFENCU mai multe chestiuni banale, întrebându-i cu ce se ocupă în viața de toate zilele și părând chiar interesat de felul în care ing. POPESCU își recomandă iscusința în meserie.

Pe ing. POPESCU și GAFENCU i-am cunoscut pentru întâia oară în aceeași seară la dl. MANIU.

De acasă am plecat cu soția mea să întâlnim pe ILIE LAZAR. Împreună cu el și cu mașina lui, cu un șofeur am trecut

525
00532

pe la dl.PENESCU pentru a-l lua cu noi.Dl.PENESCU însă a venit cu soția sa în altă mașină.Cu ILIE LAZAR n'am discutat nimic deosebit pe drum.Nevestei mele îi era frică,iar el făcea glume și o liniștea.Nici eu nici soția mea nu am avut nici un fel de armament asupra noastră.

Dela ultima stație a tramvaiului 14 am pornit spre aerodrom cu mașina lui ILIE LAZAR cu care venisem,lângă șofer ILIE LAZAR, în fund eu și nevastă-mea,plus bagajele.

Sofeurul era îndrumat spre locul unde mergeau mașinile dinainte.Am ajuns pe la orele 3 aproximativ.Unii au mai coborât din mașină să se odihnească pe iarbă,sau să se plimbe puțin pe lângă perdeaua de salcâmi.

Chiar dacă ași fi apreciat că nu am încredere în organizare și că nu trebuie să plec,sunt convins că n'ași fi isbutit să modific hotărârile dlui.IULIU MANIU,referitor la plecare.

Discuțiile care au fost până la sosirea avionului,s'au referit la plasarea în avioane (persoane și bagaje),la problema volumului bagajelor,la teama și la aprehensiunile soției mele, la gândul exprimat de noi toți asupra celor rămași acasă,din partid și din familie,etc.,etc.,

Aceasta este declarație pe care o semnez de bună voe.

ss.N.Carandino.

576
~~06533~~
copie rez. vol. 3. f. 743, 744.

DECLARAȚIE

În complectarea declarațiilor mele, subsemnatul N. GARANDINO declar cele de mai jos :

Stând de vorbă cu tovarășii de drum în timp ce mă duceam spre aeroport, am spus că plecăm din țară cu acele prilej valori importante ale Partidului. Aceasta imaginându-mi că grupul nostru va activa în străinătate ca și în țară, pe linia Partidului Național-Tărănesc.

17 Iulie 1947.

(ss) N. Garandino.

copie vezi vol. 7. f. 764 - 766.

27 Iulie 1947

527

00534

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al P.N.T., declar următoarele:

Cu aproximativ o lună, o lună și jumătate înaintea încercării de plecare în străinătate am luat hotărârea să părăsesc țara. Aceasta hotărâre am comunicat-o D-lui MANIU, care a fost de acord ca plecarea să aibă loc atunci când se va ivi ocazia.

Scopul inițial pe care mi-l propusesem era să continui în străinătate lupta mea pentru libertățile publice din România în același sens cu acțiunea politică și profesională dusă în presa partidului sub semnătură, conform programului Partidului Național-Tărănesc.

Din cauza aprecierii mele asupra atmosferei politice, îmi luasem din timp anumite măsuri de prevedere și siguranță încă înainte de luarea hotărârii de plecare. Între aceste măsuri era și acela de a schimba unsoari domiciliul în timpul nopții, dormind la diferite persoane prietene. În afară de DI. MANIU, nu am comunicat intențiunea plecării ulterior soției mele și D-nei BADULESCU. În intervalul dela luarea hotărârii plecării și până la 13 Iulie am fost la Constanța urmărind pe lângă recreere să cercetez cu proprii mei ochi situația pazei vapoarelor, urmărind ideea unei eventuale plecări pe unul din vasele aflate în Port, turcesc englez sau american /U, S, A. Argentina etc./.

După înapoierea dela Constanța cred că am comunicat rezultatul constatărilor mele soției mele, iar D-nei BADULESCU i-am comunicat că nu se poate pleca pe aceasta cale, vasele fiind păzite. Cred că iam comunicat acest lucru și D-lui MANIU la o vizită pe care i-am făcut-o la câteva zile după înapoierea dela Constanța.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss/N. Carandino.

Dată în fața noastră.

Insp. N. Dobre.

copie vezi vol. 3. f 788-790.

528

00535

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino, domiciliat în București str. Spiru Haret Nr.16, născut la Brăila la 20 Iulie. 1905, de profesie ziarist, membru al fostului partid național țărănesc, în continuarea declarațiilor mele din ziua de 5 August, declar următoarele:

Cunosc pe generalul NEGREI, fost candidat în Vaslui la alegerile din 19 Noembrie. Stiu că îndeplinea funcția de președinte al secției militare din PNT. Il apreciez ca pe un om exgerat și violent.

Se știe că într'o trecută campanie electorală a impușcat un adversar politic, Aprecierile defavorabile care mi se comunică a le fi făcut referitor la ziarul /"Dreptatea", se datorește faptului că adeseori i-au fost refuzate articole aduse spre publicare deoarece erau de o calitate inferioară și conțineau adesea violențe neacceptabile.

Cunosc de multă vreme pe comandorul Mocanu, cu care am colaborat pein anul 1940 la "Curentul" Familiei". Te acea vreme era ofițer activ, ulterior a fost deblocat. Cred că în acea epocă mai colabora și la celelalte ziare care aparțineau "Curentului". Din punct de vedere intelectual comandorul Mocanu, era un ofițer pregătit, cu oarecare facilitate la scris, cu multe calități de credință și hărnicie. Intre alte subiecte pe care le aborda ș știu că făcea repertoaje militare și cronici ale războiului.

Stiu că după 23 August, umbla prin cercuri național țără-niste.

Nu știu dacă era al partidului. Venea și prin redacția "Dreptății", pentru a educe colaborări cu subiecte din viața militară și cronici de politică externă. In partid avea legături cu D-nii Maniu, Mihalache, Penescu. Nu cunosc misiunea precisă in partid a dlui Mocanu și nici eventuale lucrări de specialitate pe care sa le fi executet. Atitudinea sa politică declarată și cunoscută se însotie în programul general al partidului. Făcea parte din secția militară PNT., am impresia,

Referitor la comandorul Ciocoiu, declar următoarele:

L'am cunoscut cu prilejul premierei piesei "Descătușarea" reprezentată pe scena Studioului Teatrului Național și anume în medii teatrale.

529

Nu-mi amintesc exact cui l'am prezentat în partid. Cred că l'am prezentat lui N. Penescu. Il frecventa în partid pe dl Maniu și pe Dl. Mihalache.

Intocmea diferite lucrări cu caracter militar, dintre care mi-a prezentat și mie un studiu asupra contribuției noastre la războiul antihitlerist unul asupra organizării Ministerului Aerului și Marinei. Bănuiesc că a înaintat și conducerii de partid studiile sale:

Apreciez că aceste studii le întocmea pentru a servi p partidului ca documentare în eventualitatea unei guvernări.

Nu-mi amintesc nici un fel de detașiu despre cele două studii ale sale, deoarece din lipsă de timp nu le-am citit. Stiu că comandorul Cioroiu, îl cunoștea pe generalul Teodorescu Paul, pe care îl aprecia. Nu știu dacă dl. comandor Cioroiu, a făcut vre'o legătură generalului Teodorescu, cu partidul. N'am auzit vorbindu-se despre generalul Gherghies, iar comandorul Cioroiu, nu mi-a vorbit niciodată despre vre-un alt proiect de organizare militară afară de cel arătat mai sus. Stiu că Cioroiu avea legături de prietenie și cu Ion Vinea.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. N. Carandino

5 August 1947

5 August 1947
copie regi Val. 3. f 799-804/0537

530

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino, domiciliat în București str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al fostului partid național-tărănesc în continuarea declarațiilor mele din 5 August 1947 declar următoarele:

Nu am fost personal prezent la discutarea sau la luarea vre'unei hotărâri cu privire la plecarea vre'unor membri ai PNT, în străinătate. Cred că luarea acestei hotărâri a fost determinată pe departe de asiguarea securității personale a unor frunzeși socotiți a fi amenințați și pe de altă de dorința conducerii de a continua peste hotare de vreme ce în țară posibilitățile erau restrânse lupta pentru dobândirea libertăților publice în România pentru întronarea unui regim democratic și pentru ușurarea situației deținuților politici. Nu am primit personal vre'o misiune precisă din partea Iuliu Maniu, însă ne-a spus că va trebui să ducem în străinătate lupta necesară pentru a obține prin impresionarea opiniei publice străine respectarea acordului de la Moscova, intențiunea să plecăm în Turcia și de acolo după împrejurări - așa s'a vorbit în seara de 13 Iulie - să plecăm eventual în Italia, Franța, Elveția, Anglia, America.

Am aflat despre numele tovarășilor mei de călătorie desbuia în noaptea zilei de 13 Iulie pe la orele 10, când mi s'a comunicat că mai pleacă dl. Ion Mihalache, dl. Ilie Lezăr și dl. Penescu cu doamna. Aceștia din urmă ne consimțind să plece fără soția sa.

Despre eventuale legături în străinătate nu mi s'a comunicat nimic.

Este probabil că dl. Ion Mihalache să fi avut instrucțiuni în acest sens. Menționez că în cursul discuției la sugestia domnilor Iuliu Maniu și Hațieganu am menționat pe o carte de vizită adresa D-nei Decei ardeleanca de origine domiciliată la Istanbul și am primit însemnarea Domnului Hațieganu, despre care am vorbit în celelalte declarații. În cazul în care a-și fi plecat în America

531

a-și fi luat legătură cu ziaristii americani pe care i-am cunoscut în calitate de corespondenți de presă în România și anume: Frank Shea, Markheim și alții. Pe această cale a-și fi făcut relații în presa americană, relații utile în ~~activitatea~~ ^{activitatea} mea.

Am discutat pentru întâia oară despre ideea plecării mele în străinătate cu Dl. Iuliu Maniu, aproximativ o lună, o lună și jumătate înainte de tentativa de plecare cu avionul. În discuția avută năns'a fixat nici data plecării nici despre eventualii însoțitori nici despre vre'o misiune sau scop precis. Convorbirea s'a menținut pe teren general. Menționarea eventualelor țării în care ne-am fi dus din Turcia s'a făcut indidental în ~~discu~~ cursul discuției din seara de 13 iulie la dl. Maniu.

La prima vizită făcută Dlui Maniu când afară de D-sa era prezent și Dl. Romulus Boilă care s'a retras după ce m'a introdus. La a doua vizită din aceeași seară în afară de Dl. Maniu au fost succesivi de față pe lângă subsemnatul domnii Ion Mihalache, Vlad Mateșanu, Ing. Popescu, Gafencu și cu intermitențe dictate de telefoanele date dl. Romulus Boilă. Nu am cunoștință despre cine ar fi finanțat încercarea de plecare cu avionul. În celace privește mijloacele mele de subzistență în Turcia mă bizuiam în afară de puținii bani pe care îi aveam pe mine și pe o temporară susținere a vre'unui dintre tovarășii mei de drum mai avuți.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. N. Garandino

5 August 1947

dată în fața noastră

Comisar Șef,

ssG. Negreanu

532
copie regi val. 3. f 795, 796.

00539

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino domiciliat în București
str. Spiru Haret Nr. 16 născut în Brăila la 20 Iulie 1905
de profesie ziarist membru în partidul național țărănesc
în continuarea declarațiilor mele din 5 August declar
următoarele:

Unele declarații ale Dlui Maniu și unele comunicate
ale delegației permanente, unele cenzurate altele nu, se
imprimau la cererea conducerii de partid într'un număr
restrâns de exemplare pentru informarea membrilor conducerii

ss. N. Carandino

Prin conducerea de partid înțeleg pe Dl. Iuliu
Maniu.

5 August

Data în fața noastră

Comisar Șef, I. Negreanu

copie vezi vol. 3. f 802-803. 533

DECLARAȚIE

Subsemnatul N CARANDINO domiciliat în București Str. Spiru Haret 16 născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al fostului partid național-tărănesc declară următoarele :

Cunosc din partidul național-tărănesc și dintrii prieteni militari ai fruntasilor partidului mai mulți ofiteri dintre care identific pe Dl general NEGREI pe Dl gral ZORZOR pe Dl gral BARBU pe Dl gral DRAGANESCU pe Dl comandor CIOROIU pe Dl odor MOCANU, etc. În mod deosebit am cunoscut pe odorul CIOROIU și pe Cdorul MOCANU. Pe acesta din urmă l-am cunoscut în timpul trecutului război în calitate de colaborator la revista "Curentul Familiei" unde scria reportaje și cronici ale războiului. Acesta prin anii 1940-1941. După 23 August a colaborat la ziarului "DREPTATEA" unde scria cronica externă. Îi dau în acest scop o directivă generală de moderatie în cazurile în care era depășit de temperament. Știu că Dl MOCANU îl vedea destul de des pe Dl MANIU, de la care desigur primea indicațiuni suplimentare.

Crede că Dl MOCANU îl vizita pe Dl MANIU și pentru chestiuni sau însărcinări de ordin militar. Nu știu în ce condiții l-a cunoscut pe Dl MANIU și nu pot preciza motivele care au determinat atenția ce li se acorda. Cu privire la dl odor CIOROIU, de asemenea nu-mi explic accesul pe lângă Dl IULIU MANIU ne știind obiectul vizitelor sale.-

Țin să precizez că după știința mea ambii comandanții erau mai des în contact cu Dl MANIU decât cu Dl MIHALACHE. Îmi reamintesc că Dl Lt. Cdor CIOROIU mi-a spus că lucrările de specialitate militară pe care mi le-a predat xxx le-a dat sau le va da și Dlui MANIU.

Am primit lucrările, i-am făgăduit că le voi citi și le-am lăsat pe birou înainte de a pleca în concediul luat de la gazetă/ 5 Iulie 1947/

12 August 1947.-

Aceasta îmi este declarația. /ss/ CARANDINO

534

R E F R A T

Asupra anchetatului N.CARANDINO.-

Pozitia anchetatului este aceea a nu ști nimic în legătură cu activitatea ilegală a partidului ; - mai mult chiar, - de a nu ști nici în legătură cu așa zisa activitate legală aproape nimic, pentru a se plasa în afara sferei de importanță care să-l oblige a cunoaște activitatea ilegală.-

Ce recunoaște : Recunoaște intenția de a pleca în străinătate din motive personale, inițiativa aparținându-i, - și eventualitatea de a lupta pentru promovarea obiectivelor P.N.T. (declarația 28.VII.1947), "pe linia păstrată în țară și condusă peste hotare de Ion Mihalache " (declarația din 18.VII.1947).- Deasemenea recunoaște că a întrebat pe Maniu " că dacă pleacă ce ar avea de făcut în străinătate " (declarația 13.IX.1947).-

Recunoaște că " tonul și linia ziarului " Dreptatea " erau indicate de Maniu (declarația 4.VIII.1947 și 4.IX.1947).-

Recunoaște că Maniu i-a dat dispozițiuni " să nu atace pe Gafencu în gazetă, deoarece duce în străinătate o activitate interesantă în concordanță cu vederile P.N.T " (declarația din 5.VIII.1947).-

Recunoaște că P.N.T. prin " întreaga activitate și luptă din țară și străinătate urmarea răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945 (declarația 5.VIII.1947).-

Recunoaște tipărirea de comunicate și articole cenzurate (declarația din 5 August 1947) I și II.-

Recunoaște că a condus biroul de presă al P.N.T. și că a redactat Buletinul de Presă cu material dela Secretariat dela conducători și dela Radio și că a făcut angajări de personal pentru acest birou (declarația 1 și 2 din 5.IX.1947).-

Recunoaște că a cunoscut și a avut relații cu reprezentanții misiunilor engleză și americană: Key, Bennett, Frank Shea, Sam Butta, Dunham (declarația 1.IX.1947).-

Ce nu recunoaște: Nu recunoaște că a avut instrucțiuni și misiune pentru străinătate.- Nu recunoaște că a avut discuțiuni

535
06542

cu Maniu referitor la misiunea în străinătate.-

Pe aceste chestiuni este în contradicție cu Maniu care ~~sp~~
"cu mai mult timp înainte de 14.VII.1947 am discutat cu personalități importante din partid necesitatea de a pleca peste hotare La fel am discutat cu mai mult timp înainte de data plecării și cu Dl.Carandino despre plecarea D-sale în străinătate " (declarația 19.VII.1947/ și " scopul pentru care Dl.Carandino trebuia să plece era ca de îndată ce va ajunge în America să redacteze o gazetă românească care să reprezinte linia politică a partidului nostru și în același timp să țină legătura cu gazetarilor străini (declarația Maniu 5.IX.1947).- Carandino nu recunoaște nici una din aceste afirmațiuni.--(Declarația din 13.IX.1947).-

Nu recunoaște că urma să plece în străinătate în cadrul unei acțiuni foarte importante (declarația Maniu 5.VIII.1947) și susține că nu a avut nici o cunoștință (declarația 13.IX.1947)

Nu recunoaște că ~~urmas~~ a fost trimis în străinătate de Maniu (...i-am comunicat posibilitatea ce am avut de a trimite în străinătate.- Declarația Maniu 7.IX.1947)dar susține că " din alte motive mai importante m'a chemat (Maniu) și anume propunerea de plecare " (declarația 13.IX.1947) și recunoaște că " în concepția mea misiunea era aceea desprinsă tot din conversație de a lupta pentru democrație....." (declarația 1.IX.1947).-

Nu recunoaște că a avut cunoștință de existența grupului din străinătate și nici că avea cunoștință de legăturile acestuia cu Maniu (declarația 5 și 6 August 1947).-

Nu recunoaște că ar avea cunoștință în legătură cu activitatea și scopul C.F.M.-

Ce declară despre alții :

Despre Iuliu Maniu : " Linia generală a Dreptății era fixată de Dl.Maniu,linie de luptă intransigentă (declarația 4.IX.1947)

" Iuliu Maniu s'a văzut obligat să dea comunicatul cunoscut prin care gărzile erau dizolvateDizolvarea avea cusurul de a recunoaște implicit apartenența de partid până în acel moment.- (declarația 4.IX.1947).-

" Am auzit că Dl.Iuliu Maniu a primit din străinătate o scrisoare de omagiu din partea mai multor persoane,printre semnături mi s'ar fi citat numele D-lor Gafencu?Tillea,Augustin

536
00542

Popa

Popa și alții.-

" Cu ocazia unei discuții avută însă cu Dl. Maniu privitor la o notă apărută în gazetă, ne-a dat dispozițiuni să nu fie atacat Dl. Gafencu în gazetă, deoarece duce în străinătate o activitate interesantă în concordanță cu vederile partidului național - țărănesc.-

Despre Ilie Lazăr : " Stiu că pregătirea acestei manifestații (8 Decembrie 1945) a fost făcută de Dl. Ilie Lazăr cu concursul colaboratorilor săi apropiați.-

" Stiu că a fost delegat de Dl. Iuliu Maniu să se ocupe cu chestiunile muncitorești și propaganda în sânul muncitorimii (declarația 3.IX.1947).-

Despre N. Perescu : "se ocupa în mod deosebit de redactarea memoriilor și protestelor înaintate către Marii Aliați (declarația 3.IX.1947).-

Despre C-dor Ciocolu : " Il frecventa în partid pe Dl. Maniu și pe Dl. Mihalache.-

" Intocmea diferite lucrări cu caracter militar dintre care mi-a prezentat și mie un studiu asupra contribuției noastre la războiul anti-hitlerist, unul asupra organizării Ministerului Aerului și Marinei.- Bănuiesc că a înaintat și conducerii de partid studiile sale.- (declarația 5.VIII.1947)

CONCLUZIUNI :

Anchetatul profită de lipsa de documente împotriva lui pentru a nega orice cunoștință Stie precis, chiar dacă nu i s'a comunicat direct, - care urmau să fie sarcinile lor în străinătate.-

Este necesară o confruntare cu Maniu.-

537

00544

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

Acțiunea de răsturnare a guvernului era dusă de partidul Național-Tărdănesc, după cunoștința mea, pe mai multe planuri.-

În domeniul intern se acționa prin organizația de partid și anume prin Secretariatul General, organizațiile regionale și locale. Deasemenea în același sens lucrau și cercurile profesionale.

Consideram printre aceștia din urmă și Cercul Militar Profesional ca un instrument îndeplinind dublu oficiu de studii și de propagandă. În ceea ce privește activitatea cercului militar profesional din Capitală cred că avea misiunea de a discuta și de a studia diverse probleme de caracter profesional la indicația conducerii de partid; organizațiile județene și eventual mai mici bănuia că aveau un rost electoral. Pe plan extern partidul acționa prin memorii dintre care unele erau discutate în birou, altele în Delegația Permanentă. Îmi amintesc să a fi asistat la lectura memoriului privitor la alegeri, făcută în Delegație. În ceea ce privește acțiunea membrilor P.N.T., din străinătate Dl. IULIU MANIU, mi-a vorbit adesea despre lipsa lor de activitate și de concurs. Se referea probabil la situația partidului din țară și la memoriile pe care le adresa în străinătate. Pe planul de presă tonul de susținută combativității era dat de Dl. MANIU și urmat de gazetele partidului.

Precizez că acțiunea partidului pentru obținerea puterii pe linia presei era de atac susținut și intransigent linie dictată de către Dl. IULIU MANIU. În legătură cu această intransigență îmi reamintesc de discuțiuni avute cu Dl. EM. HATEGANU fost reprezentant al P.N.T., în guvernul GROZA care se plângea contra intransigenței D-lui MANIU pe care dânsul nu o socotea nimerită. Pe linia propagandistică acțiunea partidului era dusă prin mijloacele cunoscute - manifeste

./.

538

00545

întruniri, etc. - și prin propagande dela om la om.

In aceasta din urmă privință temele erau cele programatice firește și în afara lor se flutură, așa cum se face de obicei în perspectiva unei apropiate venituri la putere. Nu era străduind eventualitate nici evocarea concursului internațional.

Drept care semnez prezenta declarație.

ss/ N. Carandino

2 sept

539
00546

D E C L A R A T I E

Subsemnatul N. Cerandino, declar următoarele;
 M'am nascut in Braila la 20 Iulie 1905. Tatăl
 meu era medic, mama casnică. Situația lor materială, a ma-
 mei in deosebi era mulțumitoare in sensul că posedă un
 imobil in oraș, imobil in care locuiam și un șlep pe
 Dunăre. Tata câștiga suficient la început din clientelă.
 Am făcut școala primară primii ani la un pension mixt
 și ultimii am dat examen la stat. Liceul l'am făcut
 la "N. Bălcescu" din localitate. In 1923 am venit la
 București unde m'am inscris la facultatea de drept și
 la cea de litere și filosofie. Am terminat studiile de
 drept prin anul 1926-1927 când făceam și serviciul mili-
 tar. Am fost elev T.R. la școala militară de artilerie
 din Timișoara și apoi după primele 6 luni am fost trimis
 la regimentul 18 Obuziere Consten-a unde am func-
 ionat trei luni, incheindu-mi anul militar la Reg. 3 Artilerie
 din Brăila in cadrele căruia figurez și astăzi. In tim-
 pul studenției am avut o acvittitate foarte vie de fer-
 mare personală in continuare de altminteri a celei din
 liceu. Ulterior cred că spre sfârșitul anului 1927 am
 plecat la Paris pentru studii de doctorat in drept. Am
 urmat vreo doi ani. Nu mi-am dat teza și m'am insurat
 (ulterior) cu actuala mea soție Lilli Gușală, aflată la
 Paris pentru studii de teatre ca bursieră a Teatrului
 Național. Intors dela Paris prin anul 1931 aproximativ
 am dus-o un timp foarte grea neavând mijloace meteriele
 și nici susținere de acasă. Mi-a fost foarte grea să
 mă reaclimatizez in mediul nostru. M'am inscris in
 bareu și am făcut un timp avocatură ca secretar de avocat
 la C. Sătescu și apoi la George Rusu. Prin 1933 am izbutit
 să intru in redacția "Faclei", după ce colaborasem la di-
 verse reviste afeacre. Am dus câțva timp paralel ambele
 profesii abandonând la un moment dat pe aceea de ave-
 cat in favoarea presei. In acel timp am început să fac
 politică național țărănistă moderată ca gazetar la

00547 590

"Facla" care in acel timp era simpatizantă cu partidul. Prin politică național-țărănistă moderată înțeleg moderată ca mijloace de manifestare și activitate. Am cunoscut succesiv in activitatea mea profesională pe dnii Ion Mihalache, Virgil Madgearu, Iuliu Maniu, Grigore Iulian, N. Titulescu și in general ca redactor parlamentar pe mai tot fruntașii vieții noastre politice. Am fost adversar in presă al tuturor mișcărilor de extremă dreapta, legionari, cuziști, etc., suferind chiar împreună cu întreaga redacție a "Faclei", o sălbăt că agresivă cuzistă. Este de notat că "Facla" făcea in genere politica stângă partidului național țărănesc. Prin 1936 mi se pare la apariția ziarului "timpul" am fost solicitat de dl Grigore Gafencu să intru in redacție ca reporter de mari procese (Stal Geo London) și ca articlier fantezist de pagina II-a. N'am rămas in redacție decât 2-3 luni, neconviniindu-mi printre altele nici linia gazetei in problema spaniolă. In acel timp duceam prin Facla unde continuam să colaborez campanie antifranchistă. Am intrat apoi in redacția "Credința" ca reporter politic un oarecare timp cât ziarul s'a orientat in spre național țărăniști, apoi la "Lumea Românească". Mai scriam intre timp la reviste "Reporter" "Incotro", etc., etc. La venirea Guvernului Goga-Cuza mi s'a suprimat revista "Cronica" pe care o conduceam și in al cărei ultim număr publicasem un violent articol al lui Em Socor impotriva lui A.C. Cuza. In timpul guvernării m'am ferit cum am putut de reacția regimului impotriva mea. In anul 1938 odată cu venirea dictatorilor am renunțat la politică in presă, deoarece numai era posibilă, devenind din susținător al politicii externe Titulescu și al politicii interne V. Madgearu autor de mari raportaje, de vieți romanțate și cronice teatrale, activitate care a durat in acest sens până la 23 August 1944. (Am scris la România). Prin 1938-1939 in preajma izbucnirii războiului mondial plecând cu preaviz acordat dela "România", am intrat ca funcționar la direcția presei din Ministerul Propagandei, ministru fiind Eugen Titeanu, cu care eram in raporturi de prietenie profesională. Am primit însărcinarea de a organiza un birou de radio-ascultare. La aceia epocă funcționau trei

00543
531

asemenea birouri, unul la radio, altul la M.St.M. și altul la Ministerul Propagandei. Au fuzionat și Col. Ghimeș, a primit conducerea, avându-mă principal colaborator tehnic. Am funcționat aici până la venirea legionarilor la putere care m'au dat afară în toamna anului 1940. Redactor la radio-ascultare un buletin al tuturor posturilor de radio în deosebi al celor rusești și anglo saxone care interesau în acel moment autoritatea. De la 23 August 1944 am scos sub bombele germane din prima zi ziarul "Dreptatea". Am fost prim redactor al "Dreptății" sub direcția lui I. Livianu de la 23 August 1944 până la 6 Martie 1945 cu excepția perioadei în care am funcționat ca director general al teatrelor (Ianuarie, Februarie, Martie). Am fost tot la sfârșitul anului 1944 și până la dispariție colaborator al "Curierului", sub direcțiile Augustin Popa și Em. Socor. Am înființat și condus un timp scurt "Regista Familiei", care a dispărut prin trecerea mea la direcția generală a teatrelor. Imediat după 23 August 1944 în codul blocului democratic am făcut parte din comisia de autorizare a publicațiilor până la această comisie a căzut în demetudine sub ministeriul Vișoianu la externe. Eram în comisie reprezentanți ai celor patru partide M. Fărcășanu (liberal) George Macovescu (comunist), N. Deleanu (social democrat) și subsemnatul (național țărănist). Am fost de asemenea ales de prima adunare generală a sindicatului zăcăștilor membru în comisia de epurație a gazetarilor facişti și ales apoi membru în comitetul de conducere al sindicatului. Spre toamna anului 1945 aproximativ am colaborat la ziarul "Ardealul" cu articole până la suprimare, cu articole semnate. Am susținut ca în toată activitatea mea de presă și în acest ziar linia de apărare a libertăților publice. (La 8 Februarie 1946). În ce privește colaborarea mea personală la ziarul "Ardealul" am avut asentimentul Dlui Maniu. La 8 Februarie 1946 a reapărut "Dreptatea" sub direcția Nestor Badea.

Am funcționat ca prim redactor al ziarului până ce mi s'a acordat direcția prin demisia dlui Nestor Badea. Totuși în delegația permanentă a partidului nu am fost invitat decât la 23 August 1946 prin adresă semnată de d. Iuliu Maniu. Statutar directorul ziarului oficial

532
00544

tehnic să fac parte din acest for de conducere. În toamnă și până la începutul anului 1947 am condus biroul de presă. În perioada alegerilor am avut o activitate oratorică pe la diverse întruniri ale partidului. Cuvântările mele au fost unele inserate în ziar. Am candidat al 31-lea pe lista din Capitală. În delegația permanentă am luat des seori cuvântul fie pentru a apăra poziția "Dreptății" împotriva unor atacuri fie pentru a cere susținerea partidului pentru acest ziar atât din punct de vedere economic cât și politic (proteste împotriva cenzurii). Am luat de asemenea cuvântul în același for pentru a combate înainte de alegeri cartelul cu liberalii. Participam cu neregularitate la ședințe fiind prea ocupat cu chestiunile gazetei și adesea părăseam ședința înainte de încheiere. În anul 1947 dificultățile care mi se făceau la conducerea gazetei am culminat prin concediul din 11 Iulie 1947, concediu care însemna în același timp o preluare de atribuții directoriale date în seama unor comitete.

Drept care semnez prezenta declarație.
2 Septembrie 1947.

ss. N. Carandino

533

~~00550~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :
Sunt împotriva acțiunilor olegale și subversive
Flecarea mea în străinătate avea și sensul prin-
tre altele de a evita riscul unei alunecări în clandest-
tinitate și în conspiratism.-

Prin temperament, prin vocație profesională și
prin ideologic arăt partizanul luptei deschise purtate
cu risc la lumina zilei. În acest sens am scris și am
activat în partidul național țărănesc încrezător în lupta
lui legală și în idealurile democratice pe care le pro-
mova.-

În ipoteza în care partidul din care fac parte
s'ar fi dovedit că înțelege să ducă lupta prin mijloa-
ce ilegale conspirative și subversive, sunt convins că
înainte de a fi eliminat ca inutil aş fi părăsit eu însu-
mi, o bătălie, pentru care nu am niti tragere de inimă
nici aptitudini și partidul respectiv.-

Atitudinea mea ar fi de protest violent și
desolidarizare publică .-

Prezenta declarație o susțin și semnez.-

/ss/ N CARANDINO,

19 Septembrie 1947.-

19 24
533
00551

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. Carandino declar următoarele :

Linia politică a partidului în materie de presă era imprimată în mod firesc de conducerea de partid. Chiar dacă acest lucru nu se făcea în mod expres era normal să nu se exprime în paginile gazetelor altceva decât indicații precise sau rezultatul contactului și al discuțiilor cu fruntașii cei mai de seamă. Orice câte ori se întâmpla vreo abatere se atrăgea atențiunea și se căuta posibilitatea unei reveniri sau a unei rectificări. Așa bunăoară la ziarul "Dreptatea" după o notiță apărută care nu era favorabilă dlui Gafencu am primit indicația să nu-l mai atac. Altădată dl Zaharia Boilă a scris în ziar un articol privitor la alegerile din Turcia care nu a fost agreat de conducerea de partid și d. Coposu a fost rugat de această conducere să scrie asupra atitudinii adoptate, într'un articol de fond.

În anumite probleme ca bunăoară chestiunea Dunării și chestiunea clauzei națiunii celei mai favorizate am observat unele coincidențe între atitudinea dlui Gafencu și politica externă a partidului național țărănesc. Atitudinea dlui Gafencu la care mă refer este aceea despre care luau cunoștință prin informații de radio și articole de presă streină cenzurate sau necenzurate. Nu aveam nici un fel de cunoștință în acel moment de faptul că dl. Grigore Gafencu ar duce o acțiune sistematică și organizată în subordinea conducerii partidului național țărănesc. Astăzi legând între ele informații și impresii sporadice ca scrisoarea de omagiu cu bănuiala consecinței logice de împăcare, directive de ce nu ataca în ziar pe dl. Gafencu și coincidența între unele teze ale partidului și ale dlui Gafencu și cu simpatia față de anglo americani îmi dau seama ca legături mai strânse între partid și dl.

55
00552

Cațencu au existat fără ca eu să îi avut cunoștința
despre ele în altviele. Fața de cele de mai sus, în ceasce
mă privește, așa cum am arvedit în articolele numeroase
iscărite în ziarul "Dreptatea" am urmărit o politica
de egală apropiere față de Mării Aliați.

Prept. care semnez prezenta declarație.

ss. N. Carandino.

19 Septembrie 1947.

20 kyt
586
~~06553~~

copie vezi vol. 3. f 873 - 878.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :

Intrebare Cum ași explicat Dvoastră la timpul său coincidența între tezele partidului naționa-țărănesc și ale dlui GAFENCU la Conferința de Pace ?

Răspuns .- Nu toate tezele dlui GAFENCU coincideau cu cele ale partidului naționa țărănesc. După câte știu unele din aceste teze ale dlui GAFENCU și ale partidului au fost integrate în tratatele de pace. Este firesc ca în materie de poziție a țării la o conferință, puncte de poziție a țării la o conferință , puncte de vedere naționale să concidă, așa deupă cum au concis teze ale partidului cu teze ale guvernului.-

Intrebare .- Care au fost tezele dlui GAFENCU care nu au corespun s cu ale partidului?

Răspuns .- Nu cunosc în detaliul lor toate revindicările dlui GAFENCU, dar după câte am aflat la timp în chestiunea atitudinii față de Rusia Sovietică, bunăoara dl. GAFENCU avea o poziție diferită de a partidului.-

Intrebare Credeți că poziția dlui GAFENCU față de U.R.S.S. diferea numai în ceace privește poziția afișată a P.N.T.-

Răspuns Din cele ce mi-au putut da seamana director al oficiului și din directivele pe care le-am primit am dedus că partidul avea în această privință o poziție diferită și ca fond, nu numai oficială.-

Intrebare Dumneavoastră ați recunoscut că în ziarul " Dreptatea" au apărut unele articole și notițe care se interpretau ca ostile Uniunii Sovietice. Com explicați coincidența între aceste și atitudinea GAFENCU.-

00554 537

Răspuns Ziarul " Dreptatea" nu a avut niciodată atitudine antisovietică. Dacă unele note sau unele articole au putut fi interpretate ca antisovietice ele m'au fost imprimate cu această intenție și uneori apariția lor a fost fără știrea și fără aprobarea mea din simplă inadvertență reacționară. N'a existat nici-o coincidență voită sau cauzată între atitudinea dlui GAFENCU și cele apărute în " Dreptatea

Intrebare Cum explicați domnevoastră coincidența între articolul publicat în ziarul " Dreptatea" prin care se dădea date din memoriul lui GAFENCU și totodată refuzul dvoastră personal de a publica dezacrearea ?.-

Răspuns Articolul despre care sunt întrebat privitor la reparații a apărut în ziar între sărbătorile Crăciunului. Lipseau în acea zi dela gazetă și redactorul răspunzător de sectorul nu l'a revăzut . Intrebând ulterior pe autor dl LEON GEORGE PROCA, despre origina și seriozitatea informațiilor sale mi-a declarat că ~~ixx~~ le-a luat textual după o conferință dela radio-Londra. În ceace priveste dezavuarea articolului și măsurile disciplinare am oferit dintru început Ministerului Informațiilor toate soluțiile care să acorde satisfacție. Intârzierea apariției notei de precizare în gazetă și implicat intârzierea reapariției ziarului suspectat de datorese absenței din capitală a domnilor IULIU MANIU și ION MIHALACHE. În lipsa dumnealor partidul reprezentat prin dnl MIHAI POPOVICI și N. PENESCU propuneau formele de rectificare care ar fi însemnat în acelaș timp o dezavuare a mea personală. Dl. IULIU MANIU dela Sibiu a tranzat conflictul în felul următor: se desavuează articolul dar nu se desavuează directorul gazetei.-

Intrebare Cum explicați coincidența simpatiei față de anglo-americani atât a dlui GAFENCU cât și a partidului național țărănesc ?

Răspuns Nu cred că această coincidență de simpatii era rară în acel moment, ca din existența ei să se poată trage vre'o concluzie.-

Intrebare Cum explicați dvoastră seria întreagă de coincidențe ?

Răspuns.- Astăzi apreciând această serie de coincidențe și ~~xxxxxxxx~~ legându-le între ele îmi dau seama că trebuie să fi fost legături mai strânse între partid și GAFENCU.

Nu-mi dau seama însă nici despre natura, nici despre amploarea lor după cum nu cunosc modalitatea prin care s'au întreținut.

Intrebare Cum vedeți dvoastră declarația pe care ați făcut-o "de detest orice acțiune divergentă la conferința de pace" -și aceste raporturi ale aceluia, care a dus acțiunea divergentă, cu partidul național țărănesc.-

Răspuns .- Nu știu dacă acțiunea Dlui GAFENCU la conferința de pace a fost inspirată sau legată de partid. Am bănuit în măsura în care am avut cunoștință despre lucruri că ea nu putea depăși simpla informare. Mi-am imaginat că eventualele comunicări ale dlui GAFENCU ar fi avut rostul de a aduce la cunoștința unui partid sau unui șef de partid din țară probleme de interes național dela dela conferință sau din atmosfera internațională.-

Intrebare Cum explicați răspunsul dvoastră de mai sus prin prisma instrucțiunilor ce le-ați primit de a nu ataca pe dl. GAFENCU.- și deoarece ducea în străinătate o activitate interesantă în concordanță cu vederile P.N.T.-

Răspuns .- Cuvintele Dlui IULIU MANIU pe care le-am citat din memorie aveau probabil rostul de a nu angaja ziarul și partidul în chestiunea GAFENCU date fiind tocmai acele minime coincidențe în unele teze la care mă refeream mai sus.-

Intrebare Care au fost tezele partidului și ale dlui GAFENCU care au fost interpretate în tratatul de pace?

Răspuns După câte știu în problema Dunării și în chestiunea clauzei națiunii celei mai favorizate tratatul de pace a cuprins în largă măsură aceste teze.-

Intrebare Cum explicați dvoastră interesele partidului național țărănesc în aceste două clauze în opoziție cu susținerile oficiale ale României precum și ale Uniunii Sovietice și ale tuturor țărilor din Sud-estul european direct interesate în aceste probleme.-

Răspuns Partidul național țărănesc susținând aceste clauze era în acord cu vederile sale programatice și cu politica tradițională în motive a ministerului de externe.-

Vederile programatice ale partidului erau acelea de a furniza schimbul internațional de a respecta Charta Națiunilor Unite în problema libertății căilor de navigație iar poziția ministrului de externe tradițională era aceea, susținută

539
00556

printre alții și de ~~xxx~~ N. TITULESCU. Faptul că aceste teze conicideau sau nu, cu ale altor State, cu ale U.R.S.S. și ale țărilor vecine și riverane mi-l explic prin concordanța sau prin divergența diferiților interese naționale la o conferință de pace. Aceste chestiuni ar fi trebuit să fie tratate/ în ziar/ de specialiștii partidului în problemele externe și economice, ca dnl VISCIANU, ZANE ect. etc.-

Drept care semnez prezenta declarație.-

ss/ N. CARANDINO

20 Septembrie 1947.-

558

~~00557~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele :

In completarea declarațiilor mele din ziua de 19 Septembrie declar că la proces, nemaiavând situații de anchetat și având posibilitate de informare completă voi înțelege să trag consecințele logice ale faptelor sesizate de mine după data de 14 Iulie, fapte despre care nu aveam cunoștință în trecut.-

Drept care semnez prezenta declarație.-

/ss/ N. CARANDINO

20 Septembrie 1947.-

554
00558

D E C L A R A T I E

Subsemnatul N. Carandino, domiciliat în București str. Spiru Haret Nr.16, născut în România la 20 Iulie 1905 de profesiune ziarist membru al fostului Partid Național Tărănesc, în continuarea declarației din 5 August 1947, declar următoarele:

Referitor la activitatea Dlui Gafencu la Conferința de Pace și în străinătate, subsemnatul insistă că nu am avut nici o cunoștință precisă despre existența unor raporturi de subordonare a Dlui Gafencu Partidului Național-Tărănesc. Cu ocazia unei discuții avute însă cu Dl. Maniu, privitor la o notă apărută în gazetă mi-a dat dispozițiuni să nu fie ataca Dl. Gafencu, în gazetă deoarece duce în străinătate o activitate interesantă în concordanță cu vederile Partidului Național Tărănesc.

Relativ la obiectivul urmărit de Partidul Național Tărănesc în cooperare cu celelalte partide din opoziție în treaga activitate și luptă din țară și străinătate urmarea răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945 și înlocuirea Guvernului Dr. Petru Groza printr'un guvern care să satisfacă vederile programatice ale celor trei partide, firește în punctele comune.

În ce privește pe mine și în ce privește știu metodele pentru stingerea acestui scop erau cele legale. Nu cred că primirea legionarilor în partid a influențat aplicarea pe teren a acestor metode deoarece aceștia oameni după câte nu au avut funcțiuni oficiale de importanță în partid. În ce privește legăturile Partidului Național-Tărănesc cu misiunile străine/anglo-americane/știu că acestea aveau caracterul informativ reciproc și urmăreau respectarea acordului de la Moscova.

La sosirea delegației de gazetari anglo-americani cu ocazia alegerilor am fost căutat alături de mai toți ziaristii importanți de opoziție sau independenți pentru a da lămuriri asupra mersului campaniei electorale, situația raportului de forțe și alte detalii de ordin profesional. Atitudinea ostilă Guvernului a unor ziare americane nu cred să fie determinată de legăturile PNT-ului cu misiunea americană din România. Articolul injurios din ziarul "Solis" despre care iau acum cunoștință și în care se reproduce un articol apărut

în "Dreptatea", apreciez că se datorește fie inițiativei de transmisie a Biroului de Presă American, fie vre'unei inițiative particulare.

Retragerea succesivă a atribuțiilor pe care le aveam în calitate de director al Dreptății împinsă până la transformarea mea în simplu figurant prin încheierile Consiliului de Administrație aprobate de forul partidului se datorește antipațiilor pe care le aveam în acest for și în deosebi adversității constante a dlui MIHAIL POPOVICI. Nu cred că această quasi-îndepărtare să fie urmărit alt scop decât cel rezultat din aceste divergențe.

Referitor la raporturile mele cu d-nii Prof. Leon Bochiș și Dr. C. Hacea, declar următoarele: Dl. Bochiș a fost impus de Dl. Mihai Popovici ca administrator provizoriu al "Dreptății" într'un moment de interregnum și în lipsa D-nilor Maniu și Mihalache din Capitală. La înapoierea Dlui Maniu i-am raportat

situația și i-am cerut să fie înlocuit părăndu-mi-se că nu are capacitatea necesară acestui post și în plus că îl văzusem amestecat în diferite procese ale organizațiilor subversive. Ulterior și probabil în urma unor informații complementare Dl. Maniu a dispus înlocuirea sa.

În ce privește pe dl. Dr. Hogeș raporturile mele cu el erau puțin apropiate datorită în mare parte faptului că m'am opus la intrarea sa în Redacția "Dreptății" din motivul că în trecut dovedise uneori o lipsă de constantă în ideile democratice. Apreciem că stăt el cât și Bocse "alin, re prezentau elemente cu înclinații către dreapta și din această cauză n'am fost de acord cu o eventuală intrare a lor în redacție.

În ceea ce privește intențiunea de a pleca în străinătate insist în a menține în total declarațiile date anterior, precizând că prima idee a plecării nu mi-a fost sugerată de nimeni, că a fost o idee personală deci și numai hotărârea deal 13 Iulie aparține exclusiv Dlui Maniu. Informațiunile căutate de mine pentru materializarea ideii de plecare au fost deasemeni inițiative personale cunoscute însă de Dl. Maniu. Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. N. U. arandino

Dată în fața noastră.

Insp. N. Dobre

Se certificează
de noi că prezentul
dos. conține 559 file.
cineși nuți amuzăm în
19.03.1955.
M. Officiu

Azi 22.04.2003 noi, Roteru Lucian
reprezentant SRI și ILINCA ADRIANA reprez.
CNSAS am procedat la renunțat dos. nr.
40001, vol. 21 care cuprinde un nr. de 558 file +
I și II (în total 559 file)

Reprezentant SRI

Reprezentant CNSAS

